

ကပ်စာတို
လင်းယုန်မောင်မောင်

- ၂၃/၂၀၀၀(၁၁)
- ၁၉/၂၀၀၀(၁၁)
- ညွှန်ညွှန်အောင်ဆက်
မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့တိုင်းရုံး၊
ကမ်းနားလမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
- ဦးတိုးဝင်း
နေလရောင်အောင်ဆက်
(၉၆/၈)၊ ၁၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ဦးမောင်ကလေး
သောကြာစာပေတိုက်
အမှတ်- ၁၅၊ သြဘာလမ်း၊
ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- စံတိုး
- တတိယအကြိမ်၊
- ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
- ပပစိုးနှင့်အဖွဲ့
- ၇၅၀ ကျပ်
-

ကပ်စထရို

လင်းယုန်မောင်မောင်

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး၊
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး၊
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး၊

နိုင်ငံအားလုံးတို့မှ
 အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးနှင့်
 နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲနေကြသော
 ရဲဘော်များသို့

**နိုင်ငံတော်ပွဲ စည်းဝင် အခြေခံဥပဒေ၏ ပေါ်ထိန်းရမည့်
 ပြည်ထောင်စု သား အားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။**

ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေး
 ဝိုင်းဝန်းကူညီ တောင့်ထိန်းပေး။
 တိကျမှန်ကန် စိတ်စားသန်
 မြန်ဆန်ဆောင်ရွက် ပြည်သူ့တွက်။
 သင့်ကြောင့် ပြည်ထောင်စုကြီး မပြိုကွဲပါစေနှင့်။

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုပြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို
 နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကိုဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော
 ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ်
 သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

ပထမအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းအတွက်

စာရေးသူ၏ အမှာ

တတိယအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းအတွက်

စာရေးသူ၏ အမှာ

ဤ စာအုပ်ကို ယခု တတိယအကြိမ် ပြန်လည် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရာ၌ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးတွင် ကပ်စထရီနှင့် အတူတွဲကာ ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့၍ လက်တင်အမေရိကနိုင်ငံများ၏ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဆက်လက် ကြိုးပမ်းရင်း လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၉ရက်နေ့က ဘိုလီဗီးယားနိုင်ငံတွင် ကျဆုံးသွားခဲ့သည့် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ရဲဘော်ချေဂွေဗားရားအား လှိုက်လှဲစွာ ဦးညွှတ်ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

လင်းယုန်မောင်မောင်

၁၀၂ ၁၂ ၆၈

အမှန်အတိုင်း ဆိုပါလျှင် 'ကပ်စထရီ (သို့မဟုတ်) ကျူးဘားပြည်မှ ကြယ်နီ' ဟုသော အမည်ဖြင့် ဤ အတ္ထုပ္ပတ္တိကြီးကို ရေးသားပြုစုရာတွင် စာရေးသူအနေ ဖြင့် ယခင် 'အိုက်ခမန်း၏ ငရဲခန်း' နှင့် 'ဟစ်တလာ' စသော အတ္ထုပ္ပတ္တိမှတ်တမ်းများကို ရေးသား ပြုစုခဲ့ရစဉ်ကထက် နှစ်ဆ သုံးဆမျှ ပို၍ ပင်ပန်းပါသည်။

ကျူးဘားပြည်မှ ကမ္ဘာကျော် တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဒီအယ်ကပ်စထရီ၏ ဘဝ အတ္ထုပ္ပတ္တိကြီးကို ရေးသားပြုစုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးနောက် ဦးစွာ ပထမ ပင်ပန်းရသည်မှာ လိုအပ်သော စာအုပ်စာတမ်းများကို ရှာဖွေစုဆောင်း သည့်နေရာတွင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် ကပ်စထရီနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ဘဝ၊ သူ့အကြောင်းကို အသေးစိတ် ရေးသားထားသည့် 'ကပ်စထရီ အတ္ထုပ္ပတ္တိ' စာအုပ်ဟူ၍ သီးခြား စာအုပ် တစ်အုပ်တစ်လေမှ ရှာမတွေ့ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သို့နှင့်ပင် ကပ်စထရီအကြောင်းကို အလျဉ်းသင့်သလို ဟိုတစ်ခန်း သည် တစ်ခန်း၊ ဟိုတစ်ကွက် သည်တစ်ကွက် ရေးသားဖော်ပြထားကြသည့် စာအုပ် စာတမ်း၊ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းများကို စာရေးသူ၏ စာအုပ်စင်မှ လည်း ဆောင်း၊ မိတ်ဆွေရဲဘော်များထံမှ လည်းကောင်း၊ စာအုပ်ဆိုင်များမှ လည်းကောင်း စုပေါင်း စုဆောင်းခဲ့ရပါသည်။

တစ်ဖန် လိုအပ်သော စာအုပ်စာတမ်းများ အတော်အတန် ရှာဖွေစုဆောင်း

မိပြီးနောက် ယင်းစာအုပ်စာတမ်းများကို လုံးဝ ဥသယံ အကုန်အစင် စုံလင်အောင် ဖတ်ရသည့် အလုပ်မှာ စာရေးသူအဖို့ မသက်သာလှပါချေ။

ပို၍ မသက်သာစရာ ဖြစ်ရသည်မှာ ဤ စာအုပ်စာတမ်းများကို သာမန် စာသုတေသနပြုစံ၍ အထက်အတန်း အပေါ်ယံအားဖြင့် သိနားလည်ထားရုံမျှ မဟုတ်ဘဲ မလိုသော အပို အချက်အလက်များကို ဖြုတ်၍ လိုသော အနှစ်သာရများကို ထုတ်ယူမည် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဖတ်ရသည်ဖြစ်ရာ တစ်ချိန်တည်းတွင် 'ဖတ်ရင်းမှတ်၍ မှတ်ရင်းဖတ်' ခဲ့ရပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဤ စာအုပ် စာတမ်းများ အားလုံးကို ၁၉၆၅/ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလလယ်လောက်မှ စ၍ နေ့ရော ညပါ အချိန်လှည့်၍ ဂရုစိုက် ဖတ်လာ မှတ်လာ ခဲ့ရာ ၁၉၆၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလကုန်သည်နှင့် စာအုပ်စာတမ်းအားလုံး ဖတ်၍ မှတ်၍ ကုန်ခဲ့ပါသည်။

ဖတ်ထားမှတ်ထားသော အချက်အလက်များကို အကွက်ချပြီးနောက် ဤ စာအုပ်ကို ဖေဖော်ဝါရီလ ပထမအပတ်တွင် စတင်ရေးသားခဲ့ပါသည်။

မူလက စာရေးသူအနေဖြင့် ဤ စာအုပ်ကို ဖြေးဖြေးနေ့နေ့ အချိန်ယူ၍ ရေးပြီး အေးအေးဆေးဆေးမှ စိတ်တိုင်းကျ ထုတ်မည်ဟု ရည်ရွယ်ချက် ရှိခဲ့ပါသည်။ ဤအတောအတွင်း စာရေးသူအဖို့ တာဝန်ရှိနေသော အဖွဲ့အစည်း လုပ်ငန်းများ နှင့် အခြားလူမှုရေး ဝတ္တရားများကြောင့် ဤစာအုပ်မှာ ယခု မတ်လဆန်းတွင် ထက်ဝက်ခန့်သာ ရေးပြီးခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ပြည်ချစ်စာပေနှင့် စာရေးသူတို့ ဤစာအုပ် ထုတ်ဝေရေးကို တိုင်ပင် ဆွေးနွေးကြရာတွင် ကမ္ဘာကျော် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက် ဖြစ်သော ကပ်စထရီ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကြီးကို ဗမာ့တော်လှန်ရေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့ အမိ ထုတ်ဝေရန် သဘောတူခဲ့ကြပါသည်။

သို့နှင့်ပင် ယခု မတ်လ ပထမပတ်မှစ၍ ဤ စာအုပ်အတွက် ကျန် တစ်ဝက် (စာမျက်နှာ ၃၀၀ ကျော်) ကို နေ့ရော ညပါ ရေးခဲ့ရပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အထောက်အထား အကိုးအကားအတွက် စာအုပ်စာတမ်းများ ကို ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့ရ၍ ထိုစာအုပ်စာတမ်းများကို ပင်ပင်ပန်းပန်း ဖတ်ရှုမှတ်သားကာ၊ ရေးသားပြုစုရာတွင်လည်း (နောက်ပိုင်းတွင်) ကြီးကြီးစားစား ရှိခဲ့ရသော ဤစာအုပ်သည် စာရေးသူအဖို့ ယခင် စာအုပ်များထက် နှစ်ဆ သုံး ဆမျှ ပို၍ လုံ့လဝီရိယ စိုက်ထုတ်ခဲ့ရပါသည်။

အထက်ပါ ရိုးသားစွာ ဝန်ခံထားသည့် ဖြစ်ရပ် အမှန်များကြောင့် ဤ

အုပ်တွင် ဖတ်ရှုသူအဖို့ တစ်စုံတရာ အပြစ်အနာအဆာများ တွေ့ရှိခဲ့ပါက စာရေးသူ၏ ချီးပွားချက်ဟူ၍သာ မှတ်ယူစေလိုပါသည်။

သို့သော် ဤစာအုပ်ပါ အပြစ်အပျက် အကြောင်းချင်းရာများနှင့် အထောက်အထား အကိုးအကားများမှာမူ တတ်နိုင်သမျှ အမှားအယွင်း အတိမ်းအစောင်း မရှိစေအောင် တိကျခိုင်လုံစွာ ထုတ်နှုတ်ဖော်ပြထားသည်ကိုမူ စာဖတ်သူ အနေဖြင့် ယုံကြည် စိတ်ချစေလိုပါသည်။ (အကိုးအကား အထောက်အထားပြုခဲ့သော စာအုပ်စာတမ်းများ စာရင်းကို တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။)

ဤသည်မှာ စာရေးသူက ဤ စာအုပ်အတွက် အမှာရေးရာတွင် ပထမအကြိမ်ပြုလိုသော အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ ဖော်ပြလိုသော အချက်မှာ ဤ စာအုပ် ရေးရာတွင် စာရေးသူက မေးရှိသော ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည့် နောက်ပိုင်းတွင် နိုင်ငံတကာမှ အမျိုးမျိုး လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲများနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့ကြသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ခေါင်းဆောင်များအနက် ကျူးဘားပြည်မှ ကပ်စထရီ၏ အမည်သည် ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ကျူးဘားပြည်ကလေးသည် လူဦးရေ ၆ သန်းကျော်မျှသာ ရှိ၍ 'သေးငယ်' လှသလောက် ဤ တိုင်းပြည်ကလေးမှ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည့် တော်လှန်ရေး၏ အရှိန်သည် 'ကြီးမား' လှပါသည်။

ထိုပြင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည့်နောက်ပိုင်းတွင် အကြီးအကျယ် ဖြစ်ရပ်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်သော ကျူးဘား အကျပ်အတည်းကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ကပ်စထရီ၏ အမည်သည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ် ချောင်ကြိုချောင်ကြားမကျန် နှံ့စပ် ကျော်ကြားလာခဲ့သည်မှာ ယခုထက်တိုင်ပင်ဟု ဆိုရပါမည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤရွှေ့ ဤမျှ ထင်ရှားကျော်ကြားလှသော ကမ္ဘာ့တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီ၏ ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိကို မြန်မာလူငယ် လူရွယ်များအပါအဝင် မြန်မာစာဖတ် ပရိသတ်အနေဖြင့် မှန်ကန်ခိုင်လုံစွာနှင့် 'ပြည့်စုံတိကျစွာ' မရှိလေ့လာသင့်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ဤ ယူဆချက်သည်ပင်လျှင် ဤ စာအုပ် ရေးသားရခြင်း၏ တစ်ခုတည်းသော ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်လာပါသည်။

ဤအမှာကို အဆုံးမသတ်မီ ဆိုသင့်ဆိုထိုက်သော ကျေးဇူးစကားများကို နိဂုံးမည် ဖြစ်ပါသည်။

အများဆုံး ဤအုပ်စု ပြစ်ဒဏ်အတွက် အထောက်အထား အားဖြင့် ကျင့်ကြံသော ဦးထွန်းတင် (ဝတ်လုံ)၊ ရဲဘော်အဖွဲ့ဝင် ဦးအောင် (စာရေးဆရာ)တို့အား လည်းကောင်း၊ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားရာတွင် အထောက်အထား အားဖြင့် ကျင့်ကြံသော ဦးအောင် (ပြည်ချစ်စာပေ) အား လည်းကောင်း၊ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားရာတွင် အထောက်အထား အားဖြင့် ကျင့်ကြံသော ရဲဘော်အဖွဲ့ဝင် ဦးအောင် (ပြည်ချစ်စာပေ) အား လည်းကောင်း၊ ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိကြောင်း ဤ အမှာစာ တွင် အမှတ်တမ်းပြုပါသည်။

လင်းယုန်မောင်တော်
၂၅၊ ၃၊ ၆၆

မာတိကာ

ဦးထွန်းအဖွဲ့	
ကျောင်းပြည်မှ ကြယ်နီ	၁
အစဉ်စဉ်	
ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီ (၁၉၂၆- ၁၉၅၂)	၅
ကြယ်နီထွက်ပေါ်စာအုပ်ချိန်	၇
ကျောင်းသားတိုင်းပြည်မှ ဆင်းရဲသော ပြည်သူများ	၁၅
ကျပ်တည်းမှုအဝဝတို့၏ အဓိကတရားခံ	၂၃
အတားနားတက္ကသိုလ်မှ သူပုန်ကျောင်းသားတစ်ယောက်	၄၁
အစီအစဉ်	
သူပုန်ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီ (၁၉၅၂-၁၉၅၆)	၅၃
မုန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်စီးခြင်း	၅၅
အရေးရုံးပေါ်မှ တိုက်ပွဲ	၆၇
အစဉ်က ပေးခဲ့သော အဆုံးအဖြတ်	၈၃
အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်	၁၁၅
ကျွန်ုပ်တို့ပြည်မှ ရဲဘော်ရှစ်ကျိပ်	၁၂၃
ကျောင်းကမ်းခြေသို့ တက်ကြွပြီ	၁၃၃

ကုမ္ပဏီ ကပ်စထရီ

သူ ၁၂ ယောက် သေနတ် ၁၂ လက်
 ဆော်လုန်ရေးတစ်ရပ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလေ့လာခြင်း
 ဘာတတော၏ ငရဲခန်းနှင့် မျိုးချစ်သူပုန် လုံမလေး
 ငါတို့မှချွေအောင်ရမည်
 ယုံကြည်ချက်သည် အဓိက
 သံပြိုင်တေးသီချင်းတစ်ပုဒ်
 နှစ်သစ်ဆန်း၍ စနစ်သစ်လန်းခဲ့ပြီ

၁၄၃
 ၁၄၉
 ၁၅၇
 ၁၆၅
 ၁၇၉
 ၁၉၁
 ၂၀၅
 ၂၁၃

တတိယပိုင်း

တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်ကပ်စထရီ (၁၉၅၉-)

တော်လှန်ရေး အဖျက်သမား သတိထား
 တော်လှန်သော တရားဥပဒေ
 ရန်သူကို ရန်သူလို သဘောထားပါ
 ကျူးဘား စီး- ယန်းကီးနီး
 စီအိုင်အေ၏ မြင်ကွင်းကျယ် ဇာတ်ကားကြီး
 ဘာကိုမှ မကြောက် ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်
 ရူးသွပ်မှုကို ရပ်တန့်က ရပ်ပါ
 ကရူးရှက်၊ ကပ်စထရီ၊ ကနေဒီ ဦးသန့်နှင့် ဘာထရန်ရပ်ဆယ်လ်
 နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူ့အောင်ပွဲ

JJR
 JJG
 JZZ
 J6G
 J7G
 J87
 202
 212
 213
 222

နိဂုံးအချုပ်

ကပ်စထရီ - မနေ့က၊ ယနေ့နှင့် နက်ပြန်

298

အကိုးအကား အထောက်အထား စာအုပ်စာတမ်းများ

CUBA: An American Tregedy-
by Robert Scheer and Maurice Zeitlin.

CUBA: Hope of a Hemisphere-
by Joseph North.

CUBA: Anatomy of a Revolution-
by Leo Huberman and Paul Sweezy.

CASTRO'S REVOLUTION, Myths and Realities-
by Theodore Draper.

RED STAR OVER CUBA-
by Nathaniel Weyl.

LISTEN, YANKEE!
by C. Wright Mills.

C. I. A. The Inside Story-
by Andrew Tully.

UNARMED VICTORY-
by Bertrand Russel

REVOLUTION, Vol I. Nos. 4-5

CUBA, CASTRO AND COMMUNISM-
by Edwin C. Satein

FIDEL CASTRO: Television Speech

နိဒါန်းအဖွင့်

ကျားဘားပြည်မှ ကြယ်နီ

ကပ်စထရီ.....

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး တုန်လှုပ် ဆဲခွဲသော နိုင်ငံတကာ အရေးအခင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဗိုလ်ချုပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ကြရာ၌ ကပ်စထရီ ဟူသော အမည်နာမည်ကို ခြင်းချန်ထားခဲ့၍ မဖြစ်ပေ။

ခြင်းချန်၍ မဖြစ်ရုံမက ဤနာမည်သည် လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ကျော် လေးနှစ် ခန့်က ရက်ပေါင်း လပေါင်း ဃေတန်ကြာအောင်ပင် ကမ္ဘာ့သတင်းစာ အားလုံး၏ ဗျက်နှာဖုံး သတင်းများတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာလူသားအားလုံး၏ ပါးစပ်ဖျား တွင် ဤနာမည်ကို နေ့စဉ်ရက်ဆက် ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့ကြရသည်။ တိုင်းနိုင်ငံ အသီးသီးနှင့် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးသည် ထိုမည်သော ကျူးဘား တိုင်းပြည်ကလေးနှင့် ဆိုတိုင်းပြည်ကလေး၏ ရဲရဲတောက် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော 'ကပ်စ ထရီ' ၏ ပြောဆိုလှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်ချက်များကို ရင်သပ်ရှုမော တအံ့တဩ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

အားလုံး မှတ်မိကြဦးမည်ပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွင်းက ကျူးဘားပြည်တွင် ဖက်ဆစ်အာ ဘာရှင် ဘာတစ္စတာအစိုးရ ဖြုတ်ကျပြီး တော်လှန်ရေး အင်အားစုများက အောင်ပွဲ ခံခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ယင်းတော်လှန်ရေး အင်အားစုများ၏ ခေါင်းဆောင် 'ကပ်စထရီ' ၏ အမည်မှာ တစ်စတစ်စ ထင်ရှားလာခဲ့သည်။

ဆိုသော် အမေရိကန်အစိုးရသည် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော ကျွန်ုပ်တို့အား ချစ်ခင်အားပေးစွာဖြင့် ပြုတ်ချရန်နှင့် ဖောက်ပြန်သော အင်အားစုများ ပြန်လည် အုပ်စိုးစေရန် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြိုးစားခဲ့သည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလအတွင်းက ကျူးဘားတန်ပြန် တော်လှန်ရေးများကို အမေရိကန် အစိုးရက လက်နက်များ ချပေးခဲ့သည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် အမေရိကန်အစိုးရသည် ကျူးဘားပြည်တွင် ရှိသော အမေရိကန် ဆန့်ကျင်ဘက် လုံးလုံးပိတ်ပစ်လိုက်၍ ကျူးဘားနှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ် လုံးဝ ချုပ်ပိတ်လိုက်သည်။ တစ်ဖန် ၁၉၆၁ခုနှစ် ဧပြီလတွင် အမေရိကန် ဗဟိုစုံစမ်း ဆောက်လုပ်ရေး သူလျှို့ ဌာနချုပ် (စီအိုင်အေ)၏ အစီအစဉ်အရ ကြေးစားတပ် များသည် အမေရိကန် စစ်သင်္ဘောများဖြင့် ကျူးဘားကျွန်းကို ကျူးကျော် တက် ချောက် တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ၃ ရက်မျှကြာသည့် ယင်းတိုက်ပွဲတွင် အမေရိကန် ကြေးစား တပ်သားပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်ကို ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရက လက်ရ ဖမ်းဆီး ရမိလိုက်သောအခါ အမေရိကန် အစိုးရမှာ ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် အကြီးအကျယ် အရှက်ကွဲခဲ့ရသည်နှင့် အမျှ ကပ်စထရီ၏ အမည်မှာ ကမ္ဘာနှင့် အဝန်း လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

ဤသို့ ကမ္ဘာ့ပြည်သူတို့ အလယ်တွင် မျက်နှာ မပြုရလောက်အောင် အရှက်ရခဲ့သော အမေရိကန်အစိုးရသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရက 'ပြ သာနာ အရပ်ရပ်ကို ငြိမ်းချမ်းစွာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပါရစေ' ဟု စကားကမ်းလှမ်း၍ လက်လှမ်းလားသည်ကိုပင် ပယ်ချကာ ရှက်ရမ်း ရမ်းလာပြန်သည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ကျူးဘားပြည်ကလေးကို အမေရိကန် အစိုးရက စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုများ ပြုလုပ်လာခဲ့သည်။ ၎င်းတို့၏ ဩဇာခံ လက်တင် အမေရိကန်နိုင်ငံများအား ကျူးဘားနှင့် လုံးဝ ကုန်သွယ်မှု မပြုလုပ်ရဟူ၍ တားမြစ်ခဲ့ သည်။ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ကျူးဘားနှင့် စီးပွားကုန်သွယ်ရေးများ လုံးဝ ရပ်စဲပစ်ခဲ့သည်အပြင် မြောက်အတ္တလန္တိတ် စာချုပ်အဖွဲ့ဝင် (နာတိုး) နိုင်ငံများကို လည်း ကျူးဘားနှင့် ကုန်သွယ်မှုများ မပြုလုပ်ရန် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သေးသည်။

အမေရိကန်အစိုးရသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးက လက်ခံ သဘောတူထားကြသည့် နိုင်ငံတကာ ဆက်ဆံရေး အစဉ်အလာများကို ချိုးဖောက်ကာ ကျူးဘားပြည်ကလေး အား ယင်းသို့ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် စစ်ရေးအရပါ အဖက်ဖက်က ကျူးကျော် ထိပါးလာခဲ့ရာမှ ၁၉၆၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့ကမူ အမေရိကန်

သမ္မတ ကနေဒီ (ကွယ်လွန်သူ)ကိုယ်တိုင် ကျူးဘား ကျွန်းကလေးအား အနုမြူ သူပိုင် သင်္ဘောများ အပါအဝင် အမေရိကန်ရေတပ်ကြီးနှင့် ပိတ်ဆို့ထားလိုက် သောသည်။ ထို့ပြင် 'ကျူးဘားသို့လာသမျှ သင်္ဘောများကို အဆိုပါ အမေရိကန် ရေတပ်ကြီးက တားဆီးရှာဖွေမည်။ ယင်းသို့ ရှာဖွေရာတွင် ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပွား၍ အတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်မည်ဆိုက ဖြစ်ရန် အသင့်ရှိသည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးရှိ အမေရိကန် စစ်စခန်းအားလုံးသည် တတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွက် အရာရာ အသင့်ပြင်ထားကြ' ဟူ၍ တစ်ချက်လွတ် အမိန့်ထုတ်လိုက်သည်။

ဤတွင် နိုင်ငံတကာ အရေးအခင်း၌ (The Cuba Crisis) ဟူ၍ ဆင်ရှားခဲ့သော 'ကျူးဘား အကျပ်အတည်း' (၀၁) ကျူးဘားအရေးတော်ပုံကြီး တောင်ပေါ်ပေါက်လာသည်။

ယင်းသို့ အမေရိကန်အစိုးရ၏ အကျပ်ကိုင် ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့် နောက် ဆပ် ကမ္ဘာစစ်ကြီး တစ်ခု နေ့လား ညလား ထပ်မံ ဖြစ်ပွားလုဆဲဆဲ ရင်တမမ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည် ထိုအချိန် ထိုအခါ ထိုနေ့ ထိုရက်များက 'ကပ်စထရီ'၏ အမည် သည် ကမ္ဘာ့သတင်းစာကြီးများ၏ မျက်နှာပုံး သတင်းများ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ ပြည်သူများ၏ ပါးစပ်များတွင် 'ကပ်စထရီနှင့် ကျူးဘား' မပါလျှင် စကားပြော ရအောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤသို့အားဖြင့် 'ကပ်စထရီ'သည် ကမ္ဘာ့သမိုင်းဝင် ခေါင်း ဆောင် တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

မင်စစ် အမေရိကန်အစိုးရ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များမှာ ပတ္တမြားစစ်စစ်ကို အရောင်ညစ်စေရန် နွံမှာ နှစ်သလို ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျူးဘားတွင် ကပ်စထရီ၏ ဩဇာ အာဏာကျဆင်း၍ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေး အစိုးရ ပြုတ်ကျအောင် နည်းကုန် လမ်းကုန်၊ မီးကုန်ယမ်းကုန် လုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အမေရိကန် အစိုးရလက်ချက်ကြောင့် ကပ်စထရီမှာ ဩဇာအာဏာ ကျဆင်းမသွား သည့်ပြင် ဩဇာအာဏာ အရှိန်အဝါ ပိုလိုသွား ကြီးမားလာခဲ့သည်။ အမေရိကန်အစိုး ရ လုပ်သမျှ ကပ်စထရီခေါင်းဆောင်သော ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရ ပြုတ်မကျ သည့်ပြင် တစ်နေ့တခြား ပိုလိုသွား အင်အား ကြီးမားတောင့်တင်း ခိုင်မာလာခဲ့သည်။ ကပ်စထရီ၏ ဂုဏ်သိက္ခာသည် ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် ပိုလိုသွား ထယ်ဝါလာခဲ့သည်။

အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရလျှင် အမေရိကန် အစိုးရက အရောင်ညစ်စေရန် နည်းကုန် နွံမှာ နှစ်စေကာမူ ပတ္တမြားစစ်လှသော (၀၁) တော်လှန်ရေးသမား သို့သော် ကပ်စထရီ၏ ဂုဏ်ရောင်မှာ တိုးလိုသွား ပြောင်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြစ်ရာ ယနေ့ဆိုလျှင် ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားပြည်ပေါ်တွင် ထွန်းလင်း တောက်ပနေသော ကြယ်နီတစ်ပွင့်ပမာ ဝင့်ကြားစွာ ရှိနေသည်။

မှန်သည်။ ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားပြည်မှ ကြယ်နီပင် ဖြစ်သည်။

ဤကြယ်နီသည် ကျူးဘားပြည်တွင် ယခုကဲ့သို့ အရက်ကျင်း၍ လင်းလှလှ နေရောင်ခြည်အောက်ဝယ် ဝင့်ကြားစွာ တောက်ပနေရာ၌ လွယ်လင့်တကူ ထွက်ပြူးခဲ့ရသည် မဟုတ်။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် အမှောင်ထုလွှမ်းသလို ဆိုးသွမ်းယုတ်မာလှသည့် ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ အစိုးရလက်အောက်မှ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြိုးပမ်းထိုးဖောက်၍ ထွက်ပေါ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကပ်စထရီ (သို့မဟုတ်) ကျူးဘားပြည်မှ ကြယ်နီ။

ဤကြယ်နီသည် မည်သည့် အချိန်အခါက ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါသနည်း။ ဘာတစ္စတာ ဖက်ဆစ်အစိုးရ၏ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် အမှောင်ထုကို မည်သို့မည်ပုံ ဖောက်ထွင်း၍ ငွန်းလင်းတောက်ပခဲ့ပါသနည်း။ ယနေ့ ဤကြယ်နီ၏ အရောင်သည် မည်မျှ ထွန်းပြောင်နေပါသနည်း။

ဤမေးခွန်းများအတွက် အသေအချာ ရေရာ တိကျသော အဖြေများကို ရရှိစေရန် အလို့ငှာ ကပ်စထရီ သို့မဟုတ် ကျူးဘားပြည်မှ ကြယ်နီ၏ ဘဝလမ်းကြောင်းကို စာရေးတစောင် ပြန်ပြောင်းလေ့လာ ရှာဖွေကြည့်ကြပါစို့။

ပထမပိုင်း

ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်

ကပ်စထရီ

၁၉၂၆- ၁၉၅၂

ကြယ်နီထွက်ပေါ်စအချိန်

ဇက်စိတဆုံး အပြာရောင် ဖုံးလွှမ်းနေသော အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ၏ ရေပြင်ကျယ်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်လျက် လေပြည့်လေညှင်းကလေးသည် ကျူးဘားကျွန်းဆီသို့ ဦးတည်ကာ ညင်သာစွာ တိုက်ခတ်လျက် ရှိသည်။

အပြောကျယ်၍ ပြာနုမ်းသော သမုဒ္ဒရာရေပြင်သည် တသုန်သုန် တညှင်းညှင်း ဆော်သွင်း ရိုက်ခတ်နေသော လေပြည်နကလေး၏ လှုံ့ဆော်ချက်ကြောင့် တလှူးလှူး တလွန်လွန်ဖြင့် လှိုင်းတွန့်ကလေးများ မသိမသာ ထလျက် ရှိသည်။

လေပြေကလေးသည် ယင်းသို့ အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ၏ ရေပြင်ပြာကြီးကို ဖြတ်ကျော်လှုံ့ဆော်လာခဲ့ပြီးမှ တစ်ဖန် ကျူးဘားကမ်းခြေဆီသို့ အမှတ်မထင် ညင်သာစွာ ရောက်ရှိသွားခဲ့ရာ ကျွန်းပေါ် မြေပြန့်ဒေသမှ ကြပ်မင်များ၊ ကော်ဖီပင်များနှင့် ဆေးပင်များမှ အခက်အခက်များမှာ လေပြည်နကလေး၏ အကျိုးစားသန်မှုကြောင့် မသိမသာ ဘယ်ညာတိမ်း၍ ယိမ်းကနေကြသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အရှိန်မသေးသော လေပြေကလေးသည် မြေပြန့်ဒေသကို ကျော်လွှားကာ တောင်တန်းများဆီသို့ အပြေးအလွှား ဆော့ကစား၍ သွားပြန်ရာ ရောင်မျိုးစုံ သန်းနေသော ဆာပန်းကလေးများက တောင်ခါးပန်းမှ ဆီးကြို၍ ဖက်ယမ်းနှုတ်ဆက် ကြပ်မင်သည်။

ဤသို့ သာတောင်သာယာ ကြည်နူးဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ရာ တောင်လှည့်ကျွန်းကျွန်း ကျွန်းကလေး၏ အရှေ့မြောက် ခပ်ယွန်းယွန်း အိုရီယန်ထေ ပြည်နယ် အစွန်းမှ မာယာရီမြို့၊ ဘီရန် အရပ်ဒေသတွင် ကပ်စထရိုကို မွေးဖွားခဲ့သည်။

ဩဂုတ်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့၍
ကပ်စထရီ ရုပ်စ် (Fidel Castro Ruz)

အိန်ဂျယ် ကပ်စထရီမှာ စပိန်ပြည်
ကပ်စထရီ၏ ဖခင်ဖြစ်သူ အိန်ဂျယ် ကပ်စထရီမှာ စပိန်ပြည်
ကပ်စထရီ၏ ဖခင်ဖြစ်သူ အိန်ဂျယ် ကပ်စထရီမှာ စပိန်ပြည်

ကပ်စထရီသည် အမေရိကန်ပိုင် ကြံစိုက်ပျိုးရေး ကုမ္ပဏီ တစ်ခု
နိပဘားကုမ္ပဏီ (Nipe Bay Co.)တွင် အလုပ်သမားတစ်ယောက်

အောင်အခါ ဖိဒယ်လ် ကပ်စထရီ ကျူးဘားတွင် အာဏာရလာ၍ အမေရိ
အိန်ဂျယ် အိန်ဂျယ် ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပွားလာချိန်တွင် အမေရိကန် ဖောက်ပြန်ရေး စာနယ်
ကပ်စထရီနှင့် ပတ်သက်သည့် မဟုတ်မတရား၊ မကောင်းသတင်းများကို
အိန်ဂျယ် အိန်ဂျယ် ကပ်စထရီသည် အမေရိကန်ပိုင် ကြံစိုက်ပျိုးရေး အထက်ပါ
အတိုင်း အလုပ်လုပ်နေရာမှ ကြံများကို မတရား ခိုးထုတ်သဖြင့် အလုပ်မှ
ထုတ်ပစ်ခံရပူးသည်ဟု ရေးသားလာကြသည်။

စင်စစ် ဤရေးသားချက်မှာ 'တစ်စိတ်ကို တစ်အိတ်' လုပ်၍ ရေးခြင်းသာ
ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က အိန်ဂျယ် ကပ်စထရီ၏ အလုပ်မှာ ကြံလှည်းများကို စစ်ဆေး
ရသော အလုပ်ဖြစ်ရာ သူသည် လှည်းသမားများ၊ ဂိတ်စောင့်များနှင့် ပေါင်း၍
ကြံများကို ခိုးထုတ်ခဲ့သည်ဟု စွပ်စွဲခံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် သက်ဆိုင်ရာ
အမေရိကန် ကုမ္ပဏီက ရှေ့နေ ရှေ့ရပ်များ ငှားရမ်း၍ ဤအမှုကို ရုံးတင်တရားစွဲဆို
ခဲ့ရာ အမှုမှာ လုံးဝ မထင်ရှားသည့်ပြင် သက်သေ တစ်စုံတစ်ယောက်မှ မရှိသဖြင့်
အမှုကို ပိတ်၍ အိန်ဂျယ် ကပ်စထရီကို လွတ်ပစ်ခဲ့ရသည်။ ဤသည်ကိုပင်
အမေရိကန် ဖောက်ပြန်ရေး စာနယ်စင်းများက ကပ်စထရီ မိသားစုအကြောင်း
မကောင်းသတင်းအဖြစ် ငယ်ကျီးငယ်နာဖော်၍ လုပ်ကြံရေးသားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အိန်ဂျယ် ကပ်စထရီသည် အဆိုပါ အမေရိကန် ကြံစိုက်ပျိုးရေး ကုမ္ပဏီမှ
အလုပ်ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် ကိုယ်ပိုင်မြေကွက်အချို့ကို ဝယ်ကာ ကိုယ်ပိုင် ကြံခင်းများ
ခိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ကြံဈေးများ အထူးကောင်းမွန်သည်က
တစ်ကြောင်း၊ အမေရိကန် ကြံကုမ္ပဏီမှ အလုပ်ထုတ်ခံရ၍ မခံချင်စိတ်ဖြင့်
အစွမ်းကုန် ကြီးစားခဲ့သည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် အိန်ဂျယ်ကပ်စထရီ၏

ကြံလုပ်ငန်းမှာ တစ်နေ့တခြား ကြီးပွားလာခဲ့သည်။

သူသည် အိမ်ထောင်နှစ်ဆက် ရှိခဲ့သည်။ ပထမအိမ်ထောင်မှာ ကျူးဘား
အချို့သမီး ကျောင်းဆရာမ တစ်ဦးဖြစ်၍ သူမနှင့် သားသမီးနှစ်ယောက် ထွန်းကား
ခဲ့သည်။ ပီဒရို အမည်ရှိ ယောက်ျားကလေးတစ်ယောက်နှင့် လစ်ဒီယာအမည်ရှိ
မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ပထမဇနီးသည် ကွယ်လွန်သွား
သဖြင့် နောက်အိမ်ထောင် ပြုခဲ့ပြန်သည်။ ဒုတိယဇနီးသည်မှာ လီနာရပ်စ်ဆိုသူ
အချို့သမီးဖြစ်၍ သူမနှင့် သားသမီး ငါးယောက် ထပ်မံရရှိခဲ့ပြန်သည်။ ၎င်းတို့
အိန်ဂျယ်၊ ရေမွန်၊ ဖိဒယ်၊ ရောလ်နှင့် ဂျူးအန်နာတို့ ဖြစ်ကြ၍ အကြီးဆုံးနှင့်
အငယ်ဆုံးမှာ မိန်းကလေးများ ဖြစ်ကြသည်။

ဖိဒယ် ကပ်စထရီ၏ မိခင်ဖြစ်သူ လီနာသည် သာမန်အိမ်ရှင်မများကဲ့သို့
အိမ်ထောင်မှု ကိစ္စများနှင့်သာ အချိန်မကုန်စေဘဲ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ အိန်ဂျယ်
ကပ်စထရီ၏ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများတွင် စွမ်းစွမ်းတစ် အကူအညီပေးခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။ သူမသည် အိမ်မှုကိစ္စ ဗာဟီရများ လုပ်ကိုင်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
ကြံခင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ကြံဂိုဒေါင်သို့ လည်းကောင်း၊ သကြားစက်ရုံရာသို့
လည်းကောင်း သွားရောက်ကာ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ အလုပ်တွင် ကူညီ
လုပ်ကိုင်ပေးလေ့ ရှိသည်။ ထို့ပြင် ဖိဒယ်လ်ကပ်စထရီ အပါအဝင် သားသမီးများ၏
အောင်ရေး အတွက် မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် ပညာရေးကို အထူးဂရုစိုက်အား
ပေးခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ငယ်စဉ်က ဘီရန် မူလတန်းကျောင်းတွင် ပညာသင်
ကြားခဲ့၍ ထိုမှတစ်ဖန် မာယာရီမြို့ကလေးနှင့် မိုင် ငါးဆယ်မျှ ဝေးကွာသော
နီတီယာဂိုမြို့ အလယ်တန်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစား
အဖြစ် ဆက်လက် ပညာသင်ခဲ့သည်။

အရွယ်ရောက်၍ လူလားမြောက်လာသည်နှင့်အမျှ ကပ်စထရီ၏ အရပ်မှာ
အောင်ထောင်မောင်းမောင်း ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်၏ အသွင်မျိုး ပေါ်လာ
သည်။ သူသည် ငယ်စဉ်ကပင် အမဲလိုက်ခြင်း၊ တောထဲတောင်ထဲ လှည့်လည်
သွားလာခြင်းများတွင် ဝါသနာထုံလှသည်။ အိမ်တွင် မွေးထားသော အမဲလိုက်
အားအုပ်ကြီးနှင့်အတူ ဖိန်ပင်ပေါ်ဘဲ သေနတ်ကို ဆွဲ၍ မကြာခဏ အမဲလိုက်သွက်
သွက် ရှိသည်။ ရံဖန်ရံခါ မြင်းကို ဒုန်းစိုင်း၍ တောလမ်းတစ်လျှောက်တွင် ခေါက်
တုန်ခေါက်ပြန် စီးတတ်သေးသည်။

ကပ်စထရီသည် ငယ်စဉ်ကပင် အရာရာကို စူးစမ်းလေ့လာတတ်သော

အကျင့် ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် တောင်တောင်ရေမြေတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းတည်နေ
အပ်သော ဩကာသ လောကကြီးကို စိတ်ဝင်စားသည်။ ကျောင်းသင် ဘာသာရပ်
များတွင်လည်း ပထဝီဘာသာကို အထူးကြိုက်နှစ်သက်သည်။ ဤသို့အားဖြင့်
အပြောကျယ်လှသော အတ္ထုလက္ခိတ် သမုဒ္ဒရာကြီးသည် လည်းကောင်း၊ လေအသွေ
တွင် ယိမ်းနွဲ့နေကြသော ကြံပင် ကြံခင်းများသည် လည်းကောင်း၊ ဝင်ကြား
ခြင်မားလှသော တောင်တန်းကြီးများသည် လည်းကောင်း၊ ဤသည်တို့သည်
ငယ်စဉ် ဘောင်ကျေး ကလေးဘဝက ကပ်ထရီ၏ ခင်မင်ရင်းနှီးလှသော သဘာဝ
ဇီဝိတဓာတ်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ ဩကာသလောကကြီးကို ခုံမင်မြတ်နိုးစွာ လေ့လာစူးစမ်းတတ်ရာ
သတ္တလောကကြီး၏ သဘာဝကို ပိုင်းခြား ဆင်ခြင် သိမြင်လာခဲ့သည်။
အမှန်နှင့် အမှားကို ခွဲခြားသိသလို၊ တရားမှုနှင့် မတရားမှုကိုလည်း ဝေဖန်သမူ
ပြုတတ်လာခဲ့သည်။

သူသည် ကျောင်းတွင် ဖြစ်စေ၊ အိမ်တွင်ဖြစ်စေ၊ အရပ်ထဲတွင် ဖြစ်စေ
လူငယ်တို့ဘာဝ အငြင်းအခုံ အတိုက်အခံဖြစ်လာလျှင် ကိုယ်နှင့် ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ၊
မဆိုင်သည်ဖြစ်စေ မှန်သည့်ဘက်က ဝင်ပြောလေ့ ရှိသည်။ တရားသည့်ဘက်က
ကာကွယ်လေ့ ရှိသည်။ ယုတ်စွာအဆုံး ကြံခင် ပိုင်ရှင်ဖြစ်လာသော အလုပ်ရှင်
သူ့ ခင်နှင့် ကြံခင်းအလုပ်သမားများ ရံဖန်ရံခါ ပဒိုပက္ခ ဖြစ်ပွားရာတွင်ပင်
ကပ်စထရီသည် အလုပ်သမားများဘက်မှ ခုခံကာကွယ်လေ့ ရှိသည်။

ကပ်စထရီ၏ အစစ်မဖြစ်သူ လစ်ဒီယာ၏ ပြောပြချက်အရ ဆိုလျှင် ကပ်
စထရီသည် ဖိနပ်မပါဘဲ လယ်ထဲယာထဲ လှည့်လည်သွားလာနေသည့် အချိန်
ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင်လျှင် ဤလယ်မြေ၊ ယာမြေများကို တကယ်တမ်း ပိုင်ဆိုင်သင့်
သူများမှာ မိမိမခင်ကဲ့သို့သော လယ်ပိုင်ရှင်၊ ယာပိုင်ရှင်များ မဟုတ်ဘဲ လယ်လုပ်သူ၊
ယာလုပ်သူ ပြည်သူများသာ အမှန်တကယ် ပိုင်သင့်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အစစ်မဖြစ်
သူအား ပြောဆိုဖူးသည်။

လစ်ဒီယာက ဤသို့ ပြောခဲ့သေးသည်။

'တစ်နေ့တော့ အမေက တိုက်တွန်းတာနဲ့ အဖေက ဖီဒယ်ကို
ဒီသင်္ဘောမျိုး မထားသင့်တဲ့အကြောင်း ရှင်းပြပြီး နားချပါတယ်။ အဲဒီ
အချိန်မှာ ဖီဒယ်ဟာ အသက် ၁၈ နှစ်လောက် ရှိပါပြီ။ အဲဒီတုန်းက
ဒီလို အရွယ်မျိုး ရောက်နေတဲ့ လူငယ်တိုင်းဟာ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွ
နေကြတဲ့ အခါမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်။ သူက အဖေ့ကို ဘယ်လို ပြန်ပြော

သလဲဆိုတော့ 'ဒီမယ် အဖေ၊ ကျွန်တော်ဟာ အခု တက္ကသိုလ်မှာ
ဥပဒေပညာ သင်နေရတဲ့ ကျောင်းသားတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော်
သင်နေရတဲ့ ဥပဒေပညာအရ ကျွန်တော်ဟာ မှန်တဲ့ ဘက်က၊ တရားတဲ့
ဘက်က ကာကွယ်ရမှာပဲ။ ကျွန်တော့်မှာ ဘာလက်နက်မှ မရှိပေမယ့်
ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ခုခံရမှာပဲ။ တိုင်းသူပြည်သားတွေဆီက အာဏာကို
လိမ်ညာယူထားတဲ့ လူတွေရဲ့ မတရားမှုတွေကို ဖွင့်ချပြီး ဆင်းရဲသား
နင်းပြားတွေ အတွက် ကာကွယ်ရမှာပဲ။ ဒါဟာ ကျွန်တော့်အတွက်
စစ်မြေပြင်ပဲ' လို့ ပြောချလိုက်ပါတယ်'

'ကျွန်းဘားပြည်ပေါ်မှ ကြယ်နီ'
(စေမျက်နှာ ၄၂-၄၃)

ကပ်စထရီသည် အကြောင်းအရာ တစ်ခုကို ဂရုတစိုက် အသေးစိတ်
လေ့လာနေခိုက် အခြား အကြောင်းအရာများကိုလည်း အနည်းနှင့် အများ သိနား
စည်အောင် ကြိုးစားတတ်သည်။

အမဲလိုက်ခြင်းကို အထူးဝါသနာပါသော်လည်း သေစွဲဘောကစားခြင်း၊
အက်ရေထိုးခြင်းနှင့် ရေကူးခြင်း စသော အခြား အားကစားနည်းများကိုလည်း
အတတ်မလွှတ်ပေ။

တစ်ခါတရံ အကြောင်းမညီညွတ်၍ တော်ပစ် မထွက်နိုင်သည့် အခါမျိုး
တွင် သူသည် သူ၏ ပြောင်းတို ရိုင်ဖယ်သေနတ်နှင့် ပစ်ကွင်းများ ရွေးချယ်ကာ
ဆိုလိုသည်သည် သေနတ်ပစ်လေ့ကျင့်တတ်သည်။ ရံဖန်ရံခါ အိမ်တွင် မွေးထား
သော ကြက်များကိုပင် ပစ်ကွင်းလုပ်ကာ ပစ်လေ့ရှိရာ သူ့အစ်မများ၊ နှမများက
အဖေ ပြန်လာလျှင် တိုင်ပြောမည်၊ အဖေ ပြန်လာလျှင် တိုင်ပြောမည် စသည်ဖြင့်
တိုင်တတ်သည်။ ဤအခါမျိုးတွင် ကပ်စထရီက သူ့အစ်မများ၊ နှမများကို သေ
ဆတ်ပစ် သင်ပေးမည်ဟု ဆိုကာ တကယ်လည်း သင်ပေးသည်။ နောက် သူတို့
အိမ်တိုင် ပစ်ခိုင်းသည်။ ဤသို့ဖြင့် အစ်မများ၊ နှမများ ကပ်စထရီနှင့် ကြံရာပါ
အတူ ဖြစ်ကာ အမေနှင့် အဖေ ပြန်လာချိန်တွင် မတိုင်သာ မပြောသာဘဲ
ခြစ်ခဲ့ကြရသည်။

သူသည် မည်သည့် အလုပ်ကိုမဆို စိတ်ပါလက်ပါ သွက်လက်ဖျတ်လတ်
စွာ လုပ်တတ် ကိုင်တတ်သည်။ မြင်းစီးပိုင်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ ရေကူးပိုင်ရာ
တွင် လည်းကောင်း၊ အခြား အားကစားပွဲ ပြိုင်ပွဲများတွင် လည်းကောင်း စိတ်ဆရာ
အိမ်ပါ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားလေ့ ရှိသည်။ ဤသို့ အရာရာကို ဖွဲ့နား ကြီးစွာဖြင့်

ကြီးစား လုပ်ကိုင်တတ်သည့် အလျောက် ကျောင်းသင်ခန်းစာများကို သင်အလေ့လာ ကျက်မှတ်ရာတွင်လည်း အထူး ဝီရိယ စိုက်ခဲ့သည်။

သူသည် စိတ်ဓာတ် ကြံ့ခိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်၍ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း များပြင် ရင်ဆိုင်ရသည့် အခါမျိုးတွင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်း မဖြစ်ရုံမျှမက သူ့အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများမှ ကျော်လွှား လွတ်မြောက်အောင် စွန့်စွန့် စားစား ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရသည်ကိုပင် ပျော်စရာဟူ၍ သဘောထားတတ်သည်။

တောထဲတောင်ထဲတွင် စွန့်စားသွားလာခြင်းကို အထူးပင် နှစ်ခြိုက်ခဲ့မင် သည့်အလျောက် သူသည် ကျောင်းနေစဉ်က ခြေလျင်နှင့် တောင်တက်အသင်း၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က အိုရီယန်တေ ပြည်နယ်ရှိ တောတောင် အနံ့ အပြား ခရီးသွား၍ ဗဟုသုတ ရှာဖွေခဲ့ဖူးသည်။

သူသည် စကားပြောရာတွင် ဟန်မဆောင်တတ်ဘဲ အားရပါးရ စိတ်ထဲ နို့သမ္ဘု ပြောချလေ့ ရှိသည်။ သို့ပြောရာတွင်လည်း စိတ်ပါ ပါသလောက် စကားကို အဖျင်ပြတ် ပြောတတ်သည်။ ပွတ်သဘင်များနှင့် ဆိုရှယ်ပွဲလမ်းသဘင်များကိုမူ သူ အလွန်မုန်းသည်။ အတော်အတန် လူးလားမြောက်၍ အထက်တန်းကျောင်းသား ဘဝသို့ ရောက်သာသည့်တိုင်အောင် သူသည် ကျောင်းသူ ကျောင်းသား အချင်း ချင်း အပြန်အလှန် ကျင်းပ ပြုလုပ်လေ့ရှိသော မိတ်ဆုံပွဲများ၊ ပွတ်သဘင်ပွဲများကို ခပ်ဝေးဝေးက ရှောင်ခဲ့သည်။ သို့သော် စကားရည်လှပွဲများ၊ ဟောပြောပွဲများတွင် မူ သူ့ကို အမြဲတမ်း တွေ့ကြုံရသည်။

ဤသို့အားဖြင့် အရပ်မြင့်မြင့်၊ ဒေါင်ကောင်းကောင်း ထောင်ထောင်မောင်း မောင်း ရှိလှ၍ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများအကြားတွင် မားမား၊မတ်မတ် ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်နေသော နှာပိစထရီသည် စနီတီယာဂိုမြို့ အလယ်တန်း ကျောင်းမှတစ်ဖန် ကျူးဘားပြည်၏ မြို့တော် ဟာဗာနာမြို့ အထက်တန်းကျောင်း သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် အထက်တန်းပညာကို ဆုံးခန်းတိုင် အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် အထက်တန်းကျောင်းမှ ထွက်၍ ထိုနှစ်ထဲမှာပင် ဟာဗာနာ တက္ကသိုလ်သို့ ဆက်လက် ပညာသင်ယူရန် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

သူသည် ဟာဗာနာတက္ကသိုလ်သို့ မရောက်မီ သူ၏ ဘဝလမ်းကြောင်း တလျှောက်တွင် ပြောင်မြောက်သော တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက် အပြင် ပုံကြမ်းသွင်းလောင်းပေးခဲ့ရာ ဌာနဖြစ်သော စနီတီယာဂိုမြို့ ကလင်း အထက်တန်းကျောင်းကြီး၏ ကျောင်းသား မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် သူနှင့်ပတ်သက်

တော်လှန်ရေးအဖွဲ့၏ အောက်ပါ မှတ်ချက်ကို ယနေ့ထက်တိုင် တွေ့မြင် ကြလေးသည်။

‘ဖိဒယ်သည် သူယူခဲ့သော ဘာသာရပ်များ အားလုံးတွင် အမြဲတမ်း ထူးချွန်သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူ ရရှိခဲ့သော အမှတ်များမှာ အကောင်း ဆုံး စံချိန်များတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ သူသည် တကယ် အားကစားသမား ကောင်း ပီသ၍ ကျောင်း၏ အောင်လံတော်ကို ရဲရင့်စွာနှင့် ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြွားဖွယ်ရာ ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းခဲ့သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အခြား သူများ၏ ချီးကျူး အံ့ဩမှုနှင့် အာရုံစိုက်မှုကို ရယူနိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ဥပဒေပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ကိုင်မည် ဖြစ်ရာ သူ၏ ဘဝမှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် ပြောင်မြောက်သော စာမျက်နှာများဖြင့် ပြည့်နှက်နေမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ လုံးဝ ယုံမှား သံသယ မဖြစ်မိချေ။

‘တော်လှန်ရေးတစ်ရပ်ကို ခွဲစိတ်လေ့လာခြင်း’

(စာမျက်နှာ ၂၆)

ဤသည်တို့ကား ကပ်စထရီ၏ ဘဝအစ ပထမ ခရီးလမ်းကြောင်းများပေ ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရသော် ကျူးဘားပြည်မှ ကြယ်နီထွက်ပေါ်စတွင် အဆုံး ဝင်းလက် ထွန်းပြောင်လာသည့် ကြယ်နီရောင်ကလေးများပေတည်း။

ချမ်းသာသော တိုင်းပြည်မှ
ဆင်းရဲသော ပြည်သူများ

ကျွန်းကလေးဟာ လူသားတွေရဲ့ မျက်စိထဲမှာ မြင်ရသမျှ အလှပဆုံး ကျွန်း
ပဲ။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း လေးရာကျော်ကျော် ၁၄၉၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ
ကနေ့က သမိုင်းတွင် ထင်ရှားလှသည့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်ကြီး ကိုလံဘတ်စ်
အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်းမှနေ၍ ကျူးဘားကျွန်းကလေးကို လှမ်းမျှော်
ရှင် အထက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုရေးသား မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ဖူးသည်။

ကိုလံဘတ်စ်သည် ထိုစဉ်က ဤကျွန်းကလေးပေါ်သို့ တက်ရောက်လေ့လာ
အချိန်မရဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ အချိန်ရသဖြင့် သူသာ ဤကျွန်းကလေး
သို့ တက်ရောက် လေ့လာခဲ့ပါက ဤကျူးဘားကျွန်းကလေးသည် လှပ
အလှဆုံး နေချင့်စဖွယ် ကောင်းသည်နှင့်အမျှ အစာရေစာ ပေါများ ကြွယ်ဝ
တို့ပါ တွေ့မြင် သိရှိသွားရမည် ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် ကျူးဘားကျွန်းကလေး၏ တည်နေရာ အနေအထားကို
အသေးစိတ်ဖော်ပြလိုပါသည်။

ကျူးဘားသည် မြောက်အမေရိကနှင့် တောင်အမေရိက တိုက်နှစ်တိုက်
အနောက်အိန္ဒိယ ကျွန်းစုများအနက် အကြီးဆုံးသော ကျွန်းတစ်ကျွန်း
ဖြစ်သည်။ ကျွန်း၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ အရှေ့မှ အနောက်သို့ သွယ်တန်းပြီး ရှည်လျား
တောင်းလှ၍ ရေယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း ၄၄၂၁၈ မိုင်မျှ ရှိသည်။ ကျွန်း၏
အနောက်စွန်းအထိ စုစုပေါင်း ၇၄၅ မိုင် ရှည်လျား၍ တောင်နှင့်မြောက်

အကျယ်အဝန်းမှာ အကျယ်ဆုံးနေရာတွင် ၁၂၅ မိုင်၊ အကျဉ်းဆုံးနေရာတွင် မိုင် ၆၀ မျှသာ ကျယ်ဝန်းသည်။

ကျူးဘားသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ တောင်ဘက်စွန်း မိယာမီကန်ခြေနှင့် မိုင်သီင် ၁၁၂ မိုင် မျှသာ ဝေးကွာ၍ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုပိုင် တိုင်းဝက်စံကျွန်းကလေးနှင့် ဆိုလျှင် မိုင် ၉၀ မျှသာ ကွာဝေးသည်။

ဥတ္တရယာဉ်စွန်းတန်း၏ တောင်ဘက်အနီးတွင် ကပ်လျက် တည်ရှိနေသဖြင့် ဤကျွန်းသည် အပူပိုင်းစိုအတွင်း ကျရောက်နေသော်လည်း ဥတုရာသီမှာ မပူလွန်း မအေးလွန်းဘဲ သာယာမျှတသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ အပူရှိန်မှာ ပျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့် ၇၅ ဒီဂရီ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိ၍ နွေရာသီ အပူဆုံးအချိန်တွင် ၈၀ ဒီဂရီ၊ ဆောင်းရာသီ အအေးဆုံးအချိန်တွင် ၇၀ ဒီဂရီ ရှိသဖြင့် အပူအအေး မျှတ လှသည်။ တစ်နှစ်ပတ်လုံး စိုစွတ် ထိုင်းမှိုင်းနေဟန် ရှိသော်လည်း မည်သည့် အခါမျှ အလွန်အကျွံ အေးမြခြင်း မရှိဘဲ ဥတုသပွာယ ကောင်းမွန်လှသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘား လယ်သမားများအဖို့ ၎င်းတို့၏ ကောက်ပဲသီးနှံများ ဆောင်းရာသီတွင် ဆီးနှင်းဒဏ်ကြောင့် ပျက်စီးသည်ဟူ၍ လုံးဝ မရှိသလောက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ရံဖန်ရံခါ မိုးအားနည်းသဖြင့်သာ ကောက်ပဲသီးနှံအချို့ ပျက်စီးခြင်း များ ကြုံရတတ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျူးဘားကျွန်းမှ ပထဝီမြေကြီးမှာ မြေဩဇာအကောင်းဆုံး အမျိုးအစားထဲတွင် အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်း၏ အကျယ်အဝန်း တစ်ဝက်ကျော်မှာ သီးနှံစိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေများ ဖြစ်ရုံမျှမက တစ်နှစ်လျှင် နှစ်သီးစား သုံးသီးစား စသဖြင့် သီးထပ် စိုက်ပျိုးခြင်းများပင် ပြုလုပ်နိုင်ကြသည်။

ဤကျွန်းပေါ်တွင် ရေနံအနည်းငယ် ထွက်ရှိ၍ ကျောက်မီးသွေးမှာမူ ယခုအထိ လုံးဝ တူးဖော်ရရှိခြင်း မရှိသေးပေ။ သို့သော် သံနှင့် နီကယ် သတ္တုတွင်း များမှာ တူးဖော်၍ မကုန်နိုင် မခန်းနိုင်အောင် ပေါများလှ၍ ကမ္ဘာပေါ်၌ သံနှင့် နီကယ် သတ္တုများ အများဆုံးထွက်သော ဒေသများတွင် အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ကြေးနီ၊ ကရမ်းနှင့် မဂ္ဂနီစီစသော သတ္တုများလည်း အမြောက်အမြား ထွက်ရှိသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘားကျွန်းကလေးမှာ ကမ္ဘာ့ခရီးသည်ကြီး ကိုလံဘတ်စ် မတ်ဘက်ဆွဲသလို 'အလှပဆုံး ကျွန်းကလေး' ဖြစ်ရုံမျှမက အထက်ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များအရ ဥတုရာသီ မျှတကောင်းမွန်၍ မြေပေါ်မြေအောက် သီး

သီးနှံများဖြင့် ကုံလုံ ပြည့်စုံလှသည်ဖြစ်ရာ အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ အလယ်မှ အာကန်ဗွန်ကလေး' သဖွယ် ချမ်းသာကြွယ်ဝလှသည်ဟု ဆိုရမည်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် တကယ့်အဖြစ်မှာမူ ကျူးဘားသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများ၏ နိုင်ရာ လောကနိဗ္ဗာန် မဟုတ်ခဲ့ဘဲ 'ဆင်းရဲမွဲတေ ဖွတ်ဘိုးအေများ နေထိုင်ရာ ဘုံဘုံလေး' တစ်ခုသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

မည်သို့မည်ပုံ 'ဒုက္ခဘုံကလေး' အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ပါသနည်း။

ကျူးဘားတွင် ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ သန်းခေါင်စာရင်းအရ လူဦးရေ ခြောက်သန်း ရှိခဲ့၍ ယခုနောက်ဆုံး ၁၉၆၄ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ လူဦးရေ သန်း နှစ်သိန်း သုံးထောင် (၇၂၀၃၀၀၀) ရှိသည်။ ဤစာရင်းအရ ကျူးဘား နိုင်ငံလုံး၏ လူဦးရေသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ နယူးယောက်မြို့ကြီး၏ လူဦးရေထက်ပင် နည်းသေးသည်။ (နယူးယောက်မြို့ကြီး၏ လူဦးရေမှာ ခုနစ်သန်း သိန်း ရှစ်သောင်း တစ်ထောင် ကိုးရာ ရှစ်ဆယ့်လေး (၇၇၈၁၉၈၄) ယောက် ဖြစ်သည်။

ကျူးဘား၏ နယ်မြေ အကျယ်အဝန်းမှာ ဥရောပတိုက်မှ ဒိန်းမတ်၊ နိုဝင်ဘတ်နှင့် နယ်သာလင်ဒ်နိုင်ငံများ ပေါင်းထားသည်ထက် ကျယ်ဝန်းသည်။

ဤသို့ နယ်မြေကျယ်ဝန်းသည်နှင့်အမျှ လူဦးရေ နည်းပါးလှသော ကျူးဘားတိုင်းပြည်ကလေးမှ ပြည်သူများအဖို့ ရာသီဥတု သာယာကောင်းမွန်၍ မြေဩဇာ ထက်သန်ပြီး သယံဇာတ ပေါကြွယ်ဝသည်နှင့်အတူ လူတိုင်းလူတိုင်း အောင်တယ် ချောင်လည်ချမ်းသာရမည်ပင် မဟုတ်ပါလော။ ဓမ္မတာ သဘော သို့လျှင် ယင်းသို့ ဖြစ်ရမည်မှာ မှန်သည်။ သို့သော် ဓမ္မတာသဘောမှ ရွေ့လျား ဖြစ်မှုများကြောင့် ကျူးဘားပြည်သူများမှာ မွဲတွင်းနက်၍ ဆင်းရဲတွင်းမှ နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

နုနုရေထိုင်ရေတွင် ယင်းသို့ နိမ့်ကျလှသည်နှင့်အမျှ စီးပွားရေးတွင်လည်း အကျိုးကျေးဇူးကုန်လှသည်။

အိမ်နီးချင်းဖြစ်သော အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနှင့်ပင် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ ဤသို့ သိသာနိုင်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုပိုင်ပြည်နယ် တစ်ခုဖြစ်သော ဟဗီယွန်ပြည်နယ်သည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတွင် အဆင်းရဲဆုံးဖြစ်သည်။

ဤပြည်နယ်များ အတွင်းက အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတွင် အချမ်းသာဆုံး ဝါဒီလာဝဲယားပြည်နယ်မှ လူတစ်ယောက်၏ နှစ်စဉ် ပျမ်းမျှဝင်ငွေသည်

၂၂၇၉ ဒေါ်လာရှိခဲ့သည်။ ထိုနှစ်များအတွင်း အထက်အဆိုပါ မစ်စတီပြည်နယ်
လူတစ်ယောက်အဖို့ တစ်နှစ်ဝင်ငွေသည် ၈၂၉ ဒေါ်လာမျှသာ ရှိခဲ့သည်။ သို့ရာတွင်
ထိုအချိန် ထိုအခါက ကျူးဘား အမျိုးသား တစ်ယောက်၏ တစ်နှစ်ဝင်ငွေ
အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှ အဆင်းရဲဆုံး ပြည်နယ်သား တစ်ယောက် ဝင်ငွေ
ထက်ဝက်မျှပင် မရှိဘဲ တစ်နှစ်လျှင် ၃၁၂ ဒေါ်လာမျှသာ ရှိခဲ့သည်။
ရှင်းအောင် ဆိုရလျှင် ကျူးဘားတစ်ယောက်သည် အဆင်းရဲဆုံး အမေရိကန်
တစ်ယောက်ထက် နှစ်ဆကျော် သုံးဆမျှ ပို၍ ဆင်းရဲသည်ဟူသတည်း။

အလားတူ နှိုင်းယှဉ်ချက်မျိုး တစ်ခု ရှိသေးသည်။ ယင်းမှာ အလုပ်လုပ်
ဦးဆောင် ပတ်သက်သော နှိုင်းယှဉ်ချက် ဖြစ်သည်။ ကျူးဘားတွင် အလုပ်လုပ်
သူ ဦးရေ ၁၀၀ လျှင် ၂၅ ယောက်မှာ အမြဲတမ်း အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေကြသည်။
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ၁၉၃၀-၃၁ ခုနှစ်များအတွင်း ကမ္ဘာ့စီးပွား
ပျက် ကပ်ကြီး ဆိုက်ခဲ့စဉ်က အလုပ်လက်မဲ့ ဦးရေမှာ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းအထိ တက်
ပွားလာခဲ့သည်။ ထိုနှစ်များအတွင်းက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ စီးပွား
အခြေအနေမှာ အဆိုးရွားဆုံး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤအချက်နှစ်ခုကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းအားဖြင့်
အမေရိကန်ပြည်၏ စီးပွားပျက်ကပ်ဆိုက်၍ အဆိုးရွားဆုံး အခြေအနေမျိုး
ကျူးဘားပြည်အဖို့ နှစ်စဉ်အမြဲတမ်း ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော အခြေအနေ ဖြစ်
သည်ကို တွေ့နိုင်သည်။

ယင်းသို့ စီးပွားရေးအရ အောက်ကျနောက်ကျ နိုင်လှသော ကျူးဘားပြည်
ကလေးအဖို့ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး စသော လူမှုရေးများတွင်လည်း နိမ့်ကျ
ရွားခဲ့သည်မှာ မေ့တာပင် ဖြစ်သည်။ အဆိုးရွားဆုံးသော အချက်မှာ ပညာရေးဘက်
တွင် ဖြစ်သည်။ ကျူးဘားကလေးသူငယ် ၁၀၀ လျှင် ၆၅ ယောက်မှာ ကျောင်း
သင့်သော အရွယ်ရောက်နေပါလျက် ကျောင်းမနေနိုင်၊ ပညာမသင်နိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့
ရသည်။

ထို့ပြင် ၁၉၄၉-၅၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း အလယ်တန်းအောင်မြင်ခဲ့
သော ကျူးဘားကျောင်းသားပေါင်း ၁၈၀,၃၇၀ ရှိသည့်အနက် ကျောင်း
သား ၄၈၅၂ ယောက်သာလျှင် အထက်တန်းကျောင်းများသို့ ဆက်လက်
ပညာသင်ကြားနိုင်ခဲ့ကြသည်။ အခြားတစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရလျှင်
အလယ်တန်းပညာကို အောင်မြင်ခဲ့သော ကျောင်းသား လေးယောက်တွင်
တစ်ယောက်သာ အထက်တန်းပညာကို ဆက်လက် သင်ယူနိုင်ကြသည်။

ကျန်သုံးယောက်မှာ စီးပွားရေး အခြေအနေကြောင့် ကျောင်း ဆက်မနေ
နိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

(၁၉၄၀-၄၅ ကျူးဘားပြည်ဆိုင်ရာ
အစီရင်ခံစာမှ)

ယင်းသို့ စီးပွားရေး ကျပ်တည်းမှုနှင့် ပညာရေး နိမ့်ကျမှုတို့ကြောင့်
ကျူးဘား အမျိုးသားတို့၏ ကျန်းမာရေးမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ဆိုးရွား
သည်ကို တွေ့ရသည်။

အများစု ကျူးဘားပြည် လူထုကြီးမှာ တံစုတ် တံပုတ်များအတွင်း အခင်း
အခြေအနေအထားအဖြစ်သာ အမြဲနေထိုင်ကြရသည် ဖြစ်ရာ သူတို့၏ နေထိုင်မှုကပင်
ကျန်းမာရေးနှင့် မကိုက်ညီဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။ ဤအထဲ ဝင်ငွေ မလုံလောက်
ခြင်း 'ထမင်းရက်ချန် ရေ ရက်မှန်' ဖြင့် ဖြစ်သလို စားသောက်ခဲ့ကြရရှာသည်
ဖြစ်ရာ ငှက်ဖျားရောဂါ၊ အူရောင်ရောဂါနှင့် အဆုပ်ရောဂါများမှာ ၎င်းတို့၏
အဝေးရ မဟာမိတ်' ဝေဒနာများ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် သွေးသားနုနယ်လှသော ကလေးသူငယ် လူငယ်များအဖို့
ဝေဒနာများမှာ မဖြစ်ချင်အဆုံး၊ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာမှာ သူတို့တယော့အတွက်
နားမလည်နိုင်သော အရာတစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဖိနှပ်ပမာ၊ အဝတ်အစား
အဆင်ပြေစွာဖြင့် ဖိုက်ပုန်ကား ကလေးသူငယ်များသည် လမ်းကြိုလမ်းကြား နေပူ
အောက် မိုးရွာမရှောင် ပြေးလွှားဆော့ကစားရင်း အစာရေစာ ဝဝလင်လင် မစား
အောက်ရသဖြင့် လမ်းဘေးမှ တွေ့ရာ မြင်ရာ စား၍ ဖြစ်မည့် အရာဝတ္ထုများကို
အောက်ယူ စားသောက်ကြရသည်အတိ အဝတ်ဝတ်အပြတ်ပြတ် ဖြစ်နေကြရှာ
သည်။

အဆိုပါ ကျူးဘား အမျိုးသား ကလေးသူငယ်များအဖို့ ရောဂါဝေဒနာ
မစွဲကပ်လိုက်နှင့်၊ စွဲကပ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဆေးမရှိ၊ အာဟာရ
မညီ အစားအစာမှာ ဝေလာဒေး၊ နောက်ဆုံး လုံးပါးပါးကာ သေမင်းခေါ်
ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ကြရရှာတော့သည်။

ထိုစဉ်က ကျူးဘားကလေးသူငယ်များ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိသော ဗိုက်ပူနံ့ကား၊
အိမ်များ ကိုယ်ခန္ဓာထဲသို့ အမြောက်အမြား ဝင်ရောက်၍ သေဆုံးကြရသည့်
ဝေဒနာတစ်မျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ခါက ချီကာဂိုမြို့ထုတ် သတင်းစာတွင်
အဆိုပါ ရှင် သတင်းထောက် ရေး ဘာရင်းနန် ဆိုသူက အောက်ပါအတိုင်း

ကြက်သီးထဖွယ် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးသည်။

သံကောင်များမှာ ကလေးသူငယ်များ၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌ တစ်နေ့ တခြား ကြီးထွား၍ တိုးပွားလာနေကြပါသည်။ အချို့ သံကောင်များမှာ ခဲတံ အကြီးစား အရွယ်ပမာပင် ရှိနေကြပါသည်။ ဤသံကောင်များသည် ကလေးများ၏ ဝမ်းဗိုက်အတွင်း အစာအိမ်ထဲတွင် လည်းကောင်း၊ အူများထဲတွင် လည်းကောင်း လှည့်လည်သွားလာနေကြ၍ နောက်ဆုံး အူများ ပိတ်ဆို့၍ ဖြစ်စေ၊ အစာအိမ်ပေါက်၍ ဖြစ်စေ ကလေးငယ်မှာ မချို မဆန့် ခံစားကာ သေဆုံးကြရရှာပါသည်။ အချို့ကလေးများမှာ သေဆုံးပြီးမှ ကိုယ်ခန္ဓာတွင်းရှိ သံကောင်ကြီးများသည် ပါးစပ်ထဲမှ လည်းကောင်း၊ နားထဲ နှာခေါင်းထဲမှ လည်းကောင်း အလှအယက် တိုးဝေ ထွက်လာကြသည်ကို ကြက်သီးထဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရပါသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာနေသော ဤအဖြစ်ဆိုးများအတွက် မည်သို့ ကုစား လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြပါသနည်း။ မည်သို့မျှ မလုပ်ခဲ့ကြပါ။

(ရိုကာဂို သမာဓိ သတင်းစာမှ)

မှန်သည်။ ဤရွှေ့ဤမျှ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ဆိုးရွားနေသော ကျူးဘား ပြည်သူလူထုကြီးအတွက် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အရေးတယူ ဂရုတစိုက် ဖြည့်ပြောင်းလဲပေးခဲ့ခြင်း မရှိ။ ကျန်းမာရေး တာဝန်ခံ ဆရာဝန်များအနေဖြင့်လည်း ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးရှိ ဆရာဝန်ဦးရေ၏ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ဟားဗားနားမြို့တော် တစ်ဝိုက်တွင်သာ စုပြုံနေထိုင်လျက် ရှိကြသည်။ မွဲပေ ဆင်းရဲပေ ဆိုသော ကျူးဘား တောင်သူလယ်သမားများ နေထိုင်ရာ ကျေးရွာများတွင်မူ ဆရာဝန်ဆို သည်မှာ အရပ်ရေးပြလောက်အောင် ရှားပါးလှသည်။

ပို၍ တိကျသောချာအောင် စာရင်းဇယားများဖြင့် ဖော်ပြရမည်ဆိုပါ က ဟားဗားနားမြို့တော် ပိုင်နက်ဒေသ၌ လူဦးရေ ၄၂၀ တွင် ဆရာဝန် တစ်ယောက် ရှိသည်။ သို့သော် ကျူးဘားပြည် အနောက်စွန်းမှ ပိုင်းနားဒဲလ် ရီယိုပြည်နယ် ကျေးလက်ဒေသတွင်မူ လူဦးရေ ၂၁၀၀ တွင်မူ ဆရာဝန် တစ်ယောက်သာ ရှိသည်။ တစ်ဖန် ကျူးဘားပြည် အရှေ့ဘက်စွန်းမှ ကပ်စထရို မွေးဖွားရာ အိုရီယန်တေ ပြည်နယ်တွင်ကား လူဦးရေ ၂၅၅၀ တွင်မူ ဆရာဝန်တစ်ယောက်သာ အနိုင်နိုင် ရှိရှာသည်။

'ကျူးဘားပြည်တွင် အရင်းအနှီးမြုပ်နှံမှု' (စာမျက်နှာ ၁၈၀)

ကျူးဘားပြည်ကလေးကား သဘာဝအားဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝလှသည်။ သော် ကျူးဘားပြည်သူတို့ ဘဝမှာမူ ဆင်းရဲမွဲတေ နံ့ရလှလေသည်တကား။

ကျပ်တည်းမှု အဝဝတို့၏
အဓိကတရားခံ

ကပ်စထရီ၏ မိဘများသည် ကြံစိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းဖြင့် တစ်စတစ်စ စီးပွား
ချောင်လည်လာခဲ့ရာ ကျူးဘားအမျိုးသားများအနက် ရှားရှားပါးပါး လူနည်းစု
ထက်တစ်ဆုပ်စာ လူချမ်းသာ စာရင်းတွင် အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့သော် ကပ်စထရီသည် မိဘဖြစ်သူက ချမ်းသာ၍ ချောင်ချောင်လည်လည်
ပြုပြင် အပျော်အပါး လိုက်စားကာ ဘော်ကြော့နေလာခဲ့သည် မဟုတ်။ ငယ်ရွယ်
စဉ် ကျောင်းနေကတည်းကပင် အစစအရာရာ စဉ်းစားဆင်ခြင်သော အသိဖြင့်
ဆတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်ရှုတတ်သူ ဖြစ်သည်။

သူသည် ဝါသနာအလျောက် အမဲလိုက်ထွက်ရင်းဖြင့် တောထဲ တောင်ထဲ
ထွင် လယ်ကလေးတစ်ကွက်၊ ယာကလေးတစ်ကွက်ကို ဖြစ်သလို ထွန်ယက်စိုက်
ပျိုး၍ စားသောက်နေထိုင်ကြရသော ကျူးဘား တောသူတောင်သား ဆင်းရဲသားများ
နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိခဲ့သည်။ သူတို့၏ လယ်တဲ ယာတဲကလေးများတွင် ဝင်၍
အားရင်း သူတို့၏ ဆင်းရဲနံ့ချာလှသော ဘဝကို လေ့လာခွင့် ရခဲ့သည်။

ရဲမန်ရဲခါ ဆိုသလို ဖခင်ဖြစ်သူ၏ ကြံခင်းသို့ လိုက်သွားရင်းဖြင့် ကြံအလုပ်
သမားများနှင့် အကျွမ်းတဝင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ နေပူမရှောင် မိုးရွာမရှောင် ကြံခင်း
ပြင်ကြီးထဲတွင် သံသံမဲမဲ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းကြီးစွာဖြင့် ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးနေကြရသော
ကြံအလုပ်သမားများ၏ ဘဝကို အနီးကပ် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ သူတို့တတွေ
အဝတ်နေရေး မပူလုံသဖြင့် သူတို့တတွေ၏ သားသမီးကလေးများအဖို့ ပညာ
ဆင်ချိန် ရောက်နေပါလျက် ပညာမသင်နိုင်ကြရှာဘဲ ပေါက်လွှတ်ပဲစား လမ်းကြီး

လမ်းကြားတွင် ဖြစ်သလို ပြေးလွှား ဆော့ကစားနေကြသည်များကို ကြည့်ရင်း ကပ်စထရီသည် မိမိတို့ အိမ်ထောင်စုနှင့် မတူသော ကျူးဘားပြည်သူလူထု အများစုကြီး၏ ဆင်းရဲဒုက္ခ အဝဝကို ဆင်ခြင်မိခဲ့သည်။

ဤသို့အားဖြင့် လူလားမြောက်စ ၁၆ နှစ်၊ ၁၇ နှစ်အရွယ်လောက်တွင် ကပ်စထရီသည် 'ချမ်းသာသော တိုင်းပြည်ကလေးမှ ဆင်းရဲသော ပြည်သူများ' ကို စတင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

မိမိနေထိုင်ရာ ကျူးဘားပြည်ကလေးမှာ ရာသီဥတု သာယာလှသည်။ မြေဩဇာ ကောင်းမွန်လှသည်။ တွင်းထွက် သယံဇာတပစ္စည်းများ ပေါများလှသည်။ သို့စဉ်လျက် မိမိတို့ကဲ့သို့ လူနည်းစု လက်တစ်ဆုပ်စာကလေးမှတစ်ပါး အခြား အခြားသော ကျူးဘား အမျိုးသား အများစု ပြည်သူလူထုကြီးမှာ အဘယ့်ကြောင့် ဆင်းရဲမွဲတေ ဒုက္ခရောက်နေကြပါသနည်း။ အစစအရာရာ သူတို့ဘဝမှာ အဘယ့် ကြောင့် အောက်ကျ နောက်ကျ ဖြစ်နေပါသနည်း။

ကျူးဘားတိုင်းပြည်ကလေးနှင့် ကျူးဘားပြည်သူတို့၏ သဘာဝမကျ ဖောက်လှံဖောက်ပြန်ဖြစ်နေသော ဘဝကို စဉ်းစားမိတိုင်း ကပ်စထရီသည် အထက် ပါ မေးခွန်းကို အထပ်ထပ် အခါခါ မေးလာမိသည်။ ဤမေးခွန်း၏ မှန်ကန် တိကျသော အဖြေကို နေရာတကာတွင် ဖွေရှာ၍ ကြည့်မိသည်။

တောထဲ တောင်ထဲတွင် ရှာသည်။ လယ်ထဲ ယာထဲတွင် ရှာသည်။ ယင်းသို့ မျက်မှောက်ဖြစ်ရပ်များတွင်သာမက အတိတ်မှ သမိုင်းကြောင်းကို ပါ ပြန်ပြောင်း၍ ရှာသည်။ ပထဝီ၊ သမိုင်း၊ လူမှုရေးစသော ကျောင်းသင်ခန်းစာ ဘာသာရပ်များတွင် ရှာသည်။ နောက်ဆုံး ကမ္ဘာ့သမိုင်းကြောင်းတွင် ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဖြစ်ရပ်များကိုပါ ဖွေနှောက်လေ့လာ၍ အဖြေကို ရှာခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် စင်တီယာဂိုမြို့တော်မှ အထက်တန်းကျောင်းသားကလေး ကပ်စထရီသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ကျူးဘားပြည်တွင် ကျူးဘားအမျိုးသားများ အဘယ့် ကြောင့် ဆင်းရဲနေကြသည်ကို တစ်နေ့တွင် အဖြေရှာ၍ တွေ့ခဲ့သည်။ ကျူးဘား အမျိုးသားများ အဆင်းဆင်း အရဲရဲ အခွဲခွဲ အတောတော ဖြစ်နေရသည့် အကြောင်းရင်း ဇာစ်မြစ် တရားခံအစစ်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်လာခဲ့သည်။

သူတွေ့သည့် အဖြေကား ဤသို့တည်း။

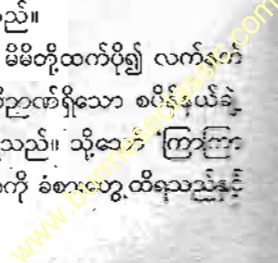
ကရစ်ဘီယံ ပင်လယ်ထဲမှ ကျူးဘား ကျွန်းကလေးကို ၁၄၉၂ ခုနှစ်တွင် စပိန်ဘုရင်၏ သစ္စာတော်ခံ အီတလီ အမျိုးသား ခရစ္စတိုဖာ ကိုလံဘတ်စ်က စတင် တွေ့ရှိခဲ့သည်။ အလျောက် စပိန်တို့သည် ၁၆ ရာစုနှစ်မှ ၁၉ ရာစုနှစ်များအထိ

အိမ်ပေါင်း ၃၀၀ ကျော်မျှ ကျူးဘားကျွန်းကလေးကို အုပ်စိုးခဲ့ကြသည်။ တစ်နည်း အပြင် ဆိုရသော် သာယာလှပ၍ အစာရေစာ ပေါကြွယ်ဝလှသော ကျူးဘား ပြည်ကလေးသည် ဥရောပတိုက်မှ 'နယ်မြေသစ်များ ရှာဖွေခြင်း' ဟူ၍ စကားလုံး အလှဖြင့် ခေါ်ဝေါ် သုံးစွဲခဲ့ကြသည့် နယ်ချဲ့စနစ် လက်အောက်သို့ လွန်ခဲ့သော အိမ်ပေါင်း ၄၀၀ ခန့်ကပ် ပြောရောက်ခဲ့သည်။ ဤသည်ပင်လျှင် ကျူးဘားပြည် ကလေးအား 'လောကနိဗ္ဗာန် ကျွန်းကလေး' အဖြစ်မှ အနိဗ္ဗာရ်များ စုစည်းပေါင်း ဆရာ 'ဒုက္ခဘုံကလေး' အဖြစ် ရောက်ရှိစေသည့် ဇာတ်လမ်းအစ ပဏာမပင် ဖြစ်သည်။

ယဉ်ကျေးမှုအရ တိုးတက်ထွန်းကားနေသော ဥရောပတိုက်မှ စပိန်နယ်ချဲ့ သားများသည် မည်သူကမူ ပင့်ခေါ်ဖိတ်ကြားခြင်း မရှိဘဲ ကျူးဘားကျွန်းကလေး သို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး 'ဤနေ့ ဤရက် ဤအချိန် ဤအခါမှစ၍ ဤကျူး ဘားကျွန်းကလေးသည် စပိန်ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ပိုင်နက်ဖြစ်သည်' ဟူ၍ သူတို့ စာသာ ကြေညာတော်မူ၍ သူတို့ဘာသာ အတည်ပြုတော်မူခဲ့ကြသည်။ ထိုနေ့ သို့ရက်မှ အစပြု၍ စပိန်တို့သည် ကျူးဘားကျွန်းကလေးတွင် အရှင်သခင်များ ဖြစ်လာကြ၍ တိုင်းရင်းသား ကျူးဘားအမျိုးသားများမှာ စပိန်တို့၏ ကျေးတော်မျိုး ကျွန်တော်မျိုးအဖြစ် နေချင် ညချင် ကျရောက်ခဲ့ကြသည်။

ကျူးဘား အမျိုးသားများသည် မိမိတို့ ကျွန်းကလေးသို့ မိုးပေါ်က ကျသလို ကျလာသည့် အသွေးအမွှေး မတူသော တိုင်းတစ်ပါး ခိုင်ငံခြားသား စပိန်နယ်ချဲ့ သားများကို ကြည့်၍ အံ့သြမိကြသည်။ သူတို့နှင့်အတူ ပါလာသည့် အစွမ်းထက် ဖြစ်လှသော လက်နက်များကို ကြည့်၍ ကြောက်ရွံ့မိကြသည်။ သူတို့ ယူဆောင် ထားကြသည့် ဆန်းကြယ်လှသော ကိရိယာ တန်ဆာပလာ အသုံးအဆောင်များ ကြည့်၍ အထင်ကြီးမိကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ၁၆ ရာစုနှစ်၊ ၁၇ ရာစုနှစ်များအတွင်း ဥရောပတိုက်တွင် သုံးစွဲခဲ့သည့် စပိန်လူမျိုးတို့၏ ယဉ်ကျေးမှု အသုံးအဆောင် အင်အားကို ကိရိယာ တန်ဆာပလာများသည် ကျူးဘားအမျိုးသားများအား ကျွန်လုပ် စေတွင် ထိရောက်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ပထမသော် ကျူးဘားပြည်အမျိုးသားများသည် မိမိတို့ထက်ပို၍ လက်လက် အိမ်အားကောင်းသော၊ ပို၍ ယဉ်ကျေးသော၊ ပို၍ အသိဉာဏ်ရှိသော စပိန်နယ်ချဲ့ သားများကို ရွံ့ကြောက်ရိသေ၍ ကျွန်အဖြစ် နေခဲ့ကြရသည်။ သို့သော် 'ကြာကြာ အိမ်သာ ခါးလေ' ဖြစ်လာသော နယ်ချဲ့စနစ်၏ အရသာကို စမ်းလျှော့ထိရသည့်နှင့်

အမျှ စပိန်နယ်ချဲ့သမားများကို ကျူးဘားပြည်သူများက ဆန့်ကျင်ခုံခံလာကြသည်။ တော်လှန်ပုန်ကန်လာကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ၁၈ ရာစုနှင့် ၁၉ ရာစုနှစ်များတွင် ကျူးဘား အမျိုးသားတို့၏ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

စပိန်နယ်ချဲ့သမား လက်အောက်မှ ကျူးဘားပြည်သူတို့က လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲနေကြစဉ် အခြားနယ်ချဲ့သမားတစ်ဦးက ချက်ကောင်းကို ချောင်း၍ စောင့်နေခဲ့သည်။ ထိုနယ်ချဲ့သမားကား အခြားမဟုတ်။ ကျူးဘားပြည်ကလေးနှင့် ကပ်လျက်သား ရှိနေသော အမေရိကန်နယ်ချဲ့သမားပင်တည်း။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အမေရိကန် အစိုးရဟူ၍ လည်းကောင်း ၁၈ ရာစုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် စတင်ပေါ်ပေါက်လာကတည်းက ဤ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အစိုးရသည် ကျူးဘားကျွန်းကလေး၏ ပထဝီအနေအထားအရ မိမိတို့ ပြည်ထောင်စု တံခါးဝတွင် ရှိနေသဖြင့် တစ်ကြောင်း၊ သဘာဝ တည်နေပုံအရ ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်နိုင်သည်က တစ်ကြောင်း စသည်တို့ကြောင့် အခြား နယ်ချဲ့သမားများက အသုံးပြုနေသည်ထက် မိမိတို့က ဤကျွန်းကလေးကို အသုံးပြုရသော် ပို၍ သင့်လျော်မည်ဟု ရိုးရိုးသားသား သဘောထားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် ကျူးဘားကျွန်းကလေးနှင့် စီးပွားကုန်သွယ်ရေးအရ ဆက်ဆံရာတွင် ပို၍ အကျိုးအမြတ် ရှိလာသည့်ပြင် အထူးသဖြင့် ၁၉၁၄ ခုနှစ်ပနားမားတူးခြင်း ဖောက်လုပ်ခဲ့ပြီး ဤကျွန်းကလေးမှာ စစ်ရေး စစ်ရာ အချက်အချာ ဒေသတစ်ခု ဖြစ်လာခြင်းတို့ကြောင့် 'အသေရရ အရှင်ရရ' တစ်နေ့နေ့တွင် ဤကျူးဘားကျွန်းကလေးကို မိမိတို့ ပိုင်ရမည်ဟု တစ်ထစ်ချ ပိုင်းဖြတ်ထားခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က လက်တင်အမေရိက ဒေသတစ်ပိုက်တွင် စပိန်၊ အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန်စသော နယ်ချဲ့သမားများ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အပြိုင်အဆိုင် နယ်ချဲ့လျက် စားကျက်လှနေကြသည့် အချိန်အခါ ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်နယ်ချဲ့သမား အဖို့ ကျူးဘားကျွန်းကလေးကို အပိုင်စီးလိုသော်လည်း မိမိတို့ထက် စပိန်နယ်ချဲ့သမားက လက်ဦးနေသည်ကို အောင့်သက်သက်ဖြင့် လက်ပိုက်ကြည့်နေခဲ့ရသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ကျူးဘားအမျိုးသားများက စပိန် နယ်ချဲ့သမားများကို တော်လှန်ကြရာ၌ အောင်ပွဲခံယူသွားမည်ကို စိုးရိမ်နေမိသည့်နည်းတူ စပိန်နယ်ချဲ့သမားများသည် ကျူးဘားကို ဆက်လက် သိမ်းပိုက်မြဲ သိမ်းပိုက်ထားမည်ကိုလည်း မလိုလားဘဲ ဖြစ်နေသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍ ကျူးဘားအမျိုးသားများ၏ လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲသာ အောင်မြင်သွားခဲ့ပါက မိမိတို့ထက် ပို၍ ရေထပ်အင်အားကောင်းသော အင်္ဂလိပ်တို့က ကျူးဘားအား ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်လိုက်မည်ကို စိုးရိမ်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အမေရိကန်နယ်ချဲ့သမားများအဖို့ စပိန်နှင့် ကျူးဘား အမျိုးသားများ၏ တိုက်ပွဲကို 'ယာလည်း ညက်စေ၊ ကြက်လည်းမောစေ' ဟူသော ထုံးကို အသုံးပြုကာ စပိန်နယ်ချဲ့သမားများကို ကျူးဘား အမျိုးသားများပါ နှစ်ဖက်စလုံး ပြည့်စုံ အားပြတ်ကာ ကျူးဘားသည် မိမိတို့ အမေရိကန် ပိုင်နက်အဖြစ် သူ့အလိုအလျောက် ရောက်ရှိလာရမည်ဟု တစ်ထစ်ချ တွက်ကာ ချက်ကောင်းကို ချောင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

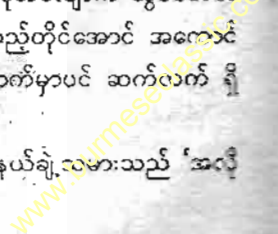
ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်အတွင်းဝန် ဦးကွင်စိအေဒမ် ဆိုသူက ၁၈၂၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၃ ရက်နေ့စွဲဖြင့် စပိန်ပြည်ဆိုင်ရာ အမေရိကန် သံအမတ်ကြီးထံ ပေးစာတွင် အောက်ပါအတိုင်း အတိအလင်း ရေးသားကြီး ပါရှိခဲ့သည်။

'ရုပ်ဝတ္ထု ပစ္စည်းများထဲတွင် ဆွဲငင်တတ်သော သဘောတရားများ ရှိသကဲ့သို့ နိုင်ငံရေး အရလည်း ဆွဲငင်တတ်သော သဘောတရား ရှိသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ ပန်းသီးတစ်လုံးသည် ၎င်း၏ မူလအပင်မှ သီးလာသည် မှန်သော်လည်း မြေကြီး၏ ဆွဲငင်တတ်သော သဘောတရားအရ မြေပေါ်သို့ ကြွေကျရသည့်နည်းတူ သဘာဝကို ဆန့်ကျင်၍ စပိန်ပြည်နှင့် ဆက်သွယ်နေခဲ့ရသော ကျူးဘားသည်လည်း မုချမလွဲမယွ စပိန်နှင့် ကင်းကွာပြတ်စဲ၍ ၎င်းတို့ဖာသာ ရပ်တည်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ မြောက်အမေရိကပြည်ထောင်စု၏ ဆွဲငင်ရာသို့သာ အလိုအလျောက် ပါ လာမည်မှာ မုချမေ့တပင် ဖြစ်သည်'

(ဥြန်ကွင်စီ အေဒမ်၏ ပေးစာများမှ)

သို့သော် အမေရိကန်နယ်ချဲ့သမားတို့၏ 'အလိုအလျောက် ဆွဲငင်တတ်သော သဘောတရားမှာ' နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်ကြာသည်တိုင်အောင် အကောင်အထည် မပေါ်လာဘဲ ကျူးဘားသည် စပိန်လက်အောက်မှာပင် ဆက်လက် ရှိနေခဲ့သည်။

ဤတွင် 'သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး' အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမားသည် 'အလို

အလျောက် ဆွဲငင်တတ်သော သဘောတရားအရ မိမိတို့ လက်အောက်သို့ ရောက် မလာဘဲ ဖြစ်နေသော ကျူးဘားကျွန်းကလေးကို 'ပယောဂ ဖက်၍ ဆွဲငင်သော သဘောတရားဖြင့်' လုပ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ပထမဆုံး လုပ်ဆောင်ချက်မှာ ကျူးဘားကျွန်းကို စပိန်တို့ထံမှ ဒေါ်လာ သန်း ၁၀၀ ဖြင့် ဝယ်ယူရန် ကြိုးပမ်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျူးဘားကျွန်းကလေးအား ဒေါ်လာသန်း ၁၀၀ ဖြင့် ယင်းသို့ အပိုင်ရောင်းချပါရန် ၁၈၄၈ ခုနှစ်က စပိန် မက်ဒရစ်မြို့ရှိ အမေရိကန် သံအမတ်က စပိန်အစိုးရထံ တိတိတဆိတ် စကားကမ်း လှမ်းခဲ့သည်။

ကျူးဘားကျွန်းကို ဤသို့ ဝယ်ရန် ကြံရွယ်ရာ၌ ဤကျွန်းပေါ်မှ ရေမြေ တောတောင်၊ သစ်ပင် သီးနှံစသော သက်မဲ့ အရာဝတ္ထုများကိုသာမက သက်ရှိ သတ္တဝါများ ဖြစ်ကြသော ကျူးဘား အမျိုးသားများကိုပါ ဝယ်ယူရန် ကြံရွယ် ခြင်းပင်ဖြစ်ရာ သက်ရှိ သတ္တဝါများကို 'ဟင်းရွက် ကဇွန်းရွက်ပမာ' ရောင်းကုန် အဖြစ် သဘောထားခဲ့သော အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမား၏ ယုတ်မာဆိုးရွားလှပုံကို ဤနေရာတွင် အထင်းသား အကွင်းသား တွေ့မြင်နိုင်သည်။ စင်စစ် နယ်ချဲ့စနစ် ဟူသည် ဘယ်ခေတ် ဘယ်အခါမဆို ယုတ်မာ ရက်စက်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုအချိန် ထိုအခါက ကျူးဘားပြည်ကလေးမှာ နိုင်ငံရေးအားဖြင့် စပိန်တို့ ၏ လက်အောက်တွင် ကျရောက်နေသည် မှန်သော်လည်း စီးပွားရေးအားဖြင့်မူ အမေရိကန်တို့နှင့် အဆက်အဆံ ပိုမိုများပြားနေခဲ့သည်။

၁၈၅၀ ပြည့်နှစ်အတွင်းက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ကျူးဘားသို့ ကုန်ပစ္စည်း ဒေါ်လာ ရှစ်သန်းဖိုးမျှ တင်ပို့ရောင်းချခဲ့၍ တစ်ဖန် ကျူးဘားမှ ဒေါ်လာ ၁၂ သန်းဖိုးမျှ ဝယ်ယူ တင်သွင်းခဲ့ရသည်။ ဤ အချိုးအစားမှာ ကျူးဘားပြည်ကလေးအဖို့ နိုင်ငံခြား ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး အတိုင်းအတာ တစ်ခု လုံး၏ သုံးပုံ တစ်ပုံမျှ ရှိခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျူးဘားသည် ကူးသန်း ရောင်းဝယ် ရေးတွင် စပိန်တို့ထက် အမေရိကန်တို့နှင့် ပိုမို များပြားနေခဲ့ရာ ဤသည်ကို အကြောင်းပြု၍ အမေရိကန်တို့က ကျူးဘားပြည်ကလေးအား စားကျက်ကောင်း တစ်ခုအဖြစ် ဝယ်ယူရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် 'မြေ မြေချင်း ခြေမြင်' သော စပိန်တို့က 'ကျူးဘားကျွန်းကို လုံးဝ မရောင်းပါ' ဟု ဆိုကာ အမေရိကန်တို့၏ စကားကမ်းလှမ်းချက်ကို ပယ်ချခဲ့သည်။

ဤတွင် အမေရိကန်တို့က အကြီးအကျယ် ဒေါ်ပွဲခဲ့ကြသည်။ မကျေမနပ် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့အဖို့ ကျူးဘားပြည်ကလေးကို ပိုင်ချင်းပိုင်လျှင် ရေမြေချင်း နှစ်ပင်နေသည့် မိမိတို့ အမေရိကန်များကသာ ပိုင်သင့်သည်။ ဆိုင်သည့်သည်ဟု အထိထိချ တစ်ဖက်သတ် ယူဆထားကြသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း အမေရိကန် အမတ် စတီဗင်ဒေါက်ကလပ်က ၁၈၅၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့တွင် သုံးအော်လင်းပြည်နယ်၌ အောက်ပါအတိုင်း အတိအလင်း ကြွေးကြော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

'ကျူးဘားကို ကျုပ်တို့ ပိုင်အောင် လုပ်ဖို့ဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ရည်မှန်း ချက်ပဲ။ ဒါကို အငြင်းပွားနေမယ်ဆိုရင် အဲဒီလူဟာ ရူးနေလို့ပဲ ဖြစ်ရ မယ်။ တကယ်တော့ ကျူးဘားဟာ သဘာဝအားဖြင့်ကိုက အမေရိက တိုက်ရဲ့ ပိုင်နက်ထဲမှာ ပါနေတာပဲ။'

အမေရိကန်တို့က အထက်ပါအတိုင်း ကျူးဘားပြည်ကလေးကို 'သဘာဝ အားဖြင့်' အမေရိကန်ပိုင်သည်ဟု ယူဆခဲ့ကြသလို ကျူးဘားအမျိုးသားများကလည်း ကျူးဘားပြည်ကလေးကို 'သဘာဝအားဖြင့်' ကျူးဘား အမျိုးသားများ ပိုင်သည်ဟု အိုင်အမာ ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ဤ ခိုင်မာသော ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ၁၈၆၈ ခုနှစ်တွင် ကျူးဘားအမျိုးသားများသည် စပိန်နယ်ချဲ့သမား လက်အောက်မှ ယုတ်မြောက်ရေးအတွက် အကြီးအကျယ် ပုန်ကန်ထကြွခဲ့ကြသည်။

ဤပုန်ကန်မှုကြီးမှာ ၁၀ နှစ်နီးပါးမျှကြာ၍ စပိန်နယ်ချဲ့သမားများအဖို့ အရေးပါပေလင်း ရှစ်သောင်းကျော်မျှ ကျဆုံးကာ ဒေါ်လာ သန်းတစ်ထောင်မျှ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

တစ်ဖက်တွင်လည်း စပိန် နယ်ချဲ့သမားများက ယင်းသို့ မီးကုန်ယမ်းကုန် သူအားရော လူအားပါ အကုန်အကျ အဆုံးအရှုံးခံ၍ နှိမ်နင်းခဲ့သဖြင့် ကျူးဘားတစ် ပြည်လုံးမှာ ညက်ညက်ကြေပြွန်းကာ ကျူးဘား အမျိုးသားများ၏ အသက်ပေါင်း ခြောက်မြားစွာ ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည်။ အထူးသဖြင့် ကျူးဘားလယ်သမားများမှာ အော်လန်ရေး ကျဆုံးသဖြင့် ၎င်းတို့၏ စိမ်းလန်းစိုပြေသော လယ်ယာမြေများပါ ဆုံးရှုံး လက်လွတ်ခဲ့ကြရသည်ဖြစ်ရာ စောစောပိုင်းက 'ယာလည်း ညက်စေ၊ ကြက်လည်း မောစေ' ဟူသော အကြံဖြင့် ချက်ကောင်းကို စောင့်နေခဲ့သော အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမားများသည် ကျူးဘားကို အပိုင်စီးရန် နောက်ထပ် ခြေ တစ်လှမ်း လှမ်းလာခဲ့ပြန်သည်။

ဤခြေလှမ်းကား အမေရိကန်ကုန်သည်ကြီးများသည် ကျူးဘားလယ်သမား

များ စီးပွားပျက်ကပ် ဆိုက်သဖြင့် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသော လယ်မြေများကို 'အလှမ်းပေးစနစ်ဖြင့်' ငွေ အရင်းအနှီးများ ထုတ်ပေးကာ စိုက်ပျိုး ထွန်ယက်စေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့ လယ်မြေများကိုမူ ဈေးပေါပေါဖြင့် ဝယ်ယူကာ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် မြေပိုင်ရှင်ကြီးများအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင် လာကြသည်။

ဤတွင် ကျူးဘားပြည်ကလေး၏ ကြံစိုက်ပျိုးရေးနှင့် သကြားလုပ်ငန်းတွင် ကြီးမားသော ပြောင်းလဲမှုကြီး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ အမေရိကန်နယ်ချဲ့သမားများ ၏ ငွေပင်ငွေရှင်းသည် ဤအချိန် ဤအခါမှ အစပြု၍ ကျူးဘားတွင် အခိုင်အမာ အခြေစိုက်လာခဲ့သည်။

ယခင်က ကျူးဘား လယ်သမားများအနေဖြင့် တစ်ဦးချင်း ပိုင်ခဲ့ကြသော ကြံခင်းများမှာ ယခုအခါ အမေရိကန် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းအနှီးကြောင့် မျက်စိတခု ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသည့် ကြံခင်းကြီးများ ဖြစ်လာကြသည်။ ယခင်က ကန္တာများကို အသုံးပြုကာ လှည်းများဖြင့် တင်ဆောင်၍ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ရသော ကြံများကို ယခုအခါ အမေရိကန် ငွေပင်ငွေရှင်းဖြင့် ဖောက်လုပ် ထားသည် မီးရထားလမ်းများမှ တစ်ဆင့် မီးရထားတွဲများဖြင့် တင်ပို့ခဲ့ကြသည်။ ယခင်က ပြည်တွင်းဖြစ် သကြားစက်ကလေးများဖြင့် လူအား၊ တိရစ္ဆာန်အားကို အသုံးပြုကာ ထုတ်လုပ်ခဲ့ရသော သကြားစက်များ နေရာတွင် အမေရိကန် ငွေပင် ငွေရှင်းဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော ခေတ်မီသကြားစက်ကြီးများ ရောက်လာ ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၈၈၀ နှင့် ၁၈၉၀ ပြည့်နှစ်များအတွင်း အမေရိကန်တို့သည် ကျူးဘားပြည်ကလေး၏ ကြံလုပ်ငန်းနှင့် သကြားလုပ်ငန်းများတွင် ငွေအလုံးအရင်း ဖြင့် ဝင်ရောက်ခြယ်လှယ်စိုးမိုးလာခဲ့ကြရာ ၁၈၉၆ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပိုင် အရင်းအနှီးမှာ ကျူးဘားပြည် သကြားလုပ်ငန်းတွင် ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း သုံးဆယ် (၃၀,၀၀၀,၀၀၀) မျှအထိ ကြီးထွားလာခဲ့သည်။

ထို့ပြင် အမေရိကန် အရင်းရှင်များသည် ကျူးဘားပြည်မှ သယ် ဇာတ တွင်းထွက်ပစ္စည်းများကိုလည်း ထိုအချိန်ကပင် စတင် လက်ဝါး ကြီးအုပ်ခဲ့ကြသည်။ နာမည်ကျော် ရှေးခေတ်လားနှင့် သီသလ်လား သံမဏိ ကုမ္ပဏီကြီးများသည် ကျူးဘားပြည်မှ သံ၊ နီကယ်နှင့် မဂ္ဂနီဇ် စသော သတ္တုများကို ငွေလုံးငွေရှင်းဖြင့် တူးဖော်ခဲ့ကြသည်။ ၁၈၉၆ ခုနှစ်တွင်

ကျူးဘားပြည်၌ အမေရိကန် သတ္တုကုမ္ပဏီကြီးများ၏ ငွေရှင်းမြှုပ်နှံမှု မှာ ဒေါ်လာ ၁၅ သန်းဖိုးမျှ ရှိလာခဲ့သည်။ တစ်ဖန် ဆေးစိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းတွင်လည်း အမေရိကန်တို့၏ အရင်းအနှီးမှာ ဒေါ်လာ ၀ါးသန်း ဖိုးမျှ ရှိနေခဲ့ရာ ကျူးဘားပြည်ကလေးတွင် ထိုစဉ်က အမေရိကန်တို့၏ ငွေရှင်းမြှုပ်နှံမှုမှာ စုစုပေါင်း ဒေါ်လာ သန်း ၅၀ ဖိုးအထိ တိုးတက်ရောက် ခဲ့နေခဲ့သည်။

'ကျူးဘားပြည်တွင် အရင်းအနှီးမြှုပ်နှံမှု' (စာမျက်နှာ ၂၁၀)

အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများက ကျူးဘားပြည်ကလေး၏ စီးပွားရေးတွင် ဝင်ရောက် ခြယ်လှယ်လာနေခိုက် ကျူးဘားပြည်သူများသည် လွတ်မြောက်ရေးကို ဆက်လက် ကြိုးပမ်းမြဲ ကြိုးပမ်းနေခဲ့ကြသည်။ မျိုးချစ်စာဆိုကြီးဖြစ်သူ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဂျီဆေးမာတီ၏ ရှေ့ဆောင်ချက်အရ ကျူးဘားပြည်သူများသည် ၁၈၉၅ ခုနှစ်တွင် စပိန် ဒုတိယအကြိမ်တော်လှန်ပုန်ကန်ခဲ့ကြပြန်သည်။ ဤ တော်လှန်မှုကြောင့် ခုနှစ်တွင် ကျူးဘား ပြည်သူများက စပိန်နယ်ချဲ့သမားများအပေါ် အောင် တစ်ပွဲပြီး တစ်ပွဲ ရရှိလာကြသည်။ သို့သော် စပိန်တို့အား ကျူးဘားမှ ထုတ်နိုင်ကြသည်အထိ အောင်ပွဲမခံနိုင်သေးဘဲ ရှိနေကြသည်။

ဤအတော်အတွင်း ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့ ညနေ တွင် ကျူးဘားပြည်၏ မြို့တော် ဟာဗာနားဆိပ်ကမ်းတွင် ဆိုက်ကပ်ထားသည့် အမေရိကန် သင်္ဘောတစ်စင်း ပေါက်ကွဲ နစ်မြုပ်သွားခဲ့သည်။ ဤတွင် အမေရိကန် အဖို 'မီးလောင်ရာ လေပင်' သလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ အမေရိကန်သမ္မတ ဝင်းလေးသည် ဤ အဖြစ်အပျက်ကို အကြောင်းပြု၍ ကျူးဘားစပိန် ပြဿနာ အမေရိကန် အစိုးရအနေဖြင့် မရှောင်မလွှဲသာဘဲ ဝင်ရောက် 'စွက်ဖက်' နှစ်ပတ်လည်ဟူ၍ ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်တွင် ပြော ၁၁ ရက်နေ့က အတိအလင်း ပြောခဲ့သည်။ 'ကျူးဘားစပိန် တိုက်ပွဲသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ အစိုးရကို အမြဲတစေ ထိပါးနေခဲ့သည်' ဟု သူက ဆိုသည်။ 'ဤ တိုက်ပွဲ ကြောင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ စီးပွားကုန်သွယ်ရေးနှင့် ရောင်းချ ရောင်းဝယ်ရေးများမှာ ထိခိုက်၍ ကျူးဘားပြည်ရှိ အမေရိကန်တို့၏ လုပ်ငန်းကိစ္စ မှာ ဝန်ဆောင်မှု စည်းစိမ်ဥစ္စာ အဖြာဖြာတို့ကို အလွန်တရာ နစ်နာစေခဲ့သည်' ဟု ဆိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ 'ဤ ကျူးဘား စပိန် ပြဿနာကို အမေရိကန်တို့အနေဖြင့်

ပြေလည်အောင် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ရတော့မည်' ဟူ၍ သူက ကြီးဝါးသည် ဤသို့ဖြင့် ဧပြီလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော အမေရိကန် ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်မှနေ၍ အောက်ပါ ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်ခဲ့သည်။

- (၁) ကျူးဘားတိုင်းသူပြည်သားများသည် အမှီခို ကင်းမဲ့၍ လွတ်လပ်သူများ ဖြစ်ကြရမည်။
- (၂) စပိန်တို့သည် မိမိတို့၏ အချုပ်အခြာ အာဏာကို စွန့်လွှတ် ကျူးဘားပြည်မှ စပိန်လက်နက်ကိုင် တပ်များကို ရုပ်သိမ်း သွားရမည်။
- (၃) ဤ အထက်ပါ တောင်းဆိုလိုလားချက်များ ရရှိ ပြည့်ဝအောင် ဆောင်ရွက်ရာတွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ သမ္မတကြီး အား တိုင်းပြည်၏ ရေတပ်နှင့် ကုန်းတပ် စစ်အင်အားများ အသုံးပြုနိုင်ခွင့် ပေးအပ်လိုက်သည်။
- (၄) ဤနေရာတွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အနေဖြင့် ကျူးဘား ပြည်၌ အစစအရာရာ ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာ ရှိနေစေရန် တစ်ပါး အုပ်ချုပ်ခွင့် တရားစီရင်ခွင့် သို့မဟုတ် အထက် ကျွန်းကို ထိန်းသိမ်းခွင့် စသည်များကို ရရှိစေရန် မည်သို့ တောင်းဆိုခြင်း မပြုကြောင်း ဖော်ပြလိုသည်။ ယင်းသို့ ငြိမ်းချမ်း သာယာသော အခြေအနေမှန်ကို ပြည့်စုံစွာ ရောက် လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဤ ကျွန်းကလေးအား အုပ်ချုပ် ရန်နှင့် ထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်များကို ဤ ကျွန်းသူ ကျွန်းသား များလက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးအပ်ထားခဲ့ရန် အခိုင်အမာ ဆုံး ဖြတ် သတ်မှတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

(အမေရိကန် ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်မှတ်တမ်း)

အမေရိကန် ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်မှ အထက်ပါ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ကျူးဘားပြည်သူများအတွက် တအား တက်စေခဲ့သည်။ မိမိတို့ ကျွန်းကလေးကို မိမိတို့ ဖာသာ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်သော နိုင်ငံကလေးအဖြစ် လွတ်လပ်စွာ တည်ထောင်ခွင့်ရရန် အသက်ပေါင်းများစွာ စတေး၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ တော်လှန် တိုက်ခိုက်လာခဲ့ကြရသည်။ ယခုသော်မှ အမေရိကန် အစိုးရက မိမိတို့ ကိုယ်စား စပိန်တို့အား ကျူးဘားမှ အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာသွားစေပြီးနောက် ကျူးဘားကို လွတ်လပ်သော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် ကျူးဘား အမျိုးသားများကိုယ်တိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်

သည်ဟု အာမခံချက်ပေးနေပြီ ဖြစ်ရာ အဘယ်မှာလျှင် အားရဝမ်းသာ နေနိုင်ပါမည်နည်း။

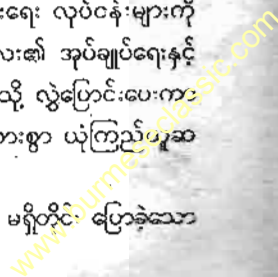
သို့သော် 'မင်းတို့ ပရိယာယ် ငတင်တယ်၊ နားဝယ် မလည်ရှာ' ဟူသော စကားကို နယ်ချဲ့သမားတို့၏ ပရိယာယ်ကို တကယ်ထင်မှတ်၍ ယုံစား ကျူးဘားပြည်သူများမှာ 'ကျောချမှ ဓားမြ' မှန်း သိကြရတော့သည်။ အမေရိကန်တို့၏ ခြိမ်းခြောက်မှု ရာဇသံကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ကျူးဘား ပြည်သူများ၏ လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲများ တစ်စတစ်စ ကြီးထွားလာမှုကြောင့် ကြောင်း၊ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်ကလည်း အင်အား ချညှန်လာသဖြင့် တစ်ကြောင်း၊ တို့ကြောင့် စပိန်တို့သည် အမေရိကန် အစိုးရ တင်ပြလာသော အချက်များ တွင် အကျဉ်းကျဉ်းကာ ၁၈၉၈ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ပြင်သစ်ပြည် ပဲရစ်မြို့၌ စပိန်တို့၏ စီမံခန့်ခွဲမှုဖြင့် စပိန်ကျူးဘား စစ်ပြေငြိမ်းရေး စာချုပ်ကို ချုပ်ဆို ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။

ဤစာချုပ်သည် ကျူးဘားပြည် လွတ်လပ်ရေးအတွက် ချုပ်ဆိုခဲ့သော စာချုပ်ဖြစ်သော်လည်း နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် စီမံခန့်ခွဲသူ အမေရိကန်တို့သည် စပိန်လက်မှ ပြုလိုရီကို၊ ဂူအန်နှင့် ဖိလစ်ပိုင်ကျွန်းများကို ရရှိလိုက်ကြသည်။ စပိန်နိုင်ငံကျွန်းအတွက် အမေရိကန်တို့က စပိန်သို့ ဒေါ်လာ သန်း ၂၀ ပေးခဲ့ သည်။

အဆိုပါ စစ်ပြေငြိမ်းရေး စာချုပ်အရ ၁၈၉၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ တစ်ရက်နေ့ စပိန်စစ်တပ်များသည် ကျူးဘားမှ ထွက်ခွာပေးကြရသည်။ စပိန်စစ်တပ်များ ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် 'ကျူးဘားပြည်၏ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို ထိန်း စောင့်ရှောက်ရန်' ဟု ဆိုကာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝဒ် ဦးစီးသော အမေရိကန်စစ် တပ်များ ကျူးဘားပြည်သို့ ဝင်ရောက် တပ်စွဲလာခဲ့ကြသည်။

ဖြစ်ပုံကား ဤသို့တည်း။ အမေရိကန် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် ၄ အရ အမေ စစ်တပ်များသည် ကျူးဘားပြည်တွင် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက် ပြီးစီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျူးဘားပြည်ကလေး၏ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် အချာ အာဏာကို ကျူးဘားအမျိုးသား အစိုးရ လက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးကာ အချာအာဏာကြလိမ့်မည်ဟု ကျူးဘားပြည်သူများက ရိုးသားစွာ ယုံကြည်ယူဆ သည်။

သို့သော် နယ်ချဲ့သမားတို့၏ စကားသည် လျှာအရိုး မရှိတိုင်း ပြောခဲ့သော

စကားများ ဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ ကတိသံစွာသတ်မှတ်ထားသော ဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း တစ်နှစ်မျှ မကြာမီ ကျူးဘားပြည်သူ့သီလာကြရာသည်။

၁၉၀၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားပြည်၏ စစ်ဘုရားဖြစ်သော အမေရိကန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝုဒ်က ကျူးဘားပြည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ရေးအခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲရေး အတိုင်ပင်ခံ အဖွဲ့တစ်ခုကို ဟာစားနားမြို့တွင် ဆင့်ပွဲစည်းခဲ့သည်။ ယင်းအဖွဲ့ကား အမေရိကန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ရေးအခြေခံ ဥပဒေ ရေးဆွဲရန်သာမက ကျူးဘားနှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု နောင်အရှည်သဖြင့် ဆက်ဆံသွားနိုင်ရေးအတွက် နှစ်နိုင်ငံ ဆက်ဆံ ရေး စာချုပ်ကြမ်းတစ်ခုကိုပါ ရေးဆွဲသတ်မှတ်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

အဆိုပါ ညွှန်ကြားချက်အရ ကျူးဘားအမေရိကန် နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးစာချုပ်ကြမ်းကို အချက်အလက်များ ရှာဖွေစုဆောင်း၍ ရေးသားရန် စီစဉ်ပေးရာမှပင် အမေရိကန်အစိုးရသည် ကြာကြာမဆိုင်နိုင်ဘဲ ၁၉၀၁ ခုနှစ် မတ်လ ၅ ရက်နေ့တွင် ပလတ်ပြင်ဆင်ချက်ဥပဒေ (Platt Amendment) ဟု အမည်ပေးထားသော ဥပဒေတစ်ရပ်ကို အမေရိကန် ကွန်ဂရက်က သတ်မှတ် ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

ဤပြင်ဆင်ချက်ကို အမေရိကန် အထက်လွှတ်တော် အမတ်ဖြစ်သူ ဝေမတ်စ်ပလတ်က ဦးစီး၍ တင်သွင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

'ပလတ်ပြင်ဆင်ချက် ဥပဒေ' တွင် ပါဝင်သော အပိုဒ်များမှာ 'ကျူးဘားပြည်၏ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်ဆိုင်မှုကို ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်ထားသော အချက်အလက်များသာလျှင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အဆိုပါ ဥပဒေတွင် 'ကျူးဘားပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန်အတွက် အမေရိကန်အစိုးရသည် ကျူးဘားပြည်တွင်းရေးများတွင် အချိန်အခါမရွေး ဝင်ရောက် စွက်ဖက်နိုင်ခွင့် ရှိရမည်။ ကျူးဘားပြည်တွင် ခိုင်မာတောင့်တင်းသော အစိုးရအဖွဲ့ ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် အမေရိကန် အစိုးရတွင် တာဝန်ရှိသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရလျှင် ကျူးဘားအစိုးရအဖွဲ့သည် အမေရိကန်အစိုးရ အလိုကျ ဖြစ်ရမည်' စသော သတ်မှတ်ချက်များ ပါဝင်နေသည်။

အမေရိကန် အစိုးရသည် ယင်း ပြင်ဆင်ချက် ဥပဒေတွင် ကျူးဘားပြည်၏ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်ဆိုင်မှုကို အထက်ပါအတိုင်း ထိပါးခဲ့ရုံမျှမက အမေရိကန်ပြည်၏ ကဏ္ဍကွယ်ရေးအတွက် အမေရိကန် ရေတပ်စခန်းများ တည်ဆောက်ရာတွင် ကျူးဘားပြည်မှ အချက်အခြာကျသော ဆိပ်ကမ်းဒေသများကို အမေရိကန်အ

ဆင်းလျှင်သော် ရောင်းရမည်၊ သို့မဟုတ် အခကြေးငွေဖြင့် ငှားရမ်းလျှင်သော်လည်း ငှားရမ်းရမည်ဟူ၍ အတိအလင်း တောင်းဆိုခဲ့သည်။

အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝုဒ်က အထက်ပါ ပလတ်ပြင်ဆင်ချက် ဥပဒေကို ကျူးဘားပြည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေကြီးတွင် ထည့်သွင်းပေးရမည်ဟု ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ အကယ်၍ ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း မလိုက်နာခဲ့သော် မည်သို့နည်း။

အကယ်၍ ဗိုလ်ချုပ်ဝုဒ်၏ အလိုကျ အထက်ပါ အချက်များကို မလိုက်နာခဲ့ပါက ယခုလက်ရှိ ကျူးဘားပြည်တွင် အုပ်ချုပ်နေသော အမေရိကန်စစ်အုပ်ချုပ်ရေးကို မရုပ်သိမ်းဘဲ ဆက်လက် အုပ်ချုပ်သွားမည်ဟူ၍ အမေရိကန်တို့က တစ်ချက်တစ်ရပ် ရာဇသံပေးလာခဲ့သည်။

ကျူးဘားပြည်သူတို့သည် 'ကျောချမှ ဓားမြဲမုန်း' သိကြပေပြီ။ သူတို့အဖို့ ဘာများ တတ်နိုင်ကြပါဦးမည်နည်း။

ဘာမှ မတတ်နိုင်သည့်အဆုံး အမေရိကန်အစိုးရက ချမှတ်ပေးလိုက်သော အထက်ပါ 'ပလတ်ပြင်ဆင်ချက် ဥပဒေ' ကို ၁၉၀၁ ခု ဇွန်လ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားပြည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေကြီးတွင် နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် အစားဝင် ထည့်သွင်း အတည်ပြုလိုက်ကြရတော့သည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင် အဆိုပါ ပြင်ဆင်ချက် ဥပဒေအပိုဒ် ခုနစ်အရ ကျူးဘားပြည်၏ အရှေ့ဘက်အစွန်းမှ 'ဂွမ်တာနာမို' ဒေသကို အမေရိကန်တို့၏ ရေတပ်စခန်းအဖြစ် အသုံးပြုရန် တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ ၂၀၀၀ မျှဖြင့် ကျူးဘားအစိုးရက အမေရိကန်တို့အား ငှားရမ်းခဲ့ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျူးဘားအမျိုးသားတို့သည် အမေရိကန်တို့ အလိုကျ ဖန်တီးထားသော 'အမေရိကန်ပြည်လုပ် လွတ်လပ်ရေးကြီး' ကို လက်ခံရရှိခဲ့ကြသည်။

အဆိုပါ 'အမေရိကန်လုပ် လွတ်လပ်ရေးကြီး' နှင့် ပတ်သက်၍ ကျူးဘားပြည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေပြုအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သော ကိုယ်စားလှယ် အစိုးရဖြစ်သူ ဂျူးအန်ကွာလ်ဘာတို့က ထိုစဉ်က အောက်ပါအတိုင်း အတိအလင်း တောင်းဆိုကြပြီး ဝေဖန်ခဲ့သည်။

'ကျုပ်တို့ ကျူးဘားပြည်ကလေးရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ဟာ ဘယ်အခါနဲ့ ဘယ်အခါမှာ ထိပါးခံလာရပြီဆိုတာ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက သူတို့ မှာသာ ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်ခွင့် ရှိပြီး အဲဒီလို အထိပါးခံလာတာအတွက် အမေရိကန် အစိုးရက သူတို့ ကြိုက်သလို ဝင်ရောက် ဖွက်ဖက်နိုင်ခွင့်

ရှိတယ်ဆိုတာဟာ ကျုပ်တို့ အိမ်က သော့ကို သူတို့ လက်ထဲ အပ်ထားရတာနဲ့ အတူတူပဲ။ ဒါဟာ ကျုပ်တို့ အိမ်ထဲကို သူတို့ ဝင်ချင်တဲ့အချိန် ဝင်နိုင်အောင် နေ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ညပဲဖြစ်ဖြစ် သဘောရှိနဲ့ပဲဖြစ်စေ၊ သဘောမရှိနဲ့ပဲ ဖြစ်စေ တံခါးမရှိ ဓားမရှိ ဝင်ခွင့် ထွက်ခွင့် ပေးထားတာနဲ့ အတူတူပဲ။

‘နောက်ပြီးတော့ ကျူးဘားအစိုးရဟာ ‘အရည်အချင်း ပြည့်ဝတဲ့ အစိုးရ’ မျိုး မဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်တယ် ဆိုတာကို အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် ရှိတယ် ဆိုတာဟာလဲ ကျူးဘားအစိုးရအဖွဲ့မှန်သမျှ အမေရိကန်ရဲ့ အထောက်အပံ့နဲ့ အကျိုးစီးပွား အတွက် ရည်တည်ပေးရမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ အတူတူပဲ’

(ကျူးဘားလွှတ်တော်မှတ်တမ်း)

မှန်သည်။ ကွာလ်ဘာတို ပြောဆို ဝေဖန်ခဲ့သည့်အတိုင်း ‘ပလတ်ပြင်ဆင်ချက် ဥပဒေ’ ကို ကျူးဘားပြည် အခြေခံ ဥပဒေကြီးတွင် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် ကျူးဘားပြည်သို့ အမေရိကန်တို့ တံခါးမရှိ၊ ဓားမရှိ ဝင်နိုင်ထွက်နိုင်ခွင့် ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ကျူးဘားပြည်မှ အမေရိကန် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးကို ၁၉၀၂ ခု မေလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ရုပ်သိမ်းခဲ့သည် ဆိုသော်လည်း အထက်ပါ ‘ပြင်ဆင်ချက် ဥပဒေ’ အရ အမေရိကန် စစ်တပ်များသည် ကျူးဘားပြည်သို့ ၁၉၀၆ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ၁၉၁၇ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ် ပေါင်း သုံးကြိမ်မျှ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

တစ်ဖန် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင်မူ အမေရိကန်အစိုးရသည် ကျူးဘားပြည်၏ နိုင်ငံရေးနှင့် ဘုဏ္ဏားရေး ကိစ္စရပ်များတွင် စီမံခန့်ခွဲရန်ဟုဆိုကာ အမေရိကန် အကြံပေး အရာရှိများ စေလွှတ်၍ ကျူးဘားအစိုးရကို ကြီးကိုင်ခဲ့သည်။

ဤသို့အားဖြင့် ကျူးဘားအစိုးရအဖွဲ့သည် အမေရိကန်တို့ အလိုကျ အမေရိကန် အရင်းရှင်များ၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ကြရသည်။ ၁၉၀၂ ခုနှစ်တွင် ရွေးကောက်တင်မြောက်ခြင်း ခံခဲ့ရသော ကျူးဘားသမ္မတ တောမတ်စ်ပါးလ်မားမှ အစပြု၍ သမ္မတအဆက်ဆက် တက်လာသမျှ အစိုးရအဖွဲ့များသည် အမေရိကန်တို့ ကြီးဆွဲရာ ကကြရသော ရုပ်သေးအစိုးရများသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အချို့အစိုးရအဖွဲ့များမှာ ရွေးကောက်ပွဲဖြင့် အာဏာရလာကြ၍ အချို့မှာ လက်နက်ဖြင့် အာဏာကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းသို့ အာဏာရလာသည့် နည်းများတွင် မတူကြသော်လည်း အမေရိကန်အရင်းရှင်များ၏ အကျိုးစီးပွားကို

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးရသည့် တာဝန်တွင်မူ ကျူးဘားအစိုးရများသည် တူညီလှုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ကြရသည်။

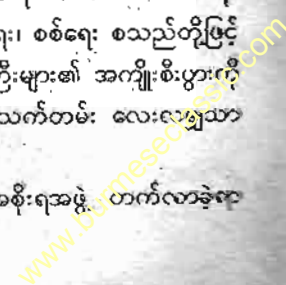
အကယ်၍ အာဏာရနေသော ကျူးဘားအစိုးရ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် အမေရိကန် အရင်းရှင်များ၏ အကျိုးစီးပွားကို ထိထိရောက်ရောက် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးခြင်း မရှိပါက ထိုအစိုးရ၏ သက်တမ်းသည် ကြာကြာမခံဘဲ အမြန်ဆုံး ကျဆုံးရသည်သာ ဖြစ်သည်။

ကျူးဘားအစိုးရ အဖွဲ့များအနက် ဒေါက်တာဂရော့နှင့် ဒေါက်တာ ပရိုင်တို့ ဦးဆောင်သော အစိုးရအဖွဲ့ နှစ်ခုမှာ အမေရိကန်တို့ အလိုကျ လုပ်ဆောင်သော်လည်း ကျူးဘားပြည်သူများ အကျိုးစီးပွားကို အထိုက်အလျောက် ပြုပြင်ဆင်ပေးခဲ့ကြသည်။ အခြား အစိုးရအဖွဲ့များဖြစ်ကြသော မကာဒိုနှင့် ဘာတစ္ဆို့၏ အစိုးရများမှာမူ ကျူးဘားပြည်သူတို့ကို အဖက်ဖက်မှ ဖိနှိပ်ညှဉ်းဆဲ၍ နှောင့်နှေးအောင် နှိပ်စက် သတ်ဖြတ်ကာ အမေရိကန်တို့ အလိုကျ အစွမ်းကုန် ဆောင်ပေးခဲ့ကြသော အာဏာရှင် အစိုးရများ ဖြစ်ကြသည်။

၎င်းတို့အနက် ကျူးဘားပြည်သူများကို သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲရာတွင် ရက်စက်ဆုံးလှသဖြင့် ‘အမဲသတ်သမား’ ဟူ၍ နာမည်ကြီးလှသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မကာဒိုအဖွဲ့ကို ဟာဗာနား တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများက ဦးဆောင်၍ တော်လှန်ရေး ၁၉၃၃ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် အစိုးရအဖွဲ့ ပြုတ်ကျ၍ မကာဒိုမှာလည်း ကျူးဘားမှ ထွက်ပြေးခဲ့ရသည်။ ဤတွင် ဒေါက်တာ ဂရော့ဦးစီးသော အစိုးရအဖွဲ့ တက်လာခဲ့သည်။ ဤအစိုးရမှာ ကျူးဘားပြည်များ၏ အောက်ကျနေကံကျသော စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး အခြေအနေများကို တိုးတက်ဆောင်ရွက်အောင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးများကို အတော်အတန် လုပ်ခဲ့သည်။

သို့သော် ဤအစိုးရအဖွဲ့၏ ယင်းလုပ်ဆောင်ချက်များမှာ ကျူးဘားပြည်သူ၏ ဆန္ဒနှင့် ကိုက်ညီခဲ့သော်လည်း အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများ၊ လက်ဝေခံကျူးဘားအရင်းရှင်များ၊ ပြုရိုကရက် အရာရှိဆိုးများ၏ ဆန္ဒနှင့် လုံးဝ မကိုက်ညီဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အမေရိကန်သမ္မတ ရုစဗဲ ကိုယ်တိုင်က ဒေါက်တာဂရော့အဖွဲ့ကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ စစ်ရေး စသည်တို့ဖြင့် ခြောက် အကျပ်ကိုင်ခဲ့ရာ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်ရုံမက အဆိုပါ ကျူးဘားအစိုးရအဖွဲ့မှာ သက်တမ်း လေးလမျှသာ ပြုတ်ကျခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအဖွဲ့ တက်လာခဲ့ရာ

ဘာတစ္ဆေတာမှာ အမေရိကန်တို့၏ 'ဆရာကောင်းတပည့်' ပီသစွာ ကျူးဘားပြည်သူ့အား အစွမ်းကုန် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခဲ့သည်။ ရက်ရက်စက်စက် နှိမ်နင်းသတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဘာတစ္ဆေတာအစိုးရသည် အမေရိကန်တို့အဖို့ 'အရည်အချင်းပြည့်စေသော အစိုးရအဖွဲ့' တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့၍ ကျူးဘားပြည်တွင် ၁၀ နှစ်တိုင်တိုင် 'ရာစပလ္လင် ဖင်မြဲ' ခဲ့သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် မည်သည့်အစိုးရအဖွဲ့ တက်၍ မည်သူပင် သမ္မတ ဖြစ်စေကာမူ ယင်းအစိုးရများ၊ သမ္မတများသည် ကျူးဘားပြည်ကလေးနှင့် ပတ်သက်၍ တူညီသော နိုင်ငံခြားရေး ပေါ်လစီကို ကျင့်သုံးခဲ့ကြသည်။ ယင်းပေါ်လစီကား အခြားမဟုတ်။ ကျူးဘားအစိုးရမှန်သမျှ အမေရိကန်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အစွမ်းကုန် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည်ဟူသော ပေါ်လစီပင်တည်း။

ဤ ပေါ်လစီအရ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ကျူးဘားပြည်၏ စီးပွားရေးမှန်သမျှတွင် လုံဝ ဥသည့် အလုံးစုံ ခြယ်လှယ်ခဲ့ကြသည်။ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ရေးနှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဘက်ဆိုင်ရာ ကန်ထရိုက် လုပ်ငန်းကြီးများ၊ စီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများ၊ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်း တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းများမှအစ ကျွန်းသစ်လုပ်ငန်းများ၊ ကြံနှင့် အခြား သီးနှံစိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းများ စသည်ဖြင့် နေရာတကာတွင် အမေရိကန် အရင်းရှင် ကုမ္ပဏီကြီးများသာလျှင် လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်။

အထူးသဖြင့် ကျူးဘား၏ ကောင်းမွန်မျှတသော ရာသီဥတုအရ ကြံစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းမှာ အကြီးအကျယ် ဖြစ်ထွန်းလှသည်ဖြစ်ရာ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးတွင် ကြံခင်းများ ဖုံးလွှမ်းနေသည်အထိ အကြီးအကျယ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့် ၁၈၉၆ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်တို့သည် ကျူးဘားပြည်၏ သကြားထုတ်လုပ်ရေးတွင် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာမှ ၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် ၃၅ ရာခိုင်နှုန်း၊ တစ်ဖန် ၁၉၂၆ ခုနှစ်တွင် ၆၃ ရာခိုင်နှုန်းအထိ လက်ဝါးကြီးအုပ် ထုတ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ကျူးဘားမှ နိုင်ငံခြားသို့ တင်ပို့သော ထွက်ကုန်များအနက် ၈၀ မှ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိ သကြားတစ်ခုတည်းသာလျှင် ဖြစ်ရာ ဤ သကြားထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းကို လက်ဝါးကြီးအုပ် ပိုင်ဆိုင်နေကြသော အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများအဖို့ နှစ်စဉ်ဒေါ်လာ သန်းနှင့်ချီ၍ အမြတ်ရနေခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများတွင် တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် အမြတ် ၄၅ ဒေါ်လာ ဂဏန်းမှာ သန်းနှင့်ချီ၍ ရနေသည်နှင့်အမျှ ကျူးဘား

ပြည်သူများမှာ တစ်နေ့တခြား ကုန်းကောက်စရာ မရှိလောက်အောင် ဆင်းရဲနွမ်းနယ်သည်ထက် နက်လားခဲ့ကြသည်။

ကျူးဘားပြည်သူများမှာ ဘီဟိုယို (Bohio) ခေါ် တဲစုတ် တဲပုတ်များဖြင့်သာ နေထိုင်ကြရသည်။ သူတို့ အဝတ်အစားများမှာ အစုတ်အနုတ်များသာ ဖြစ်သည်။ သူတို့ အစားအစာမှာ မသေရုံ တစ်လုတ် တစ်ဆုပ်မျှသာ ရှိသည်။ ကျူးဘားဆင်းရဲသား လယ်သမားများအနက် သားငါးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် စားနိုင်သူမှာ လူ ၁၀၀ လျှင် လေးယောက်သာ ရှိသည်။ ကြက်ဥကိုမူ လူ ၁၀၀ လျှင် နှစ်ယောက်၊ ပေါင်မုန့်ကို လူ ၁၀၀ လျှင် သုံးယောက်၊ နွားနို့ကိုမူ လူ ၁၀၀ လျှင် ၁၁ ယောက်သာ နေ့စဉ် စားသောက်နိုင်ကြရာသည်အထိ နံချာဆင်းရဲလှသည်။

'အမေရိကန်တို့ အလွမ်းဇာတ် ခင်းခဲ့ရသော ကျူးဘားပြည်' (စာမျက်နှာ ၂၀)

ယင်းသို့ ကြွယ်ဝချမ်းသာ၍ သာယာဝပြောသော ကျူးဘားပြည်ကလေးမှာ ဆင်းရဲမွဲတေလှသော ကျူးဘားပြည်သူများ၏ တကယ့် ဖြစ်ရပ်အကြောင်းရင်းကို မြစ်များကို ကပ်စေထရီသည် လယ်တော ယာတောထဲတွင် လည်းကောင်း၊ အလုပ်ရုံ စက်ရုံများတွင် လည်းကောင်း၊ မြို့ထဲပြင်ထဲတွင် လည်းကောင်း၊ ကျောင်းဆင်းခန်းစာ ဘာသာရပ်များတွင် လည်းကောင်း၊ နောက်ဆုံး ကမ္ဘာ့သမိုင်းစဉ် ဖြစ်ရပ်များတွင် လည်းကောင်း အထပ်ထပ် အခါခါ လေ့လာဖွေရှာခဲ့သည်။ သို့သော် ဖွေရှာခဲ့ရာမှ ကျူးဘားပြည်ကလေးနှင့် ကျူးဘားပြည်သူများ၏ အတိတ်မှ နိုင်ငံစဉ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ မျက်မှောက်ဘဝကို အထက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျူးဘားပြည်ကလေး၏ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း၊ ရောဂါ ချွတ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲကျပ်တည်းခြင်းတို့၏ အကြောင်းရင်းဇာတ်ဖြစ် တရားခံ အစစ်ကို တွေ့ရကား တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ကပ်စေထရီက အထင်အရှား တွေ့ရှိခဲ့သည်။

ကျူးဘားပြည်ကလေးနှင့် ကျူးဘားပြည်သူတို့အဖို့ ဤမျှ အဖက်ဖက်က ဆင်းရဲနံ့ချာစေ၍ 'ဗွတ်ကျောပြာစု' ကျပ်တည်းမှု အဝဝကို ဖန်တီးခဲ့သော အဓိက အကြောင်းကား အမေရိကန် လက်ဝါးကြီးအုပ် နယ်ချဲ့အရင်းရှင် စနစ် ဖြစ်သည်။ ဤလက်ဝါးထင်ထင် ကပ်စေထရီ တွေ့မြင်ခဲ့ရပြီတကား။

ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်မှ
သူပုန်ကျောင်းသားတစ်ယောက်

ခုနစ် မေလ၏ တစ်ခုသော ညနေခင်း ဖြစ်သည်။
 ကျူးဘားပြည် ဟာဗာနားမြို့တော်မှ ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်ကျောင်းကြီးအား
 ဘာသာ ညနေခင်း၏ ဖျော့တော့သော နေ့ရောင်ခြည်အောက်တွင် တည်ငြိမ်
 ဣန္ဒြေဖြင့် မလှုပ်မရှက် မြင်တွေ့နေရသည်။
 တစ်နေ့လုံး ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများဖြင့် အသက်ဝင်၍ ဆူညံလှုပ်ရှား
 သော တက္ကသိုလ်ကျောင်းကြီးသည် တစ်နေ့တာ သင်တန်းများ ပြီးဆုံးခဲ့ပြီး
 ဖြင့် ဖလော်ရစ်ဒါဇီလက်ကြားကို ဖြတ်ကျော်တိုက်ခတ်လာသော ပင်လယ်
 အားရပါးရ ရှုရှိုက်ရင်း ညနေခင်းဆည်းဆာချိန်တွင် ငြိမ်သက်စွာ အနားယူ
 ထိုင်မှတ်ရသည်။
 သို့သော် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကြည့်လျှင် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ အနားယူနေ
 နိုင်သော်လည်း ကျောင်းကြီးအနီးသို့ ကပ်၍ သေချာစွာ လေ့လာပါက တစ်ခု
 သင့်တန်းခန်းမဆောင်အတွင်းမှ လူသံ သူသံများကို ကြားကြရမည် ဖြစ်
 ပြန်။
 ယနေ့အဖို့ ကျောင်းသင်ခန်းစာ သင်တန်းများ ပြီးဆုံးခဲ့ပြီ ဖြစ်ရာ ယခု
 နေရသော အသံများမှာ ပါမောက္ခများ၊ နည်းပြဆရာများ၏ သင်ကြားပြသ
 သော အသံများ ဟုတ်ဟန် မတူဘဲ ကျောင်းသားအချင်းချင်း စကားပြောနေကြ
 အသံများဟု ခန့်မှန်းရသည်။
 မှန်သည်။ အဆိုပါ သင်တန်းခန်းမဆောင်ထဲတွင် ဆူဆူညံညဖြင့် စကား

ပြောနေကြသူများမှာ ကျောင်းသားများ ဖြစ်ကြသည်။

အခန်းထဲတွင် ကျောင်းသား ခြောက်ယောက်ခန့်နှင့် ကျောင်းသူ နှစ်ယောက်ခန့် ရှိရာ သူတို့ အားလုံးသည် ကျောင်းသား တစ်ယောက်ကို အလယ်တွင် ထား၍ ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောနေကြသည်။ အလယ်မှ ကျောင်းသားမှာ မျက်နှာသွယ်သွယ် မျက်ခုံးမွှေး ခပ်ထူထူဖြင့် စူးရှသော မျက်လုံးများ ရှိ၍ သူ့အမူအရာမှာ မလေးနက်တည်ကြည်လှသည်။ သူ့အရပ်အမောင်းမှာ ခြောက်ပေကျော်ခန့် ရှိသည့် အထဲတွင် သူသည် ကျောင်းသားများ စာရေးသည့် ခုံကလေးပေါ်တွင် တင်ပါးလွှဲထိုင်လျက် ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ကျောင်းသားများထက် ဦးခေါင်းတစ်လုံးခန့် ပိုမြင့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဥပမိရုပ် ကောင်းကောင်းနှင့် အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ရှိလှသော ဤ ကျောင်းသားကား အခြားသူ မဟုတ်။ ကပ်စထရီပင်တည်း။

သူတို့တတွေသည် သင်တန်းအပြီးတွင် ဝိုင်းဖွဲ့၍ စကားပြောနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝိုင်းဖွဲ့၍ စကားပြောနေသည် ဆိုသော်လည်း အကယ်စင်စစ် ကပ်စထရီ ပြောသည်ကို ဝိုင်းဖွဲ့၍ နားထောင်နေသည်ဟု ဆိုက ပို၍ မှန်မည်။

'အဲဒီတော့ ဒီနေ့ ဆရာပြောသွားတဲ့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ရဲ့ စီးပွားရေး ခေတ်မိုးထဲက ကျူးဘားဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ သကြားအများဆုံးထွက်တဲ့ တိုင်းပြည်မို့ လို့ ဂုဏ်ယူသင့်တယ်ဆိုတာရယ်။ ပြီးတော့ သကြားတွေ ရောင်းလို့ရတဲ့ နိုင်ငံခြား ငွေဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးမှာ အများဆုံး အထောက်အကူ ပြုနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ အသေအချာ ပြန်ပြီး လေ့လာဖို့ ကောင်းတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဆရာပြောသွားတာတွေကို အချက်အလက် အနေနဲ့ အငြင်းပွား ရော မရှိပေမယ့် တကယ် လက်တွေ့ကျတော့ ဒီလို သကြားတွေ နှစ်စဉ် ဒေါ်လာ သန်းနဲ့ ချိပြီး ရောင်းရသလောက် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်သားတွေရဲ့ လူနေမှု အဆင့်အတန်း၊ စီးပွားရေး အခြေအနေဟာ တိုးတက် ကောင်းမွန်လာရဲ့ လားဆိုတာ သေသေချာချာ ဆန်းစစ်ကြည့်ဖို့ ကောင်းတယ်'

ကပ်စထရီသည် ဘယ်ဘက်လက်မှ စာအုပ် သုံးလေးအုပ်ကို ပွေ့ကိုင်ရင်း ညာဘက်လက်ကို ဆန့်တန်းလှုပ်ယမ်းကာ စိတ်ပါလက်ပါ ပြောနေသည်။ သူသည် ထိုနေ့ ညနေက နောက်ဆုံး အချိန် သင်တန်းမှ တောကဗေဒ ပါမောက္ခ သင်ကြား သွားသော အချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ပြန်လည် ဆွေးနွေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

'ခင်ဗျားတို့အားလုံး သိကြတဲ့အတိုင်းပဲ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်က နှစ်စဉ်

ကြတွေ့ တန်ချိန် သိန်းနဲ့ သောင်းနဲ့ ချိပြီး ရောင်းရလို့ ဒေါ်လာတွေ သန်းချိပြီး ခုမယ့် ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးတွေမှာတော့ တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် 'ဖွပ်သည်ထက် ညစ်' လာနေတာ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တွေ့ပဲ'

'ဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ အစိုးရကိုယ်နှိုက်က ညှဉ်းတိုင်းပြည် ဒီလို ဆောက်ကျ နောက်ကျ ဖြစ်နေရတာပဲဗျ'

အရပ် ခပ်ပုမှ၊ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းဖြင့် ကျောင်းသားတစ်ယောက်က ဝင်၍ ဆောက်လိုက်သည်။ သူ့နဘေးက အသား ခပ်ညိုညို မျက်လုံးပြူးပြူး ကျောင်းသူ ကလေးက ခံတံကို ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်၍ နားထောင်နေရာမှ အဆိုပါ ဝင်၍ ဆောက်လိုက်သော ကျောင်းသားကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ကပ်စထရီက ဆက်ပြောပြန်သည်။

'ပြီးတော့ ရှိသေးတယ်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်က သကြား အများဆုံး ထွက်သလောက် တိုင်းပြည် စီးပွားရေး မချောင်လည်တဲ့အပြင် ဒီသကြားတစ်ခု ကိုပဲ အားကိုးပြီး ကြံတစ်ခုထဲကိုပဲ စိုက်နေရတာဟာလဲ တိုင်းပြည်အတွက် ကြာလေ ဒုက္ခရောက်လေ ဖြစ်နေတာပဲ'

ကပ်စထရီ၏ စကားအဆုံးတွင် သူတို့ စကားဝိုင်း၏ ဘယ်ဘက်ရှိ စာအုပ် ခေါ်ရိုကို မှီ၍ ရပ်နေသော မျက်နှာနှင့် ကျောင်းသားက 'ဒါလဲ ရှင်းပါတယ်ဗျာ။ သန်းကီးတွေဟာ သကြားလုပ်ငန်းကို လက်ဝါကြီအုပ်ထားရုံတင် မကဘူး။ ကျုပ် ခေါ်ရိုမှာ စီးပွားရေးအရ ဒီလို သကြားတစ်ခုထဲကို အားကိုးနေရအောင် လုပ်ထားပြီး ကျွန်တို့ စားကုန် သောက်ကုန် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းတွေ မှန်သမျှ အမေရိကန်ပြည် အချည်း သွင်းနေရတော့ ကျုပ်တို့က သူတို့အပေါ် နှစ်ထပ်ကွမ်း မှီခိုနေရမယ် မဟုတ်လား။ ယန်းကီးတွေဟာ စီးပွားရေးမှာ ဒီလို အကွက်ဆင့်ပြီး ကျုပ်တို့လို ဆယ်မထူနိုင်အောင် လုပ်ထားတာဗျ' ဟူ၍ ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။

'ယန်းကီး' ဆိုသည်မှာ အမေရိကန်များကိုပင် ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွေးဘားတွင် အမေရိကန်များကို 'ယန်းကီး' ဟူ၍ ခေါ်ကြ ပြောကြသည်။

'ခင်ဗျား ပြောတာ သိပ်မှန်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွဲဆေးမာတီက 'လူမျိုး အင်မျိုးသာ စိုက်ပျိုးရေးမှာ သီးနှံတစ်ခုတည်းသာ အားကိုးပြီး စိုက်ပျိုးနေမယ်ဆို မင်း ဒီလူမျိုးဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေတာနဲ့ အတူတူပဲ' လို့ ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ဆိုထားခဲ့တာပဲ'

ကပ်စထရီက ပြောပြောဆိုဆို သူ့လက်ထဲမှာ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို လက်ဖြန့်

ပုတ်ပြလိုက်သည်။

ထိုအခိုက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ခေါင်းလောင်းတီးသံ ကြားလိုက်ရသည်။
ညနေ ထမင်းစား ခေါင်းလောင်း ဖြစ်သည်။

‘ကဲ ထမင်းစားချိန်တောင် ရောက်နေပြီ။ လူစုခွဲလိုက်ကြဦးစို့’
ကပ်စထရီနှင့် ကျောင်းသားများသည် ခန်းမဆောင်ထဲမှ အလျှိုလျှိုဖြင့် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

သူတို့တတွေသည် ယခုကဲ့သို့ သင်တန်းဆင်းချိန်များတွင် လည်းကောင်း၊ ကျောင်းအားရက်များတွင် လည်းကောင်း ဝိုင်းပွဲ၍ တိုင်းရေး၊ ပြည်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး စသည်များကို ဆွေးနွေးလေ့ ရှိကြသည်။ ရံဖန်ရံခါ ဟောပြောပွဲများလည်း ပြုလုပ်ကြသည်။

ဤအခါမျိုးတွင် ဤ ဆွေးနွေးပွဲများ၊ ဟောပြောပွဲများ ဖြစ်မြောက်ရေးကို ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက် တက်တက်ကြွကြွ လှုပ်ဆောင်ခဲ့သူမှာ ကပ်စထရီပင် ဖြစ်သည်။

ကပ်စထရီသည် ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်သို့ ၁၉၄၅ ခုနှစ်ကပင် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အသက်မှာ ၁၉ နှစ် ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

သူသည် ဤတက္ကသိုလ်မရောက်မီ စင်တီယာဂိုမြို့ အထက်တန်းကျောင်းတွင် နေစဉ်က လည်းကောင်း၊ သူ့ဇာတိဖြစ်သော မာယာရီမြို့ကလေးတွင် နေစဉ်ကလည်းကောင်း၊ သူ့တိုင်းပြည်နှင့် သူ့လူမျိုးအကြောင်းကို ထိုစဉ်ကတည်းကပင် စိတ်ဝင်စားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် မာယာရီမြို့တွင် မိဘများနှင့် နေစဉ်က ဖခင်ဖြစ်သူ၏ ပြောပြချက်အရ စပိန်တို့ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည့် ကျူးဘား အမျိုးသားများ၏ ရဲရင့်ပြောင်မြောက်သော တိုက်ပွဲများအကြောင်းကို အထူး စိတ်ဝင်စားခဲ့မိသည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါက ကျူးဘားပြည်သူများအား မီးရှူးတန်ဆောင် အလင်းရောင် အသိဉာဏ်ပေးခဲ့သော တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ကြီး၊ အဘိဓမ္မာဆရာကြီး၊ ကဗျာဆရာကြီးဖြစ်သူ ဂျိုဆေးမာတီ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် သူ၏ ရေးသားချက်များကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း ဖတ်ရှုမှတ်သားခဲ့သည်။

ကပ်စထရီ၏ ဘဝတွင် လူမှန်း သူမှန်း သိတတ်၍ စဉ်းစားဆင်ခြင်မှုများ မြဲလာတတ်သည့် ၁၃ နှစ်သားအရွယ်က သူ့အား နိုင်ငံရေး အသိတရားကို စတင် ဖော်ပြသ တစ်ယောက် တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုသူမှာ ဗိုလ်ကြီး ဆလာဇာဆိုသူ ဖြစ်၍ သြစထရီးယား စပိန်ကပြားတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူသည် စပိန်ပြည်တွင်း စစ်ကာလ (၁၉၃၆) အတွင်းက အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လူမျိုးစုံ တပ်ဖွဲ့တွင် ပါဝင်၍

ကပ်စထရီနှင့် တပ်များသို့ တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်က တိုက်ပွဲတစ်ပွဲတွင် အင်္ဂလိပ်တို့၏ ခြေတစ်ဖက် မသန်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူသည် ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ရှိခဲ့၍ အလွတ်ပညာသင် ဆရာတစ်ယောက်အဖြစ် လုပ်ထိုင်နေခဲ့ရာမှ ကပ်စထရီသည် သူ့တပည့် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် အထက်ဖော်ပြပါ ဗိုလ်ကြီး ဆလာဇာထံမှ စပိန်ပြည်တွင်း စစ်တိုက်ပွဲများအကြောင်း ကြားသိခဲ့ရ၍ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး စိတ်ဓာတ်များသာမက လူမျိုးစုံ သွေးစည်းရေး သဘောတရားများကိုပါ နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ၁၉၃၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်အထိ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် ကပ်စထရီအတွက် ကြီးမားသော အသိတရားကို ပေးခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ကမ္ဘာ့အရင်းရှင်ကြီးများ မြေတောင်မြောက်ပေးခဲ့မှုကြောင့် ရှင်သန်ကြီးထွားသော ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် ကုန်မြို့နစ်ဝါဒကို အပြီးတိုင် မြေမြုပ်သဖြိုဟ်ရန် ကြိုးပမ်းရာမှ နောက်ဆုံးတွင် ကမ္ဘာ့ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး၏ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲ လှိုင်းလုံးကြီးများ အကြားတွင် မျောပါပျက်စီးခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်များသည် ကပ်စထရီ၏ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လူမျိုးစုံ ချစ်ကြည်ရေးစိတ်ဓာတ်ကို ပိုမိုကြီးထွားစေသန်စေခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ စစ်ကြီးပြီးဆုံးစကာလ ၁၉၄၅-၄၆ ခုနှစ်များတွင် ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်သို့ ရောက်ရှိလာသော ကပ်စထရီသည် သာမန် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ဘဲ ပြည်တွင်းပြည်ပ နိုင်ငံတကာ ရေးရာများ၊ စစ်ပြီးသော အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး လှုပ်ရှားမှုများကို အာရုံစူးစိုက်လေ့လာ လိုက်စားသော ကျောင်းသား တစ်ပိုင်း၊ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ပိုင်း ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထို့ပြင် သူသည် ဥပဒေပညာ သင်ကြားနေသော ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်ရာ သူသင်ကြားနေသော ဘာသာရပ်သည်ပင်လျှင် သူ့အား နိုင်ငံရေး လေ့လာလိုက်စားလိုစိတ်ကို လှုံ့ဆော်ပေးသလို ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ် (၁၉၄၆ ခု) က ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများမှာ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများကို လေ့လာ လိုက်စားကြရုံမျှမက ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပါဝင် ဆောင်ရွက်နေကြသော ကျောင်းသားများပင် အများအပြား ရှိကြသည်။ ၎င်းတို့အဖွဲ့အစည်းကို ‘ယူအိုင်အာ’ ခေါ် (UIR- REVOLUTIONARY INSURECTIONAL UNION) ‘တော်လှန်ပုန်ကန်သူများ သမဂ္ဂ’ ဟူသော အမည်ဖြင့် မြေအောက်

အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရှိရာ ကပ်စထရိုသည် ထိုအဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ဟာဗာဒားတက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ကြားနေစဉ်အတွင်း ကပ်စထရိုသည် အခြား ကျောင်းသားများထက် ပိုမိုပေါ်လွင်ထင်ရှားခဲ့သည်။ မူလကပင် သူ့အရပ် အမောင်းမှာ အခြားကျောင်းသားများနှင့် ယှဉ်လိုက်လျှင် ခေါင်းတစ်လုံးခန့် ပို၍ မြင့်စားနေသည့်ပြင် နေရာတကာတွင် ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် တက်တက်ကြွကြွဖြင့် ခိတ်ရော ကိုယ်ပါ လုပ်တတ်ကိုင်တတ်၊ ပြောတတ်ဆိုတတ်သည်ဖြစ်ရာ ကျောင်း သား ၁၃,၀၀၀ ခန့်ရှိသော ဟာဗာဒားတက္ကသိုလ်တွင် 'ကပ်စထရို' ဆိုလျှင် တစ်ကျောင်းလုံး မသိဘူး မရှိသလောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ကျောင်းသား လောကတွင်သာ ထပ်ရှားနေသည် မဟုတ်။ သူ၏ ပြင်းထန်သော နိုင်ငံရေး ခိတ်နာတ်နှင့် ပြောဆို လှုပ်ရှားမှုများကြောင့် ကျောင်းအပြင်ဘက် ဟာဗာဒားမြို့ တော်ရှိ လူငယ်အသိုင်း အဝန်းများနှင့် နိုင်ငံရေး ရပ်ကွက်များတွင်ပါ ကပ်စထရို အမည်သည် ပေါက်ရောက် နေခဲ့သည်။

ကပ်စထရိုသည် ကျောင်းလခ၊ ထမင်းလခ၊ စာအုပ်ဖိုးနှင့် အခြား အထွေ ထွေ သုံးရန်အတွက် ဖခင်ဖြစ်သူထံ လစဉ် ၁၀၀ လာ နှစ်ရာ မှန်မှန်ရခဲ့သည်။

ဤငွေမှာ သူ့အတွက် လုံလုံလောက်လောက် ရှိရုံမျှမက အတော်အတန်ပင် ပိုလှသေးသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည် အပေါ်ယံ ပကာသန အလှအပရာကို စိတ်ဝင်စားမှု မရှိသည့်အလျောက် သူ့တွင် ဝတ်ကောင်းစားလှ ဟူ၍ ထင်ရုံနှင့်ပင် ရှိသည်။ အမြဲလိုလို အင်္ကျီပေကင်၊ ဘောင်းဘီ အညစ်များ ဖြင့်သာ တွေ့ရတတ်သည်။ အိမ်ကပို့သမျှ ငွေများမှာ ကျောင်းလခနှင့် ထမင်းလခ ပေးပြီးလျှင် ကျန်ငွေများမှာ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း စသော စာအုပ်မျိုးစုံ ဝယ်ခြင်း၊ အသင်းအပင် ကိစ္စများတွင် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ကုန်ရသည်ကသာ များသည်။ အချိန်ရှိသရွေ့ ကျောင်းသင်ခန်းစာများ၊ ဖတ်ရှုခြင်း၊ အပြင်မှ နိုင်ငံရေး စာအုပ် စာတမ်းများကို လေ့လာခြင်း၊ ဆွေးနွေးပွဲများ၊ ဟောပြောပွဲများ ပြုလုပ်နေခြင်း သေသည်တို့ဖြင့်သာ ကိစ္စများနေသော ကပ်စထရိုမှာ သူ့ကိုယ်သူ ဝတ်ကောင်းစား လှဖြင့် သနေရန် အချိန်မရသလောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း သူ့ကို ဤ ကုတ်အင်္ကျီ ဤအောင်းဘီဖြင့် တစ်ခါတရံ နှစ်ရက် သုံးရက်ခန့် အဝတ်အစား မလဲဘဲ တွေ့ရတတ်သည်။

ယင်းသို့ နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ် ပြင် ပြလှသော ကပ်စထရိုအဖို့ ဟာဗာဒား တက္ကသိုလ်သို့ ရောက်ရှိလာခြင်းမှာ 'ရေတေ့သူကို ရေတွင်းရှိရာ ပို့လိုက်သလို' ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဟာဗာဒားတက္ကသိုလ်သည် နိုင်ငံရေး

'ရေခဲမြေခဲ' ကောင်းသော ကျောင်းကြီးပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၂၅ ခုနှစ်က သမ္မတအဖြစ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မကာဒို အစိုးရတက်လာခဲ့ ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးမှာ အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြရသည်။ ဗိုလ်ချုပ် ကြီး မကာဒိုသည် ကျူးဘားပြည်သူများအား ဖမ်းဆီးကာ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်၍ အတိုက် အခံ မှန်သမျှ ဒလကြမ်း ဖမ်းဆီးကာ ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်ကွပ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ အပြည်သူများအပေါ်တွင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖက်ဆစ်ဆန်ဆန် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် သည့်ကဲ့ မခံမရပ်နိုင်ကြသည့်အဆုံးတွင် ဟာဗာဒား တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား များက ကန့်ကွက် ဆန္ဒပြခဲ့ကြသည်။ ဤသည်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မကာဒို၏ ချီတက်စုံထောက်အဖွဲ့က ကျောင်းသားများကိုပါ ဖမ်းဆီး၍ လူမဆန်သော မည်းများဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံး တွင် ဟာဗာဒား တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများက ဦးဆောင်တော်လှန်ခဲ့ကြ၍ ဗိုလ် ချုပ်ကြီး မကာဒိုအစိုးရမှာ ၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင် ပြုတ်ကျခဲ့သည်။

ဤသို့အားဖြင့် ဟာဗာဒားတက္ကသိုလ်သည် သာမန် တက္ကသိုလ်ကျောင်းကြီး မဟုတ်တော့ဘဲ ကျူးဘားမျိုးချစ် လူငယ်များကို မွေးထုတ်ခဲ့သော နိုင်ငံရေး သိပ္ပံကြီးပုမာ အစဉ်အလာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဤသို့ အစဉ်အလာ ရှိခဲ့သော ဟာ ဗာဒားတက္ကသိုလ်သို့ ကပ်စထရို ရောက်ရှိလာခြင်းမှာ သူ၏ ပင်ကို နိုင်ငံရေး စိတ်ဓာတ်ကို ပိုမို ရှင်သန်ကြီးထွားလာအောင် မြေတောင်မြှောက်ပေးသလို ဖြစ် နေခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း ကပ်စထရို၏ လူမျိုးစုံ သွေးစည်းရေး သဘောတရား ကို လက်တွေ့ အကောင်အထည် ပေါ်ပေါက်စေရန် ဖန်တီးပေးသော ဖြစ်ရပ် တစ်ခု ဖြစ်ပွားလာသည်။

ကပ်စထရိုနှင့်တကွ နိုင်ငံရေး စိတ်ဓာတ် ပြင်းပြသော ဟာဗာဒား တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများသည် ၁၉၄၆ ခုနှစ်အတွင်းမှာပင် ရိုလန်ဒို မက်ဟားရား ဆီသူနှင့် ဆက်သွယ်မိကြသည်။ သူသည် အမ် အက်စ် အာရ် (MSR, SOCIALIST REVOLUTIONARY MOVEMENT) ခေါ် တော်လှန်သော ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတများအဖွဲ့မှ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်မှတစ်ဆင့် ကပ်စထရိုတို့ လူသိုက်သည် ဒိုမိုကရက်တစ်တိုင်းပြည်ကလေးမှ ထွက်ပြေးလာ၍ ကျူး ဘားတွင် လာရောက် ခိုအောင်းနေသော နိုင်ငံရေးသမားတစ်ယောက်နှင့် အဆက် အသွယ် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဒိုမိုကရက်တစ်မှာ ကျူးဘားကဲ့သို့ အနောက် အိန္ဒိယ ကျွန်းစုတွင် အပါအဝင်

ဖြစ်၍ ဒုတိယအကြီးဆုံး ဖြစ်သော ကျွန်းကလေးပေါ်မှ သမ္မတနိုင်ငံကလေးတစ်ခု ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါ (၁၉၄၆-၄၇) က အဆိုပါ ဒိုမီနီကန် သမ္မတ နိုင်ငံကလေးတွင် အာဏာရှင် ထရူဂျီလို ခေါင်းဆောင်သော အစိုးရ အဖွဲ့က ဒိုမီနီကန် ပြည်သူများအပေါ် အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးလျက်ရှိရာ အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားများမှာ အဖမ်းခံရသူ ခံရ၍ အချို့မှာ တိုင်းပြည်မှ ထွက်ပြေးနေရ သော အခါ ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ ဒိုမီနီကန် အာဏာရှင် ထရူဂျီလို အစိုးရကို ဆန့်ကျင်သော အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားများအနက် ဂျူအန်ရီဒရိုဂက်စ် ဆိုသူ ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက် ကျူးဘားပြည်သို့ ထွက်ပြေး ရောက်ရှိလာခဲ့ရာ ဟာဗာနားတက္ကသိုလ် မှ ကပ်စထရီတို့ ကျောင်းသားတစ်စုနှင့် အဆက်အသွယ် ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရီဒရိုဂက်စ်၏ အကြံအစည်မှာ ကျူးဘားပြည်မှနေ၍ လူအင်အား၊ လက် နက်အင်အားများ စုဆောင်းကာ ဒိုမီနီကန်ပြည်သို့ ချီတက် တိုက်ခိုက်၍ အာဏာရှင် ထရူဂျီလို အစိုးရကို ဖြုတ်ချရန် ဖြစ်သည်။ ဤ အကြံအစည်ကို ကျူးဘားပြည်မှ အထက် မော်ပြပါ 'တော်လှန်သော ဆိုရှယ်လစ် လှုပ်ရှားမှုများအဖွဲ့' က ထောက်ခံ အားပေးလျက် ရှိရာ ယင်းအဖွဲ့နှင့် နီးစပ်သော လူငယ်ကျောင်းသားများ အများ အပြားပင် စည်းရုံးနိုင်ခဲ့သည်။

ဤအချိန်တွင် ကျူးဘားပြည်၌ ဒေါက်တာ ဂရော့ ခေါင်းဆောင်သော အစိုးရအဖွဲ့က ရွေးကောက်ပွဲဖြင့် အာဏာရကာ အုပ်ချုပ်နေခိုက် ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာ ဂရော့မှာ ယခင်က ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်မှ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ပါမောက္ခ တစ်ဦးဖြစ်၍ ၁၉၃၃ ခုနှစ်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မကာဒို အစိုးရ အဖွဲ့ကို ဆန့်ကျင်ခဲ့စဉ်က ထင်ရှားသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဒေါက်တာ ဂရော့ သမ္မတအဖြစ် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်း ခံရပြီး နောက် များမကြာမီ ဖမ်းဆီးခံနေကြရသော နိုင်ငံရေးသမား၊ တော်လှန်ရေးသမားနှင့် အကျဉ်းသားများ အမြောက်အမြားကို ထောင်မှ လွတ်ပစ်ခဲ့သည်။ ကျူးဘားပြည် အား စီးပွားရေးအရ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို မှီခိုနေရသော အဖြစ်မှ လွတ် မြောက်အောင် ကြိုးစားမည်ဟု သမ္မတ ဒေါက်တာ ဂရော့က ကြေညာခဲ့သည်။

ဤသို့အားဖြင့် ဒေါက်တာ ဂရော့အစိုးရအဖွဲ့သည် တိုးတက်သော သဘော ထားများ ထားရှိခဲ့သည် ဖြစ်ရာ အိမ်နီးချင်းဖြစ်သော ဒိုမီနီကန် နိုင်ငံကလေးတွင် အာဏာရှင် ထရူဂျီလို အစိုးရက အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးနေသည်ကို မလိုလား

အစိုးရရှိနေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ရှိနေသော ဒိုမီနီကန် နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များက လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အား စုဆောင်း၍ ဒိုမီနီကန်ပြည်သို့ ချီတက် တိုက်ခိုက်ရန် ကြံစည်နေသည်ကို ကျူးဘားအစိုးရက သိတတ်သောဆိုးခြင်း မပြုရုံမျှမက တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ကူညီအားပေးခြင်းများပင် မပြုနေခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် ဒိုမီနီကန် စစ်ပြေးနိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များသည် ကျူးဘား တိုးတက်သော နိုင်ငံရေးအဖွဲ့များ၏ အကူအညီဖြင့် လူမျိုးစုံ တပ်ဖွဲ့တစ်ခုကို လူပေါင်း ၁၅၀၀၀ ခန့် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းတပ်ဖွဲ့တွင် ကျူးဘား၊ ဒိုမီနီကန်၊ ဗင်နီဇွဲလား၊ ဂွာတီမာလာနှင့် ကရစ်ဘီယံ ပင်လယ်တစ်ဝိုက်ရှိ အခြား တိုင်းပြည်မှ လူမျိုးပေါင်းစုံ ပါဝင်သည်ဖြစ်ရာ အဆိုပါ တပ်ဖွဲ့ကို 'ကရစ်ဘီယံ တပ်ဖွဲ့' (Caribbean Legion) ဟူ၍ အမည်ပေးခဲ့ကြသည်။ ကပ်စထရီသည် အဆိုပါ တပ်ဖွဲ့တွင် တပ်စုမှူးတစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ဤ အတောအတွင်း ကျူးဘားပြည်မှ လူမျိုးစုံ တပ်ဖွဲ့ကြီး ဖွဲ့စည်း၍ ဒိုမီနီကန်ပြည်သို့ ချီတက်တိုက်ခိုက်ရန် ယင်းသို့ ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းနေသည်ကို အမေရိကန် အစိုးရထံ သတင်းပေါက်ကြားသွားခဲ့ရာ ကျူးဘားအစိုးရအား ဤ အပြုအမူနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမေရိကန် အစိုးရက အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။

ပထမသော် သမ္မတ ဒေါက်တာ ဂရော့အစိုးရအဖွဲ့က အမေရိကန်တို့၏ ကန့်ကွက်ချက်ကို လျစ်လျူရှုနေခဲ့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် 'ကရစ်ဘီယံ တပ် ဖွဲ့ကြီး' အား နှိမ်နင်းဖျက်ဆီးခြင်း မပြုခဲ့ပါက ပြင်းပြင်းထန်ထန် အရေးယူ ခြင်း ခံရလိမ့်မည်ဟူ၍ အမေရိကန်အစိုးရက မြိမ်းခြောက်လာခဲ့သည်။

ဤတွင် ကျူးဘားအစိုးရသည် မနေသာတော့ဘဲ ဒိုမီနီကန်ပြည်ကို တိုက် ခိုက်ရန် ကမ်းတက်သင်္ဘောများဖြင့် ချီတက်သွားကြသော 'ကရစ်ဘီယံတပ်ဖွဲ့' ကြီးအား ပင်လယ်ပြင်မှ နေ၍ တားဆီးတိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ အဆိုပါ လူမျိုးစုံ အပျော် အဖမ်း တပ်သားများမှာ အများအပြား ဖမ်းဆီးခြင်း ခံကြရတော့သည်။

ထိုစဉ်က လူပေါင်း ၁၁၅၀ ခန့် လက်နက်များနှင့်တကွ ဖမ်းဆီးခံခဲ့ကြ ရ၍ ကျန်တပ်သားများမှာ အဖမ်းမခံဘဲ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းသို့ လွတ်မြောက်ခဲ့ကြသူများတွင် ကပ်စထရီ အပါဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားအစိုးရ ရေတပ်၏ ဝိုင်းဝန်းထားသည့်အထဲမှ အခြား ရဲဘော်နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ကျောတွင် စက်သေနတ်အသေးစား တစ်လက်

ထို လွယ်ကာ ရေထဲသို့ ခုန်ချပြီး သုံးမိုင်မျှကျယ်သော နိကပ်ပစ်လယ်အော် (Bay of Nipe) ကို ဖြတ်ကျော် ကူးခတ်၍ လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

ထိုနောက် ကပ်စထရီသည် အခြား ကျောင်းသား ရဲဘော်များနှင့်အတူ ဣန္ဒြေမပျက် ဟာဗာနားတက္ကသိုလ် ဥပဒေသင်တန်းတွင် ပြန်လည် တက်ရောက် သင်ကြားခဲ့သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ကပ်စထရီကဲ့သို့ အဖမ်းမခံဘဲ ကျူးဘားပြည်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာကြသော ကျောင်းသားလူငယ်များ၊ မျိုးချစ် နိုင်ငံရေးသမားများ အများ အပြားပင် ရှိကြသည်။ ၎င်းတို့ ကျူးဘားပြည်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာကြ၍ ယခင် နေထိုင်လုပ်ကိုင်မြဲအတိုင်း လုပ်ကိုင်နေထိုင်လျက် ရှိကြသည်ကို ကျူးဘား အစိုးရကလည်း သိသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့ကို မည်သို့မျှ အရေးမယူဘဲ အမှတ် တမံ နေခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျူးဘားအစိုးရအဖို့ မူလကတည်းက အဆိုပါ လူငယ်ကျောင်းသား မျိုးချစ်များကို ဖမ်းဆီးလိုလှ၍ မဟုတ်ဘဲ တစ်ဖက် မှ အမေရိကန်အစိုးရ၏ အကြံပံ့ကိုင် ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့်သာ မရှောင်မလွှဲသာဘဲ အမျှားယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့နှင့်ပင် ကပ်စထရီသည် ယခင်အတိုင်း ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်တွင် ဥပဒေ သင်တန်း ပြန်လည်တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ယခင်အတိုင်းပင် ကျောင်းသား တစ်ပိုင်း၊ နိုင်ငံရေးတစ်ပိုင်းအဖြစ် ပြန်ရောက်ခဲ့သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ကပ်စထရီသည် ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်၌ လူမျိုးခွဲခြား သော စနစ်၊ အသားအရောင် ခွဲခြားသော ဝါဒကို တိုက်ဖျက်ခဲ့သည်။ ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်တွင် အသားမဲ ကပ္ပလီနီဂရိုးလူမျိုးများကို ကျောင်းသား အသင်းအဖွဲ့ များ၊ အထူးသဖြင့် အားကစား အသင်းအဖွဲ့များတွင် အမှုဆောင်အဖြစ် ဝင်ရောက် အရွေးမခံရဟူ၍ သတ်မှတ်ထားရှိခဲ့ရာ ကပ်စထရီသည် အသားအရောင် ခွဲခြားမှု တိုက်ဖျက်ရေး ကော်မတီတစ်ရပ် ဖွဲ့စည်းကာ ထိုစနစ်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ဖျက်ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ကျောင်းသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိခဲ့ပြီး မကြာမီ ကျောင်း သားများ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့တွင် ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးကောက်ခြင်း ခံခဲ့ရ သည်။ ထိုနောက် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ နှုတ်ထွက်သွားရာမှ သူသည် ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ဥပဒေသင်တန်း တက်ရောက်သင်ကြားဆဲမှာပင် ကပ်စထရီ သည် ၁၉၄၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် မာသာဘာလပ်ဆိုသူ

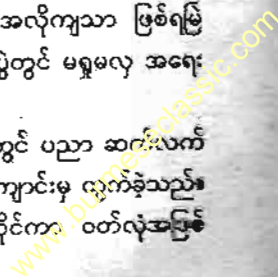
သမီးတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ သူမမှာလည်း ဟာဗာနားတက္ကသိုလ် နောက်ဆော်ဖီ ကျောင်းသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ နောက် တစ်နှစ်ခန့် ကြာသော ကပ်စထရီတို့ ဇနီးမောင်နှံတွင် သားလေးတစ်ယောက် ဖွားမြင်လာခဲ့သည်။ ကပ်စထရီ အိမ်ထောင်ကျသည့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ကျူးဘားပြည် ဖွဲ့စည်း ချုပ် အခြေခံဥပဒေအရ သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ကပ် စထရီသည် သူ့တစ်သက်တာတွင် ပထမဆုံးအကြိမ် ရွေးကောက်ပွဲ စတင် မဲ ခံရ ခဲ့သည်။

သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ကပ်စထရီသည် အက်ဒွါဒိုချီဘာဆိုသူ သမ္မတ ဆိုင်အား မဲပေးခဲ့သည်။ သမ္မတလောင်း ချီဘာသည် ကျူးဘားအစိုးရ အဆက် ဆက်တို့၏ ချွတ်ယွင်းအားနည်းချက်များ၊ အထူးသဖြင့် ကျူးဘားပြည်က အမေရိ ကန် ပြည်ထောင်စုအား အစစအရာရာ မှီခိုရပ်တည်နေရပုံများကို အတိအလင်း ချက်ချင်း ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက် အရွေးခံသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ကျူးဘား အောက်လွှတ်တော်တွင် လည်းကောင်း၊ အထက်လွှတ်တော်တွင် လည်း ကောင်း၊ ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်အမတ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပူးသူ ဖြစ်ရာ ကျူးဘား အစိုးရအဖွဲ့များ၏ လိုအပ်ချက်များ၊ ကျူးဘားပြည်၏ အားနည်းချက်များနှင့် ကျူးဘားအမျိုးသားများ၏ နစ်နာချက်များကို အသေးစိတ် သိမြင်ထားသူ ဖြစ် သည်။

ကပ်စထရီသည် ကွယ်လွန်သူ ကျူးဘားအမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဂျီ ဘာတီ၏ လမ်းညွှန် သွန်သင်ချက်များကို အလေးအနက် ခံယူထားသူ ဖြစ်ရာ သမ္မတလောင်း ချီဘာ၏ အတွေးအခေါ်များ၊ အယူအဆများနှင့် ဟော နည်းလုပ်ဆောင်ချက်များမှာ ဂျီဆေးမာတီ၏ ဩဝါဒများနှင့် ကိုက်ညီလှသဖြင့် သူသည် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ချီဘာကိုပင် မဲပေးခဲ့သည်။

သို့သော် ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီ၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ တိုင်းတစ်ပါး မှ အရင်းရှင်များကို မှီခိုအားထားနေရသော တိုင်းပြည်များမှ ရွေးကောက် ပြုစုရာ အဆိုပါ တိုင်းတစ်ပါး နယ်ချဲ့အရင်းရှင်များ အလိုကျသာ ဖြစ်ရမည် ဟော အလျောက်သမ္မတလောင်း ချီဘာမှာ ရွေးကောက်ပွဲတွင် မရှုမလှ အရေး မရှိခဲ့ရပါ။

သို့နှင့်ပင် ကပ်စထရီသည် ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်တွင် ပညာ ဆက်လက် သင်ကြားနေခဲ့ရာမှ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဥပဒေဘွဲ့ရခဲ့၍ ကျောင်းမှ လွတ်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် သူသည် ဟာဗာနားမြို့တွင် ဆက်လက်နေထိုင်ကာ ဝတ်လုံအဖြစ်

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းခဲ့သည်။

သူသည် ဝတ်လုံတော်ရ တစ်ယောက်အဖြစ် လုပ်ကိုင်နေခဲ့သည် ဆိုသော်လည်း စင်စစ် နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းများဖြင့်သာ အချိန်ကုန်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်အလျောက် သူ ရှေ့နေအဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရသော အမှုများမှာလည်း များသောအားဖြင့် နိုင်ငံရေးနှင့်ပတ်သက်သော အမှုများသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ နိုင်ငံရေးနှင့် ပတ်သက်သော အမှုများ မဟုတ်သည့်တိုင်းအောင် သူ့အမှုသည်များမှာ အလုပ်သမားများ၊ လယ်သမားများနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများသာ ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကပ်စထရီသည် ဟာဗာနားမြို့တွင် လူသိများ၍ ထင်ရှားသော နိုင်ငံရေးသမား ဝတ်လုံတော်ရ တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၅၂ ခု၊ အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပရမည့် အချိန်ကျရောက်လာခဲ့သည်။ ဟာဗာနားမြို့ နိုင်ငံရေးရပ်ကွက်များနှင့် အလုပ်သမားလယ်သမားများအကြားတွင် တဖြည်းဖြည်း လူသိများ၍ ထင်ရှားလာသော ကပ်စထရီသည် ဤရွေးကောက်ပွဲကြီးတွင် ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဝင်ရောက်အရွေးခံရန် ဆုံးဖြတ်၍ အစစ စီစဉ်ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်နေစဉ်က 'သူပုန်ကျောက်သား' တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သော ကပ်စထရီသည် ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့၍ ၂ နှစ်ခွဲအကြာတွင် ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို စွန့်ပစ်ပယ်ရှား၍ တကယ့်လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးသမား တစ်ယောက်အဖြစ်သို့ အတိအလင်း ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ အကြောင်းသော်ကား ရွေးကောက်ပွဲတွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် တစ်ယောက်အဖြစ် သူ ဝင်ရောက် အရွေးခံရန် ကြံရွယ်နေခိုက် ဘာတစ္ဆေအခေါင်းဆောင်သော စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းလိုက်သဖြင့် ရွေးကောက်ပွဲ ပျက်ပြားသွားခဲ့ရသောကြောင့်တည်း။

ဒုတိယပိုင်း

သူပုန်ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီ

၁၉၅၂-၁၉၅၉

မွန်ကားဒါးစပ်စခန်းကို ဝင်စီးခြင်း

‘အကျိုးအကြောင်း ဆင်ခြင်တုံတရားနဲ့ ဆက်စပ် စဉ်းစားချက်အရ တကယ်လို့ ကျူးဘားပြည်မှာ တရားရုံးတော်များ ရှိနေသေးလို့ ရှိရင် ဘာတစ္ဆတာကို အပြစ်ပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒီလိုမှ မဟုတ်လို့ ဘာတစ္ဆတာကို အပြစ်ဒဏ် မပေးဘဲနဲ့ သူ့ကို တိုင်းပြည်ရဲ့ အထွတ်အထိပ် အဖြစ်၊ သမ္မတအဖြစ်၊ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်၊ အထက်လွှတ်တော် အမတ် အဖြစ်၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ် အဖြစ် မြို့ပြနဲ့ စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲအဖြစ်၊ ဥပဒေပြုနိုင်ခွင့်၊ ဥပဒေ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ခွင့် ရှိသူအဖြစ် တိုင်းသူပြည်သားများရဲ့ အသက်စည်းစိမ်၊ အိုးအိမ်များကို ပိုင်ဆိုင်သူ အဖြစ် ဆက်လက် အသိအမှတ်ပြုနေကြမယ်ဆိုရင် ဒီတိုင်းပြည်မှာ တရားရုံးတော်ဆိုတာ မရှိတော့ဘူးလို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်။ တရားရုံး တော်များဟာ ဖျက်ဆီး ချေမှုန်းခြင်း ခံရပြီလို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ အင်မတန် ဆိုးဝါးလှတဲ့ အမှန်တရား မဟုတ်ပါလား ခင်ဗျား။

‘အဲဒီတော့ တကယ်လို့ ဒီအတိုင်းသာ မှန်ခဲ့လို့ရှိရင် လူကြီးမင်း များ အနေနဲ့ တရားဥပဒေရဲ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဝတ်ဆင်ထားကြ တဲ့ ဝတ်ရုံ၊ ဝတ်လုံများကို ချွတ်ပြီး တရားသူကြီးများအဖြစ် နှုတ်ထွက် သွားကြစေချင်ပါတယ်။ ဒီအတိုင်း မှန်မမှန်ကိုလဲ အမြန်ဆုံး အဆုံး အဖြတ် ပေးကြစေလိုပါတယ်’

(‘တော်လှန်ရေးတစ်ရပ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ လေ့လာခြင်း စာမျက်နှာ ၂၅)

၁၉၅၂ ခု ဧပြီလအတွင်း ဟာဗာနားမြို့တော်၏ အရေးပေါ် ခုံရုံး ခန့်မှန်းချက်အရ တွင် ဖြစ်သည်။

ခန့်မှန်းချက်၏ အလယ်ဗဟိုရှိ ခုံတန်းကလေး၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် အသက် ၂၅ ခန့် မျက်နှာသွယ်သွယ်၊ အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ ဥပဒေစာအုပ်ကောင်းကောင်းနှင့် လူ့ရွယ်တစ်ယောက်သည် ဝတ်လုံအနက်ကြီးကို ရုံလျှောက် ဦးခေါင်းပေါ်မှ ဥပဒေဘွဲ့ရ ဝတ်လုံတော်ရများ ဆောင်းလေ့ ရှိကြသော ဦးထုပ် အပြားကြီးကို ဆောင်းကာ တည်ငြိမ်သော ဣန္ဒြေဖြင့် ရပ်လျက် ရှိသည်။

အဆိုပါ လူရွယ် ဝတ်လုံတော်ရကလေးသည် လက်ထဲတွင် စာရွက်တစ်ရွက်ကို ကိုင်လျက် ရှိသည်။ သူ့နောက်နားရှိ ခုံတန်းပေါ်တွင်မူ ဥပဒေစာအုပ်များနှင့် တူသော စာအုပ်အထူကြီး သုံးလေးအုပ်ကို ထပ်လျက်သား တွေ့နေရသည်။

ဝတ်လုံတော်ရကလေးသည် သူ့ရှေ့စင်မြင့်ပေါ်မှ မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေကြသော တရားသူကြီးများကို စူးစိုက်၍ ကြည့်ရင်း အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် လျှောက်လဲချက်ကို လေးနက်ရင့်ကျက်သော အသံဖြင့် ပီပီသသကြီး ပြောဆို လျှောက်လဲသွားခဲ့သည်။

စင်မြင့်ပေါ်မှ တရားသူကြီးများသည် သူတို့ရှေ့တွင် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဣန္ဒြေရရဖြင့် လျှောက်လဲသွားသော ဝတ်လုံကလေးကို အထူးအဆန်းသဖွယ် အံ့ဩသော မျက်လုံးအစုံတို့ဖြင့် ကြည့်နေမိကြသည်။ သူတို့စိတ်ထဲတွင် ဤဝတ်လုံပေါက်စကလေးသည် 'စိတ်များမှ နှံ့ပါလေစ' ဟု တွေးထင်နေကြဟန် ရှိသည်။

သူတို့ စိတ်ထဲတွင် ယင်းသို့ ထင်မည်ဆိုက ထင်လောက်စရာပင် ရှိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤဝတ်လုံကလေး၏ လျှောက်လဲချက်သည် တိုတောင်းလှသော်လည်း ကြီးကျယ်လှသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူသည် ကျူးဘားပြည်ကလေးတွင် ပုပုနွေးနွေး မကြာသေးမီက စစ်တပ်ဖြင့် အာဏာသိမ်းခဲ့သော အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာကို ဝံ့ဝံ့စားစား တရားဥပဒေအရ အရေးယူ အပြစ်ပေးရန် လျှောက်လဲနေသောကြောင့်တည်း။

သူ၏ လျှောက်လဲချက်အရ ဘာတစ္စတာနှင့် အပေါင်းပါများက စစ်တပ်ဖြင့် အာဏာသိမ်းခဲ့ခြင်းသည် ကျူးဘားပြည် 'လူမှုကာကွယ်ရေး ဥပဒေကြီး' ၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ချိုးဖောက် ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်၍ ဤ အရေးပေါ် ခုံရုံးစစ်ဆေး အပြစ်ပေးရမည်ဟု ဆိုသည်။ တရားဥပဒေကြောင်းအရ ဆိုလျှင် ယင်းသို့ 'လူမှုကာကွယ်ရေး ဥပဒေကြီး' ကို ချိုးဖောက်သူမည်သူမဆို ထောင်ဒဏ် ၁၀

ထိ အပြစ်ပေးနိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သူက အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း 'ကျူးဘားပြည်တွင် တရားဥပဒေကြမ်းများ ရှိနေသေးပါက သူ့လျှောက်လဲချက်ကို လက်ခံ၍ ဘာတစ္စတာနှင့် အပေါင်းပါများကို ထောင်ဒဏ် အပြစ်ပေးပါ။ အကယ်၍ ယင်းသို့ အရေးမယူ အပြစ်ပေးခဲ့ပါလျှင် ကျူးဘားပြည်တွင် တရားဥပဒေများ ဆိတ်သုဉ်းကာ တရားရုံးများ မရှိတော့ဟူ၍ မှတ်ယူရပါလိမ့်မည်' ဟု ဆိုခဲ့သည်။

ယင်းသို့ တိုင်းပြည်အာဏာကို သိမ်းယူ၍ သူ့ကိုယ်သူ ကျူးဘားပြည်၏ အာဏာအဖြစ် ကြေညာကာ စစ်ဘက်၊ နယ်ဘက်နှင့် မြို့ပြဘက်ဆိုင်ရာတို့တွင် အထိပ်အထိပ် အကြီးအကဲအဖြစ် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်နေသော အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာအား ရုံးတော်မှ ခေါ်ယူစစ်ဆေး၍ ထောင်ဒဏ် အပြစ်ပေးရန် အပြစ်ပြု လျှောက်လဲနေသော ဤဝတ်လုံကလေးသည်ကား အခြားသူ မဟုတ်။ အထွေထွေရိပ် ပြစ်သတည်း။

ယင်းသို့ ကပ်စထရိုက အရေးပေါ် ခုံရုံးမှ နေ၍ ဖမ်းဆီးအရေးယူရန် လျှောက်လဲခြင်း ခံနေရသော ဘာတစ္စတာ ဆိုသူကား မည်သူများပေးနည်း။ သူသည် မည်သို့ မည်ပုံ တိုင်းပြည်အာဏာကို သိမ်းယူခဲ့ပါသနည်း။

ဘာတစ္စတာသည် ၁၉၃၃ ခုနှစ်က ကျူးဘားတပ်မတော်တွင် တပ်ကြပ်အဖြစ် ဝင်ရောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည် နေရာတကာတွင် ပြောရုံဆိုရုံလုပ်ရုံကိုင်သော မိုက်ရူးရုံ တစ်ယောက်ဖြစ်ရာ စစ်တပ်ထဲတွင် သာမန် တပ်ကြပ် အဆင့်မျှသာ ရှိသော်လည်း သူ့အထက်က ဗိုလ်များထက် ပို၍ တပ်သားများအပေါ် အာဏာသွင်းသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ကျူးဘားအစိုးရအား ဆန့်ကျင်ဘက် လူထုလှုပ်ရှားမှုများကို နှိမ်နင်းရာ၌ ဘာတစ္စတာသည် သူ့အထက်မှ အရာရှိစစ်ဗိုလ်များထက် ပို၍ လက်သံပြောင်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန် ထိုအခါ ၁၉၃၂ ခုနှစ်က ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဦးဆောင်တော်လှန်မှုကြောင့် အာဏာရှင် မကာဒိုအစိုးရ ပြုတ်ကျ၍ ဒေါက်တာ အစိုးရအဖွဲ့ တက်လာသည့် အချိန် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒေါက်တာဂရော့ အစိုးရအဖွဲ့မှာ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ လက်ဝါးကြီး အုပ်စုကို ဆန့်ကျင်ဘက် တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေး လွတ်လပ်မှုကို တည်ဆောက်ခဲ့ရာမှ အခက်အခဲများ ရင်ဆိုင်လာခဲ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ကျူးဘားပြည်ရှိ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးကြီးများက ဒေါက်တာဂရော့ အစိုးရ အမြန်ဆုံး ပြုတ်ကျရန် အမတ်ဖက်ကြီးပမ်းခွဲကြရာ နောက်ဆုံးတွင် ကျူးဘားစစ်တပ်မှ 'မိုက်ရူးရုံ' ဘာတစ္စတာကို

တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။

ဘာတစ္ဆေတာသည် သာမန် တပ်ကြပ်ကလေးပင် ဖြစ်သော်လည်း ပြည်သူ လူထုအား အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းရာတွင် ရက်စက်ပြတ်သားလှသော သူ၏ လုပ် ရပ်များကြောင့် ထိုစဉ်က ကျူးဘားပြည်ဆိုင်ရာ အမေရိကန် သံအမတ်ဖြစ်သူ ဆမ္မနားဝဲလ်က အောက်ပါအတိုင်း ကောက်ချက်ချခဲ့ဖူးသည်။

'ကျွန်ုပ်၏ သတ်မှတ်ချက်အရဆိုပါက ဘာတစ္ဆေတာသည် ကျူး ဘားပြည်တွင် အာဏာပိုင်များ၏ တစ်ဦးတည်းသော ကိုယ်စားလှယ် ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာလည်း ကွန်မြူနစ်များနှင့် အခြေအနေ ပြုပြင် ပြောင်းလဲလိုသူများအပေါ်တွင် စစ်တပ်က ခိုင်မာပြတ်သားစွာ ဆန့်ကျင် သောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် ထပ်လောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။ ဤ အချက်ကြောင့် သူသည် ကျူးဘားပြည်ရှိ စီးပွားရေးသမားများနှင့် ငွေရှင် ကြီးရှင်ကြီးများ၏ ကြီးမားသော အထောက်အကူကို ရရှိနေခဲ့ ခြင်း ဖြစ်သည်။

(ဆင်ဖြူယယ် ရက်ပရီယို၏ 'လွဲမှားသော အစီရင်ခံစာ' စာမျက်နှာ ၆၅)

သမ္မတ ဒေါက်တာဂရောသည် ချွတ်ခြံကျနေသော ကျူးဘားပြည်၏ စီးပွားရေးကို ပြန်လည် ထူထောင်ရန်အတွက် နိုင်ငံခြားကြွေးမြီများ ပေးဆပ်ရန် နှစ်ကာလ အပိုင်းအခြားကို ဆိုင်းထားခြင်း၊ လူမှုတိုးတက်ရေး ဥပဒေများ ပြဋ္ဌာန်း ခြင်း စသည်တို့ကို လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီး များ ပိုင်သော 'ကျူးဘန်း လျှပ်စစ်ကုမ္ပဏီ' အား လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ဈေးနှုန်းများ နှင့် မိတာခမှာ လျှော့ချရန် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ဤတွင် အမေရိကန် အရင်းရှင် ကြီးများနှင့် ဒေါက်တာဂရော အစိုးရတို့ ပဋိပက္ခ ပိုမိုကြီးထွားလာခဲ့ရာ နောက်ဆုံး စစ်တပ်ကိုယ်စား ဘာတစ္ဆေတာနှင့် အမေရိကန်သံအမတ်တို့က ရာသေပေး၍ အကြပ်ကိုင်ခဲ့သဖြင့် ၁၉၃၄ ခု ဇန်နဝါရီလတွင် ဒေါက်တာဂရောသည် သမ္မတ ရာထူးမှ နှုတ်ထွက်လိုက်ရသည်။

ထို့နောက် ကားလော့စ် ဟဲဗီးယားဆိုသူ သမ္မတ ဖြစ်လာသည်။ သို့သော် သမ္မတ ဟဲဗီးယားမှာလည်း အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးတို့ စိတ်တိုင်းကျ ဆောင် ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိသဖြင့် သူ့သက်တမ်းမှာ သုံးရက်မျှသာ ကြာ၍ နောက်ထပ် ဗိုလ်မှူးကြီး မင်းဒိုင်းယက်တာ ဆိုသူတစ်ယောက် သမ္မတ ဖြစ်လာခဲ့ပြန်သည်။ ဤ တစ်ကြိမ်တက်လာသော သမ္မတ ဗိုလ်မှူးကြီး မင်းဒိုင်းယက်တာမှာ ဘာတစ္ဆေ

လူဖြစ်ရာ အမေရိကန်တို့က ဤသမ္မတ အစိုးရအဖွဲ့ကို အသိအမှတ်ပြုကြောင်း ရက်အတွင်း ကြေညာခဲ့သည်။

သို့သော် ကျူးဘားပြည်သူများအဖို့ အမေရိကန် အရင်းရှင်များနှင့် စစ်တပ် ဘာတစ္ဆေတာတို့ ပူးပေါင်း၍ တိုင်းပြည်တွင် ထင်သလို ခြိမ်းလှယ်နေသည်ကို မခံရပ်နိုင်ကြဘဲ ဆန္ဒပြမှုများ၊ ကန့်ကွက်ပွဲများ၊ သပိတ်မှောက်ခြင်းများ ဖြစ်ပွား ခဲ့သည်။ ဘာတစ္ဆေတာသည် ဤ အခြေအနေများကို အခွင့်ကောင်းယူကာ ဒီမို ကရေစီ အခွင့်အရေးမှန်သမျှ အားလုံး ရပ်စဲ၍ တစ်တိုင်းပြည်လုံးကို စစ်အုပ်ချုပ် ချုပ်ကိုင် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ဤတွင် အလုပ်သမားများနှင့် ကျောင်းသား အများ ကြီးပွားမှာ ဘာတစ္ဆေတာ၏ လက်ချက်ဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည်။

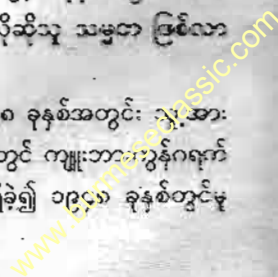
ယင်းသို့ ကျူးဘားပြည်သူများ၏ အညံ့မခံသော အလံမလှဲသော စိတ်ဓာတ် ကြောင့် ဘာတစ္ဆေတာ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၏ ပဋိပက္ခများ ကြီးထွားသည်ထက် ကြီးထွား ထားခဲ့ရာ နောက်ဆုံး ဘာတစ္ဆေတာမှာ ပြည်သူ့အားကိုး မခံနိုင်ဘဲ ၁၉၃၄ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖျက်သိမ်း၍ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပပေးရန် အမိန့်ပြုခဲ့ရသည်။

'လူမတတ်သော်လည်း လက်ဖက်ထုပ်တတ်သည်' ဟူသော စကားကဲ့သို့ ဘာတစ္ဆေတာသည် ပင်ကိုယ်အစွမ်းအစနှင့် အရည်အချင်း ပြည့်ဝသူတစ်ယောက် မဟုတ်သော်လည်း၊ သူ့နောက်မှ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများသာမက တိုင်းရင်း မဟောက်ပြန်ရေးသမားများနှင့် ဗျူရီကာရက် အရာရှိဆိုးများကပါ ပိုင်းဝန်း ပြုစုကုန် ပေးခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် ဘာတစ္ဆေတာသည် ကျူးဘားနိုင်ငံရေး ဇာတ်ခုံတွင် ၁၉၃၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၄ ခုနှစ်အထိ ဆယ်နှစ် ဆယ်မိုး စိလိန်လူဆိုးတစ်ယောက်အဖြစ် ပြည်ကို အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးခဲ့သည်။

ထို့နောက် ၁၉၄၄ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဒေါက်တာ ဂရောသည် သမ္မတအဖြစ် ပြန်လည် အရွေးခံခဲ့ရပြန်သည်။ တစ်ဖန် ၁၉၄၈ ခုနှစ် ရွေးကောက် ပွဲတွင် ဒေါက်တာ ဂရော၏ ပါတီမှ ကားလော့စ် ပရီယိုဆိုသူ သမ္မတ ဖြစ်လာ ခဲ့သည်။

သို့သော် ဘာတစ္ဆေတာသည် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်မှ ၄၈ ခုနှစ်အတွင်း သူ့အား ကျွတ်ကန် ပေးခဲ့သူများ၏ အကူအညီဖြင့် ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် ကျူးဘားအွန်ဂရက် အစိုးရတော်၌ ထောက်ခံသူ ဦးရေ အတော်များများ ရရှိခဲ့၍ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင်မူ

အထက်လွတ်တော် အမတ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် သူသည် 'တိုတက်သော ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့' ကို ဖွဲ့ ညည်းကာ လာမည့် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရန် စိုင်းပြင်းခဲ့သည်။

သမ္မတလောင်း ရွေးကောက်ပွဲမှာ သတ်မှတ်ထားသည့် အတိုင်း ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁ ရက်နေ့တွင် နောက်ဆုံး မဲအရေအတွက်ကို ကြေညာရန် ရှိနေသည်။ ထိုနေ့မတိုင်မီ တစ်ရက်နေ့အထိ ရရှိပြီးသော မဲအရေအတွက်အရဆိုလျှင် သမ္မတ အဖြစ် အရွေးခံသူ သုံးဦးအနက် ဘာတစ္ဆတာသည် မဲအရေအတွက် အနည်းဆုံး ဖြစ်နေသည်။ သူ့အဖို့ မျှော်လင့်ချက် လုံးဝ မရှိတော့ဘဲ ရွေးကောက်ပွဲ ရှုံးတော့ မည်မှာ သေချာသလောက် ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် ဘာတစ္ဆတာသည် 'နိုင်လျှင်လည်း နိုင်ရမည်။ ရှုံးလျှင်လည်း နိုင်ရမည်' ဟူသော လူစားမျိုးဖြစ်ရာ သူသည် မျှော်လင့်ချက် ကုန်ဆုံး၍ နေသည်။ အထဲက အနိုင်ရအောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၅၅ ခု မတ်လ ကိုးရက်နေ့ လွန်မြောက်၍ ၁၀ ရက်နေ့အရောက် နံနက် အရက်မတက်မီ နှစ်နာရီ ၄၃ မိနစ်အချိန်တွင် ဘာတစ္ဆတာသည် မှောက်ကြီးမဲမဲ ကိုလံဘီယာ စစ်တပ်စခန်းသို့ ရေးကြီးသုတ်ပျာ ရောက်လာသည်။

ကိုလံဘီယာ စခန်းမှာ ကျူးဘားပြည်တွင် အကြီးဆုံးသော စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ စခန်း ဖြစ်သည်။

ဘာတစ္ဆတာနှင့် သူ၏ သက်တော်စောင့် ကိုယ်ရံတော်များ စီးလာသော ကားသည် အထက်ပါ ကိုလံဘီယာတပ်စခန်းသို့ အချိန်မတော် ရောက်ရှိလာပြီး သူသည် အရာရှိများ ရုံးခန်းထဲတွင် ဗိုလ်မှူးကြီးများ၊ ဗိုလ်မှူးများနှင့် တံခါးပိတ်၍ အရေးတကြီး ဆွေးနွေးသည်။ ခဏအကြာတွင် တပ်စခန်းတစ်ခုလုံးမှာ စစ်ဖိတ်များ၊ သေနတ်မောင်းတင်သံများနှင့်အတူ အမိန့်ပေးသံများပါ ဆူညံစွာ ထွက်လာပြီး စစ်ကားကြီးများသည် လက်နက်ကိုင်စစ်သားများ အပြည့်တင်ဆောင်ကာ တပ်စခန်းထဲမှ တစ်စီးပြီးတစ်စီး အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် မောင်းသွားကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

မတ် ၁၀ ရက်နေ့ နံနက်လင်းလျှင် လင်းချင်း ဟာတနားမြို့ လူစည်ကားရာ ရုပ်ကွက်များနှင့် အချက်အချာကျသည့် ကြေးနန်းရုံး၊ ဘဏ်တိုက်၊ ဘူတာရုံသည်တို့တွင် လက်နက်ကိုင် စစ်သားများ အစုလိုက် အပြုံလိုက် နှေ့နှင်းတပ်စွဲထားကြသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသော မြို့သူ မြို့သား များမှာ ရုတ်တရက် အံ့အားသင့်နေကြသည်။

သို့သော် သူတို့အဖို့ ကြာကြာ အံ့အားသင့်နေကြရန် မလို။ အဘယ်ကြောင့် သော် ခဏအကြာတွင် ဟာတနား အသံလွင့်ဌာနမှနေ 'ဘာတစ္ဆတာ ဦးဆောင်သော ကျူးဘား တပ်မတော်မှ တိုင်းပြည်အာဏာကို သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း' ကြေညာလိုက်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၄၄ ခုနှစ်က အကြမ်းဖက်၍ အာဏာသိမ်းခဲ့ဖူးသော ဘာတစ္ဆတာသည် ယခုတစ်ဖန် နှစ်ပေါင်း ၂၀ နီးပါးမျှ ကြာ၍ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် အကြိမ်၊ စစ်တပ် အကူအညီဖြင့် အာဏာ သိမ်းခဲ့ပြန်လေပြီ။

ဘာတစ္ဆတာအဖို့ ပထမအကြိမ် အာဏာသိမ်းခဲ့စဉ်က လူသိနတ်ကြား အထူးဝင် ကွန်ကွက်ခဲ့သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပေါ်ပေါက်ခဲ့သော်လည်း ယခု အကြိမ် အာဏာသိမ်းရာတွင်မူ ဝံ့ဝံ့စားစား တရားရုံးသို့ တက်၍ ကန့်ကွက်ရုံမျှ မဟုတ်ဘဲ သူ့အား 'လူမှုကာကွယ်ရေးဥပဒေ' အရ ဖမ်းဆီးစစ်ဆေး အပြစ်ပေးရန် ဆောင်ရွက်သည့် လျှောက်လဲချက် ပေးနေသူ တစ်ယောက်ကို တွေ့နေရသည်။

ထိုသူကား ကပ်စထရီပင်တည်း။

သို့သော် ကပ်စထရီ၏ လျှောက်လဲချက်သည် ဖက်ဆစ်ဝါဒကို အတိအကျ အသက်သွင်းခဲ့ပြီ ဖြစ်သော ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ လက်အောက်တွင် ဖြစ်သည့် အရာထင်နိုင်ပါမှည့်နည်း။

စင်စစ်အားဖြင့် စစ်တပ်၊ အချုပ်ထောင်၊ တရားရုံး စသည်တို့မှာ အာဏာ အုပ်စိုးသူ လူတန်းစား၏ အကျိုးစီးပွားကိုသာ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးခြင်းဖြစ်ရာ အရေးပေါ် ခုံရုံးမှ သဘာပတိအဖွဲ့ဝင် တရားသူကြီးများသည် တရားတော်ရ ကပ်စထရီ၏ လျှောက်လဲချက်ကို လုံးဝ လက်မခံဘဲ ပယ်ချခဲ့သည်။

ဤတွင် တိုင်းပြည်အာဏာကို အကြမ်းဖက် သိမ်းပိုက်ထားသော အာဏာ ဘာတစ္ဆတာအစိုးရအား ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီစနစ်အရ တရားဥပဒေဘောင် အောက်မှ ဖြုတ်ချရန် ကြိုးပမ်းရာတွင် အရာမထင် ဖြစ်ခဲ့ရသော ကပ်စထရီအဖို့ နည်းလမ်းကို အသုံးပြုရန် ဆုံးဖြတ်ရတော့သည်။

ထိုနည်းလမ်းကား လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲသည့် နည်းလမ်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤ အခြေအနေတွင် ဤနည်းလမ်းသာလျှင် အာဏာ မတရားသိမ်းပိုက်မှုကို တိုက်ဖျက်ရာ၌ တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်း ဖြစ်သည်။ ဤနည်းလမ်းသည် ကျူးဘားပြည်၏ စီးပွားရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုအတွက် ပြည်သူ့အကျိုးကို ထိခိုက်စေသော အစိုးရအဖွဲ့ ပေါ်ပေါက်စေရန် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းပင် ဖြစ်သည်။

လမ်း ဖြစ်သည်။ ဤနည်းလမ်းသာလျှင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ကျိဆေမာတီ၏ ဩ
ဝါဒအရ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင်သည် ကျူးဘားနိုင်ငံထူထောင်ရန် တစ်ခု
တည်း သော နည်းလမ်း ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးနည်းလမ်းမှတစ်ပါး အခြား နည်း
လမ်းမရှိ ဟူသော ကပ်စထရီ၏ ခံယူသုံးသပ်ချက်ကို ပိုမို လေးနက်စေသော
အကြောင်းအချက်များသည် အခြားတစ်ဘက်တွင် ခိုင်လုံစွာ ရှိနေခဲ့သည်။

ဘာတစ္စတာသည် မက် ၁၀ ရက်နေ့တွင် အာဏာသိမ်းခဲ့ပြီနောက် ချက်
ချင်းပင် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်က အတည်ပြုခဲ့သော ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေ
ကြီးကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်၊ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ
များကို သူ့လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ကျူးဘား
တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ နိုင်ငံရေးပါတီများအားလုံးကို ဖျက်သိမ်းပစ်ခဲ့သည်။

ဘာတစ္စတာသည် ဖက်စစ်အာဏာရှင် တစ်ယောက်၏ အသွင်ကို ပီ
ပြင်ပြင်ကြီး ခံယူခဲ့ပြီတည်း။

ဤ အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာအစိုးရကို အမေရိကန်အစိုးရက မဆိုင်းမထွ
တခဏချင်း အသိအမှတ်ပြုခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာသည်
အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမားများ၏ 'ကျားကန်' ပေးမှုဖြင့် ကျူးဘားပြည်ကလေး
တွင် အဓမ္မအုပ်စိုးမှုကို ထူထောင်ခဲ့သည်။

ဘာတစ္စတာအစိုးရ၏ 'ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုများကြောင့် တိုးတက်သော နိုင်ငံ
ရေး ပါတီများနှင့် မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ပျောက်
ကြသည်။ အချို့မှာ အဖမ်းခံကြရသည်။ အချို့မှာ ဘာတစ္စတာအစိုးရနှင့် ပူးပေါင်း
သွားကြသည်။ အချို့မှာ နိုင်ငံခြားသို့ ထွက်ပြေးသွားကြသည်။

ဤ အခြေအနေအောက်တွင် ဘာတစ္စတာကို မထောက်ခံဘဲ အတိအလင်
ကန့်ကွက် ဆန္ဒပြသူများမှာ ကျူးဘားပြည်သူများ၏ အမျိုးသားရေး လှုပ်ရှားမှု
သမိုင်းစဉ် အဆက်ဆက်တွင် ထက်မြက်ထွန်းပြောင်စွာ ရှေ့ဆောင်ခဲ့ကြသော
ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများပင် ဖြစ်သည်။

ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေ
ဥပဒေကြီး ရုပ်သိမ်းပစ်ခဲ့သည်ကို ကန့်ကွက်သည့် အနေဖြင့် သပိတ်မှောက်ခဲ့
သည်။ အဆိုပါ သပိတ်မှောက် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများကို ဘာတစ္စတာ
အစိုးရ စစ်ဆေးသက်အဖွဲ့က ဝင်ရောက်နှိမ်နင်းပစ်ခဲ့ရာမှ ကျောင်းသားအများအပြား
မဂ္ဂဗလ သေဆုံးခဲ့ကြရသည်။

တစ်ဖက်တွင် ကျူးဘားပြည်သူများကို ထိုသို့ အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းနေခဲ့
ရာ ဘာတစ္စတာ အစိုးရသည် အခြားတစ်ဖက်တွင် ကျူးဘားပြည်ရှိ အမေရိကန်
အမတ် အာသာဂါဒနာနှင့် အပေးအယူ တည်နေခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန် သံအမတ်ကြီး ဂါဒနာနှင့် အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာတို့ ထို
အကြောင်း 'အလွမ်းသင့်' နေကြပုံကို ဆင်ဖြူရယ်ရယ်ပရီယို ဆိုသူက သူ၏ စာအုပ်
အုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

'ဂါဒနာသည် အထူးပင် လောကွတ်ကောင်းလျက် အားရပါးရ
ချီးကျူးစကား ပြောကြားနေရာမှ အာဏာရှင်ကြီးကို ထ၍ပင် ဖွေဖက်
ပါတော့သည်။ ဤတွင် ဘာတစ္စတာက 'ကျုပ်တို့ အစိုးရအဖွဲ့ကို သံ
အမတ်ကြီး ဂါဒနာက အခုလို ထောက်ခံအားပေးတာ အင်မတန်
ဝမ်းသာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအကြောင်းကို သိပ်မပြောစေချင်ဘူး'
ဟူ၍ မှတ်ချက်ချပါသည်'။

(လွဲမှားသော အစီရင်ခံစာ စာမျက်နှာ ၉)

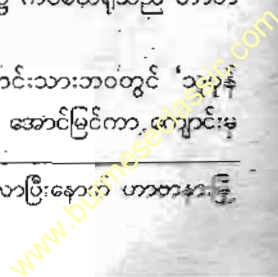
ထို့ပြင် ဘာတစ္စတာသည် အမေရိကန် သံအမတ်၏ တိုက်တွန်းချက်အရ
အမေရိကန်ပိုင် 'ကျူးဘန်း တယ်လီဖုန်း ကုမ္ပဏီ' ၏ တယ်လီဖုန်း ဆက်သွယ်
အဖွဲ့များကို အဆမတန် ဟိုးမြင့်ပေးခဲ့သည်။ ဤကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍
အမေရိကန်တို့က အနေဖြင့် အဆိုပါ တယ်လီဖုန်း ကုမ္ပဏီမှ ဘာတစ္စတာအား
အသားအစစ်ဖြင့် လုပ်ထားသော တယ်လီဖုန်းတစ်ခု လက်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

ယင်းသို့ နယ်ချဲ့သမားများ၏ အကျိုးစီးပွားများကို တစ်ဖက်မှ အားတက်
ထောက်ခံပေးစွမ်းစွမ်းတစ်ဖက်မှ လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့၍ အခြားတစ်ဖက်တွင် ကျူးဘားပြည်သူများ
အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးလာသော အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ အစိုးရအား
အကြောင်းတိုက်ခိုက်ရာ၌ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး နည်းလမ်းမှတစ်ပါး တခြား
နည်းလမ်းမရှိဆိုသော အချက်မှာ ခိုင်လုံလေးနက်နေပြီ မဟုတ်ပါလော။

သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးတွင် ဘာတစ္စတာအစိုးရက လူဖမ်းပွဲ၊
လူသတ်ပွဲများ ဆင်နွှဲနေစဉ် အတောအတွင်း တစ်နေ့သ၌ ကပ်စထရီသည် ဟာဗာ
တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ဟာဗာနား တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဘဝတွင် 'သူ့ပုန်
ကောင်သား' အဖြစ် ထင်ရှားခဲ့၍ ယခု ဥပဒေသင်တန်း အောင်မြင်ကာ ကျောင်းမှ
ထွက်ခွာသွားမည့်အခါ

ကျွန်ုပ်တယ်လီဖုန်းကို ယခု ကပ်စထရီအစိုးရ အာဏာရလာပြီးနောက် ဟာဗာနား
ကျောင်းတွင် ပြသထားရှိခဲ့သည်။

ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် 'အာဇာရှင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဘာတစ္ဆတာ' ကိုပင် တရားစွဲရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည့် 'ဝတ်လုံနီ' တစ်ယောက် ဖြစ်ရာ စစ်စုံထောက်များသည် သူ့ကို မျက်ခြည်ပြတ် မခံဘဲ သူ့နောက်မှ တကောက်ကောက် လိုက်နေခဲ့ကြသည်။ ဤ ကြားထဲမှ ကပ်စထရိုကို ဟာဗာနားမြို့တွင် လုံးဝ အစအန မတွေ့ရ မမြင် ရတော့ဘဲ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားခဲ့ရာ စစ်စုံထောက်များမှာ မျက်လုံးမျက် ဆန်ပြူးကာ တစ်မြို့လုံး လမ်းကြိုလမ်းကြား မကျန် မြေလှန်၍ ကပ်စထရိုကို ရှာကြသည်။ သို့သော် အချည်းနှီးသာတည်း။

ဘာတစ္ဆတာအစိုးရ၏ စစ်စုံထောက်များက ဟာဗာနားမြို့ တစ်ဝိုက်တွင် ဖိုက်စိပ်တိုက်၍ လိုက်လံရှာဖွေနေခိုက် 'ကပ်စထရိုသည် သူ့မွေးဇာတိဖြစ်သော အိုရီယန်တေပြည်သို့ လျှို့ဝှက်စွာ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

သူနှင့်အတူ ညီဖြစ်သူ ရောလ်ကပ်စထရိုနှင့် အခြားကျောင်းသားများ၊ လူငယ်များ ပါလာခဲ့သည်။ ရောလ်ကပ်စထရိုမှာ အသက် ၂၂ နှစ် ရှိပြီဖြစ်၍ ကပ်စထရိုမှာ ထိုအချိန်တွင် ၂၆ နှစ်မျှ ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ သူတို့ ညီအစ်ကိုနှင့်အတူ ပါလာသော လူငယ်များ၊ ကျောင်းသားများမှာလည်း အသက် ၂၀ ပတ်ဝန်းကျင် လူငယ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အားလုံးသည် ကပ်စထရိုကဲ့သို့ပင် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအား လက်နက်ကိုင် တော်လှန်တိုက်ခိုက်ကြရန် အခိုင်အမာ သန္တိဋ္ဌာန် ချထားသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ကပ်စထရိုနှင့် သူ၏ ရဲဘော် ကျောင်းသား လူငယ်များသည် အိုရီယန်တေ ပြည်နယ်အတွင်း တောတောင် ထူထပ်သော ဒေသတစ်ခုကို အခြေစိုက်စခန်း ပြုလုပ် ကာ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအတွက် အဖက်ဖက်မှ ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ စည်းရုံးခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် မြို့ပေါ်မှ ဘာတစ္ဆတာအစိုးရ၏ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုများကို မခံလို သူများ၊ စစ်စုံထောက်များ၏ ဖမ်းဆီး နှိပ်စက်မှုများကို မခံလိုသူများ စသဖြင့် ကျောင်းသား လူငယ်လူရွယ် မျိုးချစ်များသည် မြေအောက်ဆက်သွယ်ရေးမှတစ်ဆင့် ထပ်စထရို၏ တောတွင်း အခြေစိုက်စခန်းသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် တစ်နှစ်ခန့်အကြာ ၁၉၅၃ ခု နှစ်ဆန်းစအချိန်တွင် ကပ်စထရို ဦးဆောင်သော 'သူပုန်' တပ်သည် လူပေါင်း ၂၀၀ ခန့် ရှိလာခဲ့သည်။ ဤအထဲတွင် ရဲရဲတောက် အချို့ သမီး နှစ်ယောက်လည်း ပါဝင်သည်။

ကပ်စထရိုနှင့် သူ့ရဲဘော်များသည် ဤတစ်နှစ်တာ ကာလအတွင်း အထက် ပါအတိုင်း 'တပ်သားများ' စည်းရုံးခဲ့သည့်ပြင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအတွက်

မရှိမဖြစ်၊ မလုပ်မဖြစ်သော ရန်ပုံငွေ ရှာကြခြင်း၊ ရိက္ခာစုဆောင်းခြင်း၊ လက်နက် များ တိုက်တဆိတ် ဝယ်ယူခြင်း၊ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲနှင့် တောတွင်းတိုက်ပွဲစသော သင်တန်းများပေးခြင်း စသည်တို့ကို အပြင်းအထန် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ အဖက်ဖက်မှ စည်းရုံးပြင်ဆင် လေ့ကျင့်ကြပြီးနောက် ကပ်စထရို သည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး၏ ပွဲဦးထွက် တိုက်ပွဲအဖြစ် တိုက်ပွဲတစ်ပွဲ ဆင်နွှဲရန် ဆုံးဖြတ် သတ်မှတ်လိုက်သည်။

သူတို့၏ ပွဲဦးထွက် တိုက်ပွဲအဖြစ် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် သတ်မှတ် လိုက်သော 'တိုက်ကင်း' မှာ မွန်ကားဒါး တပ်စခန်း ဖြစ်သည်။ မွန်ကားဒါးမှာ ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးတွင် ဒုတိယ အကြီးဆုံး စစ်စခန်းဖြစ်၍ အိုရီယန်တေပြည် နယ်၏ မြို့တော် စင်တီယာဂိုမြို့ အစွန်အဖျားတွင် ရှိသည်။ ဤ စခန်းတွင် အစိုးရ တပ်သား ၁၀၀၀ ခန့် တပ်စွဲထားသည်။

ကပ်စထရိုသည် အဆိုပါ မွန်ကားဒါးအစိုးရ တပ်စခန်းကို အရုဏ်တက် ခြိမ် အလစ်တွင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်၍ လက်နက်များ၊ အမြောက်များ၊ သံချပ် ကာ ကားများကို စီးနင်းသိမ်းပိုက်ရန် ကြံရွယ်ထားသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် စင်တီယာ ဂိုမြို့ကို ဝင်စီးကာ အသံလွှင့်ရုံကို သိမ်းပိုက်ပြီး ကျူးဘားပြည်သူတို့အား 'အာဇာ ရှင် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရကို တော်လှန်ပုန်ကန်ကြရန် တပ်လှန် နှိုးဆော်မည်' ဟု အစီအစဉ် သတ်မှတ်ထားခဲ့သည်။

ထိုနေ့မှာ ၁၉၅၃ ခု ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့ မွန်ကားဒါးအရုဏ်တက်အချိန်တွင် ကပ်စထရိုခေါင်းဆောင်သော လူငယ် ကျောင်း သား မျိုးချစ်များ၏ 'သူပုန်တပ်' သည် မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်ရောက် စီးနင်းကြသည်။

တိုက်ပွဲမှာ ပထမပိုင်းတွင် မူလ သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း တပ်စခန်း စီးမိ၍ အောင်မြင်မှု ရနေခဲ့သော်လည်း ပစ်သံ၊ ခတ်သံများကြောင့် စင်တီယာ ရှင်အတွင်းမှ အစိုးရစစ်ကူများ ရောက်ရှိလာခဲ့ရာ ကပ်စထရိုနှင့် ရဲဘော်များမှာ အစိုးရတပ်၏ အပိုင်၊ ဇီရ၍ အရေးနိမ့်ပြီး ဖရိုဖရဲ ဆုတ်ခွာခဲ့ကြရသည်။

ကပ်စထရိုနှင့် သူ့ ရဲဘော်များ၏ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး ပထမ ပွဲဦးထွက် တိုက်ပွဲမှာ အောင်မြင်မှု မရရှိဘဲ အရေးနိမ့်ခဲ့ရသော်လည်း ဤတိုက်ပွဲ သည် အာဇာရှင် ဘာတစ္ဆတာ၏ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးမှုကို ပထမဆုံးအကြိမ် ခေါ်လိုက်သော တိုက်ပွဲတစ်ပွဲအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

စင်စစ် မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်စီးခဲ့သော ဤ ဇူလိုင် ၂၆ ရက်

အဖြစ်အပျက်ကြီးသည် လက်နက် အားကို အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးခြင်းကို လက်နက်
ကိုိုင် တော်လှန်ရေးနည်းဖြင့် ခုခံတုန့်ပြန်ကြရန် ကျူးဘားတစ်မျိုးသားလုံးအား
တပ်လှန် နှိုးဆော်လိုက်သော သမိုင်းဝင် ဖြစ်ရပ်ကြီး တစ်ခုပင်တည်း။

တရားရုံးပေါ်မှတိုက်ပွဲ

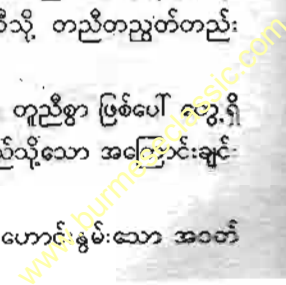
အထူးစစ် ခက်တင်ဘာလ ၂၁ ရက် တနင်္လာနေ့ နံနက် ၁၀ နာရီခန့် ဖြစ်
သည်။

ယနေ့အဖို့ စင်တီယာဂို တစ်မြို့လုံးမှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေ၍ ခါတိုင်း
အထူးစစ်ထက် ပိုမို ထူးခြားနေသည်။ နံနက် ရှစ်နာရီခန့်လောက်ကတည်းက မြို့
မြို့သားများသည် မိမိတို့ နေအိမ်များမှ အသီးသီး ထွက်လာကြ၍ နှစ်ယောက်
နှစ်တွဲ သုံးယောက်တစ်တွဲဖြင့် တစ်နေရာသို့ ဦးတည်သွားနေသည်ကို တွေ့ရ

ဤ မြို့သူ မြို့သားများကို သေချာစွာ ဂရုပြု၍ လေ့လာကြည့်ရှုပါက
အထူးစစ်များကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ ပထမ ထူးခြားချက်မှာ သူတို့အားလုံး
ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်ဆင်ထားသူဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရှိ
သာမန် ရိုးရိုး တော်သင့်ရုံသာ ဝတ်ဆင်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ
အထူးခြားချက်မှာ သူတို့အားလုံး၏ မျက်နှာများသည် မသာမယာဖြင့် တစ်စုံတစ်ခု
မရှိမိကြောင်ကြနေဟန် ရှိသည်။ တတိယထူးခြားချက်သည်ကား သူတို့အားလုံး
စင်တီယာဂို မြို့တွင်း တစ်နေရာရှိ တရားရုံးဆီသို့ တညီတညွတ်တည်း
တည် သွားရောက်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အဘယ့်ကြောင့် ယင်းသို့သော ထူးခြားချက်များ တူညီစွာ ဖြစ်ပေါ် လေ့ရှိ
သနည်း။ ယနေ့အဖို့ရာ၌ စင်တီယာဂိုမြို့တွင် မည်သို့သော အကြောင်းချင်း
ရှိနေပါသနည်း။

စင်တီယာဂို မြို့သူ မြို့သားများအဖို့ ယင်းသို့ ဟောင်းခွမ်းသော အဝတ်

အစား ဝတ်ဆင်ကာ ညှိုးငယ်သော မျက်နှာအမူအရာဖြင့် တရားရုံး အဆောက်အဦ ရှိရာသို့ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း သွားရောက်နေကြခြင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ ယနေ့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်လခန့်က မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်ရောက် စီးနင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသော လူငယ် ကျောင်းသား 'သူပုန်' များကို တရားခွင့်တွင် စတင် စစ်ဆေးမည့် နေ့ပင် ဖြစ်သောကြောင်းတည်း။

စင်တီယာဂို တရားရုံး အဆောက်အဦ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ဝိုက် လမ်းဆုံ လမ်းခွများတွင်ကား အစိမ်းပုပ်ရောင် သံချပ်ကာ ကားများကို ထီးထီးမားမား မြင် တွေ့နေကြရသည်။ အဆိုပါ သံချပ်ကာ ကားများပေါ်တွင် လည်းကောင်း၊ လမ်းများပေါ်တွင် လည်းကောင်း လက်နက် အပြည့်အစုံနှင့် စစ်သားများသည် ထိုမှ သည်မှ လမ်းသလားနေကြသည်။ အချို့ စစ်သားများမှာ လမ်းထိပ်တွင် ခြေတားကားကား၊ သေနတ်တားကားဖြင့် ရပ်ကာ တဖွဲဖွဲ ရောက်လာနေကြသော လူထုပရိသတ်ကြီးကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

'သူပုန်တပ်သား' မျိုးချစ်ကျောင်းသား လူငယ်များကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင် ထားသော 'ဘိုနီယာတို' အကျဉ်းထောင်မှာ စင်တီယာဂိုမြို့နှင့် ခြောက်မိုင်ခန့် ခေးသည်။ အဆိုပါ အကျဉ်းထောင်မှ စင်တီယာဂိုမြို့ တရားရုံးအဆောက်အဦးအထိ သွားရာလမ်း တစ်လျှောက် လမ်းဘေး နှစ်ဖက်တွင်လည်း လက်နက်ကိုင် စစ်သား များ တန်းစီ၍ ချထားရာ စုစုပေါင်း စစ်သား ၁၀၀၀ နီးပါးမျှ ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

နံနက် ၁၀ နာရီခန့်တွင် ရုံးအဆောက်အဦ တစ်ဝိုက်၌ မြို့သူ မြို့သား ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေး၊ လူကြီးများနှင့် သက်ကြီးရွယ်အိုများပါ ပြည့်ကျပ် လျက် ရှိနေသည်။

ထိုအခိုက် ထောင်ပေါင်း များလှသော ပရိသတ်ကြီးမှာ ပျားအုံကို တုတ်နှင့် ထိုးလိုက်သလို လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်ကာ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အချင်းချင်း လှမ်း၌ အော်ဟစ် ပြောဆိုသံများဖြင့် ဆူညံသွားသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် သူတို့အားလုံး သည် မြို့ပြင်မှ တရားရုံး အဆောက်အဦရှိရာသို့ ဝင်လာရာ လမ်းမကြီးဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ခဏအကြာတွင် ထိုလမ်းမကြီးအတိုင်း မဲနက်သော အချုပ်ကားကြီးမှာ တစ်စီးပြီးတစ်စီး အရှိန် မှန်မှန်ဖြင့် မောင်းနှင်၍ တရားရုံး အဆောက်အဦဝင်းသို့ ဝင်လာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ဤအချုပ်ကားကြီးများပေါ်တွင် လူငယ်

ကျောင်းသားများ စုစုပေါင်း ၁၂၂ ယောက် ပါသည်။ ဤ ကျောင်းသား လူငယ်များ ကား ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက် အဖြစ်အပျက်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ယနေ့ ရုံးတင် စစ်ဆေးခြင်း ခံကြရမည့် 'သူပုန်တပ်သား' များပင် ဖြစ်သတည်း။

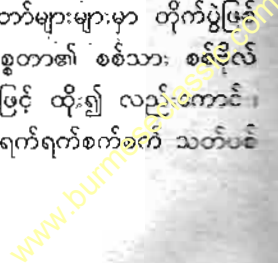
ဘာတစ္ဆေတာအစိုးရက ဤ ၁၂၂ ယောက်မျှသော လူငယ်ကျောင်းသားများ ကို မွန်ကားဒါး စစ်စခန်း ဝင်စီးမှုဖြင့် ဖမ်းဆီး အရေးယူခဲ့သော်လည်း စင်စစ် ဤ အထဲတွင် အဆိုပါ အမှုနှင့် မည်သို့မျှ မပတ်သက်ဘဲ အကြောင်းမဲ့ မတရား ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရသော လူငယ်ကျောင်းသား အများအပြား ပါရှိနေခဲ့သည်။

အချုပ်ကားကြီးများသည် တစ်စီးပြီးတစ်စီး ရုံးဝင်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပြီး နောက် သတ်မှတ်ထားသော နေရာကွက်လပ်တွင် စီးတန်း၍ ရပ်နေကြစဉ် အဆိုပါ အချုပ်ကားတန်းကြီး၏ နောက်မှ ဂျစ်ကားတစ်စီး လိုက်ပါလာသည်ကို တွေ့မြင် ကြရသည်။

ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်ပါက ဂျစ်ကားပေါ်တွင် စတင်းဂန်းနှင့် ရိုင်ဖယ် သေနတ်ကို အသင့်ကိုင်ဆောင်လာကြသော စစ်သားလေးငါးယောက်နှင့် စစ်ဗိုလ် တစ်ယောက် ထင်ရသူ တစ်ဦးကိုသာ တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သေချာစွာ ကရပြု၍ ကြည့်ခဲ့ပါမူ အဆိုပါ စစ်ဗိုလ်နှင့် စစ်သားများအလယ်တွင် အဝတ်အစား ခပ် ညစ်ညစ်ဖြင့် အရမ်းအမောင်း ကောင်းကောင်း၊ မျက်နှာ ခပ်သွယ်သွယ် လူရွယ် တစ်ယောက်ကို လက်နှစ်ဖက်စလုံး လက်ထိတ်စုံခတ်လျက် ပါလာသည်ကို တွေ့ကြ ရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုလူရွယ်ကား တစ်ပြည်လုံး ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်နေကြသော အာဏာရှင် ဘာတစ္ဆေတာကို အာခံ အန်တု၍ 'မွန်ကားဒါးစစ်စခန်း' ကို ဝင်စီးခဲ့ သည့် သူပုန်ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီပေတည်း။

ကပ်စထရီသည် ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်နေ့က တိုက်ပွဲတွင် အခြား ရဲဘော် ၁၃၀ ခန့်နှင့်အတူ ရန်သူတပ်များကို ဖောက်ထွက်၍ လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ဇူလိုင်လ ၇၀ ခန့်မှာ အားလုံး တစ်ယောက်မကျန် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည်။ သို့သော် အဆိုပါ ရဲဘော်များမှာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားစဉ်က ထိမှန် ဒဏ်ရာရ၍ ကျ ဆုံးခဲ့ရသည် မဟုတ်ဘဲ ရဲဘော် ၇၀ အနက် အတော်များများမှာ တိုက်ပွဲဖြစ် ပွားပြီး ထွက်ပေါက်မရှိဘဲ အဖမ်းခံခဲ့ရရာမှ ဘာတစ္ဆေတာ၏ စစ်သား စစ်ဗိုလ် များက သေနတ်ဖြင့် ပစ်၍ လည်းကောင်း၊ လှံစွပ်ဖြင့် ထိုး၍ လည်းကောင်း၊ သေနတ်ဒင်ဖြင့် ရိုက်၍ လည်းကောင်း စသည်ဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ် ကြသဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရရာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘာတစ္ဆတာသည် မိမိအား ယခုကဲ့သို့ မလောက်လေး မလောက်စား လက်နက်ကလေး မဖြစ်စလောက်ဖြင့် အာခံတော်လှန်လာသော လူငယ်များကို ပြိုင်ထွက်တွင် နှလန်မထူနိုင်အောင် ဦးချိုးမစ်မည် ဟူသော စိတ်ထားဖြင့် မွန်ကား ဒါးတိုက်ပွဲတွင် ဖမ်းဆီးမိသမျှ သူပုန်များကို အရှင်မထားဘဲ တွေ့ရာ နေရာတွင် ပစ်သတ်ရန် အမိန့်ပေးခဲ့သည်။ ထိုမျှမက အဆိုပါ သူပုန်လူငယ်များနှင့် အဆက် အသွယ် ရှိသည်ဟု ယူဆရသော မြို့သူမြို့သားများကိုလည်း တစ်အိမ်တက်ဆင်း လိုက်လံ စစ်ဆေးကာ ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ယင်းသို့ လိုက်လံဖမ်းဆီးရာတွင် ကလန် တဆန် လုပ်၍ အာဏာဖီဆန်သူများ၊ ဘုမသိ ဘမသိဖြင့် ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသူများကိုလည်း ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေး၊ လူကြီးမရွေး ပစ်ခတ် သတ်ဖြတ်ခဲ့ရာ ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက် အဖြစ်အပျက်ကြီး၏ နောက်ပိုင်းတွင် စင်တီယာ ဂိုမြို့နှင့် ကျူးဘား တစ်ပြည်လုံးတွင် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖမ်းဆီးမှုများ၊ သတ်ဖြတ်မှု များဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရသော် ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက် အဖြစ်အပျက်ကြီးသည် ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဘာတစ္ဆတာ၏ အစွယ်ပြုပြု၊ ဘီလူးရုပ်ကို ဖော်ထုတ်ပြသ လိုက်သည့် ဖြစ်ရပ်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယခင်က ဘာတစ္ဆတာ၏ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးမှုကို ကြံရာမရ၍ ခေါင်းငုံ့ခံနေကြရသော ကျူးဘားပြည်သူများသည် ယခုအခါ တစ်နည်းနည်းဖြင့် တုံ့ပြန် ဆန္ဒပြ ကန့်ကွက်လာကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် မွန်ကားဒါး ခေန်၊ ဝင်စီးမှုကို အကြောင်းပြု၍ အစိုးရတပ်က မဲမဲမြင်သမျှ ဖမ်းဆီးနှိပ်စက် သတ်ဖြတ် နေမှုများကို ပြည်သူလူထုက ကန့်ကွက်လာကြသည်။

ဤအထဲတွင် စင်တီယာဂိုမြို့ ဂိုဏ်းချုပ် ဘုန်းတော်ကြီး ပီရက်ဆီရန်တေး ကိုယ်တိုင်က ယင်းသို့ အကြမ်းဖက် ဖမ်းဆီး နှိပ်စက်ခြင်းများကို ရပ်စဲရန်နှင့် အထူးသဖြင့် ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားသော သူပုန်များကို ဖမ်းဆီးရမိပါက သတ်ပစ်ခြင်း မပြုဘဲ တရားရုံးတွင် ဥပဒေအရ စစ်ဆေး အပြစ်ပေးရန် တောင်းဆို မေတ္တာရပ်ခံသည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် ဘာတစ္ဆတာသည် ဖမ်းဆီး ရမိထားသော သူပုန်များကို ရုံးတင် စစ်ဆေးရန် စီစဉ်တော့သည်။ ထိုပြင် ထွက်ပြေးနေသော ကျန်သူပုန်များကို လည်း ဖမ်းဆီးရမိပါက နေရာတွင်ပင် မသတ်ကြရန် အမိန့်ထုတ်ခဲ့ရသည်။

သို့သော် ဘာတစ္ဆတာသည် အထက်ပါအမိန့်ကို တစ်ဖက်တွင် လူသိရှင် ကြား တရားဝင် ထုတ်ပြန်ခဲ့သော်လည်း အခြားတစ်ဖက်မှ စစ်ဘက်အရာရှိများထံ

လျှို့ဝှက်၍ တိတ်တဆိတ် ညွှန်ကြားချက်များ ပေးပို့ခဲ့သည်။ ယင်းလျှို့ဝှက် ညွှန်ကြားချက်ကား အခြားမဟုတ်။ 'သူပုန်ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီကို တွေ့ရာ နေရာတွင် အရှင်မထားဘဲ ပစ်သတ်ရန်' ဟူသော အမိန့်ပေးတည်း။

ဤအမိန့်အရဆိုလျှင် ကပ်စထရီအဖို့ 'တွေ့ရာသင်္ချိုင်း' ပင် ဖြစ်နေသည်။ သော် တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်များအဖို့ ရံဖန်ရံခါ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဆန်းကြယ် သော အဖြစ်အပျက်ကလေးများဖြင့် တွေ့ကြုံ ဆုံစည်းလေ့ ရှိတတ်သည့် ဓမ္မတာ အတိုင်း ကပ်စထရီအား အသက်ဘေးမှ သိုးကာ သိကာ လွတ်မြောက်စေရန် အကြောင်းတစ်ရပ် ဖန်တီးဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် မွန်ကားဒါး တိုက်ပွဲမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီးနောက် တောတောင် ထူထပ်ရာ ဒေသတစ်ခုတွင် ရဲဘော်များနှင့်အတူ ပုန်းအောင်းနေခဲ့ သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် သူတို့သည် ရန်သူအစိုးရတပ်များက လိုက်လံရှာဖွေ တွင် အလွယ်တကူ ခုခံရှောင်တိမ်းနိုင်ရန်အတွက် ရဲဘော်အားလုံး တစ်နေရာ တွင် စုပြုံ၍ တပ်စွဲမနေဘဲ ၁၀ ယောက်တစ်စု၊ ၁၅ ယောက်တစ်စု စသဖြင့် အစုခွဲကာ လှည့်လည် ခိုအောင်းနေခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ သူပုန် ရဲဘော်များသည် အုပ်စုကလေး ဖွဲ့ကာ ပုန်းအောင်းနေခိုက် နေရာတွင် ကပ်စထရီနှင့် အခြား ရဲဘော်နှစ်ယောက်ကို အစိုးရတပ်များက ရှာဖွေသွားကြသည်။ ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲဘော် နှစ်ယောက်မှာ တောထဲတောင်ထဲ တွင် တစ်နေရာ တစ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့သွားလာနေရဖြင့် လူရော စိတ်ရော ပင် နှိပ်စားဟိုက်၍ ခြေကုန် လက်ပန်းကျကာ အိမ်မောကျနေခိုက် အလစ်တွင် ရှိသူ အပိုင်းခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့နှင့်ပင် ရန်သူကို ပြန်လည် ခုခံရန် အချိန် မရလိုက်ဘဲ အဖမ်းခံလိုက် သည့်ဖြစ်ရာ ဆိုင်ရာမှ လျှို့ဝှက် ညွှန်ကြားထားချက်အရ ကပ်စထရီမှာ တွေ့ ရာတွင် သတ်ပစ်ခြင်း ခံရရန်သာ ရှိတော့သည်။ သို့သော် အဆိုပါ အစိုးရ တပ်များမှာ ကပ်စထရီကို မြင်ဖူးသူ၊ မှတ်မိသူ ဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိသဖြင့် ကပ်စထရီကို 'သူပုန်ခေါင်းဆောင်' မှန်း မသိဘဲ သာမန် သူပုန် နှစ်ယောက် တစ်ယောက် ဟူ၍ပင် ထင်မှတ်နေကြသည်။ တစ်ဖန် ၎င်းတို့အထဲတွင် ကပ်စထရီကို ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိသူ တစ်ဦး ပါနေပြန်သည်။ ထိုသူမှာ ဦးအခြားသူမဟုတ် အဆိုပါ အစိုးရတပ်ကို ခေါင်းဆောင် ကွပ်ကဲလာသော ဦးဖောင်နှင့် ပီဒရီ ဆာရီယာဆိုသူ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကပ်စထရီအဖို့ 'သေကံမရောက်' သေးဘဲ ဖြစ်လာပုံမှာ လက်

တောင်နင်း ဆာရီယာသည် ကပ်စထရီနှင့် အတူ ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ရုံမျှမက ကျောင်းနေစဉ်ကပင် ကပ်စထရီ၏ 'မဟုတ်မယ့်လုပ်' သော စိတ်ဓာတ်ကို တစ်ဖက်သတ် ကြည့်ညှိနေသူ တစ်ဦး ဖြစ်နေကြောင်း ဖော်ပြနိုင်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီနှင့် ရဲဘော်နှစ်ယောက်ကို ဝိုင်းမိထားစဉ် လက်ဖက်ရည်နှင့် ဆာရီယာသည် သွေးနုတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်ကာ ကပ်စထရီထံမှ လက်နက်များ သိမ်းယူရင်း အနားကပ်၍ တီးတိုးပြောလိုက်သည်။

'ဒီမယ်၊ ခင်ဗျားနာမည်ကို အမှန်အတိုင်း မပြောနဲ့၊ ပြောလိုက်ရင် ခင်ဗျားချက်ချင်း အသတ်ခံရလိမ့်မယ်'

ကပ်စထရီမှာ စစ်ဗိုလ်၏ စကားကြောင့် ပထမသော် ရုတ်တရက် ကြောက်ရွံ့သွားမိသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် အခြေအနေနှင့် သူ့ဆိုလိုချက်ကို ရိပ်မိပြီး အမှတ်မထင် သာမန် သူပုန်တပ်သား တစ်ယောက် အသွင်ဖြင့် အမမ်းခံခဲ့ရသည်။ သို့နှင့်ပင် ကပ်စထရီမှာ အသတ်မခံရဘဲ ထောင်ထဲရောက်ခဲ့ရပြီး ယခင်စက်တင်ဘာ ၂၁ ရက်နေ့တွင်မူ သူသည် စင်တီယာဂိုမြို့ တရားရုံးတော် အစစ်ဆေးခံရန် ရောက်ရှိလာခဲ့ပေပြီ။

မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းသို့ ဝင်ရောက် စီးနင်းခြင်းသည် ကပ်စထရီ၏ ပထမဆုံး တိုက်ပွဲဟု ဆိုသော် ယခု စင်တီယာဂိုမြို့ တရားရုံးတော်တွင် ကပ်စထရီသည် ဒုတိယ တိုက်ပွဲကို ဆင်နွဲခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ ကပ်စထရီသည် မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို စီးနင်းခဲ့စဉ်က စစ်ရေးအရ ရှုံးနိမ့်ခဲ့သော်လည်း ယခု စင်တီယာဂို တရားရုံးတော်တွင်မူ နိုင်ငံရေးအရ အကြီးအကျယ် အောင်မြင်မှု ယူခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ဤတရားရုံးတော်မှနေ ဘာတစ်ခုမှ အစိုးရ၏ လက်နက်အားကိုး ဖက်ဆစ်စနစ်ဆိုးကြီးကို မိမိရရ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဖွင့်ချ၍ ကျူးဘား တစ်မျိုးသားလုံးကို လှုံ့ဆော်နိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ 'မောင်မင်းဟာ မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို လက်နက် စွဲကိုင်ပြီး ဝင်ရောက် စီးနင်းခဲ့တုန်းက ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား' 'ဟုတ်ပါတယ်'

အစိုးရ ရှေ့နေ၏ မေးခွန်းကို 'ဝက်ခြံ' ထဲမှ ကပ်စထရီက ခပ်တည်တံ့ပင် ဖြေလိုက်သည်။

'မောင်မင်းဟာ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို တရားဥပဒေရဲ့ ဆောင်ကို ကျော်ပြီး လက်နက်ကိုင် တိုက်ခိုက်မှုမျိုးကို လုပ်ရသလဲ။ မောင်မင်းရဲ့ လိုလားချက်

ကပ်ချက်တွေကို တရားဥပဒေဘောင်အတွင်းက ဘာကြောင့် မဆောင်ရွက်သလဲ'

အစိုးရ ရှေ့နေကြီးသည် လက်နှစ်ဘက်ကို သူ့နောက်ကျောဘက်တွင် ထောက်သလို ဆက်ထားရာမှ ခါးကို ရှေ့သို့ မသိမသာ ကုန်းကာ ဟန်ပါပါ မေးလိုက်သည်။ သူ့အမူအရာမှာ ကပ်စထရီအား 'သနားစရာ မိုက်စူးရဲ့ ဝါကလေး တစ်ယောက်ပဲ' ဟူသော အကြည့်မျိုးဖြစ်အောင် တမင်လုပ်၍ ဖော်ပြနေသည့် အမူအရာမျိုး ဖြစ်သည်။

ကပ်စထရီသည် အစိုးရရှေ့နေကြီး၏ မေးခွန်းအဆုံးတွင် မသိမသာ ပြုံးမိသည်။ ထိုနောက် သူသည် သူပြောလိုသည့် စကားကို ပြောခွင့်ရသဖြင့် အကျေနပ်လှသည့် အမူအရာဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း တောက်လျှောက်ကြီး ပြောလိုက်သည်။

'ဒါကတော့ ရှင်းနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဥပဒေဘောင်ကို ချိုးဖောက်ပြီး လက်နက်စွဲကိုင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရတာဟာ ကျူးဘားပြည်မှာ လွတ်လပ်မှု ရှိလို့ပါပဲ။ မတ် ၁၀ ရက်နေ့ကစပြီး ဘယ်သူမှ လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့် မရှိတော့ပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဥပဒေဘောင်အတွင်းက ဆောင်ရွက်ဖို့ ကြိုးပမ်းကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အစိုးရက ဘယ်တော့မှ လက်မခံခဲ့ပါဘူး။ ခွင့်မပြုခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ တရားရုံးတော်မှာ ဘာတစ်ခုတက်တက် တရားစွဲဆိုခဲ့ဖူးပါတယ်။ မိမိကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်ထားသလို ရုံးတော်က ပြေလည်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဘူး'

မရပ်မနား ပြောချလိုက်သော ကပ်စထရီ၏ စကားအဆုံးတွင် အစိုးရရှေ့နေကြီးသည် မျက်နှာတစ်ချက် ကွက်ကနဲ ပျက်သွားသည်။ စင်မြင့်ပေါ်မှ ဦးခေါင်းကြီး ဖြစ်သက်စွာ နားထောင်နေသော တရားသူကြီးသည် မျက်လွှာတစ်ချက် ကပ်စထရီကို မသိမသာ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အစိုးရရှေ့နေကြီးသည် ရုတ်တရက် အကြောင်းအရာပြောင်း၍ အခွန်းများကို တစ်ချပြီးတစ်ချ မေးတော့သည်။ 'ကပ်စထရီနှင့် အပေါင်းအဖွဲ့သည် နိုင်ငံခြားသို့ ရောက်နေသော ကျူးဘားသမ္မတဟောင်း ပရိုဗီယိုနှင့် အတူတူ ဆက်သွယ်ခဲ့သည် ဆိုသည်မှာ မှန်ပါသလား' 'ကပ်စထရီနှင့် အဖွဲ့များကို အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် နိုင်ငံရေးပါတီများက ထောက်ပံ့ခဲ့သည် ဆိုသည်မှာ ဟုတ်ပါသလား' စသည်တို့ ဖြစ်သည်။ အခွန်းများကို မေးခြင်းဖြင့် ကပ်စထရီတို့ လူသိုက်အား အတိုက်အခံ

သည် နီးရာလူ အချင်းချင်း ခြေတို့လက်တို့ဖြင့် တီးတိုးပြောနေကြသည် ဆွေ့ရသည်။ သူတို့၏ အမူအရာများမှာ မသင်္ကာမှု၊ စိုးရိမ်မှုနှင့် မကျေနပ်မှုများကို ပေါင်စပ်ထားသလို ဖြစ်နေသည်။

ပရိသတ်ကြီး မသင်္ကာသည့်အတိုင်းပင် 'ကပ်စထရီ မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရုံသို့ မလာနိုင်' ဟူသော အကြောင်းကြားစာမှာ လုပ်ကြံ လိမ္မာသော အရာ ဖြစ်သည်။ တရားဥပဒေ၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ကပ်စထရီသည် ယခင်တစ်ခါ အမှုစစ်ဆေးခဲ့သည့် နေ့က ပြန်လှန် မေးခွန်းများ ထုတ်ခဲ့သည်။ သူ၏ မေးခွန်းများသည် ဘာတစွတာ အစိုးရ၏ ရက်စက်မှု၊ ယုတ်မာမှုများကို ဗူးပေါ်သို့ ပေါ်ခဲ့သည် ဖြစ်ရာ အမူသွား အမူလာအရ ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲဘော် သူပုန်များမှာ တရားခံဘဝမှ 'တရားလို' ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ကြ၍ ဘာတစွတာ အစိုးရတရားလို ဘဝမှ 'တရားခံ' ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အာဏာပိုင်များသည် ကပ်စထရီကို ရုံးတော်သို့ ခေါ်ထုတ်မိလင့်တော့ဘဲ အစိုးရ ဆရာဝန်နှစ်ယောက်ဖြင့် စစ်ဆေးစမ်းသပ်ကာ 'အပြင်းအထန် ဖျားနေသည်' ဟူ၍ လိမ်လည် လက်မှတ်ရေးထိုး အကြောင်းကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့နှင့်ပင် ယနေ့အဖို့ တရားခံ တစ်ဦးဖြစ်သူ 'သူပုန်ခေါင်းဆောင်' ကပ်စထရီ မရှိဘဲ အမှုကို ခါတိုင်းကဲ့သို့ ဆက်လက် စစ်ဆေးသွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ဆိုင်ရာ အမှုလိုက် ရှေ့နေက ကြေညာလိုက်သည်။

ထိုအခိုက် 'တရားသူကြီးမင်းရှင် ဖိဒယ် ကပ်စထရီဟာ မမာမကျန် ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး' ဟူသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ စူးစူးဝါဝါ ဟစ်အော်ပြောဆိုသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ တရားသူကြီးများ၊ ရှေ့နေများ၊ ရဲအမှုကြီးများ၊ အစောင့်များနှင့်တကွ ရုံးတွင်းရှိ လူထုပရိသတ်ကြီးပါ ရုတ်တရက် အထိတ်တလန့် ဖြစ်ကာ အသံကြားရာသို့ လှည့်ကြည့်မိကြသည်။

အထဲရှင် အမျိုးသမီးကား လူထုထဲမှ မဟုတ်။ ခုံတန်းလျားပေါ်တွင် တန်းစီ၍ ထိုင်နေကြသော တရားခံများထဲမှ ဖြစ်သည်။ သူသည် ရှေ့ဆုံးတန်းစီတွင် တခြား တရားခံ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့်အတူ ထိုင်နေရာမှ ရုတ်တရက် ထ၍ အော်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ၏ အမည်မှာ မာလိဘာ ဟာနန်ဒက်စ် ဖြစ်၍ သူမသည် ကပ်စထရီကဲ့သို့ပင် ဟာဏနားတက္ကသိုလ်မှ ဥပဒေဘွဲ့ရ 'ဒေါက်တာ' တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ သူမသည် မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်စီးခဲ့စဉ်က ပါဝင်ခဲ့သော အမျိုးသမီး

ကပ်စထရီ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

သူမသည် ရုံးခန်းတွင်းရှိ လူအားလုံးတို့ စုပြုံ၍ ကြည့်နေဆဲမှာပင် တရားသူကြီးများ စင်မြင့်ဆီသို့ ဣန္ဒြေရရ ခပ်မှန်မှန် တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွားသည်။ 'ဒေါက်တာ တရားသူကြီး ရှေ့တွင် ရဲရင့်တည်ကြည်စွာ ခြေထောက်ကို ခုံရပ်လိုက်ကြည့်တတ်လက်ဖြင့် သူ့ဦးခေါင်းတွင် ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ထားသည့် ဆံပင်များထဲသို့ ဝါးဖွဲ့ကလေး အသာအယာ နှိုက်လိုက်ရာ သူမလက်ထဲတွင် စက္ကူဖြူဖြူ အလိပ်ကလေး တစ်လိပ်ပါလာသည်ကို တွေ့ရသည်။

'တရားသူကြီးမင်းရှင်၊ ဟောဒီမှာ ဒေါက်တာ ဖိဒယ် ကပ်စထရီ ကိုယ်တို့ ရေးပေးလိုက်တဲ့ စာတစ်စောင် ဒီရုံးတော်ကို ပေးဖို့ ပါလာပါတယ်' ပြောပြောဆိုဆို သူမသည် လက်ထဲမှ စာရွက်အဖြူ အလိပ်ကလေးကို တရားသူကြီးထံ လှမ်းပေးလိုက်သည်။

စာရွက်အလိပ်ကလေးမှာ မည်မျှကျစ်နေအောင် လိပ်ထားသည် မသိ။ တရားသူကြီးက အဆိုပါ စာရွက်အလိပ်ကလေးကို မြေးမြေးချင်း မြေ၍ မြန်လိုက်ရာ လျှောက်လွှာစက္ကူ သာသာခန့် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ တရားသူကြီး စာပါ အကြောင်းအရာများကို သိလိုဇောဖြင့် အလောသုံးဆယ် ဖတ်လိုက်

အရေးပေါ် ခုံရုံးသို့

ဤအထက်ပါ ရုံးတော်၌ ယခုနှစ် အမှုတွဲ အမှတ် ၃၇ အဖြစ် စစ်ဆေးနေသည့် အမှုတွင် ကိုယ်တိုင် ခုခံလျှောက်လဲခွင့် ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သူ ကျွန်ုပ် ဖိဒယ် ကပ်စထရီက အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြလျှောက်ထားပါသည်။

(၁) ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်နေ့ အပြစ်အပျက်၏ တကယ်ဖြစ်ရပ် မှန်များကို ဖုံးကွယ်၍ လှည့်ကြည့်လိမ္မာသော မူများ ပျက်ပြားသွားမည်ကို စိုးသဖြင့်တစ်ကြောင်း၊ ထိုနေ့က ကျူးဘားပြည်၏ သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံးသော သတ်ဖြတ်မှုများ ဖြစ်သည့် အကျဉ်းသားများအား သတ်ဖြတ်ခဲ့သော တုန်လှုပ်ချောက်ချား ဖွယ်ရာ ရာဇဝတ် ပြစ်မှုများ မပေါ်ပေါက်စေရန် ကာကွယ်လိုသဖြင့် တစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်အား အမှုစစ်ဆေးရာ တရားရုံးတော်သို့ မလာရောက်နိုင်အောင် ကြိုးစားနေကြပါသည်။ ကျွန်ုပ် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေသဖြင့် ရုံးတော်သို့ မလာရောက်နိုင်ဘဲ ရှိနေဟန် လိမ္မာသော လုပ်ကြံထားကြောင်း

... ကျွန်ုပ် ကြားသိရပါသည်။ အမှန်စင်စစ် ကျွန်ုပ်သည် မည်သည့် အရာမျိုးမှ စွဲကပ် ငြိတွယ်နေခြင်း မရှိဘဲ လုံးဝ ကျန်းမာလျက် ရှိနေပါသည်။ ၎င်းတို့၏ ယင်းသို့သော ဟန်ဆောင် လုပ်ကြံမှုသည် ဘာရာရုံးတော်ကို ရှက်ဖွယ် အကောင်းဆုံး အပြုအမူမျိုးဖြင့်စော်ကား ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

(၂) ကျွန်ုပ်တို့အား အပြင်အပနှင့် အဆက်အသွယ် လုံးဝ ဖြစ် တောက်ထားခြင်းသည် တရားဥပဒေမဲ့ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ရာဇဝတ်မှု ကျ လွန်ခြင်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသို့ အဆက်အသွယ် ဖြတ်ထားခြင်း များကို မပြုလုပ်ရန် အကျဉ်းထောင်အာဏာပိုင်များထံ ရုံးတော်မှ အကြီး ကြိမ် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။ မကြာသေးမီကလည်း ဤကိစ္စအတွက် တရားရုံးတွင် အကျဉ်းထောင် အာဏာပိုင်များအား ညွှန်ကြား ပြောဆို ခဲ့ပါသည်။ သို့ပါလျက် ကျွန်ုပ်မှာ ယနေ့ထက်တိုင် ပြင်ပနှင့် ဆက်သွယ် နှင့်မရဘဲ 'အလုံထောင်' ထဲတွင် ကျခံနေရပါသည်။ ဤ အကျဉ်းထောင် သို့ ရောက်သည့်နေ့မှစ၍ ယနေ့အထိ ၅၇ ရက်လုံးလုံး ကျွန်ုပ်မှာ နေ့ကိုလည်း မမြင်ရ၊ မည်သူနှင့်မှလည်း စကားမပြောရ၊ ဆွေမျိုးများ နှင့်လည်း မတွေ့ရဘဲ ရှိခဲ့ပါသည်။

(၃) ကျွန်ုပ်၏ ကျန်းမာရေး ထိခိုက် ပျက်ပြားအောင် လုပ်ဆောင် နေကြသည်ကို ခိုင်မာစွာ သိရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်အား ထောင်မှ ထွက်ခွင့် တမ်းရှောင်လိမ့်မည် ဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ကျွန်ုပ် စားမည့် အစားအစာများတွင် မသိမသာ အဆိပ်များခတ်ခြင်းနှင့် အခြား အလား ဟူ လုပ်ရပ်များကို အသုံးပြုနေကြပါသည်။ ယင်းသို့သော လုပ်ရပ်များထံ ပိုမို၍ ကြီးကျယ်စေရန် မဟုတ်မမှန်သည့် လုပ်ကြံမှုများ၊ စိမ့်မှုများဖြင့် ချဲ့ထွင် ကြိုးပမ်းနေကြပါသည်။ ဤ လုပ်ကြံမှု၊ စိမ့်မှုများကို ကျွန်ုပ် ကြိမ်ဖန်များစွာ ကန့်ကွက်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဤ လျှောက်လုံးချက် အပိုဒ် (၁) တွင် ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း ယခုထက်တိုင် ဆက်လက် လုပ်ကိုင်မြဲပင် လုပ်ကိုင်နေကြပါသည်။

အခြား အကျဉ်းသားများ၏ အသက်အန္တရာယ်များမှာလည်း စိုးရိမ် ဖွယ်ရာ ရှိနေပါသည်။ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်အတွက် ပို၍ အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရပါသည်။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက် အပြစ်အပျက်ကြီး၏ အရေးအကြီးဆုံး မျက်မြင်သက်ခံ များ ဖြစ်ကြပါသည်။

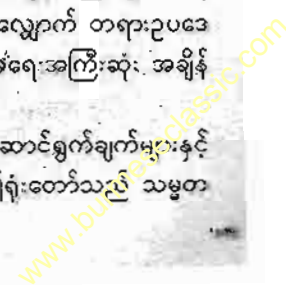
(၄) ကျွန်ုပ်၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကို အမြန်ဆုံး တိတိကျကျ စမ်းသပ် စစ်ဆေးပေးရန်နှင့် သို့စမ်းသပ်ရာတွင် စင်တီယာဂိုမြို့ ကျန်းမာ ရေး အစည်းအရုံးကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌကဲ့သို့ ထင်ရှားကျော်ကြား၍ အရည် အချင်း ပြည့်ဝသော ဆရာဝန်ကြီးများ ပါဝင်စေရန် ရုံးတော်မှ အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပါမည့်အကြောင်း ထပ်လောင်း မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။ ထို့ပြင် နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများကို အကျဉ်းထောင်မှ တရားရုံးတော် သို့ ခေါ်ဆောင်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ ပြန်ပို့ရာတွင် လည်းကောင်း လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် ရုံးတော်မှ အထူးရှေးချယ် ခန့်အပ်ထားသော တရားသူကြီး တစ်ယောက် အမြဲလိုက်ပါစေရန် ဓာတ်ပြ တောင်းဆိုပါ သည်။ ဤ လျှောက်လဲချက်တွင် ပါဝင်သော အကြောင်းခြင်းရာ အသေး စိတ်များကိုလည်း ဒေသဆိုင်ရာ ရှေ့နေအသင်းများနှင့် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရှေ့နေအသင်းချုပ်များသို့ လည်းကောင်း၊ တရားလွတ်တော်ချုပ်သို့ လည်းကောင်း၊ အခြား သိသင့်သိထိုက်သော ဥပဒေအသင်းအဖွဲ့ ဌာန များသို့ လည်းကောင်း အကြောင်းကြား ပေးပို့စေလိုပါသည်။

ဤအမှု၏ အရေးကြီးပုံနှင့် ထူးခြားပုံတို့ကို ထောက်ရှု၍ ခြွင်းချက် ထားကာ သီးခြား လုပ်ဆောင်ရမည့် တာဝန် ဝတ္တရားများ ရှိနေသည်ဟု ယူဆပါသည်။

အကယ်၍ အထက်ပါ ရှုတ်ချ ကန့်ကွက်ခဲ့သည့် အခြေအနေများ ဆောက်တွင် ဤအမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေးသွားမည်ဆိုပါက တစ်နိုင် ငဲလုံးက ဤရုံးတော်အား မလေးမစား ကဲ့ရဲ့စကားများ ပြောကြားကာ နောင်ပြောင်သရော်စရာ ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးက ဤ အမှုကို မျက်စိဒေါက်ထောက်၍ ကြည့်နေကြသည်ဖြစ်ရာ ဤရုံးတော်သည် မိမိ၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် မြင့် မြတ်မှုဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးများကို တန်ဖိုးထား၍ ခန့်ကာကွယ်သွားလိမ့် မည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်မျှော်လင့်ပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ယခု အခိုက်အတန့်သည် ကျူးဘားပြည် သခိုင်းတစ်လျှောက် တရားဥပဒေ အင်အားစု ဇာစီဇလုံး၏ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် အရေးအကြီးဆုံး အချိန် အခါ ဖြစ်နေပါသည်။

ယခုအချိန်အထိ တရားရုံးတော်၏ ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များနှင့် အခြားသူကြီးများ၏ သီလ သမာဓိများအရ ဤရုံးတော်သည် သမ္မတ

နိုင်ငံ၏ ဂုဏ်ယုဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံး တရားရုံးတော် တစ်ခုအဖြစ် ကျွန်ုပ် ယုံကြည် ကိုးစားမိပါသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ကျွန်ုပ်သည် ဤ ရုံးတော်၏ အရေးကြီးလှသည့် လုပ်ဆောင်ချက်များအပေါ်တွင် လုံ့လ ယုံကြည်အားထားလျက် ကျွန်ုပ်၏ ထင်မြင် ယူဆချက်များကို ယခုကဲ့သို့ တင်ပြလျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဆိုရလျှင် ကျွန်ုပ်၏ တရားသဖြင့် ရထိုက်သော အခွင့်အရေးနှင့် ကျွန်ုပ်၏ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ကျွန်ုပ်၏ အသက်ပင်စွန့်လွှတ်ရမည် ဆိုပါက အကြိမ်ပေါင်း တစ်ထောင်မျှပင် စွန့်လွှတ်ရန် အသင့် ရှိပါသည်။ 'နက်ရှိုင်းသော ဂုဏ်တစ်ခုအတွင်းမှာ ထွက်လာသည် အခြေခံ သစ္စာတရားသည် စစ်တပ်တစ်တပ်ထက် ပို၍ စွမ်းဆောင်နိုင်မည် ဖြစ်သတည်း'

ဖီဒယ်ကပ်ထေး

၁၉၅၃ ခု စက်တင်ဘာ

ဆိုရီယန်တေပြည်နယ် အကျဉ်းထောင်

မှတ်ချက်။ ။ ဤ လျှောက်လဲချက်ကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်စား ရုံးတော်အဖွဲ့ တင်ပြရန် ဒေါက်တာ မဲလ်ဘာ ဟာနန်ဒက်အား တာဝန်ပေးလိုက်ပါသည်။

ဒေါက်တာ မဲလ်ဘာ လျှို့ဝှက်စွာ ယူဆောင်လာ၍ ရုံးတော်သို့ တင်ပြလိုက်သော ကပ်စထရီ၏ အထက်ပါ လျှောက်လဲချက်သည် လျှောက်လွှာ စာရွက်ကလေးပေါ်တွင် 'သေးငယ်သော' လက်ရေးဖြင့် ရေးသားထားသော်လည်း အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာအစိုးရအဖို့ 'အကြီးအကျယ်' ထိုးနှက်ခြင်း ခံလိုက်ရသည့် ဤလျှောက်လဲချက်အရ ဇူလိုင် ၂၆ ရက် အဖြစ်အပျက်ကြီး၏ တကယ့် 'တရားအစစ်' မည်သူ့ ဖြစ်သည်ကို ထင်းကနဲ ပေါ်လွင်စေခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ကပ်စထရီ၏ ထိုးနှက်ချက်မှာ ပြင်းထန်ထိရောက်လှသည့် ဘာတစ္စတာအစိုးရသည် ပို၍ အရှက်ရကာ ရှက်ရမ်းရမ်းလာသည်။ ကမူးရွတ် ဖြစ်လာသည်။

ထိုနေ့ ထိုရက်မှစ၍ အကျဉ်းသားများကို ထောင်မှ ထုတ်ရာတွင် ကောင်း၊ ရုံးခန်းထဲ မဝင်မီတွင် လည်းကောင်း၊ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး တစ်ကိုယ်လှန်လှော့၍ 'တလာစီ' တော့သည်။ ရှာဖွေတော့သည်။ ကပ်စထရီ၏ လျှောက်လဲချက် စာရွက်ကလေးကို ဆံပင်ထဲတွင် ပွက်၍ ယူဆောင်လာခဲ့သော အမျိုးသမီး ဒေါက်တာ မဲတ်ဘာကိုလည်း 'အလွဲ' ထောင်သို့ ပို့၍ 'တိုက်ခတ်'

ခဲ့သည်။ ကပ်စထရီကိုမူ ယခင်ကတည်းက 'တိုက်ပိတ်' ထားခဲ့ရာမှ အထက် လျှောက်လဲချက် ပေးပို့ခဲ့သည့် နေ့မှစ၍ အကျဉ်းထောင်တွင် အဆက်အသွယ် မရှိတော့ခဲ့ဘူး။ နေရာသို့ ပိုကာ အကျဉ်းစား အားလုံးနှင့် အဆက်ဖြတ်ထားခဲ့သည်။

တရားရုံးတော်မှ တရားသူကြီးများသည် ကပ်စထရီ၏ လျှောက်လဲချက်ကို လက်ခံ စဉ်းစားပြီး နောက်တစ်နေ့ စက်တင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် တရားရုံးမှ ရွေးချယ်သော ဆရာဝန်ကြီးနှစ်ဦး စေလွှတ်ကာ ကပ်စထရီ၏ ကျန်းမာရေးကို စစ်ဆေးစေခဲ့သည်။ ဆရာဝန်ကြီးများကလည်း အတိအကျ စမ်းသပ် စစ်ဆေးပြီးနောက် 'တရားခံ' ကပ်စထရီ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်ကြောင်း 'လျှောက်လဲချက် ပေးပို့ခဲ့ရာ ရုံးတော်မှ ကပ်စထရီအား တရားခွင့်သို့ လာရောက်ရန် ချမှတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဘာတစ္စတာအစိုးရသည် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မထိုက်မနာ ကပ်စထရီကို ရုံးသို့ လာရောက်ခွင့် မပေးဘဲ ထောင်ထဲမှာပင် 'တိုက်ခတ်' ထားမြဲ ထားခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဘာတစ္စတာ အစိုးရသည် 'တရားဥပဒေ' ကို ရင်မဆိုင်ရဘဲ ရှိခဲ့သည်။ ကပ်စထရီ၏ ရဲဝံ့ပြောင်မြောက်သော သတ္တိကို ရင်မဆိုင်ရဘဲ ရှိခဲ့သည်။ ဘာတစ္စတာအစိုးရအဖို့ အရှက်တကွ ဖြစ်ခဲ့ရပေပြီ။

ကပ်စထရီသည် ဇူလိုင် ၂၆ ရက်နေ့က မွန်ကားဒါး တိုက်ပွဲတွင် စစ်ရေးအရေးနိမ့်ခဲ့သော်လည်း စက်တင်ဘာ ၂၆ ရက်နေ့က စင်တီယာရိုမြို့နယ်ရှိ ရုံးတော်ပေါ်မှ တိုက်ပွဲ တွင်မူ နိုင်ငံရေးအားဖြင့် ယင်းသို့ ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ အောင်မြင် ဖြစ်သတည်း။

သမိုင်းက ပေးခဲ့သော အဆုံးအဖြတ်

ဘာတစ်ခုတော့အစိုးရသည် ကပ်စထရီကို ထောင်ထဲမှ မထုတ်ရဘဲ မွန်ကားဒါး
ကြီးတွင် ပါဝင်သော သူပုန်ကျောင်းသား မျိုးချစ်လူငယ်များကိုသာ ရုံးတော်
ခေါ်ဆောင်၍ စစ်ဆေးခဲ့ရာ ကျန် သူပုန်တပ်သားများကလည်း အညံ့မခံ
မလှဲဘဲ ရုံးတော်တွင် ရဲရဲတောက် ခုခံ လျှောက်လဲခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် ဘာတစ်ခုတော့ အစိုးရအဖို့ သူပုန်ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီကို
စစ်ဆေးလျှင် မဖြစ်သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး
တက်တိုဘာ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကပ်စထရီကို ထုံးတမ်းစဉ်လာ တရားဥပဒေ
စစ်ဆေးခြင်း ပြုရတော့သည်။

သို့သော် ဤ တစ်ကြိမ်တွင် ကပ်စထရီကို ယခင်ကကဲ့သို့ ထောင်မှ
အများပြည်သူတို့ ရှေ့မှောက် တရားခွင့်သို့ ခေါ်ယူစစ်ဆေးခြင်း မဟုတ်
သို့ ဝက်စွာ တစ်နေရာတွင် ပိတ်၍ စစ်ဆေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က ကပ်စထရီကို စစ်ဆေးရာတွင် တရားခွင့်သို့ တက်ရောက်ခွင့်
မှာ စုစုပေါင်း ၁၁ ဦးသာ ရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ တရားသူကြီး သုံးဦး၊
ရှေ့နေ နှစ်ဦးနှင့် သတင်းထောက် ခြောက်ဦးတို့ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော်
ပရိသတ်များလည်း ရှိနေသေးသည်။ ၎င်းတို့ကား အခြားမဟုတ် အမှုစစ်
ရာတွင် ဝိုင်းရံ စောင့်ကြပ်နေကြရသည့် လက်နက်ကိုင် စစ်သား ၁၀၀
တို့ပင် ဖြစ်သတည်း။

ကပ်စထရီအား ယင်းသို့ အများပြည်သူတို့ မျက်ကွယ်ရှာတွင် စစ်တပ်ဖြင့်
ကြပ်၍ စစ်ဆေးသော နေရာမှာ စင်တီယာဂိုမြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးမှ သူနာ

ပြုမူ အပန်းဖြေသည့် အခန်းကလေးတွင် ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်က ၁၉၃၃ ခုနှစ်အတွင်း ဂျာမနီပြည်ကြီး တွင် ဟစ်တလာနှင့် သူ၏ နာဇီပါတီတို့ အာဏာရစေ အချိန်က ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန် ထိုအခိုက် တစ်နေ့သည့် တစ်ခုသော ညတွင် ဂျာမန်ရိုက်ချိစတက် လွတ်တော် အဆောက်အဦကြီးသည် ရုတ်တရက် မီးဟုန်းဟုန်း တောက်လောင် ကာ ပြာကျသွားခဲ့သည်။

ဟစ်တလာသည် အဆိုပါ ဂျာမန်လွတ်တော်ကြီး မီးရှို့မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒီမစ်ထရော့စ် အမည်ရှိ ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးကို တရားခံအဖြစ် ဖမ်းဆီး ကာ ရုံးတင် စစ်ဆေးခဲ့သည်။ ဒီမစ်ထရော့စ်သည် အဆိုပါ လွတ်တော် မီးရှို့မှုကြီး တွင် ရှေ့နေ မငှားဘဲ ကိုယ်တိုင် လျှောက်လဲချက် ပေးခဲ့ရာ ယင်းလျှောက်လဲချက် ကြီးမှာ ယနေ့တိုင် ကမ္ဘာကျော် လျှောက်လဲချက်ကြီးအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် တရားခံ ဒီမစ်ထရော့စ်သည် ဂျာမန်လွတ်တော်ကြီးကို ဟစ်တလာ ၏ နာဇီတပ်သားများက ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် တိတ်တဆိတ် မီးတင်ရှို့ပြီး နိုင်ငံရေး အရ ရန်သူနပါတီတစ်ဖြစ်သော ကွန်မြူနစ်များအား တရားခံအဖြစ် လုပ်ကြံ ဖမ်းဆီးခံပုံများကို ခရေစတိုတွင်းကျ ဖွင့်ချခဲ့ရုံမက နာဇီဖက်ဆစ်တို့၏ ယုတ်မာ ရက်စက်သော ပြည်သူ့ဆန့်ကျင်ရေး လက္ခဏာရပ်များကို တစ်ခုစီ တစ်ခုစီ အကန့်လိုက် အကန့်လိုက် ဖော်ထုတ်တိုက်ခိုက်၍ လျှောက်လဲသွားခဲ့ရာ ဟစ်တလာ နှင့် သူ၏ နာဇီခေါင်းဆောင်များမှာ ထင်တိုင်းမပေါက်ဘဲ တရားလို ဘဝမှ 'တရားခံ' အဖြစ်သို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဒီမစ်ထရော့စ် လျှောက် လဲချက်ကြီးမှာလည်း ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားခဲ့သည်။

ယခုတစ်ဖန် ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ကျူးဘား မျိုးချစ်သူပုန်ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီသည် မွန်ကားဒါး စစ်စခန်း ဝင်စီးမှုဖြင့် အများပြည်သူတို့ မျက်ကွယ် ရာတွင် တံခါးပိတ်ကာ တိတ်တဆိတ် စစ်ဆေးခြင်း ခံခဲ့ရရာ သူသည် ထိုနေ့က သူ့အမှုကို သူကိုယ်တိုင် ခြောက်နာရီနီးပါးမျှ လျှောက်လဲချက်ပေးခဲ့သည်။ သူ၏ လျှောက်လဲချက်ကို ကြားနာရသူများမှာ ထိုနေ့က လူပေါင်း ၁၁ ဦးမျှသာ ရှိခဲ့ သော်လည်း နောင်အခါတွင် တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နား ကြားကြ၊ သိကြရ၍ ကပ်စထရီ၏ လျှောက်လဲချက်ကြီးသည် ဒီမစ်ထရော့စ်၏ လျှောက်လဲချက်ကြီး ကဲ့သို့ ကမ္ဘာကျော်ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် သူ၏ ငါးနာရီကျော်မျှ ကြာသော ယင်းလျှောက်လဲချက် ကြီး၏ နိဂုံးတွင် 'ကျုပ်မှာ အပြစ်မရှိကြောင်း လူ့သမိုင်းက အဆုံးအဖြတ်ပေးပါ

History will absolve me) ဟူ၍ ပြောဆိုသွားခဲ့ရာ ဤ စကားလုံးများမှာ ကျူးဘား တစ်မျိုးသားလုံး၏ နားထဲတွင် စွဲထင် ကျန်ရစ်နေခဲ့သည်။

ကပ်စထရီ၏ လျှောက်လဲချက်မှာ မိမိရရ၊ တိတိကျကျ ရှိသလောက် နိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်၊ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ရှိလှသည်ဖြစ်ရာ အဆိုပါ တံခါးပိတ် စစ်ဆေးသော တရားခွင်တွင် ကပ်စထရီမှာ တရားခံ မဟုတ်တော့ဘဲ ဘာတစ္စတာအစိုးရသာ တရားခံအဖြစ် ကျရောက်ခဲ့ရသည်။

ကပ်စထရီ၏ လျှောက်လဲချက်သည် သူ့အတွက် အသနားခံနေသော လျှောက်လဲချက် မဟုတ်ဘဲ ဘာတစ္စတာအစိုးရ၏ ဖက်ဆစ်ဆန်သော လုပ်ရပ် များအပေါ် စွဲချက်တင်သော လျှောက်လဲချက်များ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ့လျှောက်လဲ ချက်သည် တရားဥပဒေအရ ကြည့်လျှင်လည်း ခိုင်လုံလှသည်။ နိုင်ငံရေးအရ ကြည့်လျှင်လည်း ပြည့်စုံလှသည်။ စီးပွားရေးအရ ကြည့်ပါလျှင် စေ့ငလှသည်။ တာဝ ဝတ္တအမြင်အားဖြင့် ကြည့်လျှင်လည်း နက်နဲလှသည်။

သူ့လျှောက်လဲချက်သည် ရှည်လျားလှသည်နှင့်အမျှ မှတ်သားဖွယ် ကောင်း လှသည်။ မိမိတိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအတွက် ပြင်းပြသော ယုံကြည်ချက်များမှ သက်ထွက်လာသော လျှောက်လဲချက် ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာနှင့် အဝန်း ကြီးပမ်းဆင်နွှဲ သော အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲ သမိုင်းစဉ်တစ်လျှောက်တွင် အံ့မ မိုးလောက်သည့် လျှောက်လဲချက် ဖြစ်သည်။

ငါးနာရီကြာမျှ မရပ်မနား ပြောကြားသွားသော ကပ်စထရီ၏ အဆိုပါ ကမ္ဘာကျော် လျှောက်လဲချက်ကြီးကို လုံးဝဥသယုံ အပြည့်အစုံ မဖော်ပြနိုင်သည့် ခိုင်အောင် အရေးကြီးသော အပိုဒ်များကို အောက်တို့၌ ဖော်ပြလိုသည်။

သို့သော် လျှောက်လဲချက်ပါ စာပိုဒ်များကို ဖတ်ရှုရင်း တစ်ခု သတိပြုရန် လိုသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ် ဤလျှောက်လဲချက်ပါ စကားရပ်များကို ပြော ကြားနေသူသည် အသက်အားဖြင့် ၂၇ နှစ်မျှသာ ရှိသေး၍ နေမမြင် လမမြင် သည့် 'အလုံထောင်' ထဲတွင် ၇၆ ရက်တိုင်တိုင် ပိတ်လှောင်ကျခံနေရပြီး အပြင်လောကနှင့် လုံးဝ အဆက်ဖြတ်ခြင်း ခံနေရသော လူငယ်တစ်ယောက်၏ လုံးသားမှ ပေါက်ဖွားလာသော စကားများ ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ပင်တည်း။

ကပ်စထရီ၏ နှလုံးသားမှ ပေါက်ဖွားလာသော စကားရပ်များကို ထုတ်ဖော် သော်ပြုရမည်ဆိုပါက

အချုပ်အနှောင်ခံနေရသော တရားဥပဒေ

'ဂုဏ်ပြုအပ်သော' တရားသူကြီးများ ခင်ဗျား။ မကြံဘူး၊ မကြားဘူးတဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်နေပါပြီ။ အခုဆိုရင် တရားစွဲဆိုခြင်း ခံနေရတဲ့ တရားခံ တစ်ယောက်ကို တရားရုံးမှာ ခေါ်ထုတ်ပြီး မစစ်ဆေးရဲတဲ့ အစိုးရ အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကို တွေ့နေရပါတယ်။ လက်နက်မပါ တစ်ယောက်တည်း သီးခြား ခွဲထားပြီး မဟုတ်မတရား စွပ်စွဲခြင်း ခံနေရတဲ့ အကာအကွယ်မဲ့နေသူ တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ဓာတ် ယုံကြည်ချက်ကို တုန်လှုပ်ချောက်ချား ကြောက်လန့် တကြား ဖြစ်နေတဲ့ အစိုးရအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒီအစိုးရဟာ တိုင်းပြည် ကို သွေးချောင်းစီးအောင် အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးနေတဲ့ အစိုးရပါပဲ။ ဒီအစိုးရဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေး မှန်သမျှ ရုပ်သိမ်းခံရတင်မက နောက် ဆုံး ကျွန်တော့်ကို အဓိက တရားခံအဖြစ် တရားစွဲဆိုထားတဲ့ အမှုမှာတောင် ကျွန်တော့်ကို ရုံးတင်စစ်ဆေးဖို့ ငြင်းပယ်နေခဲ့ပါတယ်။

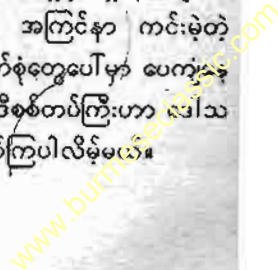
'ဒီနေရာမှာ တစ်ခု သတိပြုဖို့ လိုတာက အခုအချိန်အခါဟာ ပုဂ္ဂလိက လွတ်လပ်ခွင့်များကို ချုပ်ချယ်နေတဲ့ ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ပြည်သူ့ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး ဥပဒေကြီးကို အစွမ်းကုန် အသုံးပြုပြီး ရေဒီယို၊ သတင်းစာ စတဲ့ ဌာနများကို ဖြတ်တောက်ချုပ်ချယ်နေတဲ့ ကာလလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို အချိန်အခါမျိုးကြီးမှာ တရားစွဲဆိုခြင်း ခံနေရတဲ့ တရားခံ တစ်ယောက်ရဲ့ ပြော ဆို ဖွင့်ဟခွင့်ကို ဒါလောက် အကြောက်ကြီး ကြောက်နေရလောက်အောင် အစိုးရအဖွဲ့ဟာ ဘယ်အောက် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစရာ ကောင်းတဲ့ ရာဇဝတ်မှု ကြီးတွေကို ကျူးလွန်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သိနိုင်ပါတယ်။

'အခုဆိုရင် အုပ်စိုးတဲ့ လူတစ်စုရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒနဲ့ အဆုံးအဖြတ် ပြည်သူများ ရဲ့ 'အားနည်းချက်' ကြောင့် ဥပဒေမဲ့ မသိမသာ လုပ်ဆောင်ချက်တွေ အမြောက် အမြား ဖန်တီးခဲ့ကြပြီးလို့ ကျွန်တော်ဟာ ဒီပြည်သူ့ဆေးရုံရဲ့ အခန်းကလေးထဲမှာ ကျွန်တော်အမှုကို တိတ်တဆိတ် လျှို့ဝှက်စစ်ဆေးခံဖို့ ရောက်လာရပါပြီ။ ဒီအမှု ကို ဒီလို တိတ်တိတ်ပုန်း စစ်ဆေးကြဖို့ စီစဉ်တာကတော့ ကျွန်တော့်အသံကို လေထဲမှာ ပျောက်သွားအောင် လုပ်တာပါပဲ။ ကျွန်တော်ပြောမယ့် စကားတွေကို ဘယ်သူမှ မကြားလိုက်ရအောင်၊ မမှတ်လိုက်ရအောင် လုပ်တာပါပဲ။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ အင်မတန် တာဝန်ကြီးမားတဲ့ တရားလွှတ်တော် အဆောက်အဦ ကြီးကို ဘာကြောင့် ထားနေဖို့ လိုသေးသလဲ။ ဂုဏ်ပြုအပ်တဲ့ တရားသူကြီးတွေ

အတွက် ပိုပြီး သင့်လျော်ကောင်းမွန်တဲ့ နေရာတစ်ခုရာဖို့ မကောင်းပေဘူးလား။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် လူကြီးမင်းများကို တစ်ခု သတိပေးရလိမ့်မယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ အစောင့်တပ်သားတွေ လှံစွပ်နဲ့ ထောက်ပြီး ဝိုင်းထားကြတဲ့ ဆေးရုံ အခန်းကလေးကနေပြီး တရားဥပဒေ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ဖို့ဆိုတာ နှိုက်မဲလွန်းလှပါတယ်။ ဒီအတိုင်းသာဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တရားဥပဒေဟာ မဟုတ်ဘူး ဖြစ်နေပြီး ကျွန်တော်တို့ တရားဥပဒေဟာ အချုပ်အနှောင် ခံနေရပြီ ဆို ယူဆပါလိမ့်မယ်။

အိမ်သတ်အလုံးအရင်း

ကျွန်တော် တစ်ခုတပ်မဲပြီး သတိပေးပါရစေ။ လူကြီးမင်းတို့ရဲ့ ထုံးတမ်း စဉ်လာအရ အမှုအခင်းများ စစ်ဆေးစီရင်ရာမှာ အများပြည်သူတို့ တက်ရောက် မှားထောင်ခွင့်လဲ ရှိရမယ်။ အများပြည်သူတို့ မြင်သာတဲ့ နေရာမှာလဲ ဖြစ်ရမယ် ဆို ဥပဒေက ဆိုထားပါတယ်။ အခုတော့ တိုင်းသူ ပြည်သားတွေဟာ ဒီအမှု စစ်ဆေး စီရင်တဲ့နေရာကို မလာနိုင် မမြင်နိုင်အောင် တားဆီးခြင်း ခံနေရပါတယ်။ အုပ်သူ အရပ်သား အနေနဲ့ ဒီအခန်းထဲ ဝင်ခွင့်ရခဲ့ကြတာ ဆိုရင် ရှေ့နေနှစ် ဦးနဲ့ သတင်းထောက် ခြောက်ဦးပဲ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီသတင်းထောက်တွေ အနေနဲ့ သူတို့ရဲ့ သတင်းစာတိုက်တွေက ကျွန်တော်ပြောသမျှ တစ်လုံးမှ မကျွန် တောင် ဖြတ်တောက်ပိတ်ပင်ပစ်မှာ သေချာပါတယ်။ တစ်ခုတော့ ရှိပါတယ် အတားခွင့်ရဲ့ အပြင်ဘက် စင်္ကြံတစ်လျှောက်မှာ ကျွန်တော့် အမှုအတွက် ပရိသတ် အလုံးအရင်းနဲ့ ရောက်နေတာတော့ ကျွန်တော် မြင်နေပါတယ်။ အဲဒီပရိသတ် တွေက ဘယ်သူတွေလဲဆိုတော့ ၁၀၀ နီးပါးလောက်ရှိနေတဲ့ စစ်ဗိုလ်နဲ့ စစ်သားတွေ ပါပဲ။ သူတို့တတွေဟာ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးနဲ့ ကျွန်တော်ပြောတာကို ဂရုတစိုက် မှားထောင်နေကြတဲ့အတွက် အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ မှန်တဲ့အတိုင်း ပြောရ ခင် အခုလို အချိန်မျိုးမှာ စစ်တပ်ကြီး တစ်ခုလုံး ကျွန်တော်ရှေ့မှာ ရှိနေစေချင်ပါ တယ်။ တစ်နေ့ကျရင် အာဏာကို ငမ်းငမ်းတက်ပြီး အကြင်နာ ကင်းမဲ့တဲ့ သူတစ်စုရဲ့ လက်ချက်ကြောင့် သူတို့ရဲ့ ယူနီဖောင်း ဝတ်စုံတွေပေါ်မှာ ပေကျုံးအနု ခွက်စရာ ကြောက်စရာ ကောင်းလှတဲ့ သွေးတွေကို ဒီစစ်တပ်ကြီးဟာ လာသ အမှုကို ခြောင်းခြောင်းထွက်ပြီး သုတ်သင် ဖယ်ရှားပစ်ကြပါလိမ့်မယ်။

အသံနုလုံးထဲက အယုအဆ

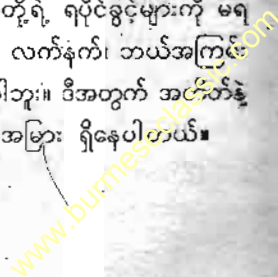
အချုပ်အားဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုရင် ရှာဇေတ ကျင့်ထုံးဥပဒေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာအုပ်မှန်သမျှ ကျွန်တော့်ကို ချုပ်နှောင်ထားတဲ့ ကြီးတိုက်ထဲကို တစ်အုပ်မှ တင်သွင်းခွင့် မပြုခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော့်အတွက် အထောက်အကူဆိုလို့ ဟောဒီဥပဒေကျင့်ထုံး စာအုပ်ကလေး တစ်အုပ်ပဲ ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ကလေးကို တောင်မှ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရဲဘော်များကို သတ္တိရှိရှိနဲ့ ခုခံကာကွယ် လျှောက်လဲခဲ့တဲ့ ပညာရှိ ဥပဒေကောင်စီ လူကြီး ဒေါက်တာ ရာတာ ဘဒေလီယို ကာစတာလီနော့ ဆီက ခဏ ငှားခဲ့ရပါတယ်။ ဒီအတိုင်းပါပဲ။ သူတို့တတွေဟာ ခေါင်းဆောင်ကြီး ရှီးဆေးမာတီ ရေးတဲ့ စာအုပ်တွေကိုလဲ ကျွန်တော် မဖတ်ရအောင် ပိတ်ပင်ထားခြင်းပဲပါ။ ဒီနေရာမှာ ဒီစာအုပ်တွေဟာ အင်မတန် တန်ခိုးအာနိသင်ကြီးမားတယ်လို့ အာဏာပိုင်များက ယူဆနေကြဟန် တူပါတယ်။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်လဲ ဇူလိုင် ၂၆ ရက် အဖြစ်အပျက်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခေါင်းဆောင်ကြီး မာတီဟာ လုံ့ဆော်သူပဲဆိုတာ ကျွန်တော်က ဖွင့်ပြောခဲ့လို့ပဲလား မသိပါဘူး။ ဒါတင်မကသေးပါဘူး။ ဒီတရားခွင်မှာ ကျွန်တော့်အတွက် ကိုးကားစရာ ဘယ်အကြောင်းအရာ ဘယ်စာအုပ်မှ ယူလာခွင့် ခွင့်မပြုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော့်အတွက်တော့ မထူးခြားလှပါဘူး။ ခေါင်းဆောင်ကြီး မာတီရဲ့ ဩဝါဒတွေဟာ ကျွန်တော့် အသံနုလုံးထဲမှာ ရှိနေပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကာကွယ်ပေးခဲ့ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများရဲ့ မြေမြတ်တဲ့ အတွေးအခေါ် ခံယူချက်တွေဟာ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ အမြဲကိန်းအောင်နေပါတယ်။

လက်နက်နဲ့ အကြမ်းဖက်၍ မရ

ကျွန်တော်တို့ဟာ အစိုးရ စစ်တပ်က စစ်သားတွေနဲ့ လက်နက်ခွင့် ပြိုင်ပြီး အနိုင်တိုက်ခိုက်ဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ မရည်ရွယ်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အလားမှာ ဝင်ပြီး လက်နက်တွေကို သိမ်းဖို့နဲ့ ပြည်သူလူထုကို တပ်လှန်နှိုးဆော်ဖို့ စစ်သားတွေကို ကျွန်တော့်တို့နဲ့ ပူးပေါင်း လက်တွဲလာအောင် သိမ်းသွင်းဖို့အကြိုးစားခဲ့ကြပါတယ်။ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးတဲ့ အလံကို စွန့်ပစ်ပြီး လွတ်လပ်ရေးအောင်လံတော်ကို ကိုင်ဆောင်လှည့်ကြည့်ဖို့ သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့

ပါတယ်။ လူနည်းစု လက်တစ်ဆုပ်စာရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်ဖို့ မဟုတ်ဘဲ တစ်မျိုးသားလုံးရဲ့ အကျိုးစီးပွားကိုသာ ကာကွယ်ကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့နဲ့ သားများ၊ ဖခင်များ ပါဝင်နေတဲ့ ပြည်သူလူထုကြီးဘက်ကို သေနတ်ပြောင်းလှည့်တဲ့ လူထုကြီးရဲ့ ရန်သူများဘက်ကိုသာ သေနတ်ပြောင်း လှည့်ပြီး ပစ်ခတ်ကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ အစိုးရရဲ့ စေခိုင်းချက်အရ ပြည်သူလူထုကို ရန်သူလို သဘောထားပြီး ဆန့်ကျင်နေမယ့်အစား ညီရင်းအစ်ကိုဖြစ်ကြတဲ့ ပြည်သူလူထုနဲ့ အတူ လာရောက် ပူးပေါင်းကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ရဲ့ ကြီးပွားအောင်တက်မှုနဲ့ သာယာပျော်ရွှင်မှုအတွက် အသက်ပေးပြီး အနစ်နာခံမယ်။ ကိုယ်ကျိုးစွန့်မယ်ဆိုတဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ထားမျိုး ထားရှိကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဖိတ်ခေါ်ချက်ကို စစ်သားတွေ လက်ခံမှ လက်ခံပါမလားလို့ သံသယ ရှိနေကြတဲ့ သူတွေကို ကျွန်တော် တစ်ခုမေးချင်ပါတယ်။ ကျူးဘားပြည်သူတွေဟာ သူတို့ရဲ့ ဂုဏ်ရောင်ပြောင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို မထိန်းသိမ်းတတ်ကြတော့ဘူးလား။ လွတ်လပ်ရေးရဲ့ အရလ်ဦးမှာ တက်ကြွဖြူးတူးတဲ့ နလုံးသားရယ်လို့ မရှိတော့ဘူးလားလို့ မေးချင်ပါတယ်။

ဂုဏ်ပြုအပ်တဲ့ အစိုးရရှေ့နေကြီးဟာ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံ ဘောင်မြင်မှု ရရှိ အခွင့်အလမ်းတွေ ရှိနေတယ်ဆိုတာ တော်တော်ကလေး သိချင်အပ်ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် အောင်မြင်မှု ရစေမယ့် အခွင့်အလမ်းတွေဟာ လုပ်နည်း လုပ်ဟန် အရရော၊ စစ်ရေးအရရော၊ လူမှုရေး ဥပဒေ အရပါ အခြေခံအားဖြင့် ရှိနေပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ပြည်သူလူထုကြီးဟာ ခေတ်မှီ အင်အားစွမ်းရည်တွေကို ဖက်ပြိုင်အန်တုပြီး အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးမှုကို ဖြိုခွဲပစ်နိုင်သူတွေဆိုတဲ့ ဒဏ္ဍာရီကို ပျက်ပြားအောင် ကြိုးပမ်းလာကြပါပြီ။ စစ်ရေးအင်အား ပြပွဲတွေမှာ အင်မတန် ခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့ စစ်လက်နက် ပစ္စည်းပြပွဲတွေဟာ ဒီဒဏ္ဍာရီကို ခိုင်မြဲအောင် အထောက်အကူ ပြုကြပါတယ်။ ဒီပြပွဲကြီးတွေဟာ ပြည်သူလူထုအတွင်းမှာ စိတ်ဓာတ်ကျဆုံးပြီး အရှုံးပေးအညံ့ခံလာအောင် ဖန်တီးလုပ်ဆောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြည်သူလူထုကြီးအနေနဲ့ သူတို့ရဲ့ ရပိုင်ခွင့်များကို မရအောင် ပြန်ယူမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်တဲ့ တစ်နေ့မှာ ဘယ် လက်နက်၊ ဘယ်အကြမ်းဖက်မှုတို့မှ သူတို့ကို တားဆီးချေဖျက်လို့ရမယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီအတွက် အင်အားစွမ်းရည်ကာလမှာ သက်သေ သာခကတွေ အမြောက်အမြား ရှိနေပါတယ်။

'ပြည်သူ' သည် အဓိက

ကျွန်တော်တို့အတွက် မူချ်အောင်ပွဲခံရမယ့် အခြေခံ အခွင့်အလမ်းတွေထဲမှာ ဒုတိယအချက်အားဖြင့် လူမှုရေး ဥပဒေများ ပါဝင်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် အစီရင်ခံခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဘာကြောင့် ဒီလို ကျွန်တော်တို့ဟာ ပြည်သူတွေရဲ့ ထောက်ခံမှုကို လုံးဝ ယုံကြည်အားထားလို့ပါပဲ။ ဒီနေရာမှာ 'ပြည်သူ' လို့ ဆိုလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်ဆိုလိုတဲ့ 'ပြည်သူ' ထဲမှာ စည်းစိမ်ခံနေတဲ့ လူတွေ မပါပါဘူး။ ပြောင်းလဲမှုကို မလိုလားတဲ့ ရှေးရိုးစဉ်လာသမားတွေ မပါပါဘူး။ ဘယ်လို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်တဲ့ အစိုးရမျိုးဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်အာဏာရှင်မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သက်ဦးဆံပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် 'တက်လာတဲ့ အစိုးရ တို့အစိုးရ' ဆိုပြီး နဖူးနဲ့ မြေကြီးနဲ့ ထိအောင် ဝပ်စင်းကြိုဆိုတတ်တဲ့ လူစားမျိုးတွေကို မဆိုလိုပါဘူး။ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲအကြောင်းကို ပြောတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ ဆိုလိုတဲ့ 'ပြည်သူ' ဆိုတာဟာ အင်မတန် များပြားလှတဲ့ ချွတ်ခြံကျနေတဲ့ လူထုကြီးကို ဆိုလိုပါတယ်။ ကတိစကားတွေ အမျိုးမျိုး ပေးအပ်ခြင်း ခံနေရပြီး အမျိုးမျိုး လိမ်လည် လှည့်ဖြားမှုတွေကို ခံနေရတဲ့ လူထုကြီးကို ဆိုလိုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို ပိုပြီး သာယာဝပြောတဲ့ တိုင်းပြည်ဖြစ်အောင်၊ ပိုပြီး ဂုဏ်ပြောင်တဲ့ တိုင်းပြည်ဖြစ်အောင်၊ ပိုပြီး တရားမျှတတဲ့ တိုင်းပြည်ဖြစ်အောင် ကြံဆောင်မျှော်မှန်း ကြိုးပမ်းချင်တဲ့ လူထုကြီးကို ဆိုလိုပါတယ်။ သားစဉ်မြေးဆက် မတရားမှုတွေနဲ့ ဖိနှိပ်မှုတွေကို အသက်ထက်ဆုံး ခံခဲ့ရလို့ တရားမျှတမှုအတွက် မျှော်လင့်ချက် အပြည့်အဝနဲ့ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေကြတဲ့ လူတွေကို ဆိုလိုပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဘဝ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်မှာ ကြီးမားတိုးတက်တဲ့ ပြောင်းလဲချက်ကြီးတွေကို မျှော်လင့်နေကြတဲ့ လူတွေကို ဆိုလိုပါတယ်။ ဒီလို ပြောင်းလဲချက်ကြီးတွေ ပေါ်ပေါက်လာဖို့အတွက် သူတို့ရဲ့ အသက်တစ်ချောင်းကို စွန့်လွှတ်ပူဇော်ဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြတဲ့ လူတွေကို ဆိုလိုပါတယ်။ ဒီပြည်သူလူထုကြီးဟာ တစ်စုံတစ်ခုအပေါ်မှာသော် လည်းကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက်အပေါ်မှာသော် လည်းကောင်း ယုံကြည်မှု ရှိလာတဲ့ တစ်နေ့၊ အထူးသဖြင့် သူတို့ကိုယ်တိုင် သူတို့ယုံကြည်မှု ရှိလာတဲ့ တစ်နေ့မှာ အသက်ကို စွန့်လွှတ်ဖို့ ဝန်မလေးကြပါဘူး။ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို လုပ်တော့မယ်ဆိုရင် ပထမဆုံး လိုအပ်ချက်ကတော့ သစ္စာရှိရုံနဲ့ ယုံကြည်ချက် အပြည့်အဝရှိဖို့ လိုပါတယ်။ ဘယ်တုန်းကမှ ဘယ်သူမှ မလုပ်ခဲ့ဘူးတဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်နိုင်ဖို့အတွက် ကိကျပြတ်သားမှု

လိုပါတယ်။ မကြောက်မရွံ့ နောက်မတွန့်ဖို့ လိုပါတယ်။ အရာရာတိုင်းဟာ တန်ပါတယ်ဆိုပြီး သဘောကျအောင် ဟန်ဆောင်လေ့ရှိကြတဲ့ 'ပေါ်ပင် နိုင်ငံသမား' တွေနဲ့ နိုင်ငံရေး 'လုပ်စား' နေကြတဲ့ လူတွေအတွက်တော့ အရာရာတိုင်းမှာ လူတိုင်းကို လှည့်စားဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ် တော်လှန်သမားတွေအဖို့ကတော့ သူတို့ရဲ့ အတွေးအခေါ် အယူအဆတွေကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ယုံကြည်လိုပါတယ်။ မိတ်ဆွေဖြစ်စေ၊ ရန်သူဖြစ်စေ ဘယ်သူ့ကိုမှ မလှည့်စားဘူး။ သူတို့ရဲ့ အခြေခံ ဝါဒတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေကို ပြတ်ပြတ်သားသား ယုံကြည်ဖို့ လိုပါတယ်။

'ပြည်သူ' ဆိုတာ ဘယ်သူတွေလဲ

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲအတွက် 'ပြည်သူ' တွေ အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ သူတွေဟာ ဘယ်သူတွေလဲ ဆိုတော့- ဒီ ပြည်သူတွေထဲမှာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းတစ်ခုအတွက် ဘယ်ရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးကို မသွားမရောက်ဘဲ ကိုယ်တိုင်ပြည်မှာပဲ ရိုးရိုး သားနဲ့ နေ့စဉ် ထမင်း တစ်နပ် မှန်မှန်စားရအောင် အလုပ်လုပ်ချင်ကြပေမယ့် အလုပ်မရှိ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေကြတဲ့ ကျူးဘားအမျိုးသား ခုနစ်သိန်းတို့ ပါပါတယ်။ ဒီ ပြည်သူတွေထဲမှာ တစ်နှစ်လုံးမှာမှ လေးလသာ အလုပ်လုပ်ရပြီး ချွတ်တဲ့ ရက်တွေ၊ လတွေမှာ ငတ်တလှည့်၊ ပြတ်တစ်လှည့်နဲ့ တံစုတ် တံပုတ်တွေ ချွတ်နေ နေကြရတဲ့ လယ်ယာ လုပ်သား ငါးသိန်း ပါဝင်ပါတယ်။ သူတို့တွေမှာ ထွန်စရာ၊ ယက်စရာ ကိုယ်ပိုင်မြေရယ်လို့ တစ်လက်မမှ မပိုင်မဆိုင်ကြတဲ့ ကျောက်တုံးကျောက်ခဲနဲ့ ထုလုပ်ထားတဲ့ နှလုံးသားရှိသူတွေကလွဲလို့ သူတို့ဘဝဟာ မြင်ရသူတိုင်း အသံ နာစရာ၊ ရင်နာစရာ ကောင်းလှပါတယ်။ ဒီ ပြည်သူတွေထဲမှာ စက်မှုလက်မှု အလုပ်သမားများနဲ့ သင်္ဘောကုန်တင် အလုပ်သမား လေးသိန်းလဲ ပါဝင်ပါတယ်။ သူတို့တတွေရဲ့ အိုနာစာတွေဟာ အလွဲသုံးစား အလုပ်ခံရပြီး သူတို့တတွေဟာ အလုပ်လုပ်သလောက် အလုပ်မခံစားရတဲ့ အခွင့်အလမ်း ကျရောက်နေပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ နေအိမ်များဟာ အလှည့်လှည့် အလုပ်ရှင်များဆီက ရတဲ့ သူတို့ရဲ့ လစာများဟာလဲ ငွေကိုးချေးစားတဲ့ ကြီးစားတွေ လက်ထဲ ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ နောင်ရေးဟာ လုပ်ခ

အလျှော့ခံရဖို့နဲ့ အလုပ်ဖြုတ်ခံရဖို့ပဲ ရှိပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာ မသေမချ အလုပ်လုပ်နေရပြီး သင်္ချိုင်းရောက်မှ အနားယူရတဲ့ ဘဝမျိုး ဖြစ်နေကြပါတယ်။

ဒီပြည်သူတွေထဲမှာ သူတို့ကိုယ်ပိုင် မဟုတ်တဲ့ လယ်မြေပေါ်မှာ အလုပ်လုပ်ရင်းနဲ့ နေသွား၊ သေသွားကြရတဲ့ ဆင်းရဲတဲ့ လယ်သမားကလေး တစ်ယောက်လဲ ပါဝင်ပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာ အရှင်မိုးဇော်ရဲ့ ဗျာဒိတ်တော်မြတ် ချမှတ်ခြင်း ခံရသလို သေသည်အထိ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် မရရှိခဲ့ကြပဲ ဒီမြေကြီးကို ရင်နာနာကြည့်ရုံသာ ကြည့်နေခဲ့ရပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာ ရှေးမြေရှင် ပဒေသရာဇ်ခေတ်က ကျေးကျွန်များလို ဒီမြေကြီးပေါ်မှာ နေတဲ့အတွက် သူတို့လုပ်အားနဲ့ ရရှိရတဲ့ သီးနှံများကို အခွန်အဖြစ် ထမ်းဆောင်ကြရပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာ ဒီလယ်မြေ ယာမြေတွေကို ချစ်ခင် မြတ်နိုးခွင့် မရခဲ့ကြပါဘူး။ ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်ဆောင်ခွင့် မရခဲ့ကြပါဘူး။ သာယာလှပအောင် ဖန်တီးခွင့် မရခဲ့ကြပါဘူး။ လိမ္မော်ကလေးအစ၊ သမ္မုရာပင်ကလေးအစ တစ်ပင်တလေမှ စိုက်ပျိုးခွင့် မရခဲ့ကြပါဘူး။ ဒီလို တစ်ခုခု လုပ်မိလားဆိုမှဖြင့် ရွာသူကြီးဟာ ရွာစောင့် စစ်သား တစ်ယောက်ပေါက်လာပြီး သူတို့ကို ဒီလယ်မြေပေါ်က မောင်းထုတ်ပစ်မှာ သေချာပါတယ်။

ဒီပြည်သူတွေထဲမှာ ကျောင်းဆရာနဲ့ ပါမောက္ခပေါင်း တစ်သောင်းပါဝင်ပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာ အင်မတန် သစ္စာရှိပြီး ရည်ရွယ်ချက် ကြံလှပါတယ်။ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေဟာ သာယာဝပြောတဲ့ နောင်တစ်ခေတ်အတွက် အထူးလိုအပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုဆိုရင် သူတို့တတွေဟာ လစာငွေ မလောက်မငနဲ့ ဆိုးရွားတဲ့ အခြေအနေမျိုးကို ရောက်ရှိနေကြပါတယ်။

ဒီပြည်သူတွေထဲမှာ လက်လုပ်လက်စား၊ ကိုန်သည်ပွဲစား၊ ဈေးတောင်ခေါင်းရွက် အသက်မွေးနေကြရတဲ့ လူပေါင်း နှစ်သောင်းပါဝင်ပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာလဲ ကြွေးပတ်လည် ဝိုင်းပြီး အကျပ်အတည်းကြားထဲမှာ စီးပွားပျက်ပြားနေကြပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာ လက်ဝါးကြီးအုပ် စီးပွားရေးသမားအဖွဲ့နဲ့ အရာရှိဆိုးတွေရဲ့ သွေးစုတ်ခြယ်လှယ်မှုကို ခံနေကြရပါတယ်။

ဒီပြည်သူတွေထဲမှာ ဆရာဝန်၊ အင်ဂျင်နီယာ၊ ရှေ့နေ၊ တိရစ္ဆာန်ဆေးဆရာဝန်၊ ကျောင်းဆရာ၊ သွားစိုက်ဆရာ၊ ဆေးဆရာ၊ သတင်းစာဆရာ၊ ပန်းပုဆရာ ဆရာ၊ ပန်းပုဆရာ စတဲ့ အတတ်ပညာရှင်ပေါင်း တစ်သောင်းလဲ ပါဝင်ပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးတွေရပြီး အလုပ်ကို ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်လို့မယ် ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကြီးနဲ့ ကျောင်းက ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အပြင်လောက ရောက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူတို့အတွက် အလုပ်မရှိ၊ အကိုင်

လုပ်ရာမှာ တံခါးတွေ ပိတ်ထားတာသာ တွေ့ရပြီး မျှော်လင့်ချက် ကုန်ခန်းတယ်။ အလုပ်တစ်ခုခု ရပါမယ့်အကြောင်း လျှောက်ထား တောင်းပန်ကြတဲ့အခါ အသနားခံမှုကို ဘယ်သူကမှ ဂရုမပြုကြတာကို တွေ့နေကြရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဆိုလိုတဲ့ 'ပြည်သူ' ဆိုတာဟာ ဒီလူတွေပါပဲ။ ဒီလူတွေကြားမှာ 'ကြမ္မာဆိုး' နဲ့ တိုးနေကြရတဲ့ လူတွေမို့ အစွမ်းကုန် ရဲရဲရင့်ရင့် ပြတ်ပြတ်သားသား တိုက်ခိုက်သွားကြမယ့် သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့တတွေဟာ ကြမ်းတမ်းတဲ့ ဘဝ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်မှာ သစ္စာမရှိတော့နဲ့ လိမ်လည်လှည့်စားတဲ့ ကတိစကားတွေသာ ကြုံခဲ့ ကြားခဲ့ ကြရပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်တို့က သူတို့ကို 'ခင်ဗျားတို့ လိုတာမှန်သမျှ ပေးမယ်' လို့ မပြောချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ပြောချင်တာကတော့ 'ခင်ဗျားတို့ဆိုင်တာ ရဖို့အတွက် အစွမ်းကုန် တိုက်ပွဲဝင်ပါ။ ဒီလို တိုက်နိုင်မှ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်ရေးဆိုတာတွေဟာ ခင်ဗျားတို့အတွက် ဖြစ်မယ်' လို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ နိုင်ပါမလား

ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ လက်ငင်း လောလောဆယ် ဖြေရှင်းရမယ့် ပြဿနာပေါင်း ခြောက်ခု ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ ခြေယာပြဿနာ၊ စက်မှုထုထောင်ရေး ပြဿနာ၊ အိမ်ယာပြဿနာ၊ အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာ၊ အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာနဲ့ ပြည်သူလူထုရဲ့ ကျန်းမာရေး ပြဿနာတွေပါပဲ။ ဒီ ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းရာမှာ ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ နိုင်ငံရေးအရ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ရင်းနဲ့ ဖြေရှင်းသွားဖို့ လိုပါတယ်။

ဒီပြဿနာကြီး ခြောက်ခုကို ဖြေရှင်းရာမှာ တိုင်းပြည်ရဲ့ တုန်လှုပ်ချောက်လှုပ် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာ အခြေအနေကို မသိမမြင်တဲ့ သူအတွက် ကျွန်တော်တို့ ခြောက်ခုတာတွေဟာ သဘောတရားရေး သက်သက်ပဲဆိုပြီး အေးတိအေးစက်စက် မနက်ဘဲ ရှိကောင်း ရှိပါလိမ့်မယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အင်မတန် ကောင်းလှတဲ့ နိုင်ငံရေးအရ မိန့်ပိုညှဉ်းပန်းမှုတွေကို နားမလည်သဘောမရှိဘဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်တို့ ကျူးဘားပြည်က လယ်သမားကလေးတွေ ဘဝမှာ စ၍ သူတို့ ထွန်ထက် လုပ်ကိုင်နေကြရတဲ့ လယ်မြေ ယာမြေကို လက်လွှတ်

ပြီး လယ်မဲ့ ယာမဲ့ ဘဝကို ရောက်မယ့် အခြေအနေမျိုးနဲ့ အမြဲ ခြိမ်းခြောက် ခံနေကြရပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်ရဲ့ အကောင်းဆုံး လယ်ယာမြေတွေထဲက တစ်ဝက်ကျော်ကျော်ဟာ နိုင်ငံခြားသားတွေ လက်ခံ ရောက်နေပါတယ်။ ဥပမာ အကြီးဆုံး ပြည်နယ်ဖြစ်တဲ့ အိုင်ဂီယန်တေနယ်မှာ ဆိုရင် ယူနိုက်တက်ဖရူ ကုမ္ပဏီ (UNITED FRUIT COMPANY) နဲ့ ဝက် အင်ဒီးယန်း ကုမ္ပဏီ (WEST INDIAN COMPANY) နှစ်ခုပိုင်တဲ့ လယ်မြေတွေဟာ မြောက်ဘက် ကမ်းရိုးတန်းကနေ တောင်ဘက် ကမ်းရိုးတန်းအထိ ဆက်တိုက် ပါပါတယ်။ လယ်မြေ ယာမြေဆိုလို့ ထွန်စရာ ယက်စရာ တစ်စကမမှ မပိုင်ဘဲ လယ်သမား အိမ်ထောင်စုပေါင်းဟာ နှစ်သိန်းလောက် ရှိပါတယ်။ သူတို့တော့ဟာ အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ် ဖြစ်နေကြတဲ့ သူတို့ရဲ့ သားသမီးတွေကို အစာအစာ လုံလောက်အောင် မကျွေးနိုင်ကြပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဧရာမ မြေရှင်ကြီးတွေ ပိုင်တဲ့ အထဲက အင်မတန် မြေဩဇာကောင်းတဲ့ လယ်မြေ ဧကပေါင်း ကိုးသိန်း လောက်ဟာ ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးခြင်း မရှိဘဲ ဒီတိုင်း ပစ်ထားကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ကျူးဘားပြည်ဟာ လယ်ယာစိုက်ပျိုးတဲ့ တိုင်းပြည်တစ်ပြည် ဖြစ်ပါတယ်။ လူဦးရေ အများစုကြီးဟာလဲ တောလက် ကျေးရွာများမှာသာ နေထိုင်ကြပါတယ်။ မြို့ကြီးပြကြီးတွေဟာ ဒီ တောလက်ကျေးရွာများကို မှီခိုနေကြရပါတယ်။ ကျူးဘား ပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကိုလဲ ဒီကျေးလက် တောရွာတွေမှာ ရှိတဲ့ တောင်သူလယ် သမားတွေကပဲ တိုက်ယူခဲ့ကြရပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်နဲ့ တိုးတက်ကြီးပွားရေးနဲ့ သာယာဝပြောရေးအတွက် ကျန်းမာ တောင့်တင်းပြီး အင်အားကြီးမားတဲ့ ဒီတောသူ တောင်သား လယ်သမားတွေ အပေါ်မှာ မှီခိုအား ထားရပါလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူတို့သာ ဒီလယ်ယာမြေကို ချစ်မြတ်နိုးကြလို့ ဒီလယ်ယာမြေကို ထွန်ယက်တတ်ကြလို့ပါပဲ။ ဒါကြောင့် သူတို့က ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့နဲ့ ရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်ဖို့ဟာ အင်မတန် အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီအချက်တွေ ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ဟာ တိုင်းပြည်မှာ လောလောဆယ် ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အခြေအနေတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သည်းခံနေနိုင်ဦးမလဲ။

စားကုန် သောက်ကုန်လုပ်ငန်း၊ အထည်အလိပ်လုပ်ငန်းနဲ့ သစ်လုပ်ငန်းဟာ တွေ့ကလွဲလို့ ကျန်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ ကျူးဘားပြည်က ကုန်ကြမ်းကုန်လောက်ပဲ ထုတ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က နိုင်ငံခြားကို သကြားတွေ နိုင်ငံခြားက သကြားလုံး၊ သကြားခဲတွေ ပြန်မှာရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံခြားကို သားရေစိမ်းတွေ ပို့ပြီး နိုင်ငံခြားက ရှူးဖိနပ်တွေ ပြန်သွင်းရတဲ့ သစ်စိမ်းတွေ ပို့ပြီး ထွန်သွားတွေ ပြန်မှာရတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ပြည်မှာ စက်မှုလုပ်ငန်း ထူထောင်ဖို့ အရေးတကြီး လိုအပ်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ သံမဏိလုပ်ငန်းတွေ လုပ်နေတဲ့ စက်ရုံတွေ၊ ဓာတုဗေဒစက်ရုံတွေ ထူထောင်ဖို့ လိုပါတယ်။

ဥရောပတိုင်းပြည်တွေက ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရေး ပျက်ပြားအောင် အပြိုင်အထိတ်သွင်း ရောင်းချနေကြတဲ့ ဒိန်ခဲတို့၊ နို့ဆီတို့၊ အဖျော်ယမကာနဲ့ ဆီတို့နဲ့ စတဲ့ လုပ်ငန်းတွေ၊ အမေရိကန်တွေရဲ့ စည်သွတ်ဗူး လုပ်ငန်းတွေမှာ ကျွန်တော်တို့ သတ် မဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါအတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စီးပွားရေးနဲ့ လယ်ယာထွက်ကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေး စတဲ့ စားကုန် ကုန်လုပ်ငန်းမှာ လုပ်နည်း ကိုင်နည်းနဲ့ စက်ကိရိယာတွေ ပိုမို ကောင်းမွန်အောင် ကြိုးစားဖို့ လိုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ကုန်တွေ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လမ်းကူး သင်္ဘောတွေ လိုနေပါတယ်။ အလည်အပတ် လာကြတဲ့ နိုင်ငံခြား ပြည်တွေဆီက အကောက်အခွန် အများအပြားရအောင် လုပ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အရင်းရှင်ကြီးတွေဟာ ရှေးက ရောမဘုရင်ကြီး ကလော ဒီယပ်စ်ရဲ့ အထက်မှာ တိုင်းသူပြည်သားတွေ ထာဝစဉ် ကျွန်သားပေါက် ဘဝနဲ့ ထားခဲ့တဲ့ အလုပ်သမားတွေကိုလဲ ထာဝစဉ် သွေးစုတ်ဖို့ ကြိုးပမ်းနေကြပါတယ်။ လုပ်ငန်း ထူထောင်ရေးအတွက် ခေါ်မလူမျိုးတွေ လာ အပိုင်းအခြားကို စောင့်နေရချိန်မှာ အစိုးရတော့ လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေတုန်းပဲ။ အများဆုံးနဲ့ အဆိုးရွားဆုံး ကြုံတွေ့နေရတာကတော့ အိုးအိမ် ပြဿနာပါ။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်မှာ တစ်စုတစ်ကပ် ပေါင်း နှစ်သိန်းနီးပါး ရှိပါတယ်။ အများဆုံး မြို့ကြီး ပြကြီးများမှာ အိမ်ထောင်စုပေါင်း လေးသိန်းကျော်လောက် ရှိပါတယ်။ လုံးဝ မညီညွတ်တဲ့ တန်းလျားတွေ၊ အိမ်ခန်းကလေးတွေ ပြည့်ကျဉ်းကျပ်ကျပ်နဲ့ ပြတ်သိမ်းပြီး နေနေကြရပါတယ်။ မြို့နေလူထု

ဆိုရင်လဲ လူပေါင်း နှစ်သန်းနှစ်သိန်းဟာ သူတို့ ဝင်ငွေရဲ့ ၅ ပုံ ၁ ပုံနဲ့ ၃ ပုံ ၁ ပုံကြားမှာ ရှိတဲ့ ငွေကို အိမ်လခအဖြစ် ပေးနေကြရပါတယ်။ မြို့ပတ်ဝန်းကျင် ဆင်ခြေပုံးနဲ့ တောရပ်ဒေသမှာ ရှိတဲ့ လူပေါင်း နှစ်သန်း ရှစ်သိန်းလောက်ဟာ လျှပ်စစ်မီးကို မသုံးနိုင်ဘဲ ရှိနေကြပါတယ်။ တကယ်လို့ အစိုးရက အိမ်လခတွေ လျှော့ချဖို့ တင်ပြလာတဲ့အခါဆိုရင်လဲ မြေပိုင်ရှင်တွေဟာ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းတွေ အားလုံး ရပ်ပစ်လိုက်မယ် ဆိုပြီး ခြိမ်းခြောက်လာကြပါတယ်။ အစိုးရက ဘာမှ ဝင်မပြောဘဲ ကြည့်နေပြီဆိုရင်တော့ မြေရှင်တွေဟာ အိမ်လခတွေ အဆမတန် ရနိုင်သမျှ ရအောင် အိမ်သစ်တွေ ဆောက်ကြတော့တာပါပဲ။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်တော့ အိမ်မဲ့ မယာမဲ့ ပြည်သူတွေအနေနဲ့ မြေကြီးပေါ်မှာ အလေးကျ ဖြစ်သလို နေရတော့မယ့်အတိုင်း အုတ်တစ်ချပ်တောင် အစီမခိုင်းဘဲ ထားကြပါတယ်။ လျှပ်စစ်မီး ဆက်သွယ်ရေး လုပ်ငန်းတွေမှာလဲ လက်ဝါးကြီးအုပ်စုနဲ့ ကြောင့် ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်တွေဟာ သူတို့ အမြတ်အစွန်း ရမယ့်ဆိုရင် ရနိုင်သလောက် လျှပ်စစ်မီးတွေ ဆက်သွယ်ပေးကြပါတယ်။ အမြတ်အစွန်း မရနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ နေရာမျိုးဆိုရင်တော့ လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘဲ ပစ်ထားကြပါတယ်။ အဲဒီနေရာမျိုးမှာ နေကြရတဲ့ ပြည်သူ လူထုအတွက်တော့ တစ်သက်လုံး မှောင်နဲ့မဲမဲ မီးရောင်ကို အသုံးမပြုဘဲ နေကြရပါတယ်။ တိုင်းသူပြည်သားတွေမှာ ဒီလို အိုးမရှိ အိမ်မရှိ လျှပ်စစ်မီး နတ္ထိနဲ့ နေတာကို အစိုးရက လက်ပိုက်ကြည့်ရုံပဲ ကြည့်နေပါတယ်။

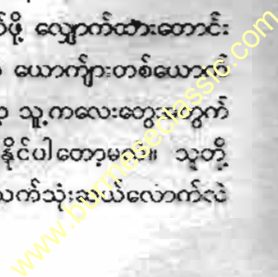
အစုလိုက် အပြိုင်လိုက် သတ်ဖြတ်မှု

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပညာရေးစနစ်ဟာလဲ တစ်မျိုးသားလုံးရဲ့ ကျန်တဲ့ အခွင့်အရေးများနဲ့ ထူးမခြားနားပါပဲ။ လယ်ယာလုပ်သားတွေဟာ သူတို့လုပ်တဲ့ လယ်ယာမြေကိုမှ မပိုင်တဲ့နောက် စိုက်ပျိုးရေးကျောင်းရယ်လို့ လိုပါဦးတော့မလား။ စက်လုပ်ငန်း မရှိတဲ့ နေရာဒေသမှာ စက်မှု အတတ်သင်ကျောင်းရယ်လို့ လိုပါဦးတော့မလား။ ဒီလို အင်မတန် ကမောက်ကမနိုင်လှတဲ့ ကျိုးကြောင်း ယုတ္တိတရား နေရာတကာမှာ တွေ့နေရပါတယ်။ ဒါမရှိလို့ ဟိုဟာလဲ ရှိဖို့ မလိုဘူးဆိုတာ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဥရောပတိုက်က တိုင်းငယ် ပြည်ငယ် ကလေးတွေမှာ ဆိုက်စက်မှုလက်မှု အတတ်ပညာသင်ကျောင်းပေါင်း ၂၀၀ ကျော်ကျော် ရှိကြပါတယ်။ ကျားဘားပြည်မှာတော့ ဒီလို ကျောင်းမျိုး ခြောက် နှောင်းပဲ ရှိပါတယ်။ ဒါတော့

ကျောင်းတွေက ဘွဲ့ရပြီး ကျောင်းထွက်လာရတဲ့ ကျောင်းသားတွေဟာ အပြင်မှာ အလုပ်ရှာမရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေပါတယ်။ ကျေးလက် တောရွာတွေက စာသင်ကျောင်း ကလေးတွေမှာ ကျောင်းနေရမယ့် အရွယ်ရောက်တဲ့ ကလေးသူငယ် ဦးရေရဲ့ အဝက်လောက်သာ ကျောင်းနေနိုင်ကြပါတယ်။ ဒီလို ကျောင်းနေနိုင်ကြဆိုတဲ့ ကလေးတွေကိုလဲ ကြည့်ပါအုံး။ ဖိနပ်က မပါ၊ အဝတ်အစားက မလုံမလဲ၊ နှုတ်ကလေး ကျပြန်တော့လဲ ချူချာလွန်းလို့ လူမမာ ရုပ်ကလေးတွေ ပေါက်နေကြတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ဒါတင်မကသေးပါဘူး၊ သူတို့ကို သင်ပြတဲ့ ဆရာတွေ ဆိုရင်လဲ လိုအပ်တဲ့ ကျောင်းသုံးပစ္စည်းများအတွက် ကိုယ်ရတဲ့ လခထဲက ခဏခဏ စိုက်ပြီး ဝယ်နေကြရပါတယ်။ ဒါဟာ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးတစ်မျိုးကို တိုးတက် ကြီးပွားအောင် လုပ်တဲ့ နည်းလမ်းပဲလား။

ဒီလောက် နိမ့်ကျ ဆိုးရွားလှတဲ့ ဘဝက လွတ်မြောက်ဖို့ နည်းလမ်းကတော့ အစိုးရက အစွမ်းကုန် ကူညီပါလိမ့်မယ်။ ကျေးလက်တွေမှာ ရှိကြတဲ့ ကလေးဦးရေ ၁၀၀ မှာ ၉၀ လောက်ဟာ ဗိုက်ထဲမှာ သံကောင်တွေ ဝင်တဲ့ အဝါမျိုး ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ကလေးတွေဟာ ဖိနပ်မပါဘဲ ခြေထောက်နဲ့ အပြင် သွားလာနေကြရာက သံကောင်တွေဟာ ခြေထောက် အရေပြားက တစ်ဆင့် ကိုယ်ခန္ဓာထဲ ချောက်ပြီး ရောဂါ ရကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းသူပြည်သား တွေဟာ ကလေးတစ်ယောက် ပြန်ပေးဆွဲခံရတယ်။ အသတ်ခံရတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းများကို ကြားရတဲ့အခါ စိတ်ထိခိုက်ပြီး တုန်လှုပ်မိကြပါတယ်။

အခုနှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကလေးတွေ ထောင်ပေါင်းများစွာ အစားအစာ ချို့တဲ့ပြီး ရောဂါဝေဒနာ မချိမဆဲ ခံစားရပြီး သေကြေပျက်စီးနေကြရတာဟာလဲ ကလေးတွေကို အစုလိုက် အပြိုင်လိုက် သတ်ပစ်တဲ့ ရာဇဝတ်မှုနဲ့ ဘာမှ မခြားနားဘူး။ အတူတူပါပဲ။ သူကလေးတွေရဲ့ သေခါနီးဆဲဆဲ အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ မှက်လုံးကလေးတွေဟာ လူသားတွေရဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှုအတွက် မရေမရာတဲ့ နေရာရာကို ဝေဝေဝါ ကြည့်ပြီး ခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်းပန် နေသယောင်ယောင် ပြောပါတယ်။ ဘုရားသခင်ကို ဒေါသအမျက်တွေ မထွက်ဖို့ လျှောက်ထားတောင်းပန်သလို ထင်ရပါတယ်။ အိမ်ထောင်ကို ဦးစီးနေရတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် အထိခံစားရတဲ့ လေးလလောက်သာ အလုပ်လုပ်ရတာတော့ သူကလေးတွေအတွက် အထည်နဲ့ စားစရာ ဘယ်မှာ ဘာနဲ့ သွားဝယ်နိုင်ပါတော့မလဲ။ သူတို့ ကလေးတွေဟာ အရိုးပျော့တဲ့ ရောဂါ စွဲကပ်လာပြီး အသက်သုံးဆယ်လောက်လဲ

ရောက်ရော ပါးစပ်ထဲမှာ သွားကောင်းကောင်းရယ်လို့ တစ်ချောင်းမှ မရှိအောင် ဖြစ်နေကြပါတယ်။

သူတို့တတွေဟာ မိန့်ခွန်းတွေ ကုဋေကဋာ မရေမတွက်နိုင်အောင် 'မစားဝခမန်း' ကြားကြရပြီး နောက်ဆုံး လိမ်လည်လှည့်ဖြားတဲ့ မုသားစကားတွေ ကြားမှာပဲ ဒုက္ခတွေ ပင်လယ်ဝေပြီး အသက်သေသွားကြရရှာပါတယ်။ ပြည်သူ့ဆေးရုံတွေမှာဆိုရင်လဲ အမြဲတစေ လူနာတွေနဲ့ ပြည့်ကျပ်နေပြီး ဒီဆေးရုံတွေမှာ တက်ရောက် ကုသခွင့် ရဖို့ဆိုတာလဲ အင်မတန် အာဏာရှိတဲ့ နိုင်ငံရေးသမား တချို့ရဲ့ ထောက်ခံစာတွေနဲ့မှ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ထောက်ခံချက်မျိုး ရဖို့အတွက် သက်ဆိုင်ရာ လူနာနဲ့ သူ့အိမ်သားတွေဟာ ရွေးကောက်ပွဲကျရင် ဒီဘက်က ထည့်ပါမယ်ဆိုတဲ့ ခံဝန်ချက်ကို ပေးကြရပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျူးဘားပြည်ဟာ ထူးခြားနားတဲ့ အခြေအနေမျိုးနဲ့ ထာဝစဉ် ဆိုးရွားနေခဲ့ပါတယ်။

ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး

တိုင်းပြည်ရဲ့ အနာဂတ် ကံကြမ္မာနဲ့ ဒီပြဿနာရပ်တွေကို ဖြေရှင်းရာမှာ ငွေရှင်ကြေးရှင် ကိုယ်ကျိုးရှာ စီးပွားရေးသမား တစ်ခါခင်လောက် အပေါ်မှာ အားထားနေလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ တစ်ဆယ်၊ ဆယ်နှစ်ယောက်လောက်ရှိတဲ့ စီးပွားရေး ပါရဂူကြီးတွေက သူတို့ရဲ့ အအေ ဓာတ် ပေးထားတဲ့ ရုံးခန်းထဲမှာ ထိုင်ပြီး ရေးဆွဲ တွက်ချက်ကြတဲ့ အမြတ်ငွေ စာရင်းဇယားတွေကို အားထားလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ တိုင်းပြည်ရဲ့ အနာဂတ် ကံကြမ္မာအတွက် ဘယ်နတ်သိကြားတွေဆီက ကူညီ ဝိုင်းလို့ မှိုင်းမအောင် တောင်းပန်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဘယ်အတ္တပ္ပနဗေဒ ကျမ်းကိုမှ အားကိုးလို့လဲ မရနိုင်ပါဘူး။ နတ်သိကြားတွေဟာ ဘယ်လိုတန်ခိုး ကုဒ္ဒါဒါဒါမျိုးမှ မပေးနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ သမ္မတနိုင်ငံရဲ့ ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းရာမှာ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး ကြီးပမ်းတိုက်ခိုက်ကြရပါလိမ့်မယ်။ ဒီကြီးပမ်းတိုက်ခိုက်ရာမှာ စိတ်ဓာတ် ကြံ့ခိုင်မှု၊ တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်မှုနဲ့ မျိုးချစ်စိတ် ပြည့်ဝမှုတွေ ရှိမှသာ ကျွန်တော်တို့တတွေဟာ သမ္မတနိုင်ငံရဲ့ ပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဒီပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းရာမှာ 'လုံးဝ လွတ်လပ်တဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တို့၊ 'အရင်းအနှီး ဖြုပ်နှံရာမှာ အာမခံချက်ပေးဖို့' တို့၊ 'လုံအပ်မှုနဲ့ ဖြည့်စွက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေသ' တို့ ဆိုတဲ့ စကားမျိုးကို ဖောင်လောက်အောင် ပြော

တိတ်ကြီး ဟန်ကြီး လုပ်တတ်ကြတဲ့ ကာလော့စ် ဆာလာဒရီဂတ်' တို့လို ခေါင်းဆောင်မျိုးတွေက ဖြေရှင်းနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ 'ပဉ္စမရိပ်သာ' စံအိမ်တော်မှာ ရယ်လား မောလား စကားပြောနေကြတာနဲ့ပဲ ပြဿနာကို သက်ငင်း ဖြေရှင်းပေးရမယ့် လူတွေအဖို့ အရိုးဆွေးသွားကြမှာပဲ။ ဒီနေ့ မျက်မှောက် ဘန္တကြီးမှာ လူမှုရေး ပြဿနာရပ်တွေကို လူသားမျိုးဆက် တစ်ခုခုက သူ့အလိုအလျောက် ဖြေရှင်းလို့ မရနိုင်ပါဘူး။

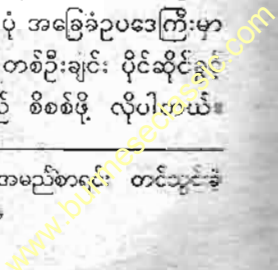
ပြည်သူတွေရဲ့ ထောက်ခံမှုနဲ့ တစ်မျိုးသားလုံးရဲ့ လေးစားယုံကြည်မှုကို ခံယူရှိတဲ့ တော်လှန်ရေး အစိုးရ တစ်ရပ်ကသာ ဒီပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီတော်လှန်ရေး အစိုးရဟာ အင်မတန် ဖောက်ပြန်ပြီး အကြီးအကျယ် ခြားခနဲကြတဲ့ အရာရှိအဖွဲ့တွေကို ဖယ်ရှားပြီး တိုင်းပြည်ကို အမြန်ဆုံး စက်မှု လုပ်ငန်း ထူထောင်လိုပါတယ်။ ဒီလို ထူထောင်တဲ့အတွက် အမျိုးသားဘဏ်၊ စီမံခန့်ခွဲရေးဘဏ်နဲ့ စက်မှုလက်မှုဘဏ်တွေမှာ အလဟဿ ဖြစ်နေတဲ့ အရင်းအနှီး အပေါင်း ဒေါ်လာ သန်း ၁၅၀၀ လောက်ကို စုစည်းအသုံးပြုဖို့ လိုပါတယ်။ ဒီလောက် ကြီးမားတဲ့ လုပ်ငန်းကြီးကို တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်တဲ့အတွက် ကျွမ်းကျင် ပါရဂူတွေနဲ့ အဖက်ဖက်က အရည်အချင်း ပြည့်ဝတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို လွှဲအပ် လိုပါတယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလဲ နိုင်ငံရေး စက်ယန္တရားထဲက လုံးဝ လွတ် ထောင်အောင် ခွဲထုတ်ပြီး လေ့ကျင့်မှု၊ စီစဉ်ညွှန်ကြားမှု၊ စီမံခန့်ခွဲမှုနဲ့ နားလည်သဘော သိက်ဖို့ လိုပါတယ်။

တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ လုပ်ငန်းစဉ်

တော်လှန်ရေးအစိုးရဟာ တစ်သိန်းလောက်ရှိတဲ့ လယ်သမားကလေးတွေ ကို သူတို့ လက်ရှိ လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့ လက်ငုတ် လယ်ယာမြေတွေကို ပိုင်ဆောင် ပြီးတဲ့နောက် မြေယာပြဿနာကို အမြန်ဆုံး ဖြေရှင်းပေးတဲ့ နည်းနဲ့ ဖြေရှင်းရပါလိမ့်မယ်။ ပထမဆုံး အနေနဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကြီးမှာ ပြောင်းလဲတဲ့အတိုင်း စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းမှန်သမျှမှာ တစ်ဦးချင်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့် အများဆုံး ဧက အရေအတွက်အတိုင်း ပြန်လည် စိစစ်ဖို့ လိုပါတယ်။

အထူး ခုနစ်က ဘာတစ္ဆေကာက သမ္မတအဖြစ် အရွေးခံရန် အမည်စာရင်း တင်သွင်းခဲ့ ပြီးသေးသည်။

အာဏာနားမြို့ရှိ အစိုးရ စံအိမ်တော်

လင်းယုန်မောင်မောင်

ဒီလို စိစစ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် ပြည်သူတွေဆီက မတရားသဖြင့် သိမ်းပိုက်ထားတဲ့ လယ်ယာမြေတွေ ပြန်လည် ရရှိပါလိမ့်မယ်။ ရွှံ့နွံတွေ ပေါများပြီး ပျက်စီးနေတဲ့ လယ်ယာမြေတွေဟာ ပြန်လည် ကောင်းမွန်လာပါလိမ့်မယ်။ ခြံမြေဥယျာဉ်တွေကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လုပ်ကိုင်လာနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ သစ်တော ပြုစုစောင့်ရှောက်ရေးအတွက် ကြီးပိုင်းနယ်မြေများ ပိုမိုပေါများလာလိမ့်မယ်။

ဒုတိယအနေနဲ့ ဒီလို လယ်ယာမြေတွေကို စိစစ်ပြီး ကျန်တဲ့ လယ်မြေတွေကို အိမ်ထောင်ဦးရေ အနည်းအများအလိုက် လယ်မြေဝေခြမ်းရေးကို လုပ်ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီနောက် ကျွဲနွား တိရစ္ဆာန် မွေးမြူရေးနဲ့ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းတွေမှာ တည်တညာထဲ တစ်ပုစံထဲ စနစ်တကျ မွေးမြူ စိုက်ပျိုးရေးများ ဖြစ်လာအောင် စိုက်ပျိုးရေး သမဝါယမများကို တည်ထောင်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။

နောက်ဆုံး အနေနဲ့ ဒီလယ်သမားတွေကို မျိုးစေတို့၊ လယ်လုပ် ကိရိယာတို့၊ သီးနှံပင်များ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ ပိုးသတ်ဆေးတို့နဲ့ အခြား အရေးပါအရာရောက်တဲ့ လမ်းညွှန်ရှေ့ဆောင်မှု စတဲ့ ဟာတွေကို ပြည့်စုံအောင် ထုတ်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။

တော်လှန်ရေး အစိုးရဟာ အိုးအိမ်ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရာမှာ အိမ်လခတွေ အားလုံးကို ထက်ဝက်ထိအောင် လျှော့ချပစ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ကိုယ်တိုင် နေထိုင်ကြတဲ့ အိမ်တွေက လွဲလို့ အငှားချထားခဲ့တဲ့ အိမ်တွေ မှန်သမျှကို အခွန်ကောက်ခံလို့ လိုပါတယ်။ ဒီလို ကောက်ခံရာမှာလဲ အငှားချထားတဲ့ အိမ်တွေအတွက် အိမ်ရှင်တွေဆီက အခွန် သုံးဆလောက် တိုးမြှင့်ကောက်ခံဖို့ လိုပါတယ်။ တံစုတ် တံပုတ်တွေ မှန်သမျှ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းပြီး ဒီနေရာတွေမှာ ခေတ်မီ သုံးထပ် လေးထပ်တိုက်တွေ ဆောက်ပေးရပါလိမ့်မယ်။ အိုးသစ် အိမ်သစ်တွေကို ရှေးက တစ်ခါမျှ မကြားဘူးတဲ့ အဖြစ်မျိုးရောက်အောင် ငွေကုန် ကြေးကျခံပြီး အမြောက်အမြစ် ဆောက်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒီလို လုပ်ကိုင်ရာမှာ တောနေ အိမ်ထောင်စုတိုင်း ကိုပိုင် လယ်ယာမြေ ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်သလို မြို့နေ အိမ်ထောင်စုတိုင်းအတွက် ကိုယ်ပိုင် နေအိမ်၊ ကိုယ်ပိုင် အိမ်ခန်း ရစေရမယ်ဆိုတဲ့ ရည်မှန်းချက်နဲ့ စီမံကိန်းချပြီး လုပ်ဖို့ လိုပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်မှာ အိမ်ယာ ဆောက်လုပ်ရေးအတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ပေါပေါများများ ရှိနေပါတယ်။ လူအင်အားအနေနဲ့လဲ လိုအပ်တဲ့ ထက် ပိုပြီး အများအပြား ရှိနေပါတယ် ဒီပစ္စည်းကိရိယာပစ္စည်း လူအင်အားကိုသာ စနစ်တကျ အသုံးချနိုင်မယ်ဆိုရင် ကျူးဘား လူမျိုးမှန်သမျှ လူတန်း

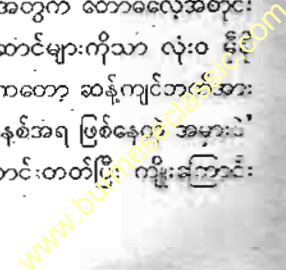
အထိုင်ဖို့ တိုက်တာ အဆောက်အဦတွေ ကိုယ်ပိုင် ရနိုင်ကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ဟာ နတ်သိကြားများနဲ့ (အိုးအိမ်အောင်) ကိုသာ အားကိုးနေရမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီပြဿနာတွေဟာ နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်လောက် ကြာသည်အထိ ဖြေရှင်းမရဘဲ ဒီတိုင်း ဒီတိုင်းပဲ ရှိနေပါလိမ့်မယ်။ ဒီနေ့ အခြေအနေဟာ ဒီလို မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ဒီနေ့ အခြေအနေဟာ အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲနေပါပြီ။ ဒီနေ့ အခြေအနေအရ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်ရဲ့ အခေါင်ဆုံး ချောင်အကျဆုံး နေရာအထိ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား သုံးနိုင်အောင် လုပ်လို့ရတဲ့ အခြေအနေ ချိ ရောက်နေပါပြီ။ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ထုတ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ ညကလီးယား အင်အားကို အသုံးပြုလာကြပါပြီ။ ဒီလို အသုံးပြုနိုင်ဖို့အတွက် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ထုတ်လုပ်ရေးမှာ ကုန်ကျစရိတ်တွေဟာ အကြီးအကျယ် သက်သာလာပါပြီ။

အခု ပြောခဲ့တဲ့ ပြုပြင်ရေး စီမံကိန်း သုံးခုကို အကောင်အထည် ဖော်နိုင်အောင် အမှု အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာဟာလဲ အလိုအလျောက် ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မယ်။ ဒါတင်မကပါဘူး၊ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး ပိုမိုကောင်းမွန်လာဖို့နဲ့ ရောဂါ အပိတ်ဆို့များ တိုက်ဖျက်ရေးမှာလဲ အရင်ကထက် ပိုပြီး လွယ်ကူလာပါလိမ့်မယ်။

ပညာရေးစနစ်

နောက်ဆုံးအချက် အနေနဲ့ကတော့ တော်လှန်ရေးအစိုးရဟာ ပညာရေးစနစ်ကို အမြစ်ကစပြီး တူးဖော် ပြောင်းလဲပစ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ပြောင်းလဲလာတဲ့ ပညာရေး စနစ်သစ်ဟာ ချမ်းမြေ့ ပျော်ရွှင်စရာကောင်းတဲ့ တိုင်းသစ် ပြည်သစ် အတွက် အဆင်ပြေဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့အတွက် လိုအပ်တဲ့ စီမံကိန်းတွေနဲ့ တပြေးညီစွာ ဖြစ်အောင် အနာဂတ် လူငယ်တွေကို ညွှန်ပြတဲ့ ပညာရေးမျိုး ဖြစ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ခေါင်းဆောင်ကြီး မာတီရဲ့ စကားတွေကို မမေ့ကြဖို့ လိုပါတယ်။ သူက ဘယ်လို ပြောခဲ့သလဲဆိုတော့ 'လက်တင်အမေရိကတိုက်မှာ အင်မတန် ခြိမ်းခြောက်လှတဲ့ အများကြီးကို ကျူးလွန်နေကြတယ်။ ဒီအများကတော့ တိုင်းသူပြည်သူ လူအများဟာ သူတို့ရဲ့ နေထိုင် စားသောက်ရေးအတွက် တောလေ့အတိုင်း အကြီးက ထုတ်လုပ်ရရှိတဲ့ အစားအစာ အသုံးအဆောင်များကိုသာ လုံးဝ မှီခိုနေသော သုံးစွဲနေရပေမယ့် သူတို့ရဲ့ ပညာရေးစနစ်ကတော့ ဆန်ကျင်ဘက်အားဖြင့် လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေးနဲ့ ကင်းကွာပြီး မြို့လူနေမှုစနစ်အရ ဖြစ်နေတဲ့ အများပဲ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့လဲ 'ပညာ ကောင်းကောင်းတတ်ပြီး ကျိုးကြောင်း

ဆင်ခြင်မှု သဘာဝ ဝတ္တရားကို ကောင်းကောင်းနားလည်တဲ့ သားသမီးတွေရဲ့ မိဘဖြစ်တဲ့ ပြည်သူတွေဟာ စိတ်ချမ်းသာစရာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ဒီကလေးတွေ ရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားဟာ သူတို့ ကြီးပြင်းလာတာနဲ့အမျှ ဖြူစင် မြင့်မြတ်လာပါ လိမ့်မယ်' 'ပညာကောင်းကောင်းတတ်တဲ့ ပြည်သူတွေဟာ အမြဲတစေ လွတ်လပ် ပြီး အင်အား တောင့်တင်းလိမ့်မယ်' လို့ ခေါင်းဆောင်ကြီး မာတိက ပြောခဲ့ ပါတယ်။

မဖြစ်သင့်သော အဖြစ်များ

အဲဒီဟော ဒီလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ဖို့အတွက် ကျွန်တော်တို့မှာ ဘယ်က ငွေရမလဲ။ အမှန်ကတော့ ပြည်သူ့ ဘဏ္ဍာငွေ အလွဲသုံးစား လုပ်မှုတွေ ပပျောက် သွားတဲ့ တစ်နေ့မှာ ငွေတွေဟာ လိုတာထက် ပိုပြီး ပေါလာပါလိမ့်မယ်။ ကုမ္ပဏီကြီး ဆွဲက အစိုးရကို ပေးရမယ့် အခွန်ဘဏ္ဍာတွေကို အစိုးရအရာရှိတွေက ကြားဖြတ် ပြီး ခြစားတဲ့ အမှုတွေ ပပျောက်သွားတဲ့ တစ်နေ့ တိုင်းပြည်ရဲ့ အင်မတန် ကြွယ်ဝတဲ့ သယံဇာတ ပစ္စည်းတွေကို အစွမ်းကုန် တူးဖော်ထုတ်လုပ်နိုင်တဲ့ တစ်နေ့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်အတွက် သံချပ်ကာ ကားတွေ၊ ဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံတွေ နဲ့ အမြောက်တွေကို မဝယ်ဘဲ နေတဲ့ တစ်နေ့၊ (တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ကာကွယ်ဖို့အတွက် နယ်ခြားဒေသရယ်လို့လဲ ရှိတာ မဟုတ်ပါဘူး ဒီ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းတွေဟာ ပြည်သူလူထုကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ဖို့ ဝယ်တာပါပဲ) ပြည်သူလူထုကို သတ်ဖြတ်ဖို့ထက် ပညာပေးဖို့ ပိုမို စိတ်ဝင်စားလာတဲ့ တစ်နေ့ အဲဒီနေ့ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ငွေကို လိုတာထက် ပိုပြီး သုံးနိုင်ပါ လိမ့်မယ်။

အမှန်ကတော့ ကျူးဘားပြည်ဟာ လက်ရှိ လူဦးရေထက် သုံးဆလောက် ရှိတဲ့ လူဦးရေအတွက် စားပတ်နေမှု ဖူလှပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ လက်ရှိလူဦးရေ လောက်နဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ဟာ ဆင်းရဲငတ်ပြတ်နေရတယ် ဆိုတာဟာ ခွင့်လွှတ် နိုင်စရာ မရှိပါဘူး။ ဈေးဆိုင်ကနွားတွေမှာ ကုန်ပစ္စည်းတွေ အလျှံပယ် ရှိနေသင့် ပါတယ်။ လူ့အသုံးအဆောင်တွေဟာ ပေါပေါများများ ရှိသင့်နေကြပါတယ်။ လူတိုင်း လူ့ဘိုင်းဟာ အလုပ်ရှိနေသင့်ကြပါတယ်။ ဒါဟာ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး မဖြစ်နိုင်တာကို တွေးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ် မဖြစ်သင့် မဖြစ်ထိုက်ဘဲ ဖြစ်နေတာတွေက ဘာတွေလဲဆိုတော့ လူတွေဟာ အကရေစာ ဝဝလင်လင်

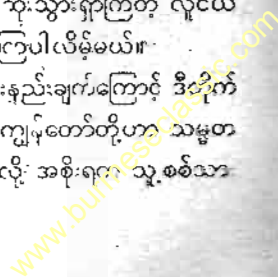
စားရဘဲ အိပ်ရာထဲ ဝင်ကြရတာတွေ ကလေးတွေမှာ ဆေးဝါးကုသမှု ချို့တဲ့လို့ သေကြေပျက်စီးရတာတွေ ဒါတွေဟာ မဖြစ်သင့်ဘဲ ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ကျွန်တော် တို့ လယ်သမားတွေအနေနဲ့ ၁၀၀ မှာ ၃၀ လောက်က ကိုယ့်နာမည် ကိုယ် အရေးတတ်တာတွေ၊ ၉၉ ယောက်က ကျူးဘားပြည်ရဲ့ သမိုင်းဖြစ်စဉ်ကို လုံးဝ သိဘဲ ရှိနေကြတာတွေ၊ ဒါတွေဟာ မဖြစ်သင့်ဘဲ ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ကျွန်တော် တို့ လူများစု တောနေ လူတန်းစားတွေရဲ့ဘဝဟာ လူသားတွေ မျက်စိနဲ့ မြင်ရသမျှ အလှအပဆုံး ဆိုတဲ့ ဒီကျွန်းကလေးကို ခရီးသည်ကြီး ကိုလံဘတ်စ်က စတင် တွေ့စက ဒီကျွန်းပေါ်က တိုင်းရင်းသား အိန္ဒိယန်းလူမျိုးတွေရဲ့ ဘဝထက် ပိုပြီး အခြေအနေဆိုးဝါးနိမ့်ကျနေပါတယ်။ ဒါဟာ မဖြစ်သင့်ဘဲ ဖြစ်နေတာပါပဲ။

သူရဲကောင်း စိတ်ဓာတ်

ကျွန်တော်တို့ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်သမားလို့ ခေါ်ချင်တဲ့ လူများရှိနေခဲ့ ပါပဲ ဒီလူတွေကို ခေါင်းဆောင်ကြီး ဂျီဆေးမာတီရဲ့ စကားနဲ့ ကိုးကားပြီး ပြန် ပြောချင်ပါတယ်။ သူက ဘယ်လို ပြောခဲ့သလဲ ဆိုတော့ 'တကယ်လူစိတ်ရှိတဲ့ တစ်ယောက်ဟာ အခွင့်အရေးရှိတဲ့ လမ်းကို မလိုက်ဘဲ တာဝန်ဝတ္တရားရှိတဲ့ လမ်းကိုသာ လိုက်လိမ့်မယ်။ အဲဒီလူဟာ လက်တွေ့သမား တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူ့ရဲ့ အိပ်မက်တွေဟာ နက်ဖြန်ကျရင် တကယ် အကောင်အထည် ဖြစ် အလိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီလူဟာ သမိုင်းရဲ့ ပြောင်းလဲလှုပ်ရှားမှု ကြောင့်ကို ပြန်ကြည့်တဲ့အခါမှာ ယဉ်ကျေးမှုဆိုတာတွေဟာ မီးကာကမ်းမီးလျှံ ကြောင့်က နှစ်ပေါင်း ရာနဲ့ချီပြီး ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ သွေးချောင်းစီးတဲ့ တိုက်ပွဲတွေထဲက နုတ်လွန် ပေါ်ထွက်လာခဲ့တယ်ဆိုတာ သူတွေ ရလို့ပဲ။ ဒီလို တွေ့ရတဲ့အတွက် အနာတ် ကာလ လူသားတွေရဲ့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုဟာ တာဝန်သိတတ်သူတွေ အပေါ်မှာ တည်နေတယ်' လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ဒီလို မြင့်မြတ်တဲ့ ခံယူချက် အတွေးအခေါ်မျိုးတွေကို နားလည်ကြမှ ကျွန်တော်တို့ဟာ စင်တီယာဂိုမြို့ (မွန်ကားဒါး) မှာ ကျားသွားရှာကြတဲ့ လူငယ် တွေရဲ့ သူရဲကောင်း စိတ်ဓာတ်ကို သဘောပေါက်နိုင်ကြပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်တို့ဘက်က ရှစ်ဝတ္ထု အခြေအနေ အားနည်းချက်ကြောင့် ဒီတိုက် ပွဲမှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ အောင်ပွဲနဲ့ လွဲခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ သမ္မတ အောင် ပရိုင်ယိုဆိက ဒေါ်လာ တစ်သန်း ရထားတယ်လို့ အစိုးရက သူ့စစ်သား

တွေကို ပြောထားပါတယ်။ ဒါဟာ အစိုးရက အရေးအကြီးဆုံး အချက်ကို မဟုတ် မတရားဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်တာပါပဲ။ ဒီအရေးအကြီးဆုံး အချက်က ဘာလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘယ်နိုင်ငံရေးသမားဟောင်းတွေနဲ့မှ အဆက် အသွယ် မရှိဘူးဆိုတဲ့ အချက်ပါပဲ။ အမှန်ကတော့ ဒီတိုက်ပွဲဟာ ကျူးဘားလူငယ် တွေက သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် အသိဉာဏ်၊ အတွေးအခေါ်ကို ကိုင်စွဲပြီး အကြမ်းဖက် တဲ့ အုပ်စိုးမှုကို ခုခံတော်လှန်တဲ့ ဖြစ်ရပ်ကြီး တစ်ခုပဲ ဆိုတာ စစ်သားတွေ မသိအောင် အစိုးရက ဖုံးကွယ်လှည့်စားလိုက်တာပဲ။ ဘာတစ္ဆေတာ ပထမဆုံး အကြိမ် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကြီးကို ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ၁၉၄၃ ခုနှစ်တုန်းက ခုနစ်နှစ်သာ လောက်ပဲ ရှိကြသေးတဲ့ လူငယ်လူရွယ်တွေက အခု ဒီလူပျံရှားမှုကြီးကို ဦးဆောင် နေကြတယ်ဆိုတာ မသိအောင် ဖုံးကွယ်လိုက်တာပဲ။

ရဲဘော်မသေ

ကျွန်တော်ဟာ ကျဆုံးသွားကြတဲ့ ရဲဘော်တွေအတွက် လက်စားခေါ် မရည်ရွယ်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ အသက်ဟာ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင် တဲ့အတွက် သူတို့ကို သတ်တဲ့ လူသတ်သမားတွေရဲ့ အသက်နဲ့ တန်းတူ တန်ဖိုး ထားလို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်ပေးသွားကြတဲ့ ရဲဘော်တွေ ရဲ့ ကျေးဇူးကို သွေးနဲ့ဆပ်လို့ မကုန်နိုင်ပါဘူး။ ကျစ်ရစ်တဲ့ သူတို့ရဲ့ မိဘပြည် သူတွေကို သာယာချမ်းမြေ့တဲ့ ဘဝရောက်အောင် ဖန်တီးလုပ်ဆောင်ပေးတာဟာ ကျဆုံးတဲ့ ရဲဘော်တွေကို အမြင့်မြတ်ဆုံး ဂုဏ်ပြုရာ ရောက်အောင်လိမ့်မယ်။

နောက် တစ်ခုပြောချင်တာက ကျွန်တော် ရဲဘော်တွေဟာ ဘယ်တော့မှ မသေပါဘူး။ ဘယ်တော့မှ မေ့ပျောက်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။ သူတို့ဟာ အရင်ကထက် ပိုပြီး ဒီနေ့ ဒီအချိန်မှာ အသက်ရှင်နေပါသေးတယ်။ သူတို့ရဲ့ အညံ့မခံ၊ အလဲမလဲတဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ခံယူချက်တွေဟာ ဘယ်တော့မှ မပျောက်မပျက်ဘဲ ထာဝစဉ် တည်ရှိ တာကို လူသတ်သမားတွေ တုန်လှုပ်ချောက်ချားလောက်အောင် တွေ့မြင်ရပါလိမ့် မယ်။ ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခေါင်းဆောင်ကြီး မာတီရေးသားခဲ့တဲ့ စာပုဒ် တစ်ခု ကို ကိုးကားချင်ပါတယ်။

'ကျဆုံးတဲ့ ရဲဘော်တွေရဲ့ အာဇာနည်ဗိမာန်မှာ ငါတို့ရဲ့ မျက်နှာ တွေကို ထိန်းသိမ်းချုပ်တည်းကြပါစို့။

'သူတို့ရဲ့ အလောင်းတွေကို ကြည့်ပြီး ငိုကြွေးနေကြမယ့်အ

တိုင်းပြည်အပေါ်မှာ အဆုံးအစ မရှိ ချစ်မြတ်နိုးကြတဲ့ သူတို့ရဲ့ ဂုဏ် ရောင်ပြောင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကိုသာ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကြပါစို့။ သူတို့ရဲ့ တိုင်းပြည်ကို ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ စိတ်ဟာ ဘယ်တော့မှ မဖောက်ပြန်ပါ ဘူး။ ဘယ်တော့မှ မျှော်လင့်ချက် မကုန်ဆုံးပါဘူး။ ဘယ်တော့မှ ပျောက်ကွယ် မှေးမှိန်မသွားပါဘူး။ ဒါကြောင့် အာဇာနည်ဗိမာန်တွေဟာ ငါတို့ခေတ်မှာ အလှအပဆုံး ကိုးကွယ်ရမယ့် အဆောက်အဦတွေ ဖြစ် လာပါပြီ'

ကျေးဇူးကြီးမားလှတဲ့
အဖတိုင်းပြည်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ
ရဲဘော်တစ်ယောက် ကျဆုံးသွားတဲ့အခါ၊
သေခြင်းတရားဟာ အဆုံးသတ်ခဲ့ပါပြီ။
ထောင်နံရံတွေလဲ ပြိုကျ ပွင့်ထွက်ခဲ့ပါပြီ။
နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် 'သေခြင်း' တရားနဲ့ အတူ
'အသက်ရှင်ခြင်း' ဟာ စတင်လာခဲ့ပါပြီ။

ဘုရားဝင် ပုန်ကန်ထကြွခွင့်

ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေကြီးရဲ့ အပိုဒ် ၄၀ မှာ ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ 'ပုန်ကန်ထကြွခွင့်' ဟာ ဒီနေ့အထိ တရားဝင် နေပါသေးတယ်။ ဒီပြဋ္ဌာန်းချက် က ကျွန်တော်တို့ သမ္မတနိုင်ငံက တိုင်းသူပြည်သားတွေ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် သာသာ ထာယာနဲ့ အေးချမ်းနေတဲ့ အခါမျိုးမှာ လုပ်ဆောင်ဖို့ ပြဋ္ဌာန်းထားတာလား။ မဟုတ်ပါဘူး။ အခြေခံ ဥပဒေကြီးအရ ဆိုရင် ဒီလို ကြိုတင် ပြဋ္ဌာန်းတာဟာ အင်တန် အပြောကျယ်တဲ့ ပင်လယ်ပြင်မှာ သင်္ဘောတစ်စင်းအတွက် အသက်ကယ် ကျွေးမွေး တပ်ဆင်ပေးတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။ ဥပမာ ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီ သင်္ဘော ကြီးဟာ ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကျော် ခုတ်မောင်းနေတုန်း ရန်သူက အလစ်မှာ ကျော်ပီဒီနဲ့ ပစ်ခတ်ခြင်း ခံရတဲ့အခါ ဒီအသက်ကယ်လှေကို အသုံးပြုရသလိုပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အခြေခံ ဥပဒေကြီးကို သစ္စာဖောက်လာကြတဲ့အခါ ပြည်သူတွေ ချစ်ခင်ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ဆုံးရှုံးပျောက်ကွယ်လာတဲ့အခါ ဒီလို အခါ မျိုးမှာ ကျွန်တော်တို့အတွက် အခွင့်အရေး တစ်ခုသာ ကျန်ပါတော့တယ်။ ဒီအခွင့် အရေးဟာ ဘယ်အာဏာနဲ့မှ ပယ်ဖျက်ပစ်လို့ မရတဲ့ အခွင့်အရေး ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအခွင့်အရေးက ဘာလဲဆိုတော့ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုနဲ့ မတရား အဓမ္မမှုတွေကို ကာကွယ်နိုင်ခွင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂုဏ်ပြုအပ်တဲ့ တရားသူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား၊ အကြမ်းဖက်အုပ်စိုးမှုကို တော်လှန်ပုန်ကန်တဲ့ အခွင့်အရေးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ရှေးပဝေဏီအခါကစပြီး အခု အချိန်အထိ အယူဝါဒ အမျိုးမျိုး၊ အတွေးအခေါ်အမျိုးမျိုးနဲ့ ယုံကြည်ချက် အမျိုးမျိုး ရှိကြတဲ့အတွက် ကမ္ဘာခေါင်းဆောင်ကြီးများက အသိအမှတ် ပြုထားကြတဲ့ အခွင့်အရေး တစ်ရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

တရုတ်ပြည်ကြီးမှာ ဆိုလို့ရှိရင် အလွန်ရှေးကျတဲ့ ဘုရင်မင်းဆက်များ လက်ထက်ကတည်းက အခြေခံ ဥပဒေရဲ့ အဓိက အချက်အနေနဲ့ တိုင်းပြည်ကို ငါတကော ကောပြီး အကြမ်းပကမ်း အုပ်စိုးတဲ့ ဘုရင်များ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရင် ဒီဘုရင်ကို နန်းကချပြီး သူ့နေရာမှာ စိတ်ကောင်း နလုံးကောင်း ရှိတဲ့ မင်းသား ဇာစ်ပါးကို တင်မြှောက်အုပ်ချုပ်ဖို့ အတိုအလင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခဲ့ပါတယ်။

ရှေးဟောင်း အိန္ဒိယပြည်က သဘာဝတ္ထဓမ္မ ဆရာကြီးတွေအနေနဲ့လဲ ငါ့မင်း ငါ့ချင်း ပြည်သူ့ကို ညှဉ်းဆဲတဲ့ အာဏာပိုင်တွေကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခုခံတော်လှန်ကြဖို့ ဩဝါဒပေးခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဟာ တော်လှန်ရေး တစ်ရပ်ရဲ့ တရားတဲ့ အဖြစ်ကို ထောက်မပြီး ဒီကော်လှန်ရေး သဘောတရားကို မကြာခဏ လက်တွေ့ဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီထဲက စိတ်ပိုင်း ဆိုင်ရာ ခေါင်းဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦးက 'လူများစုကြီးရဲ့ အယူအဆ ဆူတစ်ခုဟာ ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးထက် ပိုပြီး အင်အားကြီးမားတယ်။ ချည်မျှင်ကလေး တွေ အမြောက်အမြား စုပေါင်းပြီး ကျပ်ငမားတဲ့ ကြိုးတစ်ချောင်းဟာ ခြင်္သေ့ကြီး တစ်ကောင်ကိုတောင် ဒရွတ်တိုက်ပါအောင် ဆွဲနိုင်တယ်' လို့ မိန့်ကြားခဲ့ဖူး တယ်။

ခေါမပြည် မြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့များနဲ့ ရောမပြည်သမ္မတ အုပ်ချုပ်ရေး ခေတ်ကဆိုရင်လဲ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးတဲ့ သူတွေကို ရုတ်ရက်စက်စက် လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ပစ်ဖို့ ထောက်ခံ သဘောတူခဲ့ကြပါတယ်။

အလယ်ခေတ်မှာ ဆိုရင်လဲ ဆာလစ်ဘာရီက ညွှန်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တွေရဲ့ 'ပြည်သူ့ ပြည်သားကောင်းများ အကြောင်း' ဆိုတဲ့ စာအုပ်ထဲမှာ ဒီအခန်း ကို ဖော်ပြ ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ သူရေးသားခဲ့တာက 'မင်းသား တစ်ပါးဟာ မင်းကျင့်တရားနဲ့အညီ 'မအုပ်ချုပ်ဘဲ အဓမ္မ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးလာပြီဆိုရင် ဒီမင်းသားကို အကြမ်းဖက် ဖြုတ်ချတာဟာ တရားတယ်၊ မှန်ကန်တယ်' ဟု

ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ သူက အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးတဲ့ သူတွေကို အဆိပ်ကျွေးသတ် တာထက် ဓားနဲ့ ထိုးသတ်တာက ပိုကောင်းတယ်လို့တောင် ထောက်ခံခဲ့ပါသေး တယ်။

စိန့်သောမတ် အက္ခီနပ်စ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလဲ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးမှု ကို သမ္မတကို ကန့်ကွက် ရှုတ်ချပြီး ဒီလို အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးတဲ့ သူတွေကို ပြည်သူ့ အားနဲ့ ဖြုတ်ချပစ်ရမယ်လို့ ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့ပါတယ်။

မာတင် လူသားဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလဲ အစိုးရအဖွဲ့ဟာ တရားဥပဒေကို မှီသောက်ပြီ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးတဲ့ အသွင်ရောက်လာပြီဆိုရင် တိုင်းသူပြည်သား တွေဟာ ဒီအစိုးရရဲ့ ညွှန်ကြားသတ်မှတ်ချက်တွေကို လိုက်နာထမ်းဆောင်စရာ မလိုတော့ဘူးလို့ ကြေညာခဲ့ပါတယ်။ ဖိလစ်ပိုင်လင်သွန်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလဲ အစိုးရများက ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်စိုင်းပြီး အုပ်ချုပ်လာပြီဆိုရင် ပြန်လည် ခုခံ တော်လှန်ဖို့ ရှိရမယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ ပြိုင်ပြောင်းလဲရေး အဖွဲ့ ပတ်သက်ပြီး အထင်ရှားဆုံး ဖြစ်တဲ့ ပညာရှိကြီး ကာလ်ဗင်ကလဲ နိုင်ငံ ကို အယူအဆ တစ်ရပ်အနေနဲ့ ပြည်သူလူထုဟာ ဘယ်မတရား အဓမ္မမျိုးကိုမဆို တော်ရက်စွဲကိုင်းပြီး ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နိုင်ခွင့် ရှိတယ်လို့ သတ်မှတ်ဖော်ပြခဲ့ပါ တယ်။

ဒုတိယမြောက် ဖိလစ်ဘုရင်လက်ထက် စပိန်ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟော့ဇီမာရီအန်နာလို ပုဂ္ဂိုလ်ကတောင် သူ့ရဲ့စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ ဒီအယူအဆ ဖော်သက်ပြီး ရေးသားခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူက ဘုရင်ခံတစ်ပါးဟာ အာဏာကို အတိုက်အခံမရှိဘဲ အခါ ဖြစ်စေ၊ ဒါမှမဟုတ် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခံရလို့ပဲ အကြမ်းဖက်တဲ့ အသွင် လက္ခဏာများနဲ့ အုပ်ချုပ်လာပြီဆိုရင် တိုင်းသူ ပြည်သား တစ်ယောက်ဟာ ဒီအကြမ်းဖက် အုပ်ချုပ်မှုကို တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ ဝှက်စွာ ဖြစ်စေ အနည်းနဲ့အများ ကန့်ကွက် ဆန္ဒပြဖို့ လိုအပ်လာတယ်လို့ ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါတယ်။

ပြင်သစ်စာရေးဆရာကြီးဖြစ်တဲ့ ဖရန်ကွစ် ဟော့မင်းကလဲ အစိုးရနဲ့ ပြည်သူ တို့အကြားတွဲအကြားမှာ စာချုပ် သို့မဟုတ် သဘောတူညီချက် တစ်ရပ် ရှိရမယ်။ အစိုးရများက အဲဒီသဘောတူညီချက်တွေကို ချိုးဖောက်ပြီ အကြမ်း ဖက် အုပ်စိုးလာရင် ပြည်သူတွေဟာ ပုန်ကန်ထကြွနိုင်ခွင့် ရှိရမယ်လို့ ရေးသား ခဲ့ တယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၇ ရာစုနှစ် စောစောပိုင်းလောက်က ဖြာမန်တရာသူကြီး

တစ်ဦး ဖြစ်တဲ့ ဂျွန်အယ်လ်သပ်စ်ကလဲ 'နိုင်ငံရေးကျမ်း' ကြီးထဲမှာ တိုင်းပြည် ရဲ့ အမြင်ဆုံး အာဏာပိုင်အဖွဲ့ဖြစ်တဲ့ အစိုးရဆိုတာဟာ တိုင်းသူပြည်သား လူအများ ရဲ့ စေတနာဝန်ထမ်းအဖြစ် ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း ဖြစ်တယ်။ အစိုးရအာဏာပိုင် တွေဟာ လူထုထဲက လူတွေပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အာဏာပိုင်တွေက မတရားမှု ဥပဒေမဲ့ ပြုကျင့်မှုနဲ့ အကြမ်းဖက်မှုတွေ လုပ်ဆောင်လာခဲ့ရင် တိုင်းသူပြည်သားတွေ ဟာ ဒီအစိုးရရဲ့ အမိန့်ကို နားခံစရာ မလိုတော့ဘူး။ သူတို့မှာ ပြန်လည် ခုခံနိုင် ခွင့်၊ ပုန်ကန်ထကြွနိုင်ခွင့် ရှိနေတယ်လို့ ရေးခဲ့ပါတယ်။

ဂုဏ်ပြုအပ်တဲ့ တရားသူကြီးများ ခင်ဗျား၊ အခုအထိ ကျွန်တော်ဟာ ရှေးရှေးက ဥပမာများနှင့်တကွ အလယ်ခေတ်က ဥပမာများရော အခုခေတ်သစ် မျက်မှောက်ကာလရဲ့ အစပိုင်းက ဥပမာများပါ တင်ပြ အစီရင်ခံပြီးပါပြီ။ ဒီ ဥပမာများဟာ အယူဝါဒအမျိုးမျိုး ရှိတဲ့ ပညာရှိ စာရေးဆရာကြီးများရဲ့ ရေးသား ချက်တွေထဲ ရွေးချယ်ထုတ်နုတ်ပြီး တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒါတွေတင်မကဘဲ လူကြီးမင်းများ သိရှိပြီး ဖြစ်ကြတဲ့အတိုင်း ပုန်ကန်ထ ကြွနိုင်ခွင့်စီတာဟာ ကျူးဘားမှာ တိုင်းပြည် တစ်ပြည်၊ လူမျိုးတစ်မျိုးအဖြစ် ပေါ်ပေါက်တဲ့အချိန်က စတင်ပြီး အခိုင်အမာ ပါရှိလာတဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်လောက်ကပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ ပုန်ကန်ထ ကြွမှုရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့် လူကြီးမင်းတို့ဟာ ဒီနေ့ဒီအချိန်မှာ ကျူးဘား အမျိုးသား တရားသူကြီး ဝတ်စုံဝတ်ရုံများကို ဝင်ဆင်နေကြရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အခု ဒီတရားဥပဒေရဲ့ အဆောင်အယောင် အဝတ်အစားတွေဟာ အမှန်တရားအတွက် ဖြစ်ပါစေလို့ ဆန္ဒ ပြုပါတယ်။

မြင့်မြတ်သော အခွင့်အရေး

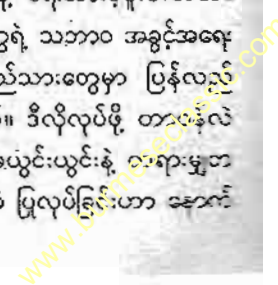
အင်္ဂလန်ပြည်မှာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၇ ရာစုနှစ်အတွင်း ပထမမြောက် ချားလ်ဘုရင် နဲ့ ဒုတိယမြောက် ဂျိမ်းဘုရင်တို့ဟာ ငါတကော ကောပြီး တိုင်းပြည်ကို ထင်သလို အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြလို့ ထီးနန်းက အချစ်ရတယ်ဆိုတာ လူတိုင်း သိပြီး ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်နဲ့ တစ်ဆက်တည်း အမြင်ကျယ်တဲ့ နိုင်ငံရေး အဘိဓမ္မာတွေ ပေါ်ပေါက်ပြီး လူမှုဆက်ဆံရေးမှာ လူတန်းစားသစ်တစ်ရပ်အတွက် အခြေခံ အထောက်အပံ့တွေ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ဒီလူတန်းစားဟာ မြေထဲက စနစ်ရဲ့ အနောင်အဖွဲ့တွေကို ရုန်းကန်တိုက်ခိုက်နေရတဲ့အခါ ဖြစ်ပါတယ်။

ထာဝစဉ် သက်ဦးဆံပိုင် အုပ်ချုပ်ရေး ဝါဒသမားတွေကို ဆန့်ကျင်ပြီး ဒီအယူအဆသစ်ဟာ လူမှုဆက်ဆံရေး အခြေခံမူများနဲ့ အစိုးရရဲ့ လက္ခဏာရပ် များကို သတ်မှတ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒီအယူအဆသစ်ကို အကြောင်းပြပြီး ၁၇၇၅ ခုနှစ် အမေရိကန်တော်လှန်ရေးနဲ့ ၁၇၈၉ ခု ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးကြီးတွေရဲ့ အခြေခံ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွေ ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒီကြီးမားတဲ့ ဖြစ်ရပ်ကြီးတွေရဲ့ အောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ကမ္ဘာသစ်မှာ ရှိနေတဲ့ စပိန်ကိုလိုနီတွေရဲ့ လွတ်မြောက်ရေး ချစ်ရှားမှုတွေ ပေါ်ပေါက်ပြီး ဒီကိုလိုနီ သင်္ကြံကြီးရဲ့ နောက်ဆုံးကွင်းဆက်ဟာ ကျူးဘားပြည်မှာ ဖြတ်တောက်ခြင်း ခံလိုက်ရပါတယ်။

ဒီအယူအဆသစ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် နိုင်ငံရေး ခံယူချက်များ ကို ပြုစုပျိုးထောင်ထားခဲ့တဲ့အပြင် ကျွန်တော်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံရပ် ကြီးကိုလဲ ရွေ့မာရီ အခြေခံ ဥပဒေကြီးကနေပြီး ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ် အခြေခံ ဥပဒေကြီး ထိအောင် တစ်စတစ်စ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာစေခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ် အခြေခံဥပဒေကြီးမှာဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ခေတ်ရဲ့ ဆိုရှယ်လစ် ခံယူချက် မှာ အတော်လွှမ်းမိုးလာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ဥပဒေကြီးထဲမှာ ဥစ္စာပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက် တဲ့ လူမှုဆက်ဆံရေး ဖြစ်ရပ်များနဲ့ လူတွေရဲ့ ခွဲခြားလို့ မရတဲ့ လူတန်းစေ ချိန်ဆိုင်နိုင်ရေး အခြေခံမူတွေ ပါဝင်နေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေဟာ အိမ်တန် ကျယ်ပြန့်ပြီး အကွဲကွဲ အပြားပြား ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် လူတွေဟာ အချက်ကိုကောင်းကောင်းသဘောမပေါက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြပါတယ်။

အဲဒီတော့ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးမှုကို ပြန်လည် ခုခံတော်လှန်နိုင်ခွင့်ဟာ အောက်ဆုံးမှာ မြင့်မြတ်တဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ရပ် ဖြစ်လာပါတယ်။ နိုင်ငံရေး အဖွဲ့လပ်မှုရဲ့ အခြေခံတရား ဖြစ်လာပါတယ်။

၁၆၄၉ ခုနှစ်လောက်ထဲက ဂျွန်မစ်လ်တန်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက 'နိုင်ငံရေး အာဏာဆိုတာဟာ ပြည်သူလူထုအပေါ်မှာ တည်တယ်။ ပြည်သူလူထုကသာလျှင် အာဏာကို နန်းတင်နိုင်တယ်၊ နန်းချနိုင်တယ်၊ ပြည်သူလူထုမှာ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးတဲ့ သူများကို ဖြုတ်ချရမယ့် တာဝန်ရှိတယ်' လို့ ရေးသားခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဂျွန်လော့ခ်ဆိုတဲ့ ပညာရှင်ကြီးကလဲ 'လူသားတွေရဲ့ သဘာဝ အခွင့်အရေး ကို ချိုးဖောက် ဖျက်ဆီးခြင်း ခံရရင် ပြည်သူပြည်သားတွေမှာ ပြန်လည် ခုခံနိုင်ခွင့်နဲ့ အစိုးရ အပြောင်းအလဲလုပ်နိုင်ခွင့် ရှိတယ်။ ဒီလိုလုပ်ဖို့ တာဝန်လဲ ခံရမယ်' လို့ ထောက်ခံပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။ 'အမှားမှား အယွင်းယွင်းနဲ့ ဝါရားမှုတ ခင်ခင် ခဲ့တဲ့ အဓိအားစုကို ဆန့်ကျင်ရာမှာ အတိုက်အခံ ပြုလုပ်ခြင်းဟာ နောက်

ဆုံး အားထားစရာ နည်းလမ်းဘဲ ဖြစ်တယ်' လို့ သူက ရေးသားခဲ့ပါတယ်။

'ပြည်သူလူထုက သူတို့ဟာ အတင်းအကျပ် စေခိုင်းခြင်း ခံရပြီး အတင်းအကျပ် နှာခံနေရတယ်ဆိုတာကို သိမြင်လာတာဟာ ကောင်းတဲ့ လက္ခဏာပဲ။ ဒီကတစ်ဆင့် သူတို့အပေါ်မှာ ကျရောက်နေတဲ့ ထမ်းပိုးကို ခါချနိုင်တယ်။ ခါလဲ ခါချခဲ့တယ်ဆိုရင် ဒါဟာ ပိုပြီး ကောင်းမွန်တဲ့ လက္ခဏာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူတို့ဆီက လူယူသွားတဲ့ အခွင့်အရေးကို အသုံးပြုပြီး လွတ်လပ်ခွင့်ကို ပြန်ရယူနိုင်ကြလို့ပါပဲ' လို့ ရူးဆိုးဆိုတဲ့ ပညာရှိကြီးက ပြောဆိုခဲ့ဖူးပါတယ်။

၁၇၇၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့က ဖိလာဒဲလ်ဖီယာမြို့ ကွန်ဂရက် အစည်းအဝေးကြီးက ထုတ်ပြန်ခဲ့တဲ့ အမေရိကန် လွတ်လပ်ရေး ကြေညာစာတမ်းကြီးမှာဆိုရင် ဒီအချက်ကို အင်မတန် လှပတဲ့ အသုံးအနှုန်းစာပိုဒ်များနဲ့ ဖော်ပြထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ 'လူအားလုံးတို့သည် ၎င်းတို့အား ဖန်ဆင်းခဲ့သည့် တန်ခိုးတော်ရှင်၏ ချီးမြှင့်ပေးအပ်ချက်အရ ဖျောက်ဖျက်ခြင်းငှာ မရစကောင်းသော အခွင့်အရေးများဖြင့် တန်းတူရည်တူ မွေးဖွားလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်း အခွင့်အရေးများမှာ အသက်ရှင်ခွင့်၊ လွတ်လပ်ခွင့်နှင့် ပျော်ရွှင်မှုကို ရှာကြံနိုင်ခွင့်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဤ အခွင့်အရေးများကို အာမခံရန် အလိုငှာ လူသားတို့ အကြားတွင် အစိုးရအဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ခဲ့ကြရ၍ အုပ်ချုပ်ခံရသူများ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်အရ တရားဥပဒေ အာဏာများကို အပ်နှင်းခြင်း ခံကြရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အစိုးရ အဖွဲ့တစ်ခု၏ အသွင်လက္ခဏာတစ်ရပ်သည် ဤအချက်များကို ချိုးဖောက် ဖျက်ဆီးသည့် သဘောမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါက ယင်းအစိုးရအဖွဲ့ကို ပြောင်းလဲပစ်ရန်၊ သို့မဟုတ် ဖျက်သိမ်းပစ်ရန်မှာ ပြည်သူတို့၏ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် အဆို ပြန်လည် စုစည်း၍ မိမိတို့၏ လုံခြုံရေးနှင့် ပျော်ရွှင်ရေးတို့ကို ထိရောက်စွာ စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံမှတ် ကိုးစားရသော အစိုးရအဖွဲ့သစ် တစ်ရပ်ကို ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းနိုင် ခွင့်ရှိကြသည်' လို့ အဲဒီကြေညာစာတမ်းကြီးထဲမှာ အတိအလင်း ဖော်ပြပါရှိပါတယ်။

ပြင်သစ်တို့ရဲ့ 'လူ့အခွင့်အရေး ကြေညာစာတမ်းကြီး' မှာလဲ ဒီအခြေခံ မူများကို ခေတ်အဆက်ဆက် လူသားတွေအတွက် အမွေပေးသလို ရေးသားဖော်ပြထားတာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ အစိုးရသည် ပြည်သူတို့၏ အခွင့်အရေးများကို ချိုးဖောက်လာပါက ပုန်ကန်ထကြွခြင်းသည် ပြည်သူတို့အတွက် အဆုံးစွန်သော အခွင့်အရေးတစ်ရပ် ဖြစ်၍ မရှောင်မလွှဲသာသော တာဝန်လည်း ဖြစ်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် တိုင်းပြည်၏ အချုပ်အခြာ အာဏာကို လူယူ

ချက်လာပါက လွတ်လပ်သော ပြည်သူတို့က ထိုသူအား သေဒဏ်အပြစ်ပေးကြသည်' လို့ ဖော်ပြပါရှိခဲ့ပါတယ်။)

လူသား ယုတ်မာမှု

ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆိုလိုချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကိုးအကား အထောက်အထား တွေက ပြည်စုံလုံလောက်ပြီလို့ ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ထောင်ဒဏ် ၂၆ နှစ်အပြစ်ပေးဖို့ အစိုးရရှေ့နေကြီး လျှောက်လဲခဲ့တာထက် ပိုပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ လွတ်လပ်ချက်က ပြည်စုံနေပါပြီ။ ပြည်သူလူထုရဲ့ လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ပျော်ရွှင်ရေးကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတဲ့ သူတွေကို လူတိုင်းက ထောက်ခံကြပါတယ်။ ပြည်သူတို့က မိန့်ပုံညည်းဆဲတဲ့ သူ၊ အဓမ္မ ပြုကျင့်တဲ့သူ၊ အကြင်နာကင်းမဲ့စွာ လူယက်တာတွေကို သူ ဒီလို လူမျိုးကို ဘယ်သူကမှ မထောက်ခံပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ အကိုးအကား အထောက်အထားတွေ အမြောက်အမြား တင်ပြခဲ့ရတယ်။ ဒါတွေကို အစိုးရ ရှေ့နေကြီးဟာ တစ်ခုမှ ငြင်းချက်ထုတ်နိုင်မယ် ထင်တယ်။

ဘာတစ္ဆတာဟာ ပြည်သူလူထုရဲ့ ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်ပြီး အာဏာကို အသုံးပြုတာပဲ။ နောက်ပြီးတော့ သစ္စာဖောက်မှုနဲ့ လက်နက်အားကိုးပြီး သမ္မတကို တရားဥပဒေကို ချိုးဖောက်ဖျက်ဆီးခဲ့တယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒီနည်းနဲ့ အာဏာလက်ရှိ ဖြစ်နေတဲ့ ဘာတစ္ဆတာကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တရားပါတယ်၊ မဟုတ်ပါဘဲလို့ လူကြီးမင်း ပြောနိုင်ပါမလဲ။

သွေးချောင်းစီးမှုတွေ၊ မိန့်ပုံညည်းဆဲမှုတွေ၊ ရုတ်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ အမှုတွေနဲ့ အစိုးရကို ဘယ်လို လုပ်ပြီး တရားဝင် အရည်အချင်းရှိတဲ့ အစိုးရလို့ ပြောနိုင် သတ်မှတ်ပါမလဲ။ အဖောက်ပြန်ဆုံး လူတွေ၊ အဖောက်ပြန်ဆုံး အမှုတွေနဲ့ အဖောက်ပြန်ဆုံး ပြုုုရိုက်ရက်တစ် အရာရှိဆိုးတွေ ပေါင်းစပ် အစိုးရကို လူကြီးမင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တော်လှန်ရေး ကျတယ်လို့ ပြောနိုင်ပါမလဲ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အခြေခံ ဥပဒေကြီးကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ အစိုးရနေတဲ့ တရားရုံးတော်တစ်ခုဟာ သစ္စာဖောက်မှုကြီး ကျူးလွန်နေတာကို ခြင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တရားဥပဒေအရ ခိုင်လုံတယ်လို့ ယူဆပါသလဲ။ သူတို့ရဲ့ သွေးခြေကျခံပြီး အသက်ကို ပူဇော်စွန့်လွှတ်ပြီး တိုင်းပြည်ကို ထိန်းသိမ်းဖို့ ကြိုးစားတဲ့ ပြည်သူပြည်သားတွေကို ဒီတရားရုံးတွေက ဘယ်အခွင့်

အာဏာနဲ့ အကျဉ်းထောင်ကို ပို့နေရပါသလဲ။

ဒါတွေအားလုံးဟာ တစ်မျိုးသားလုံးရဲ့ မျက်စိထဲမှာ အင်မတန် ကြီးမားတဲ့ ယုတ်မာမှုကြီးတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။ တကယ့်အမှန်တရားရဲ့ အခြေခံမှန်ကြည့်ရင်လဲ ကြီးမားတဲ့ ယုတ်မာမှုကြီးတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။

မတရားကျင့်ခံရသော တရားဥပဒေ

ဂုဏ်ပြုအပ်တဲ့ တရားသူကြီးများ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်ဟာ တရားဥပဒေကျိုးဖောက်ပြီး အခြေခံဥပဒေကြီးကို အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာဖြစ်အောင် ဆုတ်ပြစ်ခံခဲ့ရတဲ့ အာဏာရှင် လူတစ်စုကို တစ်ခါတုန်းက အပြစ်ပေးဖို့ ကြိုးစားရာမှာ မအောင်မြင်ခဲ့ဘဲ အချည်းနှီး ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ သာမန်ပြည်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ ဒီတရားမဝင်တဲ့ အစိုးရကို ဖြုတ်ချပြီး တရားဝင်အခြေခံဥပဒေကြီးကို ပြန်လည် အသက်သွင်းဖို့ ကြိုးစားမှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ တရားခံနေရတဲ့ တရားခံတစ်ယောက် ဖြစ်နေပါပြီ။ ထောင်ထဲမှာ ၇၆ ရက်လုံးထိုင်ချုပ်နှောင်ထားပြီး တခြားလူကို မဆိုထားနဲ့၊ ကျွန်တော်သားကိုတောင်မှ တွေ့ခွင့်မရဘဲ ပြောခွင့် မရတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်ကို စက်သေနတ်ကြီး နှစ်လက်နဲ့ တစ်ဘက် တစ်ချက် ချိန်ပြီး ဒီနေရာရောက်အောင် မြို့ထဲက ဖြတ်ခေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အမှုကို တိတိတိတိပုန်း စစ်ဆေးဖို့အတွက် အစောအရှောက် ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း ချထားတဲ့ ဒီနေရာကို ခေါ်လာကြပါတယ်။ အစိုးရ ရှေ့နေကြီးကလဲ သူ့လက်ထဲမှာ ရာဇဝတ်မှုကျင့်ထုံး ဥပဒေစာအုပ်ကြီးကို ခုတ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ထောင်ဒဏ် ၂၆ နှစ် အပြစ်ပေးဖို့ ဣန္ဒြေရရနဲ့ လျှောက်ချက် တင်နေပါတယ်။

အရင်တစ်ခါ ကျွန်တော် အစိုးရကို တရားစွဲခဲ့တုန်းက ရုံးတော်က ဘာလုပ်ဆောင်မပေးခဲ့ပါဘူး။ ဒါဟာ အစိုးရက အာဏာနဲ့ တားလို့ လုပ်ဆောင်မသင့်ဘဲ နေခဲ့ရပါတယ်လို့ လူကြီးမင်းများက ဖြေကြားကောင်း ဖြေကြားပါလိမ့်မယ် ကောင်းပါပြီ။ အဲဒီတော့ တစ်ခု ဝန်ခံစေချင်ပါတယ်။ အခု ဒီတစ်ခါမှာ ကျွန်တော့်ကို အပြစ်ပေးဖို့ အစိုးရက အာဏာနဲ့ အတင်းအကျပ် စေခိုင်းထားသလားဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါရစေ။

ဒီလိုဆိုရင် ပထမအကြိမ်တုန်းက လူကြီးမင်းတို့ဟာ အပြစ်ရှိတဲ့သူ အပြစ်မပေးနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ အခု ဒုတိယအကြိမ်မှာတော့ အပြစ်မရှိတဲ့

အပြစ်ပေးဖို့ အဓမ္မ အခိုင်းခံနေကြရတယ်။ ဒီတိုင်းသာဆိုရင် (တရားဥပဒေရဲ့ ချိဟာ နှစ်ခါတိတိ မတရား အကျင့်ခံလိုက်ရပြီလို့ ကျွန်တော် ပြောလိုပါတယ်။)

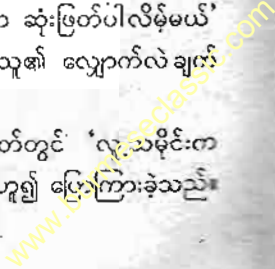
နိဂုံးက ဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ခုခံကာကွယ်တဲ့ လျှောက်လဲချက်ကို နိဂုံးချုပ်ပါတော့မယ်။ ပထမယုံ ဝတ်လုံတော်ရ ရှေ့နေကြီးများရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း 'တရားခံကို လုံးဝ အပြစ်ပေးဖို့ လျှောက်ထားပါတယ်' ဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းမျိုးနဲ့ နိဂုံးမချုပ်လို့ပါ။ ကျွန်တော့် ရဲဘော်တွေ 'ထင်းရှူးကျွန်း' (ISLE OF PINES) က ရက်စက်စွာ လှတဲ့ အကျဉ်းထောင်ထဲ ကျခံနေရတဲ့ အခိုက်အတန့်မှာ ကျွန်တော်ဟာ ခိုကွယ်ကွယ် လွတ်ပစ်ဖို့ မတောင်းဆိုချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို သူတို့ရှိရာ သူတို့နဲ့ သေအတူရှင်မကွာ ထားပေးပါလို့ တောင်းဆိုပါတယ်။ တကယ်တော့ ရာဇဝတ်ကောင် လူဆိုးသူခိုးတစ်ယောက်က သမ္မတ ဖြစ်နေတဲ့ ဒီ သမ္မတ မှာ ရိုးသားဖြောင့်မတ်တဲ့ လူတွေဟာ သေရင်လဲ အသေခံရလိမ့်မယ်။ ဒါမှတင်မက ထောင်ထဲရင်လဲ အပို့ခံရလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် နားလည် သဘောမရှိဘဲ ပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။

လူတိုင်းလူတိုင်းအတွက် ထောင်ကျတယ်ဆိုတာ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သလို ကျွန်တော်အတွက်လဲ ထောင်ဆိုတာ ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ယုံပါရတယ်။ ထောင်ဆိုတာဟာ တဖက်သတ် မတရားညှဉ်းဆဲမှုတွေနဲ့ ယုတ်မာတဲ့ စိတ်မှုတွေ ပြည့်နေတဲ့ အရပ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ ထောင်ကို မကြောက်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲဘော် အဖေကို ၇၀ ရဲ့အသက်ကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ပစ်ခဲ့တဲ့ လက်နက်အား မြန်မာ့အစိုးရရဲ့ ဒေါသအမျက်ကို တစ်စက်ကလေးမှ မကြောက်သလို ထောင်ထဲမှာ မကြောက်ပါဘူး။

ကျွန်တော့်ကို စီရင်ချက်သာ ချပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ လုံးဝ မရမစိုက်ပါဘူး။ လူ့သမိုင်းက ကျွန်တော့်မှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မယ်' ဤသို့လျှင် ကပ်စထရီသည် ငါးနာရီကြာသော သူ၏ လျှောက်လဲချက်ကို နိဂုံးချုပ်ကာ အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။

ယင်း လျှောက်လဲချက်၏ နိဂုံးချုပ် အဆုံးသတ်တွင် 'လူ့သမိုင်းက ကျွန်တော်မှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မယ်' ဟူ၍ ပြောကြားခဲ့သည်။

မှန်သည်။ သူပြောကြားခဲ့သည့်အတိုင်း ယခုအခါ လူ့သမိုင်းက ကပ်စထရီ
အပတ်မရှိကြောင်း အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလော။

အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်

ကားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်ရောက်စီးနင်း တိုက်ခိုက်မှုဖြင့် ကပ်စထရီသည်
ထောင်ဒဏ် ၁၅ နှစ် အပြစ်ပေးခံခဲ့ရသည်။ သူ၏ ညီဖြစ်သူ ရောလ်ကပ်စထရီ
ထောင်ဒဏ် ၁၃ နှစ် အပြစ်ပေးခံရ၍ အခြား ရဲဘော်များမှာလည်း ၁၀ နှစ်၊
၅ နှစ် စသည်ဖြင့် အသီးသီး အပြစ်ပေးခံကြရသည်။

သို့နှင့်ပင် ဇူလိုင် ၂၆ ရက် တိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသော သူပုန်တပ်
မျိုးချစ် လူငယ်များ အားလုံး ကျူးဘားပြည်၏ အနောက်တောင်ဘက်ရှိ
‘ဝင်းရူးကျွန်း’ ကလေး (ISLE OF PINES) ပေါ်မှ အကျဉ်းထောင်ထဲတွင်
အခြေတစ်ဝေးတည်း ပြန်လည် ဆုံတွေ့ကြရပြန်သည်။

သို့ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြရသည်ဆိုသော်လည်း သူပုန်တပ်သား ရဲဘော်များ
သည် သူတို့၏ ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီကို အတော်ကြာအောင် ထောင်ထဲတွင်
မမြင်ရဘဲ ရှိနေခဲ့ကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဆိုင်ရာ အထက်
အရ ကပ်စထရီအား အဆိုပါ ထောင်ထဲတွင် မည်သူနှင့်မျှ မတွေ့မမြင်
အောင် ခုနစ်လကြာမျှ ‘တိုက်ပိတ်’ ထားခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကပ်စထရီက သူ့အား ယင်းသို့ အလုံထောင်ထဲတွင်
‘တိုက်ပိတ်’ ထားခြင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ကန့်ကွက်အရေးဆိုသဖြင့် အခြား
ဘက်များနှင့်အတူ အကျဉ်းသားများ ရသင့်ရထိုက်သည့် အခွင့်အရေးများကို
ခံခဲ့ရသည်။

ကပ်စထရီသည် ‘လှေခွက်ချည်းကျန် အလံမလှ’ ဘဲ ဇွဲကောင်းသူ တစ်ဦး
သည်။ ‘ပြောသည့်အတိုင်း လုပ်တတ်၍ လုပ်သည့်အတိုင်း ပြောတတ်’ အခွင့်

ဖြစ်သည်။ စင်တီရာဂိုမြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံ၏ အခန်းကလေးထဲ ပုန်ကန်မှုဖြင့် သေဒဏ် အပေးခံရမည်ကိုပင် မကြောက်ဘဲ ရဲရဲတောက် လျှောက်လဲချက်ပေးခဲ့ သလို ယခုထောင်ထဲတွင်လည်း 'အညံ့မခံ အလံမလှဲဘဲ' ဇွဲကောင်းလှသည်နှင့်အမျှ စိတ်ဓာတ် တက်ကြွလျက် ရှိသည်။

သူသည် ထောင်ထဲတွင် အခြား အကျဉ်းသားများဖြင့် ရောနှော နေထိုင် ခွင့် ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အချိန်ကို အလဟဿ အဖြစ်မခံဘဲ ထောင်ထဲမှာပင် 'နိုင်ငံရေး သင်တန်းကျောင်း' တစ်ခု ဖွင့်၍ အကျဉ်းသား ရဲဘော်များကို ပညာပေး တော့သည်။ နေ့စဉ် အချိန်မှန် သင်တန်းဖွင့်၍ ကမ္ဘာ့သမိုင်း၊ ကျူးဘားပြည်သမိုင်း နှင့် သဘာဝတ္ထ ပညာများကို အကျဉ်းသား ရဲဘော်များအား သင်ကြားဖြန့်ဖြူး ပေးခဲ့ရာ ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏ 'ထင်းရှူးကျွန်း' ပေါ်မှ အကျဉ်းထောင်ကလေး မှာ သူပုန်ရဲဘော်များအတွက် 'နိုင်ငံရေး သိပ္ပံကျောင်း' ကြီး ဖြစ်နေခဲ့သည်။

မှန်သည်။ ကပ်စထရီသည် မွန်ကားဒါးစစ်စခန်းသို့ ဝင်စီးရန် စီစဉ်ခဲ့ စဉ်က ရဲဘော်များအား စစ်ပညာကို မနေမနား သင်ကြားပေးခဲ့သလို ယခုလည်း ထောင်ထဲတွင် အချိန်ပြည့် နိုင်ငံရေးသင်တန်းကို စိတ်ပါလက်ပါ စနစ်တကျ ပေးနေပြန်သည်။ အဆိုပါ ကပ်စထရီ၏ ထောင်တွင်း နိုင်ငံရေးသင်တန်းကျောင်း ကို 'အဘလံစန်တာ မာရီယာ သိပ္ပံကျောင်း' ဟူ၍ပင် အမည်ပေးခဲ့သည်။ အဘလံစန်တာ မာရီယာမှာ မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်စီးခဲ့စဉ်က တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့ရသော ရဲဘော်တစ်ဦး၏ အမည်ဖြစ်၍ သူ့ကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ဤကျောင်းကို ဤနာမည်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကပ်စထရီသည် ထောင်ထဲတွင် ရဲဘော်များကိုသာ နိုင်ငံရေးပညာ ပေးခဲ့ သည် မဟုတ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း အဖက်ဖက်က ပညာရှာဖွေ ဆည်းပူးခဲ့ သည်။ အထူးသဖြင့် ခေါင်းဆောင်ကြီး မာတီ၏ စာအုပ်များကို အခေါက်ခေါက် အခါခါ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် လေ့လာဖတ်ရှုခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အင်္ဂလိပ်စာကိုလည်း သင်ကြားခဲ့သေးသည်။

ဤ အတောအတွင်း ဘာတစ္စတာ အစိုးရမှာ ပြည်သူလူထု၏ မကျေနပ် မှု၊ ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြမှုများကို တစ်နေ့တခြား ပို၍ တိုး၍ ရင်ဆိုင်လာနေရသည်။ အထူးသဖြင့် ဇူလိုင် ၂၆ ရက် ဖြစ်ရပ်ကြီးသည် ကျူးဘား တစ်ပြည်လုံးကို တပ်လှန့်နှိုးဆော်လိုက်သလို ဖြစ်ခဲ့ရာ ပြည်သူတို့၏ နိုင်ငံရေး အသိဉာဏ်မှာ တဟုန်ထိုး နိုးကြား တက်ကြွလာခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အမေရိကန် အရင်းရှင် ကုမ္ပဏီ ကြီးများ၏ လက်ဝါးကြီးအုပ် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကြောင့် တစ်တိုင်းပြည်လုံး

အသတ်နေရေး ကျပ်တည်းလာသဖြင့် သပိတ်မှောက်မှုများနှင့် ဆန္ဒပြမှုများမှာ ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏ အကြမ်းဖက် ဖိနှိပ်မှုများကြားမှပင် နေ့စဉ် ဖြစ်ပွားလျက် ရှိနေခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင်မူ ဘာတစ္စတာသည် နံနက် အိပ်ရာမှ ထလျှင်ထချင်း အကြီး အကျယ် ဒေါပွသွားခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့နေထိုင်ရာ စံအိမ်တော် ၏ အုတ်နံရံတွင် 'ဇူလိုင် ၂၆ ရက် ၁၉၅၃' ဟူသော စာလုံးကြီးများကို တွေ့ ဖြင်လိုက်ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ စာလုံးများမှာ တစ်လုံးလျှင် တစ်ပေခန့် ဖြစ်၍ ဆေးနီဖြင့် ရေးခြယ်ထားရာ တစ်စုံတစ်ယောက်က ညဘက်တွင် တိတ်တဆိတ် ဘာရောက် ရေးသွားဟန် တူသည်။

ဘာတစ္စတာသည် ချက်ချင်းပင် အဆိုပါ စာလုံးကြီးများကို အဖျက်ခိုင်း၏။ အဝန်ရှိသူ အစောင့်အကြပ်များကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးကာ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း တော့ သည်။ ထို့နောက် စံအိမ်တော် ပတ်လည်တွင် အစောင့်အကြပ်များကို ခါတိုင်းထက် ပိုမိုဆတိုး၍ ချထားခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ဘာတစ္စတာ အစိုးရကို ကျူးဘား ပြည်သူတို့က နည်းမျိုးစုံ ဖြင့် ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်လျက် ရှိကြရာ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုများမှာလည်း တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ကျူးဘားပြည်တွင်းတွင် ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်နေသော အစိုးရ နှင့် ပြည်သူတို့၏ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပွားမှုများကို နိုင်ငံခြား သတင်းထောက်များနှင့် သတင်းဌာနများမှ တစ်ဆင့် ပြည်ပသို့ မပေါက်ကြားစေရန် သတင်း တည်းဖြတ် မှုများကို ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း လုပ်လာခဲ့သည်။

ဤသို့ သတင်းဖြတ်တောက်မှုများ ကျပ်တည်းများပြားလှသဖြင့် မက္ကဆီ ကို မြို့တော်တွင် ကျင်းပသော 'အမေရိကတိုင်းပြည်များ၏ သတင်းစာဆရာ သင်တန်းကြီး' က ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏ သတင်းဖြတ်တောက်သော ဖိနှိပ်ချုပ် ချယ်မှုကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်ရှုတ်ချခဲ့ရာ ဘာတစ္စတာမှာ လက်တင် အမေရိက တိုင်းပြည်များအလယ်တွင် အကြီးအကျယ် နာမည်ပျက်၍ အရှက်ရ ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ပြည်တွင်းမှာရော၊ ပြည်ပတွင်ပါ နာမည်အပျက်ကြီး ပျက်လာ သော ပြန်လည် အဖတ်ဆယ်ရန်အတွက် ဘာတစ္စတာသည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံလာ ခဲ့သည်။ သူ့အကြံမှာ သူ့ခေါင်းဆောင်သော အစိုးရအဖွဲ့ကို လက်နက်ဖြင့် အတော်အတန် သိမ်းထားသော အစိုးရအဖြစ်မှ ရွေးကောက်ပွဲဖြင့် တက်လာသော အစိုးရ

ခြစ်လာအောင် ပြည်သူလူထုကို လှည့်စားရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤအကြံအစည်ဖြင့် ဘာတစ္ဆေတာက ၁၉၅၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၁ ရက်နေ့တွင် ရွေးကောက်ပွဲသစ် တစ်ရပ် ကျင်းပမည် ဟူ၍ ကြေညာလိုက်သည်။ သူက ဤ တစ်ကြိမ် ရွေးကောက်ပွဲသည် 'လွတ်လပ်သော၊ ပွင့်လင်းသော၊ ရိုးသားမြောင့် မတ်သော ရွေးကောက်ပွဲ ဖြစ်ရမည်' ဟူ၍ပင် ကြွေးကြော်လိုက်သေးသည်။

သို့သော် ပြည်သူလူထုမှာ 'နိုင်ငံရေး အသိတရား ကြီးမားနေပြီဖြစ်ရာ ဘာတစ္ဆေတာ၏ 'ရွေးကောက်ပွဲလိမ်' ကြီးကို စိတ်မဝင်စားဘဲ လောလောဆယ် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုများ ရပ်စဲပစ်ရန်သာ ဆက်လက် တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ တစ်ခါတွင် မှ စင်တီယာဂိုမြို့၌ ဘာတစ္ဆေတာ၏ ရွေးကောက်ပွဲ အကြံတရားပွဲတစ်ခုတွင် ပြည်သူလူထုက 'ကပ်စထရီကို လွတ်ပစ်'ဟူ၍ တစ်ခဲနက် ကြွေးကြော်ကြသဖြင့် ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

ဤအတောအတွင်း ကပ်စထရီနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အပေါင်းအသင်းများ ပါဝင်သော 'ကျူးဘား ရှေ့နေများ အသင်းကြီး' ကလည်း နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသား များနှင့် ပြည်နှင့်ဒဏ်ခံနေရသူများကို လုံးဝ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ရရှိရန် တစ်ဖက် တစ်လမ်းမှ ကြိုးပမ်းလာကြသည်။ ၎င်းတို့၏ ဥပဒေရေးရာအရ ဆောင်ရွက်ချက် များမှာ ပြည်သူလူထုကြီး၏ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများဖြင့် ဆက်စပ် အဝင်လျက် ရှိရာ 'အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ထုတ်ပြန်ပါ' ဟူသော ကြွေးကြော် သံမှာ တစ်ပြည်လုံး ပျံ့နှံ့လာခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပမည့်ရက်ကို ရောက်ရှိလာခဲ့ရာ မူလက ဘာတစ္ဆေတာနှင့် ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံရန် သမ္မတလောင်းအဖြစ် စာရင်းသွင်းထားသော နေ့မှန်ဂရော့ဆိုသူ နှုတ်ထွက်သွားသဖြင့် ဘာတစ္ဆေတာသည် ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ ၂၄ ရက်နေ့တွင် သမ္မတအဖြစ် ထပ်မံ အရွေးခံရပြန်တော့သည်။

ယင်းသို့ ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးဆုံးသွားခဲ့သော်လည်း 'အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် အမိန့်ထုတ်ပြန်ရန်' တောင်းဆိုသံများမှာ ပျောက်ကွယ်မသွားသည့် ပြင် ပိုလှပင် ကျယ်လောင်လာသည်ကို ကြားနေရသည်။ အထူးသဖြင့် ယခု တစ်ကြိမ် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခြင်းခံရသော ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များက သက်ဆိုင်ရာ မဲဆန္ဒရှင်များ၏ တိုက်တွန်းတောင်းဆိုချက်အရ 'အထွေထွေ လွတ် ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်' ကို အမြန်ဆုံး ထုတ်ပြန်ရန် ဘာတစ္ဆေတာအား တင်ကြံ လာကြသည်။ ၎င်းတို့က ယင်းသို့ 'အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်' ထုတ်ပြန်လိုက်ခြင်းဖြင့် ဘာတစ္ဆေတာအစိုးရအဖို့ ပိုမို နာမည်ကောင်းလာမည်ဖြစ်

လာလောဆယ် မကျေနပ်မှုများကိုလည်း နှစ်သိမ့်ဖြေရှင်းပေးရာ ရောက်မည်ဟူ၍ အပြေပေးလာကြသည်။

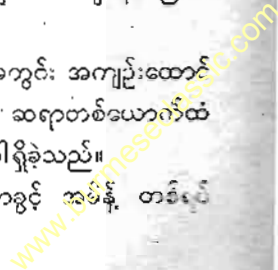
ဤတွင် ဘာတစ္ဆေတာအဖို့ မရှောင်မလွှဲသဘာ 'အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်းချမ်း သာခွင့်' ပြဿနာကို စဉ်းစားရလေတော့သည်။ သူ့အဖို့ ဤ ပြဿနာအပေါ် တွင် အတော်ကြာအောင် မဝေခွဲနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဤအမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် နာမည်ကောင်း ရလာဖွယ်ရာ ရှိသည်ကို များလည် သဘောပေါက်သည်။ ယင်းသို့ မိမိ အစိုးရအဖို့ နာမည်ကောင်းရလာ ရန် (၀ါ) ပြည်သူလူထု၏ ထောက်ခံကြည့်ညှိမှု ရလာစေရန်မှာ သူ၏ အကြီး သော ဆန္ဒ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ 'လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ကို ထုတ်ပြန်လိုသည်။ သို့သော် အခြားတစ်ဖက်ကွင်းလည်း ယင်းသို့ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ထုတ်ပြန် စိတ်ပါက ကပ်စထရီကို လူစု ထောင်မှ လွတ်လာပြီး ထပ်မံ ပုန်ကန်ကြပြန်ဦး ဖြစ်နိုင်လည်း အစိုးရမိကြီး စိုးရိမ်မိသည်။

သို့ဖြင့် မဝေခွဲနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့ရာမှ နောက်ဆုံးတွင် 'တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက် ခြိတ်' သဘောမျိုးဖြင့် 'လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်' ကို ခြွင်းချက်ဖြင့် ထုတ် ပြန်ရန် စီစဉ်တော့သည်။ ခြွင်းချက်ဟူသည်ကား အခြားမဟုတ်။ ထောင်ဒဏ် အထိမ်းပေးခံ နေရသူ၊ သို့မဟုတ် ပြည်နှင့်ဒဏ် ခံနေသူများသည် 'မိမိတို့ လုပ်ဆောင် ခဲ့သော မှားယွင်းကြောင်း ဝန်ချ တောင်းပန်၍ နောက်နောင်တွင် အစိုးရအား အကျင့်သည့် လုပ်ငန်းများ လုံးဝ မလုပ်တော့ပါ' ဟူ၍ ဝန်ခံချက် ပေးလာခဲ့လျှင် အခြားဒဏ်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပြုမည်ဟူသော ခြွင်းချက်ပင် ဖြစ်သည်။

'ထင်းရှူးကျွန်း' ကလေးပေါ်ရှိ အကျဉ်းထောင်တွင်းမှ သူပုန် အကျဉ်းသား များသည် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ထုတ်ပြန်တော့မည်ဟူသော သတင်းကို သိသောစောကပင် ကြိုတင် ကြားသိခဲ့ကြရာ အကျဉ်းခံနေရသူတို့၏ ထုံးစံ အတိုင်း သားရဲဖြင့် မျှော်လင့် စောင့်စားမိခဲ့ကြသည်။ သို့သော် တကယ့် တကယ်တွင်မူ အကျဉ်းပေါ် ခြွင်းချက်အရ ဝန်ခံချက်ပေးမှ (၀ါ) ဒူးထောက် အညှစ်မှ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် ရမည်ဟူ၍ သိလာကြသောအခါ အကြီးအကျယ် မကျေနပ် ဖြစ်မိ ပြန်သည်။

ဤအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၅၅ ခုနှစ် မတ်လအတွင်း အကျဉ်းထောင် မှ နေ၍ ကပ်စထရီက သူ၏ မိတ်ဆွေ သတင်းစာ ဆရာတစ်ယောက်ထံ အထစ်စောင် ရေးခဲ့ရာ ထိုစာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပါရှိခဲ့သည်။

အစိုးရက အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့် တစ်ပုဒ်

ထုတ်ပြန်တော့မယ်လို့ ကြားရတယ်။ ဒီအမိန့်အရ ထောင်ကျနေတဲ့ သူတွေနဲ့ ပြည်နှင့်ဒဏ်ခံနေရတဲ့ သူတွေဟာ အမြင်မှန်ရပြီး အစိုးရ အမိန့်ကို လိုက်နာ ရိုသေပါမယ်လို့ ဝန်ခံချက်ပေးရင် အပြစ်က လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပေးမယ်လို့ သိရတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျုပ်တို့က ပြည်သူ့ သားကောင်း ပီပီသသနဲ့ စိတ်ဓာတ် ခိုင်ခိုင်မာမာ အဖြေပေးလိုက်ကြတာ အတော်ဟန်ကျတယ်။

‘တကယ်ကတော့ အာဏာလက်ရှိ လူတွေရဲ့ ဘဝကိုပဲ ပြန်ကြည့် ပါအုံး။ သူတို့ ဘဝဟာ မတည်ငြိမ်ဘဲ ဖြစ်နေတာတွေ၊ ကယောင် ကတမ်း သွေးရှူး သွေးတမ်း ဖြစ်နေတာတွေ၊ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တွေ ဖုံးလွှမ်းနေတာတွေ တွေ့နေရတာပဲ။ သူတို့ဘဝကို စင်တီယာဂိုမြို့ မှာ ကျဆုံးခဲ့တဲ့ ရဲဘော်တွေရဲ့ ဘဝနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အခုဒီထောင်ထဲ ရောက်နေကြတဲ့ ရဲဘော်တွေရဲ့ ဘဝနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်စမ်းပါ။ သူတို့ ဘဝဟာ သိက္ခာမဲ့သလောက် ရဲဘော်တွေရဲ့ ဘဝဟာ ဂုဏ်ရောင် ပြောင်နေတာကို တွေ့ရလိမ့်မယ်။ ဘယ် အရှင်သခင်မျိုးကိုမှ အသိ အမှတ် မပြုတဲ့ တိုင်းပြည်မှာ မွေးဖွားလာတဲ့ တိုင်းသူပြည်သား တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပုဂ္ဂလိက လွတ်လပ်ခွင့်ဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ထာဝရ တည်မြဲနေတဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ပဲ။

‘ဒီအခွင့်အရေးနဲ့ ဝါခြားဟာတွေ အားလုံးကို ကျုပ်တို့ဆီက အဓမ္မ လုယူလို့ ရချင်ရမယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအခွင့်အရေးတွေကို ပြန်ပေးမယ် ဆိုပြီး ကျုပ်တို့ဆီက သဘာဝမကျတဲ့ ဝန်ခံချက်တွေနဲ့ လဲယူဖို့တော့ ဘယ်သူမှ ကြိုးစားလို့ ရမယ် မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ ထောင်က လွတ်ဖို့အတွက် ကျုပ်တို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို မြှူမှုန်ကလေး တစ်မှုန်လောက်မှ အစွန့်အထင်၊ အထိအခိုက် မခံနိုင်ပါဘူး။

ကျုပ်တို့ထောင်ကျခဲ့တာ လပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော် လာခဲ့ပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာ ထောင်ထဲစရောက်တဲ့ နေ့တုန်းကလို ခိုင်ခိုင်မာမာ တက်တက်ကြွကြွ ရှိနေတုန်းပါပဲ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို အထိခိုက်ခံပြီး လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ကို မလိုချင်ပါဘူး။

(ကပ်စထရီ အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာမျက်နှာ ၈၉)

ကပ်စထရီသည် သူ့မိတ်ဆွေ သတင်းစာဆရာ တစ်ဦးထံ အထက်ပါ အတိုင်း လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အတွက် ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်မခံနိုင်ကြောင်း

အတိအလင်း ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း ထောင်အာဏာပိုင်များကိုလည်း ဒူးထောက်အညံ့ ချီး ထောင်မှ မငွေ့ကလိကြောင်း ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောကြားလိုက်သည်။

ကပ်စထရီသာလျှင် မဟုတ်။ ၊ ရဲဘော် သူပုန် အကျဉ်းသားများကလည်း ‘မြင်မှန်’ ရပါပြီဟု လက်မှတ်ရေးထိုးမှ ထောင်မှ ထွက်ရမည်ဆိုလျှင် တစ်သက် ထောင်ထဲမှပင် အသေခံသွားမည်ဟူ၍ တညီတညွတ်တည်း ‘တင်း’ ခံနေ ကြသည်။

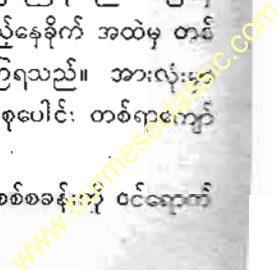
ယင်းသို့ ကပ်စထရီ၏ ခိုင်မာ ပြတ်သားသော ရပ်တည်မှုကြောင့် မူလက ခြင်းချက်ဖြင့် ထုတ်ပြန်ရန် ကြံရွယ်ခဲ့သော လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ဥပဒေကို ဝ ခြင်းချက် မပါတော့ဘဲ မေလ ၂ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘား ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်မှ ဆုံးဖြတ် ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ရတော့သည်။ သို့နှင့်ပင် ပြည်သူ့လူထု၏ ခိုင်ခိုင်ရေး အုံကြွလှုပ်ရှားမှုကြောင့် လွတ်တော်မှ အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ ခွင့် ဥပဒေကြီးကို ဆုံးဖြတ် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီးနောက် ၁၁ ရက်မျှ အကြာတွင် အာဏာရှင် အာဏာစွတာ ကိုယ်တိုင် မရှောင်မလွှဲသဘာ လက်မှတ်ရေးထိုး၍ အတည်ပြုခဲ့ရ တော့သည်။

ထိုနေ့မှာ ၁၉၅၅ ခုနှစ် မေလ ၁၅ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။

နံနက် နေထွက်စ အချိန်မှစ၍ ‘ထင်းရူးကျွန်း’ ကလေးပေါ်ရှိ အကျဉ်း ထောင် ဗူးဝတွင် လူများ စည်ကားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါ ဗူးဝတွင် ခြေခံနေထိုင် ထောင်ဝင်စာ လာတွေ့သူများဖြင့် အတော်အတန် စည်ကားစမြဲ ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့မှာမှ ခါတိုင်းနေ့များထက် လူအုပ်ပို၍ ကြီးမားလှသည် ကို တွေ့ရသည်။ အချင်းချင်း အော်ဟစ် ပြောဆိုသံများနှင့် သူတို့မျက်နှာ အနုအရာများကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် သူတို့အားလုံး အတော်ပင် ဝမ်းမြောက် ချမ်းသာ ဖြစ်နေကြဟန် တူသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် နေအတော်မြင့်လာခဲ့ရာ ခဏအကြာတွင် ထောင်ဗူးဝ ထဲမှ ဂျိုင်းခနဲ အသံများ ကြားရပြီးနောက် လူတစ်ယောက် ဝင်နိုင်ထွက်နိုင်ရုံ မြို့လုပ်ထားသော ဗူးပေါက်မှ တံခါးဖွင့်သွားသည်ကို မြင်ကြရသည်။ အပြင်မှ လူအုပ်ကြီးသည် ဗူးတံခါးဆီသို့ တညီတညွတ်တည်း ကြည့်နေခိုက် အထဲမှ တစ် သက်ကြီး တစ်ယောက် ထွက်လာကြသည်ကို မြင်ကြရသည်။ အားလုံးမှာ အသက် ၂၀ ကျော်ခန့်ရှိ လူငယ်လူရွယ်များသာဖြစ်၍ စုစုပေါင်း တစ်ရာကျော် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

သူတို့ကား အခြားသူများ မဟုတ်။ မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်ရောက်

စီးနင်းမှုဖြင့် ထောင် ၁၅ နှစ် အပြစ်ပေးခံခဲ့ရသော်လည်း 'သမိုင်း၏ ဆုံးဖြတ်ချက်' အရ ထောင်ထဲတွင် ၂ နှစ်မျှသာ နေခဲ့ရပြီး 'အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်းရေးသားခွင့် အမိန့်' ဖြင့် ထောင်မှ လွတ်မြောက်လာကြသော ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲ့ သူပုန်တပ်သားများတည်း။

မက္ကဆီကိုပြည်ပေါ်မှ ရဲဘော် ရှစ်ကျိပ်

၁၉၅၅ ခုနှစ် မေလထဲတွင် ကပ်စထရီသည် ထောင်မှ လွတ်လာခဲ့ရပြီး 'နိုင်ငံရေးဇာတာ' ကောင်းလာခဲ့သော်လည်း သူ့အဖို့ 'အိမ်ထောင်ရေး ဇာတာ' မှာ ညံ့လာသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

သူသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်က မာသာဒိုင်ယက်စ်ဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပြီး သားတစ်ယောက်ပင် ထွန်းကားခဲ့သည်။ သူ့အဖို့ အိမ်ထောင်သည် တစ်ယောက် အနေဖြင့် တစ်နှစ်ကျော် နှစ်နှစ်ခန့်သာ အိမ်ထောင်အရသာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားခဲ့ရသည်။ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဝတ်လုံဘွဲ့ရပြီး ဘာတာနားတက္ကသိုလ်မှ ထွက်ကာ အပြင်တွင် ရှေ့နေတစ်ပိုင်း နိုင်ငံရေးသမားတစ်ပိုင်းအဖြစ် ရောက်ရှိလာသည့် အချိန်မှ စ၍ အိမ်ထောင်ရေးထက် တိုင်းရေးပြည်ရေး၊ နိုင်ငံရေးကိစ္စများဖြင့်သာ အချိန်ကုန်လာခဲ့သည်။

ကပ်စထရီ၏ ယောက်ျားများအနေဖြင့် မိမိတို့ သားမက်ဖြစ်သူ ငာက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝက နိုင်ငံရေး လိုက်စား၍ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုများတွင် ရှေ့ဆုံးမှ ပါဝင်နေသည်ကို လူငယ်လူရွယ် ကျောင်းသားဘဝ စိတ်ဓာတ် တက်ကြွနေဆဲ ဖြစ်သော ယင်းသို့ လုပ်ကိုင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျောင်းမှ ထွက်ပြီး ကိုယ့်အဖို့ ကိုယ့်အိမ်ဖြင့် ကိုယ့်သား၊ ကိုယ့်မယား၊ ကိုယ့်စီးပွား ကိုယ်ရှာလာရသည့် အခါမျိုးတွင် နိုင်ငံရေးကို ဘေးချိတ်တားလိမ့်မည်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ သို့သော် 'သူသည် နိုင်ငံရေး သတ္တဝါ ဖြစ်သည်' ဟူသော စကားကို လုံးဝ ခြင်းချက်မရှိ ပျက်ကြည်လက်မောင်းသော ကပ်စထရီသည် ကျောင်းသားဘဝမှ အိမ်ထောင်သည်ဘဝသို့ အောက်သည်တိုင်အောင် နိုင်ငံရေးနှင့် အဆက်မပြတ်ဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။ အဆက်မပြတ်

အသံလွှင့်သော အသံကထက်ပင် နိုင်ငံရေးကို ပို၍ ကိုယ်ထိလက်ရောက်
 အချိန်ပြည့် လုပ်ကိုင်လာခဲ့ရာ ဤတွင် သားမက်နှင့် ယောက္ခမတို့ 'ဘောက်ကျ
 သာခဲ့ကြသည်။ မူလက ကပ်စထရီ၏ ပညာအရည်အချင်းနှင့် 'နဖူးရေ ခူးရေး
 ကို ကြည့်က ကြီးပွားချမ်းသာမည့် သူငယ်တစ်ယောက်' ဟု ထင်စားခဲ့ကြသော
 ယောက္ခမများမှာ ထောင်နှုတ်ခမ်းလျှောက်နေသော ကပ်စထရီ၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံကို
 မြင်တွေ့ရသဖြင့် တစ်နေ့တခြား သားမက်အပေါ်တွင် စိတ်ပျက်လာကြသည်။
 စိတ်ကုန်လာကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကပ်စထရီသည် ဥပဒေတွင်း နိုင်ငံရေး လုပ်ငန်းများသာ
 မကတော့ဘဲ ဥပဒေပ ဖြစ်သော လက်နက်ကိုင် တိုက်ခိုက်မှုများကိုပါ လုပ်ဆောင်
 ၍ 'သူပုန်ခေါင်းဆောင်' ဖြစ်လာခဲ့ရာ သားမက်အပေါ်တွင် အမျှော်လင့်ကြီး
 မျှော်လင့်ထားခဲ့သော ယောက္ခမများမှာ မျှော်လင့်ချက် ကုန်ခန်းလာခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီ ထောင်မှ လွတ်လာသည့် ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင်
 ဇနီး ဖြစ်သူ မာသာဒိုင်ယက်စ်သည် မိဘများ၏ ဩဇာအာဏာကို မလွန်ဆန်နိုင်
 သည့် အဆုံး၌ ကပ်စထရီနှင့် တရားဝင် ပြတ်စဲခဲ့ရတော့သည်။

ယင်းသို့ ကပ်စထရီအဖို့ ထိုအချိန် ထိုအခါက အိမ်ထောင်ရေး 'ဇာတာညီ'
 ခွဲသော်လည်း 'နိုင်ငံရေး' အရမူ ကပ်စထရီ၏ အမည်သည် ကျူးဘားတစ်ပြည်
 လုံးတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ကပ်စထရီ ထောင်မှ လွတ်၍ ဟာဗာနားမြို့သို့ မီးရထားဖြင့်
 ပြန်လာခဲ့စဉ် လမ်းခရီးတစ်လျှောက် မြို့ကြီးမြို့ငယ်များနှင့် ဘူတာစဉ်တစ်လျှောက်
 သောင်းသောင်းဖျဖျ ဆီးကြို နှုတ်ဆက်ကြရုံမျှမက ဟာဗာနားမြို့ ဘူတာရုံတွင်
 သို့ ကပ်စထရီ စီးနင်း လိုက်ပါလာသော မီးရထားဆိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
 တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများနှင့် ထောင်ပေါင်း များစွာသော လူထုကြီးက ကျူးဘား
 အမျိုးသား သီချင်းကို သံပြိုင်ဆိုကာ ကပ်စထရီကို ပခုံးပေါ်တွင် ထမ်း၍ ကြိုဆို
 ကြသည်အထိ ပြည့်သူလူထု၏ ကြည့်ညှိအားကိုးမှုကို ခံယူရရှိခဲ့သည်။ မီးရထားဆီ
 မှ ကပ်စထရီ ဆင်းလာသည့်အချိန်ကစ၍ သူ့နှမနေအိမ်သို့ ရောက်သည်အထိ
 လမ်းတစ်လျှောက်လုံး မီးရောင် တဖျတ်ဖျတ်ဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ကြ၊ သတင်းဇာ
 ကြသော သတင်းထောက်များဖြင့် ရှုပ်ရှက်ခတ်နေခဲ့သည်။ ထိုနေ့ထိုရက်မှစ၍
 သူသွားလေရာရာတွင် သတင်းထောက်များဖြင့် တရုန်းရုန်း ဖြစ်နေခဲ့သည်။ 'ဇူလိုင်
 ၂၆ ရက် အဖြစ်အပျက်' ၏ ဂယက်သည် အရှိန်ပြင်းစွာ ရိုက်ခတ်ခဲ့ပြီတကား
 ထိုစဉ်က ကပ်စထရီ၏ အမည်၊ ကပ်စထရီ၏ စကား၊ ကပ်စထရီ၏

အသံများမှပုန်သမ္မတို့သည် ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးက နားစွင့်နေရသော 'သတင်း'
 နေ့စဉ်ရာ ကျူးဘား အသံလွှင့်ဌာနမှ ကပ်စထရီကို ဖိတ်ခေါ်၍ မိန့်ခွန်းတစ်ရပ်
 ပြောကြားပါရန် မေတ္တာရပ်ခံလာသည်အထိပင် 'အရှိန်အဝါ' ကြီးမားလာခဲ့သည်။
 သို့သော် ဘာတစ္စတာအစိုးရအဖွဲ့ အနေနှင့် ကပ်စထရီကဲ့သို့သော သူပုန် တစ်
 သောက်၏ မိန့်ခွန်းကို ရေဒီယိုမှ တစ်ဆင့် အသံလွှင့်ပြောကြားခွင့် ပြုရန်မှာ
 အလွန် အန္တရာယ်ကြီးမား လှသဖြင့် အသံလွှင့်ဌာနသို့ ယင်းအစီအစဉ် မပြုလုပ်
 နှိ တားမြစ် ပိတ်ပင်ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီအဖို့မူကား ထောင်မှ လွတ်လာသည့်အချိန်ကစ၍ သတင်း
 ထောက်များ၊ စုံထောက်များ တကောက်ကောက် လိုက်နေသည့်အကြားမှ သူလုပ်
 ရှိသမျှကို ပိပိရိုရို လုပ်ကိုင်နေခဲ့သည်။ သူသည် ထောင်ထဲတွင် ရှိနေစဉ်
 ထောင်းက အပြင်ရောက်လျှင် မည်သို့မည်ပုံ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ရမည်ကို ယုံ
 ကြည်စိတ်ချရသော ရဲဘော်များဖြင့် နေ့စဉ်တိုင်ပင် ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ယခု
 အစီအစဉ်အတိုင်း ဖြစ်မြောက်အောင် 'ကြိတ်' ကြိုးပမ်းနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
 အစီအစဉ်ကား အခြားမဟုတ်။ စနစ်တကျ ပြင်ဆင် စည်းရုံးပြီး 'လက်နက်
 ကိုင်တော်လှန်ရေး' ကို ထပ်မံ ဆင်နွှဲရန်ပင်တည်း။

ယခင် မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်စီးရန် ကြံစည်ခဲ့စဉ်က အိုရီယန်တေ
 ညွှန်ပယ်ထဲတွင် လက်နက်များ စုဆောင်း၍ ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းခဲ့သည်။ သို့သော်
 အခါ ကပ်စထရီမှာ လူသိများ၍ ထင်ရှားနေသည့်ပြင် စစ်စုံထောက်များက
 မျက်ခြည်မပြတ် မခံသဖြင့် 'လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး' အတွက် ပြင်
 ဆင်စိုင်းပြင်းရာ၌ ကျူးဘားပြည်ထဲတွင် ပြုလုပ်သည်ထက် အခြားအနီးအနား
 နိုင်ငံပြည်တစ်ခုခုတွင် သွားရောက် ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းသည်က ပို၍ လုံခြုံစိတ်ချ
 ကြသည်ဟု ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲဘော်များက ယူဆထားခဲ့ကြသည်။ သို့ ယူဆသည့်
 နိုင်ငံလည်း လျှို့ဝှက်စွာ ပြင်ဆင်စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် ထောင်မှ လွတ်လာခဲ့ပြီးနောက် နှစ်လမျှ အကြာ ၁၉၅၅ ခု
 ဇူလိုင်လ တစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့တွင် ကပ်စထရီသည် ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏
 သတင်းထောက်များ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည့် ကြားမှ 'လှစ်ကန်' ပျောက်သွားခဲ့ပြန်
 သည်။

စစ်စုံထောက်များမှာ မိမိတို့ မျက်စိအောက်မှ ကပ်စထရီတစ်ယောက်
 မြင်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားသဖြင့် မျက်လုံးများ ပြူးကာ ဒေါင်းတောက်အောင်
 ကြည့်သည်။ ဟာဗာနားတစ်မြို့လုံး ချောင်ကြိုချောင်ကြားမကျန် မပြုလုန်၍ ရှာကြ

သည်။ ဆော့။ တစ်ဖန် စင်တီယာဂို၊ စန်တာကာလာရာ၊ ကာမာဂွေး၊ မာတန်ကော်
ဆော့ မြို့ကြီးများသို့ အကြောင်းကြားကာ ပိုက်စိပ်တိုက်၍ ရှာကြသည်။ အချည်း
နီးပင်။ ကပ်စထရီ၏ အရိပ်အရောင်ကိုမှ မတွေ့မြင်ကြရဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံး အကွက်ရိုက်၍ ရှာဖွေသည်တိုင်အောင်
ကပ်စထရီကို မတွေ့ဘဲ ဖြစ်နေရသည်မှာ မဆန်းလှပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်
ကပ်စထရီမှာ ထိုအချိန်တွင် ကျူးဘားပြည်တွင် လုံးဝ မရှိတော့ဘဲ အိမ်နီးချင်း
ဖြစ်သော မက္ကဆီကိုပြည်ကလေးသို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့်ကည်း။

ဘာတစ္ဆေတာအစိုးရ၏ စစ်စုံထောက်များက ကပ်စထရီကို ကျူးဘားပြည်
အနံ့ထဲပြားတွင် 'အမဲလိုက်ခွေးများပမာ' အနံ့ခံ ရှာဖွေနေခိုက် ကပ်စထရီမှာ
သူ၏ ညီဖြစ်သူ ရောလ်ကပ်စထရီနှင့်အတူ မက္ကဆီကိုမြို့တော် တစ်နေရာတွင်
လျှို့ဝှက်စွာ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ 'ရောလ်' မှာ မူလ စီစဉ်ထား
သည့်အတိုင်း မက္ကဆီကို မြို့သို့ ကာလအတန်ကြာကပင် ရောက်ရှိနေခဲ့၍ ကပ်စထရီ
ကို စောင့်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

များမကြာမီ 'ဇူလိုင် ၂၆ ရက် လှုပ်ရှားမှုကြီး' တွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသော
သူပုန်တပ်သား ရဲဘော်ဟောင်းများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဆိုသလို မက္ကဆီ
ကိုမြို့သို့ ရောက်လာကြသည်။ သို့နှင့်ပင် 'ထင်းရှူးကျွန်း' ကလေးပေါ်မှ အကျဉ်း
ထောင်ထဲတွင် 'သေအတူ ရှင်မက္ကာ' နေထိုင်မိကြသော မျိုးချစ်လူငယ် သူပုန်
များသည် မက္ကဆီကိုမြို့တွင် တစ်ဖန် ပြန်၍ ဆုံစည်းမိကြပြန်သည်။

သူတို့သည် မက္ကဆီကို ပြည်မှနေ၍ 'ကျူးဘားပြည်ကို ချီတက် တိုက်ခိုက်
ရန်' အသေးစိတ် အစီအစဉ်များကို ရေးဆွဲစီစဉ်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် လိုအပ်
သော လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များနှင့် ရိက္ခာများ၊ ဆေးဝါးပစ္စည်းများ ဝယ်ယူ
ဆောင်းနိုင်ရန်အတွက် ရန်ပုံငွေ အများအပြား ရရှိရေးကို ပထမဆုံး စဉ်းစားတိုင်ပင်
ကြသည်။ ယင်းသို့ တိုင်ပင်ကြပြီးနောက် မက္ကဆီကိုပြည်တွင် တပ်သားသစ်များ
ခုဆောင်းရန်နှင့် အခြားတိုင်းပြည်များသို့ လှည့်လည်သွားရောက်၍ ပြည်နှင့်ဒေသ
ခံနေရသော ကျူးဘားမျိုးချစ်များနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးရန်၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော
ကျူးဘားအမျိုးသားထံမှ ရန်ပုံငွေများ အလှူခံရန် စသည်ဖြင့် တာဝန်အသီးသီး
ခွဲဝေလိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန် ထိုအခါကား နယူးယောက်မြို့အပါအဝင် မိယာမီ၊ တင်နီ
ဘရစ်ချ်ပို၊ စသော အမေရိကန်ပြည်မှ မြို့ကြီးမြို့ငယ်များတွင် ကျူးဘား အ
သားများ အများအပြား နေထိုင်လျက် ရှိကြရာ ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲဘော်တ

သည် အဆိုပါ မြို့များသို့ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ကာ အကူအညီ တောင်းခံခဲ့ကြ
သည်။

သူတို့သည် အထက်ပါ မြို့ကြီးများတွင် နေထိုင်လျက် ရှိကြသော ကျူးဘား
ဆင်းရဲသားများအား ကျူးဘားပြည်မှ ဘာတစ္ဆေတာအစိုးရ၏ ဖက်ဆစ် အုပ်ချုပ်
ရေးစနစ်အကြောင်းကို အသေးစိတ် ပြောပြခဲ့ကြသည်။ ကျူးဘားပြည်သူတို့
အတွက် တစ်ခုတည်းသော ထွက်ရပ်လမ်းမှာ ဘာတစ္ဆေတာ အာဏာရှင် အစိုးရကို
ထက်နက်ကိုင် တော်လှန်၍ ဖြုတ်ချရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်း မရှိတော့
ကြောင်းကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ပြည်ပမှ
ကျူးဘား အမျိုးသားများ၏ ထောက်ခံမှုကို ရယူခဲ့ကြသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် အမေရိကန်ပြည် မြို့ကြီးများတွင် ရှိနေကြသော ချမ်းသာ
ကြွယ်ဝသည့် ကျူးဘား အမျိုးသား လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်များ၊ ကုန်သည်ကြီးများထံမှ
ဆည်း ကျူးဘားပြည် စီးပွားရေးကို တိုင်းတစ်ပါးသား နိုင်ငံခြား လက်ဝါးကြီး
အရင်းရှင်များလက်မှ ကျူးဘားအမျိုးသားများ လက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ
အတွက် လက်ရှိ ဘာတစ္ဆေတာ အစိုးရကို ဖြုတ်ချရန် လိုကြောင်း နားလည်
သောပေါက်အောင် ရှင်းလင်းတင်ပြ၍ ရန်ပုံငွေများ အလှူခံခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ 'ကျူးဘားပြည် ချီတက်တိုက်ခိုက်ရေး' အတွက် ပြည်ပနိုင်ငံ
များတွင် ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းရာ၌ ကပ်စထရီသည် ချမ်းသာသော ကျူးဘား အမျိုး
သားများကို နှစ်ဦးချင်း တိတ်တဆိတ် တွေ့ဆုံ၍ အကူအညီ တောင်းခံပြီး
အလှူဆု ဆင်းရဲသား ကျူးဘား အမျိုးသားများကိုမူ လူထု အစည်းအဝေးများ
အထဲအလင်း ကျင်းပကာ ဗြောင်ကျကျပင် လှုံ့ဆော်စည်းရုံးခဲ့သည်။

တစ်ခါကမူ ကပ်စထရီသည် နယူးယောက်မြို့ အနီးခြံဥယျာဉ်အတွင်း
ကျူးဘားအမျိုးသားများကို စည်းရုံးလှုံ့ဆော်သည့် တရားပွဲတစ်ခု ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့
သည်။ အဆိုပါ တရားပွဲတွင် ကပ်စထရီက အောက်ပါအတိုင်း ဟောပြောခဲ့သည်။

'တကယ်တော့ ကျူးဘား အမျိုးသားတွေဟာ လက်ရှိ အုပ်ချုပ်နေ
တဲ့ အစိုးရအဖွဲ့ ပြောင်းလဲရုံလောက်နဲ့ မကျေနပ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါ့ထက်
ပိုပြီး အရေးကြီးတဲ့ လိုအပ်ချက်တွေ ရှိနေပါသေးတယ်။ အထူးသဖြင့်
ကျူးဘားပြည်မှာ ပြည်သူလူထုရဲ့ ဘဝအခြေအနေနဲ့ လူမှုဆက်ဆံရေး
အခြေအနေကစပြီး နေရာတကာမှာ အောက်ခြေသိမ်း ပြောင်းလဲပစ်ဖို့
လိုနေပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ဒီမိုကရေစီရေးတို့အပြင် ဒါ့ထက်
ပိုပြီး အရေးကြီးတဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကိုလဲ ပြည့်စုံစွာ ဆုံးဖြတ် လိုနေပါတယ်။

ကျားဘားအမျိုးသားတိုင်းကို လူတန်းစေ့စေ့ နေနိုင်အောင် လုပ်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။ ကျားဘားပြည်မှာ မွေးပြီး ကျားဘားပြည်မှာပဲ ကြီးပြင်းလာကြတဲ့သူ မှန်သမျှရဲ့ ကံကြမ္မာကို အစိုးရက လျစ်လျူရှုထားလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ လူတစ်ယောက်ဟာ အလုပ်လဲ လုပ်ချင်တယ်။ အလုပ်လုပ်နိုင်တဲ့ အင်အားလဲ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ အလုပ်မရှိ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ပြီး သူနဲ့ သူ့အိမ်သားတွေပါ အငတ်ငတ် အပြတ်ပြတ် ဖြစ်နေတာထက် ပိုပြီး ရင်နာစရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်မျိုးဟာ မရှိတော့ပါဘူး။ ဒီနေရာမှာ ဒီလိုလူတွေအတွက် အလုပ်ဖန်တီးပေးဖို့၊ အလုပ်မရ ရအောင်ရှာကြပေးဖို့ဟာ အစိုးရရဲ့ မရှောင်မလွှဲသဘောတရားဖြစ်ပါတယ်။ ကုလားထိုင်ပေါ်က ထိုင်ပြီး ရေးဆွဲနေတဲ့ ဒီနေ့ စီမံကိန်းတွေထဲမှာ ဒီလို အခြေအနေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာတစ်ခုမှ မတွေ့ရပါဘူး။ ကျားဘားပြည်ရဲ့ ဆေးရောင်ရောင် ဖြစ်နေတဲ့ ဒီပြဿနာကြီးဟာ အာဏာလက်ခံဖြစ်နေတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေနဲ့ အာဏာကို ငမ်းငမ်းတက်နေတဲ့ နိုင်ငံရေးသမား လက်တစ်ဆုပ်စာ လူတွေရဲ့ အလိုပြည့်ရာ ပြည့်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေတဲ့ ပြဿနာလောက်ပဲ ဖြစ်နေပါတယ်။

‘ဖိဒယ်ကပ်စထရီအတ္ထုပ္ပတ္တိ’ စာမျက်နှာ ၁၃၀

ကပ်စထရီနှင့်သူ့ရဲဘော်အချို့သည် အမေရိကန်ပြည်ရှိ မြို့ကြီးပြကြီးများတွင် ယင်းသို့ မြောင်ကျကျ တစ်မျိုး၊ တိတ်တိတ်ပုန်းတစ်သွယ်၊ လှည့်လည်စဉ်းစမ်း လှည့်ဆော်ပြီး မက္ကဆီကိုပြည်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ စည်းရုံး လှည့်ဆော်မှုမှာ အတော်အတန် အောင်မြင်သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကပ်စထရီသည် ပြည်ပရှိ ကျားဘား အမျိုးသားများထံမှ ‘စိတ်ဓာတ်အားဖြင့်’ ထောက်ခံမှုကို ရရှိခဲ့ရုံမျှမက ရုပ်ဝတ္ထုအားဖြင့်လည်း ဒေါ်လာ ငါးသောင်းမျှ ကောက်ခံရရှိခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ယင်းသို့ ဟိုဟိုသည်သည် နေရာအနှံ့အပြားမှ ကောက်ခံရရှိထားသော ငွေများဖြင့် လက်နက်များ ဝယ်ယူကြသည်။ ရိက္ခာများ စုဆောင်းကြသည်။ ဆေးဝါးပစ္စည်းများ သိုလှောင်ကြသည်။

ယခုအခါ ကပ်စထရီ၏ ‘သူပုန်တပ်မတော်’ မှာ တပ်သား စုစုပေါင်း ၈၀ မျှ စုဆောင်း ရရှိနေပြီး ဖြစ်သည်။ ဤ သူပုန်တပ်သားများကို ပြောက်ကျားတိုက်ခိုက်နည်း အပါအဝင် စစ်ပညာကို သင်ကြားရန် စီစဉ်ရသည်။

ကပ်စထရီသည် သူ့ရဲဘော်များအား စစ်ပညာ လေ့ကျင့်ပေးရန်အတွက်

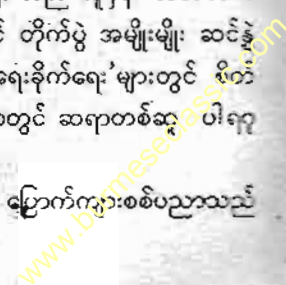
သူချွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို တွေ့ရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဲလ်ဘာတိုဆိုသူ ဖြစ်သည်။

အဲလ်ဘာတိုမှာ အသက် ၆၃ နှစ် ရှိပြီး ကျားဘားအဘိုးကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူသည် သူမိဘများနှင့်အတူ ငယ်စဉ်က စပိန်ပြည် မက်ဒရစ်မြို့သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်း လူလားမြောက်လာခဲ့ပြီး စပိန်ပြည်ရှိ ခြေလျင်တပ်မတော် စစ်တက္ကသိုလ်နှင့် စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်ရေး အတတ်သင်တန်းများမှ ဘွဲ့ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် စပိန်အစိုးရ၏ နိုင်ငံရပ်ခြား တပ်ဖွဲ့တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ရာထူးဖြင့် အမှုထမ်းခဲ့၍ အာဖရိကတိုက်ပွဲတိုက်ပွဲများတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ရာ ပြောက်ကျားစစ်ပညာတွင် အတွေ့အကြုံ ခြုံငုံသည့် တစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။ ထို့ပြင် စပိန်ပြည်တွင်းစစ်ကာလအတွင်းက ဆည်းပက်ဆစ်ဖရန်ကို၏ ဘဝများကို ခုခံတိုက်ခိုက်ရာ၌ တိုက်ပွဲအမျိုးမျိုးတွင် ပါဝင်ခဲ့သူဖြစ်ရာ အသက်ကြီးသည်နှင့်အမျှ စစ်ဖက်တွင် စာတွေ့ ရော လက်တွေ့ ပြည့်စုံရင့်ကျက်သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး အဲလ်ဘာတိုသည် ယင်းသို့ စစ်ဖက်တွင် အမှုထမ်း၍ အပွဲပွဲများမှာ ခွဲပြီးနောက် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာသည်နှင့် ကျားဘားပြည်သို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး သာမန် အရပ်သား တစ်ယောက်အဖြစ် အငြိမ်းစား နေလာခဲ့သည်။ သို့သော် အဲလ်ဘာတိုလုံး စစ်သားဖြစ်လာခဲ့၍ စစ်စိတ်စစ်သွေး မကုန်သေးသော ဤအဘိုးကြီးသည် ငွာဒလာဂျာရာပြည်ကလေးသို့ သွားရောက်ကာ လေ့ကျင့်ပညာသင် စစ်တက္ကသိုလ်တွင် နည်းပြဆရာအဖြစ် အတော်ကြာ အမှုထမ်းခဲ့သေးသည်။ အထက်ဆုံးတွင် အသက် ၆၀ ကျော်လာပြီး ‘စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါ’ သည် အထောက်အကူမရှိ မက္ကဆီကို မြို့တော်တွင် အိမ်ထောင်မှု ပရိဘောဂ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာမှာ ဇာတ်မြှုပ်နေခိုက် ကပ်စထရီတို့ လူသိုက်နှင့် သွားတွေ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ကပ်စထရီအဖို့ စစ်သားဟောင်း အဲလ်ဘာတိုကို တွေ့ရခြင်းမှာ ‘အချို့ရာအတားတွေ’ သလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ကျားဘားပြည် ချီတက်တိုက်ခိုက်ရေး အတွက် လူတစ်ကြွေ ဖြစ်နေသော ကပ်စထရီနှင့်သူ့ရဲဘော်များသည် လူမှန်း သိတတ်ကတည်းက သေနတ်ထမ်းကာ တိုင်းပြည်အသီးသီးတွင် တိုက်ပွဲ အမျိုးမျိုး ဆင်နွှဲခဲ့၍ အသက် ၆၀ ကျော် အရွယ်အထိ ‘တိုက်ရေးခိုက်ရေး’ များတွင် ပါဝင်ကုန်သေးသော အဖိုးကြီး အဲလ်ဘာတိုအား အရာရာတွင် ဆရာတစ်ဆူ ပါရာအဖြစ် သဘောထားခဲ့ကြသည်။

အဲလ်ဘာတိုကလည်း စစ်ပညာ၊ အထူးသဖြင့် ပြောက်ကျားစစ်ပညာသည်

သာမန် ပညာတစ်ရပ်မျှ မဟုတ်ဘဲ သိပ္ပံပညာနှင့် အနုပညာ နှစ်ရပ် ပေါင်းစပ် ထားသည်ဟု စာတွေ့ရော လက်တွေ့ပါ လက်ခံယုံကြည်ထားသူ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သူ့အဖို့ရာ၌ အနှစ်နှစ်အလလက သူ့လေ့လာ တွေ့ကြုံဆည်းပူးထားခဲ့ သမျှ စိတ်ရော ကိုယ်ပါ သင်ကြားပေးလိုလှသဖြင့် 'ရေတော်သူ ရေတွင်းထဲကျ' သလို ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပထမတွင် စစ်သားဟောင်းကြီး အဲလ်ဘာတိုသည် စစ်ပညာကို လက်တွေ့ သင်ကြားပေးရန် နေရာကောင်းကောင်း၊ ကွင်းကောင်းကောင်း ရှာမတွေ့သေးမီ အတောအတွင်း ကပ်စထရီ၏ ရဲဘော်များ နေထိုင်ရာ မက္ကဆီကိုမြို့တွင်းရှိ အဆောက်အဦသို့ နေ့စဉ် လာရောက်၍ စစ်ပညာ အခြေခံ သဘောတရား သင်တန်းများကို အချိန်မှန် ပေးနေခဲ့သည်။ ကံအားလျော်စွာ မကြာမီအတွင်း နေရာကောင်း တစ်ခုကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိခဲ့သည်။

ထိုနေရာမှာ ချားလ်ကို ခရိုင်အတွင်း ကျွဲနွားများ စားကျက်အဖြစ် အသုံး ပြုနေသော ကွင်းပြင်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထိုကွင်းပြင်မှာ မြေပြန့်တွင် မဟုတ်ဘဲ တောင်ပေါ်ဒေသ ကွင်းပြင်ဖြစ်၍ အလျားဆယ်မိုင်၊ အနံ ခြောက်မိုင်ခန့် ရှိပြီး တစ်ဖက်တွင် တောအုပ်တစ်ခုလည်း ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲ လေ့ ကျင့်ခန်းများအတွက် အထူးသင့်လျော်သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

မကြာမီ သူပုန်တပ်သားများ အားလုံးသည် ၎င်းတို့ ရှာဖွေဝယ်ယူစုဆောင်း ထားသော လက်နက်များ၊ ခဲယမ်းမီးကျောက်များနှင့် ရိက္ခာများပါ သယ်ဆောင် ၍ အဆိုပါ တောင်ပေါ်ကွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လာကြသည်။

ထိုနောက် စစ်သားဟောင်းကြီး အဲလ်ဘာတို ဦးစီး၍ သဘောတရားရော လက်တွေ့ပါ စစ်ပညာများကို အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်သင်ကြားကြတော့သည်။

ခြောက်လုံးပြုပြီး သေနတ်၊ ရိုင်ဖယ်သေနတ်၊ စက်သေနတ် စသော လက် နက်ငယ်များကိုကိုင်တွယ်နည်း၊ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နည်း၊ ပစ်ခတ်နည်းများ၊ မိုင်းပုံးများ၊ ပြုလုပ်နည်းနှင့် ဖောက်ခွဲနည်းများ၊ သံချပ်တာ ကားနှင့် တွင်းကား များကို တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးသည့် နည်းများ၊ ရန်သူ လေယာဉ်ပျံများကို ချော်ငြမ်း မြောင်း ပစ်ခတ်နည်းများ၊ တောတွင်း၌ ရုတ်တရက် ရန်သူမမြင်အောင် ကိုယ်ရောင် ဖျောက်နည်းနှင့် ရုပ်ဖျက်ကာကွယ်နည်းများ၊ နေပြောက်မထိုးသည့် တောကြီး မျက်မဲထဲတွင် ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်၊ မကြားနိုင်သည့် အခြေအနေမျိုး၌ ရန်သူကို မြင်နိုင်အောင် ရန်သူ့ခြေသံကို ကြားနိုင်အောင် ဂရုစိုက်လေ့လာနည်း၊ ဂျန်သူ တပ်သားများ ချီတက်သွားရာနေရာသို့ ခြေရာကောက်နည်း၊ အနံ့ခံနည်းမှ အစ

ရာရသော မိမိတို့ ရဲဘော်များကို ပြုစုကုသနည်း၊ ရန်သူ ကင်းဝေးရာသို့ သယ်ယူပို့ဆောင်နည်းများပါမကျန် အသေးစိတ် သင်ကြား ကြသည်။ ကိုယ်တွေ့ လေ့လာကြသည်။ လက်တွေ့ တိုက်ပွဲဆင်းကြသည်။

ယင်းသို့ တကယ် စစ်သားကောင်းကြီးဖြစ်သော အဲလ်ဘာတိုထံမှ ပြောက် စစ်ပညာများကို နေ့ရော ညပါ အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ကြရာ နှစ်ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် သုံးနှစ်ခန့် သင်ကြားကြရမည့် စစ်ပညာရပ် များကို ကပ်စထရီ၏ ရဲဘော်များသည် သုံးလခန့်ဖြင့် တတ်မြောက်လာခဲ့ကြ သည်။

သူတို့တတွေသည် ကျူးဘားပြည်တွင် အင်အား ကြီးမားလှသော ဘာတစ္စူ အစိုးရတပ်များကို ပြောက်ကျားစစ်ဖြင့်သာ စတင်တိုက်ခိုက်ရမည်ဖြစ်ရာ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲများကို မရေမတွက်နိုင်အောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးသော အဲလ်ဘာ တိုက်ရန်သူကို အလစ်တွင် ချောင်းမြောင်း တိုက်ခိုက်နည်းများသာမက ပြောက် ကျားတပ်သားများအတွက် အထူးလိုအပ်လှသော ဇွဲကောင်းမှု၊ အပင်ပန်းခံနိုင် စိတ်ရှည်မှု၊ စေ့စပ်သေချာမှုများကိုပါ သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ တောင်ပေါ်သို့ ချီတက်ခြင်း၊ တောတွင်း၌ အလျင်အမြန် လှုပ်ရှားသွားလာခြင်း၊ လက်နက် မီးကျောက်နှင့် ရိက္ခာများ၊ ဆေးဝါးပစ္စည်းများ အပြည့်အစုံ သယ်ဆောင် နိုင်စေ အပြင်၊ ချီတက်ခြင်း၊ တွား၍ ချီတက်ခြင်း၊ မလှုပ်မရှက် တစ်နေရာ တွင် ငြိမ်သက်စွာ လှဲနေခြင်း စသည့် လေ့ကျင့်ခန်းများကို နေ့စဉ် အနည်း ဝါးနာရီမှ ဆယ်နာရီအထိ လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတရံ ဆယ့်ငါးနာရီအထိ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံနိုင်ရည် ရှိအောင် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။

ထိုပြင် အင်အားကြီးမားသော ရန်သူကို မမျှော်လင့်သော အချိန်၊ မမျှော်လင့် သော နေရာမှ မမျှော်လင့်သည့် နည်းပရိယာယ်ဖြင့် အလစ်တွင် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ သို့တိုက်ခိုက်နိုင်ရန်အတွက် မိမိတပ်များကို ချက်ချင်း အလျင် အမြန် ခွဲဖြန့်ခြင်း၊ ရန်သူကို လှည့်စားခြင်း၊ ချော့မြူခြင်း၊ ချောက်လှန်ခြင်း စသော ပြောက်ကျား စစ်ဆင်ရေး နည်းပရိယာယ်များကိုလည်း 'ကကြီးမှ အ မြော်လင့်' လေ့လာသင်ယူခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ပြောက်ကျားတပ်သားများ၊ အထူးသဖြင့် လက်နက်ကိုင် နည်းပရိယာယ်များအဖို့ အရေးအကြီးဆုံး မရှိမဖြစ်သော လိုအပ်ချက် နှစ်ခုကို သဘောတိုက် ရဲဘော်များအား သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။ ယင်းတို့ကား 'အဟုတ် စည်းကမ်းသေဝပ်မှု' နှင့် 'ရဲဘော်စိတ်ရှိမှု' တို့ပင်တည်း။

အစစအရာရာ လိုအပ်သမျှ ပညာရပ်များ သင်ကြားပြီးသောအခါ တန်းမှူးကြီး အဲလ်ဘာတို ကိုယ်တိုင် ဦးစီး၍ သူပုန်တပ်သား ရဲဘော်များကို ကျူးဂုဏ်ပြုခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အထဲတွင် အတော်ဆုံး အထူးချွန်ဆုံး တပ်သားကိုလည်း ရွေးချယ်၍ ဂုဏ်ပြုခဲ့သည်။ ယင်းသို့ 'ထူးချွန်ဆု' ရရှိခဲ့သော သူပုန်တပ်သားများက အခြားသူမဟုတ်၊ နောင်အခါ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကြီးတွင် ကပ်စေရန်နှင့် ပုခုံးချင်း ယှဉ်၍ တွဲဖက် ခေါင်းဆောင်ခဲ့သည့် ချေ့ငွေဗားရားပင်တည်း။

ချေ့ငွေဗားရားသည် အာဂျင်တီးနား အမျိုးသား ဆရာဝန် တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူသည် ဆရာဝန်ပင် ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်၍ မဟုတ်မခံ ဇာတ်ဇာတ်ကြံ ရဲရဲတောက် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် ပြောက်ကျား စစ်သင်တန်းသို့ မရောက်မီကပင် အာဂျင်တီးနားပြည်မှ ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ပီရွန် အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်သည့် တိုက်ပွဲများတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ဖူးသည်။ ထို့ပြင် ဣတိမာလာပြည်၌ မြေယာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအတွက် အုံကြွလှုပ်ရှားမှုများတွင်လည်း ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ဘူး၍ 'တိုက်ရေး ခိုက်ရေး' တွင် အတွေ့အကြုံ ရှိခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူသည် မက္ကဆီကိုပြည်သို့ ရောက်ရှိနေရာမှ ကပ်စေရီတို့ ညီအစ်ကိုနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးကာ သူပုန်တပ်သား တစ်ယောက်အဖြစ် စာရင်းပေးသွင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုသော်မှ သူသည် ပြောက်ကျား စစ်သင်တန်းတွင် 'ပထမခွဲ'ကာ သူပုန်တပ်သား တစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံရပြီ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ပြောက်ကျား စစ်၏ သေနင်္ဂဗျူဟာနှင့်နည်းပရိယာယ် အခြေတို့ကို အပြင်းအထန် လေ့ကျင့် သင်ကြားခဲ့ကြပြီးနောက် မက္ကဆီကိုပြည်မှ ရဲဘော်ရှစ်ကျိပ်တို့သည် လက်နက် အပြည့်အစုံ၊ ရိက္ခာ အလုံအလောက်၊ ခဲယမ်းမီးကျောက် အမြောက်အမြား၊ ဆေးဝါးပစ္စည်း အသီးသီးတို့ဖြင့် ကျူးဘားပြည်သို့ ချီတက်တိုက်ခိုက်ကြရန် အစစအရာရာ အဆင်သင့် ရှိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ တက်ကြပြီ

မက္ကဆီကိုပြည်တွင် ရဲဘော်ရှစ်ကျိပ်တို့ စစ်ပညာ အခြေခံများကို အပြင်းအထန် လေ့ကျင့် သင်ကြားနေခိုက် ကပ်စေရီသည် အဆိုပါ သင်တန်းများ၌ ရံဖန်ရံခါ တက်ရောက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် သူ့အဖို့ လက်နက်အသုံး မိကျောက်များနှင့် ရိက္ခာများ၊ ဆေးဝါးပစ္စည်းများ ဝယ်ယူစုဆောင်းရေးတွင် မကြာခဏ အရေးတကြီး ခရီးထွက်နေရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကပ်စေရီအဖို့ ယင်းသို့ စစ်သင်တန်းတွင် အချိန်ပြည့် မတက်ခဲ့ရသဖြင့် သာလှသည်ဟု မဆိုနိုင်။ စင်စစ် လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များနှင့် ရိက္ခာအသုံးများ လှည့်လည် ရှာဖွေစုဆောင်းရခြင်းသည် လူရော စိတ်ပါ ပင်ပန်းလှရုံသာမက ပို၍ပင် အန္တရာယ်များလှသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် လက်နက်များ အမြောက်အမြား ဝယ်ယူရာ၌ ဗြောင်ကျကျ အတိအလင်း မရသော် ဝယ်ယူရခြင်း မဟုတ်ဘဲ တိတ်တဆိတ် လျှို့ဝှက်၍ ဝယ်ယူရသော ခြင်း ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် မက္ကဆီကိုပြည်တွင် ကပ်စေရီတို့ နောက်သို့ အနံ့ခံ၍ ရှောင်သော ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ၏ သူလျှိုများလည်း ရှိနေသည် ဖြစ်ရာ မက္ကဆီကိုပြည်တွင် လှည့်စား၍ သွားလာရသည်မှာ လွယ်ကူလှသည် မဟုတ်ပေ။ မက္ကဆီကိုပြည်ရှိ ကျူးဘားသံရုံးက မက္ကဆီကို ရဲအဖွဲ့နှင့် စုံထောက်တို့ကို လာဘ်ထိုး၍ ကပ်စေရီ၏ လှုပ်ရှားသွားလာမှုများကို 'သတင်း' ယူလျက် ကပ်စေရီမှာ မကြာခဏ အဖမ်းခံရမည်ဘေးမှ သိသိကလေး လှုပ်ရှားခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတရံတွင်မူ မရှောင်မလွှဲသာဘဲ ဝယ်ယူ သယ်လောင်လာသော

လက်နက်များကို အမိခံ၍ ကိုယ်လွတ်ရုံးပြီး လက်တစ်လုံးခြား အသဲယားစေ ရှောင်ခဲ့ တိမ်းခဲ့ရသည်။

တစ်ခါတွင်မူ လုံးဝ ရှောင်မရ တိမ်းမဖြစ်တော့ဘဲ လက်နက်ငှော လူ အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ ၁၉၅၆ ခုနှစ် ဇွန်လထဲတွင် ကပ်စထရီသည် မက္ကဆီကို မြို့မှနေ၍ လက်နက်များကို ကားတစ်စီးဖြင့် အပြည်တင်ကာ စစ်သင်တန်းနေ သော တောင်ပေါ်ကွင်းသို့ သယ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ ထိုအခိုက် သင်တန်းစခန်း အနီးသို့ အရောက်တွင် မက္ကဆီကို ရဲအဖွဲ့ဝင်များနှင့် ပက်ပင်းပါ တိုးမိနေတော့ သည်။ ရဲအဖွဲ့ဝင်များမှာ ထိုစဉ်က လူဆိုးဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းနောက်သို့ လိုက်လံဖမ်း ဆီးရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ကပ်စထရီတို့နှင့် တိုးခြင်း ဖြစ်သည်။ ကပ်စထရီမှာ အခြား ပါလာသော ရဲဘော်များမှာ မည်သို့မျှ ရှောင်တိမ်း၍ မရတော့သည့်အခါ လူရော လက်နက်ပါ အဖမ်းခံကြရတော့သည်။ ရဲအဖွဲ့ဝင်များသည် ကားပေါ် လက်နက်များနှင့် ကပ်စထရီတို့ကို ဖမ်းဆီးရုံမျှမက အနီးအနား တစ်ဝိုက်ကို တောနင်း၍ ရှာဖွေခဲ့ရာ သင်တန်းစခန်းမှ အခြား ရဲဘော်အချို့ပါ အမိခံကြရသည်။ ထိုစဉ်က စုစုပေါင်း ကပ်စထရီနှင့် အခြား ရဲဘော် ၂၃ ယောက်တို့ အဖမ်းခံကြရ၍ ထောင်ထဲတွင် ၂၃ ရက်မျှ အချုပ်ခံခဲ့ကြရပြီးမှ လွတ်လာခဲ့ကြသည်။

လက်နက် အမြောက်အမြားဖြင့် အထင်အရှား ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ပါလျှင် ထောင်ထဲတွင် ၂၃ ရက်မျှသာ အချုပ်ခံခဲ့ရသည့် ဆိုခြင်းမှာ အပြစ်ဒဏ် သေးငယ် လှသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရာ ရှိသည်။ သို့သော် တောင်အမေရိက၊ မြောက်အမေရိက နှင့် လက်တင်အမေရိကစသော တိုင်းပြည်များတွင် ခြောက်လုံးပူး၊ ရိုင်ဖယ်စသော လက်နက်များကို လူတိုင်းလိုလို ကိုင်ဆောင်ခွင့် ရှိနေကြသည်။

ထိုသို့ လက်နက်ငယ်များကို တစ်လက်ချင်း၊ နှစ်လက်ချင်းဆိုပါက ကရက်၊ မီးခြစ်စသော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကဲ့သို့ပင် အလွယ်တကူ ဝယ် နိုင်သော ဒေသများ ဖြစ်၍ ရံဖန်ရံခါ လက်နက် အများအပြား ဝယ်ယူမှု သ ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များထံမှ ခွင့်ပြုချက်များ ရယူရန် လိုအပ်သည်။ ယင်း လက်နက်များ ပေါများလှသဖြင့် ဓားမြ၊ လူဆိုး၊ ဂိုဏ်းများအနေဖြင့် လက်နက် ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီကြီးများ၊ ကုန်သည်ကြီးများနှင့် ဆက်သွယ်၍ လက်နက် ခိုးရောင်းခြင်း၊ ခိုးထုတ်ခြင်း စသည့် အမှုများ မကြာခဏ ဖြစ်ပွားလေ့ ရှိကြသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲဘော်များ လက်နက် အမြောက်အမြားဖြင့် အဖမ်းခံရသည့် အမှုမှာ အမေရိကန် တိုင်းပြည်များ၏ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် သာ အမှု တစ်ခုကဲ့သို့ အမှုအသေးအဖွဲ့သာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယင်းသို့ အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲများကြားမှ လက်နက်များ၊ ရိက္ခာ နှင့် ဆေးဝါးများ စုဆောင်း၍ စစ်ပညာသင်တန်းကို အောင်မြင်စွာ တက်ရောက် ကြားခဲ့ကြပြီးနောက် ၁၉၅၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ကပ်စထရီ သည် 'ကျူးဘားပြည်သို့ ချီတက်တိုက်ခိုက်ရေး' အစီအစဉ်ကို တရားဝင် ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလိုက်တော့သည်။

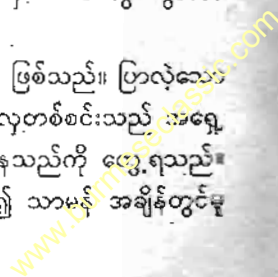
ယင်းသို့ တိုက်ခိုက်ရေး အစီအစဉ်ကို လူသိနတ်ကြား တရားဝင် ကြေညာ နှင့် ပတ်သက်၍ သင်တန်းမှူး အဲလ်ဘာတိုက 'လုပ်ငန်း လုပ်ဟန် မှားယွင်း သည်' ဟု ဆိုကာ ကန့်ကွက်သေးသည်။ အဲလ်ဘာတို၏ အဆိုမှာ 'ယင်းသို့ တိုက်ခိုက် စစ်ဆင်ရေး အစီအစဉ်ကို ကြိုတင်၍ ထုတ်ဖော် ကြေညာခြင်းသည် မှားယွင်း ကြိုတင် ပြင်ဆင်ရန် သတိပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ စစ်သဘော တွင် မိမိတို့၏ စစ်ဆင်မှုကို ရန်သူ့ထံ သတင်း မပေါက်ကြားအောင် အထူး ကြိုးပမ်းကာကွယ်ရမည်' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဤအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကပ်စထရီက အဲလ်ဘာတိုအား အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည် ချေပခဲ့သည်။

'ဆရာကြီးရဲ့ သင်ကြားချက်ဟာ မှန်တော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီ မှားယွင်းတာတွေ ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်တွေ 'ချီတက်လာကြပြီ' ဆိုတာ ကျူးဘား ပြည်လုံး ကြိုတင် သိစေချင်တယ်။ ကျူးဘားလူမျိုးမှန်သမျှ ဧပြီလ ၂၆ ရက် တွင် အပျက်ကြီးကို သတိရပြီး ယုံကြည်မှု ရှိနေစေချင်တယ်။ ဒါဟာ စစ်ရေး တိုက်ခိုက်မှု ကြည့်ရင်တော့ အန္တရာယ် များတယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲလ်ဘာတိုစိတ်ထဲမှာ ဒီလို လုပ်သင့်တယ်လို့ ထူးထူးခြားခြား မြင်နေတယ်။ ဒါ မှားယွင်းတာတော် စစ်ဆင်ရေးလို့ ကျွန်တော် ယူဆတယ်'

ကပ်စထရီသည် 'ပြောသလို လုပ်တတ်၍ လုပ်သလို ပြောတတ်သူ' ဟု ဆိုခဲ့ပါလား။

နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ယင်းသို့ အတိအလင်း တရားဝင် ကြေညာခဲ့ နောက် ၁၀ ရက်မျှကြာသောအခါ ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲဘော်များသည် 'ကျူး ဘားပြည်သို့ ချီတက်တိုက်ခိုက်ရေး' အတွက် ရေကြောင်းမှ စတင် ထွက်ခွာလာ တော့သည်။

ထိုနေ့မှာ ၁၉၅၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။ ပြာလုံသော မြေပေါ် ကို ပင်လယ်ပြင်တွင် စက်တပ်ထားသော ရွက်လှေတစ်စင်းသည် အရှေ့ မြောက်ပိုင်းပိုင်း ခပ်ယွန်းယွန်းဆီသို့ ဦးတည်ကာ ခုတ်မောင်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရွက်လှေကလေးမှာ အလျား ၅၈ ပေခန့် ရှည်၍ သာမန် အချိန်တွင်မူ

ခရီးသယ် ၈ ယောက်သာ တင်ဆောင်ပြီး ကူးတိုပို့နေသည့် ရွက်လှေကလေးနဲ့ ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ရွက်လှေကလေး၏ နံရံတွင် 'ဂရမ်မာ' (Granma) ဟူသော အမည်ကိုပင် စာလုံးလှလှဖြင့် ရေးခြယ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤ ၈ ယောက်စီး ရွက်လှေကလေးပေါ်တွင် လိုက်ပါလာသော 'သူပုန် တပ်သား' များမှာ စုစုပေါင်း ၈၂ ယောက်တိတိ ရှိနေသည်။ ယင်းသို့ လူများ ဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေသည်သာမက လက်နက်ခဲယမ်း မီးကျောက်များဆေးဝါ ပစ္စည်း ရိက္ခာများနှင့်အတူ ဓာတ်ဆီ ဂါလံပုံးများပါ တင်ဆောင်လာသည်ဖြစ်ရာ ရွက်လှေ ကလေး တစ်ခုလုံးမှာ လူများ၊ ပစ္စည်းများဖြင့် ခြေချစရာ မရှိအောင် ဖြစ်နေသည်။

လူနှင့် ပစ္စည်းများ အဆမတန် တင်ဆောင် လာရသဖြင့် တစ်ကြောင်း အင်ဂျင်စက်မှာလည်း အနည်းငယ် ချို့ယွင်းနေသဖြင့် တစ်ကြောင်း၊ ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲဘော်များသည် ရွက်လှေကလေးကို စက်ကုန်မဖွင့်ရဲဘဲ ခပ်မှန်မှန်သာ ခုတ် မောင်းလာခဲ့ကြရသည်။ ထိုထက်ပို၍ ဆိုးသည်မှာ ရေမှုတ်စက်မှ ပိုက်ပျက်နေခြင်း ပင် ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ပြင်မှာ လေကပြင်းထန်၊ လှိုင်းကလည်း ကြီးမားလှ သည် ဖြစ်ရာ လှိုင်းတစ်ချက် ပုတ်လိုက်လျှင် ရွက်လှေကလေးမှာ လှိုင်းလုံးများ အောက်တွင် နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ် သွားတော့မည်အလား အသဲယားစရာ ကောင်းလှ သည်။ သို့သော် ရဲဘော်များအဖို့မူ အသဲယားနေဖို့ အချိန်မရ၊ လှေပေါ်သို့ ချွေ ကန်၊ ဖွေးကန် လှိုမ့်ဝင်လာသော ရေများကို ခွက်များဖြင့် မနားတမ်း ပက်ထုတ် နေကြရသည်။

ကပ်စထရီသည် ရွက်လှေမှ အင်ဂျင်စက်နှင့် ရေမှုတ်ပိုက်ကို ခရီးမထွက် မီက ပြင်ရန် စီစဉ်ခဲ့သေးသည်။ သို့သော် ပြင်ဆင်ရန် အချိန် မရခဲ့။ နိုဝင်ဘာ လ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားပြည် စင်တီယာဂိုမြို့ အနောက်ဘက် နီကွားရိုးကြီး ကလေး အနီးရှိ ကမ်းခြေသို့ သတ်မှတ်ထားသော အချိန်တွင် တိတိကျကျ တက်ရောက်ကြရမည် ဖြစ်ရာ စက်လှေကို ပြင်ရန် အချိန်မရတော့ဘဲ ဖြစ်သလို ထွက်လာခဲ့ရသည်။

အစီအစဉ်အတိုင်းဆိုလျှင် ကျူးဘားကမ်းခြေမှ နေ၍ သူပုန်တပ်သား ပိရက်ဆိုသူ လယ်သမားတစ်ဦးသည် အခြား ရဲဘော် ၁၀၀ နှင့်အတူ ကပ်စထရီကို စောင့်ကြိုနေမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့နှင့် အတူ ထရပ်ကားများလည်း အသင့်ရှိနေမည် ဖြစ်ရာ အဆိုပါ ထရပ်ကားများဖြင့် မန်ဇာနီလိုမြို့သို့ ချီတက်ကြပြီး တစ်ဖန် ထိုဒေသမှ အသင့်ရှိနေကြမည်ဖြစ်သော သူပုန်တပ်သားများနှင့် ပူးပေါင်းကာ အနီးအနားရှိ အစိုးရ တပ်စခန်း တစ်ခုကို ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်စီးနင်းကြမည်

သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအား လှည့်စားသည့် အနေဖြင့် နော်လ်ဂွင်၊ မာတန်ဇာတ်နှင့် စင်တီယာဂိုမြို့များကို ကပ်စထရီလိုလားသည် ဖြစ်လူငယ် လူရွယ်များက မီးရထားလမ်းများနှင့် တံတားများကို မိုင်းဖုံးများဖြင့် ထုတ်ခွဲဖျက်ဆီးခြင်း၊ အစိုးရတပ်များကို ချောင်းမြောင်း ပစ်ခတ်ခြင်း စသည် များစွာများကို တစ်ပြိုင်တည်း ပြုလုပ်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် သူပုန် တပ်သားများသည် နောက်ထပ် သိမ်းပိုက် ရရှိလာသော လက်နက် ခဲယမ်း ကျောက်များဖြင့် မန်ဇာနီလိုမြို့ရှိ အစိုးရတပ်ကို ဝင်စီးကြပြီး ထိုမှတစ်ဖန် တပ်သားများ တောင်ခြေသို့ သွားရောက်ကာ ထိုတောင်ကို အခြေခံစခန်း လုပ်၍ တပ်သားသစ်များ ထပ်မံ စုဆောင်းကြမည်။ ဤ အတောအတွင်း ကျူးဘား ပြည်ရှိ မြို့ကြီးတိုင်းတွင် ကုန်ဈေးနှုန်း အဆမတန် တက်၍ စားဝတ်နေရေး ပြဿနာများလှသဖြင့် ဆန္ဒပြမှုများ၊ ကန့်ကွက်မှုများ၊ သပိတ်မှောက်မှုများ ဖြစ်ပွား ကြရသည်။ အဆိုပါ မြို့ပေါ်မှ ဥပဒေတွင်း အုံကြွလှုပ်ရှားမှုများနှင့် ကပ်စထရီတို့၏ လက်နက် တော်လှန်ရေးတို့ ပေါင်းစည်းမိပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရမှာ ဘုံးဘုံးလဲ ပြိုကျပျက်စီးရမည်ဟု တစ်ထစ်ချ မျှော်လင့် ကြသည်။

ဤသည်တို့မှာ ကပ်စထရီ၏ အစီအစဉ်နှင့် အဓိက ဦးတည်ချက် ဖြစ်

သို့သော် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးတို့ မည်သည် ကလေးကစားသော စည်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ အပြောလွယ်သလောက် လက်တွေ့တွင် အခက်အခဲ အကျပ် ကြုံရမည့်များ အဖက်ဖက်မှ ပေါ်ပေါက်လာကြစမြဲ ဖြစ်ရာ 'ဂရမ်မာ' ရွက်လှေ ကိုပင် အပြောကျယ်လှသည့် ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်၍ ပြင်းထန် ကြီးမားလှ လှိုင်းလေများအကြားမှ သက်စွန့်ဆံပွား ချီတက်လာခဲ့ကြသော ရဲဘော်များ များစွာ စီစဉ်ထားသလို မဟုတ်တော့ဘဲ အစီအစဉ်များ အလွဲလွဲ အချော်ချော် ကြံကြံသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ပထမဦးစွာ စင်တီယာဂိုမြို့နှင့် ဟိုလ်ဂွင်မြို့များ၌ နိုဝင်ဘာလ ၃၀ တွင် ဆူပူလှုပ်ရှား တိုက်ခိုက်မှုများ ပြုလုပ်ကြရန် ကြိုတင် သတ်မှတ်ထား အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် ယင်းအစီအစဉ်များ ပျက်ပြားသွားပြီဟူသော သတင်းကို အသံဖမ်းစက်မှ တစ်ဆင့် ကပ်စထရီတို့ သိကြရသည်။ သို့သော် ဂုတ်ယ အစီအစဉ်အရ ကပ်စထရီတို့သည် အဆိုပါ နိုဝင်ဘာလ ၃၀ တွင် ကျူးဘားကမ်းခြေ သတ်မှတ်ထားသော နေရာသို့ တက်ရောက်နေသည်

ဖြစ်သည်။ သို့သော် အင်ဂျင်စက် ချို့ယွင်းမှုနှင့် လှိုင်းလေထန်မှုတို့ကြောင့် ကာ
ထေရီတို့မှာ နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့အထိ ပင်လယ်ထဲမှာပင် ရှိနေကြသေး
သည်။

တစ်ဖန် စင်တီယာဂိုမြို့တွင် အစိုးရတပ်များအား အလစ်ဝင်ရာက တိုက်ခိုက်
ရန် အစီအစဉ်များ ပျက်ပြားသွားရခြင်းကို အသံဖမ်းစက်မှ တစ်ဆင့် သတင်းရ
ခဲ့သော်လည်း ကပ်စထရီတို့တွင် ပါလာသော အသံဖမ်းစက်မှာ အသံဖမ်းရုံသာ
ဖမ်းနိုင်၍ ပြန်လည် သတင်းပေးပို့နိုင်သည့် စက်မျိုး (Transmitter) မဟုတ်သဖြင့်
မိမိတို့ သတ်မှတ်ထားသည့်နေရာတွင် ကမ်းခြေသို့ မရောက်ဘဲ ပင်လယ်ထဲမှာ
ရှိနေသေးကြောင်းကို သတင်းပြန်၍ မပို့နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ယင်းသို့ အစီအစဉ်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကမောက်ကမဖြင့် အလွန်
အချော်ချော် ဖြစ်နေခဲ့ရာ ရွက်လှေပေါ်မှ ရဲဘော်အချို့မှာ စိတ်ပျက်အားငယ်
ပြုလာကြသည်။ သို့သော် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ကပ်စထရီက ရဲဘော်များအား
စိတ်မပျက်ကြစေရန် အမျိုးမျိုး အားပေးခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း တက်တက်
ကြွကြွ ရွက်လှေပေါ်တွင် လုပ်စရာ ကိုင်စရာ ရှိသည်များကို ရဲဘော်များနှင့်အ
လုပ်ကိုင်လာခဲ့ရာ ရဲဘော်များမှာ 'သေမြေကြီး ရှင်ရွှေထီး' ဟူသော စိတ်ဓာတ်
မျိုးဖြင့် ပြန်လည် မွှေးမြူလာခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့ သန်းခေါင်အချိန် လွန်မြောက်၍
ရက်နေ့ နံနက်ပတ်သို့ ကူးပြောင်းလာခဲ့သည်။ ကျူးဘား ကမ်းခြေနှင့်လည်
တဖြည်းဖြည်း နီးလာခဲ့သည်။

ရှေ့နောက် ဝဲယာပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးမှာ အမှောင်ထုဖုံးလွှမ်းနေ
ပင် ရှိသေးသည်။ ကမ်းခြေနှင့် တဖြည်းဖြည်း နီးလာပြီ ဟူသော အသံ
ရဲဘော်များ စကားမပြောဘဲ အားလုံးငြိမ်၍ လိုက်ပါလာကြသည်။ သူတို့
မျက်လုံးအစုံများမှာ ရွက်လှေ ဦးတည် ခုတ်မောင်းနေသည့်ဘက်သို့ မျက်တော
မခတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်နေမိကြသည်။ မှောင်ထုထဲတွင် ဘာကိုမှ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်
ရ။ သို့သော် သူတို့ အားလုံး၏ စိတ်အာရုံတွင် ကမ်းခြေကို ခပ်ရေးရေး မြင်
ရသည်ဟု ထင်ရသည်။

အရှိန်မှန်မှန် လည်ပတ်ခုတ်မောင်းနေသော စက်သံနှင့် တစ်ချက်တစ်
ချက် ရွက်လှေကလေး၏ နံရံသို့ လာရောက် ရိုက်ခတ်သော လှိုင်းပုတ်သံများ
စီးချက် ဝါးချက်ပမာ ညီညီညာညာ ထွက်ပေါ်နေသည်။

ထိုအခိုက် 'ဝုန်း' ကနဲ အသံ ကြားလိုက်ရ၍ ရဲဘော်များမှာ လှုပ်လှုပ်

ကာ အသံရာသို့ ခေါင်းထောင်ကြည့်မိကြသည်။ အသံမှာ ဖွဲပိုင်းဆီမှ ပေါ်ထွက်
ခြင်းဖြစ်ရာ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် တီးတိုးသတင်း
ကြသဖြင့် အဖြစ်မှန်ကို သိကြရသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ ပဲကိုင်အဖြစ် တာဝန်ယူလာ
သော ရဲဘော်သည် ရုတ်တရက် လှိုင်းလုံးတစ်ခုကို ရှောင်၍ ရွက်လှေကို လက်ဝဲဖက်
အတိမ်းလိုက်တွင် အားလွန်ကာ ရေထဲကျသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ရုတ်တရက်
သလိုပင် အနီးရှိ ရဲဘော်များက သူ့ကျသွားရာဘက်သို့ စုပြုံ၍ သူ့ကိုရေထဲမှ
ဆယ်၍ ကြိုးစားကြသည်။ ပထမသော် မှောင်နှင့်မဲမဲ ဖြစ်နေသည်ကတစ်
ကြောင့် လှိုင်းလုံးများ အဆက်မပြတ် ရိုက်ခတ်နေသည်က တစ်ကြောင်းတို့
ကြောင့် ထိုရဲဘော်ကို ချက်ချင်း မမြင်ရဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ထို့နောက် အသင့်ပါ
သော လက်နှိပ်စက်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုး၍ ဂျာတော့မှ ရေထဲတွင် ငုတ်ချီ ပေါ်ချီ
နေသော ထိုရဲဘော်ကို တွေ့ရပြီး အသက်ကယ်ဘောကို ချပေးကာ ဝိုင်းဆယ်
ကြသည်။

ထိုသို့ ပဲကိုင်ရဲဘော် ရေထဲသို့ လိမ့်ကျသွားသည်ကို ဝိုင်း၍ ဆယ်နေကြ
ခြင်း အချိန် တစ်နာရီခန့် ကုန်သွားခဲ့သည်။

တဖြည်းဖြည်းဖြင့် အရှေ့ဘက်ဆီမှ ရောင်နီသန်းလာခဲ့ရာ နီမြန်းသော
ရုတ်စက်ဝိုင်းအောက်တွင် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကမ်းခြေကို ခပ်ရေးရေး မြင်စ
ကြရသည်။ အရက်ဦးရောင်ခြည်အောက်တွင် ရဲဘော်များ၏ မျက်လုံးများမှာ
ဝင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်လာသည်ဟု ထင်ရသည်။ ရွက်လှေကလေးမှာလည်း
ခြေနားနီးမှ ယခင်ကထက် ပို၍ အရှိန်ရလာသည်ဟု ထင်ရသည်။

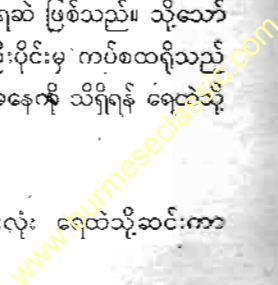
ထိုအခိုက် အရှိန်ရနေသော လှေကလေးသည် တုံ့ကနဲ ဖြစ်ကာ ရုတ်တရက်
ဘက်အုပ်လိုက်သလို ထိုးရပ်သွားရာ ရဲဘော်များမှာ မိမိတို့ ထိုင်နေရာမှ ရှေ့သို့
သွားပြီး တဖန် နောက်သို့ လန်ကျကုန်ကြသည်။

'ဘာဖြစ်တာလဲ၊ စက်ပျက်သွားပြန်ပလား၊ ဒါမှ မဟုတ် ကျောက်ဆောင်နဲ့
တိုက်တာလား'

စက်ပျက်ခြင်းမဟုတ်၊ စက်သံမှာ မှန်မှန်ကြားနေရဆဲ ဖြစ်သည်။ သို့သော်
သူမှာ လုံးဝနေရာမှ မရွေ့တော့ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ဦးပိုင်းမှ ကပ်စထရီသည်
အားဖြစ်နေသော အလင်းရောင်အောက်တွင် အခြေအနေကို သိရှိရန် ရေထဲသို့
ကြည့်လိုက်သည်။

ရွက်လှေသည် သောင်တင်နေပြီတကား။

ဤတွင် စက်ကို ရပ်၍ ဦးပိုင်းမှ ရဲဘော်အားလုံး ရေထဲသို့ဆင်းကာ

ရွက်လှေကို ပြန်ဆွဲကျကြသည်။ မရ။ ကျန်ရဲတော်များအားလုံးလိုလို ဆင်းရှိုင်းထွန်းကြသည်။ သို့သော် ရွက်လှေဦးပိုင်းမှာ ရွံ့နွံ့ထဲသို့ အတော် ခပ်များများ ခိုက်ဝင်နေသည်ဖြစ်ရာ လုံးဝ ပြန်ဆွဲချ၍ မရဘဲ ဖြစ်နေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ ရွက်လှေကို သည်အတိုင်း ပစ်ထားခဲ့ပြီး ကမ်းခြေသို့ လူတွေချည်းအရောက် သွားကြရန် စီစဉ်ရတော့သည်။

ကမ်းခြေနှင့် နီးနေပြီ ဖြစ်သော်လည်း လှိုင်းလုံးမှာ အတော်ကြီးမားနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ ထိုပြင် အောက်ခြေမြေပြင်မှာ သံပြင် မဟုတ်ဘဲ ရွံ့များနုံးများဖြင့် အတိပြီးသော နေရာ ဖြစ်နေသည်။

'ကဲ ရဲတော်တို့၊ ကိုယ်ကိုင်းတဲ့ လက်နက်နဲ့ ကိုယ့်အတွက် ပေးထားတဲ့ ကျည်ဆန်ရယ်၊ ရိက္ခာနဲ့ ဆေးပစ္စည်းရယ် ဒါတွေပဲ ယူခဲ့ကြ။ ကျန်တဲ့ပစ္စည်းတွေ လေးတဲ့ ပစ္စည်းတွေ အားလုံး လှေပေါ်မှာပဲ ထားခဲ့ကြတော့။ အရေးကြီးတာက နေထွက်မလာခင် ကုန်းပေါ် ရောက်ဖို့ပဲ'

ရဲတော်အားလုံးသည် ကပ်စထရို၏ အမိန့်အရ အပိုယူဆောင်လာကြသော လက်နက်ကြီးများ၊ ရိက္ခာနှင့် ဆေးဝါးပစ္စည်းများ၊ ယမ်းဘီလူးသေတ္တာများကို လှေပေါ်တွင် ထားရစ်ကာ ကိုယ့်လက်နက်၊ ကိုယ့်ရိက္ခာနှင့် လူတစ်ကိုယ်စာ သယ်နိုင်သမျှ ခဲယမ်းမီးကျောက်များကိုသာ ယူဆောင်၍ ရေထဲတွင် ဖြတ်ကျော် လာကြရသည်။

ရွံ့နွံ့များမှာ ထင်သည်ထက် ပို၍ ထူထပ်ပျံ့သည် ဖြစ်ရာ ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်တိုင်း ခူးဆစ်ခန့် မြုပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရိုသည် တပ်ကို ဖြန့်၍ အစုခွဲကာ ကိုယ့်အစုနှင့် ကိုယ် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် လက်တွဲ၍ ချီတက်စေသည်။ ချမ်းအေးလှသော ဒီဇင်ဘာလ၏ ရောင်နီပျိုးစ နံနက်ခင်း အချိန်ဖြစ်ရာ ပင်လယ်ရေမှာ အသားထဲသို့ စူးဝင်တော့မတတ် အေးမြလှသည်။ သို့သော် ရဲတော်များအဖို့မူ ပင်လယ်ရေ၏ ပြင်းထန်စူးရှလှသော အအေးဒဏ်ကို လုံးဝ သတိမမူနိုင်ကြဘဲ ရွံ့နွံ့များထဲမှ ခက်ခက်ခဲခဲ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဆွဲ၍ တွဲ၍ ကမ်းစပ်ဆီသို့ ပင်ပမ်းကြီးစွာ ချီတက်လာနေကြရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် တစ်ကိုယ်လုံး ရွံ့ရွံ့စိုရွံ့ ရွံ့အလူးလူး ဖြစ်နေသော ရဲတော်များသည် ကမ်းခြေသို့ တသုတ်ပြီး တသုတ် ရောက်လာကြသည်။ ကပ်စထရိုသည် ရဲတော်များကို စစ်ဆေးကြည့်သည်။ ၈၂ ယောက်စလုံး ချောချောမောမော တစ်ယောက်မကျန် ကမ်းခြေသို့ ရောက်လာကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

သို့သော် မိမိတို့သည် ကျူးဘားပြည် မည်သည့်ဒေသ၊ မည်သည့်ကမ်းခြေသို့

ရောက်နေသည်ကို မမှန်းဆတတ်အောင် ဖြစ်နေပြန်သည်။

သူတို့ လက်ရောက်မိကြသော ကမ်းခြေမှာ မူလ သတ်မှတ်ထားသော နေရာနှင့် သိပ်ဝေးကွာလှသည် မဟုတ်။ နီးကွားရိုးမြို့ကလေးနှင့် မလှမ်းမကမ်း ဘီလီအမည်ရှိ တံငါရွာကလေးအနီးတွင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပင်လယ်ထဲတွင် ရက်လုံးလုံး ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင် ဖြစ်ခဲ့ကြ၍ လှိုင်းလေများနှင့် ရွံ့နွံ့များကို ပင်ပမ်းတကြီး ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ကြသည် ဖြစ်ရာ ယခု မိမိတို့ ရောက်ရှိနေသည့် နေရာကို လုံးဝ မှန်းဆ၍ မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

သို့သော် မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်နေသည် ဖြစ်စေ၊ အရေးကြီးသည်မှာ နေရာက အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာသွားကြရန် ဖြစ်သည်။ နေလုံးမပေါ်လေးသော်လည်း အတော်အတန် အလင်းရောင် လာနေပြီဖြစ်ရာ ကမ်းစပ်တွင် သောင်တင်နေသော ရွက်လှေကို အတိုင်းသား မြင်နေရပြီ ဖြစ်သည်။ ကြာကြာနေလျှင် ဤရွက်လှေကို အကြောင်းပြု၍ မိမိတို့အား ရန်သူက ခြေရာခံမည်ကို စိုးရိမ်ရသည်။

'ကဲ၊ ကျုပ်တို့ အားလုံး တောင်ပေါ်ကို သွားကြမှ ဖြစ်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့ဟာ ကျူးဘားပြည်ကို ရောက်လာကြပြီ။ နောက်ဆုံးတစ်နေ့ ကျုပ်တို့ဟာ အောင်ပွဲဆင်ရမှာပဲ'

ကပ်စထရိုက ရဲတော်များအား အားပေးစကားပြောကြားရင်း ထိုနေရာမှ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာရန် စီစဉ်တော့သည်။

ဤနေရာ ဤဒေသသည် မည်သည့်နေရာ မည်သည့်ဒေသဟူ၍ အတိအကျ ပြောနိုင်သော်လည်း ကျူးဘားကမ်းခြေ တစ်နေရာပင် ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ ကပ်စထရိုနှင့် ရဲတော်များသည် ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ တက် ရောက်မိကြပေပြီ။

ရှားနေသော ကပ်စထရီ

ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲဘော်များ ပင်လယ်ကမ်းခြေမှ ထွက်ခွာသွားခြင်းသည် အချိန်မီရုံ
သာမက ကလေးမျှသာ ရှိသည်ဟု ဆိုရမည်။

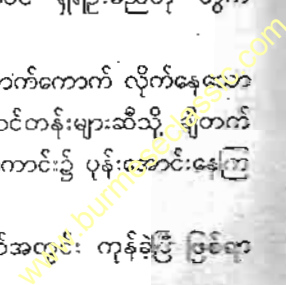
အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့ ထွက်ခွာသွားပြီး မကြာမီ မိုးထိန်ထိန်
ဆင်းလာ၍ အစိုးရက ကင်းထောက် လေယာဉ်ပျံများ ထိုနေရာသို့ ပျံသန်း
ဆောက်ရှိလာကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ကမ်းစပ်တွင် ရွက်လှေတစ်စီး
သင်္ကာဖွယ်ရာ တွေ့မြင်နေရသဖြင့် ကင်းထောက် လေယာဉ်ပေါ်မှ သတင်းပို့ချက်
အရ နောက် နာရီပိုင်းအတွင်း ထိုနေရာသို့ အစိုးရတပ်များ အလုံးအရင်းဖြင့်
ဆောက်ရှိလာကြသည်။

'ကပ်စထရီတို့ ကျူးဘား ကမ်းခြေတက်လာကြပြီ' ဟူသော သတင်းမှာ
ဆိုဒေသတစ်ဝိုက်တွင် ချက်ချင်း ပျံ့နှံ့သွားတော့သည်။

အစိုးရတပ်များသည် သောင်တင်နေသော ရွက်လှေနှင့်တကွ လှေပေါ်မှ
ထက်နက်ရိက္ခာများပါ ဖမ်းဆီးရမိလိုက်သည် ဖြစ်ရာ ဤအတိုင်းသာဆိုလျှင် ကပ်
စထရီတို့ လူသိုက်သည် ဤအနီးအနားတစ်ဝိုက်မှာပင် ရှိရဦးမည်ဟု တွက်
ဆကာ တပ်ဖြန့်၍ ပိုက်စိပ်တိုက် ရှာဖွေကြသည်။

ကပ်စထရီနှင့် ရဲဘော်များမှာ နောက်မှ တကောက်ကောက် လိုက်နေသော
အစိုးရတပ်များ လက်မှ လွတ်အောင် ရှောင်၍ တောင်တန်းများဆီသို့ ချီတက်
ကြသည်။ သူတို့သည် နေ့ဘက်တွင် နေရာကောင်းကောင်း၌ ပုန်းအောင်းနေကြ
ပြီး ညဘက်မှသာ ခရီးပြင်း ချီတက်ကြသည်။

ပါလာသော ရိက္ခာများမှာ တစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်း ကုန်ခဲဖြင့် ဖြစ်ရာ

ရဲဘော်များမှာ အစာငတ် ရေငတ်ဖြင့် ချီတက်ခဲ့ကြရသည်။ သူတို့တွင် လမ်းပြလည်း မရှိ။ သူတို့အဖို့ အားကိုးစရာ ဟူ၍ စစ်သားဟောင်းကြီး အဲလ်ဘတ်တို သင်ကြားလိုက်သော ပြောကိကျား စစ်ပညာသာလျှင် ရှိသည်။ ကံကောင်းထောက်မ၍ တောထဲ တောင်ထဲတွင် လယ်လုပ်နေသော တံအချိုကို တွေ့ရသဖြင့် ရဲဘော် ၅ ယောက်အတွက် မဖြစ်စလောက် ရိက္ခာ အနည်းငယ်နှင့် ရေများ ရယူ စားသောက်ခဲ့ကြရသည်။ ဤနေရာတွင် ကပ်စထရီနှင့် ရဲဘော်များသည် မိမိတို့ စားသောက်ယူငင်ခဲ့သော ရိက္ခာပစ္စည်းများအတွက် ကျသင့်သော တန်ဖိုးကို ပေးခဲ့ကြရာ လယ်သမားကြီးများမှာ တအံ့တဩ ဖြစ်ကာ မယူရဲ ယူရဲ ဖြစ်နေကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် သူတို့အဖို့ ယူနိုင်ဖောင်းဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော ဇနီးသားများထံမှ ကျသင့်သော အဖိုးအခကို မည်သည့်အခါကမှ ရယူခဲ့ရိုး ထုံးစံမရှိသောကြောင့်တည်း။

နောက်ဆုံးတွင် ရဲဘော်များက မိမိတို့သည် အစိုးရစစ်သားများ မဟုတ်ဘဲ သူပုန်များ ဖြစ်ကြကြောင်း၊ မိမိတို့နှင့်အတူ သူပုန်ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီကိုယ်တိုင် ပါလာကြောင်း၊ မိမိတို့သည် ကျူးဘားတစ်မျိုးသားလုံး ဆင်းရဲခဲ့ဖူး၍ ဒုက္ခတွေ့ပင်လယ်ဝေအောင် ဖန်တီးနေသော ဖက်ဆစ် အာဏာရှင် ဘာတစ္ဆတစ်အစိုးရကို လက်နက်ကိုင်၍ တော်လှန်ဖြိုချရန် ချီတက်လာကြသူများ ဖြစ်ကြောင်း မိမိတို့သည် ပြည်သူလူထုကို အခြေခံသော ပြည်သူ့ တော်လှန်ရေး တပ်မတော် သားများ ဖြစ်သဖြင့် ပြည်သူလူထုထံမှ အပ်တိုတစ်ချောင်းကိုပင် ဖြစ်စေ အခကြေးငွေ တန်ရာတန်ဖိုး မပေးဘဲ မယူရန် သံမဏိ စည်းကမ်း သတ်မှတ်ထားကြောင်း စသည်ဖြင့် ရှင်းလင်း ပြောပြတော့မှ လယ်သမားကြီးများမှာ အားရဝမ်းသာ ဖြစ်ကာ ရဲဘော်များ ပေးသမျှ ငွေကို လက်ခံခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ ကပ်စထရီနှင့် ရဲဘော်များသည် ငတ်တစ်လှည့်၊ ပြတ်တစ်ခဲဖြင့် အစိုးရတပ်များကို ရှောင်တိမ်းပုန်းအောင်းကာ ချီတက်လာခဲ့ကြရာ ဒီဇင်ဘာ ၁၅-ရက်နေ့ နံနက်တွင် ကြံခင်းကြီး တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ကြံပင်များမှာ လက်ခုပ်တစ်ဖောင်ခန့်ပင် ကြီးမားထွားကျိုင်းနေသည် ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် ယနေ့ နေ့ခင်းအဖို့ ဤ ကြံခင်းထဲမှာပင် စခန်းချ၍ အနားယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ရဲဘော်များမှာ ညလုံးပေါက် ချီတက်လာကြ၍ ခရီးပန်းလာသဖြင့် အနားမယူမီ ကြံခင်းနားရှိ စမ်းချောင်းကလေးထဲတွင် ရေချိုး၍ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ကြသည်။ ထို့နောက် ထိုနေ့နံနက်အဖို့ ဝေပုံကျ ရိက္ခာအဖြစ် ရရှိသော ဝက်အု

အုင်းတစ်ပိုင်းနှင့် ပေါင်မုန့်ခြောက် တစ်ဖွဲကို နံနက်စာအဖြစ် စားသောက်ကြသည်။ ပြီးမှ ကြံခင်းထဲတွင် တရားတမော အိပ်သူက အိပ်၊ သေနတ်ပြောင်း ခြိုက်သူကတိုက် စသဖြင့် အနားယူနေကြသည်။

ကပ်စထရီမှာ သူ့ညီဖြစ်သူ ရောလ်၊ တပ်မှူးဖြစ်သူ ချေဂွေဗားရားတို့နှင့် အတူ ကြံပင်အောက် အရိပ်ကောင်းကောင်းတွင် မြေပုံလိပ်တစ်ခုကို ဖြန့်ကာ အနည်းအဖို့ ဆက်လက်ချီတက်ရမည့် လမ်းကြောင်းကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေသည်။

ထိုအခိုက် ကြံခင်းတစ်ဖွဲကိစ္စနီးဆီမှ 'ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ်' ဟူသော အသံများနှင့် တစ်ဆက်တည်း 'ဝုန်း ဝုန်း' ဟူသော အသံကြီးများကိုလည်းကောင်း၊ ကြံခင်းပေါ်မှ 'ဝေါကန ဝေါကန' ဖြတ်ပျံသွားသော အသံများကိုပါ ဆက်တိုက် ကြားလိုက်ရသည်။ ရန်သူ လေ့ယာဉ်ပျံများသည် ကပ်စထရီတို့ စခန်းချရာ ကြံခင်းကို ဝိုင်း၍ ဖုံးကြံတိုက်ခိုက်လေပြီ။

ရဲဘော်များသည် လဲလျောင်းရာ နေရာ၊ ထိုင်နေရာတို့မှ ချက်ချင်းထကာ အကာအကွယ်ယူကြသည်။ သို့သော် ကြံခင်းထဲတွင် ဖြစ်နေရာ လုံလုံခြုံခြုံ အကာအကွယ်ဟူ၍ မရသလောက် ဖြစ်နေသဖြင့် ရဲဘော် အများအပြားမှာ စက်သေနတ် ခြစ်နှင့် ဖုံးဆန်များ ထိမှန်ကာ ဒဏ်ရာများဖြင့် အတုံးအရုံး လဲကျကုန်ကြသည်။

ထိုအခိုက် ဖုံးပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ကြံပင်များမှ မီးထ၍ လောင်လေရာ ရဲဘော်များမှာလည်း ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ကြံခင်းတစ်ခုလုံး ကူးစက်၍ တဖျစ်ဖျစ် မည်ကာ တောက်လောင်လာတော့သည်။

တပ်မှူးတစ်ဦးဖြစ်သူ ချေဂွေဗားရားမှာ လည်ပင်းတွင် သေနတ်ဒဏ်ရာ ခံရချက် ထိမှန်သွားခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် သူ့လက်မှ ရိုင်ဖယ်ကို မချဘဲ အကင်းကင်သို့ ထောင်ကာ လေ့ယာဉ်ပျံသံ ဝေါကန ကြားတိုင်း 'ဒိုင်းကန ဒိုင်းကန' ပြန်လည်ပစ်ခတ်နေသည်။ သို့ပင်ခတ်နေရာမှ သူ့အနားတွင် သွေးသံ ချပြင့် လဲကျနေသော ရဲဘော်တစ်ယောက်ကို ပွေ့ထူကာ အသင့်ပါလာသော အေးပတ်တီးဖြင့် ဒဏ်ရာကို ပတ်ပေးလိုက်သေးသည်။

ဤအတွင်း ကြံခင်းတစ်ဖွဲကိစ္စနီးမှ နောက်ထပ် ရိုင်ဖယ်သေနတ်သံများ ခြစ်ခတ်သံများ၊ ဒရဟော ထပ်မံ၍ ကြားလိုက်ရပြန်ရာ မိမိတို့အား အကြောင်းမှသာမက မြေပြင်တပ်များကပါ ညှပ်၍ တိုက်လာပြီကို သိကြရသည်။

ယင်းသို့ ကြံခင်းတစ်ခုလုံး မီးတောက်မီးလျှံများနှင့် သေနတ်သံများ ဖုံးအုပ် အခြေအနေမှာ ရုတ်ရုတ်သံသံ၊ ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်လာခဲ့ရာ ကပ်စထရီသည် ရဲဘော်များအား လူစုခွဲ၍ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်းကို ဆုတ်ခွာကြွရန် အမိန့်ပေးရ

တော့သည်။

ရဲဘော်များသည် သုံးယောက်တစ်တွဲ၊ လေးယောက်တစ်တွဲ လူစုခွဲ၍ ကြံခင်းထဲမှ ထိုးဖောက် ထွက်ပြေးကြတော့သည်။ သို့သော် ရန်သူက အပေါ်စီးရ၍ လက်ဦးနေပြီဖြစ်ရာ ရဲဘော်အတော်များများမှာ ကြံခင်းထဲတွင်ပင် ပိတ်မိကာ အတုံးအရုံး ကျဆုံးကြရတော့သည်။ အချို့ ရဲဘော်များမှာ ကြံခင်းထဲမှ ထိုးဖောက် ထွက်ပြေးနိုင်ကြသော်လည်း ရန်သူက နောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာ ဒလစပ် လိုက်လံ ပစ်ခတ်သဖြင့် ထိမှန်ဒဏ်ရာရ၍ အမိခံကြရတော့သည်။

ဤသို့ ဖရိုဖရဲ တကွဲတပြားဖြင့် ဆုတ်ခွာခဲ့ကြရာ ကပ်စထရီမှာ အခြား ရဲဘော်နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ကြံခင်းထဲမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။ သူတို့ သုံးယောက်သည် ရန်သူမျက်ခြေပြတ်သွားခိုက် ခပ်လှမွှေးလှမ်းမှ အခြားကြံခင်း တစ်ခုထဲသို့ အလစ်ဝင်ရောက် ပုန်းအောင်းနေကြသည်။

တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားသော်လည်း အစိုးရတပ်များသည် အနီးအနား တစ်ဝိုက်တွင် ပိုက်စိပ်တိုက်၍ ကင်းလှည့်နေကြရာ ကပ်စထရီတို့ သုံးဦးမှာ ကြံခင်းထဲမှ မထွက်နိုင်ဘဲ ငါးရက်လုံးလုံး ပုန်းနေကြရသည်။ ဤငါးရက်အတွင်း အစားအစာ ဟူ၍ လုံးဝ မစားရ၊ ကြံချောင်းများကို ချိုး၍ ကြံရေကိုသာ စုတ်နေခဲ့ကြရသည်။

အလားတူပင် ကပ်စထရီ၏ ညီဖြစ်သူ ရောလ်ကပ်စထရီမှာလည်း အခြား ရဲဘော် နှစ်ယောက်နှင့်အတူ အခြား ကြံခင်းတစ်ခုထဲတွင် ၈ ရက်မျှ ပုန်းအောင်းနေခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ၉ ရက်မြောက်သော နေ့တွင် ရောလ်သည် ရန်သူတပ်များ ကင်းရှင်းသွားသဖြင့် ရဲဘော်များနှင့်အတူ ကြံခင်းထဲမှ ထွက်လာပြီး မနီးမဝေးရှိ တောအုပ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုမှ တဖန် တောင်ခြေသို့ ရောက်ခဲ့ကြ၍ တောင်ခြေရင်းတွင် ရှိသော ဂူတစ်ခုထဲတွင် ဝင်ပုန်းနေခဲ့ကြသည်။ တောင်ခြေဂူထဲတွင် ပုန်းအောင်းနေကြစဉ် ရောလ်တို့လူစုသည် ခပ်လှမွှေးလှမ်းရှိ လယ်တဲတစ်ခုမှ လယ်သမားကြီးတစ်ဦးနှင့် အဆက်အသွယ်ရခဲ့ပြီး သူ့ထံမှ ဆန်၊ ပဲစသော ရိက္ခာများနှင့် သောက်ရေများ ရရှိခဲ့ကြသည်။

ကြံခင်းထဲတွင် အစိုးရတပ်က ကုန်းတပ်၊ လေတပ်ဖြင့် ဝိုင်း၍ တိုက်သည်။ တိုက်ပွဲတွင် သူပုန်တပ်သားများ အများအပြား ကျဆုံး၍ ၂၂ ယောက်မှာ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့ကြသည်။ တဖန် ထို ၂၂ ယောက်ထဲမှ ၁၀ ယောက်မှာ လူစုခွဲ၍ ပုန်းအောင်းနေစဉ် မိသွားခဲ့ပြန်သည်။

နောက်ဆုံး အသက်မသေ အဖမ်းမခံရသည့် ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲဘော်များသည် ရောလ်တို့ ပုန်းအောင်းနေသော ဂူထဲတွင် အားလုံး ပြန်လည်

သည် မိကြသည်။ ၎င်းတို့မှာ ဖိဒယ်ကပ်စထရီ၊ ရောလ်ကပ်စထရီ၊ ချော့ဇွာ့ဇွာ့၊ ဘာမိလို၊ ဂရေစီးယား၊ ဖော့စ်တီနို၊ မော်ရေး၊ ယူနီဗာဆို၊ အာဇာနည်၊ မိမိ၊ ဂျူအန်နှင့် ရယ်နီတို့ ဖြစ်၍ စုစုပေါင်း ၁၂ ယောက်ဖြစ်သည်။

ကပ်စထရီသည် မသေမပျောက် ပြန်လည် စုစည်းမိကြသော မိမိတို့ ရဲဘော် ၁၂ ယောက်လုံးကို ခေါင်းဆောင်၍ မူလက ပင်လယ်ကမ်းခြေမှ စောင့်ကြိုနေ စီစဉ်ထားသူ သူပုန်တပ်သား လယ်သမားပီရတ်၏ အကူအညီဖြင့် ခေါင်းဆောင်ထားထိပ်သို့ တက်၍ စခန်းချနေခဲ့ကြသည်။

ဤအတောအတွင်း ကျူးဘား ရေဒီယိုမှနေ၍ 'ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော သူပုန်များအား အစိုးရတပ်များက ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြရာ တိုက်ပွဲတွင် ကပ်စထရီအပါအဝင် သူပုန်တပ်သားများ၊ တစ်ယောက်မကျန် ကျဆုံးသွားပြီ' ဖြစ်ကြောင်း အသံလွှင့် ကြေညာခဲ့သည်။ ဤအသံလွှင့် ကြေညာချက်အရ ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးကပင် ကပ်စထရီ သေပြီဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ကပ်စထရီမှာ မသေဘဲ ရဲဘော်များကို ပြန်လည် စုစည်းခဲ့ရုံမျှမက အာတစ္စတာ အစိုးရ ပြုတ်ကျတော့မည်' ဟူ၍ပင် ကြိုးဝါးနေလိုက်သေးသည်။

ထိုစဉ်က ထိုသို့ ကြိုးဝါးခဲ့ပုံကို မသေမပျောက် ကျန်ရစ်သော ရဲဘော် ၂ ယောက်အနက်မှ ရယ်နီဆိုသူက နောင်အခါ၌ အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည် ဖြောင့်ကြားခဲ့သည်။

'ကျွန်တော်ဖြင့် သူ့ကို ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲက အံ့ဩလို့ မဆုံးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်တွေ အတော်များများ တိုက်ပွဲမှာ ကျဆုံးခဲ့ပြီး ကျွန်တော်တို့တတွေတောင် သိသိကလေး လွတ်လာတဲ့အချိန်မှာ သူနဲ့ တွေ့တော့ ဘာပြောတယ် မှတ်သလဲ။ သူက ကျွန်တော်တို့နဲ့ တွေ့တော့ မားမားမတ်မတ် ရပ်နေရာက 'အာဏာရှင်စနစ် ကျဆုံးဖို့ ရက်ဟာ နီးလာပြီ' လို့ လှမ်းပြောလိုက်တယ်။ သူပြောပုံက တကယ် ယုံကြည်ချက် အပြည့်အဝနဲ့ ပြောတဲ့ပုံပဲ။ ကျွန်တော်ဖြင့် အဲဒီတုန်းက ဒီလူ ရူးများနေသလားလို့တောင် အောက်မေ့မိတယ်'

('တော်လှန်ရေးဇာတ်ရုပ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ လေ့လာခြင်း' စာမျက်နှာ ၅၄-၅၅)

ရဲဘော် ရယ်နီ စိတ်ထဲတွင် ကပ်စထရီ တစ်ယောက် ဦးနှောက်ပျက်ကာ သေရပြီဟု ထင်မည်ဆိုက် ထင်လောက်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အစိုးရတပ်က ဝိုင်းတိုက်သဖြင့် လူပေါင်း ၇၀ ခန့် ကျဆုံး ဒဏ်ရာရခဲ့ပြီး မိမိတို့

ရဲဘော် ၁၂ ယောက်ပင်၊ ခွေးပြေးဝက်ပြေး တောင်ပေါ်သို့ အနိုင်နိုင် တက်ပြေး ရသည့်အထဲ 'အာဏာရှင်စနစ် ကျဆုံးတဲ့ ရက်ဟာ နီးလာပြီ' ဟူ၍ ကြွေးကြော် ခဲ့သော ကပ်စထရိုကို 'အရူး' ဟု ထင်မည်ဆိုကာ ထင်သူကို အဆို၊ မဆိုသာပေ။

တကယ်တော့ ထိုအချိန်က ကပ်စထရိုသည် အမှန် ရူးနေခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ် သည်။ သို့သော် သူ့ရူးပုံ ရူးနည်းမှာ ဦးနှောက်ပျက်၍ သွားသောကြောင့် မဟုတ်။ ကျားဘားပြည်အား ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ အစိုးရ လက်အောက်မှ လုံးဝ လွတ်မြောက်လိုသော စိတ်ဆန္ဒ ပြင်းပြလွန်းအားကြီးသဖြင့် 'အရူးပမာ' အထတ်ပါ စကားကို ပြောကြားခဲ့ ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် တိုင်းပြည် အသီးသီးမှ ထင်ရှားကျော်ကြားလှသော အမျိုးသား ခေါင်ဆောင်ကြီးများသည် ပိမိတို့ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအတွက် 'အရိုးကျ အရေခမ်း' သည်အထိ ကြိုပုမ်းခဲ့ကြရာ၌ ရံဖန်ရံခါ ပြင်းထန်လှသော စိတ်ဓာတ် အဟုန်ဖြင့် 'အရူးအမူး' ဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်တုံလော။

လူ ၁၂ ယောက်၊ သေနတ် ၁၂ လက်

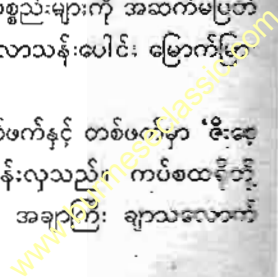
အပြေးအလွှား ရေတွက်ကြည့်ပါမှ စုစုပေါင်း လူ ၁၂ ယောက်သာ ရှိသည်။ လူ တစ်ကိုယ် ရိုင်ဖယ်တစ်လက်စီ ကိုင်စွဲထားကြသဖြင့် လက်နက် အရေအတွက် မှာ ၁၂ လက်သာ ရှိသည်။

ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ၊ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးကား လူ ၁၂ ယောက်၊ သေနတ် ၁၂ လက်ဖြင့် စခဲ့သော တော်လှန်ရေးပင်တည်း။

သေနတ် ၁၂ လက်ကို ကိုင်စွဲ၍ ဆီးယားရား တောင်ပေါ်တွင် တပ်စွဲကာ လူ ၁၂ ယောက် (၀၁) သူပုန် ၁၂ ယောက်တို့သည် ဘာတစ္စတာအစိုးရကို တော်လှန်ခဲ့ကြသည်။

သူတို့၏ ရန်သူ ဘာတစ္စတာအစိုးရတွင် အင်အား ၃၀,၀၀၀ မျှ ရှိသော စစ်တပ်ကြီး ရှိသည်။ ဤစစ်တပ်ကြီးသည် ဖြစ်ကုတတ်ဆန်း သာမန်အားဖြင့် ခွဲထားသော စစ်တပ်မဟုတ်။ စက်သေနတ်ကြီးများ၊ အမြောက်ကြီးများ၊ သံချပ် တာ တင့်ကားများသာမက လေယာဉ်ပျံများပါ အပါအဝင် ခေတ်မီစစ်လက်နက်၊ စစ်ပစ္စည်း၊ စစ်အသုံးအဆောင်များဖြင့် စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုမျှမက ဤစစ်တပ်ကြီးအတွက် လိုအပ်သမျှ ရိက္ခာပစ္စည်းများကို အဆက်မပြတ် ရေဟော သွန်၍ ထောက်ပံ့မည့်သူများကလည်း ဒေါ်လာသန်းပေါင်း မြောက်မြာ စွာဖြင့် အသင့်ရှိနေခဲ့သည်။

ဤနိုင်ယုတ်ချက် အချိုးအစားအရဆိုလျှင် တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက်မှာ 'ဇီးစေ နှင့် မြင့်မိုရ်' ပမာ အင်အား အကွာကြီး ကွာလွန်းလှသည်။ ကပ်စထရိုဘို့ တော်လှန်ရေး အင်အားစုအဖို့ လူရော လက်နက်ပါ အချက်ကြီး ချာသလောက်

ဘာစာစွတာ အစိုးရက အသာကြီး သာနေခဲ့သည်။ ထိုအသွင် ထိုအမြင်ဖြင့် ကြည့်လျှင် ဆီးယားရား တောင်ပေါ်မှ ရဲဘော် ၁၂ ယောက်တို့၏ လက်နက်ကိုင် အောင်လှန်ရေးမှာ အောင်ပွဲခံရန် ဝေးစွာ ၃၀,၀၀၀ ဗျူသော အစိုးရစစ်သားတို့က တစ်ယောက်စီ တစ်လှည့်စီ လက်ဖျားဖြင့် တို့ရုံနှင့်ပင် ရဲဘော် ၁၂ ယောက်စလုံး ဘုံးဘုံးလဲကာ သေပွဲဝင်စရာ ရှိတော့သည်။

သို့သော် ထိုဘက်မှနေ၍ ထိုအသွင် ထိုအမြင်ဖြင့် သုံးသပ်လျှင်သာ ထိုသို့ ထင်စရာ ရှိသည်။ ဤဘက်မှနေ၍ ဤအသွင် ဤအမြင်ဖြင့် ကြည့်လျှင်မူ ဤသို့ တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ တွေ့ရမည့်အချက်ကား အခြားမဟုတ်။ သူတို့ တွင် လူပေါင်း ၁၂ ယောက်သာ ရှိနေသော်လည်း သူတို့နောက်တွင် သူတို့ကို ထောက်ခံမည်သူများသည် ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံး နေရာအနှံ့အပြားတွင် ရှိနေ သည်။ သူတို့ကို ထောက်ခံမည့် သူများမှာ တောင်ပေါ်တွင်လည်း ရှိသည်။ တောထဲတွင်လည်း ရှိသည်။ လယ်ထဲတွင်လည်း ရှိသည်။ ယာထဲတွင်လည်း ရှိသည်။ ရွာများတွင်လည်း ရှိသည်။ မြို့များတွင်လည်း ရှိသည်။ ကျူးဘားတစ် ပြည်လုံး နေရာအနှံ့အပြားတွင် ရှိနေသည်။

အထူးသဖြင့် ကပ်စထရီကို ရဲဘော်တစ်စုကို အဖက်ဖက်မှ အားတက် သရော ထောက်ခံအားပေးခဲ့ကြသူများကား လယ်သမားများပင် ဖြစ်သည်။ လယ် သမားများသည် တစ်ယောက်ချင်း၊ နှစ်ယောက်ချင်း၊ တစ်အိမ်ထောင်ချင်း၊ နှစ်အိမ် ထောင်ချင်း ထောက်ခံခဲ့ကြသည် မဟုတ်။ လယ်သမားထုကြီး တစ်ရပ်လုံးအနေဖြင့် ထောက်ခံခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အားပေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ စင်စစ် တစ်ခွန်း တည်းသော စကားကို ဆိုရလျှင် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးတွင် လယ်သမား လူ တန်းစားသည် အဓိက အင်အားစုကြီးပင် ဖြစ်လတည်း။

ကပ်စထရီသည် မွန်ကားဒါးအမှုကြီးတွင် ကမ္ဘာကျော် လျှောက်လဲချက်ကြီး ဖြင့် သူကိုယ်တိုင် ချေပ လျှောက်လဲခဲ့စဉ်ကတည်းက ကျူးဘားပြည်၏ အဓိက လူတန်းစားဖြစ်သော လယ်သမား လူတန်းစားများ၏ ဘဝအခြေအနေ မြှင့်တင် ရေးကို မြှော်တွေး တင်ပြခဲ့သည်။ လယ်သမားများ၏ အောက်ကျနောက်ကျ နိုင်လှသော စားဝတ်နေရေး ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်မှသာ ကျူးဘားပြည် ၏ လွတ်လပ်ရေးသည် အဓိပ္ပာယ် ပြည့်ဝ၍ အရသာပြည့်စုံသော လွတ်လပ်ရေး ဖြစ်မည်ကို ဖော်ထုတ်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ဤလူတန်းစားသာလျှင် ကျူးဘားတစ်မျိုး သားလုံး၏ အဓိက အင်အားစုဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ဟကြေညာခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ သူသည် ဆီးယားရား မာအက်စထရာတောင်ပေါ်တွင် အခြေခံ

အနီး ပြုလုပ်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုဒေသစစ်ဇိုက်မှ လယ်သမားများကို စတင် စည်းရုံးခဲ့သည်။

ပထမတွင်မူ လယ်သမားများသည် တောသူ တောင်သားတို့၏ ပင်ကိုယ် သဘာဝ ရိုးသားသည့် စိတ်ဓာတ်အစဉ်အလာအရ ခိုးကိုးရာမဲ့၍ အတိဒုက္ခ ရောက် ဘာသူများကို ကူညီစောင့်မမည်အနေဖြင့် ကပ်စထရီတို့ကို ကူညီခဲ့ကြသည်။ မွန်အောင်းရန် နေရာများ ရှာပေးခဲ့ကြသည်။ ရှိစုမဲ့စု ဆန်ပဲစသော စားဖွယ် သောက်ဖွယ်ရာ ရိက္ခာများ ထောက်ပံ့ကြသည်။

ပထမတွင် သူတို့သည် တော်လှန်ရေးရဲဘော်များကို ယင်းသို့ မေတ္တာ ဘရဏာစိတ်ဖြင့် ကူညီလာခဲ့ကြရာမှ နောက်ပိုင်းတွင် စေတနာအပြည့်အဝဖြင့် ဆောက်ခံလာကြတော့သည်။ စိတ်ပါလက်ပါ အားပေးလာကြတော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင်မူ တော်လှန်ရေးအတွက် ကာယကံမြောက် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဆောင်ရွက်ပေးလာကြသည်။ သို့နှင့်ပင် လပေါင်း အတန်ငယ် ကြာသောအခါ ဤလယ်သမားများကိုယ်တိုင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး တပ်သားများ ဖြစ်လာ ကြသတည်း။

ထိုသို့ လယ်သမားများကိုယ်တိုင် တော်လှန်ရေးတွင် ကာယကံမြောက် ခိုင်ခံ့လွန်လာကြရာ၌ အဓိကအားဖြင့် အခြေခံ အကြောင်းနှစ်ရပ် ရှိသည်ဟု ကပ်စထရီက ဆိုသည်။

ပထမ အခြေခံအကြောင်းရင်း တစ်ရပ်မှာ သူတို့၏ ခံယူချက် အတွေး အခေါ်များ ပြောင်းလဲတိုးတက်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် မိမိတို့ လယ်သမားများ၏ စားဝတ်နေရေး အောက်ကျနောက်ကျ 'စားမနောက်ပိတ် ဆူး' ဖြစ်နေခြင်းသည် 'ဘဝကုသလိုက်ကံ အကျိုးပေးနံ့ချာလွန်းလှ၍' ဖြစ်ရသည် ဟု ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ခံယူချက် ရှိခဲ့ကြသည်။ အနစ်နစ်အလလ သည့်အတိုင်းသာ ဆွေးခေါ်ခဲ့ကြသည်။

ယခုသော်မူ ကပ်စထရီနှင့်တကွ တော်လှန်ရေး ရဲဘော်များ၏ နေ့စဉ် နက်ဆက် ရှင်းပြချက်များကြောင့် မိမိတို့၏ ဆင်းရဲမွဲတေလှသော ဘဝအခြေ အနေမှာ 'ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေး' ညံ့ဖျင်းလှ၍ မဟုတ်ဘဲ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မှင်းလုပ်နေသော အာဏာရှင် ဘာတစွတာအစိုးရ၏ ကမောက်ကမနိုင်မှုကြောင့် ဖြစ်သည်ကို တဖြည်းဖြည်း သဘောပေါက်လာကြသည်။ တစ်စတစ်စ နားလည် လာကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဤ အစိုးရမျိုးသာ ဆက်လက် တည်မြဲနေပါက မိမိတို့ လယ်သမားများအဖို့ သားစဉ်မြေးဆက် ဆင်းရဲတွင် နက်သည့်ထက်

နက်ဖွယ်ရာသာ ရှိတော့သည်ကို အပြည့်အဝ ယုံကြည် လက်ခံကြသည်၏ အခြားနဲ့
လယ်သမားများသည် နေ့ချင်း ညချင်း လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးတပ်သား
များ ဖြစ်လာကြသည်။

ဤသည်မှာ ပထမအခြေခံ အကြောင်းရင်း ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအခြေခံ အကြောင်းရင်းမှာ ကပ်စထရီ အပါအဝင် တော်လှန်ရေး
ရဲဘော်များ၏ လယ်သမားများအပေါ် သဘောထားမှန်မှန်ဖြင့် ဆက်ဆံမှုများပင်
ဖြစ်သည်။

ရှေးယခင် ခေတ်အဆက်ဆက်က လယ်သမားများ ကြုံတွေ့ဆက်ဆံခဲ့
ကြသည့် လက်နက်ကိုင် ယူနီဖောင်းဝတ် စစ်သားများနှင့် ယခု လောလောဆယ်
နေ့စဉ် တွေ့မြင်နေကြရသည့် လက်နက်ကိုင် ယူနီဖောင်းဝတ် တော်လှန်ရေး
ရဲဘော်များ၏ အပြုအမူ အကျင့်အကြံများမှာ 'အရှေ့နှင့်အနောက် တောင်နှင့်
မြောက်' ပမာ အကွာကြီး ကွာလှသည်။ ယခင်က လက်နက်ကိုင်များမှာ 'ကြောက်
စရာ' ကောင်းသည်နှင့်အမျှ ယခု လက်နက်ကိုင်များမှာ 'ခင်မင်စရာ' ကောင်းလှ
သည်။ ယခင်က ယူနီဖောင်းဝတ်များမှာ 'ကြမ်းတမ်းရိုင်းရိုင်း' သလောက် ယခု
ယူနီဖောင်းဝတ်များမှာ 'ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့' လှသည်။ ယခင်က စစ်သားများမှာ
စည်းကမ်းမဲ့သလောက် ယခု ရဲဘော်များမှာ စည်းကမ်းကျနလှသည်။

ဤသို့ 'အနက်နှင့် အဖြူ' လို မတူညီသော အကျင့်အကြံ ဆက်ဆံမှု
များသည် လယ်သမားများနှင့် တော်လှန်ရေး ရဲဘော်များကို တစ်သားတည်း
ဖြစ်စေခဲ့သည်။ တစ်ထပ်တည်း ကျစေခဲ့သည်။

ယင်းသို့ တစ်သားတည်း တစ်ထပ်တည်း ကျစေရန်အတွက် ကပ်စထရီ
ကိုယ်တိုင်က ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သူသည် နေ့စဉ်လိုလို လယ်သမားများထံ
သွား၍ သူတို့နှင့် စကားစမြည် ပြောသည်။ 'လက်ရေတပြင်တည်း' ထမင်းအတူ
စားသည်။ သူတို့၏ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ် သာရေး နာရေးမှအစ တိုင်းရေး
ပြည်ရေးကိုပါ ဆွေးနွေးသည်။ သို့ ဆွေးနွေးရာတွင်လည်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်
နိုင်ငံရေးစကားလုံးကို မသုံးဘဲ လယ်သမားများ နားလည်မည့် ပြဿနာတို့
လယ်သမားများ နားလည်မည့် စကားအသုံးအနှုန်းဖြင့် ပြောသည်။

ကပ်စထရီက ထိုသို့ လယ်သမားများနှင့် တရင်းတနှီး ဆက်ဆံခဲ့ပြီး
သူ့ရဲဘော်များကလည်း လယ်သမားများ၏ ချစ်ခင်လေးစားမှုကိုရအောင် စည်း
ကမ်းကို စောင့်ထိန်းကြသည်။ လယ်သမားများထံမှ ယူသမျှ ဆန်တစ်ပြည်
တစ်ခွက်က အစ တန်ရာတန်ဖိုး ငွေပေး၍ ဝယ်ကြသည်။ လယ်သမားများကို

ဦးကြီးများ' ပမာ ရိုသေလေးစားစွာ ဆက်ဆံကြသည်။ အားလပ်ချိန်များတွင်
လယ်သမားများထံ သွား၍ ဝိုင်းဖွဲ့စကား ပြောကြသည်။ ရံဖန်ရံခါ ထင်းပေါက်၊
ဆရတ်စသော ဗာဟီရ အလုပ်ကလေးများတွင် ဝင်ရောက် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးလိုက်
ကြသေးသည်။

ရှေးယခင်က လက်နက်ကိုင် ယူနီဖောင်းဝတ် စစ်သားများက လယ်သမား
များ၏ သမီးပျိုများကို မတရားကျင့်သော အဖြစ်ဆိုးများ မကြာခဏ ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူး
သည်။ ဤအဖြစ်ဆိုးများကို ကြိုဖူးကြားဖူးနေကြသဖြင့် လက်နက်ကိုင် ယူနီဖောင်း
ဝတ် ဆိုလျှင် အတွေ့အမြင် မခံရုံကြသော လယ်သမား ဦးကြီးများ၏ သမီးပျိုများ
က ယခုဆိုလျှင် တော်လှန်ရေး တပ်သား 'ရဲဘော်မောင်ကြီးများ' နှင့် နှမရိုင်းပမာ
ဖြစ်နေကြသည်။ ကပ်စထရီ၏ တော်လှန်ရေး တပ်သားများအဖို့ 'မှဒိမ်းမှ'
ကျူးလွန်လျှင် အပြစ်ဒဏ်မှာ တစ်ခုတည်းသာ ရှိသည်။ ယင်း တစ်ခုတည်းသော
အပြစ်ဒဏ်ကား သေဒဏ်တည်း။

သို့ဖြစ်ရကား လပေါင်း အတန်ငယ်ကြာပြီးနောက် ဤရဲဘော်များနှင့်
ဤလယ်သမားများ တစ်သားတည်း၊ တစ်ထပ်တည်းကျ၍ လက်နက်ကိုင် တော်
လှန်ရေးတွင် လယ်သမားများကိုယ်တိုင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခြင်းမှာ ဘာများ အဆန်း
အကြယ် အံ့ဖွယ်ရာ ရှိပါသေးသနည်း။

ကပ်စထရီသည် ဆီးယားရားတောင်ပေါ်တွင် အခြေခံစခန်းကို နေသား
အကျ တည်ဆောက်ပြီးနောက် အထက်ပါအတိုင်း လယ်သမားများကို စိတ်ရှည်
စိတ်ရှည် စည်းရုံးခဲ့ရာ ရဲဘော် ၁၂ ယောက်ဖြင့် စတင် ဖွဲ့စည်းခဲ့ရသော
တော်လှန်ရေး တပ်မတော်' သည် တဖြည်းဖြည်း အရေအတွက် ပွားများလာ
သည်။

ဤရက်များအတွင်း ခေါင်းဆောင် တပ်မှူး တစ်ဦးဖြစ်သူ ချေငွေစားရား
အလည်း လယ်သမားများနှင့် ၎င်းတို့၏ သားသမီးများအတွက် စာသင်ကျောင်း
တစ်ကျောင်းကို စတင်ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။ ကျူးဘားအစိုးရ အဆက်ဆက်က လျှစ်
လျှစ်ထားခြင်း ခံကြရ၍ အကွာရာစာလုံး တစ်လုံးမှ မရေးတတ် မဖတ်တတ်ကြ
သော ဆီးယားရားတောင်တန်းဒေသမှ လယ်သမားများအဖို့ တော်လှန်ရေးရဲဘော်
များက ဖွင့်လှစ်ပေးသော စာသင်ကျောင်းဆိုသည်မှာ အဆန်းတကြယ် ဖြစ်နေခဲ့
သည်။ သူတို့အတွက် ပထဆုံးသော စာသင်ကျောင်း ဖြစ်သည်။ ဤကျောင်းတွင်
အတက်သရော စိတ်ပါလက်ပါ ကလေးများကို လာရောက် ဖန်တီးကြသည်။
ဒေသတွင် ကလေးများကို ပညာသင်စေသလို ညဘက်တွင် သူတို့ကိုယ်တိုင်

ကလည်း လိုလိုချင်ချင် ပညာသင်ကြားကြသည်။

သို့နှင့်ပင် အမေ မွေးလာကတည်းက မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရပါလျှင် စာမတတ် ပေမတတ်ဘဲ အမှောင်ထဲတွင် အကန်းသဖွယ် နေခဲ့ကြရသော လယ်သမားများမှာ ယခုမှ အလင်းရောင် ရလာခဲ့ကြသည်။

ပထမဆုံး ဖွင့်လိုက်သော ကျောင်းကလေးမှာ အထူးပင် ထင်ရှား၍ နေရာ ညပါ ကျောင်းသားကြီးငယ်များဖြင့် ပြည့်ကျပ်လာခဲ့ရာ နေရာထိုင်ခင်း မလုံလောက်သဖြင့် နောက်တစ်နေရာတွင် နောက်ထပ် တစ်ကျောင်း ဖွင့်ပေးခဲ့သည်။ နောက်ဖွင့်သော ကျောင်းမှာလည်း မကြာမီ ကျောင်းသားဦးရေ များလာသဖြင့် နောက်တစ်ကျောင်း ထပ်ဖွင့်ရပြန်သည်။ သို့ဖြင့် နောက်တစ်ကျောင်း၊ နောက်တစ်ကျောင်း၊ တစ်ကျောင်းပြီး တစ်ကျောင်း စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပေးခဲ့ကြရာ နောက်ဆုံး နှစ်နှစ်မျှ ကြာသောအခါ ကျောင်းပေါင်း ၃၂၀ အထိ ရှိလာခဲ့သတည်း။

ဆီးယားရာ တောင်တန်းဒေသမှ တောင်သူလယ်သမားများအဖို့ လူမှုရေး လိုအပ်ချက် တစ်ခုဖြစ်သော 'ပညာရေး' နှင့် ပတ်သက်၍ ကပ်စထရီတို့ ရောက်လာမှ ပြည့်ဝလာခဲ့သလို အခြားလိုအပ်ချက် တစ်ခုဖြစ်သော 'ကျန်းမာရေး' တွင်လည်း အလားတူ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ဒဏ်ရာရသော ရဲဘော်များအတွက် စစ်ဆေးရုံတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ရန် မြို့ပေါ်ရှိ မြေအောက်အဆက်အသွယ်မှတစ်ဆင့် လိုအပ်သော ဆေးဝါးပစ္စည်းများကို မှာကြားခဲ့သည်။ မကြာမီ ဓာတ်မှန်ရိုက်ကိရိယာ တစ်ခုနှင့်တကွ အခြားဆေးဝါးပစ္စည်းများ၊ ခွဲစိတ်ကိရိယာများ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဤ ပစ္စည်းကိရိယာများနှင့်အတူ ဒေါက်တာ ဂျူလီယိုဆိုသူ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက် ပါလာသည်။ ဒေါက်တာ ဂျူလီယိုသည် ဟာဗာနားမြို့မှ နာမည်ကျော် အရိုးကျ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးနှင့် ဆေးဝါးပစ္စည်း ကိရိယာများ ရောက်ရှိလာပြီး များမကြာမီ အခြေခံ စစ်ဆေးရုံတစ်ခုကို တောင်ပေါ်ဒေသတွင် ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သည်။ တစ်သက်လုံးက ဆေးရုံဟူ၍ မရောက်ဘူး မမြင်ဘူးခဲ့ကြဘဲ ဖြစ်သကဲ့သို့ ပါးသော ရောဂါဝေဒနာအလုံးစုံတို့ကို တောကြိုအုံကြားမှ ဆေးမီးတိုများဖြင့်သာ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ကုသနေခဲ့ကြရသော လယ်သမားများအဖို့ ဒေါက်တာ ဂျူလီယို၏ ဆေးရုံသည် တကယ်မှီခိုရာ အားထားရာကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

စင်စစ် ဤဆေးရုံသာလျှင် မဟုတ်။ ဤ ရဲဘော်များနှင့် ဤတော်လှန်ရေးကြီးသည်ပင်လျှင် အစစအရာရာ သူတို့၏ မှီခိုရာ အားထားရာ ဖြစ်လာ

ဟုတ်လော။

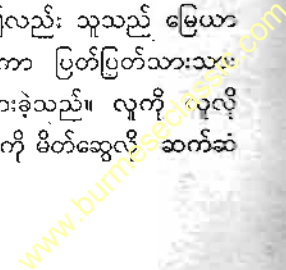
မှန်သည်။ ကပ်စထရီ အမှုပြုသော တော်လှန်ရေးတပ်သားများသည် ဆီးယားရာ တောင်ပေါ်တွင် အခြေခံစခန်း တည်ဆောက်ပြီးနောက် လယ်သမားများကို စည်းရုံးခဲ့ရာ မှန်ကန်သော တရားနှင့် မှန်ကန်သော လက်တွေ့တို့၏ အခြေခံစီမံမှုကြောင့် တစ်နှစ်ကျော် နှစ်နှစ်ခန့်အတွင်း အရေးအတွက် ပွားများ၍ ဆီးယား ကြီးမားလာခဲ့သည်။ အရည်အချင်း ပြည့်ဝ၍ တိုးတက်ခိုင်မာလာခဲ့သည်။

ယင်းသို့ အင်အားကြီးမားလာမှုနှင့် တိုးတက်ခိုင်မာမှုတို့ကို ထာဝရအထောက်အကူ ပြုစေရန် အရေးကြီးဆုံးနှင့် အဓိက အကျဆုံးဖြစ်သော လုပ်ငန်းများကိုလည်း ကပ်စထရီနှင့် လုပ်ခဲ့သေးသည်။ ယင်းကား အခြားမဟုတ်။ တောင်သူလယ်သမားများ၏ အကျိုးစီးပွားကို အခြေခံသည့် မြေယာတော်လှန်ရေးပင် ဖြစ်သည်။

တောင်သူလယ်သမားများသည် 'လယ်သမား အကျိုးစီးပွား'၊ 'လယ်သမား အသစ် ထူထောင်ရေး' ဟူသော ကြွေးကြော်သံများကို ယခင်က နားလျှအောင် မကြားခဲ့ဖူးသည်။ 'လယ်သမားအရေး ဦးစားပေးမည်' ဟူသော ကတိ စကားကိုလည်း နားမဆန့်အောင် ကြားခဲ့ကြဖူးသည်။ သို့သော် ထိုကြွေးကြော်သံများနှင့် တော်လှန်ရေးများမှာ ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် 'လေနှင့်အတူ' ပျောက်ကွယ်သွားကြ၍ မိမိတို့မှာ 'မျောက်လောင်း မျောက်လောင်း ဘဝ' ဖြစ်လာ ရှိနေခဲ့ကြသည်ကို တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူးသည်။

ယခုသော် ကပ်စထရီနှင့်သူ့ရဲဘော် တော်လှန်ရေးတပ်သားများသည် ဆီးယားရာ တော်လှန်ရေး' ကို တကယ်ကြွေးကြော်၍ တကယ်လုပ်လာကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ မိမိတို့ ဘိုးဘွားလက်ထက် အစဉ်အဆက် အကြောင်းအမျိုးမျိုး အစမှ သိမ်းယူခြင်းခံခဲ့ကြရသော လယ်ယာမြေများမှာ ကပ်စထရီတို့၏ ကျေးဇူးကြောင့် မိမိတို့ လက်ဝယ် ပြန်လည် ရောက်လာကြသည်။

'မြေယာတော်လှန်ရေး' သည် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး၏ အသက်မြစ်ဖြစ်သော ကပ်စထရီ နားလည်ပြီး ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း သူသည် မြေယာတော်လှန်ရေးကို 'ဘီလူးစည်း လူစည်း' ခွဲခြားလာကာ ပြတ်ပြတ်သားသား ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ဘီလူးကို ဘီလူးလို သဘောထားခဲ့သည်။ လူကို လူလို သဘောထားခဲ့သည်။ ရန်သူကို ရန်သူလို ကျင့်သုံး၍ မိတ်ဆွေကို မိတ်ဆွေလို ဆက်ဆံခဲ့သည်။

'ကျုပ်တို့ ဆီးယားရား' တောင်ပေါ် ရောက်ပြီး မကြာခင် မြေရှင်တစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ် လက်ပါးစေတစ်ယောက် သုတ်သင်ပစ်လိုက်ရတယ်။ သူက လယ်သမားတွေနဲ့ သီးစားသမားတွေကို 'သူပုန်အားပေးသူ' ဆိုပြီး အစိုးရတပ်ကို သတင်းသွားပို့တယ်။ ဒီလူဟာ အဲဒီဒေသတစ်ဝိုက်မှာ မြေရှင်ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ဘဝ လုပ်ခဲ့တာ ကြာပြီ။ သူ့သခင် မြေရှင်ဟာ အစက လယ် ၁၀ လောက်ပဲ ပိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ သူ့ကိုယ်စားလှယ်က လယ်သမားတွေရဲ့ လယ်တွေကိုမတရားသဖြင့် နည်းမျိုးစုံနဲ့သိမ်းနိုင်အောင် လုပ်ပေးခဲ့တာနဲ့ နောက်ဆုံး အဲဒီမြေရှင်ဟာ လယ်ဧက ၄၀၀ လောက်ပိုင်နေတယ်။ အဲဒီမြေရှင် လက်ပါးစေ ကိုယ်စားလှယ်ကို ဖမ်းဆီးသေဒဏ်ပေးခဲ့ရတယ်။ ဒီလိုလုပ်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း လယ်သမားတွေက ကျုပ်တို့ကို အကြီးအကျယ် ထောက်ခံကြတယ်။

('ဖိဒယ်ကပ်စထရီ' စာမျက်နှာ ၁၅၅)

'မြေယာတော်လှန်ရေး' စတင်ခဲ့စဉ်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ကပ်စထရီက အထက်ပါအတိုင်း ပြန်လည် ဖောက်သည်ချခဲ့ဖူးသည်။ သူပြောသည်အတိုင်း မြေယာတော်လှန်ရေးကို ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်လာသည်။ အမျှ လယ်သမားထုကြီး၏ ထောက်ခံမှုကို ရရှိလာခဲ့သည်။

မှန်သည်။ မူလက လူ ၁၂ ယောက်၊ သေနတ် ၁၂ လက်ဖြင့် စခဲ့သော ကျူးဘား တော်လှန်ရေးကြီးသည် ယခုအခါ လယ်သမားထုကြီးတစ်ရပ်လုံးက ကာယကံမြောက် ထောက်ခံအားပေးမှုကို ရရှိခဲ့လေပြီ။

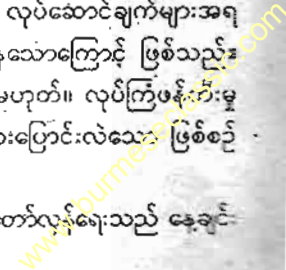
တော်လှန်ရေးတစ်ရပ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလေ့လာခြင်း

ကျူးဘားပြည်တွင် 'ကျူးဘားတော်လှန်ရေး'ကို ဘယ်က စခဲ့သလဲ' ဟူ၍ ကျူးဘားအမျိုးသားများကို မေးလာခဲ့ပါက တစ်ယောက်လျှင် အဖြေတစ်မျိုးစီ ပြောလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

အချို့က ကျူးဘားတော်လှန်ရေးသည် အိုရီယန်တေပြည်နယ်အတွင်းရှိ ဆီးယားရားတောင်ပေါ်မှ စသည်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။ အချို့ကလည်း ကျူးဘားတော်လှန်ရေးသည် ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်ကြီးမှ စတင်ခဲ့သည်ဟု ပြောကြလိမ့်မည်။ အချို့ကမူ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးသည် သားစဉ်မြေးဆက် နှစ်ပေါင်းများစွာ အိမ်ခံလာခဲ့ကြရသော တောသူတောင်သား လယ်သမားကြီးများ၏ လယ်တောများကို တောမှ စခဲ့သည်ဟု ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။

အထက်ပါ အဖြေများအနက် မည်သည့် အဖြေက မှန်၍ မည်သည့် အဖြေက မှားသည်ကို ဂဏန်းသရုပ် မေးခွန်းပုစ္ဆာများကဲ့သို့ အတိအကျ အဖြေပေး၍ မဖြစ်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အထက်ပါအဖြေများသည် ပြောဆိုသူများ၏ လူတန်းစားအသိနှင့် တော်လှန်ရေးအတွင်း သူ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များအရ အဖြေနှင့်သူ သူ့နေရာနှင့်သူ အဖြေမှန်များ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးဟူသည် မတော်တဆ ဖြစ်ပွားမှုမဟုတ်။ လုပ်ကြံဖန်တီးမှုမဟုတ်။ စင်စစ် တော်လှန်ရေးဟူသည် လှုပ်ရှားပြောင်းလဲသော ဖြစ်စဉ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

'တော်လှန်ရေး' ဟူ၍ ဆိုလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ဤတော်လှန်ရေးသည် နေ့ရက်

ညချင်း ဖြစ်ပွားလာသည် မဟုတ်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ လုပ်ကြံဖန်တီးမှုကြောင့် ရက်ပိုင်း လပိုင်းအတွင်း ပေါ်ပေါက်လာသည် မဟုတ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အမိဝမ်းတွင်း၌ ကလလရေကြည်သန္ဓေတည်သလို တော်လှန်ရေး သန္ဓေတည်လာခဲ့ရာမှ အဆင့်အမျိုးမျိုးကို ဖြတ်ကျော်၍ အသွင်လက္ခဏာအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲအခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးသည် ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်မှ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော ကျောင်းသား လှုပ်ရှားမှုများတွင် စတင် သန္ဓေတည်ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် အဆင့်အမျိုးမျိုးကို ဖြတ်ကျော်၍ အသွင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲတိုးတက်လာခဲ့ရာမှ တော်လှန်ရေးသန္ဓေသည် ဆီးယားရား တောင်ပေါ်တွင် ရှင်မာလှုပ်ရှားလာခဲ့သည်။

ယခုသော်မူ ဆီးယားရား တောင်တန်းကို အခြေခံ စခန်း ပြုလုပ်နေကြသော ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သည့် ပညာတတ် လူတန်းစား မျိုးချစ်လူငယ်များနှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပိနှိပ်သွေးစုတ်ခြင်း ခံနေခဲ့ကြရရှာသော တောင်သူလယ်သမားများ လယ်တောယာတောထဲတွင် ပူးပေါင်းမိကြသောအခါ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးသည် မီးရှူးသန့်စင်၍ အောင်မြင်စွာ ဖွားမြင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သတည်း။

ဤနေရာတွင် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကို အဆုံးသတ်အောင်ပွဲဆင်သည့် အထိ ရဲရင့်ပြောင်မြောက်စွာ တိုက်ခိုက်ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည့် သူပုန်တပ်မတော် (တော်လှန်ရေး တပ်မတော်၏ အသွင်လက္ခဏာများကို သုံးသပ်ကြည့်ရန် လိုအပ်သည်။

ထိုသို့ သုံးသပ်ကြည့်ရာ၌ အောက်ပါ လက္ခဏာရပ်များကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

(၁) ဤ တပ်မတော်ကြီးသည် လယ်သမား လူတန်းစားကို အခြေခံသည့် လယ်သမားတပ်မတော်ကြီး ဖြစ်သည်။

(၂) ဤ လယ်သမားများသည် အစဉ်အလာအားဖြင့် ကျူးဘားပြည် သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ပြောင်မြောက်သော တော်လှန်ရေး အင်အားစု ဖြစ်သည်။

(၃) ဤ တပ်မတော်၏ ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးသမိုင်းတွင် ကျူးဘားလယ်သမားထုကြီး၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို အခံယူရဆုံးသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အထက်ပါတို့မှာ ကျူးဘား တော်လှန်ရေး တပ်မတော်ကြီး၏ ထူးခြားသော လက္ခဏာပင် ဖြစ်သည်။

ဤလက္ခဏာရပ်များကို ပို၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှားအောင် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ လေ့လာကြည့်မည်ဆိုပါက အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

(၁) ကပ်စထရီသည် ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ဆီးယားရား တောင်တန်းဒေသကို အခြေခံစခန်းအဖြစ် တည်ဆောက်ကာ တော်လှန်ရေး တပ်မတော်ကြီးကို စတင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် အချိန်မှ စ၍ ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်အထိ တစ်လျှောက်လုံး လယ်သမား လူတန်းစားကို ဤ တပ်မတော်ကြီး၏ ကျောရိုးသဖွယ် ပါဝင်စေခဲ့သည်။

ဤ တပ်မတော်ကြီးကို ခေါင်းဆောင်ကြသည့် ကပ်စထရီ အမှုပြုသော ခေါင်းဆောင်များမှာ အားလုံးလိုလိုပင် ပညာတတ် လူငယ်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အားလုံးသည် မြို့နေ လူလတ်တန်းစားများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပညာတတ်မာနနှင့် လူလတ်တန်းစား အကျင့်တို့သည် ကပ်စထရီမှအစ သူတို့ အားလုံးတွင် ရှိနေကြသည်။

သို့သော် ဤ တပ်မတော်ကြီး၏ ကျောရိုးဖြစ်သော တပ်သားများမှာ အားလုံးလိုလို လယ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤနေရာတွင် ငဏန်းဇယားဖြင့် အတိအကျ မဖော်ပြနိုင်သော်လည်း ဆီးယားရားတောင်ပေါ်တွင် တပ်မတော်ကြီး၏ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ တစ်ပြည်လုံးကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်လာသည့် အချိန်အထိ ဤတပ်မတော်ကြီးတွင် ပါဝင်ခဲ့သော တပ်သားများ၏ လေးပုံ သုံးပုံ ငါးပုံ လေးပုံ အချိုးအစားမှာ လယ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်ဟု သိရသည်။ တပ်မတော်အရေအတွက်တွင်မူ လယ်သမားများမှာ ဤမျှလောက် အချိုးအစားမပြည့်ခြင်းမရှိ။ သို့သော် ဤတပ်မတော်ကြီး၏ အမြင့်ဆုံးရာသုံးရှိထားကြသူများထဲတွင် အများစုမှာ လယ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်။

ဤနေရာတွင် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာ၍ ဖော်ပြလိုသည်မှာ ကပ်စထရီ၏ တော်လှန်ရေး တပ်မတော်တွင် အမြင့်ဆုံး ရာထူးမှာ 'ဗိုလ်မှူး' အဆင့်သာ ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ဘာတစ်စွာ အစိုးရတပ်တွင်မူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးများမှာ မရေမတွက်နိုင်အောင် ပေါများလှသည်။

ကပ်စထရီက ဤတပ်မတော်ကြီးတွင် လယ်သမားများသည် အခြေခံအားစုဖြစ်ကြောင်း မကြာခဏ ဖွင့်ဟ ပြောဆိုခဲ့သည်။ တော်လှန်ရေးကို ချမှတ် အောင်ပွဲခံယူသည်အထိ ရဲရင့်ပြောင်မြောက်စွာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည့် လယ်သမားများအား 'ရှေ့ဆောင်တပ်ဦး' အဖြစ် အမြဲတမ်း ဂုဏ်ပြုခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး တပ်မတော်၏ ပထမ ထူးခြားသော

လက္ခဏာပင် ဖြစ်သည်။

(၂) ဒုတိယ ထူးခြားသော လက္ခဏာနှင့် ပတ်သက်၍ ကျူးဘားလယ် သမားများ၏ အစဉ်အလာအရ တော်လှန်သော လှုပ်ရှားမှုများကို ဖော်ပြရမည် ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ၁၈၆၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၈၇၀ ပြည့်နှစ်အထိ ကျူးဘားလယ် သမားများသည် စပိန်နယ်ချဲ့သမားများ လက်အောက်တွင် ၁၀ နှစ်တိုင်တိုင် ပုန်ကန်ထကြွခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ၁၈၉၅ ခုနှစ်တွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဂျီဆေးမာတီ ဦးစီး၍ ကျူးဘား လယ်သမားများသည် စပိန် နယ်ချဲ့သမားများကို ထပ်မံ ပုန်ကန် တော်လှန်ကြပြန်သည်။ အဆိုပါ ပုန်ကန်မှုကြီးတွင် စပိန် စစ်သားပေါင်း ရှစ်သောင်းခန့် ထိခိုက်ကျဆုံးခဲ့သည်။

ကျူးဘား လယ်သမားများသည် ၁၉၃၃-၃၄ ခုနှစ်များအတွင်းကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မကာဒို အစိုးရ၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လော့ဖီနိပ်မှုများကို အသက် အသေခံ၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခုခံဖူးသော အစဉ်အလာများ ရှိခဲ့သည်။

ကျူးဘားလယ်သမားများသည် တိုင်းပြည်တွင် အများဆုံး အလုပ်လုပ်၍ အဆင်းရဲဆုံးသော သူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အဖို့ လယ်သမားဆိုသော်လည်း လယ်ယာမြေဟူ၍ တစ်လက်မမျှ ကိုယ်ပိုင်မရှိသော ပစ္စည်းမဲ့ လယ်သမားများပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် တိုင်းပြည်၏ ဘဏ္ဍာကို အများဆုံး ရှာကြပေးသူများ ဖြစ်သော်လည်း တိုင်းပြည်တွင် အောက်ကျနောက်ကျ အရှိဆုံး ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့သည် နှင်ပေါင်းများစွာ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်ခံ ရခြင်း၊ အမြတ်ထုတ်ခံရခြင်း၊ အဖိနှိပ်ခံရခြင်းတို့ကြောင့် အနာကျည်းဆုံး လူတန်း စားများ ဖြစ်နေကြသည်။ တော်လှန် ပြောင်းလဲမှုကို အလိုလားဆုံး ဖြစ်နေကြ သည်။

သို့သော် သူတို့အဖို့ ယင်းသို့သော တော်လှန်ပြောင်းလဲမှုကို စနစ်တကျ ဦးစီးခေါင်းဆောင်မည့် ပါတီအဖွဲ့အစည်းသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော် လည်း ကောင်း မတွေ့မမြင်ရဘဲ ရှိနေခဲ့ကြသည်။ သူတို့အဖို့ အားကိုးအားထား ဟူ၍ မတွေ့နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ယခုသော်မူ သူတို့ တွေ့မြင်လိုသော တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် များကို မြင်ကြ တွေ့ကြရပေပြီ။

(၃) တတိယအချက်ဖြစ်သော ကပ်စထရီ၏ ခေါင်းဆောင်မှုနှင့် ပတ်သက် ၍လည်း လေ့လာကြည့်ရန် လိုသည်။

ကပ်စထရီသည် လယ်မြေဧက အတော်များများ ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်ပြီး မြေပိုင်ရှင်ကြီး တစ်ယောက်၏ သားဖြစ်သည်။ ဤသို့သော မြေပိုင်ကြီး တစ်ယောက်၏ သားသည် မြေယာလှုပ်သားများ ဖြစ်ကြသော အခါတွင် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် မည်သို့ မည်သို့ ဆောက်ရှိလာခဲ့ပါသနည်း။

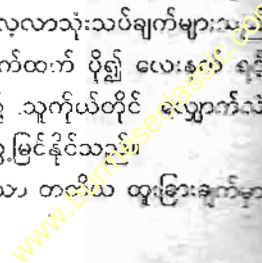
ပထမအချက်အနေအားဖြင့် ကပ်စထရီသည် ဤ တော်လှန်ရေးကြီး၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် လိုအပ်သော အရည်အချင်းများ အပြည့်အပုံ ရှိခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို စွဲမြဲစွာ စိုက်စွာ လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို အမှန်အတိုင်း သိမြင်တတ်ခြင်း၊ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်ကာလ များကို ပိုင်းခြားမြော်မြင် တွေးထင်တတ်ခြင်း၊ အထူးသဖြင့် တရားမျှတမှုကို ထိန်းသိမ်း၍ မတရား အဓမ္မမှုများကို ခုခံတော်လှန်လိုစိတ် ရှိခြင်း၊ အဖိနှိပ်ခံ ခဲ့သည့်ဆဲခံ လူတန်းစားဖက်မှ ရပ်တည်ကာကွယ်တတ်ခြင်း စသည်များသည် ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်အဖြစ် ထွန်းတောက်လာမည့် ကပ်စထရီ၏ ပင်ကို အရည် အသွေးများပင် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအချက်အားဖြင့် ဆိုရလျှင် ကပ်စထရီ၏ နိုင်ငံရေး အတွေးအခေါ် ခံယူချက်များသည် ကျောင်းသား ဘဝကပင် ရင့်ကျက် မှန်ကန်လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ကျူးဘားပြည်တွင် 'ဓာမနောက်ပိတ်' များ ဖြစ်နေ ကြသော လယ်သမားထုကြီး၏ ဘဝအခြေအနေကို ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ကပ်စထရီသည် ဤလယ်သမားထုကြီး အဘယ့်ကြောင့် ဆင်းရဲနံ့ချာ မြဲပြာကျနေ သည်ကို အဖြေမှန်ရှာခဲ့သည်။ တရားခံရှာခဲ့သည်။ ဤအခြေမှန်၊ ဤတရားခံကို ကျောင်းသားဘဝတွင် စတင် တွေ့မြင်ခဲ့သည်။

ကျောင်းသားဘဝတွင် သူ့လေ့လာဖတ်ရှုခဲ့ရသော ကျူးဘားပြည်၏ သမိုင်း သမိုင်းဖြစ်စဉ် ဖြစ်ရပ်များ၊ ကျူးဘားပြည်၏ စီးပွားရေး ဖြစ်ပေါ် မြောက် မှုများနှင့် နိုင်ငံရေး အုံကြွလှုပ်ရှားမှုများကို အကြောင်းပြု၍ အတိတ်ကို သုံးသပ် နိုင်ခဲ့သည်။ ပစ္စုပ္ပန်ကို သိမြင်နိုင်ခဲ့သည်။ အနာဂတ်ကို မျှော်ခေါ်နိုင်ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီ၏ နိုင်ငံရေး ခံယူချက်နှင့် လေ့လာသုံးသပ်ချက်များသည် အသိယံ သာမန်နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ထက် ပို၍ လေးနက် ရှည် ချက်သည်ကို ဘာတစူတာ အစိုးရ၏ တရားရုံး၌ သူကိုယ်တိုင် လျှောက်သံ နှင့် သော လျှောက်လဲချက်ကြီးတွင် အခိုင်အမာ တွေ့မြင်နိုင်သည်။

ကပ်စထရီ၏ ခေါင်းဆောင်မှုနှင့်ပတ်သက်သော တတိယ ထူးခြားချက်မှာ

တော်လှန်ရေး၏ အခြေခံ သေနင်္ဂဗျူဟာနှင့် နည်းပရိယာယ်များကို ကျွမ်းကျင် ပိုင်နိုင်စွာ ချမှတ်လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် မွန်ကားဒါးစစ်စခန်းကို ဝင်စီးခဲ့စဉ်က အရေးနိမ့်ခဲ့ရခြင်း မက္ကဆီကိုပြည်မှ ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ တက်ရောက်ခဲ့စဉ်က အစိုးရတပ်များ၏ ဝိုင်းဝန်းချော့နှိပ်ခံရခြင်း စသော ဆုံးရှုံးမှုများ ရှိခဲ့သည်မှာ မှန်သည်။

သို့သော် ဤသည်တို့မှာ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးတစ်ခုတွင် မရှောင် မလွှဲသာဘဲ ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့ကြရသည့် သဘောသဘာဝများ ဖြစ်သည်။ အနိမ့် အမြင့်၊ အငှက်အကျတို့ဖြင့် မကင်းသော ဓမ္မတာများ ဖြစ်သည်။

အဓိက အကျဆုံးနှင့် အရေးအကြီးဆုံးမှာ ကျူးဘားပြည်သူ တစ်ရပ်လုံး အား နယ်ချဲ့၊ မြေရှင်၊ အရင်းရှင်များ၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်၍ နိုင်ငံ ရေး၊ စီးပွားရေး၊ စစ်ရေးတို့တွင် အမှီခို ကင်းမဲ့သော အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် ကျူးဘား သမ္မတနိုင်ငံ တည်ဆောက်ရန်မှာ လက်ရှိ ဖက်ဆစ်ဘာဏာရှင် ဘာတာ တာ အစိုးရအား လက်နက်ကိုင် ဟော်လှန်မှသာ ဖြစ်မည်ဟူသော သေနင်္ဂဗျူဟာကို မွန်ကန်စွာ ချမှတ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရလျှင် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး လမ်းစဉ်ကို အခိုင်အမာ ချမှတ်နိုင်ခဲ့ခြင်းသည် ကပ်စထရီ၏ မှန်ကန်သော ခေါင်းဆောင်မှုပင် ဖြစ်သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် မက္ကဆီကိုမှ ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြရာတွင် အလူးအလဲ ခံကြရသော်လည်း လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးလမ်းစဉ်အပေါ်တွင် စိတ်ပျက် လက်လျှော့ခြင်း မရှိဘဲ ဆီးယားရား တောင်တန်းပေါ်သို့ တက်ကာ တော်လှန်ရေး အခြေခံစခန်းတည်ဆောက်၍ ပြန်လည်စုစည်းခဲ့သည်မှာ ကပ်စထရီ ၏ သူမတူသော ခေါင်းဆောင်မှု အရည်အချင်းပင် ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး အချက်အားဖြင့် ဆိုရလျှင် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးတွင် မရှိလျှင် မဖြစ်သော လက်နက်ကိုင် တပ်မတော်ကြီးကို ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ခဲ့ ရာ၌ ဆော့အရပ်ဒေသမှ ကျောမွဲဆင်းရဲသား ပစ္စည်းမဲ့ လယ်သမားများကို အဓိက အင်အားစုအဖြစ် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့ခြင်းသည် ကပ်စထရီ၏ မှန်ကန်သော သေနင်္ဂဗျူဟာ စွမ်းဆောင်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။

ကျူးဘားပြည်၏ လူဦးရေအများဆုံးလည်းဖြစ်၊ တော်လှန်ရေး အစဉ်အလာ အရှိဆုံးလည်း ဖြစ်၊ အခိုင်အမာဆုံးနှင့် အခြေခံအကျဆုံး လူတန်းစားလည်း ဖြစ်သော တောင်သူလယ်သမားများကို အဓိကထား၍ လက်နက်ကိုင် တပ်မတော် ကြီးကို အောင်မြင်စွာ ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ခြင်းသည် ကျူးဘား တော်လှန်

ရေး၏ အောင်ပွဲအတွက် အာမခံချက် ပေးလိုက်သလို ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤသည်တို့မှာ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးကို အခြေခံကျကျ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ဆွဲလားရာ၌ တွေ့မြင်သိရှိသော အဓိက အချက်အလက်များပင် ဖြစ်သတည်း။

ဘာတစ္စတာ၏ ငရဲခန်းနှင့်
မျိုးချစ်သူပုန် လုံမလေး

မြောင်းလှသော အခန်းကလေးထဲတွင် လူငယ် တစ်ယောက်သည် ကြမ်းပေါ်
ထွက်သား လဲကျနေသည်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ခွဲခွဲစိတ်စိတ်ရဲ့မျှမက သူ့လဲကျနေသော ကြမ်းပြင်မှာလည်း
အပြင်အပြင် ဖိုခွဲနေသည်။

လူငယ်မှာ အသက် ၂၀ ကျော်ခန့် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ သူသည်
ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မလှုပ်မရှက် ဖြစ်နေရာ ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်လျှင် အသက်ရှင်
နေသည်။ သို့မဟုတ် အသက်မရှိတော့ဟူ၍ တိတိကျကျ မပြောနိုင်လောက်
ဖြစ်နေသည်။

မှန်သည်။ ဘေးမှ ကြည့်သူများကို မဆိုထားဘိ၊ ကာယကံရှင် လူငယ်ကိုယ်
သူ့ကိုယ်သူ သေသည်၊ ရှင်သည်ဟူ၍ မသိနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

စင်စစ်မှာမူ ထိုလူငယ်သည် အသက်မသေဘဲ မေ့မြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။
အိပ်၍ သေချာစွာ ကြည့်ပါက သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံးနှင့် ဦးခေါင်းမှာ အမှ
အမှဖြင့် ရောင်နေသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

ဤနေရာ၊ ဤဒေသကား မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့် ဒေသပါနည်း။
အသက်ကား မည်သူပါနည်း။ သူသည် မည်သည့် အတွက်ကြောင့် ဖိုခွဲနေ
ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မလှုပ်မရှက် အသက်မရှိသလို လဲကျနေမြောနေပါ

ဤမေးခွန်းများကို သိလိုသူများအတွက် အောက်ပါ တကယ့် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို

မြန်မာ့အလင်းစာတိုက်မှ ပြန်လည်ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်သည်။

ဤလူငယ်သည် ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားပီပီ နိုင်ငံရေး အသိရှိသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အမျိုးသား အကြံပြုလှုပ်ရှားမှုများတွင် ပါဝင်ခဲ့သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

သူသည် ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်မှ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော ကျောင်းသားများ ဆီးယားရာ တောင်ပေါ်ဒေသကို အခြေခံ စစ်စခန်း ပြုလုပ်ကာ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲနေကြသည်ကို လိုလားထောက်ခံသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ကပ်စထရီ ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်တွင် ရှိနေစဉ် သူသည် ဤတက္ကသိုလ်သို့ မရောက်သေးဘဲ အထက်တန်းကျောင်းသား ဘဝမှာ ရှိနေခဲ့သေးသည်။ သူ ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်သို့ ရောက်သည် ပထမနှစ်တွင် ကပ်စထရီသည် တက္ကသိုလ်မှ ဥပဒေဘွဲ့ ရရှိ ကျောင်းမှ ထွက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်တွင် ကပ်စထရီ မရှိတော့သော်လည်း သူ့နာမည်မှာ ကျန်ရစ်နေသေးသည်။ ရှိနေသေးသည်။ ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင် အဖြစ် ကပ်စထရီ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ခဲ့သော အရေးတော်ပုံများ အကြောင်း ပြောဆိုနေကြဆဲပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ကပ်စထရီ၏ အမည်သည် ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်တွင် ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်၍ ကျန်ရှိနေသည့်ပြင် ကပ်စထရီသည် ကျောင်းမှ ယွက်၍ ဝတ်လုံအဖြစ် အလုပ်လုပ်ရင်း နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများတွင် ပါဝင် နေပြန်ပြီ ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီ အမည်သည် အပြင်လောကသို့ ကျော်လွှား တက္ကသိုလ် နယ်မြေတစ်ဝိုက်သို့ ပေါက်ရောက် ကျော်ကြားနေဆဲပင် ရှိသည်။

ပထမတွင် ဤလူငယ်သည် အထက်တန်း ကျောင်းသားအဖြစ် ရှိနေသော ကျောင်းသင်ခန်းစာများကို ဂရုတစိုက် သင်အံ့လေ့လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ တိုင်ပြည်ရေး၊ နိုင်ငံရေးများကို သာမန် သိနားလည်မှုမျှသာ ရှိခဲ့၍ ကျောင်းတွင် တော်သူအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သည်။

သို့သော် အထက်တန်းပညာကို အောင်မြင်စွာ သင်ကြားပြီးမြောက် ဟာဗာနား တက္ကသိုလ်သို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူသည် ပတ်ဝန်းကျင် မှ မျိုးချစ်ကျောင်းသားများ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို တွေ့မြင်လာသည်။ တစ်ဦး ဤတက္ကသိုလ်ကြီးတွင် ကျောင်းသား လှုပ်ရှားမှုများကို ခေါင်းဆောင်သွားခဲ့ ကပ်စထရီအကြောင်းကို ကြားသိလာရသည်။

သို့နှင့်ပင် သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ သူ့ကိုယ်တိုင် နိုင်ငံရေး သဘောတရားများကို လေ့လာလိုက်စားတတ်လာသည်။ ကျောင်း

လှုပ်ရှားမှုများတွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်လာခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင်မူ သူသည် ဆီးယားရာ တောင်ပေါ်တွင် အခြေခံစခန်း ပြုလုပ်၍ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲနေကြသော ကပ်စထရီမြေအောက် ခုံတော် တစ်ယောက် ဖြစ်လာသည်။

သူသည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝတွင် မြေအောက်တော်လှန်ရေး ထုပ်ဝန်းများကို လုပ်ကိုင်နေစဉ်အတွင်း တစ်ခုသော ညတစ်ညတွင် မြို့တွင်းမှ တက္ကသိုလ် ကျောင်းဆောင်သို့ ပြန်လာခိုက် လမ်းခုလတ်တွင် ဘာတစ္ဆေတား အစိုးရ၏ လျှို့ဝှက်စုံထောက်များက ဖမ်းဆီးခြင်း ခံလိုက်ရသည်။

လျှို့ဝှက်စုံထောက်များသည် သူ့ကို လျှို့ဝှက် စုံထောက်ဌာနချုပ်သို့ ကာဖြင့် တင်၍ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ဌာနချုပ်တွင် သူသည် အကြီးအကဲ ဗင်ကျူးရာကို တွေ့ရသည်။ ဗင်ကျူးရာကို မြင်လျှင် မြင်ချင်း သူ မှတ်မိ

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဗင်ကျူးရာသည် ကျူးဘားပြည်တွင် လျှို့ဝှက်စုံထောက် ဌာန၏ အကြီးအကဲဖြစ်၍ ပြည်သူလူထုအား ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရာတွင် သွေးအေး အေးဖြင့် အစွမ်းကုန် နည်းမျိုးစုံ လုပ်တတ် ကိုင်တတ်သူအဖြစ် နာမည် ကြီးနေသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။

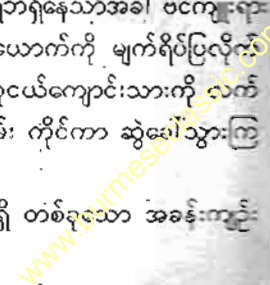
ဗင်ကျူးရာသည် သူ့ရှေ့တွင် ရောက်လာသော လူငယ်ကျောင်းသားကို အေးဆေး တည်ငြိမ်စွာ စိုက်ကြည့်ပြီးမှ မေးခွန်းများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ခပ်မှန်မှန် မေးသည်။ လူငယ်ကလည်း ဣန္ဒြေရရ မေးသမျှ မေးခွန်းများကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု 'ဘူး' ကွယ်ခဲ့သည်။ ဗင်ကျူးရာက သူသိလိုသော အချက်များကို တိုက် နှိုက် တစ်မျိုး၊ သွယ်ဝိုက်၍တစ်ဖုံ၊ ချောချည်တစ်ခါ၊ ချောက်ချည် တစ်လှည့်

မေးသည်။ 'မင်းနဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်တွေက ဘယ်သူတွေလဲ၊ မင်းတို့ရဲ့ မြေ အောက်ဌာနချုပ်က ဘယ်မှာလဲ၊ မင်းတို့ကို ခေါင်းဆောင်နေတာ ဘယ်သူလဲ'

လူငယ်ကျောင်းသားသည် ဗင်ကျူးရာ မေးသမျှကို 'မဟုတ်ဘူး၊ မသိဘူး၊ ပြောနိုင်ဘူး' ဟူ၍ 'ဘူး' တစ်လုံးဆောင်နေခဲ့သည်။

နှစ်နာရီနီးပါး မျှကြာ၍ ဘာတစ်ခုမှ အဖြေမရဘဲရှိနေသောအခါ ဗင်ကျူးရာ သည် အနားတွင် ရပ်စောင့်နေသော စုံထောက်နှစ်ယောက်ကို မျက်ရိပ်ပြလိုက် သည်။ ချက်ချင်းပင် စုံထောက် နှစ်ယောက်သည် လူငယ်ကျောင်းသားကို လက် ဆောင် နှစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကိုင်ကာ ဆွဲခေါ်သွားကြ သည်။

ခဏအကြာတွင် စုံထောက်ဌာနချုပ်အတွင်းရှိ တစ်ခုသော အခန်းကွင်း

ကလေးထဲမှ တဘုန်းဘုန်း တအုန်းအုန်းအသံများကို ကြားရသည်။ အခန်းကလေးထဲတွင် ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက် ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း ဗလကောင်းကောင်းဖြင့် လူ ၆ ယောက်တို့သည် ကျောင်းသားလူငယ်ကို တစ်ယောက် တစ်လှည့်စီ လက်သီးဖြင့် ထိုးကြသည်။ ဘိလိယက်ထိုးသည် ကျူးတံများဖြင့် ရိုက်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် လူငယ်ကျောင်းသားမှာ သူတို့ဝိုင်း၍ ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်ကြသည့် ဒဏ်ကြောင့် မဟန်နိုင်တော့ဘဲ ကြမ်းပေါ်တွင် ပုံလျက်သား လဲကျသွားခဲ့သည်။

ဘာတစွတာ အစိုးရ၏ ပါးကွက်အာဏာသားများသည် အားမရ မကျေနပ်ကြသေးဘဲ ကြမ်းပေါ်တွင် လဲကျနေသော လူငယ်ကို ခြေထောက်ဖြင့် ပိတ်ကန်ကြပြန်သည်။ ရင်ဝကို ရွေး၍ ဆောင့်ကန်သူက ကန်သေးသည်။

တစ်နာရီနီးပါးမျှ အားရအောင် ထိုးကြိတ်ကန်ခဲ့ကျောက်ကြပြီးနောက် အခန်းအပြင်ဘက်တွင် အသင့်ရှိနေသော ရေပုံးများကို ဆွဲယူကာ ကြမ်းပေါ်တွင် မလှုပ်မယှက် ဖြစ်နေသော လူငယ်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ရေများ တအား လောင်းကြသည်။ ထို့နောက် 'အာဏာသား' ၆ ယောက်တို့သည် ထိုနေ့အဖို့ 'တာဝန်ကျေပွန်ပြီ ဟူသော အမူအရာမျိုးဖြင့် အခန်းထဲမှ အေးအေးဆေးဆေး ထွက်သွားကြသည်။

လူငယ်မှာကား ကြမ်းပေါ်တွင် မလှုပ်မယှက် အသက်မှ မရှိတော့သလို ရေများ တစ်ကိုယ်လုံး စိုရွဲကာ လဲ ကျ ကျန်ရစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် စုံထောက် နှစ်ယောက်သည် အခန်းကလေးထဲတွင် သတိမရတစ်ချက် ရတစ်ချက် ဖြစ်နေသော လူငယ်ကို ဆွဲထုတ်၍ ရုံးခန်းထဲသို့ ခေါ်သွားကြပြန်သည်။

ရုံးခန်းစားပွဲတွင် စုံထောက် အကြီးအကဲ ဗင်ကျူးရာကို တွေ့ရပြန်သည်။ သူသည် မနေ့ကလိုပင် ပိုးအင်္ကျီ ပိုးဘောင်းဘီဖြင့် အကျအန ဝတ်ကာ ဆံပင်ကို သေသပ်စွာ ဖိလျက် စမတ်ကျကျပင် ဖြစ်သည်။

မနေ့ကလိုပင် မေးခွန်းများကို သွယ်ဝိုက်၍တစ်မျိုး၊ တိုက်ရိုက်တစ်ခု လှည့်ကာပတ်ကာ မေးပြန်သည်။ လူငယ်ကလည်း မနေ့ကလိုပင် မေးသဖြင့် 'ဘူး' ကွယ်နေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မနေ့ကလိုပင် လူငယ်ကို အချုပ်ခန်းကလေးထဲသို့ ပြန်ဆွဲခေါ်သွားပြီး ရိုက်ကြသည်။ နှက်ကြသည်။ ထိုးကြသည်။ ကြိတ်ကြသည်။ ပြီးလျှင် မနေ့ကလိုပင် တစ်ကိုယ်လုံး ရေများ မွန်းနေအောင် လောင်းကာ အခန်းတံခါးပိတ်၍ ထွက်သွားကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် လူငယ်သည် ဘာတစွတာ၏ ဖက်ဆစ် ငရဲခန်းအတွင်း၌

အိုးရက်လုံးလုံး အနှိပ်စက်ခံခဲ့ရသည်။ အညှဉ်းဆဲခံခဲ့ရသည်။

ဤသုံးရက်အတွင်း လျှို့ဝှက်စုံထောက်များနှင့် ပါးကွက်အာဏာသားများ၏ လက်သီးများ၊ စစ်ဖိနပ်များနှင့် တုတ်များသည် ထိုလူငယ်၏ ပါးစပ်ကို ဖြင့်မရဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။ သူတို့လိုချင်သော အဖြေ၊ သူတို့ သိချင်သော အကြောင်းအရာ နှစ်ဟူ၍ ဘာတစ်ခုမှ မေးမရဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် လေးရက်မြောက်နေ့သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ဤနေ့အဖို့ရာတွင် သည်း ရုံးခန်းထဲတွင် ဘာတစ်ခုမှ မေးမရ၊ မြန်းမရသဖြင့် ထုံးစံအတိုင်း အခွေပုံခန်းထဲသို့ ပြန်ပို့ကာ နေ့စဉ်ပြုနေကျ 'နိစ္စပတ်ဝတ္ထရား' အရ လက်သီးစာ၊ စစ်ဖိနပ်စာများ ကျွေးကြပြန်သည်။

ထိုအခိုက် အချုပ်ခန်းထဲသို့ အရပ်ဝတ် အရပ်စားဖြင့် လူတစ်ယောက် လာသည်။ ဝင်လာသူသည် အရပ်ဝတ် အရပ်စားနှင့်ပင် ဖြစ်သော်လည်း အတော်အတန် ထိပ်တန်းကျသည့် အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်ဟန်တူသည်။ အဘယ်ကြောင့် နေသော် သူက အခန်းထဲရောက်လျှင် ရောက်ချင်း 'တော်လောက်ပြီ' ဟူသော သဘောဖြင့် လက်ဝါးတစ်ဖက် ထောင်ပြလိုက်ရာ လူငယ်ကို ဝိုင်း၍ တစ်ယောက်တစ်လှည့် 'ဘေ' နေကြသော ပါးကွက်သားများသည် သခင်အမိန့်ကို ကျိုးခွံစွာ ခံနေလေ့ ရှိသော 'ခွေးဆိုးကြီးများ' ပမာ နောက်သို့ ဆုတ်၍ ခပ်ကုပ်ကုပ် ဖြစ်သွားကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အရာရှိသည် သူနှင့်ပါလာသော စုံထောက် နှစ်ယောက်အား လူငယ်ကို မေးခွန်းသို့ကောင်းကောင်းမွန်မွန် တွဲခေါ်လာခဲ့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် စုံထောက်နှစ်ယောက် တစ်ဖက်တစ်ချက် တွဲခေါ်လာရသော လူငယ်သည် ရုံးခန်းထဲသို့ ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

'အခုလို ဖြစ်ရတာ ကိုယ်အများကြီး ဝမ်းနည်းပါတယ်' လူငယ်သည် အရာရှိပါးစပ်မှ ထွက်လာသောစကားကြောင့် သတိမရတစ်ချက် ရတစ်ချက် ဖြစ်နေသော မိမိ၏ အခြေအနေကိုပင် မေ့ပျောက်ကာ ဝတ်စားရက် ခေါင်းထောင်ကြည့်မိသည်။

အရာရှိမှာ သူ့စကားသံ ချိုသာသလောက် သူ့အမူအရာကလည်း သိမ်မွေ့သည်။ သူက လူငယ်ကို စားပွဲပေါ်တွင် အသင့်ရှိနေသော အစားအသောက်များကို ရှေ့သို့ ထိုးပေးရင်း 'ကဲ အားရှိသွားအောင် စားလိုက်ပါအုံး' ဟူ၍ပင် အထွတ် ပြုလိုက်သေးသည်။

အရာရှိသည် သူ့စီးကရက်ပူးထဲမှ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ယူ၍ မီးညှိုလိုက်

သည်။ ထို့နောက် စီးကရက်ဗူးကို လူငယ်ရှေ့သို့ ချပေးကာ 'သောက်ပါ' ဟု ဆိုလိုက်ပြန်သည်။ ပြီးမှ စောစောက ပြောလက်စ သူ့စကားကို ပြန်၍ ဆက်သည်။

'တကယ်ပါ။ အခုလို ဖြစ်ရတာ ကိုယ် စိတ်မကောင်းပါဘူး။ မောင်လို အခြေခံရှိထားတဲ့ ပညာတတ် လူငယ်တစ်ယောက်ကို အခုလို ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း လုပ်ကြတာ တော်တော်လေး ဆိုးပါတယ်။ တကယ်ကတော့ ဒီကိစ္စမှာ ကိုယ်ဘာမှ မသိလိုက်ရဘူး။ အခု မောင်ကို ခေါ်တာဟာလဲ လူလူချင်းအနေနဲ့ ပြောစရာ ရှိတာ ပြောရအောင် ခေါ်တာပါပဲ'။

အရာရှိက ဤနေရာတွင် သူ့စကားကို ခဏရပ်ကာ လူငယ်၏ မျက်နှာကို အကဲခတ်သလို ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ ဆက်ပြောပြန်သည်။

'မောင်ရင်ဟာ ကျောင်းမှာ အင်မတန် ပညာတော်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်တို့ သိထားပါတယ်။ မောင်ရင်မှာ ကျောင်းက ထွက်ရင် အလားအလာ အများကြီး ရှိနေတာပဲ။ အဲဒီတော့ မောင်ရင် လက်ခံမယ်ဆိုရင် ကိုယ်က မောင်ရင်တို့ အကူအညီ တစ်ခုပေးချင်တယ်'

အရာရှိသည် သူ့စကားကို တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ ပြောနေသလို သူ့အဖေ အရာမှာလည်း တကယ် စိတ်ပါလက်ပါ ရှိသည့် ဟန်ပန်မျိုး ဖြစ်သည်။ ဤလူငယ်၏ နောင်ရေးကို သူ့နောင်ရေးပမာ သူ့ဟန် အမူအရာမှာ 'မှင်သေ' လှသည်။ သူ့စကားထဲတွင် မင်းနဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် မြေအောက်ဂိုဏ်းသားတွေက ဘယ်သူတွေလဲ' ဟူသော မေးခွန်းမျိုး တစ်ခုမှမပါ။ သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်အဖြစ် ရောက်ရှိစေမည့် အလုပ်မျိုးကို လုပ်ခိုင်းမည့် အဓိပ္ပာယ်မျိုး လုံးဝမရှိ။ 'မင်း သဘောတူရင် မင်းကို အကူအညီ တစ်ခုပေးချင်တယ်' ဟူသော အသုံးအနှုန်းမျိုးဖြင့် 'အပျော့ဆွဲ' သည့် သဘောမျိုး ဖြစ်သည်။

'အဲဒီတော့ အခုလို အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ မဟုတ်တရတ် အလုပ်တွေကို ဆက် မလုပ်တော့ဘဲနဲ့ စာကိုသာ ကြိုးစားသင်စေချင်တယ်။ အဲဒါကို မောင် သဘောတူ မယ်ဆိုရင် ကိုယ်တို့က မောင်ရင်ကို နောက်ထပ် ဘာမေးခွန်းမှ မမေးတော့ဘူး။ မေးစရာလဲ မလိုတော့ဘူး။ မမေးတဲ့အပြင် အခုကိုယ်ပြောသလို မောင်ရင်ပညာတတ် သာ ကြိုးစားသင်မယ်ဆိုရင် နယူးယောက်က ကိုလံဘီယာတက္ကသိုလ်ကို လေ့လာ တတ် ပညာသင်အဖြစ်နဲ့ ဖို့ပေးလိုက်အုံးမယ်။ မောင်ရင်ဆီက တခြား ဘာမှ မလိုချင်ဘူး။ မသိချင်ဘူး။ ကိုယ်ပြောတာကို မောင်ရင် သဘောတူမတူဘဲ သိချင် တယ်။ ဒီနေ့ သဘောတူရင် နက်ဖြန် အထုပ်အပိုး ပြင်ပြီးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် နယူးယောက်ကို လေယာဉ်ပျံနဲ့ တစ်ခါတည်း မောင်ရင်မိန်းမပါ ခေါ်သွားမယ်'

သည်။ ဒါမှ မောင်ရင်လဲ အခုလို ဘေးအန္တရာယ်များပြီး အဓိပ္ပာယ်မရှိ အကချီး မှု လုပ်ငန်းတွေနဲ့ ဝေးတဲ့ဆီကို ရောက်ပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရှိသွားမယ်။ ဘယ်နှယ် သဘောရသလဲ'

အရာရှိသည် မြေးမြေးနှင့် မှန်မှန် ပြောလာခဲ့ရာမှ သူ့စကားအဆုံးတွင် သူ့အဖေ၏ မျက်နှာကို ကရုဏာ အပြည့်အဝ ရှိသော မျက်နှာပေးမျိုးဖြင့် မျက်စိ ခပ်မှေးမှေးလုပ်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော် ဗင်ကျူးရားက ၄ ရက်လုံးလုံး 'အမာဆွဲ' ဆွဲ၍ မရခဲ့သော လူငယ်ကို ဤအရာရှိက မဟာကရုဏာ တစ်ခွဲသားဖြင့် 'အပျော့ဆွဲ' ဆွဲ၍ မရနိုင်တော့ပါ။ မရ။ လုံးဝမရ။

လူငယ်သည် ဗင်ကျူးရား၏ မျက်နှာပေါက်ဆိုးဆိုးဖြင့် အမျိုးမျိုးသော ခြိမ်းဖက် နှိပ်စက်မှုများကို အကြိတ်၍ ခံခဲ့သလို မျက်နှာထားချို့ချို့ဖြင့် 'ကရု နေသော အရာရှိ၏ စကားလုံးများကိုလည်း ပြုံးပြုံးကလေးဖြင့်ပင် ငြင်းပယ် ပြန်သည်။ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးဖြင့်ပင် ခေါင်းခါခဲ့သည်။

'ဒါတော့ မောင်ရင်ထပ်ပြီး ခေါင်းအေးအေးနဲ့စဉ်းစားပါအုံးလေ။ ကိုယ် တို့နဲ့မှ လာခဲ့ပါအုံးမယ်'

အရာရှိသည် သူငယ်အား 'သနားစရာ ကောင်းသော သတ္တဝါတစ်မျိုးလေး ဖြစ်သော အကြည့်မျိုးနှင့် ကြည့်ကာ ခေါင်းကို မသိမသာ ကုတ်ရင်း လူငယ် အချုပ်ခန်းထဲသို့ ပြန်ခေါ်သွားရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုနေ့ည ခပ်စောစောပိုင်းတွင် ဟာဗာနားမြို့ တစ်ခုသော ရပ်ကွက်၌နေထိုင် တာ သူ့လူငယ်၏ ဇနီးဖြစ်သူထံ အရပ်ဝတ် အရပ်စားဖြင့် စုံထောက် နှစ်ယောက် သွားလာကြသည်။

စုံထောက်များက အချုပ်ခံနေရသော လူငယ်၏ အခြေအနေကို ဇနီးဖြစ် သော မိန်းမက ပြောကြသည်။ အဆုံးတွင် သူတို့က ထိုလူငယ်အတွက် အစိုးရက 'အ ချုပ်ခန်း' ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးသော နေ့လည်ဘက်က အစီအစဉ်ကို တင်ပြ တာ သည်။

ဤအစီအစဉ်ကိုသာ လက်မခံဘဲ ခေါင်းမာစွာ ငြင်းဆန်နေပါက ဇနီးမောင် မိန်းမကလုံးအတွက် 'အခြေအနေ ဆိုးဆိုးရွားရွား' ဖြစ်လာစရာ ရှိသည်ဟူ၍ တင်ပြ ချားက လူငယ်၏ ဇနီးဖြစ်သူအား သတိပေးသလိုလိုဖြင့် ခြိမ်းခြောက် စားသည်။

သို့သော် 'အသွင်တူ၍ အိမ်သူ' ဖြစ်လာခဲ့သော ဇနီးသည်သည် သူ့ချစ်

လင် 'ခေါင်းမာ' သလို သူမကလည်း စုံထောက်များကို 'ခေါင်းခါ' လွှတ်လိုက်သည်။

သို့နှင့်ပင် ထိုလူငယ်သည် ကျူးဘား မျိုးချစ်များအတွက် 'အပန်းစခန်း' ဖြစ်သော ထင်းရှူးကျွန်းကလေးပေါ်မှ အကျဉ်းထောင်ထဲသို့ ရောက်ရသည်။

ထိုလူငယ်သည် အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် နေမမြင်၊ လမမြင်ရဘဲ တစ်နေ့ကျော်ခန့် နေရသည်။ နေနှင့် လကိုသာ မမြင်ရသည် မဟုတ်။ ဤတစ်နှစ်ကျော်ခန့်အတွင်း အခြား အကျဉ်းသားများကိုသော် လည်းကောင်း၊ အခြားလူတစ်ယောက်ကို သော်လည်းကောင်း လုံးဝ မမြင်ရ၊ မတွေ့ရ၊ စကားမပြောရ၊ ကျဉ်းမြောင်းလှသည့် အလုံထောင်ထဲတွင် ပိတ်လှောင်ခံနေခဲ့ရသည်။ သူ့အရာဝတ္ထုဟူ၍ အလုံပိတ်ထားသော သူ့အခန်းတံခါးအောက်မှ နေ့စဉ် သူ့သံပန်းကန်ပြားဖြင့် ထမင်းဟင်း လာပို့သော ထောင်ဝါခါ၏ လက်နှစ်ဖက်သာ မမြင်ရ တွေ့ရသည်။ အခြား ဘာမှ မမြင်ရ၊ မတွေ့ရ။

ယင်းသို့ တစ်နှစ်ခန့် မည်သူနှင့်မှ စကားလုံးဝ မပြောရဘဲ နေခဲ့ရပြီး ဖြင့် ထိုလူငယ်သည် (၁၉၅၉ ခုနှစ်) ထောင်မှ လွတ်လာသောအခါ ရုတ်တရက် စကားပြော၍ မဖြစ်၊ အသံထွက်၍ မရဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သေးသည်။

ဤကား ဘာတစ္ဆတာ၏ ဖက်ဆစ်ခရဲခန်းအတွင်းမှ တကယ့်ဖြစ်တကယ့်ဇာတ်လမ်း၊ တကယ့်မှတ်တမ်းတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

ဆီးယားရား တောင်တန်းဒေသကို အခြေခံ စခန်းအဖြစ် တည်ဆောက်ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုများ တစ်နေ့တခြား များပြားလာလေလေ၊ မြို့ပေါ်မှ လူငယ်ကျောင်းသား များများထဲမှ အတော်များများသည် အထက်ပါ လူငယ်ကဲ့သို့သော ဖြစ်ရပ်ဇာတ်များကို ကိုယ်တွေ့ကြုံလာကြရသည်။

ဘာတစ္ဆတာ၏ ငရဲခန်းထဲတွင် အလားတူ ကျရောက်ခဲ့ရသော အလူငယ် တစ်ဦး၏ ကြေကွဲဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်များကို အဆိုပါ လူငယ်၏ ဖြစ်သူက အမေရိကန် စာရေးဆရာ ဂျိုးဇက်နော့သ်အား အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည် ဖောက်သည်ချခဲ့ဖူးသည်။

'ကျွန်မ ဒီအဖြစ်အပျက်တွေကို တကယ်တော့ ပြန်မပြောချင်လှပါဘူး ဒါပေမယ့် ပြောစရာ တိုက်ဆိုင်လာတော့လဲ ပြောရမှာပါပဲ။

'ကျွန်မ အစ်ကိုဟာ အင်မတန်တော်တဲ့ အစ်ကိုပါ။ ကျွန်မမှာ အ

ညီလဲ အဲဒီတစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ်။ သူဟာ အဖက်ဖက်မှာ ထူးချွန်လွန်းလို့ လူတိုင်းကပဲ သူ့ကို 'ကြီးပွားချမ်းသာအုံးမယ့် သူငယ်ပဲ' လို့ နမိတ်ဖတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အစ်ကိုဟာ အရပ်အမောင်း ခပ်ကောင်းကောင်းနဲ့ ကျက်သရေ ရှိပါတယ်။ ကျွန်မတို့မြို့မှာ အစ်ကိုဟာ အခန်းဆုံး အချောဆုံး လူငယ်တွေထဲမှာ အဝင်ပါပဲ။

'တစ်ညတော့ အစ်ကိုဟာ ကျွန်မနေတဲ့ တိုက်ခန်းကို ပေါက်ချလာပြီး ည သူ ဒီမှာ အိပ်မယ်လို့ ပြောပါတယ်။ အရင်ကလဲ ဒီလို မကြာခဏ လာလေ့ ရှိပါတယ်။

'ဒါနဲ့ မနက်မိုးမလင်းခင် အရက်တက်ချိန်လောက်မှာ အစ်ကိုအိပ်တဲ့ အခန်းထဲက ဆူရူညံညံ အသံတွေ ကြားရပြီး ကျွန်မလဲ အိပ်ရာက နိုးလာတာနဲ့ အခန်းကတန်း ညဝတ်အင်္ကျီ ကောက်ဝတ်ရင်း ကျွန်မအခန်းထဲက ပြေးထွက်လာပါတယ်။

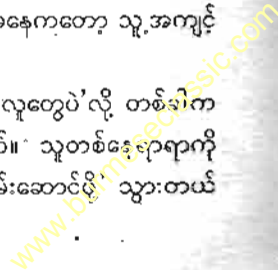
'ကျွန်မအစ်ကို အိပ်တဲ့အခန်းထဲ ရောက်တော့ စုံထောက်အရာရှိချုပ် ဗင်ကျူးက သူ့လက်အောက်က စုံထောက်တွေကို မြင်ရပါတယ်။ သူတို့ဟာ အစ်ကိုအောက်က ကိုင်ချုပ်ထားပြီး အခန်းထဲက ဆွဲခေါ်သွားတော့မယ့်ဆဲဆဲ ကျွန်မအစ်ကိုက သွားတာပါပဲ။

'ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ မွန်ထူပြီး အခန်းထဲ ပြေးဝင်သွားရင်း ဗင်ကျူးရားကို မြင်ရပြီး အကြောင်း မေးကြည့်ရပါတယ်။

'ကျွန်မဟာ ဗင်ကျူးရားကို ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိနေပါတယ်။ သူဟာ ကျွန်မလူထုရဲ့ 'မေတ္တာတုံး' ပါပဲ။ သူ့ကြည့်လိုက်ရင်တော့ အင်မတန် ယဉ်ကျေးပြီး အင်မတန် ကျက်သရေရှိတဲ့ မျက်နှာမျိုးနဲ့ပါပဲ။ သူဟာ အမြဲလိုလို အင်္ကျီ ပိုးဘောင်းဘီကို နောက်ဆုံးပေါ် ထုံးစံအတိုင်း အကျအန ဝတ်လေ့ ရှိပါတယ်။

'သူက ကျွန်မကို ကြည့်ပြီး 'ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ နံနံပါးပါး ရှာစရာ မရှိပါဘူးတွေ ရှိလို့ပါ။ အားလုံး ချောချောမောမော ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်' လို့ ပြောပါ။ သူက အဲဒီလို နှစ်သိမ့်စကား ပြောပေမယ့် ကျွန်မအနေကတော့ သူ့အကျင့်အစဉ်အလာနဲ့ စိတ်ထဲက သိပ်စိုးရိမ်သွားမိတာပါပဲ။

'တော်လှန်ရေးသမားတွေဟာ အလွန်ခေါင်းမာတဲ့ လူတွေပဲ' လို့ တစ်ခါက ကျွန်မအိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကို သူက ပြောဖူးပါတယ်။ သူတစ်နေ့ရောရာကို အရာရှိလိုပါဆိုရင် သူဟာ အဲဒီနေရာမှာ 'တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖို့' သွားတယ်

ဆိုတာ ကျွန်မတို့ အားလုံး သိကြပါတယ်။

'ဒါကြောင့်မို့လဲ ကျွန်မအစ်ကိုကို သူတို့ခေါ်သွားကြတော့ ကျွန်မမှာ ခြေခေါက်ခံရသလို ဖြစ်သွားပါတယ်။

'ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ ချက်ချင်း အဝတ်အစားလဲပြီး အချုပ်ခန်းတွေရှိတဲ့ လိုက်ရတော့တာပါပဲ။

'ပထမဆုံး ကျွန်မဟာ ဖမ်းမိထားတဲ့ လူတွေကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်တဲ့ အချုပ်ခန်း နံပတ်သုံးကို သွားစုံစမ်း ကြည့်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ရှိတဲ့ အစောင့်အရှောက် အစ်ကို သူတို့ အခန်းချုပ်ခန်းကို မရောက်လာဘူး။ ဘယ်အချုပ်ခန်းကို လိုက်ရမလဲ ထင်တယ်လို့ ပြောကြတာနဲ့ သူတို့ပြောတဲ့ အချုပ်ခန်းကို လိုက်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီမှာလဲ အစ်ကိုကို မတွေ့ရပါဘူး။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မအချုပ်ခန်းတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု လိုက်ရှာလိုက်တာ သုံးရက်တောင် ကြာသွားတာပါ။

'ဒါနဲ့ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်မဟာ အစ်ကိုကို အချုပ်ခန်းတစ်ခုမှာ တွေ့ပါတယ်။ ခုံထောက်တွေက ကျွန်မအစ်ကိုကို ကျွန်မ ပြန်ခေါ်သွားနိုင်ဖို့ ပြောဆိုတာနဲ့ ကျွန်မလဲ သူ့ကို အချုပ်ခန်းထဲဝင်ခေါ်ပါတယ်။ အစ်ကိုကို ရတော့ ကျွန်မဖြင့် မှတ်တောင် မမှတ်မိတော့ပါဘူးရှင်။ သူ့မျက်လုံးနှင့် ဟာ ဖူးရောင်ပြီး ညိုမနေတာပဲ။ မျက်စိနှစ်ဖက်စလုံး ဖွင့်လို့ မရတော့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာလဲ သွေးစသွေးနုတွေနဲ့ ကြည့်ရက်စရာ မရှိတော့ဘူး။ အစ်ကိုဟာ ဒဏ်ရာတွေ မရှိမလှနဲ့ အချုပ်ခန်းထဲက ကြမ်းပေါ်မှာ ငိုကြွေးနေပါတယ်။ ပါးစပ်ကလဲ မသက်မသာနဲ့ ညည်းနေရှာပါတယ်။ ကျွန်မကိုလဲ မမှတ်မိတော့ပါဘူး။

'ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ သူ့ကို သူ့နာပြု ကားတစ်စီးနဲ့ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ခေါ်ပြီး အိမ်ကို ပြန်တင်လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မဟာ အစ်ကိုကို ရက်စက်စွာ အတော်ကြာအောင် ကုယူရပါတယ်။ သူ့ကိုယ်က ဒဏ်ရာတွေကတော့ တဖြည်းဖြည်း သက်သာလာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့စိတ် ဂယောင်ချောက်ချား ဖြစ်တာကတော့ တော်တော်နဲ့ မပျောက်ပါဘူး။ သူဟာ ကျွန်မကိုတောင် ဘယ်ဘယ်ဝါရယ်လို့ အတော်ကြာအောင် မမှတ်မိဘဲ ဖြစ်နေပါတယ်။

'နောက်ဆုံး သူ သတိပြန်ရလို့ စိတ်တွေ ဘာတွေ ကောင်းလာပြီးတော့ သူဟာ တစ်ခါတည်း သိသိသာသာကြီး ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။ သူဟာ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ အရင်တုန်းက ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ရယ်ရယ်မောမော နေတတ်တဲ့ အစ်ကိုဟာ အခုတော့ လုံးဝ မရယ်တော့ပါဘူး။ ပြုံးတောင် မပြုံးတော့ပါဘူး။

ကြည့်ရတာ ခံစားမှုရယ်လို့ ဘာတစ်ခုမှ မရှိတော့ဘဲ သူ့အသံဟာ ခြောက်သံကပ် ဖြစ်နေပါတယ်။

'အခုဆိုရင် ငါးလလောက် ရှိသွားပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဆက်ပြီး ဆေးကုရအုံးမှာပဲ။ ကျွန်မဖြင့် အစ်ကိုဟာ အရင်လို လူကောင်းတစ်ယောက် ပြန်မလာပါတော့မလား ဆိုတာ မပြောတတ်အောင် ရှိနေတာပါပဲရှင်'

အမေရိကန် စာရေးဆရာ ဂျိုးဇက်နော့သ်အား ကျူးဘား အမျိုးသမီးကလေးတစ်ဦးက သူတို့မောင်နှမ နှစ်ယောက် အထက်ပါအတိုင်း ကြေကွဲဖွယ်ရာ ကြံ့ခဲတဲ့ ခဲရုပ်များကို စိကပတ်ကုံး ပြောပြခဲ့သည်။ စကားအဆုံးတွင် သူ၏ မျက်လုံးများမှာ မျက်ရည်များ ရစ်ဝိုင်းလာခဲ့သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် အထက်ပါ ဘာတစ်ခုတည်းက ငရဲခန်းမှ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ကျူးဘားလူငယ်တစ်ဦး၏ တကယ် ဖြစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ဤဖြစ်ရပ် ဇာတ်လမ်းမျိုးကို ဤလူငယ်တစ်ယောက်တည်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည် မဟုတ်။ ကျူးဘားတို့ ဖြစ်ရပ်၊ အလားတူ ဇာတ်လမ်းမျိုးဖြင့် ကြုံခဲ့တွေ့ခဲ့ကြရ၍ အသက်ဆုံး ပြုရသော ကျူးဘားလူငယ် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးပေါင်းမှာ စုစုပေါင်း ထောင်ပေါင်း ရှိခဲ့သည်။

အလားတူ ဇာတ်လမ်း၊ အလားတူ ဖြစ်ရပ်များဖြင့် တွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့ကြရ၍ အဆိုး အဆိုးအစက် အညှဉ်းအပန်းခံရပြီး လူစဉ်မစီအောင် ဖြစ်ခဲ့ကြရသော ကျူးဘား အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးလူလင်ငယ် လုံးမငယ်ပေါင်းမှာ ထောင်ပေါင်း ရှိခဲ့သည်။

မြို့ကြီး ပြကြီးများတွင် ထိုသို့ ဖမ်းဆီးနှိပ်စက် သတ်ဖြတ်မှုများ တစ်နေ့တည်း ပေါများလာခဲ့ရာ မာစီလီနား အမည်ရှိ အမျိုးသမီးကလေး တစ်ယောက်က 'ပြစ်လိုရာ ဖြစ်စေတော့' ဟူသော စိတ်ဖြင့် ကပ်စထရီတို့ရှိရာ ဆီးယားရား တောင်ပေါ်သို့ အဖော်မပါ တစ်ယောက်တည်း ထွက်လာခဲ့သည်မှာ ဘာများ ဖြစ်ကြပါသေးသနည်း။

သူမ၏ အမည်မှာ မာစီလီနား ဖြစ်သည်။ သူမသည် လက်ရေးတို နှိပ်စက် စာရေးမကလေးပင် ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် သူမသည် လက်နှိပ်စက် စားပွဲတွင် အလုပ်လုပ်နေခိုက် တစ်ရက် ထိုင်ရာမှထကာ အလုပ်သိမ်းပြီး အိမ်သို့ တန်းပြန်လာခဲ့သည်။ ထိုနေ့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင် သူမသည် အဝတ်အစားများကို လက်ဆွဲအိတ် အဆုံးအတွင် စုပြုံထည့်ကာ လမ်းထိပ်တွင်ရှိသော ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်သို့

ထွက်လာခဲ့သည်။

သူမသည် အသင့် တွေ့ရသော အဝေးပြေး ဘတ်စ်ကားတစ်စီးပေါ်သို့ တက်ကာ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ကားပေါ်တွင် နာရီပေါင်း အတော်ကြာအောင် စီး၍ လိုက်ပါလာခဲ့ပြီးနောက် သူမသည် မြို့နှင့် မိုင်ပေါင်း အတော်ကလေး ဆေးသော နေရာ တစ်နေရာ ရွာတစ်ရွာနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ကားကို ရပ်ခိုင်းပြီး ကားပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့သည်။

သူမသည် ကားထွက်သွားပြီးနောက် ကားနောက်ပိုင်းသို့ အတော်ကြာအောင် ကြည့်နေပြီးမှ ခပ်ဖုံဖုံ ဖြစ်နေသော လူသွားလမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်ကာ တောစပ်သို့ ဝင်ခဲ့သည်။

သူမသည် တောစပ်မှ တစ်ဆင့် တောထဲသို့ ရောက်လာခဲ့သော်လည်း ဘယ်စခန်း ဘယ်လမ်းသို့ ရောက်နေသည်ကို လုံးဝ မသိ။ ဆီးယားရား တောင်တန်း ရှိရာသို့ မျက်နှာမူကာ ရော်ရမ်းမှန်းဆ၍သာ လာခဲ့ရသည်။

တောလမ်းအဆုံးတွင် တောင်ကုန်းတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ တွေ့ရသည့် တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်ကာ ခရီးဆက်ခဲ့သည်။ သို့နှင့်ပင် တစ်စတစ်စ အမှော်လွမ်း၍ ညချမ်းဘက်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ လမ်းစလည်း ပျောက်ခဲ့သည်။

မာစီလီးနားသည် အမှောင်ထုအတွင်းမှာပင် အားတင်းကာ တောင်ကုန်းတစ်နေရာမှ ကျောက်တုံးများအကြား သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင် လက်ဆွဲအိတ်ကို ခေါင်းအုံး၍ အိပ်ခဲ့သည်။ မလှမ်းမကမ်းတွင် ညဘက် အစာရှာထွက်ကြသော တောတိရစ္ဆာန်များ၏ ခြေသံများကို နားစွင့်ရင်း သူမသည် ပျော်တစ်ချက် မပျော်တစ်ချက်ဖြင့် နံနက် အရုဏ်တက် အိပ်ရာမှထကာ ခရီးဆက်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် တောထဲ တောင်ထဲတွင် ရော်ရမ်း မှန်းဆ၍ လာခဲ့ရာ ဆုံးရှက် မြောက်သောနေ့တွင် တောခုတ်လာသော လယ်သမား တစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ သူမ လယ်သမားကြီးအား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ၍ ကပ်စထရီနှင့် သူ့ရဲဘော် သူပုန်များရှိရာသို့ လိုက်ပို့ရန် တောင်းပန်သည်။

လယ်သမားကြီးသည် ကြာကြာမဆိုင်းဘဲ သူမကို လမ်းပြ၍ ခေါ်သွားသည်။ တစ်နေရာတွင် လူတစ်ယောက်ကို ထပ်မံတွေ့ရပြီး ထိုလူက တစ်ဖန် ကပ်စထရီတို့ စခန်းသို့ လိုက်ပို့သည်။

မာစီလီးနားသည် ကပ်စထရီကို တွေ့ရလျှင် တွေ့ရချင်း ကွဲတွာ ပျောက်ဆုံးနေသော အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ကို ပြန်၍ တွေ့ရသည့်အလား ဟန်မဆောင်နိုင်ဘဲ အားရဝမ်းသာ ပြေး၍များပင် ဖက်မိသည်။ ကပ်စထရီကလည်း တည်ငြိမ်၍

အခြေရသော အပြုံးဖြင့် ဆီးကြိုလက်ခံကာ အကျိုးအကြောင်းကို မေးကြည့်သည်။ သို့နှင့်ပင် မာစီလီးနားသည် ဆီးယားရားတောင်ပေါ်မှ သူပုန်များနှင့် ဆင်းမိသည်။

ပထမတွင် သူမသည် လယ်သမားကြီးများကို အရေး၊ အဖတ်၊ အတွက်အဖြစ် 'အသုံးလုံး' သင်တန်း ပေးရသည်။ နောက် သူနာပြုဆရာမအဖြစ် တာဝန်ယူရသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် မြို့ပေါ်သို့ ဆက်သားအဖြစ် ရံဖန်ရံခါ သွားရသည်။ ယခုသော်မူ မာစီလီးနားသည် သူပုန်တပ်တွင် လက်ဖတ်ခင်နှင့် 'ဗိုလ်က' ဖြစ်နေပေပြီ။

ဤသည် ဤသည်တို့ကား ဘာတစ္ဆတာ ငရဲခန်းများအကြောင်းနှင့် ထိုငရဲလွတ်လမ်းရှာ၍ ကပ်စထရီရှိရာသို့ ပူးပေါင်းလာသော ကျားဘားမျိုးချစ် လုံမလေးတစ်ယောက်၏ အကြောင်းပေတည်း။

ငါတို့ မုချ အောင်ရမည်

ဘိယာဂိုမြို့ တစ်ခုသော ညနေခင်းတွင် ဖြစ်ပါသည်။

စစ်သားတစ်ယောက်သည် မြို့တွင်း လမ်းမအတိုင်း လျှောက်လာ သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သူသည် စစ်သားပင် ဖြစ်သော်လည်း သူ့ကိုယ် တွင် ယူနီဖောင်းဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည်ကို မတွေ့ရပါ။ စစ်ဖိနပ် စီးထား သည်ကိုလည်း မမြင်ရပါ။ ထို့ပြင် စစ်သားများ ကိုင်ဆောင်နေကျ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကို လည်းကောင်း၊ သူ့ခါးမှ ပြိုင် ၄၂ ခြောက်လုံးပူးကို လည်းကောင်း၊ လက်ပစ်ဗုံး ၄ လုံးကို လည်းကောင်း မမြင်ရ။ ဘာတစ်ခု မှ ပါလာသည်ကို မတွေ့ရပါ။ သူ့တွင် စွပ်ကျယ်အင်္ကျီကလေးသာ ဝတ်လျက် သူ့လက်နှစ်ဖက်မှာလည်း သူ့နောက်ကျောတွင် ကြီးခပ်တုတ် တုတ် တစ်ချောင်းဖြင့် လက်ပြန်ကြိုး ချည်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သူက ဤသို့ ပြောပါသည်။

‘ဖြစ်ပုံက ကျွန်တော့်ကို အရပ်သားလေးယောက်က အလစ်ဝင် ခုန်အုပ်ပြီး ဝိုင်းဖမ်းကြတယ်။ နောက်လမ်းကြား တစ်ခုတည်း ဆွဲခေါ် သွားပြီး ကျွန်တော့်မှာ ပါလာတာတွေ လုယူလိုက်ကြတာပဲ။ ဒါပေမယ့် လူတယ်လို့လဲ မခေါ်နိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော့်မှာ ပါတဲ့ ပိုက်ဆံကိုတော့ မယူဘဲ အားလုံး ပြန်ပေးသွားကြတယ်။ သူတို့က ပြောသွားကြသေးတယ်။ ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းတွေကို မလိုချင်ပါဘူး တဲ့။ ကျုပ်တို့ လိုချင်တာက ယူနီဖောင်းတို့၊ စစ်ဖိနပ်တို့၊ သေနတ်တို့၊ ကျည်ဆန်နဲ့ လက်ပစ်ဗုံးတို့ ဆိုတဲ့ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းတွေ

www.burmeseclassic.com

သာ လိုချင်သတဲ့'

('ကပ်စထရီ ကျားဘားနှင့် တရားမျှတမှု စာမျက်နှာ ၁၁၄)

အထက် ဖော်ပြပါ ပြောပြချက်နှင့် ဖြစ်ရပ်မှာ စနစ်တိယာဂိုမြို့မှ စစ်သား တစ်ယောက်၏ တကယ့် အဖြစ်အပျက် ဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်သည် ဤမြို့မှ တစ်ခုသောရပ်ကွက်၊ တစ်ခုသော နေရာတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီး မကြာမီ အခြားသော နေရာတွင် အခြား စစ်သားတစ်ယောက်သည် အလားတူ ဖြစ်ခဲ့ပြန်သည်။ တစ်ဖန် စနစ်တိယာဂိုမြို့တွင်သာမက ဘာယာမို၊ မာန်ဇာနီလို၊ ပါလ်မာစသော အခြားမြို့များတွင်လည်း အလားတူ အဖြစ်မျိုး နေ့စဉ် ရက်ဆက်ဆက်ဆိုသလို ဖြစ်လာသည်ကို တွေ့နေကြရသည်။

ဤသို့ စစ်သားများ လက်နက်အလှံခံရသော အဖြစ်များသည် မြို့တိုင်းတိုင်း လို၌ မကြာခဏ အတယ့်ကြောင့် ဖြစ်ပွားလာပါသနည်း။ လက်နက် လှယူသူကြသူများသည် ကပ်စထရီ၏ ရဲဘော် သူပုန်တပ်သားများပင်လော။

စင်စစ် လက်နက်လှယူမှုများ ဖြစ်ပွားရာတွင် တကယ့် လက်သမား 'တရားခံ' များမှာ သူပုန်များ မဟုတ်။ မြို့ထဲမှ အလုပ်သမားများနှင့် ကျောင်းသား လူငယ်များသာ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုများ တစ်နေ့တခြား များပြားလာ၍ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးလာသော ဘာတစ္စတာ အစိုးရကို ဥပမာဘောင်အတွင်း၌ ကန့်ကွက် ရှုတ်ချနေသည်ထက် လက်နက်ဖြင့် ခုခံတော်လှန်ခြင်းက ပို၍ မှန်ကန်သည်။ ပို၍ ထိရောက်သည်ကို သဘောပေါက်လာကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ သူတို့သည် မြို့ပေါ်ရှိ မြေအောက်အဆက်အသွယ်များမှတစ်ဆင့် ဆီးယားရား တော်လှန်ရေးသမားများထံ လာရောက် ပူးပေါင်းလိုကြောင်း၊ တော်လှန်ရေး တပ်မတော်ထံသို့ ပါဝင်လိုကြောင်းများကို အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

ဤသို့ မြို့ပေါ်မှ အလုပ်သမားများနှင့် လူငယ်ကျောင်းသားများက မိမိတို့ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး တပ်မတော်ထံသို့ ပါဝင်လိုကြောင်း အကြောင်းကြားလာကြသည်ကို ကပ်စထရီက ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုလက်ခံခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုသို့ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးထံသို့ ကာယကံမြောက် ပါဝင်လိုကြသူများကို ခြွင်းချက်တစ်ခုထား၍ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။

ယင်း မေတ္တာရပ်ခံချက်ကား အခြားမဟုတ်။ 'လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး' ထံသို့ ပါဝင်လိုကြသူတိုင်း ကိုယ့်လက်နက် ကိုယ်ရှာကြ၍ ယူဆောင်လာကြပါစေ ပင် ဖြစ်သည်။

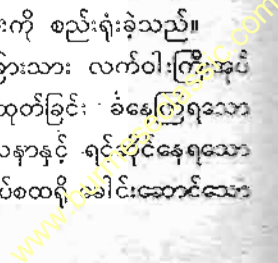
ဤမေတ္တာရပ်ခံချက်ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ရာ ကပ်စထရီသည် တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပထမအချက်မှာ တစ်နေ့တခြား အရေးအတွက် များပြားလာနေသော မိမိတို့ ရဲဘော်များအဖို့ မရှိမဖြစ်သော လက်နက်များ ရရှိရေးအတွက် 'ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး' သည် စနစ်ကို ဖန်တီးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအချက်မှာ မိမိ၏ မေတ္တာရပ်ခံ ညွှန်ကြားချက်အရ ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏ စစ်သားများထံမှ လက်နက်များကို အရပ်သား အလုပ်သမားများ၊ ကျောင်းသားလူငယ်များက အလစ်တွင် ဝင်၍ လှယူကြခြင်းဖြင့် မိမိတို့ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအား မြို့နေလူထုကြီးကပါ ထောက်ခံနေကြသည်ကို ဘာတစ္စတာ အစိုးရ သိရှိသွားစေရန် ဖြစ်သည်။

'လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး တပ်သား တစ်ယောက် ဖြစ်လိုသူတိုင်း ကိုယ့်လက်နက်ကိုယ် ရအောင်ရှာခဲ့ကြ' ဟူသော ကပ်စထရီ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ဘာတစ္စတာအစိုးရကို စိတ်နာနေကြသော မြို့ပေါ်မှ အလုပ်သမားများနှင့် လူငယ်ကျောင်းသား မျိုးချစ်များသည် လက်နက်များ ရအောင် ရှာကြံကြတော့သည်။ အချို့ ငွေကြေးတတ်နိုင်သူများက လက်နက်များကို ဝယ်ယူကြသည်။ လက်နက်ဝယ်ရန် ငွေကြေးချို့တဲ့နေသူများအဖို့မူ အခြားနည်းလမ်းဖြင့် လက်နက်များ ရအောင် ရှာကြံကြသည်။ ထိုနည်းကား အခြားမဟုတ်။ အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဘာတစ္စတာ အစိုးရ စစ်သားများထံမှ လက်နက်များကို အလစ်တွင် ဝင်လှူကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဆီးယားရားတောင်ပေါ်မှ ကပ်စထရီတို့၏ လက်နက်ကိုင်တပ်မှား ဝယ်သမားများသာမက မြို့ပေါ်မှ ကိုယ့်လက်နက် ကိုယ်ကိုင်ခွဲ၍ တဖွဲဖွဲ ရောက်ရှိလာကြသော အလုပ်သမားများ၊ လူငယ်ကျောင်းသား မျိုးချစ်များဖြင့် တစ်နေ့တခြား အင်အားကြီးမားလာခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ဆီးယားရားတောင်ပေါ်မှ တော်လှန်ရေး အခြေခံစခန်းကို နိုင်မာတောင်တင်းစေရန်အတွက် တောင်သူလယ်သမားများကို အဓိကထား၍ စည်းရုံးခဲ့သလို အခြားတစ်ဖက်မှလည်း မြို့ပေါ်မှ မျိုးချစ်လူငယ်များ၊ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့် အခြားသော လူထုလူတန်းစားများကို စည်းရုံးခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် အလုပ်ရုံစက်ရုံများတွင် နိုင်ငံခြားသား လက်ဝါးကြီးအုပ်စုနှင့် ရှင်ကြီးများ၏ ခြယ်လှယ်သွေးစုတ် အမြတ်ထုတ်ခြင်း ခံနေကြရသော အလုပ်သမားများနှင့် နေ့စဉ် ရက်ဆက် အငတ်ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော အလုပ်လက်မဲ့များသည် ဆီးယားရား တောင်ပေါ်မှ ကပ်စထရီ အခိုင်းတောင်သား

တော်လှန်ရေးသမားများသာလျှင် ၎င်းတို့၏ နောက်ဆုံး အားကိုးရာ အားထားရာ ဖြစ်သည်ကို သဘောပေါက်လာကြသည်။ သူတို့အဖို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြုံတွေ့ ရင်ဆိုင်နေကြရသော ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏ အကြမ်းဖက်မှုများနှင့် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုများကို ပြန်လည် အကြမ်းဖက်တော်လှန်ရန်မှတစ်ပါး အခြားထွက်ရပ်လမ်း မရှိတော့သည်ကို သိမြင်လာကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် ဆီးယားရားတောင်ပေါ်တွင် အခြေခံစခန်း တည်ဆောက်ပြီး တစ်နှစ်ခန့်အတွင်းမှာပင် မြို့နေ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ မျိုးချစ်လူငယ်များနှင့် အလုပ်သမားများ၊ ပညာတတ် အလုပ်လက်မဲ့များ၏ ထောက်ခံမှုကို ရလာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် မြို့ပေါ်ရှိ စက်ရုံအလုပ်ရုံများမှ အလုပ်သမား အတော်များများ အလုပ်နှစ်ခု လုပ်သောသူများ ဖြစ်လာကြသည်။ ပထမအလုပ်ရုံ စက်ရုံ အလုပ်ရုံများတွင် သာမန် အလုပ်သမားအဖြစ် ခါတိုင်းကဲ့သို့ အလုပ် လုပ်ကိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အခြား အလုပ်တစ်ခုမှာ မြေအောက် တော်လှန်ရေး သမားများနှင့် ဆက်သွယ်၍ အရေးကြီးသော စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံ များ၊ အစိုးရဌာနများကို မိုင်းဖုံးဖြင့် ဖောက်ခွဲပစ်ကြခြင်း၊ ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏ အကြမ်းဖက် ဖိနှိပ်မှုများကို ခုခံတော်လှန်ကြရန် စာရွက်စာတမ်းများ နေရာအနှံ့ အပြား ဝေငှ လှုံ့ဆော်ခြင်းစသည် 'မြေအောက်' လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်လာ ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ခါကဆိုရင် ၎င်းတို့၏ လက်ချက်ဖြင့် ဟာဗာနားမြို့ရှိ လျှပ်စစ်ဓာတ် အားပေးရုံကြီး ပေါက်ကွဲပျက်စီးသွားခဲ့ရာ တစ်မြို့လုံး လျှပ်စစ်မီးများ၊ တယ်လီဖုန်း အဆက်အသွယ်များ ပြတ်တောက်သွားခဲ့၍ အစိုးရ အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားမှာ နှစ်ရက် ကျော်ကျော်မျှ ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့သည်။

ချေငွေစားရားသည် ဆီးယားရား တောင်ပေါ်မှနေ၍ 'လွတ်လပ်သော ကျူးဘား' အမည်ရှိ သတင်းစာတစ်စောင်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ အဆိုပါ သတင်းစာ အတွက် လိုအပ်သော မင်၊ စက္ကူနှင့် ပစ္စည်းကိရိယာများကို မြို့ပေါ်ရှိ မြေအောက် တော်လှန်ရေးသမားများက ပို့ပေးခဲ့ကြသည်။ သို့နှင့်ပင် 'လွတ်လပ်သော ကျူးဘား' သတင်းစာသည် မြို့ပေါ်ရှိ အလုပ်ရုံ၊ စက်ရုံများနှင့် ကျောင်းများတွင်သာမက အစိုးရဌာနများနှင့် စစ်တပ်များ အတွင်းသို့ပင် ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဤနည်း ဖြင့် ကပ်စထရီ၏ တော်လှန်ရေးမှာ ထောက်ခံအားပေးသူများ တစ်နေ့တခြား များပြားလာခဲ့သည်။

စင်စစ် ကပ်စထရီကို ထောက်ခံသူများ ပိုမို များပြားလာခြင်း၊ လက်နက်

တိုင် တော်လှန်ရေးထဲသို့ တပ်သားသစ်များ ဝင်လာမစဲ တဖွဲဖွဲ ဖြစ်နေခြင်းမှာ ကပ်စထရီ၏ လှုံ့ဆော် စည်းရုံးမှု အကြောင်းရင်း တစ်ခုတည်းကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏ အဓမ္မ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးမှုသည်လည်း အရေးကြီးသော အဓိက အကြောင်းရင်း တစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဘာတစ္စတာအစိုးရသည် တိုက်ပွဲတွင် ဖမ်းဆီးရမိလာသော ရဲဘော်များနှင့် မြို့ပေါ်မှ ဖမ်းမိသော မြေအောက်တော်လှန်ရေးသမားများကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ် အတွင်းက ဟစ်တလာ နာဇီတို့၏ ရက်စက်ပုံ ရက်စက်နည်းမျိုးစုံဖြင့် အစွမ်းကုန် ဖိနှိပ်စက်ခဲ့သည်။ အစွမ်းကုန် ညှဉ်းဆဲခဲ့သည်။ လူမဆန်သော နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကမ်းကုန်အောင် သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ဖမ်းဆီးညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်ခြင်း ခံရသူများတွင် အချို့မှာ တော်လှန်ရေးသမား သူပုန်များနှင့် လုံးဝ အဆက်အသွယ် မရှိဘဲ ဘုမသိ ဘမသိဖြင့် ခံခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့မှာ မိမိတို့ အလုပ်ကို သွေးရိုးသားရိုးဖြင့် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်ကိုပင် မြေအောက်နှင့် ဆက်သွယ်သည် ဆိုကာ အဓမ္မ ဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ်ခြင်း ခံကြရသည်။

တစ်ခါက ဆိုလျှင် တိုက်ပွဲတစ်ခုတွင် ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ရလာသော သူပုန်တပ်သား တစ်ယောက်သည် မြို့ပေါ်ရှိ ဆရာဝန် တစ်ယောက်ထံ ဒဏ်ရာ ကို လာရောက် ကုသည်။ ဆရာဝန်ကလည်း ထိုလူနာကို သူပုန်တပ်သားဟူ၍ မသိဘဲ မသိဘဲ မတော်တဆ သေနတ်ထိမှန်၍ ဒဏ်ရာရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည် တာ ရိုးသားစွာ လက်ခံ ကုသပေးခဲ့သည်။ သို့သော် နောက်တစ်နေ့တွင် အစိုးရ စစ်တပ်ထောက်များက သတင်းရ၍ ထိုဆရာဝန်၏ နေအိမ်ကို စစ်တပ်ဖြင့် ပိုင်းရာ အဆိုပါ ထိုသူပုန်တပ်သားမှာ မပြေးသဘဲ ဒဏ်ရာဖြင့် မိသွားခဲ့သည်။ ဤတွင် ဆရာဝန်က သူပုန်တပ်သားဟူ၍ မိမိမူလက မသိကြောင်း၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း ရိုးသားစွာ ရှင်းလင်း တောင်းပန်သည်ကိုပင် လက်မခံဘဲ အစိုးရစစ်သားများ သည် အဆိုပါ ဒဏ်ရာရသူ သူပုန်တပ်သားကိုရော ဆရာဝန်ကိုပါ နေရာတွင်ပင် သေနတ်ဖြင့် ပွဲချင်းပြီး ပစ်သတ်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ လူမဆန်လှသော ရက်စက်မှုမျိုးမှာ ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံး အရာအနှံ့အပြား ဖြစ်ပွားနေခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ထိုသို့ လူမဆန်သော ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏ ရက်စက်စက်စက် ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်မှုများကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံး ခြင်းရရှိရာသော ကျူးဘားအမျိုးသား ကျောင်းသားလူငယ်များ၊ ပညာတတ်များ၊ အလုပ်သမားနှင့် သာမန် အရပ်သူ အရပ်သားများ၏ အလောင်းများကို နောင် ခါ ဘာတစ္စတာအစိုးရ ပြုတ်ကျပြီးနောက် ကျူးဘားပြည် အနှံ့အပြား ဟိုနေရာ

သည်နေရာ မသည်တို့တွင် အစုလိုက် အပြုံလိုက် တူးဖော် တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။
ငှင်းတို့အနက် ဗီလန်နောဗား ကက်သလစ် တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသား
လေးယောက်တို့ အလောင်းကို တစ်နေရာထဲတွင် စုပြုံ၍ မြှုပ်ထားခဲ့ရာမှ ပြန်
လည် တွေ့ရှိခဲ့ရသော ကက်သလစ် တက္ကသိုလ် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက အောင်
ပါအတိုင်း မိန့်ကြားခဲ့သည်။

ကျုပ်တို့တတွေ ဝမ်းနည်းကြကွဲပြီး အထိတ်တလန့် တအံ့တကြ
ဖြစ်ရတာဟာ ဒီ သူငယ်လေးယောက်ရဲ့ အလောင်းတွေ တွေ့ရရုံလောက်
နဲ့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုန်းကြီးပြောတာ ယုံပါ။ ကျုပ်တို့ ထပ်ရှာကြထောင်
အလောင်းတွေ ထပ်တွေ့ရပါသေးတယ်။ တချို့နေရာတွေမှာဆိုရင် သူ
ဆယ်၊ တချို့နေရာမှာဆိုရင် ငါးဆယ်၊ တချို့ဆိုရင် ရှစ်ဆယ်အထိ
တစ်နေရာတည်းမှာ အလောင်းတွေ အစုလိုက် အပြုံလိုက် မြှုပ်ထားခဲ့
တွေ့ရပါတယ်။ ဒီအလောင်းတွေကို ပိနာဒယ်လ်ရီအိုနယ်မှာ အများဆုံး
တွေ့ကြရပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာ အားလုံး လူမဆန်တဲ့ ရက်စက်
ညှဉ်းဆဲမှုတွေကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးရရှာတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။

(ကျားဘား စာမျက်နှာ ၅၅)

ထိုသို့ အစုလိုက် အပြုံလိုက် ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်မှုများကို နောင်အခါ
ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေး အစိုးရ တက်လာပြီးနောက် ဝေ
တကျ စုံစမ်းစစ်ဆေး၍ စာရင်းများ ကောက်ယူခဲ့ရာ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ
လက်ချက်ဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရရှာသော ကျားဘား၊ အမျိုးသား အမျိုးသမီး
ပေါင်းမှာ နှစ်သောင်း (၂၀,၀၀၀) ခန့် ရှိသည် ဟုသတည်း။

ဘာတစ္ဆတာအစိုးရက ဤသို့ ရက်ရက်စက်စက် အကြမ်းဖက်၍ ဖိနှိပ်
လာလေလေ၊ ကျားဘား အမျိုးသားများသည် တော်လှန်ရေးကို ထောက်ခံအားပေး
လာလေလေ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခင်က တိုင်းရေး၊ ပြည်ရေး နိုင်ငံရေးတွင် စိတ်ပါဝင်
စားခြင်း မရှိဘဲ ဖာသီ ဖာသာ နေလာခဲ့ကြသည့် စီးပွားရေး ချောင်လည်သော
လူလတ်တန်းစားများသည်ပင်လျှင် ယခုအခါ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရကို ရွံ့ကြေ
ကြီး ဖြစ်လာခဲ့ပြီး နောက်တစ်ဆင့်မှာ တော်လှန်ရေးကို ယုံကြည်ထောက်ခံလှူဒါ
သာရှိတော့သည် မဟုတ်ပါလော။

ကပ်စထရီ အမှုပြုသော တော်လှန်ရေး သမားများကို ပြည်သူလူထု
ယုံကြည်ထောက်ခံမှုများ ပွားများလာစေရန် ဖန်တီးပေးသော အခြားအကြောင်း
ရင်း တစ်ရပ်လည်း ရှိသေးသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ

အမှုထမ်း အရာထမ်းမှန်သမျှ အကြီးအကျယ် ခြစားကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ပြည်သူနှင့် အစိုးရဆိုသည်မှာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း
အားဖြင့် အနည်းနှင့်အများ ဆက်သွယ်ဆက်စပ်မှုများ ရှိနေကြသည် ဖြစ်ရာ
ကျားဘားပြည်သူများမှာ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ၏ ဌာနအသီးသီး၊ ရုံးအသီးသီးသို့
စီးစွဲကြီးငယ်ဖြင့် နေ့စဉ် သွားရောက်ကြရသည်။ ဤအခါမျိုးတွင် နေရာတကာ
အတတ်ပေးလာဘယ်သူမှ မပါလျှင် ဘာတစ်ခုမှ အဆင်မပြေသည်ကို စိတ်ပျက်
နည်းရာ တွေ့နေကြရသည်။ ပြည်သူလူထု၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး စသည်တို့
အတွက် သတ်မှတ်ရာထားသော ပြည်သူ့ ဘဏ္ဍာငွေများမှာလည်း စစ်ဖက်
သမားဖက်မှ အရာရှိကြီးများနှင့် အရင်းရှင် ကန်ထရိုက်တာကြီးများ အိတ်ထဲသို့သာ
အရောက်ရောက်ရှိသွားသည်ကို တွေ့မြင်ကြားသိ နေကြရသည်။ ပြည်သူလူထု
အလှူမှုမလုပ်ရေးဟူ၍ ဝေးစွ၊ အစစအရာရာ ဘာဝအာမခံချက်ဟူ၍ ဘာတစ်ကွက်
မှ မရှိဘဲ အောက်ကျ နောက်ကျ ဖြစ်နေခဲ့ကြသည်။

‘လာဘ်ပေး လာဘ်ယူ ခြစားမှုတွေဟာ ဘယ်လောက်များသလဲ ဆိုရင်
အရင်က အင်မတန် ရိုးသားမြောင့်မတ်လှပါတယ်ဆိုတဲ့ လူတွေတောင် အခု
ခြစားတဲ့ အလုပ်တွေ လုပ်လာကြပါတယ်။ နောက်ဆုံး လူတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာ
သူတို့ကို ခြစားတဲ့ လူတွေဆိုပြီး ‘လူယုတ်မာတွေ’ လို့အခေါ်ခံရမှာထက် ခြမစားဘဲ
အကြံလို့ ‘အရူးတွေ’ လို့ အခေါ်ခံရမှာက ပိုပြီး ရက်လာကြတဲ့အထိ ဖြစ်လာ
တယ်’ ဟူ၍ ဒေါက်တာ ရယ်နီဗယ်လီဂျီ ဆိုသည့် ဆရာဝန်ကြီးက ပြောပြ
ခဲ့သည်။

ယင်းသို့ အစိုးရ အမှုထမ်း အရာထမ်းများ ကိုယ်တိုင်က အကျင့်စာရိတ္တ
မရှိဘဲပြား၍ ခြစားသည့် အလုပ်ကို သမားရိုးကျ သာမန် အလုပ်တစ်ခုကဲ့သို့
သဘာထားနေကြသည်ဖြစ်ရာ ‘သည်မင်း၊ သည်စိုး၊ သည်သူနိုးနှင့် သည်မိုး၊
သည်လေ၊ သည်လူတွေ’ ကို ပြည်သူများက အော့နလုံးနာလာကြသည်နှင့်အမျှ
အကယ်ရိုးသား မြောင့်မတ်သော အမှုထမ်း အရာထမ်းများမှာလည်း ဘာတစ္ဆတာ
အစိုးရကို စွန့်ခွာလာကြသည်။

ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်အောက်တွင် ‘စာရိတ္တ မထူထိုင်’ ယိမ်းယိုင်လွန်း
သော ယိမ်းယိုင်လွန်းသဖြင့် ထိုအစိုးရကို စွန့်ခွာကျောခိုင်း၍ တော်လှန်ရေး
သမားများရှိရာ ဆီးယားရားတောင်ပေါ်သို့ ရောက်လာကြသော အမှုထမ်း အရာ
ထမ်းအနက် အထက်ပါ ဒေါက်တာ ရယ်နီဗယ်လီဂျီ ဆိုသူလည်း အပါအဝင်
ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ ရယ်နီသည် ခွဲစိတ်ကုသရေးဆိုင်ရာ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် အမေရိကန် ဆေးတက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ထူးရယူခဲ့ပြီးနောက် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်းက အမေရိကန်တပ်များနှင့်အတူ ဂျာမနီပြည်တွင် အမှုထမ်း ခဲ့သည်။ စစ်ကြီးပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် သူသည် ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ရှိ လာခဲ့ပြီး မန်ဇောနီလိုမြို့ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးဌာန တာဝန်ခံအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ သည်။ ထိုဌာနတွင် စတင်အမှုထမ်းခဲ့စဉ်က သူသည် အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက် ခဲ့ရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဆေးရုံများမှာ ဆေးရုံနှင့် လုံးဝမတူ။ နေရာ တကာတွင် ညစ်ပတ်နံ့စေ့၍ အစစအရာရာ ကျန်းမာရေးနှင့် မကိုက်ညီဘဲ ဖြစ်နေ သည်ကို တွေ့နေရသည်။ ထိုဆေးသောက်ဆေး စပ်ဆေးစသော ဆေးပစ္စည်း များနှင့် ခွဲစိတ်ကုသရေးဆိုင်ရာ ကိရိယာတန်ဆာ ပလာများမှာလည်း လွန်စွာ ချို့တဲ့ ရှားပါးလှသည်။

သို့ဖြစ်ရာ သူသည် ဆေးရုံများကို ဆေးရုံနှင့် တူအောင်၊ ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်အောင် ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ လိုအပ်သော ဆေးဝါးပစ္စည်း ကိရိယာတန်ဆာပလာ များကိုလည်း ရအောင် ကြိုးစားခဲ့သည်။ ထို့နောက် မြို့တွင် လူစည်ကားသော ရပ်ကွက်များ၊ ဈေးများ၌ 'ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး မည်သူမဆို မကျန်းမာလျှင် ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသနိုင်သည်' ဟုသာ ဆိုင်းဘုတ်များ ချိတ်ဆွဲထား ခဲ့သည်။

ဤတွင် သူသည် မြို့ပေါ်မှ အစိုးရကျန်းမာရေး အရာရှိများ၊ မြို့နယ်စီမံ ဝန်ထမ်းများနှင့် ပဋိပက္ခ ဖြစ်ရသည်။

အကြောင်းသော်ကား အစိုးရ ကျန်းမာရေးအရာရှိ မြို့နယ်စီမံ ဝန်ထမ်း များနှင့် မြို့ခံ နိုင်ငံရေးသမားများသည် ယခင်အဆက်ဆက်က ဆေးရုံတက်ရောက် ကုသလိုသူများထံမှ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် လာဘ်ယူခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယခင်က ဤဆေးရုံများသို့ တက်ရောက် ကုသရန်အတွက် 'ဆေးရုံတက်ခွင့်' လက်မှတ်ကို သက်ဆိုင်ရာသို့ လာဘ်ပေးမှသာ တက်ခွင့်ရရှိရပြီး ထုံးစံရှိခဲ့သည်။

ယခုကဲ့သို့ ဒေါက်တာ ရယ်နီက ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး ဆေးရုံတက်ရောက် ကုသနိုင်သည်ဟု ကြေညာလိုက်သောအခါ မိမိတို့ စားပေါက်ပိတ်အောင် လူ ခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ အခြားအရာရှိများ၊ နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် ဒေါက်တာ ရယ်နီ အား ရန်ညှိုးထားကြသည်။ နှောင့်ယှက်ကြသည်။

ယင်းသို့ အဖက်ဖက်တွင် စိတ်ပျက်ရွံရှာဖွယ်ရာ စာရိတ္တပျက်ပြားမှုများ ဖြစ်စားမှုများ၊ တာဝန်မဲ့မှုများ၊ ပြည်သူလူထုအပေါ် အကြင်နာကင်းမဲ့မှုများ

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်လာရသောအခါ ဒေါက်တာ ရယ်နီသည် ဆက်လက် ၍ အောင်အညံ့သည်မမနေတော့ဘဲ ပြည်သူ့အကျိုးပြု လုပ်ငန်းများကို တကယ် တမ်း လုပ်နိုင်မည့် ဒေသသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့တော့သည်။

ယင်းဒေသကား အခြားမဟုတ်။ ကပ်စထရီတို့ရှိရာ ဆီးယားရား တောင် ပေါ် ဒေသပင်တည်း။

ထိုစဉ် ကျူးဘားပြည်တွင် အစိုးရအရာရှိ ကြီးငယ်မှန်သမျှ အားလုံးလိုလို လာဘ်ပေး လာဘ်ယူမှုများဖြင့် သူ့ထက်ငါ အလှအယက် ခြစား၍ ပြည်သူ့ ဘဏ္ဍာငွေများဖြင့် 'ပြည်တော်သာ' နေ့ခွဲကြရာ ရာထူးကြီးလေး ပို၍ ခြစားပေး ပို့၍ ပြည်တော်သာလေ ဖြစ်နေခဲ့ကြသည်။ စာရင်းဂဏန်းများဖြင့် တိတိကျကျ သိရ၊ မသိနိုင်သော်လည်း ဝိုင်းဝန်းအချိန်က တိုင်းပြည်၏ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သည့် အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ ကိုယ်တိုင် ခြစားခဲ့သော ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာငွေများမှာ ဗုဒ္ဓပေါင်း ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း ၄၀ ခန့် ရှိသည်ဟု အဆိုရှိသတည်း။

သို့ဖြစ်ရာ ဤရွှေ့ဤမျှ အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြား၍ 'တယ်သူသေသေ ငတေမာပြီးရော' ဟူသည့် ဘာတစ္စတာအစိုးရအား ကျူးဘားပြည်သူများက တစ်နေ့တခြား မုန်းတီးရွံရှာ အော့နှလုံးနာလာကြသည်မှာ ဘာများ ဆန်းကြယ်ပါ သေးသနည်း။

ဘာတစ္စတာ အစိုးရအား ရွံရှာမုန်းတီးလာသည်နှင့်အမျှ ကပ်စထရီအား ဆက်ခံသူများ တစ်စတစ်စ များပြားလာခဲ့ရာ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး မှာ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက်၊ တစ်လပြီး တစ်လ၊ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် အားသစ်များ တိုးပွားလာခဲ့သည်။ ဤအင်အားသစ်များမှာ သေနတ်တစ်လက်ကို ဖြစ်သည်နည်း ဖြင့် ရအောင်ရှာကြံ၍ ကပ်စထရီတို့ရှိရာ ဆီးယားရားတောင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာ သူများ သာမက သေနတ်လည်းမကိုင်၊ တောင်ပေါ်သို့လည်း မလာရောက်ဘဲ မြို့ ပေါ်မှနေ၍ ကူညီသူများလည်း ပါဝင်ကြသည်။ အချို့က ငွေအားဖြင့် ကူညီကြ သည်။ အချို့ က လူအားဖြင့် ကူညီကြသည်။

ကပ်စထရီသည် ပထမတွင် တော်လှန်ရေးအတွက် လိုအပ်သလို အသုံး ရန် ရဲပုံငွေများ ကောက်ခံခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် လူထုထောက်ခံမှု တဖြည်းဖြည်း ရလာ၍ လက်နက်ကိုင် တပ်သားများအတွက် စားဝတ်နေရေးမှအစ တော်လှန် ရေးအတွက် အဖက်ဖက်မှ သုံးစွဲရန် ငွေကြေးလိုအပ်လာသည် ဖြစ်ရာ 'တစ်ဒေါ် ကာတန်' ငွေရေး လက်မှတ်များကို လျှို့ဝှက်သော ပုံနှိပ်စက် တစ်ခုတွင် ရိုက်နှိပ်၍ ပြည်သူလူထုအတွင်း ဖြန့်ချိခဲ့ရသည်။ အဆိုပါ တစ်ဒေါ်လာတန် 'တော်လှန်ရေး

ငွေချေးလက်မှတ်များ ကို ကျူးဘားပြည် တစ်ဝန်းလုံးတွင် ဖြန့်ချိကောက်ခံခဲ့ရာ လစဉ် ဒေါ်လာ ထောင်ပေါင်းများစွာ ရရှိခဲ့သည်။

ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရကို စိတ်အကြီးအကျယ် နာ၍ ရွံကြောက်ကြီး ဖြစ်နေကြသော ကျူးဘားပြည်သူများသည် ကပိစထရီအား ယင်းသို့ ငွေအားဖြင့် ကူညီ ထောက်ပံ့ကြသလို အချို့ကလည်း မြို့မှနေ၍ တော်လှန်ရေးအတွက် အားတက် သရော လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြင့် အစွမ်းကုန် ကူညီခဲ့ကြသည်။

‘စန်တီယာဂိုမြို့ပြင်က အိမ်တစ်အိမ်မှာ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် ရှိတယ်။ အဲဒီမြို့ကတော့ အိုရီယန်တေ နယ်ထဲကပါပဲ။ အဲ ခုနက ပြောတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးဟာ အသက် ၄၀ ပတ်ဝန်းကျင်လောက် ရှိနေ ပါပြီ။ သူ့နေတဲ့ အိမ်က တောင်ခြေရင်းမှာ ဆိုတော့ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်တွေနဲ့ ကျုပ်တို့ သူပုန်တပ်တွေ ကြားထဲ ရောက်နေတာပေါ့။ အဲဒီတော့ နေ့လည်ဆိုရင် သူ့အိမ်ဟာ ဘာတစ္ဆတာအစိုးရစစ်သားတွေ ဝင်ထွက်နေတဲ့အိမ်။ တစ်ခါ ညဘက်ကျပြန်တော့ ကျုပ်တို့တတွေနဲ့ စားအိမ်သောက်အိမ် ဖြစ်နေပြန်ရော။ သူ့အိမ်က ဟိုဘက် ဒီဘက် အလယ်မှာဆိုတော့ ကြားကျနေတာပေါ့ဗျာ။ ငါပေမယ့်မျိုး၊ အိမ်ကသာ ကြားကျနေတာ လှက်တော့ ‘ကြားနေသမား’ မဟုတ်ဘူးဗျ။ တကယ် တော့ သူက ကျုပ်တို့ တော်လှန်ရေးသမားတွေရဲ့ ဘက်တော်သားကို ပြီးတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလဲ တော်လှန်ရေးသမားတွေ တော်တော် မှာ များ ပွေးတာပဲ။ မန်ဇာနီလို ဇာတိဖြစ်နေတာကိုး။ သူက ကျုပ်တို့ တော်လှန်ရေးသမားတွေအတွက် ကျည်ဆန်တွေကိုပဲ ပဲအိတ်တွေထဲ ဝှက်ထားပေးတယ်။ ပြီးတော့ လက်နက်တွေကိုလဲ ကျုပ်တို့ သိ လာလာပို့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အတွက် အဓိက တာဝန်ကျတဲ့ အလုပ် ကတော့ စန်တီယာဂိုမြို့ထဲက ဆေးဝါးတွေ ဝယ်ဖို့ပဲဗျ။ အဲ သူဝယ်တဲ့ ရသမျှ ဆေးတွေကို သူ့အိမ်မှာပဲ ဝှက်ထားပြီး နောက် ကျုပ်တို့ သို့ ပို့ပေးရတယ်။ ပြီးတော့ ဟိုက သည်က သတင်းလေး ဘာလေးထဲ စနည်းနာပေးရတာပေါ့ဗျာ။

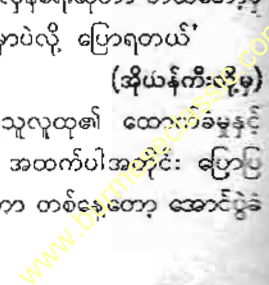
‘ဒီ အမျိုးသမီးကြီးဟာ ဒီအလုပ်မျိုးတွေကို ဘာကြောင့် လုပ်နိုင် သလဲလို့ မေးစရာ ရှိတယ်။ ဒါကိုတော့ ကျုပ်ရှင်းပြမယ်။ အရင်းရှင်း တွေရဲ့ စဉ်းစားပုံ စဉ်းစားနည်းနဲ့ သူတို့ရဲ့ အတွေ့အခေါ်တွေဟာ ဘာလောက်များ ရယ်စရာ ကောင်းလိုက်သလဲလို့ ကြည့်ပါအုံးဗျာ။ ဖြစ်ပုံ

ဒီအမျိုးသမီးကြီးမှာ အင်မတန် ချမ်းသာတဲ့ ဦးလေး တစ်ယောက် ရှိ တယ်ဗျာ။ အဲဒီ အမျိုးသမီးကြီးရဲ့ သမီးကိုယ်တိုင်ကလဲ မခေလှဘူး။ အတော်အတန် ပိုက်ဆံရှိတယ်။ တစ်နေ့တော့ အဖေ့ရဲ့ နွားတချို့ကို သူပုန်တွေက ရိက္ခာအတွက် ဆွဲသွားတာကိုး။ အဲဒါကို ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ စစ်သားတွေကလဲ သိသွားကြတယ်။ ဒါနဲ့ သူတို့ သတင်းထောက် လှမ်းရေး ဌာနက မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားကလေးထဲမှာ ‘သူပုန်နွားဆွဲခံ ရပူးတဲ့ အကြောင်း’ မှတ်ချက် ရေးပေးထားတယ်။ ဒီမှာ ဖြစ်ပုံက သူပုန်တွေက နွားတွေ ဆွဲသွားတာ ခံရတဲ့အတွက် ဒီနွားဆွဲခံရတဲ့ လူ ရဲ့ သမီးဟာ သူပုန်တွေကို မုန်းရမယ်။ သူပုန်တွေကို ဆန့်ကျင်ရ မယ်လို့ သူတို့က တစ်ထစ်ချ သတ်မှတ်ထားတာကိုးဗျ။ ကဲ သူတို့ရဲ့ ရွှေညှဏ်တော် စူးရောက်ပုံကတော့ ဒီထိအောင်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအမျိုးသမီးကြီးကတော့ ‘ဖိဒယ် ကပိစထရီကို ဒီအတွက် ကျေးဇူး တင်ရအုံးမယ်တဲ့။ ဒီနွားတွေ ဆွဲသွားလို့သာ အခုအထိ သူ အနိပ်အစက် မခံရဘဲ သက်သာနေတာလို့ ကျုပ်တို့ကို ပြောပြနေလိုက်သေးတယ်။

‘၁၉၅၃ ခုနှစ်မှာ ကပိစထရီဟာ ရဲဘော် ၁၇၀၊ ရဲဘော်မ ၂ ယောက်နဲ့ မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်စီးတုန်းကတည်းက ဒီအမျိုး သမီးကြီးဟာ စန်တီယာဂိုကို ရောက်နေပြီဗျ။ အဲဒီတုန်းကလဲ သူဟာ ရဲဘော်တွေနဲ့ မပါပေမယ့် ရဲဘော်တွေ မြို့ထဲက မြို့ပြင်ထွက်ဖို့ စီစဉ်ကြတဲ့ နေရာမှာ သူနဲ့ တခြားလူတွေက အများကြီး အကူအညီ ပေးလိုက်ကြရတာပေါ့။ အဲဒီတုန်းက ကျဆုံးသွားတဲ့ ရဲဘော်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူက ‘ဒီသူငယ်ကလေးတွေကျဆုံးရှာကြတာ သနားစရာ ပဲ သနားစရာပဲ’ လို့ ခဏခဏ ပြောလေ့ ရှိတယ်။ အဲဒီအခါမျိုးမှာ သူ့ကို ကျုပ်တို့က ပြန်ပြောရတယ်။ သူတို့ဟာ သူငယ်ကလေးတွေ မဟုတ်တော့ဘူး။ သူတို့ဟာ ကျလဲ မကျဆုံးဘူးလို့ ပြောရတယ်။ သူတို့ဟာ တော်လှန်ရေးသမားတွေ။ တော်လှန်ရေးဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မကျဆုံးဘူး။ တစ်နေ့တော့ အောင်ပွဲခံရမှာပဲလို့ ပြောရတယ်’

(အိုယန်ကီးလို့မှ)

ကပိစထရီ၏ ရဲဘော်တစ်ယောက်က ပြည်သူလူထု၏ ထောက်ခံမှုနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို အထက်ပါအတိုင်း ပြောပြ သည်။ သူ့ပြောပြချက်အဆုံးတွင် ‘တော်လှန်ရေးဆိုတာ တစ်နေ့တော့ အောင်ပွဲခံ

ရုမှာပဲ' ဟူ၍ပင် သူက ကောက်ချက်ချလိုက်သေးသည်။

မှန်သည်။ ကပ်စထရီနှင့်တကွ ဆီးယားရားတောင်ပေါ်မှ တော်လှန်ရေး သမားများအဖို့ သူတို့ တော်လှန်ရေးသည် မုချအောင်ရမည်ဟူ၍ ခိုင်မာစွာ ယုံကြည်လာခဲ့ကြပြီတည်း။

ယုံကြည်ချက်သည် အဓိက

'တော်လှန်ရေးဆိုတာဟာ အထူးသဖြင့် တကယ့် တော်လှန်ရေး ဆိုတာ လူတစ်ဦး တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ဆန္ဒ၊ ဒါမှမဟုတ် လူတစ်ခုရဲ့ စိတ်ဆန္ဒကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ တော်လှန်ရေးဆိုတာ ဟာ ရောဂါပျောက်အောင် ကုတဲ့ ဆေးတစ်မျိုးပဲ။ ဟုတ်တယ်။ အင်မတန် အဝင်ဆိုးတဲ့ ဆေးတစ်မျိုးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီတော်လှန်ရေး ဆိုတဲ့ 'ဆေး' ဟာ ရောဂါအပေါ်မှာ တည်တယ်။ ရောဂါပြင်းလေး အဝင်ဆိုးလေပဲ'

(ကပ်စထရီ)

ကပ်စထရီသည် ဆီးယားရားတောင်ပေါ် တော်လှန်ရေး အခြေခံစခန်း ။ ၁၉၅၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ကြေညာချက်တစ်စောင်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ကြေညာချက်မှာ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး၏ အခြေခံ ဝါဒနှင့် လမ်းစဉ် ကျူးဘားပြည်သူများအား ပထမဆုံးအကြိမ် တင်ပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ကြေညာချက်တွင် 'မိမိတို့ တော်လှန်ရေးသည် ကျူးဘားတစ်မျိုး လုံး၏ သမိုင်းဆိုင်ရာ အခြေခံရည်မှန်းချက်များအဖြစ် နိုင်ငံရေးအရ အချုပ် ကျ အာဏာပိုင်မှု၊ စီးပွားရေးအရ အမှီအခို ကင်းမဲ့မှုနှင့် သီးခြား ကင်းလွတ် သော ယဉ်ကျေးမှုများကို ထူထောင်ရန် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခြင်း ဖြစ်သည်' ဟု အလင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မိမိတို့ တော်လှန်ရေးသည် 'ကျူးဘားတစ် ယားလုံး၏ ဘဝအခြေအနေကို အရင်းအမြစ်က စ၍ ပြောင်းလဲပစ်ရန် ဒီမိုကရေ အမျိုးသားရေးနှင့် ဆိုရှယ်လစ်ရေးတို့အတွက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခြင်း ဖြစ်

သည်' ဟူ၍ အတိအလင်း ကြေညာခဲ့သည်။

ဤ ကြေညာချက်ပါ ရည်မှန်းချက်များသည် ကျူးဘားတစ်မျိုးသာမန်၏ လတ်တလော လက်ငင်း လိုအပ်ချက်များဖြင့် အဝင်ပွင့်ကျ ဖြစ်ခဲ့ရာ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း တောနေ တောင်သူလယ်သမားများသာမက မြို့အလုပ်သမားကျောင်းသားများနှင့် ပညာတတ်များကပါ တော်လှန်ရေးကို ထောက်ခံ အားပေးလာခဲ့ကြသည်။

ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရသည် ကျူးဘားပြည်၏ စီးပွားရေး ကျပ်တည်းမှုများကို တစ်နေ့တခြား ဆိုးဝါးပြင်းထန်လာနေသည်ကို မဖြေရှင်းနိုင်ရုံမျှမက သို့ စီးပွားရေး ကျပ်တည်းမှုကြောင့် မိမိအစိုးရအား ဆန့်ကျင်လာကြသူများကို အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းလာခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် တော်လှန်ရေးကို ပိုမိုကြီးထွားစေရိုင်းလာအောင် ဖန်တီးပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ မူလက တော်လှန်ရေးအဓိက ပဋိပက္ခသည် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော မျိုးချစ်လူငယ်များသာ ဘာတစ္ဆတာအစိုးရတို့အကြားတွင်သာ ရှိနေခဲ့ရာ ယခုအခါ ဤပဋိပက္ခသည် ထောင်သောင်းမကသော ကျူးဘားအမျိုးသားများနှင့် ဘာတစ္ဆတာအစိုးရတို့ပဋိပက္ခအဖြစ်သို့ ကျယ်ပြန့် ကြီးထွားလာခဲ့သည်။

သို့သော် တော်လှန်ရေးဆိုသည်မှာ အထက်တွင် ဂပ်စထရီပြောကြားသည့်အတိုင်း 'ရောဂါ ပြင်းသည်နှင့်အမျှ အဝင်ဆိုးလှသော' ဆေးတစ်မျိုးဖြစ်ရာ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအား ဆန့်ကျင်သော တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှုများ ပထမပိုင်းတွင် မြောက်မြားလှစွာသော ဆုံးရှုံးမှုများဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရသည်။

အထူးသဖြင့် ၁၉၅၇ ခုနှစ်အတွင်း မြို့ပေါ်ရှိ မြေအောက်တော်လှန်ရေးသမားများအနက် အတော်များများမှာ ဘာတစ္ဆတာအစိုးရ၏ ဖမ်းဆီးထုတ်ပစ်ခြင်း ခံခဲ့ကြရသည်။

ထိုမျှမက လုံးဝ အဖြစ်ကင်းမဲ့သော အရပ်သူ၊ အရပ်သား အများစုမှာလည်း အဖမ်းခံရခြင်း၊ ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းဆဲခံရခြင်း၊ လူမဆန်နည်းများဖြင့် အစုလိုက် အပြုံလိုက် အသတ်ခံကြရခြင်း စသည်ဖြင့် ဆိုးဆိုးရွား ရွား ခါးခါးသီးသီး ခံစားခဲ့ကြရသည်။

ဤနှစ်အတွင်းမှာပင် ယင်းသို့ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ၏ အကြမ်းဖက်ရက်စက်မှုများကို မခံမရပ်နိုင်ကြသော ကျောင်းသားတစ်စုက အာဏာပိုင်ဘာတစ္ဆတာအား တိတ်တဆိတ် လှုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်ကြီးစားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ယင်းအကြံအစည်မှာ ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်း မရှိဘဲ အ

အစိုးရ ကျောင်းသားလူငယ် အတော်များများမှာ 'လုပ်ကြံမှု တရားခံများအဖြစ်' အသတ်ခြင်း ခံကြရရှာသည်။

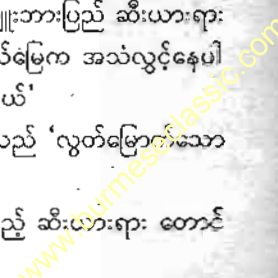
ဘာတစ္ဆတာအား ယင်းသို့ လှုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်သည်ကို ကပ်စထရီလုံးဝ သဘောတူခဲ့ပေ။ ကပ်စထရီအဖို့ တော်လှန်ရေးဆိုသည်မှာ လူတစ်စုတစ်ယောက်၏ အလိုဆန္ဒ အစွမ်းအစကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ လုံးဝ မယုံကြည်သည့်နည်းတူ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အသက်ကို လှုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်းဖြင့် တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲ ခံရလိမ့်မည်ဟုလည်း ဘယ်သောအခါမှ မယူဆခဲ့ပေ။

ထို့ပြင် ဤ ၁၉၅၅ ခုနှစ်အတွင်းမှာပင် ဘာတစ္ဆတာအစိုးရ၏ ရေတပ်ဦးစီးကန်မှု တစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သေးသည်။ သို့သော် အဆိုပါ ရေတပ် ပုန်ကန်မှုသည် မအောင်မြင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤနှစ်အတွင်း ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအား မကျေနပ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ကြသော လှုပ်ရှားမှုများမှာ ပြည်သူလူထုအတွင်း၌သာမက အစိုးရ လက်အောက်တွင် တပ်များအတွင်း၌ပါ ပျံ့နှံ့လာခဲ့သည်မှာ အထင်အရှားပင် ဖြစ်သည်။ အစိုးရတို့ပင် တော်လှန်ရေး တပ်သားကောင်းများနှင့် ပြည်သူပြည်သားများ၏ ကျွန်ုပ်တို့များ ထိခိုက်ဆုံးရှုံးနေသည့်အထဲမှ တော်လှန်ရေး၏ အရှိန်အဝါမှာ ကြီးကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၄ ရက်နေ့ ညနေဘက်တွင် မြို့ပေါ်မှ ကျောင်းသားအမျိုးသားအချို့မှာ ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ပြည်တွင်းပြည်ပ သတင်းများနှင့် တစ်စုတစ်ဖွဲ့ကို နားဆင်ရန်အတွက် မိမိတို့ ရေဒီယို ခလုတ်များကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ရေဒီယိုခလုတ်များကို အမှတ်မထင် လှည့်၍ စမ်းသပ်နေဆဲမှာပင် တစ်ဘေး ထူးခြားသော အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ကြရသည်။ ပထမတွင် အသံမှာ မသိမကွဲဖြစ်နေရာ မိတာကို နောက်တစ်ကြိမ် ချိန်သားကိုက်အောင် လှည့်လိုက်တော့မှ ပီပီသသကြီး ကြားရတော့သည်။

'ကျူးဘားပြည်သူ အပေါင်းတို့ ခင်ဗျား။ ယခု ကျူးဘားပြည် ဆီးယားရားကပ်စထရီ တောင်တန်းဒေသ လွတ်မြောက်တဲ့ နယ်မြေက အသံလွှင့်နေပါလို့ လွတ်မြောက်တဲ့ နယ်မြေက အသံလွှင့်နေပါတယ်' ဟု ချစ်နပ်သည်။ ယခု သူတို့ ကြားလိုက်ရသော အသံသည် 'လွတ်မြောက်သော နယ်မြေ' ဟု အသံ ဖြစ်သည်။ ကပ်စထရီသည် လွတ်မြောက်သော ဒေသဖြစ်သည့် ဆီးယားရား တောင်

ပေါ်တွင် အသံလွှင့်ဌာနတစ်ခု ဖြစ်မြောက်ရန် ကာလအတန်ကြာကပင် ကြိုးစားခဲ့ရာ ၁၉၅၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ ၂၄ ရက်နေ့တွင်မှ အကောင်အထည် ပေါ်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့ထိုရက်မှစ၍ အဆိုပါ 'သူပုန်အသံလွှင့်ဌာန' မှ အသံလွှင့် သတင်းများကို ကျူးဘားအမျိုးသားများ စတင်ကြားခဲ့ကြရသည်။ ဘာတစ္ဆေတာ အစိုးရ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ 'တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားပြီ' ဟူ၍ ကြေညာခြင်း ခံခဲ့ရသော်လည်း ဖိဒယ်ကပ်စထရီ၏ အသံကို ကျူးဘားတစ်မျိုးသားလုံး ထိုနေ့ ထိုရက်မှ စတင်၍ ကြားကြရသည်။

ပထမတွင် သူပုန်အသံလွှင့်ဌာနမှ သတင်းများ အသံလွှင့်ကြေညာနေသည့် ကို ဟာဇာနား၊ စန်တီယာဂို စသော မြို့များမှ လူအချို့သာ အမှတ်မထင် ဖမ်းယူမိ၍ ကြားလိကြရသည်။ သို့သော် ဤသတင်းမှာ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့် နား ပြောကြ၊ သိကြ၍ တစ်စတစ်စ သတင်းပျံ့နှံ့သွားခဲ့ရာ ရက်များမကြာမီ ရေဒီယို အသံလွှင့်ဖမ်းစက်ရှိသည့်အိမ်တိုင်းလိုလို အချိန်ကျလျှင် 'သူပုန် အသံလွှင့် ဌာနမှ' သတင်းများ၊ ကြေညာချက်များကို ဖမ်းယူနားဆင်လာကြသည်။

အထူးသဖြင့် ကျူးဘားပြည်သူများမှာ ဘာတစ္ဆေတာ အစိုးရ၏ အသံလွှင့် ဌာနနှင့် သတင်းစာများမှ ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ဖွယ်ရာ ကောင်းလှသော ဝါဒဖြန့်ကြေညာချက်များ၊ မိန့်ခွန်းများနှင့် အများကို အမှန်လုပ်ထားသော 'လဲကြပ်' သတင်းများကို စိတ်ပျက်နေကြသည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ 'သူပုန်အသံ လွှင့်ဌာန' မှ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် တိုက်ပွဲသတင်းများနှင့် အခြား အခြေအနေ အရပ်ရပ်တို့ကို အမှန်အတိုင်း ကြားကြရသောအခါ စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်ကြသည်နှင့်အမျှ တစ်နေ့တခြား အင်အား ကောင်းလာသော တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုကြီးအတွက် အထူးပင် အားတက်မိကြသည်။

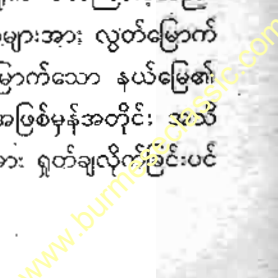
ယခင်က ဆီးယားရား တောင်ပေါ်မှ သူပုန်များနှင့်ပတ်သက်၍ တိုးတိုးတိတ်တိတ် လက်သိပ်ဆို ပြောကြားသည့် သတင်းများနှင့် 'လွတ်လပ်သော ကျူးဘား' 'တော်လှန်ရေး' စသော မြေအောက် သတင်းစာများမှ သတင်းများဖြင့်သာ ကြားသိ ဖတ်ရှု တင်းတိမ်နေကြရသော ကျူးဘားအမျိုးသားများမှာ ယခုအခါ ထိုင်ရာမထ အိတ်ထဲမှာပင် ရေဒီယို ခဲလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်ရုံနှင့် မိမိတို့ ကြားလို သိလိုလှသော သတင်းများကို တဝကြီး ကြားကြ သိကြရပြီ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သူတို့အဖို့ ယခင်က မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသော သို့မဟုတ် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်မတွေ့ခဲ့ရဘူးဘဲ နာမည်ကို ကြားရုံသာ ကြားဖူးခဲ့ကြသော ကပ်စထရီ၏ အသံကို ရေဒီယိုမှနေ၍ ပီပီသသ အောင်အောင်မြင်မြင်ကြီး ကြား

ကြသည်ကိုပင် အားရကျေနပ်နေခဲ့သည်။

ကပ်စထရီအဖို့ရှာ၌လည်း 'သူပုန်အသံလွှင့်ဌာန' ကို ယခုကဲ့သို့ အောင်မြင် တည်ထောက်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် မိမိတို့ တော်လှန်ရေး၏ အခြေခံ ရည်မှန်းချက် လုပ်ငန်းစဉ်များကို ကျူးဘားပြည် လူထုကြီးအား တိုက်ရိုက် ရှင်းလင်း ပြောနိုင်ခွင့် ရခဲ့ပြီ ဖြစ်ရာ အထူးပင် ကျေနပ်ခဲ့သည်။ သူသည် ညစဉ်ညတိုင်း ဤ 'သူပုန်အသံလွှင့်ဌာန' မှ နေ၍ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ ရရှိသော ဘာတစ္ဆေတာအစိုးရ၏ ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်မှု သတင်းများကို ကြေညာရင်း အာဏာ နှစ် ကျဆုံးမည့် နေ့ရက်များ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ နီးကပ်လာပြီဖြစ်ကြောင်း ကြော်ငြာခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် သူသည် အာဏာရှင်စနစ် ကျဆုံး၍ တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံသည့် အခါကာလတွင် ဘာတစ္ဆေတာနှင့်တကွ သူ၏ ဝတ်လုံက လူသတ်သမားများကို ဒေါသလျှောက် စိတ်လိုက်မာန်ပါ အကြမ်း လက်စားချေခြင်း မပြုလုပ်ကြဘဲ ၎င်းတို့ကို ပြည်သူ့ခုံရုံးတွင် တင်၍ ပြစ်မှုဥပဒေအရ စစ်ဆေး အပြစ်ပေးရန်သာ လိုအပ်ကြောင်း ထပ်ဖန်တလဲလဲ ပြောလူထုအား သတိပေးနှိုးဆော်ခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် ၁၉၅၈ ခုနှစ် မတ်လ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ကြေညာစာတမ်း အောင် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ယင်းကြေညာစာတမ်းမှာ 'ဗူလိုင် ၂၆ ရက် ဆက်ပုံ အဖွဲ့မှ ပြည်သူလူထုသို့ ကြေညာချက်' ဟူ၍ ခေါင်းစဉ်တပ်ထား တစ်ဦး မှာ သူပုန် လက်နက်ကိုင်တပ်များ၏ တပ်မှူး ဖိဒယ်ကပ်စထရီဖြစ်၍ တစ်ဦးမှာ သူပုန်ဌာနချုပ်မှ ကိုယ်စားလှယ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဒေါက်တာ ဘီနို ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ကြေညာချက်တွင် ရှေးဦးစွာ ဘာတစ္ဆေတာအစိုးရအား 'သူရဲဘော် မဟုတ်ဘဲ အပြစ် ရှက်ချထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် နှစ်နှစ်က တစ်နေ့တခြား လူထုထောက်ခံမှုဖြင့် အင်အားကြီးလာနေသော သူပုန် လွတ်မြောက်သော နယ်မြေသို့ တကယ့်အပြစ်မှန်များကို ကိုယ်တွေ့လာ လေ့လာရန် သတင်းစာဆရာများကို ကပ်စထရီက ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ ဘာတစ္ဆေတာအစိုးရက အဆိုပါ သတင်းစာဆရာများအား လွတ်မြောက် နယ်မြေသို့ သွားခွင့်မပြုဘဲ ပိတ်ပင်ခဲ့ရာ လွတ်မြောက်သော နယ်မြေ၏ အစွန်းမှ တိုးတက်နေမှုများကို ပြည်သူလူထုအား အပြစ်မှန်အတိုင်း အသိ အမြင်မခံရဘဲ ဖြစ်နေသော ဘာတစ္ဆေတာအစိုးရအား ရှုတ်ချလိုက်ခြင်းပင်

ထို့နောက် ဆက်လက်၍ ကျူးဘား တစ်မျိုးသားလုံးက ဘာတစ်ခုမှ အစိုးရအား ဆန့်ကျင်သည့်တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုကြီးများ ပြုလုပ်ကြရန် အဆိုကြေညာချက်တွင် တပ်လှန်နှိုင်းဆော်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် လာမည့် ဧပြီလ ရက်နေ့မှ စ၍ အစိုးရအား ပေးဆောင်ရန် ရှိသော အခွန်အတုတ်များကို လုံးဝမပေးဆောင်ကြဘဲ အာဏာဖိဆန်၍ ထိုမှတစ်ဆင့် အထွေထွေ သပိတ်ကြီး မောက်ကြရန် လှုံ့ဆော်ထားသည်။ ထို့ပြင် ဧပြီလ ၅ ရက်နေ့တွင် တစ်ပြည်လုံး အစိုးရ လက်နက်ကိုင် တပ်များက တပ်တွင်း ပုန်ကန်မှုများ ပြုလုပ်၍ သူ့အင်အားစုများနှင့် ပူးပေါင်းကြရန်၊ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဗိုလ်မှူး ကပ်စထရိုကို တိုင် ခေါင်းဆောင်၍ အိုရီယန်တေပြည် မြောက်ပိုင်းကို လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်မှူး အန် ခေါင်းဆောင်၍ အရှေ့ပိုင်းကို လည်းကောင်း ချီတက်သိမ်းပိုက်ကြစီစဉ် ပြင်ဆင်ထားကြောင်းများကိုပါ အဆိုပါ ကြေညာချက်တွင် ဖော်ပြပါ နိဂုံးချုပ်တွင် 'ဤနေ့ ဤအချိန်မှစ၍ တစ်တိုင်းပြည်လုံး အကြမ်းဖက် အုပ်စုကို ဆန့်ကျင် ခုခံတော်လှန်တိုက်ခိုက်ကြလော့' ဟူ၍ နှိုးဆော်ထားသည်။

ဤကြေညာချက် ထွက်ပေါ်ခဲ့ပြီး ရက်များမကြာမီ သူပုန်တပ်သား အတွက် ဝမ်းမြောက်အားတက်ဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ မြန်မာ မတ်လအတွင်း တစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့တွင် လွတ်မြောက်သောဒေသ ယားရားတောင်၏ တောင်ကြား တစ်ခုအတွင်း ကွင်းပြင်တစ်ခုသို့ လေယာဉ် တစ်စင်း ထိုးစင်းလာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ လေယာဉ်၏ တောင်ပံတွင် ၄၆' ဟူသော စာလုံးကြီးများ ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူပုန်တပ်သား ရဲဘော်များသည် လေယာဉ်ဆိုက်လျှင် ဆိုက်ချင်း အလွှား သွားရောက် ကြည့်ရှုကြရာ လေယာဉ်ပေါ်မှ လူတစ်ယောက် စိတ်လက်အေးဖြင့် ဆင်းလာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ပထမတွင် မည်သူမည် ဟူ၍ ရုတ်တရက် မမှတ်မိဘဲ ဖြစ်နေကြသေးသည်။ နောက် သူ့ကိုယ်တိုင် ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်နှုတ်ဆက်တော့မှ အသံနှင့် ရုပ်ကို ဖမ်းမိပြီး မှတ်မိကြတော့သည်။

သူကား ကပ်စထရိုနှင့် ငယ်သူငယ်ချင်း ပီဒရီ မိရက်ဆိုသူပုန် သူသည် ကပ်စထရိုနှင့် ငယ်စဉ်ကပင် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် အတူ လှုပ် ခဲ့ရုံမျှမက မွန်ကားဒါး စစ်ခေန်းကို ဝင်စီးခဲ့စဉ်ကလည်း ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ပါဝင်ခဲ့ ရဲဘော်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ပီဒရီသည် မွန်ကားဒါးတိုက်ပွဲတွင် ဆုတ်သွားခဲ့ကြစဉ်က တစ်ကွဲတစ်

ဖြစ်ခဲ့ပြီး မက္ကဆီကိုပြည်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ တစ်ဖန် မက္ကဆီကိုပြည်တွင် ဘက်များ ပြန်လည် စုစည်း၍ ကျူးဘားပြည် ကမ်းခြေသို့ တက်ရောက် တိုက်ခိုက်ရန် လှန် လက်နက်များ စုဆောင်းခဲ့စဉ်ကလည်း သက်စွန့်ဆံဖျား စားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က လက်နက်အမြောက်အမြား စုဆောင်းနေစဉ် ကို မက္ကဆီကို ရဲအဖွဲ့က ဖမ်းဆီးသွားခဲ့ပြီး ထောင်ကျသွားခဲ့သည်။ သူသည် ထောင်ထဲတွင် လပေါင်းအတော်ကြာအောင် နေခဲ့ရပြီး ထောင်မှ လွတ်သည်နှင့် အပြိုင်နက် အဖွဲ့တစ်ခုကို ဖွဲ့ကာ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအတွက် လက်နက် ဓနများ ထပ်မံစုဆောင်းခဲ့ပြန်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် အဆိုပါ လက်နက်များ စီစဉ် ၄၆ လေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် အပြည်သယ်ဆောင်ကာ ကပ်စထရိုတို့ရှိရာ ယားရား တောင်ပေါ်လွတ်မြောက်ရေး ဒေသသို့ မောင်းနှင် ထွက်ပြေးလာခဲ့ ဖြစ်သည်။

သူပြောသည့်အတိုင်း လေယာဉ်ပေါ်တွင် လက်နက်များ ပါလာသည်ကို ရှု၍ ကပ်စထရိုနှင့် ရဲဘော်များမှာ ဝမ်းသာအားရ သူ့ကိုပိုင်း၍ သြဘာပေး သည်။ လေယာဉ်ပေါ်တွင်ကား မောင်းပြန် ရိုင်ဖယ်သေနတ်များ၊ စက်သေနတ် နှင့်မော်တာများအပြင် ကျည်ဆံစုစုပေါင်း ၈၀,၀၀၀ (ရှစ်သောင်း) တိတိ ဘာခဲ့သတည်း။

သို့သော် တော်လှန်ရေးဆိုသည်မှာ ဖြောင့်တန်းချောမွေ့သော ခရီးလမ်းမျိုး တော် အတွေ့အကောက်၊ အတက်အဆင်းများနှင့် ဆူးညောင်ခလုတ် ကသင်း ခါများရောပြွမ်းနေသည့် ခရီးကြမ်းမျိုး ဖြစ်ရာ တစ်နေရာတွင် စိတ်အား ကြွဖွယ်အဖြစ်နှင့် တွေ့ရတတ်သော်လည်း အခြား တစ်နေရာတွင် စိတ်ပျက် ငယ်ဖွယ်ရာမျိုးဖြင့်လည်း ကြုံရတတ်သည်။

မတ်လ ၁၂ ရက်နေ့စွဲဖြင့် လှုံ့ဆော်ခဲ့သည့် အထွေထွေ သပိတ်ကြီးမှာ ယာဂို၊ စန်တာကလားရား၊ ဟိုလ်ဂွင်နှင့် မာတန်ဇက် စသော မြို့များတွင် သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သော်လည်း အရှေးအကြီးဆုံးနှင့် အကျဆုံး ဖြစ်သည့် ဟာဗာနားမြို့တော်တွင် အစီအစဉ် ညီညွတ်မှုနှင့် မရှောင်မလွှဲသာသည့် အခက်အခဲများကြောင့် ထိထိရောက်ရောက် မဖြစ် ရှိနေခဲ့သည်။

ဤတွင် ကိုလိုဘီယာ တပ်စခန်းမှ အစိုးရတပ်များသည် အခြား သပိတ် ခုများနှင့် အာဏာဖိဆန်မှုများ ဖြစ်ပွားနေသော မြို့များသို့ လေယာဉ်ပျံ သွားရောက် နှိမ်နင်းခဲ့ရာ အထွေထွေ သပိတ်ကြီးမှာ မျှော်မှန်းထား

သလောက် အရာမရောက်ဘဲ ပြိုကွဲပျက်စီးခဲ့ရတော့သည်။

ဤတစ်ချိတွင် ဘာတစ္စတာသည် ယခင်ကထက် ပို၍ ဒေါပွမိသည် ယခင်ကထက် ပို၍ ထိတ်လန့်မိသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် မိမိအစိုးရအား ခုခံဆန့်ကျင်သော အင်အားစုသည် ဆီးယားရားတောင်တန်း တစ်ဝိုက်သို့ သာမကတော့ဘဲ စန်တီယာဂို၊ စန်တာကလားရား စသော မြို့ကြီး ပြကြီးများ အထိ ကြီးမား ကျယ်ပြန့်လာနေသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်နေရကြောင်း ကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ သူသည် တစ်ပိုင်းတစ်စ ပေါ်ပေါက်လာသော အထွေထွေ သပိတ်ကြီးကို လုံးဝ ဘာတစ်ခုမှ မကျန်အောင် ရက်ရက်စက်စက် ပြိုခွဲနှိမ်နှင်း ရုံမက အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားများနှင့်တကွ လူငယ်ကျောင်းသား များများနှင့် အရပ်သူ အရပ်သားများကိုပါ ဒဏ်ကြမ်း ဖမ်းဆီးကာ အစွမ်းကုန် နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်တော့သည်။

ထိုမျှမက ဘာတစ္စတာသည် ဆီးယားရားတောင်တန်းကို အခြေခံမာ ပြုလုပ်နေကြသော ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သည့် သူပုန်များကို ယခုအထိ မထားတော့ဘဲ စစ်အင်အား အလုံးအရင်းဖြင့် ချေမှုန်းပစ်ရန် စီစဉ်တော့သည်။

သူ စီစဉ်ခဲ့သည့်အတိုင်း မေလ ၅ ရက်နေ့တွင် ဘာတစ္စတာ အစိုးရများသည် အင်အား အလုံးအရင်းဖြင့် သူပုန်များကို ထိုးစစ်ကြီး စတင် ဆင်နွှဲသည်။ အဆိုပါ ထိုးစစ်ကြီးတွင် စစ်သားပေါင်း ၁၂,၀၀၀ (တစ်သောင်း ထောင်) ပါဝင်ရာ ဘာတစ္စတာ အစိုးရသည် ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံး ရှိခိုးစစ်သား လူဦးရေ၏ သုံးပုံ တစ်ပုံကို အသုံးပြုလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအတိုင်း တင်ကားများ၊ သံချပ်ကားကားများ၊ အမြောက်ကြီးများ၊ ဘူကား သေနတ်စက်သေနတ်များ စသည်ဖြင့် နောက်ဆုံးပေါ် ခေတ်မီလက်နက်များကို ပြုခဲ့သည့်ပြင် လေတပ်ပါ ပါဝင်၍ လေကြောင်းမှ မီးလောင်ပုံးများကို ကြဲချ အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ကျူးဘားပြည်ကလေး၏ သမိုင်းတစ်လျှောက် ဤ စစ်ဆင်မှုသည် အကြီးအကျယ်ဆုံး စစ်ဆင်မှု ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဤ ထိုးစစ်ကြီးတွင် တော်လှန်ရေး တပ်သား သူပုန်များ၏ အင်အား စုစုပေါင်း ၃၀၀ မျှသာ ရှိခဲ့သည်။ တစ်ဖန် သူတို့ ကိုင်ဆောင်ထားကြသော လက်နက်များမှာ အရေအတွက်ရော အရည်အချင်းပါ အစိုးရတပ်မှ လက်နက်များထက် အားနည်းညံ့ဖျင်းခဲ့ကြသည်။

သို့သော် သုံးလမျှ ကြာသောအခါ အင်အား ၁၂,၀၀၀ မျှ ပါဝင်

အစိုးရ စစ်တပ်ကြီးမှာ ကျဆုံးသူ၊ ဒဏ်ရာရသူ၊ အဖမ်းခံရသူနှင့် တပ်မှ ခြွင်း သွက်သူ စသည်ဖြင့် စုစုပေါင်း တပ်သား ၁,၂၀၀ မျှ ဆုံးရှုံးလျက် ဖရိုဖရဲ အစ်ကွဲတစ်ပြား ဆုတ်ခွာခဲ့ကြရပြီး ထိုးစစ်ကြီးမှာ မရှုမလှ ပျက်ပြားခဲ့ရသည်။

ရုတ်တရက်အားဖြင့်ဆိုသော် အင်အား ၁၂,၀၀၀ ပါဝင်၍ နောက်ဆုံးပေါ် ခေတ်မီလက်နက်ကြီးများ တပ်ဆင်ထားသည့် ဘာတစ္စတာ အစိုးရ တပ်ကြီးသည် ကပ်စထရီ၏ သူပုန်တပ်သားများကို မချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ရုံမျှမက မရှုမလှသဖြင့် ဖရိုဖရဲ တစ်ကွဲတစ်ပြား ရှုံးနိမ့်ဆုတ်ခွာခဲ့ကြရသည် ဆိုသောအဖြစ်မှာ ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်ပမာ သုံးနိုင်ဖွယ်ရာ မရှိဟု ဆိုရမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် တကယ့်အဖြစ်မှာ ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ၊ ဘာတစ္စတာ အစိုးရတပ်များသည် သူပုန်များကို သုံးလတိုင်တိုင် 'ချေမှုန်းရေး' ထိုးစစ်ကြီး ဆင်နွှဲခဲ့ရာ၌ နောက်ဆုံး မိမိတပ်သားများသာ ထိခိုက် ကြေပြိုနှိမ်း၍ အရှုံးကြီး ရှုံးခဲ့ရသည်။

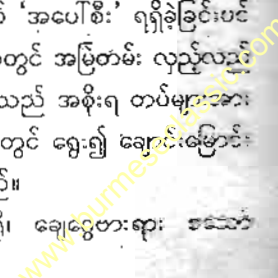
အဘယ့်ကြောင့် ထိုသို့ ဖြစ်ရပါသနည်း။

စင်စစ် ဤထိုးစစ်ကြီးတွင် အစိုးရတပ်များအား လက်နက်ကိုင် သူပုန်များ အောင်မြင်စွာ ခုခံ တွန်းလှန်နိုင်လိုက်သည်မှာ အပေါ်ယံအားဖြင့် ကြည့်လျှင် ဒဏ္ဍာရီဆန်လှသည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း မျက်မှောက်ခေတ် ပြောက်ကျား စစ်ဆင်ရေး၏ ကြီးမား ထက်မြက်လှသော သေနင်္ဂဗျူဟာနှင့် နည်းပရိယာယ်များ အရဆိုလျှင် ယင်းသို့ဖြစ်ရသည်မှာ အံ့ဩဖွယ်ရာ မဟုတ်ပါပေ။

ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော သူပုန်များသည် အစိုးရတပ်များထက် အင်အား၊ လက်နက်အင်အား အဆမတန်အောင် နည်းပါးလှသည် မှန်သော်လည်း အဓိကအားဖြင့် အောက်ပါ အချက်များသည်သာလျှင် ဤထိုးစစ်ကြီး၏ အနိုင်အရှုံးကို အဆုံးအဖြတ် ပေးခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ပထမအချက်မှာ တောတောင် ထူထပ်လှသော ဆီးယားရား မာအက်စတရာ တောင်တန်းဒေသသည် အစိုးရတပ်သားများအဖို့ ချီတက် တိုက်ခိုက်ရာတွင် အခက်အခဲနှင့် အကျပ်အတည်းများ ကြီးမားစွာ တွေ့ရသလောက် သူပုန် တပ်သားများအဖို့ ဒေသကျွမ်းကျင်သူများ ဖြစ်သည့်အလျောက် 'အပေါ်စီး' ရရှိခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဤတော ဤတောင် ဤဒေသတွင် အမြဲတမ်း လှည့်လည် ချောင်းလှ ကျက်စားနေခဲ့ကြသော သူပုန်တပ်သားများသည် အစိုးရ တပ်များအား ချီတို ကြိုက်သည်နေရာမှ မိမိတို့ ကြိုက်သည့် အချိန်တွင် ရှေး၍ ရောင်းမြောင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းဖြင့် တိုက်ပွဲတိုင်းအောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဒုတိယအချက်အားဖြင့် ဆိုလျှင် ကပ်စထရီ၊ ချေငွေစားရား စသော

ခေါင်းဆောင်များနှင့်တကွ သူပုန်တပ်သား အားလုံးသည် မူလကတည်းက ပြောက်ကျား တိုက်ခိုက်နည်းများတွင် အထူးလေ့ကျင့်ထား၍ ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်သူများ ဖြစ်နေကြရာ မိမိတို့ ခြေရာချင်းထပ်အောင် လှည့်လည် ကျက်စားနေခဲ့သော ဤတော့ ဤတောင် ဤလျှို ဤမြောင်ထဲသို့ စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် အထိတ်တလန့် ချီတက်လာကြသော အစိုးရ တပ်များအား အလွယ်တကူပင် မောင်းထုတ်နိုင်ကြသည်။

တတိယအချက်မှာမူကား အစိုးရတပ်သားများနှင့် သူပုန်တို့၏ ယုံကြည်ချက် ကွာခြားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အစိုးရစစ်သားများမှာ ကြေးစားစစ်သားများသာ ဖြစ်၍ ကြေးစား စိတ်ဓာတ်ဖြင့်သာ လိုက်ပါလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့အား လခကြေးငွေမှလွဲ၍ အခြားမျှော်လင့်ချက်ဟူ၍ နှစ်စဉ် သို့လျှင် ရှိနေရကား တောကြီး မျက်မည်းထဲတွင် အဆင်းရဲမခံနိုင်၊ အပင်ပန်းမခံနိုင်ကြဘဲ ရန်သူနှင့် မတွေ့မီကပင် စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြားနေကြသည်။ သူတို့အဖို့ စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားနေကြသလောက် သူပုန်များအဖို့ စိတ်အားတက်ကြလှသည်။ ယုံကြည်ချက် ပျင်းပြင်သည်။ အထူးသဖြင့် ပြည်သူလူထုအား အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးနေသော ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအား လက်နက်ဖြင့် ခုခံတော်လှန်မှသာ ကျူးဘားဟစ်မျိုးသားလုံး၏ တကမလွတ်မြောက်ရေးကြီး ပေါ်ပေါက် ရရှိနိုင်မည်ဟူသော အခြေခံ နိုင်ငံရေး ယုံကြည်ချက်သည် သူပုန်များအတွက် အောင်ပွဲခံသည့် အဓိက အချက်ပင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဤမျှမက ကပ်စေတနာသည် ဤတိုက်ပွဲကာလအတွင်း ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သော အစိုးရတပ်သား မှန်သမျှကို အစွမ်းကုန် ကြင်နာစွာ ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သည်။ ဒဏ်ရာ ရလာသူများကိုလည်း အစွမ်းကုန် ကုသပေးခဲ့သည်။ ထိုပြစ်ဒဏ်စောင့်ရှောက်ကုသပေးပြီးနောက် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကြက်ခြေနီ သူနာအဖွဲ့ကြီးမှတစ်ဆင့် ၎င်းတို့ အိမ်သူအိမ်သားများရှိရာသို့ အမြန်ဆုံး ပို့ပေးခဲ့သည်။ 'ကျွန်တော်တို့ဟာ သူတို့တတွေကို သူတို့ရဲ့ အင်မတန် ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြတဲ့ အိမ်သူအိမ်သားများနဲ့ ခွဲမထားချင်ပါဘူး။ နောက်ပြီးတော့ မှန်တဲ့အတိုင်း လက်တွေ့ကျကျ ပြောမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိတဲ့ ရိက္ခာတို့၊ ဆေးလိပ်တို့နဲ့ အခြား အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေဟာ ကျွန်တော်တို့အတွက်တောင် မလုံမလောက် ဖြစ်နေတာမို့ သူတို့ကြားကြာ ကျွေးမွေးထားဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကျူးဘားပြည်သူ ပြည်သားတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အခြေအနေအထားနားလည် သဘောပေါက်ကြပါလိမ့်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။'

ကပ်စေတနာသည် ဖမ်းဆီးရမိသော အစိုးရစစ်သား သူပုန်များအား ၎င်းတို့ အိမ်သို့ ပြန်ပို့ပေးခဲ့သည့်အကြောင်းကို 'သူပုန်အသံလွှင့်ဌာန' မှ နေ၍ အထက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းကြေညာခဲ့သေးသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အထက်ပါ ဖော်ပြပါ အချက်များကြောင့် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်များသည် သူပုန်တပ်များကို ရင်ဆိုင်မတိုက်နိုင်၊ မတိုက်ရဲ၊ မတိုက်လိုကြတော့ဘဲ သုံးလမျှအကြာတွင် ဆီးယားရားတောင်တန်းဒေသမှ ဖရိုဖရဲဖြင့် ခုခံကွဲတစ်ပြား ဆုတ်ခွာခဲ့ကြရသည်။

ကပ်စေတနာသည် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ၏ အလုံးအရင်းဖြင့် ဆင်နွှဲလာသော စစ်ကြီးကို စစ်ရေးအရ ခုခံတွန်းလှန်၍ အောင်ပွဲခံခဲ့သည့်ပြင် ဤကာလအတောအတွင်းမှာပင် နိုင်ငံရေးအရ ကြီးမားလှသော အောင်ပွဲတစ်ရပ်ကို ရရှိခဲ့သေးသည်။ ယင်းအောင်ပွဲကား အခြားမဟုတ်။ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအား အတိုက်ပြုနေ သော ပါတီအဖွဲ့အစည်း အားလုံးကို တပ်ပေါင်းစုကြီးအဖြစ် အောင်မြင်စွာ စည်းလိုက်နိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စင်စစ် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ၏ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးမှု၊ ဒီမိုကရေစီ အစိုးရမှူးများကို မကျေနပ်ကြသည့် အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးပါတီများနှင့် အခြားသူများ လူတန်းစားအဖွဲ့များသည် တူညီသော ဝါဒနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များ ချမှတ်၍ တပ်ပေါင်းစု တစ်ရပ် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရန် ကာလအတန်ကြာကပင် ကြိုးစားကြသည်။ သို့သော် ကပ်စေတနာနှင့် အခြားနိုင်ငံရေးပါတီ အဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင်အတွင်း အခြေခံ ရည်မှန်းချက်များ ကွဲပြားခြားနားနေသဖြင့် တပ်ပေါင်းစု စည်းရုံးရေးမှာ မအောင်မြင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အခြား နိုင်ငံရေး ပါတီခေါင်းဆောင်များက ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအဖွဲ့အကျဉ်း တစ်ခုကိုတည်းသာ ရည်မှန်း လုပ်ဆောင်လိုကြသည်။ သို့ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ ပြုတ်ကျပြီးနောက် လက်ရှိ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်အတိုင်း နောက်ထပ်အစိုးရ ခန့်အပ်သစ် တစ်ရပ်ဖွဲ့စည်းလိုက်လျှင် တိုင်းပြည် အခြေအနေ ပြည်လည် ကောင်းမွန်သောလိမ့်မည်ဟု သူတို့က ယုံကြည်ကြသည်။

ကပ်စေတနာကမူ ထိုသို့ မယုံကြည်။ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ ပြုတ်ကျပြီးနောက်ထပ် အစိုးရသစ်တစ်ရပ် ဖွဲ့စည်းရုံမျှဖြင့် လက်ရှိ ဆိုးရွားကျပ်တည်းနေသော အခြေအနေများ ပြီးဆုံးပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်ဟု သူ မယူဆ။ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအဖွဲ့နှင့်အတူ လက်ရှိ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကြီးကိုပါ အမြစ်က ဖြေ တော်လှန် ချစ်ခင်ပစ်ရန် လိုသည်ဟု သူက အခိုင်အမာ ယူဆထားသည်။ ဘာတစ္ဆတာနှင့်

တကွ စစ်ဘက် နယ်ဘက် အုပ်ချုပ်ရေးဘက်တို့မှ ပြည်သူလူထုအား ရက်ရက်စက်စက် အကြမ်းဖက် နှိပ်စက်ခဲ့သည့် တာဝန်ရှိလူများကို ပြည်သူ့ရုံးတွင် တင်၍ စစ်ဆေး အပြစ်ပေးရမည်။ ထို့နောက် လက်ရှိ အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်ဆိုးကြီးကို လုံးဝဖျက်သိမ်း ဖြိုဖျက်ပြီး လူများစု ပြည်သူလူထုကြီးကို အခြေခံသည့် ပြည်သူ့အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်သစ်ကို အစားထိုးရမည်ဟု သူက တောင်းဆိုသည်။ အတိုချုပ်အားဖြင့် မူကို မပြောင်းဘဲ လူကိုပြောင်းရုံဖြင့်သာ ဆိုပါလျှင် သည်ပုတ်ထဲသည်ပင်သာ ထွက်မည်။ သို့ဖြစ်လေရာ လူရော မူရော ပြောင်း၍ စနစ်ဟောင်းကို ဖြိုချဖျက်ဆီးကာ စနစ်သစ် လူသစ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်ဟု ကပ်စထရီက အခိုင်အမာ ယုံကြည်ခဲ့သည်။

ယင်းသို့ အခြေခံ ယုံကြည်ချက်ချင်း ကွဲပြားနေသဖြင့် တပ်ပေါင်းစုကြီး ဖွဲ့စည်းရေးမှာ နှောင့်နှေးခဲ့သည်။

ယခုသော် ကပ်စထရီ၏ အခိုင်အမာ တင်ပြချက်များကို အခြား နိုင်ငံရေးပါတီအဖွဲ့အစည်း ခေါင်းဆောင်များက တဖြည်းဖြည်း မငြင်းသာဘဲ လက်ယုံကြည် သဘောပေါက်လာခဲ့ကြရာ လွတ်မြောက်သည့် ဒေသကို ဘာတစုတာ အစိုးရ တပ်များ အလုံးအရင်းဖြင့် ထိုးစစ်ကြီး ဆင်နွှဲဆဲ ဧပြီလ ၂၀ ရက်နေ့မှာ တပ်ပေါင်းစု၏ ပထမဆုံး ပူးတွဲကြေညာချက် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဤကြေညာချက်တွင် ဧပြီလ ၂၆ ရက် အရေးတော်ပုံ အဖွဲ့ကိုယ်စား ကပ်စထရီက လက်မှတ် ရေးထိုးခဲ့၍ အခြားအတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးပါတီ အဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်ကြသော ကျူးဘား အမျိုးသားတော်လှန်ရေး အဖွဲ့၊ ဒီမိုကရေစီပါတီ၊ ပြည်သူ့ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့၊ အလုပ်သမား ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများအဖွဲ့ချုပ်၊ စစ်မှုထမ်းဟောင်းများအဖွဲ့ စသည်တို့ကလည်း လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။

ဘာတစုတာအစိုးရတပ်များက အလုံးအရင်းဖြင့် ထိုးစစ်ဆင်နွှဲနေစဉ်မှာ ဤ ကြေညာချက် ထွက်ပေါ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ သူပုန်တပ်သားများအဖို့ နိုင်ငံရေး ယုံကြည်ချက် ပိုမို ပြင်းပြလာခဲ့ကြသည်။ ပိုမိုအားတက်လာကြသည်။

ဤသို့ စစ်ရေး နိုင်ငံရေး ယုံကြည်ချက်များဖြင့် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြရာ အစိုးရတပ်များမှာ တိုက်ပွဲတိုင်းတွင် အလူးအလဲ ခံကြရသည်။ နောက်အဖက်ဖက်မှ စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြားလာခဲ့ကြရာ အင်အား ၁၂,၀၀၀ ဖြင့် ဆင်နွှဲသော ဘာတစုတာ အစိုးရ၏ ထိုးစစ်ကြီးမှာ သုံးလအကြာတွင် ဖရိုဖရဲဖြင့် ကွဲ ပျက်စီးခဲ့ရတော့သည်။

ထိုးစစ်ကြီးတွင် အစိုးရတပ်များကို အောင်မြင်စွာ ခုခံတွန်းလှန်နိုင်ခဲ့ပြီး သည့်နောက် ဩဂုတ် ၂၀ ရက်နေ့တွင် ကပ်စထရီသည် 'သူပုန်အသံလွှင့်ဌာန' မှ နေ၍ အောက်ပါအတိုင်း အသံလွှင့်ကြေညာခဲ့သည်။

'စစ်ပွဲတစ်ပွဲရဲ့ အောင်မြင်မှုဟာ လက်နက်အင်အားအပေါ်မှာထက် စိတ်ဓာတ် အင်အားအပေါ်မှာ ပိုပြီးတည်တယ်။ စစ်ဆိုတာ ရိုင်ဖယ် သေနတ်တွေ၊ ကျည်ဆန်တွေ၊ အမြောက်တွေနဲ့ လေယာဉ်ပျံတွေရှိရုံနဲ့ မဖြစ်သေးပါဘူး။ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးနေကြတဲ့ လက်နက်ကိုင်တပ်တွေ အရေးနိမ့်ခဲ့ရတာဟာ သူတို့မှာ ယုံကြည်ချက် ကင်းမဲ့နေလို့လဲ ဖြစ်တယ်' ကပ်စထရီ၏ ဆိုလိုချက်ကား 'စစ်ရေး နိုင်ငံရေးတို့တွင် ယုံကြည်ချက်သာ လျှင် အဓိက ဖြစ်သည်' ဟူသတည်း။

သံပြိုင်တေးသီချင်းတစ်ပုဒ်

'အာဏာရှင် (ဘာတစ္စတာ) အား စစ်ရေးနှင့် အခြားသော အံ့သွင် အမျိုးမျိုးဖြင့် ကူညီထောက်ပံ့နေမှုအားလုံးတို့ကို ရပ်စဲရန် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အစိုးရအား ကျွန်ုပ်တို့ တောင်းဆိုလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ် တို့သည် ကျူးဘားပြည်မှ အမျိုးသားရေး အချုပ်အခြာ အာဏာ ပိုင်ဆိုင်မှု၊ စစ်ရေးအရ စွက်ဖက်ခြင်းမှ ကင်းရှင်းမှုနှင့် အစဉ်အလာအရ သမ္မတနိုင်ငံအဖြစ် အုပ်ချုပ်မှုများကို အစွမ်းကုန် ကာကွယ်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ထပ်လောင်း အတည်ပြုလိုက်သည်'

(ဂျူလိုင် ၂၀ ရက် ၁၉၅၈ ခု တပ်ပေါင်းစု ကြေညာချက်မှ)

အထက်ပါစာပိုဒ်သည် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော သူပုန်များနှင့် အခြားသော အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးပါတီအဖွဲ့အစည်းများ၏ ပူးတွဲကြေညာချက် တွင် ပါဝင်ခဲ့သော စာပိုဒ် တစ်ပိုဒ် ဖြစ်သည်။

ဤ စာပိုဒ်သည် ထိုစဉ်က အမှတ်မထင် သာမန်မျှပင် ဖြစ်သည်ဟု ဇင်စရာ ရှိသော်လည်း နောင်အခါတွင် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး ရင်တမမဖြင့် တတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်လာတော့မည်လောဟူ၍ တွေးတောပူပန်ကြရသည့် အမေရိကန် နှင့် ကျူးဘားပဋိပက္ခကြီးအတွက် အမေရိကန် အစိုးရအား ကပ်စထရီက ပထမဆုံး ခေါ်ဆိုလိုက်သည့် ကြေညာချက် ဖြစ်ခဲ့သည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘာတစ္စတာ အစိုးရသည် စစ်ရေး နိုင်ငံရေး၊ နည်းစနစ်တို့တွင် အစစအရာရာ သူ့ဆရာသခင် အမေရိကန် အရင်းရှင် အစိုးရကို အားထားနေရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤစာအုပ်၏ ပထမပိုင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ရာသီဥတု သာယာကောင်းမွန်၍ မြေပေါ် မြေအောက် သီးနှံထွက်ကုန်များ ပြည့်စုံ ကုံလုံလှသည့် ကျူးဘားပြည်ကလေးအား 'အဆီကို စား၍ အသားကိုမျို' လာခဲ့သည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်လှပေပြီ။

၁၉၀၁ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်မှ အမေ့ အတည်ပြု ခဲ့သော 'ပလတ်ပြင်ဆင်ချက် ဥပဒေ' အရ ကျူးဘားပြည်၏ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး စသော ပြည်တွင်းရေးများတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခဲ့သည်။ ဤပြင်ဆင်ချက်ဥပဒေအရ ၁၉၀၂ ခုတွင် ကျူးဘားပြည် အရှေ့ဘက် အစွန်မှ ဝှစ်တာနီမိုဒေသတွင် အမေရိကန် ရေတပ်စခန်းကြီး ဆောက်လုပ်၍ အခိုင်အမာ တပ်စွဲလာခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင်ပင် ဖြစ်သည်။

ကျူးဘားပြည်၏ အသက်သွေးခဲဖြစ်သော သကြားလုပ်ငန်းတွင် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများက တစ်စ တစ်စ လက်ဝါးကြီးအုပ် လာခဲ့ကြသည်။ ၁၈၉၀ ပြည့်နှစ်က တစ်ပြည်လုံး၏ သကြား လုပ်ငန်းတွင် ၁၀ ရာနှုန်းမျှသာ လုပ်ကိုင်လာခဲ့ရာမှ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် နောက်ပိုင်းတွင်မူ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းနီးပါးမျှ လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ကိုင်လာခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် ဘာတစ္စတာအစိုးရ၏ သက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ကျူးဘားပြည်ကလေးကို တံခါးမရှိ စားမရှိ ဝင်နိုင် ထွက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကျူးဘားပြည်ကလေး၏ စီးပွားရေးတွင် အဆီကို စားခဲ့ကြ သည်။ အသားကို မျိုခဲ့ကြသည်။ ကျူးဘားကျွန်းကလေးကို 'ကရစ်ဘီယံ ပင်လယ် ထဲမှ နတ်ဘုံ နတ်နန်းကလေး' ဟူ၍ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများက ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ခဲ့ကြသည်။ အပူအအေး မမျှတဘဲ ရာသီဥတု ဆိုးရွားလှသည့် မြောက် အမေရိကတိုက်မှ ငွေရှင်ကြေးရှင်၊ စည်းစိမ်၊ အရင်းရှင်ကြီးများသည် အပူအအေး မျှတ၍ ရာသီဥတု သာယာလှသော ကျူးဘားကျွန်းကလေးသို့ အပျော်ခရီးထွက် ကာ ဖိမ်ခံကြသည်။ 'လောကနိဗ္ဗာန်' ဟူ၍ တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြသော ဟာဗာနာ မြို့တော်တွင် ပျော်ပါးကြပါသည်။ လောကီစည်းစိမ်ကို အစွမ်းကုန် ခံစားကြသည်။

အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများအဖို့ 'လောကနိဗ္ဗာန်' ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်အပ်သော ဟာဗာနာ မြို့တော်မှာလည်း ကျူးဘားအမျိုးသား အမျိုးသမီး များအတွက်မူ 'လောကရဲ' ဖြစ်နေခဲ့သည်။ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်များ၊ တစ်ယောက် လည်ပင်းကို တစ်ယောက်နင်း၍ လူလူချင်း ခေါင်းပုံဖြတ်မှုများ၊ လောင်းကစား ဂျာဇက်မှုများ၊ အရက်သေစာနှင့် ပြည့်တန်ဆာများ စသည်တို့ဖြင့် ပြမ်းတီးနေ

'ဒုစရိုက်မြို့ကြီး' ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အထူးသဖြင့် အမေရိကန်ပြည် နယူးယောက်၊ ချီကာဂို၊ လော့စ်အိန်ဂျဲလ်စ် သော မြို့ကြီးများမှ လူမိုက် လူဆိုးဂိုဏ်းကြီးများ၏ ခေါင်းဆောင်များကိုယ်တိုင် ဟာဗာနာမြို့သို့ လာရောက်၍ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ငွေပင် ငွေရင်း ပြင် ကစားဝိုင်းကြီးများ၊ ဟော်တယ်ကြီးများ၊ ပြည့်တန်ဆာခန်းကြီးများဖွင့်ကာ ကျူးဘား အမျိုးသမီးများကို 'လောကရဲ' သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

ကျူးဘားအမျိုးသားများအား အရက်သေစာနှင့်လောင်းကစားမှုများ စသော ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများဖြင့် ဖျက်ဆီးရာ၌ လည်းကောင်း၊ ကျူးဘား အမျိုးသမီးကလေး များအား ၁၃ နှစ်၊ ၁၄ နှစ် မြီးကောင်ပေါက်အရွယ်မှစ၍ လောကရဲသို့ ပို့ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အဆိုပါ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများမှ အမေရိကန် လူဆိုးလူမိုက်များအား ဘာတစ္စတာအစိုးရနှင့်တူကာ သူ၏ နောက်လိုက် အရာရှိ ငယ်များကပါ 'ဒေါ်လာ' မျက်နှာကို ထောက်၍ အားပေးအားမြှောက် ပြုခဲ့ကြ သည်။ ဘေးမသိ ရန်မခအောင် စောင့်ရှောက်လာခဲ့ကြသည်။

ဘာတစ္စတာ အစိုးရလက်ထက်တွင် ဟာဗာနာမြို့တော်၌ ပြည့်တန်စာ မြောက်အမြား မွေးထားသော 'ဆောင်ကြားမြိုင်' ပေါင်း ၂၇၀ ခန့် ရှိခဲ့သည်။ ဤအထဲတွင် နာရီပိုင်းဖြင့် အိပ်ခန်း၊ ငှားစားနေကြသော ဟိုတယ်များ၊ မိုတယ်များ စသည်တို့ မပါသေးပေ။ ထို့ပြင် ကျူးဘား အမျိုးသမီးကလေးများက 'ဘားမယ်' ဖြစ် ဧည့်ခံရသော အရက်ဆိုင်၊ ဘားဆိုင်ပေါင်းမှာ ၇၀၀ ကျော်မျှ ရှိခဲ့သည်။ မြားဖဲဝိုင်း၊ အနီထောင်ဝိုင်း စသည်များနှင့် အလိုအလျောက် (အော် တိုမက်တစ်) အလျှောက်အစားလုပ်သော လောင်းကစား စက်များမှာလည်း မှီပေါက်သလို နေရာ ကာတွင် ရှိနေခဲ့သည်။

ဤသို့လျှင် ဘာတစ္စတာအစိုးရ သက်တမ်းတစ်လျှောက်၌ အမေရိကန် အရင်းရှင်စနစ်၏ 'ယဉ်ကျေးမှု' အောက်တွင် ကျူးဘားပြည်သူများမှာ ခေါင်းမ ဆိုင်အောင် နှစ်မွန်းပျက်စီးခဲ့ကြသည်။

ကျူးဘားပြည်သူများအဖို့ တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်း ယင်းသို့ ပျက်စီး သလို ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံး အဖို့ရာ၌လည်း အမေရိကန် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စနစ်၏ လောင်းရိပ်အောက်တွင် အညွန့်မပေါက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဘာတစ္စတာ အစိုးရ အာဏာသိမ်းခဲ့သည့် ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် အစိုးရအား ကျူးဘားပြည်က ဒေါ်လာ ၇၅,၀၀၀,၀၀၀ (ခုနစ်ဆယ့်ငါးသန်း) ပြန်တင်နေခဲ့ရာမှ ခုနစ်နှစ်အတွင်း အကြွေးမှာ ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း

၃၀၀,၀၀၀,၀၀၀ (သန်းသုံးရာ) အထိ တင်လာခဲ့သည်။ တိုင်းပြည်၏ ဘဏ္ဍာရေးတွင်လည်း သကြားနှင့် အခြားထွက်ကုန်များမှ ရရှိခဲ့သော သီးသန့် နိုင်ငံခြားငွေမှာ ၁၉၅၂ ခုနှစ်က ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၄၁၀ ရှိခဲ့ရာမှ သန်းပေါင်း ၁၂၀ အထိ ကျဆင်းသွားခဲ့သည်။

ယင်းသို့ တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေးနှင့် ပြည်သူများ၏ နေထိုင်စားသောက်ရေးတို့တွင် တစ်နေ့တခြား ချွတ်ခြံကျလာသလောက် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ကျူးဘားပြည်ကလေးမှ နှစ်စဉ် ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ အမြတ်ထုတ်သွေးစုတ်လာခဲ့ကြသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် 'လွတ်လပ်ရေး ရပြီးခဲ့သည့်နောက် ၅၅ နှစ် ကာလပတ်လုံး ကျူးဘားပြည်သည် အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် နိုင်ငံတစ်ခု အဖြစ်မျိုးထက် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ နောက်မြားဆုံး နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် ကျရောက်နေခဲ့သည်။'

(၁၉၆၀ ဧပြီ ၂၄ ရက်နေ့ထုတ် နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာမှ)

ကျူးဘားပြည် တစ်ပြည်လုံးတွင် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ငွေပင်ငွေရင်းများသည် ကြံစိုက်ပျိုးရေး၊ သကြားချက်လုပ်ရေး၊ ဓာတ်သတ္တု တူးဖော်ရေးနှင့် တကွ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးလုပ်ငန်း၊ တယ်လီဖုန်းလုပ်ငန်း၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး လုပ်ငန်း စသည်တို့တွင် သန်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ ဖြုပ်နှံထားခဲ့ရာ ယင်းသို့ စီးပွားရေးတွင် အဖက်ဖက်က လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားခဲ့သည့်အမှု အုပ်ချုပ်ရေး၊ နိုင်ငံရေးတို့တွင် အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ဩဇာ အာဏာသည် ထက်မြက်ခဲ့သည်။ ထိုရောက်ခဲ့သည်။

ဤအထဲတွင် ကျူးဘားပြည်ဆိုင်ရာ အမေရိကန် သံအမတ်အဆက်ဆက်တို့သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ သံတမန်အဖြစ်သာ မဟုတ်ဘဲ အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ကျူးဘားပြည်၏ စီးပွားရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ နိုင်ငံရေးတို့တွင် အတိအလင်း ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြယ်လှယ်ခဲ့သည်မှာ အစဉ်အလာတစ်ခုပင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဘာတစ္ဆေတာ အစိုးရလက်ထက်တွင် နောက်ဆုံး အမေရိကန် သံအမတ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော မစ္စတာ စမစ်ကိုယ်တိုင်က 'ကျူးဘားပြည်မှာ အမေရိကန်သံအမတ်ဟာ ဒုတိယအရေးကြီးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ တစ်ခါတစ်ခါဆိုရင် အမေရိကန်သံအမတ်ဟာ ကျူးဘားသမ္မတထက်တောင် ပိုပြီး အရေးပါအရာရောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေသေးတယ်' ဟူ၍

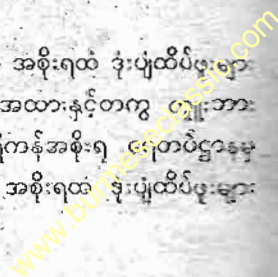
အတိအလင်း ဖွင့်ဟ ပြောဆိုခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ဘာတစ္ဆေတာ အစိုးရအား ခါးပိုက်ဆောင် ရုပ်သေးအစိုးရအဖြစ် ဆားကာ ကျူးဘားပြည်တွင် ထင်သလို ခြယ်လှယ်လာခဲ့သော အမေရိကန် အစိုးရသည် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော သူပုန်များ တစ်နေ့တခြား အင်အားကြီးမားလာလေလေ မျက်ကလဲဆဲပြာ အထိတ်တလန့် ဖြစ်လာလေလေ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ သူပုန်များ အပြင်းအထန် စတင် လှုပ်ရှားလာသည့် ၁၉၅၈ ခုနှစ်ဆန်းကပင် စတင်၍ အမေရိကန် အစိုးရသည် ဘာတစ္ဆေတာအား ဆက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးပေါ် မောင်းပြန် ခိုင်မာသော သေနတ်များ စက်သေနတ်များ အမြောက်အမြားနှင့်တကွ လေယာဉ်ပျံများ သံချပ်ကာ ကားများပါမကျန် သူပုန်များကို နှိမ်နင်းရန် ပေးပို့ ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။ ထိုသို့ လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ ပေးပို့ခဲ့ရုံမက အမေရိကန် စစ်မစ်ရှင်များကိုပင် စေလွှတ်ကာ စစ်သင်တန်းများ ပေးခဲ့ကြသည်။ ဖမ်းမိသော မြေအောက်ဆက်လှန်ရေးသမားများအား လူမဆန်သော ညှဉ်းပမ်းနှိပ်စက်နည်း မျိုးစုံဖြင့် နှိပ်စက်ရန် သင်ကြားပေးခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ဘာတစ္ဆေတာ အစိုးရမှာ လက်တင်အမေရိကန် တိုင်းပြည်များတွင် စက်ဆစ်အစိုးရအဖြစ်လည်းကောင်း၊ လူထုဆန့်ကျင်ရေးအစိုးရ ဟူ၍လည်းကောင်း မာမည်ပျက်နေခဲ့ရာ အမေရိကန် အစိုးရသည် လက်နက်များကို ပြောင်မပို့ဘဲ ဘိတ်တစ်ဆိတ် ပေးပို့ခဲ့သည်။ သို့ပါလျက် ဤကိစ္စမှာ ဖုံးမနိုင် ဖိမရဘဲ နေရာအနှံ့အပြားမှ သတင်းများ ပေါက်ကြားလာခဲ့ရာ ၁၉၅၈ ခု၊ မတ်လ ၁၄ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်အစိုးရသည် ကျူးဘားပြည်သို့ လက်နက်များ တင်ပို့နေခြင်းမှ ပိတ်ပင်အားဆီးသော အမိန့်တစ်ရပ်ကို လူသိနတ်ကြား ထုတ်ပြန်ခဲ့ရသည်။

သို့ရာတွင် ဤအမိန့်မှာလည်း လူကြားကောင်းရုံမျှ စာရွက်ပေါ်တွင် အဖြူပေါ် အမဲတင်၍ ဟန်ဆောင် ကြေညာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤအမိန့် ထုတ်ပြန်ခဲ့ပြီး ၂-လမျှ အကြာ ၁၉၅၈ ခုနှစ် မေလထဲတွင် ခုံးပျံလက်နက်ထိပ်ဖူး ၃၀၀ကို အမေရိကန်ပြည်က ကျူးဘားပြည်သို့ ပို့ပေးခဲ့သေးသည်။

ယင်းသို့ အမေရိကန် အစိုးရက ဘာတစ္ဆေတာ အစိုးရထံ ခုံးပျံထိပ်ဖူးများ ပေးပို့ခဲ့သည်ကို ကပ်စထရီက သက်သေအထောက်အထားနှင့်တကွ ကျူးဘားပြည်သူများအား ဖော်ထုတ် ဖွင့်ချခဲ့သည်။ အမေရိကန်အစိုးရ ရှေ့တပ်ငွေမှ ၁၉၅၈ ခုနှစ် မေလ ၈ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ဘာတစ္ဆေတာ အစိုးရထံ ခုံးပျံထိပ်ဖူးများ

ပေးပို့ခဲ့သည့် အကြောင်းကြားစာ မူရင်းကို ခါတ်ပုံဘလောက် ပြုလုပ်ကာ ပြည်သူ လူထုအတွင်း အတိအလင်း ဖော်ထုတ်ခဲ့ရာ ကျူးဘားပြည်သူများသည် အမေရိကန် အစိုးရအပေါ် အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်ခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် အမေရိကန် အစိုးရအနေဖြင့် ရေငံ့နှုတ်ပိတ်၍ မနေသာတော့ဘဲ ဤကိစ္စအတွက် ဖြေရှင်းချက်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်ခဲ့ရသည်။ ယင်းဖြေရှင်းချက်တွင် 'ယခုကဲ့သို့ ခုံးပျံ့ ထိပ်ဖူးများ ပေးပို့ခဲ့ခြင်းမှာ နောက်ဆုံး ထုတ်ပြန်ခဲ့သော လက်နက်များ တင်ပို့ခြင်းမှ တားမြစ်သည့် အမိန့်ကို ဖောက်ဖျက်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ၁၉၅၆ ခုနှစ်က ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ၏ မှာကြားချက်အရ လက်နက်ပစ္စည်းများ တင်ပို့ခဲ့ရာတွင် အမှားအယွင်း တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်ကို ယခုတစ်ဖန် ပြန်၍ အမှန်အတိုင်း ဖြစ်အောင် ဤခုံးပျံ့ထိပ်ဖူးများကို ပေးပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဟူ၍ ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

ကျူးဘားပြည်သူများအဖို့ အမေရိကန်အစိုးရ၏ ဖြေရှင်းချက်ကို မကျေနပ်ရုံမျှမက ပို၍ပင် ဒေါသပြကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤဖြေရှင်းချက်မှာ လက်ရှိ ပြဿနာအပေါ်တွင် မပြေလည်ရုံမျှမက ယခင်က ပြဿနာ ဟောင်းပါပြန်ပေါ်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ထက်ပို၍ ကျူးဘားပြည်သူများက အမေရိကန်အစိုးရအား မုန်းပြီးရင်း မုန်းရင်း ဆိုသလို ခါးခါးသီးသီး မုန်းတီးစရာ ထပ်မံ၍ ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ ဘာတစ္ဆတာအစိုးရသည် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော သူပုန်များကို အပြုတ်တိုက်၍ မရနိုင်တော့ဘဲ မိမိတပ်များသာ တစ်တပ်ပြီး တစ်တပ် ပြုတ်လာခဲ့ရာ 'ကြွက်မနိုင် ကျိမီးရှို့' ဆိုသကဲ့သို့ အပြစ်ကင်းမဲ့သော မြို့သူမြို့သားများကို မဲ၍ ရန်ရှာလာခဲ့သည်။

စက်တင်ဘာလ၏ တစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့တွင် စီယင်ဖူးဂိုးမြို့ပေါ်သို့ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ လေတပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီး ကာလော့စ် ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်၍ ဗုံးများကြဲချခဲ့ရာ အပြစ်ကင်းမဲ့သော မြို့သူမြို့သား အများအပြား သေကျေ ပျက်စီးခဲ့ကြရသည်။ ရက်များမကြာမီ ယင်းသို့ အမေရိကန်ပြည်လုပ် ဗုံးများဖြင့် ကျူးဘားပြည်သူ ပြည်သားများအား ကြံချသတ်ဖြတ်ခဲ့သော ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ လေတပ်မှ အဆိုပါ ဗိုလ်မှူးကြီး ကာလော့စ်ကို အမေရိကန် ပင်တဂွန် စစ်ဌာနချုပ်မှ 'ဂုဏ်ထူးဆောင် တံဆိပ်' ပေးအပ်ချီးမြှင့်ခဲ့ရာ ကျူးဘားပြည်သူပြည်သားများ၏ အမေရိကန် ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓါတ်များအထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ခဲ့တော့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရနှင့် သူပုန်တပ်များ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက်

သူများ ပြင်းထန်၍ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်များအား အမေရိကန်တို့က ကိုယ်တိုင်က ရော့ဂျေ ဖျံ၍ ကူညီထောက်ပံ့လေလေ ကျူးဘားပြည်သူများသည် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအား ပိုမိုဆန့်ကျင်လာလေလေ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ တစ်နည်းအား ဆိုရသော် မူလက အကြမ်းဖက်အုပ်စိုးသော ဘာတစ္ဆတာအစိုးရအား လူငယ်ပီပီပီပီများမှ ကို မခံမရပ်နိုင်၍ ခုခံတွန်းလှန်ခဲ့ကြသည့် ကပ်စထရီနှင့် လူငယ် တစ်စုတစ်နက်ကို ပုန်ကန်မှုသည် တစ်နေ့တခြား အတိုင်းအတာ ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ကြောင်း ကျူးဘားပြည်သူများ၏ ထောက်ခံမှုဖြင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး နယ်ချဲ့အဖွဲ့နှင့် ရေး လှုပ်ရှားမှုကြီးအဖြစ်သို့ ကြီးထွားလာခဲ့သည်။

အမေရိကန်အစိုးရအနေဖြင့် ကပ်စထရီခေါင်းဆောင်သော သူပုန်များသာ အာရုံရှိလာပါက ကရစ်ဘီယံပင်လယ်ထဲမှ 'နတ်ဘုံ-နတ်နန်းကလေး'ကို လက်လွှတ်လိုက်ရတော့မှာ သေချာနေပြီ ဖြစ်ရာ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအား ကျန် ကူညီထောက်ပံ့နေသည်နှင့်အမျှ ကပ်စထရီအဖွဲ့ပြုသော သူပုန်များအား ခုခံတရား အမျိုးမျိုး ပုတ်ခတ်ခဲ့ကြသည်။ စွပ်စွဲခဲ့ကြသည်။

အထူးသဖြင့် နယ်ချဲ့သမားတို့၏ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီအား 'ကွန်မြူနစ်' ဟူ၍၍ အလွယ်တကူ ခုခံတပ်ခဲ့ကြသည်။ 'ဒီမိုကရေစီ၏ ရန်သူ' ဟူ၍ သမုတ်ခဲ့ကြသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် (ကပ်စထရီသည် ကွန်မြူနစ် မဟုတ်ရုံမျှမက ကွန်မြူနစ်များ အစေးမကပ်သူ တစ်ဦးပင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။)

ကျူးဘားတွင် ကွန်မြူနစ်များသည် 'ဆိုရှယ်လစ် ပေါ်ပြုလာပါတီ' ဟုသာ ခေါ်တွင် လူထု လှုပ်ရှားမှု လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နေခဲ့ကြသည်။ ကပ်စထရီ ကျူးဘား လူငယ်များနှင့် ကျောင်းသားများကို ခေါင်းဆောင်၍ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအား စတင် ဆန့်ကျင်ခဲ့စဉ်က ကျူးဘား ကွန်မြူနစ်များသည် ကပ်စထရီ အစိုးရများကို 'သူရဲကောင်းဆန်သော အလုပ်များ' 'စွန့်စားရေးသမားတို့' 'လုပ်ငန်းများ' ဟူ၍ပင် သဘောထားကာ ဘာသိဘာသာ နေခဲ့ကြသည်။ ကွန်မြူနစ်များအနေဖြင့် ထိုစဉ်က သပိတ်မှောက်ခြင်း၊ ဆန္ဒပြခြင်း၊ ဆန္ဒခံခြင်း စသော လူထုလှုပ်ရှားမှုများဖြင့် ဖြုတ်ချရမည်ဟူ၍ လမ်းစဉ်များ ချမှတ်ခဲ့ကြသည်။

ဆိုသော် အဆိုပါ လူထုလှုပ်ရှားမှု လုပ်ငန်းများကို ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရက ကိုယ်တိုင် နှိမ်နင်း၍ ပြည်သူလူထုအား လက်နက်ဖြင့် အဓမ္မ အုပ်စိုးလာခဲ့ရာ ကွန်မြူနစ်များသည် ဤတွင်မှ ကပ်စထရီ၏ တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှား

မူများကို ထောက်ခံ အားပေးလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့တိုင်အောင် ဇူလိုင် ၂၀ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ထုတ်ပြန်ခဲ့သော အစည်းအဝေးပြုပါ တပ်ပေါင်းစု ကြေညာချက်တွင် ပါတီအဖွဲ့အစည်း အသီးသီး လက်ထပ်ရေးထိုးခဲ့ကြရာ၌ ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ကပ်စထရိုက ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးဖိတ်ခေါ်ခြင်း မပြုဘဲ ချန်လှပ်ထားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရိုကို 'ကွန်မြူနစ်' ဟူ၍ အမေရိကန်အစိုးရနှင့် တာဝန်တူ အစိုးရတို့က တံဆိပ်ကပ်နေကြခြင်းမှာ ထုံးစံအတိုင်း နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးအဖွဲ့သား လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲကို အလွယ်တကူ 'ကင်ပွန်းတပ်' ခဲ့ကြပင် ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာလည်း အဆန်းတကြယ် အံ့ဖွယ်ရာ မဟုတ်ပါပေ။ အကြောင့် ဆိုသော် အရင်းရှင် နယ်ချဲ့သမားများနှင့် သူ၏ နောက်လိုက်ဟောက်များအဖို့ 'ကွန်မြူနစ်ဆန့်ကျင်ရေး' ကို သံပြိုင်တေးသီချင်း တစ်ပုဒ်အပြည့်ညာညာ သီဆိုကြရသည်မှာ အစဉ်အလာ ဓမ္မတာပင် မဟုတ်ပါလော့

နှစ်သန်းဆန်း၍ စနစ်သစ်လန်းခဲ့ပြီ

မိုင်းပေါ်သို့ တဖျောက်ဖျောက်ကျနေသော မိုးပေါက်သံကို စီးဝါးကျကျဖြင့် ကြားနေရသည်။

စောစောက လေရောမိုးပါ သံသဲမဲမဲကြီး အားရပါးရ တိုက်ခတ် ရွာချခဲ့သော် ထက်ကောင်းကင်တွင် မိုးသားတိမ်တိုက်များ တစ်စ တစ်စ ကင်းစပြု ဖြစ်သည်။ သို့သော် သစ်ရွက်သစ်ကိုင်းများတွင် တွဲလဲခို၍ တင်ကျန်ရစ်ခဲ့သော မိုးရေများမှာ တံခေါင်မိုးပေါ်သို့ စီးချက် ဝါးချက် မှန်မှန် တစ်စက်ချင်း ဆဲပင် ရှိနေသေးသည်။

ဤတဲမှာ တောကြီးမျက်မဲတွင် ရရာ သစ်ဝါးများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော ကြောင့် တဲဟူ၍ ခေါ်လိုက်ရသော်လည်း သုံးဘက် သုံးတန် သစ်သားများ အမာ ကာရုံ၍ သက်ငယ်များ အကျအန မိုးကာ အလျားပေ လေးဆယ်၊ ပေ အစိတ်ခန့်ဖြင့် အတော်အတန် ကျယ်ဝန်းကြီးမားသော တဲကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်လျှင် ခပ်ရွယ်ရွယ် အိမ်တစ်လုံးဟူ၍ပင် ထင်မှတ်နိုင်သည်။

အကာအရံ မရှိဘဲ ဗာလာဟင်းလင်း ဖွင့်ထားသော တဲ၏ တစ်ဖက်တစ်ရပ်ခန့် မြင့်သော တံစက်မြိတ်အောက်မှ တစ်ဆင့် တဲတွင်းရှိ သက်ရှိတို့သည် ပစ္စည်းအစုစုကို တစ်ခုမကျန် မြင်တွေ့နေရသည်။

တစ်ဖက်တစ်ချက်မှ ကွပ်ပစ်ပေါ်တွင် စောင်များ၊ ခေါင်းအုံးများနှင့်တကွ ခေါင်းဘက်တွင် ဘောင်းဘီ နှစ်ထည်၊ သုံးထည်ခန့် ကြီးတန်းများတွင် အထားကြသည်။ အိပ်ရာပေါ်တွင် စာအုပ် တစ်အုပ်စ နှစ်အုပ်စကိုလည်း

တွေ့ရသည်။ သို့သော် ကွပ်ပစ်ပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်မှ မမြင်ရ။

တံ၏ အလယ်ဗဟိုတွင်မူ လူ ၆ ယောက် ၇ ယောက်ခန့်သည် စာတုသော ခုံတစ်ခုံကို ဝိုင်း၍ ထိုင်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေးသည်။

သူတို့အားလုံးကို သတိထားကြည့်မည့်ဆိုပါက တူညီသော အချက်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ ပထမ တူညီချက်မှာ သူတို့အားလုံး ဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်အစားများသည် အမေရိကန် စစ်ယူနီဖောင်းများ ဖြစ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယ တူညီချက်မှာ သူတို့အားလုံး၏ မှတ်ဆိတ်များ ဖိုယို ဖားယားရှည်လျားနေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤတံအတွင်းမှ အမေရိကန်စစ်ယူနီဖောင်းဝတ်ဆင်ထားကြသော ဤလူစုသည် အမေရိကန် စစ်သားမဟုတ်။ ကပ်စထရီနှင့် သူ့ ရဲဘော် တစ်စုပေတည်း။

စင်စစ် သူတို့ဝတ်ဆင်ထားသော ယူနီဖောင်း ဝတ်စုံများသာ အမေရိကန်စစ်ယူနီဖောင်းများ (၀၁) အမေရိကန် ပဲစွည်းများ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်။ တံတွင်းရှိ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းအတော်များမှာ အမေရိကန် စစ်ပစ္စည်းဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

ဥပမာ ကြည့်ပါ။ စားပွဲ၏ တစ်ဖက်စွန်းတွင် ထိုင်နေသော ကပ်စထရီဘေးနားမှ ကွပ်ပစ်ကို မှီ၍ ထောင်ထားသည့် မုန်ပြောင်းပါသော မောင်ရိုင်ဖယ်သေနတ်မှာ အမေရိကန် သေနတ်ပင် ဖြစ်သည်။ သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေသော မှတ်ဆိတ်ဖားဖားနှင့် အခြား ရဲဘော် တစ်ယောက်၏ ပခုံးလွယ်ထားသော တော်မိသေနတ်မှာလည်း အမေရိကန် လက်နက်ပင် ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် အခြား ရဲဘော်တစ်ယောက်၏ ခါးမှ ပစ္စတိုသေနတ်သည် လည်းကောင်း၊ ကွပ်ပစ်ခြေရင်းတွင် မြင်တွေ့နေရသော စက်သေနတ်ကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ယုတ်စွအဆုံး သူတို့ခါးမှ ခါးပတ်၊ ရေဘူးစသော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများပါ အားလုံးတို့မှာ အမေရိကန်ပြည်လုပ် ခဲပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

စင်စစ် ဘာတစ်ခုတော့ အစိုးရအား အမေရိကန် အစိုးရက ပေးကမ်းထားပုံခဲသော လက်နက် ခဲယမ်း မီးကျောက်များနှင့် စစ်ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်များ သူပုန်များ လက်သို့ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ရောက်လာခဲ့ရသည်သာ ဖြစ်သည်။ အချို့ကို တိုက်ပွဲတွင် ရန်သူများက ပစ်ပြေးကြသဖြင့် သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။ အချို့ကိုမူ ရန်သူ သူပုန်များနှင့်တကွ လက်နက်များပါ ဖမ်းဆီးရရှိခဲ့သည်။ အချို့မှာမူ ရန်သူတပ်သားများ ကိုယ်တိုင်က လက်နက်ချ၍ လာရောက်ပေးအပ်

သည်။

ကပ်စထရီသည် ခပ်စောစောပိုင်းက လက်နက်များ စုဆောင်းရာတွင် အကားဖြင့် ရပ်ငွေရှာကြံ၍ ထိုငွေဖြင့် လက်နက်များကို ဝယ်ယူခဲ့ရသည်။ သော် ယခုနောက်ပိုင်းတွင်မူ လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်များကို ဝယ်ယူရန် မိကျော့။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တိုက်ပွဲတစ်ပွဲ တိုက်ပြီးလျှင် ရန်သူ့ထံမှ လက်နက် အများအပြား ရရှိလာခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ထိုကားတို့၏ အဓိက ဆောင်ပုဒ်မှာ 'ရန်သူ့လက်နက် တို့လက်နက်' ဟူ၍ပင် ဝတ်ပါလော့။

ဤတံတွင်းရှိ ကပ်စထရီနှင့် အခြား သူပုန် ခေါင်းဆောင်များ၏ ဒုတိယ နည်းနေသော အချက်ဖြစ်သည့် ရှည်လျားသော မှတ်ဆိတ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ကပ်စထရီကလည်း အကျယ်တဝင့် ရှင်းလင်းရန် မလိုပေ။ ဆီးယားရာ တောင်ပေါ် အခြေခံစခန်းပြုလုပ်၍ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကို စတင်ခဲ့ကြသော သူ့ဘက် ၁၂ ယောက်တို့သည် 'တော်လှန်ရေးကြီး အောင်မြင်စွာ မပြီးမဆုံးမချင်း မှတ်ဆိတ် ပါးသိုင်းမွေးများကို မရိပ်ဘဲ နေကြမည်' ဟူ၍ သန္တိဌာန် ချထားကာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ရဲဘော်သစ်များ၊ တပ်သားသစ်များက ကပ်စထရီတို့ကဲ့သို့ပင် 'တော်လှန်ရေးကြီး အောင်မြင်မှ မှတ်ဆိတ်များ မြေကြမည်' ဟူ၍ အဓိဌာန် ပြုခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီမှအစ တော်လှန်ရေးတပ်သား သူပုန်များမှာ အားလုံးလိုလို မှတ်ဆိတ်များ ရှည်လျားကာ 'ဗိုလ်မှတ်ဆိတ်များ' 'ရဲဘော်မှတ်ဆိတ်များ' ဟူ၍ အမည်တွင်နေခဲ့ကြသည်။

ဤနေရာသည် လွတ်မြောက်သော နယ်မြေ ဆီးယားရာ တောင်ပေါ်တွင် ဖြစ်သည်။

ဤတံကြီးများသည် ကပ်စထရီ၏ တော်လှန်ရေး ဌာနချုပ် ဖြစ်သည်။ ဤနေ့ ဤရက်သည် ၁၉၅၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။ မေလ ၅ ရက်နေ့မှ စတင်ဆင်နွှဲခဲ့သော ဘာတစ်ခုတော့ အစိုးရ၏ ထိုးစစ်ကြီး သို့မဟုတ် ဆုံးသု၊ ဒဏ်ရာရသူ၊ လက်နက်ချသူ၊ ထွက်ပြေးသူ စသည်ဖြင့် စစ်သား ၁၂၀၀ ခန့် ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီး ဖရိဖရဲဖြင့် ပြိုကွဲခဲ့ရပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီကားစစ်ပွဲ၏ နည်းပရိယာယ်အရ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်း၍ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသော ရန်သူ့နောက်သို့ ထက်ကြပ်မကျွာ လိုက်လံ တိုက်ခိုက်ရန် ကပ်စထရီက သူ့ ရဲဘော် သူပုန် ခေါင်းဆောင်များနှင့် တိုင်ပင် ဆွေးနွေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် ဆီးယားရာ တောင်ပေါ် အခြေခံစခန်းတွင်

ခဲစစ်အဖြစ် ခုခံနေရသည့် အဆင့်မှ မြေပြန့်သို့ ဆင်းကာ ရန်သူနောက်ထပ်

ဤစစ်ဆင်ရေး ဆွေးနွေးပွဲတွင် ကပ်စထရိုက မိမိတို့ တပ်များနှင့် အခြား

အစိုးရ တပ်များသည် လောလောဆယ် ထိုးစစ်ကြီးတွင် အရေးနိမ့် ဖရိုဖရဲ တစ်ကွဲတစ်ပြား ဆုတ်ခွာ ပြေးကြသည်မှာ မှန်သည်။ သို့သော် ယခုအထိ လူအင်အား လက်နက်အင်အားတို့တွင် မိမိတို့ထက် အဆမတန် များပြားသော ပင် ရှိသေးသည်။ ထို့ပြင် ယခုလက်ရှိ မိမိတို့ အခြေခံ စခန်းဖြစ်သော ဆီးယား

ကပ်စထရိုသည် ဆေးပြင်းလိပ်တို့ကို လက်ျာဖက် လက်ကြားတွင် ထားစားရင်းက စားပွဲပေါ်တွင် ဖြန့်ထားသော မြေပုံပေါ်တွင် လက်ခလယ်ဖြင့် ထောက်ကာ ထောက်ကာ ရန်သူတပ်နှင့် မိမိတို့ တပ်များ တပ်စွဲထားရာ ဒေသပထဝီ အခြေအနေကို စိတ်ပါလက်ပါ ရှင်းလင်း ပြောပြနေသည်။

တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် သူ့နဘေးမှ ထိုင်နေသော ရဲဘော် ချေတွေ့စားရ ထိုင်နေရာမှ ရှေ့သို့ ကုန်းကာ မြေပုံကို ကြည့်ရင်း သူ့ ထင်မြင်ချက်ကို ဝင်တင်သည်။ တစ်ခါတစ်ခါတွင် ကပ်စထရိုနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေသော ရဲဘော် ဂါစီယာက မေးခွန်းများ ဝင်မေးသည်။

တံခေါင်းမိုးပေါ်သို့ တဖျောက်ဖျောက် ကျနေသော မိုးပေါက်သံသည် အခက်အခဲကလေးက စီးဝါး မမှန်တော့ဘဲ တဖြည်းဖြည်း စလေးလာသည်။ တစ်ပေါက်တစ်ပေါက် တစ်သံနှင့် တစ်သံ ဝေးလာသည်။

ကပ်စထရိုသည် အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို ဆက်၍ သုံးသပ်ပြသည် မှန်သည်။ မိမိတို့၏ လူအင်အား လက်နက် အင်အားသည် အစိုးရ တပ်များနှင့် မနှိုင်းသာ မယှဉ်သာလောက်အောင် နည်းပါးနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် စိတ်ဓာတ် အင်အား အနေဖြင့်မူ မိမိတို့ ရဲဘော်များသည် အစိုးရ တပ်သားထက် အဆပေါင်း ရာထောင်မက တက်ကြွနေကြသည်။ ယခင်ယခင်ကထက် ပို၍ ယုံကြည်ချက် ပြင်းပြနေကြသည်။

ထို့ပြင် လတ်တလော အစိုးရ ထိုးစစ်ကြီးကို ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲသွားအောင် လှန်မောင်းထုတ်လိုက်နိုင်ခြင်းကြောင့် မိမိတို့ ရဲဘော်များ စိတ်ဓာတ် တက်ကြွ လောလော အစိုးရတပ်သားများမှာ အဖတ်ဆယ်မရအောင် စိတ်ဓာတ် အကျကျဆင်းနေသည်။ မူလကတည်းက ကြေးစား စိတ်ဖြင့် စစ်တိုက်နေကြရသော တောတွေအဖို့ သူပုန်များကို တိုက်ရန် လုံးဝ စိတ်မပါတော့ဘဲ အရှုံးပေးရန်သော် နှိုးနှိုးကောင်း၊ လက်နက်ချရန်သော် လည်းကောင်း၊ ထွက်ပြေးရန်သော် လည်းကောင်း စိတ်စောကြသည်။ ဤစစ်ပွဲတွင် အချည်းနှီး အသေမခံနိုင်၊ အလဟဿ တွင် အနာတရ အဖြစ်မခံနိုင်ဟု သူတို့ အားလုံးလိုလို ဆုံးဖြတ်ထားကြသည်။

ဤအခြေအနေမျိုးတွင် မိမိတို့ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး သမားများအဖို့ အသိပေးကြမည်နည်း။ ရန်သူ စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြားနေစဉ် စိတ်ဓာတ် ချောက်ချားစဉ် ရှိသမျှ အင်အားကို စုစည်း၍ ရန်သူအခြေခံ စခန်းကို ဝင်ရောက် ထိုးစစ်တိုက်ခိုက်ရန်သာ ရှိတော့သည် မဟုတ်ပါလော။ ဤအခြေအနေ အချိန်နှင့် မိမိတို့ အဖို့ အခွင့်ကောင်း အခါကောင်း အကွက်ကောင်း ချက်ကောင်းပင် တွေ့ရှိပေးပါလော။

တစ်ဖန် ယခင်က မိမိတို့ ထောက်ခံ အားပေးသော်လည်း အစိုးရတပ် နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲမှုကို မခံရဲ၊ မခံနိုင်ကြသဖြင့် စိတ်ဓာတ်အားဖြင့်သာ ထောက်ခံနေကြသော ကျူးဘားပြည်သူများသည် ယခုကဲ့သို့ အစိုးရ ထိုးစစ်ကြီး တွင် တစ်ချက်စီး၍ သူပုန်တပ်များက အောင်ပွဲခံလိုက်ကြသည်တွင် အထင်အရှား တွေ့ရသကဲ့သို့ မြောက် ရဲရဲဝဲဝဲ ထောက်ခံအားပေးလာကြသည်ကို တွေ့နေရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကပ်စထရို ခေါင်းဆောင်သော သူပုန်တပ်များသည် ထိုးစစ်ကြီး ဆင်နွှဲကြရန် ဤ ဆွေးနွေးပွဲမှ တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ဤစစ်ဆင်ရေး အစီအစဉ်အရ သူပုန်တပ်များသည် ဆီးယားဘောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာကာ ကာမာရွေးပြည်နယ်ကို ဖြတ်ကျော်၍ လာဗီလာပြည်သို့ ချီတက်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ပြည်နယ်တွင် အစိုးရတပ်များ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းပြီးနောက် စန့်တကာလာရာမြို့ကို ချီတက် သိမ်းပိုက်ကြရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ယင်းသို့ လာဗီလာပြည်နယ်သို့ ချီတက်၍ စန့်တကာလာရာမြို့ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ပါက ကျူးဘားပြည် အရှေ့ပိုင်း အနောက်ပိုင်းကို ဖြတ်ကျော်နိုင်ပြီး တပ်များကို မုချအပိုင်စီး ချေမှုန်းနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ကပ်စထရိုသည် အဆိုပါ ခရီးရှည် ချီတက်တိုက်ခိုက်ကြမည့် တပ်များကို

ခေါင်းဆောင်ရန်အတွက် တပ်မှူး ချော့ဇွေးဇားကို တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ ဇားဇားသည် ပြောက်ကျား တိုက်ခိုက်ရေးတွင် သဘောတရားအရော လက်တွေ့အဖက်ဖက်က ကြွယ်သူတစ်ဦးအဖြစ် တစ်နေ့တခြား ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့ပြန်၍ ချော့ဇွေးဇားနှင့်တွဲဖက်၍ တပ်များအား ကွပ်ကဲရန် တာဝန်ကိုမှ တိုက်ခိုက်ရေးဖက်တွင် နာမည်ကြီးလှသော တပ်မှူး ကာမီလိုကို လွှဲအပ်လိုက်ကြသည်။

တပ်မှူး ချော့ဇွေးဇားနှင့် ကာမီလိုတို့သည် လက်ရွေးစင် ရဲဘော်များဖြင့် စတင် ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ဤ ရဲဘော်အားလုံးတို့မှာ တိုက်ပွဲ အမျိုးမျိုးတွင် နှံ့ခဲ့ကြပြီးသော ပွဲတိုင်းကျော် ရဲဘော်များ ဖြစ်ကြ၍ အဖက်ဖက်က ထူးထူးဆန်းဆန်း ရကာ ခံနိုင်ရည်ရှိပြီး လူများ ဖြစ်ကြသည်။

ချော့ဇွေးဇားသည် ခရီးရှည် ချီတက်သည့် တပ်များကို စစ်ကြောင်းနှစ်ကြောင်း ခွဲ၍ ချီတက်စေခဲ့သည်။ ပထမ စစ်ကြောင်းကို မော်စတီလမ်းမကြီးအား ဗဟိုပြုကာ ချီတက်စေ၍ ဒုတိယစစ်ကြောင်းကိုမူ မြောက်ပင်လယ်ကမ်းနား တစ်ဝိုက်မှ ဖြတ်ကျော် ချီတက်စေခဲ့သည်။

ဤခရီးရှည် ချီတက်ပွဲကြီးမှာ သူတို့ မူလ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ခက်ခဲ ကြမ်းတမ်းလှသော ခရီးကြမ်းပင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ကာမီလိုသည် နယ်ကို မြောက်ပိုင်းမှ ဖြတ်ကျော် ချီတက်ရာ၌ ပင်လယ်ကမ်းစပ်နှင့် နီးသည့် နွဲ့များနှင့် နုံးများ ပေါများလှရာ ရဲဘော်များမှာ သဲတော နုံးတောထဲတွင် ခက်ခဲခဲ ချီတက်ခဲ့ကြရသည်။ စက်တင်ဘာ၊ အောက်တိုဘာလများအတွင်းဖြစ်၍ မိုးရေမကုန်သေးဘဲ ရှိနေရာ မိုးကလည်း နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဆိုသလို ရွာနေပြန်သဖြင့် ရဲဘော်များမှာ မိုးထဲရေထဲတွင် ပင်ပန်းဆက်ခံစွာ ချီတက်ခဲ့ကြရသည်။

ချော့ဇွေးဇားသည် သူ၏ စစ်ကြောင်းများကို များသောအားဖြင့် ဖက်များတွင်သာ ချီတက်စေခဲ့သည်။ နေ့ခင်းဘက်တွင်မူ လုံခြုံစိတ်ချရသော လျှို့ဝှက်မြောင်းများနှင့် ကျောက်တောင်ကျောက်ဆောင်များအတွင်း ခိုအောင်း၍ အစားယူစေခဲ့သည်။ ယင်းကို ညဖက်တွင်သာ ချီတက်စေခြင်းမှာ ရန်သူ ကင်းထောင့်လေယာဉ်များ ရန်ကို စိုးရိမ်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍သာ ရန်သူကင်းထောက် လေယာဉ်တစ်စင်းတလေက မိမိတို့တပ်များ ချီတက် နေကြသည်ကို တစ်စွန်းတစ်စ တွေ့မြင်သွားပါက မိမိတို့တပ်များမှာ နှစ်ဖက်ညှပ်၍ အတိုက်ခံရမည်မှာ သေချာသလောက် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ပါမည်မျှပင် ခက်ခဲစေကာမူ ညဖက်တွင်သာ တပ်များကို ချီတက်စေခြင်း ဖြစ်သည်။ ရန်သူ၏ တောအုပ်များကို ဖြတ်ကျော် ချီတက်ရ၍ ရန်သူ အစိုးရ ကင်းထောက်

လေယာဉ်များမှ စိတ်ချရသည့် အခါမျိုးတွင်သာ နေ့ဘက်တွင် ချီတက်စေခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ရဲဘော်များမှာ ပြောက်ကျား တိုက်ပွဲများတွင် လက်တွေ့အား သဘောတရားပါ ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်ခဲ့သူများ ဖြစ်ကြသည့်ပြင် အဖက်ဖက်က ထူးထူးဆန်းဆန်းပေးရ၍ အဆင်းရဲ အပင်ပန်းခံနိုင်ဆုံး လက်ရွေးစင် ရဲဘော်များ ဖြစ်ကြရာ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့ရသမျှ 'သစ်ငုတ်ကို ခင်ဖြူ၊ ဆူးကိုမွေ့ရာ၊ ရွံ့နှံ့ကို ကမ္မလာ' အဖြစ် သဘောထားကာ စိတ်ဓာတ် တက်ကြွစွာ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။

ချော့ဇွေးဇားသည် ပြောက်ကျားစစ်ပွဲ၏ သေနင်္ဂဗျူဟာ သဘောတရားများကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လေ့လာ၍ လက်တွေ့နှင့် ဟပ်မိအောင် အသုံးချတတ်သူ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် သူသည် တရုတ်ပြည်ကြီးတွင် ဂျပန် ဆန့်ကျင်ရေး စစ်ပွဲနှင့် ခရီးရှည် ချီတက်ပွဲကြီးကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့သော တရုတ် ကွန်မြူနစ် ပါတီခေါင်းဆောင်ကြီး မော်စီတုံး၏ ပြောက်ကျား သေနင်္ဂဗျူဟာနှင့် နည်းပရိယာယ်များကို ကျေညက်စွာ လေ့လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ သူသည် ယခု ကျူးဘားပြည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးတွင် ကွပ်ကဲ ဦးဆောင်နေရသော ဤ ခရီးရှည် ချီတက် တိုက်ခိုက်သည့်စစ်ကြောင်းတွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး မော်စီတုံး၏ သဘောတရားများကို လက်တွေ့နှင့် ကိုက်ညီအောင် ကျင့်သုံးနိုင်ခဲ့သည်။

ချော့ဇွေးဇားနှင့် သူ့ရဲဘော်များသည် ယင်းသို့ ခရီးရှည်ချီတက်ရမည့် စစ်ကြောင်းတွင် အစိုးရတပ်များနှင့် ပက်ပင်းတိုးမိ၍ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများ တိုက်ခိုက်ကြရသည်။ အချို့နေရာများတွင် တိုက်ပွဲများမှာ ပြောပလောက်အောင် ကြီးကျယ် သော်လည်း အချို့ နေရာများတွင်မူ အတော်အတန်ကြီးကျယ်သည့် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့၍ နှစ်ဖက်စလုံးမှ အကျအဆုံးများ ရှိခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ချော့ဇွေးဇားသည် မိမိတပ်များ ချီတက်ရာ လမ်းကြောင်းတွင် အချို့ ယုံကြည် စိတ်ချရသော ကျေးရွာများ၌ တစ်ရက် နှစ်ရက်ဆိုသလို အနားယူရင်း တပ်သားသစ် စည်းရုံးရေးကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ရသည်။ လူထု တရားပွဲများ အစီအမံတက်ဆင်း ဆွေးနွေးပွဲများကို အလျင်းသင့်သလို ပြုလုပ်၍ မိမိတို့ တပ်ကြောင့် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရကို လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ပုန်ကန်သည်များကို ဖမ်းလင်းပြသည်။ မိမိတို့၏ တော်လှန်ရေးသည် တရားမျှတမှု ရှိ၍ မှချအောင်ရမည် ဖြစ်ကြောင်းကို ဆွေးနွေးကြသည်။ မိမိတို့ တော်လှန်ရေး အစိုးရ တက်အပြီးနောက် ကျူးဘားပြည်သူလူထုကြီး၏ စားဝတ်နေရေး ဖူလုံမှုအတွက်

မည်သို့မည်ပုံ ဆောင်ရွက်မည် စသည်များကို အသေးစိတ် ပြောပြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ချီတက်ရင်း တိုက်ခိုက်၍ တိုက်ခိုက်ရင်းဖြင့် စည်းရုံးခဲ့ရာ တိုက်ပွဲများတွင် ကျဆုံး ဒဏ်ရာရသူများ ရှိခဲ့သော်လည်း ချေဥစ္စာများ၏ တပ်မ အင်အား နည်းပါး မသွားရုံမျှမက မူလ အိုရိယန်တေနယ်မှ စတင် ချီတက်ခဲ့စဉ် ကထက်ပင် တပ်သားဦးရေ များပြားလာခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း ကျူးဘား တစ်ပြည်လုံးတွင် တော်လှန်ရေး ဒီရော့ အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ရိုက်ခတ်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ မြို့ကြီးပြကြီးတိုင်းတွင် မြေအောက် လှုပ်ရှားမှုများမှာ နေရာ အနှံ့အပြား ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ပွားနေခဲ့သည်။ အစိုးရတပ်များ ချီတက်ရာ ခရီးတစ်လျှောက် ကားလမ်းများ၊ ရထားလမ်းများမှာ လမ်းများ တံတားများ ပျက်ဆီးခြင်းခံရ၍ အဆက်အသွယ်များ ပြတ်တောက်ကုန်ကြသည်။ အစိုးရ လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ သိုလှောင်ရာ ဝိုင်းခေါင်များ၊ လက်နက်ရုံများ မှာလည်း မကြာခဏ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးခြင်း ခံနေရသည်။ စားဝတ်နေရေး ကူ တည်း လွန်းလှသဖြင့် ဘာတစ္ဆေတ အစိုးရအပေါ် မကျေနပ်မှုများမှာလည်း တစ်နေ့တခြား ပိုမို များပြားလာခဲ့သည်။

မြို့ကြီးပြကြီးများတွင် ယင်းသို့ အုံကြွ လှုပ်ရှားမှုများ ပေါ်ပေါက်နေသည့် ကျေးလက် တောရွာများတွင်လည်း တော်လှန်ရေးကို အတိအလင်း ထောက်ခံ အားပေးမှုများ တစ်နေ့တခြား ကြီးထွားလာခဲ့သည်။ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး ထဲသို့ ကာယကံမြောက် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပါဝင်တိုက်ခိုက်သူများမှာလည်း တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ အရေအတွက် ပိုမိုများပြားလာခဲ့သည်။

ချေဥစ္စာများနှင့် ကာမိလိုတို့ ခေါင်းဆောင်သော ပထမ ခရီးရှည် ကြောင်းနှင့် ဒုတိယ ခရီးရှည် စစ်ကြောင်းများသည် အထက်ပါအတိုင်း စနစ်တကျ လာရာ မြို့ဆီသို့ ဦးတည် ချီတက်နေခိုက် အခြား တပ်မတစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျေမာသည် ဘတိယ စစ်ကြောင်း တစ်ကြောင်းကို ဦးစီးကာ စနစ်တကျရှိမြို့ကို ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်ရန် ချီတက်ခဲ့ကြသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ကပ်စထရီသည် အမှတ်တစ် တပ်ဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်ဆွဲ ဆီးယားများ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာကာ အစိုးရတပ်များကို ဒလကြမ်း ဝင်တိုက်ခဲ့သည်။ ဂီဆာကွန်ထရာ၊ မာအက်စထရာ၊ မတ်ဖိုစသော ဒေသများတွင် ကပ်စထရီ၏ အမှတ်တစ် တပ်ဖွဲ့နှင့် အစိုးရတပ်များ အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြရာ နောက်ဆုံးတွင် အမှတ်တစ် တပ်ဖွဲ့သည် စနစ်တကျရှိမြို့အနီး ပါးလ်မာဆိုဒီဒေါ နိုဒေသအထိ ချီတက် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ကပ်စထရီ၏ ညီဖြစ်သူ ရော့

ကပ်စထရီသည်လည်း အရှေ့ဘက် စစ်မျက်နှာမှ စစ်ကြောင်း တစ်ကြောင်း ဖွင့်ကာ အပြင်းအထန် ထိုးစစ်ဆင်လာခဲ့ရာ ဖရန့်ပါယီးစ်ဒေသတွင် အစိုးရ စစ်တန်းလျား ၁၇ ခုကို တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် ကျူးဘားပြည်၏ အလယ်ပိုင်းနှင့် အရှေ့ပိုင်းဒေသများတွင် သူပုန်တပ်များက တိုက်ပွဲများ တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲ တိုက်ခိုက်အောင်မြင်လာခဲ့ရာ နိုဝင်ဘာ ၁၁ ပထမပတ်အတွင်း ချေဥစ္စာများနှင့် ကာမိလိုတို့၏ တပ်များသည် လပ်စီ သာပြည် နယ်တစ်ခုလုံးကို သိမ်းပိုက်ကာ ကျူးဘားပြည်အား အရှေ့ပိုင်းနှင့် အနောက်ပိုင်းကို အဆက်အသွယ်များ ဖြတ်တောက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ချေဥစ္စာများသည် ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် လပ်စီ ဇီလာပြည်နယ်၏ မြို့တော် စန်တာကလာရာမြို့ကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ရုံမျှမက နောက်ဆုံး ရောက်ရှိလာသော အစိုးရတပ်၏ စစ်ကူတပ်သားများနှင့် လက်နက် ခဲယမ်း မီးကျောက်များ တင်ဆောင်လာသော စစ်ရထားများကိုပါ အပိုင်စီး၍ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ ကြသည်။

ဤရက်များအတွင်းမှာပင် ကပ်စထရီနှင့် ရော့လ် ကပ်စထရီတို့ ခေါင်း ဆောင်သော အရှေ့ဘက် စစ်မျက်နှာမှ စစ်ကြောင်းနှစ်ကြောင်းသည် တစ်လုံး တစ်စည်းတည်း ပူးပေါင်းမိကြပြီး စန်တီယာဂိုမြို့ကို ဝိုင်းဝန်း ပိတ်ဆို့ထားခဲ့ရာ ဤ မြို့တော်မှာ ကျူးဘားပြည် တစ်ပြည်လုံးနှင့် အဆက်အသွယ်များ ပြတ်တောက် ခဲ့ရသည်။

ကျူးဘားပြည် အလယ်ပိုင်းနှင့် အရှေ့ပိုင်းပြည်နယ်များတွင် သူပုန်တပ် များက အစိုးရ တပ်များအား အပြင်းအထန် ထိုးစစ်ဆင်၍ တစ်မြို့ပြီးတစ်မြို့ သိမ်းပိုက်နေချိန်တွင် အနောက်ပိုင်း ပြည်နယ်များ ဖြစ်ကြသော ဟာဗာနာ၊ အတန်ဇာတ်နှင့် ပိုင်းနား ဒလ်ရီယိုပြည်နယ်များတွင်လည်း ပြောက်ကျားများ တက်ချက်ကြောင့် အစိုးရတပ်များမှာ မလှုပ်သော မယုက်သာဘဲ ချောင်းမြောင်း တိုက်ခိုက်မှုများ၊ ချုံခိုတိုက်ပွဲများ၊ ဒီလစ်ဝင်စီးမှုများကို ခံနေခဲ့ကြရသည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်၏ နောက်ဆုံး နေ့ရက်ဖြစ်သော ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့တွင် အစိုးရ တပ်မူ ကာမိလိုသည် ယာဂွာဂျေးခံတပ်ကို အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက် ခဲ့ပြီးနောက် စန်တာကလာရာမြို့ကို သိမ်းပိုက်ကာ အစိုးရတပ်ကို နောက်ဆုံး တိုက်ခိုက်ရန် အားသွန်၍ ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသော ချေဥစ္စာများ၏ တပ်များ ရှိရာသို့ စစ်ကူအဖြစ် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ဤနေ့မှာပင် ကပ်စထရီ၏ တပ်များသည် ဝှစ်တာနာမိမြို့သို့ သိမ်းပိုက်

နိုင်ခဲ့၍ ရောလကပ်စထရီ၏ တပ်များမှာလည်း စန်တီယာဂိုမြို့နှင့် မိုင်အနည်းငယ်
အကွာတွင် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

သို့နှင့်ပင် ၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့သည် ကုန်ဆုံးလွှဲ
မြောက်၍ ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ တစ်ရက်နေ့သို့ ကူးပြောင်း ရောက်ရှိလာ
ခဲ့သည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်။

ဤနေ့ ဤရက်သည် နှစ်ဟောင်းကုန်၍ နှစ်သစ်ကူးသော နေ့ ဖြစ်သည်
ကမ္ဘာ့ပြည်သူတို့အဖို့ နှစ်သစ်ပြောင်း၍ နှစ်ဟောင်း ကုန်ခဲ့သော ဤ
ဤရက်သည် ကျူးဘားပြည်သူတို့အဖို့ စနစ်ဟောင်း ချုပ်ငြိမ်း၍ စနစ်သစ်
ကူးပြောင်းခဲ့သော နေ့ထူးနေ့မြတ်ကြီးပင် ဖြစ်သည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤနှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ နံနက် ၂ နာရီ
မိနစ် တိတိ အချိန်တွင် အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာသည် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်
သော လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး တပ်များ၏ အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ချီတက်
တိုက်ခိုက်လာမှုကို မခုခံ မတားဆီးနိုင်တော့ဘဲ လောယဉ်ပျံ တစ်စင်းပေါ်
တက်ကာ ကျူးဘားပြည်မှ တစ်ခါတည်း ထွက်ပြေးခဲ့သောကြောင့်တည်း။

ဤနေ့ ဤရက်မှာပင် စန်တီယာဂိုမြို့သည် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်
တော်လှန်ရေးသမားများ လက်သို့ ခြွင်းချက်မရှိ ကျရောက်ခဲ့သည်။

ဤနေ့ ဤရက်မှာပင် ဆီးယားရားတောင်ပေါ်မှ လူ ၁၂ ယောက် သေဆုံး
၁၂ လက်ဖြင့် စတင်ခဲ့သော ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကြီးသည် ကျူးဘား ပြည်
လူထုကြီး၏ တစ်ခဲနက် ထောက်ခံမှုဖြင့် ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ နောက်ဆုံးအောင်ပွဲ
ခံယူခဲ့ကြသည်။

နှစ်ဟောင်းချုပ်ငြိမ်း၍ စနစ်ဟောင်းလည်း ပျက်ပြုန်းခဲ့ပေပြီ။

နှစ်သန်းဆန်း၍ စနစ်သစ် လန်းခဲ့လေပြီတကား။

တတိယပိုင်း

တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင် ကပ်စထရီ

(၁၉၅၉-)

တော်လှန်ရေး အဖျက်သမား သတိထား

နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာမှာ ကျုပ် အလုပ် လုပ်လာခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၃၀ အတွင်း ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအတွက် ဆိုးဝါးတဲ့ သတင်းများတွေ၊ မဟုတ်မမှန်တဲ့ လုပ်ကြံမှုတွေနဲ့ အင်မတန် လွှဲမှားတဲ့ သတင်းအရေး အသားမျိုးတွေကို တစ်ခါမှ မတွေ့ခဲ့ရဖူးပါဘူး။

(ဟားဘတ်မက်သယူး၏ မိန့်ခွန်း)

အမေရိကန်ပြည်၏ နယူးယောက်တိုင်း (NEW YORK TIMES) သတင်းစာ အယ်ဒီတာ အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးဖြစ်သူ မစ္စတာ ဟာဘတ်မက်သယူးသည် ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်နေ့က 'အမေရိကန် သတင်းစာ အယ်ဒီတာများ အသင်းကြီး' တွင် အထက်ပါအတိုင်း အတိအလင် ပြောဆိုခဲ့သည်။

သူသည် ကျူးဘားပြည်တွင် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး စတင်ခဲ့စဉ်ကတည်းက ကပ်စထရီရှိရာ ဆီးယားရားတောင်ပေါ်သို့ ခက်ခက်ခဲခဲ စွန့်စွန့်စားစား သွားရောက်တွေ့ဆုံကာ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာ့သို့ ပထမဆုံး သတင်းပေးခဲ့သော သတင်းစာဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ အစိုးရသည် ကပ်စထရီခေါင်းဆောင်သော ကျောင်းသား လူငယ် တော်လှန်ရေးသမားတစ်စု၏ သတင်းများကို ကျူးဘားပြည်သူများ မကြားရ မသိရလေအောင် အစွမ်းကုန် ဖုံးကွယ်ထားခဲ့သည်။ ဖုံးကွယ်မဖြစ်သည့် သတင်းများကိုလည်း အမှန်ကို အမှားလုပ်ကာ အဖြေကို အမဲသုတ်၍ လုပ်ကြံသတင်း လွှင့်ခဲ့သည်။

သို့သော် အမှန်တရားဟူသည် ကြာရှည်စွာ ဖုံးကွယ်၍ မရစေကောင် ဖြစ်ရကား အထက်ဖော်ပြပါ ဟားဘတ်မက်သယူး၏ 'ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်' သတင်း ပေးချက်အရ ကပ်စထရီ အမှူးပြုသော ကျူးဘား တော်လှန်ရေးသမားများသည် ဘာတစ္စတာ လုပ်ကြံသတင်းပေးသလို 'လူဆိုး၊ ဓားဖြဲ၊ ကွန်မြူနစ် ဩဇာခံမူ မဟုတ်ကြဘဲ မိမိတို့၏ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအတွက် တောထဲ တောင်ထဲတွင် ဆင်းဆင်းရဲရဲ ငတ်ငတ်ပြတ်ပြတ်နှင့် တကယ့် ယုံကြည်ချက်အရ ရိုးသား တော်လှန်တိုက်ခိုက်နေကြသူများ ဖြစ်ကြောင်း ကျူးဘားပြည်သူများနှင့် တကမ္ဘာ့ပြည်သူများကပါ သိလာကြသည်။ နားလည်၍လာကြသည်။

သို့သော် ကျူးဘားပြည်သူများ သိနားလည်ကြသလို ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ သိနားလည်ကြသလို မသိ နှားမလည်ကြဘဲ ဖြစ်နေကြသော လူမျိုးတစ်ချို့ ရှိနေခဲ့ သည်။ ထိုလူမျိုးများကား အမေရိကန်လူမျိုး၊ အမေရိကန် ပြည်သူများ ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဟားဘတ်မက်သယူး အပါအဝင် ကမ္ဘာ့သတင်းစာဆရာများက ရေးသားပေး ကြသမျှ သတင်းများမှာ အမေရိကန်ပြည်သို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အမဲကို အဖြူဖြစ်၊ အဖြူကို အမဲဖြစ်အောင် ညစ်ပတ်စွာ လဲကြုတ်လုပ်၍ ဇောထိုး မိုးမျှော် ရေးသား ဖော်ပြခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

'ကပ်စထရီ သေပြီ'၊ 'ကပ်စထရီ တိုက်ပွဲတွင် ကျပြီ' ဟူသော သတင်း များသည် လည်းကောင်း၊ 'သူပုန်တပ်များကို ချေမှုန်းလိုက်ခြင်း'၊ 'သူပုန်များ ဖရိဖရဲ ဆုတ်ခွာ ထွက်ပြေးကြခြင်း' ဟူသော သတင်းများသည် လည်းကောင်း အမေရိကန် သတင်းစာများတွင် မဖတ်ချင် အဆုံး စာလုံးမဲကြီးများဖြင့် နေထိုင် ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံး ၁၉၅၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ၊ နိုဝင်ဘာ၊ ဒီဇင်ဘာလများအတွင်း သူပုန်တပ်များက အကြီးအကျယ် ထိုးစစ်ဆင်၍ ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးတွင် သဲသဲမဲမဲ တိုက်ပွဲများ ဆင်လာသည့် အချိန်အထိ အမေရိကန် သတင်းစာများသည် ဘာတစ္စတာ အစိုးရတပ်များက သူပုန်များအား 'ချေမှုန်း' လိုက်သည့် သတင်းများကို အသားပေး ရေးသားနေကြဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ကုန်ကုန် ပြောရမည် ဆိုပါက ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော သူပုန်များက တစ်မြို့ပြီး တစ်မြို့ တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ကာ တစ်ပြည်လုံး တော်လှန်ရေး ရေ အရှိန်ပြင်းစွာ တက်လာ၍ ဘာတစ္စတာ ကိုယ်တိုင် ကျူးဘားပြည်မှ ထွက်ပြေး ရန် အထုပ်အပိုး ပြင်နေရသည့် ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့ ညနေအထိ အမေရိကန်

သတင်းစာများသည် အမေရိကန် ပြည်သူများအား 'မျက်စိကို သဲနှင့် ပက်၍ အမှန်ကို ဖုံးကွယ်ထားခဲ့ကြသည်။

'အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု တစ်ဝန်းလုံးမှ သတင်းစာများ၊ ရုပ်မြင်သံကြားများနှင့် ရေဒီယိုများသည် ထိုနေ့ ညနေက ကျူးဘားပြည်နှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းများ ရေးသား ဖော်ပြထုတ်လွှင့်ကြသည်မှာ ထူးဆန်း လှပေသည်။ ကျူးဘားပြည်မှ လာသော ကြေးနန်းသတင်း တစ်ရပ်က စစ်ပွဲတွင် ဘာတစ္စတာ အစိုးရတပ်များက အောင်ပွဲဆင်နေသည်။ လုံးဝ အောင်ပွဲခံလိုက်ပြီဟူ၍ ဖော်ပြသည်။ ထိုနေ့ ညနေထုတ် သတင်းစာ အတော်များများက 'ကျူးဘား သူပုန်များ ဖရိဖရဲ ပြိုကွဲကုန်ပြီ' ဟူ၍ ခေါင်းစီးတပ်ကာ ရေးသားခဲ့ကြသည်။'

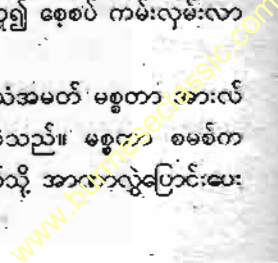
('ကျူးဘား၊ ကပ်စထရီနှင့်တရားဥပဒေ' စာမျက်နှာ ၂၆)

သို့ဖြစ်ရာ နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာမှ ဟားဘတ်မက်သယူး ပြောဆို သည့်အတိုင်း ကျူးဘား တော်လှန်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အမေရိကန် သတင်းစာ များသည် 'အဆိုးဝါးဆုံး အလွဲမှားဆုံး မဟုတ်မမှန်ဆုံး' လုပ်ကြံ သတင်းများကို ချီခဲကြသည်မှာ ထင်ရှားလှသည်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတွင် အမေရိကန် သတင်းစာများက ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲဆင်ရန် 'မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ' ဖြစ်နေသည့် အချိန်အထိ အဖြူကို အမဲဖြစ်အောင် လုပ်ကြံရေးသားနေကြသလို ကျူးဘားပြည်ရှိ အမေရိကန် အမတ် အမှူးပြုသော အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများကလည်း ကျူးဘား တော်လှန်ရေးကို နောက်ဆုံး အချိန်အထိ ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်ခဲ့ကြသည်။

ဘာတစ္စတာ အစိုးရ ပြုတ်ကျရန် လက်နှစ်လုံးလောက်သာ လိုတော့သည့် အချိန်တွင် အစိုးရတပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျင်နရယ် ကန်တီလိုသည် သူပုန်များနှင့် စေ့စပ်ရေး လုပ်ရန် စကားကမ်းလှမ်းလာသည်။ သူက ဘာတစ္စတာ လက်ရဖမ်းဆီးပြီးနောက် တိုင်းပြည်အာဏာကို ကပ်စထရီခေါင်းဆောင်သော သူပုန်များလက်သို့ အမြန်ဆုံး လွှဲပြောင်းပေးပါမည်' ဟူ၍ စေ့စပ် ကမ်းလှမ်းလာ သည်။

သို့သော် ဤကမ်းလှမ်းချက်မှာ အမေရိကန် သံအမတ် မစ္စတာ အားလ် နီ၏ ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် ပျက်ပြားသွားခဲ့သည်။ မစ္စတာ စမစ်က အစိုးရတပ်များ လက်နက်ချ အညံ့ခံ၍ သူပုန်များ လက်သို့ အာဏာလွှဲပြောင်းပေး

မည် အစီအစဉ် ပျက်ပြားသွားစေရန်အတွက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကန်တီလိုနှင့် တွေ့ဆုံ ကာ ကြားပြတ် အာဏာသိမ်းပွဲ တစ်ခု ပြုလုပ်ရန် အကြံပေးခဲ့သည်။ ဤအာဏာ သိမ်းပွဲကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကန်တီလို ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

ဘာတစွတာ ထွက်ပြေးပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကန်တီလိုက လက်နက်ကိုင် တပ်များကို ဦးစီး၍ အာဏာသိမ်းရန် အကြံအစည်ကို မစွတာ စမစ်က ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက်ပြုကာ စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မစွတာ စမစ်သည် တိုင်းပြည်၏ အာဏာကို သမားရိုးကျ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ထံ လွှဲပြောင်းရောက်ရှိစေရန် လွန်ခဲ့သော နှစ်လခန့် က စ၍ ကြံစည် ကြိုးပမ်းလာခဲ့သည်။

(၁၉၅၆- ဇန်နဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့ထုတ် နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာမှ)

တစ်ဖန် ဘာတစွတာကလည်း တိုင်းပြည်မှ ထွက်မပြေးမီ တရားလွှတ် တော်ချုပ်မှ တရားဝန်ကြီး တစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါက်တာ ကားလော့စ်အား သမ္မတ အဖြစ် လွှဲပြောင်းခန့်အပ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဘာတစွတာက သမ္မတ အသစ်တစ်ဦး ခန့်အပ်ခဲ့သည့် သတင်းကို ကပ်သေရီသည် ဇန်နဝါရီလ တစ်ရက်နေ့ နံနက် ၉ နာရီ အချိန်ကာလတွင် အိုရီယန်တေ ပြည်နယ်အတွင်း ရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာ၌ ရှိနေစဉ် ကြားသိခဲ့ရသည်။

စင်စစ် ဘာတစွတာသည် တိုင်းပြည်၏ အာဏာကို အခြား သမ္မတ တစ်ဦး ခန့်အပ်၍ လွှဲပြောင်းပေးသွားခဲ့ခြင်းမှာ ပြည်သူများအား နောက်ဆုံး အချိန်အထိ တစ်ပတ်ရိုက် လှည့်စားသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် မိမိအား မကျေနပ်၍ တော်လှန်ကြေကြေသော ကျူးဘားပြည်သူများအား သမ္မတအဖြစ်မှ မိမိနုတ်ထွက်သွားခဲ့ပြီး အခြား သမ္မတအသစ် တစ်ဦးအား အာဏာ ကို လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်သဖြင့် ဆက်လက်၍ တော်လှန်တိုက် ခိုက်နေစေ မလိုတော့ဟု ယူဆသွားစေရန် လှည့်စားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအချက်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ရိပ်စားမိသော ကပ်စထရီသည် အဆိုပါ သတင်းကို ကြားလျှင်ကြားချင်း စစ်မျက်နှာ အသီးသီးမှ တပ်မှူးများအား တိုက်ပွဲများကို ဆက်လက် တိုက်ခိုက်သွားကြရန် ဝိုင်းယာလက်ဖြင့် အမိန့်ပေးခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် သူသည် 'သူပုန် အသံလွှင့်ဌာန' မှ နေ၍ နောက်ထပ် အာဏာသိမ်းခြင်း၊ အာဏာလွှဲပြောင်းပေးခြင်းများကို လုံးဝ ယုံကြည်အားကိုးမကြေကြန့်။ ဘာတစွတာ အစိုးရတပ်များ ခြွင်းချက်မရှိ လက်နက်ချ အညံ့ခံသည်အထိ

ဆက်လက် တိုက်ခိုက်သွားရန် လိုအပ်ကြောင်းများကို ကျူးဘားပြည်သူများအား အသံလွှင့် ပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မိမိတို့ တော်လှန်ရေးတပ်များ မသိမ်းပိုက် ရသေးဘဲ ကျန်ရှိနေသော မြို့ကြီးပြကြီးများတွင် အထွေထွေ သပိတ်ကြီးမှောက် ၌ လက်ရှိ အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားကို အပြီးအပိုင် ချေမှုန်း ပစ်ကြရန် လှုံ့ဆော် ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီ၏ နောက်ဆုံး အမိန့်အရ တော်လှန်ရေး လက်နက်ကိုင်တပ် များသည် ဘာတစွတာ၏ လှည့်စားမှုကို နားမယောင်ကြဘဲ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲ များသို့ သဲသဲမဲမဲ ဆက်လက်၍ တိုက်ခဲ့ကြရာ စီယန်ဖူးဂိုးမြို့မှ အစိုးရတပ်များ သည် ရေတပ်ခန်းတွင် သူပုန်တပ်မှ ဗိုလ်မှူး ဝီလျံထံတွင် လက်နက်ချ အညံ့ခံ ခဲ့ကြသည်။

စန်တာကလေးမြို့မှ အစိုးရ တပ်သည်လည်း ချေစွေစားစား ခေါင်းဆောင် သော သူပုန်တပ်များ၏ ရွပ်ရွပ်ချွတ်ချွတ် တိုက်ခိုက်မှုဒဏ်ကို မခံနိုင်ကြတော့ဘဲ ထွက်ခွာခဲ့ရ၍ မြို့ကို အပ်ခဲ့ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ဖြစ်သော ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့ နံနက် အာရုံတက်အချိန် တွင် မိဒယ်ကပ်စထရီသည် တော်လှန်ရေး လက်နက်ကိုင်တပ်များကို ဦး ဆောင်၍ ဇန်တီယာဂိုမြို့တွင်းသို့ ချီတက် ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ အစိုးရ တပ်များသည် နှစ်ကားဒါး စစ်စခန်းတွင် ကပ်စထရီအား ခြွင်းချက်မရှိ လက်နက်ချ အစွဲ သေးခဲ့ကြသည်။

ဤမွန်ကားဒါး စစ်စခန်းသည်ကား လွန်ခဲ့သော ၆ နှစ်ခန့်က ပထမဆုံး တော်လှန်ရေး ပွဲဦးထွက်အဖြစ် ကပ်စထရီခေါင်းဆောင်၍ ဝင်ရောက်စီးနင်းတိုက် ခိုက်ခဲ့ကြသော စစ်စခန်းပေတည်း။ ၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်နေ့က အဆိုပါ ပွဲဦးထွက် တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲတွင် ရဲဘော်ပေါင်း ၇၀ ကျော် အသက် ဆုံး၍ အရှုံးကြီး ရှုံးခဲ့ရသော ဤမွန်ကားဒါး စစ်စခန်းတွင် ယခု ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင်မူ အနိနှင့် အနက်ရောင် ခြယ်ထားသော တော်လှန်ရေး အင်အားသည် တလူလူ လွှင့်နေခဲ့ပေပြီ။

ကပ်စထရီသည် ဇန်တီယာဂိုမြို့တွင် ကြာကြာမနေဘဲ ထိုနေ့မှာပင် အမှတ် ၁၀၀ စစ် တပ်ဖွဲ့ကို ဦးဆောင်၍ ဟာဗားနားမြို့သို့ ချီတက်လာခဲ့သည်။ ဟာဗားနား မြို့သည် ကျူးဘားပြည်၏ မြို့တော်ဖြစ်ရာ မြို့တော်ကို သိမ်းပိုက်၍ တရားဝင် အစိုးရ ဖွဲ့သွားရန်နှင့် အုပ်ချုပ်ရေး လုပ်ငန်းများကို နေသားတကျ ဖြစ်အောင် စီစဉ်ရန် အရေးတကြီး လိုအပ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

စန်တီယာဂိုမြို့မှာ ကပ်စထရီ စတင် ချီတက်ခဲ့သည့် နောက်တစ်နေ့ နေ့နံပါတ် ၃ ရက်နေ့တွင် ချော့ဗွေးဗားရားနှင့် ကာစီလိုတို့ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေး တပ်သားများသည် ဟာဗားနားမြို့ကြီးကို လုံးဝ အပြီးအဆုံး သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ကျူးဘားပြည်သူများအား အနှစ်နှစ်အလလက အဓမ္မ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးလာခဲ့သော အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ အစိုးရသည် ကြီးမား ပြင်းထန်လှသော တော်လှန်ရေး လှိုင်းတံပိုးများအောက်တွင် စုန်းစုန်းမြုပ် ပျောက်ကွယ်ပျက်စီးခဲ့ပေပြီ။

ကျူးဘားပြည်သူများသည် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်၍ ချီတက်လာသော တော်လှန်ရေး လက်နက်ကိုင် တပ်မတော်ကြီးကို လမ်းခရီးတစ်လျှောက် မြို့တိုင်း၊ ရွာတိုင်းမှ သောင်းသောင်းဖြူဆီ ကြီးကြီးသည်။ ဝမ်းသာအားရ ဖက်လဲတက်ကြွ နှုတ်ဆက်ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကပ်စထရီသည် တော်လှန်ရေး လက်နက်ကိုင် တပ်မတော်ကြီးနှင့်အတူ ကျူးဘားပြည် အရှေ့ပိုင်း၊ စန်တီယာဂိုမြို့မှ မိုင်ပေါင်း ၆၀၀ ပါးမျှ ဝေးကွာသော ခရီးကို ၆ ရက်ကြာမျှ ချီတက်ခဲ့ပြီး ကျူးဘားပြည် အောက်ပိုင်း ဟာဗားနားမြို့တော်သို့ နေ့နံပါတ် ၈ ရက်နေ့တွင် တော်လှန်ရေး အလံကို တလူလူလွှင့်ထူ၍ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ဟာဗားနား မြို့သူ မြို့သားများအဖို့ တစ်သက်တာ ဘဝတွင် မေ့မရနိုင်သော နေ့တစ်နေ့ပင် ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော ၆ နှစ်ကျော် လောက်က ဤ ဟာဗားနားမြို့ အရှေ့ပိုင်း တရားရုံးတွင် အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ အား အခြေခံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေကြီးကို ကျူးလွန် ဖောက်ဖျက်၍ လက်နက်ဖြင့် အာဏာသိမ်းခဲ့သည့်အတွက် ဖမ်းဆီးအရေးယူအပြစ်ပေးရန် 'ဝံ့ဝံ့စားစား ပြောင်ပြောင်မြောက်မြောက်' လျှောက်လဲချက်ပေးခဲ့သော သာမည ဝတ်လုံကလေး ကပ်စထရီ။

ဤဝတ်လုံကလေးသည် ယခုအခါ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး တစ်မတော်ကြီးအား ခေါင်းဆောင် ချီတက်လာသည်ကို အိုးအိုးကျွက်ကျွက် တစ်နက် အလှအယက် သူ့ထက်ငါ တိုးပေး၍ ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ကြသည်မှာ ကျူးဘားပြည် သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် မကြုံဘူး မကြားဘူး၊ မမြင်ဘူး မတွေ့ဘူးလောက်အောင် ဝက်ဝက်ကွဲ ဆူညံနေတော့သည်။

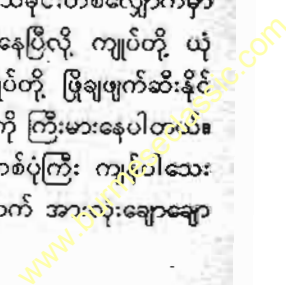
တစ်မြို့လုံး လမ်းကြီးလမ်းငယ် အသွယ်သွယ်တွင် လူသံ သူသံများဖြင့်

လှုပ်ရှား၍ တော်လှန်ရေး အလံများမှာလည်း အိမ်ပေါက်စေ တလူလူ လွှင့်တင်ပေးကြသဖြင့် ကြားလျက် ရှိနေကြသည့် ဟာဗားနားမြို့သူ မြို့သားများအဖို့ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်၍ အောင်လံတလူလူ လွှင့်ထူချီတက်လာသော တော်လှန် တပ်မတော်သားများကို ကြည့်၍ ချီးကျူး၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့သည် ကပ်စထရီမှအစ တော်လှန်ရေးတပ်မှူး၊ တပ်သားအားလုံးလိုလိုပင် အိမ်ပေါက်စေ တဖားဖားနှင့် ကြားရရာ ရှိနေကြသည်ကို ကြည့်ကာ တအံ့တဩ ခြေမကုန်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

ကပ်စထရီသည် ထိုနေ့က ကိုလံဘီယာ တပ်စခန်းတွင် လူထုအစည်းအဝေး တစ်ရပ် ကျင်းပကာ မိန့်ခွန်း ပြောကြားခဲ့သည်။ သူ၏ မိန့်ခွန်းတွင် ယခုကဲ့သို့ တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံယူနိုင်ခဲ့ခြင်းသည် ကျူးဘားပြည်သူ တစ်ရပ်လုံး၏ ထောက်ကြံ့ပေးမှုကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤအောင်ပွဲသည် အခြားသူများ အောင်ပွဲ မဟုတ်။ ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံး၏ အောင်ပွဲ (ဝါ) ပြည်သူ့အောင်ပွဲသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်း ဖော်ထုတ်ကြေညာခဲ့သည်။

'ဒီစစ်ပွဲမှာ ပြည်သူတွေက အောင်ပွဲခံလိုက်ပြီလို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်။ ကျုပ် ဒီလို ဆိုလိုခြင်းအားဖြင့် ဒီအောင်ပွဲဟာ လူတိုင်း လူတိုင်းရဲ့ အောင်ပွဲလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရာရာတိုင်းမှာ ပြည်သူတွေကို ဦးစားပေးရပါလိမ့်မယ်။ တော်လှန်ရေးဆိုတာဟာ ကျုပ် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ် ဗိုလ်ကြီး၊ ဘယ်ဗိုလ်မှူး တစ်ယောက်ရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက်မှလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ တော်လှန်ရေးဆိုတာဟာ ပြည်သူတွေနဲ့သာ ဆိုင်ပါတယ်။ ရုံးသည် ဖြစ်စေ၊ နိုင်သည့်ဖြစ်စေ ပြည်သူတွေအတွက်သာ ဖြစ်ရပါမယ်' ကပ်စထရီ မိန့်ခွန်းတစ်ပိုဒ်ဆုံးတိုင်း ထောင်သောင်းမကသော ကျူးဘား ပြည်သူလူထုကြီး၏ သြဘာသံကြီးသည် တစ်ခဲနက် မြည်ဟည်း ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

'ကျုပ်တို့တတွေဟာ ကျုပ်တို့သမိုင်းရဲ့ သမိုင်းတစ်လျှောက်မှာ အဆုံးအဖြတ်ပေးမယ့် အချိန်အခါမျိုး ရောက်နေပြီလို့ ကျုပ်တို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးမှုကို ကျုပ်တို့ ဖြိုဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုဟာ အင်မတန်ကို ကြီးမားနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့မှာ လုပ်စရာအလုပ်တွေ တစ်ပုံကြီး ကျန်ပါသေးတယ်။ အဲဒီတော့ အခုအချိန်က စပြီး ရှေ့လျှောက် အားလုံးချောချော

မောမော ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို မလှည့်စားကြပါနဲ့။ တကယ်တော့ အခုအချိန်ကစပြီး ရှေ့လျှောက် အခက်အခဲတွေ ပိုပြီး တွေ့ကောင်း တွေ့ရလိမ့်မယ် ဆိုတာ သတိပြုကြပါ။

ကပ်စထရီသည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံပြီးနောက် ပြည်သူ့လူထု တစ်ရပ်လုံး၏ စားဝတ်နေရေး ပုလုံမှုအတွက် စီးပွားရေး ပြည်လည် ထောင်ရာတွင် တွေ့ကြုံရမည့် အခက်အခဲများကို အထက်ပါအတိုင်း ကြိုတင် သတိပေးခဲ့သည်။

စင်စစ် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးသည် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှသည် မှန်သည်။ သို့ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှသော လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကို အောင်မြင်စွာ ဆင်နွှဲပြီးနောက် ယင်းတော်လှန်ရေး အောင်မြင်မှုကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်း သွားရန်နှင့် အမှီခို ကင်းမဲ့သော စီးပွားရေး၊ အနှောင်အဖွဲ့ မရှိသော နိုင်ငံရေး အချုပ်အချယ် မပါသော စစ်ရေးများကို ကိုယ်ခြေထောက်ပေါ်တွင် ကိုယ်ရပ်တည်၍ ထူထောင်ဖန်တီးရန်မှာ ပို၍ ခက်ခဲသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

အထူးသဖြင့် တော်လှန်ရေးသည် စနစ်ဟောင်းကို ဖြိုချဖျက်ဆီး၍ စနစ်သစ်ကို ထူထောင်ဖန်တီးခြင်းဖြစ်ရာ စနစ်ဟောင်းတွင် ကောင်းစားခဲ့ကြသူများသည် စနစ်သစ်ကို မလိုလား မနှစ်သက်ဘဲ ခုခံတိုက်ဖျက်ရန် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြိုးကြံစေခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံးကို သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားပြည်သူများအား အရေးတကြီး ထား၍ စကားတစ်ခွန်းဖြင့် သတိပေး ရသည်။

သူ၏ သတိပေးချက်ကား အခြားမဟုတ်။ 'တော်လှန်ရေးအဖျက်သမားများကို သတိထား' ဟူ၍ပင်တည်း။

တော်လှန်သော တရားဥပဒေ

စစ်အားဖြင့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးသည် နှစ်နှစ်အတွင်း အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် တက်တိုက်ခိုက်၍ အောင်ပွဲခံလာခဲ့သည် ဖြစ်ရာ ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ ပြုတ်ကြပြီး ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေးအစိုးရ တက်လာခဲ့သည်ကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက အံ့သြမဆုံး ဖြစ်ခဲ့ကြ သည်။

ကပ်စထရီ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဤမျှ လျင်လျင်မြန်မြန် တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့သည်ကို တအံ့တသြ ဖြစ်မိသည်။

သို့သော် ကြာကြာ အံ့သြနေ၍ မဖြစ်။ လျင်လျင်မြန်မြန် တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲ ခံနိုင်သကဲ့သို့ ဤ အောင်မြင်မှုကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ရန် အတွက် လုပ်ဆောင်စရာ ရှိသည်များကို လျင်လျင်မြန်မြန် လုပ်ရန် သူ စိစဉ်ရ ဘာသည်။

ကပ်စထရီအဖို့ တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲခံပြီး ပထမဆုံး လုပ်ရသော အလုပ် တိုင်းပြည်အခြေအနေကို ပုံမှန်အတိုင်း ဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းရသော အလုပ် ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ကျူးဘားပြည်သူများသည် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ တက် တာကတွင် အစွမ်းကုန် ညှဉ်းဆဲမှုများ၊ လူမဆန်သော နှိပ်စက်မှုများနှင့် ဆရာလိုက်၊ အဖွဲ့လိုက် သတ်ဖြတ်မှုများကို ခံခဲ့ကြရသည်ဖြစ်ရာ ဤပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြ သည့် စစ်ဖက်၊ နယ်ဖက်ဆိုင်ရာ အစိုးရ အမှုထမ်းများအပေါ်တွင် အကြီးအကျယ် သေချာ ဖြစ်နေကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေး တပ်မဟာများက မြို့များ၊ ရွာများကို တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်လာကြသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အထက်ဖော်ပြပါ စစ်ဖက်၊ နယ်ဖက်မှ အရာရှိဆိုးများကို အငြိုးကြီးစွာ ခေါ်သအလျောက် လက်စားချေရန် ကြိုးပမ်းလာကြသည်။

ဤအချိန် ဤအခါမျိုးတွင် 'မင်းပြောင်း မင်းလွဲ' အခါမျိုးပင် ဖြစ်ကြောင်း ဝပ်ပိပြားရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးကို ဘေးချိတ်ထား၍ 'ကိုယ့်တပ်ကိုယ်စီရင်' သော အခါမျိုး ဖြစ်တတ်သည်။

ကပ်စထရီသည် ဘာတစ္ဆတာအစိုးရလက်ထက်က ပြည်သူလူထုအား ဆစ်ဆန်ဆန် ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ် နှိပ်စက်ခဲ့ကြသော အရာရှိဆိုးများ ပြည်သူလူထုအပေါ် သူတို့ ကျူးလွန်ခဲ့ကြသော ရက်စက်မှုများအတွက် သင့်သလို အရေးယူရန် မူလကပင် သဘောထားရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းသို့ ၎င်းတို့အား အရေးယူရာတွင် ဒေါသအလျောက် စိတ်လိုက်မာန် တရား လက်လွတ် မပြုလုပ်ကြဘဲ တရားဥပဒေအရ ဖမ်းဆီး အရေးယူ တရားဥပဒေအရ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ စုံစမ်း စစ်ဆေးပြီးမှ ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ရန် လိုလားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ သူသည် ဘာတစ္ဆတာအစိုးရ လက်ထက်က ပြည်သူများ ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခဲ့သော ဖက်ဆစ်အရာရှိဆိုးများအား ယခုကဲ့သို့သော အခါအခါမျိုးတွင် ဒေါသအလျောက် တရားလက်လွတ် လက်စားချေမှုများ မပြုကြရန် အတန်တန် သတိပေးခဲ့ရသည်။ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ထိန်းသိမ်းခဲ့ရသည်။

ကျူးဘားပြည်သူများမှာ အနှစ်နှစ်အလလက ၎င်းတို့ အပေါ်တွင် စာ၍ အုပ်စိုးကာ အဖက်ဖက်တွင် ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသော ဖက်ဆစ် အရာရှိဆိုးများအား တွေ့ရာ အရပ်တွင် အစိမ်းလိုက် ဝါးစားချင်လေအောင် ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်နေခဲ့ကြသည့် ဤ အရပ်များတွင် မြို့ကြီး မြို့ငယ်၊ လမ်းကြီး လမ်းငယ်အသွယ်သွယ်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ခုကို စိတ်မာန်ပါ ပြုလုပ်ကြရန် စုဝေးနေကြသော လူအုပ်များကို မြင်တွေ့နေကြရသည့် အချို့နေရာများတွင် လူစုလူဝေးဖြင့် ဖက်ဆစ်အရာရှိဆိုးများကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ရန် တုတ်တပြင်ပြင် ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်နေကြရသည်။

ကပ်စထရီသည် ဤလူစုလူဝေးများနှင့် လူအုပ်ကြီးများ၏ ပေါက်ကွဲသော အမျက်ဒေါသများကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းသိမ်းခဲ့ရသည်။ အစွမ်းတားဆီးခဲ့ရသည်။

အထူးသဖြင့် ဖက်ဆစ် အရာရှိဆိုးများအပေါ်တွင် 'လက်စားချေလိုစိတ်' တရားလက်လွတ် ပြုကျင့်မှုများ မဖြစ်စေရန် အဆိုပါ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်က ပြည်သူလူထုအား ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသော ဖက်ဆစ် အရာရှိဆိုးများအား 'ရာဇဝတ်ကောင်များ' အဖြစ် ဖမ်းဆီးအရေးယူစေခဲ့သည်။ ပြည်သူ့ခုံရုံးများ ဖွဲ့စည်းကာ တရားဥပဒေအရ စစ်ဆေး၍ အပြစ်ပေးစေခဲ့သည်။

တော်လှန်ရေးအစိုးရ တက်လာပြီးနောက် တရားဥပဒေအရ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအား ယင်းကဲ့သို့ ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးကာ ပြစ်မှု ထင်ရှားသူများအား ဝန်ထမ်း၊ ထောင်ဒဏ် စသည်ဖြင့် အပြစ်ပေးခဲ့ရသည်။

ဤသည်ကိုပင် တော်လှန်ရေး အဖျက်သမားများ ကပ်စထရီခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေးအစိုးရအား 'လူသတ်သမားအစိုးရ' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ 'ရာဇဝတ်နေသော လူတစ်စု' ဟူ၍ လည်းကောင်း သတင်းအမျိုးမျိုး လွှင့်ခဲ့သည်။ အရာရှိကန်ပြည်ထောင်စုမှ အရင်းရှင် သတင်းစာများကလည်း ကပ်စထရီအာဏာအား ပြီးနောက် ကျူးဘားပြည်ကြီးတွင် 'သွေးချောင်းစီးနေပြီ' ဟူ၍ ထိတ်လန့်စရာ ကြား ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

အမှန်စင်စစ် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကျူးဘားပြည်တွင် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေးအစိုးရ တက်လာပြီးနောက် ဖမ်းဆီးခံရသူများ၊ ထောင်ဒဏ်အပြစ်ပေးခံရသူများနှင့် သေဒဏ် အပြစ်ပေးခံရသူများ ပြည့်စုံသည်မှာ မှန်သည်။

သို့သော် ယင်းသို့ အပြစ်ပေးခံရသူများမှာ တစ်ခါက ဖက်ဆစ်အာဏာဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်တွင် ပြည်သူလူထုအပေါ် အစွမ်းကုန် နှိပ်စက်သူများ၊ အဖက်ဖက်မှ ညှဉ်းဆဲသူများ၊ လူမဆန်သော နည်းမျိုးစုံဖြင့် အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ထိုသူများကို ကပ်စထရီခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေး အစိုးရက တရားလက်လွတ် ဥပဒေမဲ့ ထင်သလို နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်။ တရားဥပဒေအရ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးမှ ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တကယ် တကယ်တွင်မူ ကပ်စထရီ အစရှိသော တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်များကသာ အချိန်မီ ဝင်ရောက် ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ တားဆီးခြင်း စသည်များ မပြုလုပ်ခဲ့ပါက ထိုအချိန်က ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်နေသော ပြည်သူများ၏ လက်ချက်ဖြင့် လူသတ်ပွဲများ အတောမသတ်အောင် ပြစ်ပွားကာ

တစ်တိုင်းပြည်လုံး ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရဘဲ သွေးချောင်းဆီးခဲ့မည်မှာ အမှန် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ ထိုရက်များအတွင်းက ကျူးဘားပြည်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အပြစ် အပျက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖားသား အိနာကီဆိုသော ကက်သလစ်ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးက သူ၏ ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်များကို ပြန်လည် မိန့်ကြားခဲ့သည်။ ဘုန်းတော်ကြီး အိနာကီသည် စပိန်ပြည်တွင် ပြည်တွင်းစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့စဉ် ဖက်ဆစ် အာဏာရှင် ဖရန်ကို၏ အကျဉ်းထောင်မှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာသူ ဖြစ်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသည် တောင်အမေရိကတိုက် အာဂျင်တီးနားပြည်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်တွင် ကျူးဘားပြည်သို့ အလစ် ဝင်ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေး အစိုးရ တက်လာစေချိန်တွင် ကျူးဘားပြည်သို့ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ရှိလာရာ ထိုရက်များအတွင်းက ကျူးဘားပြည်တွင် ဖြစ်ပျက်နေပုံများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ၏ မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့များကို ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီ ရက်နေ့တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

‘ဤအချိန် ဤအခါတွင် တစ်တိုင်းပြည်လုံး၏ စိတ်ဓာတ်အနေအထား ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်နေသည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။ လက်ထက် အမေရိကတိုက်တွင် အရက်စက်ဆုံးသော အာဏာရှင် စနစ်၏ အောက်တွင် အသက်ပျောက်ခဲ့ကြရသော လူပေါင်း နှစ်သောင်း ၂၀,၀၀၀ တို့၏ မိခင်များ၊ ဇနီးများနှင့် သားသမီးများသည် လမ်းများပေါ်တွင် အစုလိုက် အပြုံလိုက် အုပ်စုဖွဲ့နေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ တစ်နေ့က အနိပ်စက် အညှဉ်းဆဲ ခံခဲ့ရသူများသည် ယခုအခါ လက်စားသူများ ဖြစ်လာစရာ ရှိနေပါသည်။ သူတို့တတွေသည် အောင်အောင်မျှိုသိပ် ပုန်းအောင်းနေကြရသော နေရာများမှ ထွက်လာကြပြီး ‘ကိုယ့်တရား ကိုယ် စီရင်ကြမည့်’ အသွင်လက္ခဏာမျိုး ပေါ်နေသည်။ လူကြီး၏ ပြင်းထန်ကြီးမားလှသော ဒေါသအဟုန်ကြောင့် အိမ်များကို စိစိညက်ညက် ကြေ၍ မြေကွက်လပ်များတွင် သွေးချောင်းစီးတော့ပုံမျိုး ပေါက်နေပါသည်။ ဤသို့ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ကောင်းသော အဖြစ်အပျက်များဖြင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးသော ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ချီးရိမ် ထိတ်လန့်နေကြသည်။ သို့သော် ဆီးယားရား တောင်ကုန်းနေ၍ ညွှန်ကြား ရှေ့ဆောင်ခဲ့သော ဖိဒယ် ကပ်စထရီ၏ လိမ္မာ ပါး

လှသော အစီအစဉ်များကြောင့် သူတို့ကို ကျေးဇူးပင် တင်မိပါသည်။ ကျေးဇူးများနှင့် မြို့ကြီးပြကြီးများမှ သူ၏နောက်လိုက်ငယ်သားများ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကြောင့် ကျူးဘားပြည်သူများသည် ဥရောပတိုက်မှ ပြည်သူများထက်ပင် မနှိုင်းမယှဉ်သာလောက်အောင် ပြည်သူ့တာဝန်များကို ပိုမိုနားလည် သဘောပေါက်ခဲ့ကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဤတိုင်းပြည် ဤဌာနတွင် ကျွန်ုပ်တို့ စိုးရိမ်သလို ဖြစ်မလာခဲ့ပါ။ ကျူးဘား အမျိုးသားများသည် သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်များအပေါ်တွင် လုံးဝ ဥသံ ယုံကြည်အားထားခဲ့ကြပါသည်။ သူတို့သည် သူတို့၏ ဒေါသ အမျက်ကို ချုပ်တည်းနိုင်စွမ်း ရှိကြပါသည်။ တရားဥပဒေအရ ဆောင်ရွက်ရေးအတွက် တရားရုံးများကို လွှဲထားခဲ့ကြပါသည်။ လူသတ် ခဲ့သူများအား သေဒဏ်အပြစ်ပေးရန်နှင့် အခြား ရက်စက်လှသော ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့သူများအား ထောင်ဒဏ် အပြစ်များ ပေးရန်အတွက် တရားဥပဒေအရ ခုံရုံးများကို ဖွဲ့ကြပါသည်။ ဤရက်များအတွင်း သေဒဏ် အပေးခံခဲ့ရသည့် ရာဇဝတ်ကောင်များမှာ ၇၀၀ ခန့် ရှိ၍ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်း ခံနေရသူ အပေါင်းမှာ ၂,၅၀၀ ခန့် ရှိ၍ မည်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်မှ မတရား နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲခြင်း မခံကြရပါ။ အဖမ်းခံရသူများ၏ ဦးရေမှာလည်း သက်ဆိုင်ရာမှ စုံစမ်းစစ်ဆေး၍ လိုအပ်သလို အပြစ်ပေးခြင်း၊ လွှတ်ပစ်ခြင်းတို့ကြောင့် တစ်နေ့တခြား အရေအတွက် လျော့နည်းလာပါသည်။

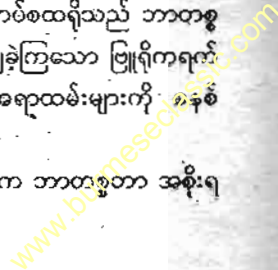
(တော်လှန်ရေးတစ်ရပ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ

လေ့လာခြင်း၊ စာမျက်နှာ ၇၂)

ရုတ်တရက်အားဖြင့်ဆိုသော် ကပ်စထရီ အစိုးရတက်လာစဖြစ်သော ယခုလို အခါတွင် လူပေါင်း ၇၀၀ ခန့် သေဒဏ် အပေးခံခဲ့ကြရ၍ လူပေါင်း ၂,၅၀၀ ခန့် အဖမ်းအဆီး ခံနေကြရသော အဖြစ်အပျက်မှာ ‘ထိတ်လန့် ချောက်ချား’ ကောင်းသည်ဟု ထင်စရာ ရှိပါသည်။

တော်လှန်ရေးအစိုးရ အာဏာရလာလျှင် ရခြင်း ကပ်စထရီသည် ဘာတစ္ဆ အစိုးရလက်ထက်က ပြည်သူ လူထုအပေါ်၌ ဖိုက်ကျခဲ့ကြသော ဗြူရီကရက် ရှိသူများ၊ စစ်ဗိုလ်များနှင့် ခြစားသော အမှုထမ်း အရာထမ်းများကို စနစ် စုံစမ်း၍ ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့ရသည်။

အထူးသဖြင့် လက်နက်ကိုင် စစ်တပ်သည် ယခင်က ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ

အား အစွမ်းကုန် ထောက်ခံ အားပေးခဲ့သည့်ပြင် ဘာတစ္ဆတာအစိုးရက ကျူးဘာ
ပြည်သူများအား အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးရာ၌ ဤစစ်တပ်ကို အဓိက အားကိုးခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ရာ စစ်တပ်တစ်ခုလုံးမှာ လူထုဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဝှံ့လွှမ်းနေသည့်
တွေ့ရသည်။

စစ်တပ်အတွင်းရှိ ထိပ်ဆုံးမှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးများက
အောက်ခြေ အကြပ်တပ်သားများအထိ စစ်တပ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ပြည်သူလူထု
အပေါ်တွင် ရန်သူလို သဘောထားနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး
နှင့် ဗိုလ်မှူး၊ ဗိုလ်ကြီး စသော ထိပ်ပိုင်းမှ အရာရှိများက တိုင်းပြည်ဘဏ္ဍာ
ကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြ၍ ကာကွယ်ရေး အသုံးစရိတ်အနေဖြင့် ထုတ်ယူသုံးစွဲ
သည်။ အောက်ခြေမှ စစ်သားများကလည်း ၎င်းတို့တွင် စစ်ဗိုလ်များကဲ့သို့ အ
ထံမှ ငွေများ ထင်သလို သုံးစွဲနိုင်ခွင့် မရှိဘဲ ဖြစ်နေခဲ့ကြရာ ၎င်းတို့ ဝတ်ဆင်သ
သော ယူနီဖောင်းနှင့် ၎င်းတို့ ကိုင်ဆောင်ထားသော လက်နက်များကို အလွဲသုံး
လုပ်ကာ အရပ်သူ အရပ်သားများထံမှ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ လုယက်ခြင်းနှင့် တော်
တိုက်ခြင်းတို့ဖြင့် ငွေကို အကြမ်းဖက် ရှာကြံခဲ့ကြသည်။

သို့ကြီးစားရာ၌ ရှေးဦးစွာ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စစ်
အတွင်းမှ လူထုဆန့်ကျင်ရေး လုပ်ငန်းများနှင့် ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့ဖူး
အရာရှိ၊ အကြပ်နှင့် တပ်သားများကို ဖမ်းဆီးခြင်း၊ တပ်မှ ထုတ်ပစ်ခြင်း၊ ပညာ
ခြင်း စသည်ဖြင့် ဖယ်ရှား တားဆီးခဲ့ရသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပြည်သူ့တပ်မတော်
အသွင်သို့ ကူးပြောင်းရေးအတွက် တပ်မှူးသစ်များ ခန့်အပ်ခြင်း၊ တပ်သား
များ ခေါ်ယူစုဆောင်းခြင်း စသည်များကို အစွမ်းကုန် လုပ်ခဲ့ရသည်။

ဤနေရာတွင် ကပ်စထရီအတွက် တစ်ပန်းသာသည့် အချက်မှာ လက်
နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအတွင်းက မိမိနှင့်အတူ ဆီးယားရားတောင်ပေါ်တွင် ဖွဲ့
ခဲ့သော သူပုန်တပ်ကြီး ရှိနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤလက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးသမား သူပုန်တပ်သား၊ တပ်မှူးများသည်
ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်မှ စစ်သား၊ စစ်ဗိုလ်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါက အ
အခေါ် အယူအဆရာ၊ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်ပါ 'မိုးနှင့် မြေကြီး' ပမာ ကွာခြား
ခဲ့သည်။

ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်က ပြည်သူလူထုကို ရန်သူအဖြစ် သဘောထား
ခဲ့ရာ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး တပ်မတော်ကြီးကမူ ပြည်သူလူထုကို ကျေး
ရှင် မိဘများသဖွယ် ချစ်ခင်လေးစားခဲ့ကြသည်။

ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်သည် ပြည်သူလူထုအပေါ် အဖက်ဖက်က ဖော်
ထားမှုများ ပြုလုပ်လာခဲ့သည်နှင့်အမျှ ကပ်စထရီ၏ တော်လှန်ရေးတပ်မတော်
သည် ပြည်သူလူထုအား နေရာတကာ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ကြသည်။

ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ တပ်သားများအား ပြည်သူလူထုက 'လူသတ်သမား
များ၊ သူခိုး၊ စားပြုများနှင့် လူယုတ်မာ လူရမ်းကားများ' အဖြစ် သဘောထားခဲ့
သော်လည်း လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးတပ်သားများကိုမူ 'ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့
နှင့်ဆီခိုင်' အဖြစ် ချစ်ခင်ခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် ဘာတစ္ဆတာအစိုးရ၏ ဖက်ဆစ်တပ်ကြီးအား
ပြည်သူ့တပ်မတော်အဖြစ် အသွင်ပြောင်းရာ၌ တော်လှန်ရေးတပ်မတော်မှ သူ၏
ရဲဘော် ရဲဖက်များကို အခြေခံ၍ ဖွဲ့စည်းခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်းရှိ ထိပ်ပိုင်းမှ အရာရှိကြီးများကို စနစ်တကျ
စစ်ဆေး၍ အပြစ်ရှိသူများကို အရေးယူ ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင်လည်း
ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်က အစိုးရ ယန္တရားမှာ ဗြူဂိုကရက် ယန္တရားကြီး
ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် အဆိုပါ ဗြူဂိုကရက် ယန္တရားကြီးကို ပြည်သူ့အုပ်ချုပ်
ရေး ယန္တရားကြီးဖြစ်အောင် ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့သည်။

ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်က ဗြူဂိုကရက် စက်ယန္တရားကြီးမှာ
ဟောင်းခွမ်းဆွေးမြေ့နေရုံမျှမက ဖောက်ပြန် ပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။
အစိုးရဌာနမှန်သမျှတွင် ထိပ်ပိုင်းအရာရှိကြီးများ အားလုံးလိုလို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာငွေ
ကို ဘုံးကာ အလွဲသုံးစား လုပ်ထားကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ခြ
စားသည် ကိစ္စမှာ အကြီးအကျယ် 'စီးပွားဖြစ်' လုပ်ငန်းကြီး ဖြစ်နေသည်ကို
တွေ့ရသည်။ ပြည်သူပိုင် ငွေများကို အပျောက်ရိုက်၍ ခြစားခြင်းများ အစိုးရ
ဌာန အားလုံးတွင် တွေ့နေရသည်။ ၎င်းတို့အဖို့ ခြစားသည့်အတွက် 'လူယုတ်မာ'
ဟူ၍သာ အခေါ်ခံရခဲ့ကြသည်။ ခြစားဘဲ နေမိ၍ 'လူ' ဟူ၍ အခေါ်မခံရဘဲ
ဖြစ်နေသည်အထိ အခြေအနေ ဆိုးရွားနေခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် အထက်ပါ ဗြူဂိုကရက် အရာရှိဆိုးကြီးများကိုလည်း
ပြစ်မှု အကြီးအသေးအလိုက် သတ်ပေးခြင်း၊ အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ခြင်းနှင့် ဖမ်းဆီး
ထောင်ချခြင်း၊ ပစ္စည်းများကို ပြည်သူပိုင် သိမ်းခြင်းအထိ လိုအပ်သလို ဆေးရေးယူ
ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။

နောက်ဆုံး ကပ်စထရီသည် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်က ပြည်သူလူ
ထုအား ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်ခဲ့သူ၊ အစုလိုက် အပြုလိုက် သတ်ဖြတ်ခဲ့သူများအား

နာမည်ရဲ့ ရာဇဝတ်ကောင်များအဖြစ် သဘောထားကာ ဖမ်းဆီး စစ်ဆေး အပြစ်ပေးခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ဖမ်းဆီးစစ်ဆေး အပြစ်ပေးရာ၌ စနစ်တကျ ဖြစ်စေရန် ပြည်သူ့ခုံရုံးများကို အရေးပေါ် ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သည်။ သို့သော် ဤ ခုံရုံးများမှာ ဘာတစ္ဆေအစိုးရလက်ထက်က ခုံရုံးများကဲ့သို့ အဆောင်အယောင် အခမ်းအနားများဖြင့် မဟုတ်ဘဲ သာမန် ရပ်ကွက်ထဲမှ သမာဓိမြို့ဝန်ရုံးများကဲ့သို့ အမြန်ဆုံး စစ်ဆေးမှုအပြစ်ပေးစရာရှိလျှင်လည်း အမြန်ဆုံး အပြစ်ပေးရန်နှင့် လွတ်စရာရှိလျှင်လည်း အမြန်ဆုံး လွတ်နိုင်ခွင့် အာဏာများကို အပ်နှင်းထားခဲ့သည်။

ထိုသို့ အခွင့်အာဏာများ အပ်နှင်းထားရှိရသည်မှာလည်း ကျူးဘားပြည်သူ့များ၏ တောင်းဆိုချက်အရ ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း ကျူးဘားပြည်သူများသည် ဘာတစ္ဆေအစိုးရလက်ထက်က အောင်အောင် မျှသိပ်၍ ခေါင်းငုံ့ခံနေခဲ့ကြရသလောက် ဘာတစ္ဆေအစိုးရ ပြုတ်ကုသမှုသော်အခါ ဖက်ဆစ် အရာရှိဆိုးများ အပေါ် ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်တရားလက်လွတ် ပြုမူကြမည် တက်ကဲ ဖြစ်နေကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် တရားဥပဒေအုပ်စိုးရေးကို ဦးစားပေး၍ စစ်အရာရှိဟောင်းများကို ဖမ်းဆီးကာ စနစ်တကျ စစ်ဆေးပေးရန် ခုံရုံးများ ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤ ပြည်သူ့ခုံရုံးများတွင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို စစ်ဆေးအပြစ်ပေးရာ၌ 'အမှန်ဆုံးနှင့် အမြန်ဆုံး စစ်ဆေးရန်' စီစဉ်ပေးခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် တရားရုံးအဖြစ် အရေးယူ ဖမ်းဆီးခြင်း ခံနေရသူများကို အပြစ်မရှိဘဲ အကြောင်းမဲ့ အချိန်ကြာမြင့်စွာ နှစ်ရှည်လများ ချုပ်နှောင်ထားခြင်း မခံရလေအောင် ဆီးသည့် နေ့မှ ၇၂ နာရီ (သုံးရက်) အတွင်း စွဲချက် တင်ရမည်ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားခဲ့သည်။

တစ်စုံတစ်ခုသော ပြစ်မှုအတွက် ယင်းသို့ ဖမ်းဆီးတရားခွဲဆိုခြင်း ခံရသူအပိုရာ၌လည်း စတင် ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရလျှင် ခံရခြင်း သူ၏ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေ သင်္ဂဟများနှင့် တွေ့ဆုံခွင့် ပေးခဲ့သည့်ပြင် သူ၏ အမှုအတွက် လိုအပ်သော ဆောင်ရွက်ရန် ရှေ့နေတစ်ယောက်ကိုလည်း ချွတ်ချင်း ငှားရမ်းခွင့် ပြုခဲ့သည်။

ခုံရုံးတွင် တရားစစ်ဆေးရာ၌မူ တရားသူကြီး သုံးဦး ခန့်အပ်၍ သုံးဦးအနက် တစ်ဦးမှာ တရားဥပဒေများကို နားလည် တတ်ကျွမ်းသော တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ခုံသဘာပတိအဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြသော တရား

များသည် အမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၎င်းတို့ အလိုရှိသော သက်သေများနှင့် သက်သေခံ ပစ္စည်းများကို ခေါ်ယူနိုင်ခွင့်၊ တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်များ ရှိကြသည်။

ခုံရုံးများတွင် စစ်ဆေးသော အမှုများကို နှစ်မျိုး နှစ်စား ခွဲခြားထားခဲ့သည်။ ပထမ အမျိုးအစားမှာ ပြည်သူ့တရားဌာနများကို ခြစားခဲ့ခြင်း၊ အလွဲသုံးစား ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း စသော သာမန် အမှုများ ဖြစ်သည်။ ဤ အမှုများနှင့် ပတ်သက်၍ အပြစ်ဒဏ်မှာ ထောင်ဒဏ်သာ ဖြစ်သည်။

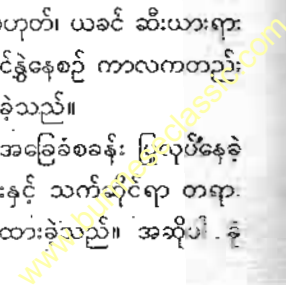
ဒုတိယအမျိုးအစားမှာမူ ဘာတစ္ဆေအစိုးရလက်ထက်က ကျူးလွန်ခဲ့ကြသော မုဒိမ်းမှု၊ ပြည်သူ့လူထုအား အကြမ်းဖက်နှိပ်စက်မှုများနှင့် ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်မှုများ စသော ရာဇဝတ်မှုကြီးများ ဖြစ်သည်။ ဤ အမှုကြီးများအတွက်မူ အကြီးဆုံးသော အပြစ်ဒဏ်မှာ သေဒဏ်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဤပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြသူများအား ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးအပြစ်ပေးရာတွင် 'နိုင်ငံရေးရန်သူများ' အဖြစ် သတ်မှတ်၍ အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ရာဇဝတ်ကောင်များအဖြစ် အပြစ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

'ကျူးဘားပြည် တော်လှန်ရေး အစိုးရသည် ရာဇဝတ်မှုကြီးများ ကျူးလွန်သော ရာဇဝတ် ကောင်များကို သေဒဏ်အပြစ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးရန်သူများကို ဂလုံးစားချေသည့် သဘောဖြင့် အရေးယူ အပြစ်ပေးခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဤကပ်စထရီက အတိအလင်း ကြေညာခဲ့သည်။

အထက်ပါအတိုင်း ဖမ်းဆီးစစ်ဆေး၍ အပြစ်ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားသော ရာဇဝတ်ကောင်များကို ထိုက်သင့်သော အပြစ်ဒဏ်များ ကျခံစေရန် စီရင်မှုကို ချပြီးသည့်နောက်တွင်လည်း အဆိုပါ အပြစ်ပေးခံရသော တရားခံအား အထက်ရုံးသို့ အယူခံရန်အတွက် ၂၄ နာရီအတွင်း လျှောက်ထားခွင့် ပေးထားသည်။ ရာဇဝတ်မှုများဆိုင်ရာ အယူခံ ရုံးတွင်မူ ဥပဒေ နားလည်တတ်ကျွမ်းသော ရာဇဝတ်မှုကြီးတစ်ဦး အပါအဝင် တရားသူကြီး ငါးဦးကို ခန့်အပ်ထားခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ဤသို့ တရားဥပဒေ အုပ်စိုးရေးကို ယခုကဲ့သို့ တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲခံပြီးသည့်အချိန်ကျမှ ဦးစားပေးလာသည် မဟုတ်။ ယခင် ဆီးယားရားအောင်ပေါ်ဒေသတွင် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲနေစဉ် ကာလကတည်းက တရားဥပဒေအရ စနစ်တကျ လုပ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ဆီးယားရားတောင်ပေါ်တွင် အခြေခံစခန်း ပြုလုပ်နေစဉ် တရားဥပဒေအရ ခုံရုံးများ၊ တရားသူကြီးများနှင့် သက်ဆိုင်ရာ တရားအကြံပေး အရာရှိများကို ခန့်အပ်တာဝန်ပေးထားခဲ့သည်။ အဆိုပါ နှစ်

သဘာဝတိအဖွဲ့နှင့်အတူ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှားသော ရာဇဝတ်ကောင်များကို သေဒဏ်ပေးရာတွင် ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် 'သုတ်သင်ရေးတပ်ဖွဲ့' တစ်ခုလည်း သီးသန့် ဖွဲ့စည်းထားခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ရာဇဝတ်ကောင်များအဖြစ် ဖမ်းဆီးအရေးယူခြင်း ခံရသူများမှာ မုဒိမ်းမှု၊ လူသတ်မှု၊ လုယက်မှု၊ ဓားပြမှုများစသည့် အမှုကြီးများကို ကျူးလွန်သူများ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့အနက် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်မှ တပ်သားများ စစ်ဗိုလ်များကိုလည်း အလားတူ အမှုမျိုးဖြင့် မကြာခဏ အရေးယူ အပြစ်ပေးခဲ့ရသည်။ ထိုအထဲတွင် မိမိတို့ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး တပ်သားများထက် အထက်ပါ အမှုမျိုးကို ကျူးလွန်သူများကိုလည်း အထက်ပါအတိုင်း မညှာမတာ အပြစ်ပေးခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် သူ့ကိုယ်တိုင်က တရားဥပဒေဘက်ဆိုင်ရာ ဒေါက်တာအဖြစ် ပညာတတ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်၍ တရားဥပဒေဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ တရားဥပဒေအတိုင်း ဖြစ်အောင် စနစ်တကျ လုပ်လေ့ရှိရာ ဆီးယားရား တောင်ပေါ်တွင် အထက်ပါ ရာဇဝတ် ပြစ်မှုများဆိုင်ရာ အပြစ်ပေးရေး ဥပဒေကို စနစ်တကျ ရေးဆွဲ၍ ၁၉၅၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ ၁၁ ရက် နေ့စွဲဖြင့် တရားဝင် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ယခု တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံပြီးနောက် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို ဖမ်းဆီးအရေးယူရာတွင်လည်း အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စနစ်တကျ ခုံရုံးများဖွဲ့ကာ လုပ်ဆောင်စေခဲ့သည်။

သို့သော် ကပ်စထရီ အစိုးရလုပ်သမျှ အကြောင်း အမျိုးမျိုးရှာ၍ သိကြားချလိုသော အမေရိကန် အရင်းရှင် သတင်းစာများသည် ကျူးဘားပြည်တွင် တော်လှန်ရေး အစိုးရက စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအား ယခုကဲ့သို့ ဖမ်းဆီးအရေးယူ၍ ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ပေးနေသည်များကို အကြီးအကျယ် အထိတ်တလန့် ဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်ရေးသားခဲ့ကြသည်။

'ယနေ့ ၃ ယောက် အသတ်ခံရခြင်း'၊ 'နောက်ထပ် ၅ ယောက် အသတ်ခံရပြန်ပြီ' ဟူသော စာလုံးမဲကြီးများမှာ ထိုနေ့ ထိုရက်များအတွင်း အမေရိကန် သတင်းစာများက ကျူးဘားပြည်နှင့် ပတ်သက်၍ ရေးသားဖော်ပြခဲ့သော သတင်းခေါင်းစဉ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ခေါင်းစဉ်သာလျှင် မဟုတ်၊ ထို ခေါင်းစဉ်များအောက်တွင် ရေးသားဖော်ပြကြသော သတင်းများတွင်လည်း ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ တရားစီရင်ရေးကို သိမ်ဖျင်းသေးနုတ်အောင် လုပ်ကြံ ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန် သတင်းစာများတွင် ရေးသားဖော်ပြချက်အရ ဆိုလျှင် ထိုနေ့ နောက်များအတွင်းက ကျူးဘားပြည်တွင် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော လူသတ်ဥမားတစ်စုသည် တစ်စုံတစ်ယောက် လာရောက် တိုင်ကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တစ်စုံတစ်ရာ စုံစမ်းခြင်းများ မပြုလုပ်ဘဲ ယခင် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်က အရာရှိဟောင်းများ၊ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရအား ထောက်ခံအားပေးခဲ့သူများကို အရမ်းကာရော ဖမ်းဆီးခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် ယင်းသို့ အဓမ္မဖမ်းဆီးခြင်း ခံရသူများကို လူအုပ်ကြီးများ စုဝေးစောင့်ဆိုင်းနေသော နေရာတစ်နေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ထိုလူတစ်စုက ခေါင်းဆောင်၍ 'အပြစ်ရှိသည်' ဟု ကြေညာကာ သေဒဏ်ဖြင့် ပစ်သတ်လိုက်ကြကြောင်း စသည့်ဖြင့် အကျယ်တဝင့် ရေးသားခဲ့ကြသည်။

စင်စစ် တကယ်ဖြစ်ရပ်တွင်မူ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရနှင့် ကျူးဘားပြည်သူများသည် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအား ဖမ်းဆီးအရေးယူ စစ်ဆေးရာတွင် အမေရိကန် သတင်းစာများက လုပ်ကြံရေးသားခဲ့ကြသလို မဟုတ်ဘဲ တရားဥပဒေအရ စနစ်တကျ စွဲဆိုစစ်ဆေးပြီး ခိုင်လုံတိကျသော ရာဇဝတ်ကောင်များကို ဆိုက်သင့်သလို အပြစ်ပေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ကပ်စထရီအစိုးရက ယင်းသို့ ပြည်သူ့ခုံရုံးများတွင် စစ်ဆေး အပြစ်ပေးရာ၌ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ အရာရှိဟောင်းများနှင့် စစ်ဗိုလ်အတော်များများ သေဒဏ်အပြစ်ပေးခံခဲ့ကြရသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းသို့ သေဒဏ်အပြစ်ပေးခံကြရသူများမှာ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ လက်ထက်က ပြည်သူ့လူထုအပေါ် ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၍ လူမဆန်သောနည်းများဖြင့် မကြာခင်စရာ မြင်ပုံစရာ လူသတ်မှုများကို ကျူးလွန်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ဆိုရလျှင် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော ရဲဘော်များ နှုတ်ကားဒါးကို ၁၉၅၃ ခုနှစ်က ဝင်စီးခဲ့ရာတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသော ရဲဘော်များအား ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်က လူမဆန်သော နည်းများဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်က မကြိုဘူး မကြားဘူးလောက်အောင် ရက်စက်ခဲ့သော အမှုကြီးများအနက် ရက်စက်လွန်းလှသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည် သိရှိခဲ့သည်။

'သွေး အလူးလူး ဖြစ်နေသော မျက်စိတစ်လုံးကို လက်ဝါးပေါ်တွင် တင်၍ ကိုင်ထားသည့် တပ်ကြပ်တစ်ယောက်သည် ဘခြား စစ်သားများ

နှင့်အတူ ရဲဘော်မ မာလ်ဘာနှင့် ဟေးဒီးတို့ကို ချုပ်နှောင်ထားသော အချုပ်ခန်းသို့ ရောက်လာကြသည်။ တပ်ကြပ်ကြီးက သူ့လက်ဝါးခေါ်၍ တင်၍ ကိုင်ထားသော မျက်စိတစ်လုံးကို ရဲဘော်မများ ရှေ့ထိုး၍ ပြကာ 'ဒီမျက်လုံးဟာ ခင်ဗျားတို့ အစ်ကိုရဲ့ မျက်လုံးပဲ။ ခင်ဗျားအစ်ကိုဟာ ကျုပ်တို့မေးတာ တစ်ခုမှ မဖြေဘူး။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က ပဲ မေးရလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ကလဲ မဖြေကြဘူး ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ အစ်ကိုရဲ့ ကျန်တဲ့ မျက်လုံးတစ်လုံးကို ထပ်မံဖောက်ထုတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်' လို့ ပြောပါသည်။

'အမေရိကန်တို့အတွက် အလွမ်းစား ခင်းခဲ့ရသော ကျူးဘား' (စာမျက်နှာ ၇၃)

၁၉၅၃ ခုနှစ်က မွန်ကားဒါး အရေးတော်ပုံအတွင်း အထက်ပါ လူမသိသော ရက်စက်မှုကြီးများကို ကျူးလွန်ခဲ့သည့် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်မှ အရေးများကို ယခု တော်လှန်ရေး အစိုးရက စစ်ဆေး၍ အပြစ်ပေးနေခြင်း ဖြစ်ကြသည်ကိုပင်လျှင် အမေရိကန် သတင်းစာများက 'ကျူးဘားတွင် သွေးချောင်းကုန်ပြီ' ဟု တစ်ဖက်သတ် ရေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် အမေရိကန် အရင်းရှင် သတင်းစာများက မည်သို့ပင် 'အထက်တလန်' ဖြစ်အောင် ရေးနေစေကာမူ ကျူးဘား ပြည်သူများကမူ ဤကိစ္စကို ပတ်သက်၍ ကပ်စထရီအစိုးရ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကို ခြွင်းချက်မရှိ တစ်ခဲထောက်ခံခဲ့ကြသည်။

အထက်တွင် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်များက မျက်စိတစ်လုံးကို ထုတ်ယူပြီး ပြသခြင်း ခံကြရသော မာလ်ဘာနှင့် ဟေးဒီးတို့မှာ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး စကတည်းက ကပ်စထရီနှင့်အတူ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည့် အမျိုးသားရဲဘော်မ နှစ်ဦးတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့အနက် ရဲဘော်မ မာလ်ဘာမှာ ကပ်စထရီအား ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်တွင် ရုံးတင် စစ်ဆေးခဲ့စဉ်က ထောင်ဒဏ် ကပ်စထရီ၏ စာကို ခေါင်းမှ ဆံပင်ထဲတွင် လိပ်ထည့်လာပြီး တရားသူကြီးပေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ယခုသော်မူ ဤ အမျိုးသမီး ရဲဘော်မ နှစ်ဦးစလုံးသည် တော်လှန်ရေးအစိုးရ အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဤရက်များအတွင်းက အထက်ဖော်ပြပါ ပြည်သူ့ခုံရုံးတွင် စစ်ရာဇဝင်ကောင်များကို စစ်ဆေး အပြစ်ပေးသည့် အဖြစ်အပျက်များမှာ ကျူးဘား တစ်ပြည်

လုံးတွင် အနှံ့အပြား ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သည်။ ဟာဗာနား၊ စန်တီယာဂို၊ စန်တာကာလာရာ၊ စသော မြို့ကြီး ပြကြီးများတွင်သာမက အခြားမြို့များနှင့် ကျေးရွာများအထိပင် ဤသို့သော ပြည်သူ့ခုံရုံးများ ဖွဲ့စည်းကာ ရာဇဝတ်ကောင်များကို စစ်ဆေး အပြစ်ပေးခဲ့ကြသည်။

စင်စစ် အမေရိကန် အရင်းရှင် သတင်းစာများက ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ၏ ပြည်သူ့ခုံရုံးများ အကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြကြရာ၌ ၎င်းတို့ ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင် သတင်းယူ၍ ရေးသားခြင်း မဟုတ်ဘဲ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်စကား ဆိုသလို ကြားရသော သတင်းများနှင့် အထူးသဖြင့် အမေရိကန်ပြည်သို့ တွက်ပြေးရောက်ရှိနေကြသော ကျူးဘားတန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများထံမှ တစ်ဆင့် ရရှိသော တစ်ဖက်သတ် သတင်းများကို အမှန်ယူ၍ ရေးသားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ကပ်စထရီနှင့် တော်လှန်ရေး အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များအား 'သွေးဆာနေသူ များ'၊ 'လူသတ်ရန် ဝန်မလေးကြသူများ' စသည်ဖြင့် ရေးသားစွပ်စွဲကြရာ၌ ဤ စွပ်စွဲချက်သည် လက်တွေ့ ဖြစ်ရပ်များနှင့် ကင်းကွာရုံမျှမက ယုတ္တိမတန်စစ် မမှန်သော စွပ်စွဲချက်များသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကပ်စထရီသည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကို အကြီးမကြီး စွဲစွဲမြဲမြဲ ဆင်နွှဲလာခဲ့သူ ဖြစ်သော်လည်း တရားလက်လွတ် ဥပဒေမဲ့ ထင်ရာ စိုင်းတတ်သည့် 'မင်းမဲ့ ဝါဒသမား' တစ်ယောက် မဟုတ်။

ဤအချက်ကို ထင်ရှားစေသော သက်သေ သာဓကမှာ ၁၉၅၈ ခုနှစ် မေလ အတွင်း ဆီးယားရားတောင်ပေါ်သို့ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ၏ လူအင်အား ၁၂,၀၀၀ ဖြင့် ထိုးစစ်ကြီး ဆင်နွှဲခဲ့စဉ်က အဖြစ်အပျက်များပင် ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ကပ်စထရီသည် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်မှ စစ်သား အမြောက်မြောက်ကို 'မဲ့တစ်ပေါက် မစွန်းစေရဘဲ' ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ကမ္ဘာကြက်ခြေနီအဖွဲ့မှ တစ်ဆင့် ၎င်းတို့၏ သားမယား တစ်ဆူမျိုးများထံ ပြန်ပို့ပေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကပ်စထရီက ရန်သူ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်သား သုံးပန်းများကို လုံးဝနှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းခြင်း မပြုရုံမျှမက ကောင်းမွန်စွာ ကျွေးမွေးပြုစုခဲ့သည် ဟူသော သတင်းမှာ အထူးပင် ကျော်ကြားလွန်းခဲ့ရာ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရတပ်မှ စစ်ဗိုလ်များ၊ စစ်သားများကပင် ကပ်စထရီ၏ အပြုအမူကို ချီးကျူးပြောဆို၍ ကပ်စထရီကို လိုလားသည့် စိတ်ဓာတ်များ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသည်။

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်များကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ကပ်စထရီသည် လည်းကောင်း၊ သူ၏ တော်လှန်ရေး ရဲဘော်များသည် လည်းကောင်း အမေရိကန် သတင်းစာဆရာများ ရေးသား စွပ်စွဲကြသလို 'သွေးဆားနေသူများ'၊ 'လူသတ် ရန် ဝန်မလေးသူများ' မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

'သို့ဖြစ်ရာ ဤအခြေအနေ အရပ်ရပ်တို့ကို ထောက်ရှု၍ အာထလတ်တိတ် သိမ်းမှုမှာ စနစ်တကျ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ တော်လှန်ရေး ခုံရုံးများမှတစ်ဆင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးကို လုပ်ဆောင်လာခဲ့ခြင်းဖြင့် ကပ်စထရီသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ လက်စားချေမှုများကို ဟန့်တားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

('အမေရိကန်တို့ အလွမ်းစား

စင်းခဲ့ရသော ကျူးဘား' စာမျက်နှာ

အဆိုပါ တော်လှန်ရေး ပြည်သူ့ခုံရုံးများအနက် စန်တီယာဂိုမြို့မှ ခုံရုံး အထူးပင် ထင်ရှားခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် တစ်ခါက (၁၉၅၃) ကားဒါး စစ်ခခန်းကို ဝင်စီးခဲ့သည့် ပုန်ကန်မှုကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ကပ်စထရီ နှင့် သူ့ရဲဘော် ၁၂၂ ယောက်တို့ကို တရားစွဲဆို စစ်ဆေးခဲ့သော အဆောက်အအုံ တွင် ယခုအခါ ဘာတစ္စတာ အစိုးရ အရာရှိဟောင်းများ၊ စစ်ဗိုလ်ဟောင်းများ တရားခံအဖြစ် ပြန်လည် စစ်ဆေးနေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ကပ်စထရီသည် မွန်ကားဒါး အမှုတွင် 'တရားခံ' အဖြစ် ဤ စန်တီယာဂို တရားရုံး၌ လျှောက်လံခဲ့စဉ်ကတည်းက တကယ့်တရားခံ အဖြစ် သည် မိမိတို့ မဟုတ်ဘဲ ဘာတစ္စတာနှင့် သူ၏ နောက်လိုက်များသာ ဖြစ်ကြောင်း တိတိကျကျ မိမိရရ ပြောဆို တင်ပြသွားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ယခုသော်မူ ၁၉၅၃ ခုနှစ်က ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏ အရာရှိဟောင်းများ စစ်ဗိုလ်ဟောင်းများသည် ပြည်သူ့လူထုကြီး၏ ရှေ့မှောက်တွင် တရားခံများ အဖြစ် ရောက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဤ စန်တီယာဂို တရားရုံးတွင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို စစ်ဆေးခဲ့သော မည်သူမဆို လာရောက်ကြည့်ရှု နားထောင်ခွင့် ပေးထားသည်။

ဤခုံရုံးမှနေ ဘာတစ္စတာအစိုးရ အရာရှိဟောင်းများကို စနစ်တကျ ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ဘာတစ္စတာ အစိုးရ လက်ထက်က ပြည်သူ့ဆန့်ကျင်ဘက် လုပ်ငန်းများကို အစွမ်းကုန် လုပ်ခဲ့ကြသော စစ်ဗိုလ်ဟောင်းများ၊ ရဲအရာရှိများနှင့် ခါးပိုက်ဆောင် တပ်သားများ အပါအဝင် ရာဇဝတ်ကောင် စုစုပေါင်း ၇၁ ယောက်ကို သေဒဏ်ပေးခဲ့သည်။

ထိုသို့ စစ်ရာဇဝတ်ကောင် ၇၁ ယောက်ကို စစ်ဆေး၍ သေဒဏ်ပေးခဲ့သည် များကို ကျူးဘားပြည်သူများကိုယ်တိုင် တက်ရောက် နားထောင်ခဲ့ကြသည်။

ကပ်စထရီသည် ပြည်သူ့တရားရုံးတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ အများပြည်သူများကို တက်ရောက် နားထောင်ခွင့် ပြုခဲ့ရုံမျှမက ရုပ်မြင်သံကြား ကင်မရာဖြင့် ရိုက်ကူးကာ အမေရိကန် ဗဟိုအသံလွှင့်ဌာနသို့ပင် ပေးပို့ခဲ့သည်။

ဤသို့အားဖြင့် ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားပြည်တွင် တော်လှန်ရေး အစိုးရက ကျင့်သုံးသော တရားဥပဒေ တော်တည့်ဖြောင့်မတ်ပုံများနှင့် မှန်ကန် ခိုင်လုံပုံများကို ဖော်ထုတ်ပြသခဲ့သည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကျူးဘား တစ်ပြည်လုံးတွင် ဖွဲ့စည်းထားသည့် တော်လှန်သော ပြည်သူ့ခုံရုံးများသည် များသောအားဖြင့် ခုံသဘာပတိ သုံးဦးပါဝင်သော အဖွဲ့များ ဖြစ်ကြသည်။

ကပ်စထရီသည် တော်လှန်ရေး ခုံရုံးများနှင့် ပတ်သက်၍ အမေရိကန်ကွန်ဂရက် အမတ်များနှင့် အမေရိကန် သတင်းစာများက အမျိုးမျိုး ပုတ်ခတ်စွပ်စွဲရေးသားကြသည်ကို တန်ပြန်သောအားဖြင့် ပြည်သူ့ခုံရုံးများတွင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို တရားစွဲ စစ်ဆေးရာ၌ လူထုပရိသတ် အမြောက်အမြား တက်ရောက် နားထောင်ခွင့်ရအောင် စီစဉ်ပေးထားခဲ့သည်။

ယင်းသို့ လူထုပရိသတ် အမြောက်အမြားဖြင့် တရားစစ်ဆေးခဲ့သည့် အမှုကြီးများအနက် ဘာတစ္စတာ အစိုးရတပ်မှ ဗိုလ်မှူးဟောင်းတစ်ဦး ဖြစ်သူ 'ဂျိုးဆပ် ဆိုဆာ' ဆိုသူ၏ အမှုမှာ အထူးပင် ကြီးကျယ်ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ဤ အမှုကြီး စတင် မစစ်ဆေးမီကပင် အမေရိကန်ပြည်မှ ကျူးဘားပြည်အား အမျိုးမျိုး စွပ်စွဲပုတ်ခတ်နေကြသူများကို အောက်ပါအတိုင်း အတိအလင်း 'စိမ်' ခေါ်ခဲ့သည်။

'လူထုရှေ့မှောက်မှာ တရားစီရင်ဖို့ သူတို့က ဆန္ဒရှိနေကြတယ် ဆိုရင် သူတို့တစ်သက်မှာ တစ်ခါမှ မကြိုဘူး မတွေ့ဘူးတဲ့ တရားစီရင်မှုကြီးမျိုးကို ကျုပ် လုပ်ပြပါမယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ မကြာခင် ဗိုလ်မှူးဂျိုးဆပ်ဆိုဆာရဲ့ အမှုကြီးကို ဗဟိုပန်းခြံ ကွက်လပ်ကြီးထဲမှာ စစ်ဆေးပြပါမယ်'

အထက်ပါ 'စိမ်' ခေါ်ချက်အရ ဗိုလ်မှူး ဂျိုးဆပ်၏ အမှုကို ဟာဗာနားမြို့ ဗဟိုပန်းခြံကြီးအတွင်း ကျင်းပခဲ့ရာ လူပေါင်း ၁၈,၀၀၀ ခန့် တက်ရောက် နားထောင်ခဲ့ကြသည်။

ကပ်စထရီသည် ယုံကြည်ချက် ပြင်းထန်သည်နှင့်အမျှ 'ပြောသလိုလုပ်၍ လုပ်သလို ပြောတတ်သူ' ဖြစ်ရာ အဆိုပါ ဗိုလ်မှူးဂျိုးဆပ်၏ အမှုကြီးတွင် လူပေါင်း အမြောက်အမြား တက်ရောက် နားထောင်ခွင့် ပြုခဲ့သည်သာမက အမေရိကန်ပြည်မှ သတင်းထောက်ပေါင်း ၄၀၀ နှင့် အမေရိကန် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော် အမတ် နှစ်ယောက်တို့ကိုပါ 'အထူးဧည့်သည်တော်' အဖြစ် လေယာဉ်ပျံဖြင့် ခေါ်ယူကာ အဆိုပါ အမှုကြီး စစ်ဆေးသည်ကို တက်ရောက် နားထောင်စေခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူး ဂျိုးဆပ်၏ အမှုကြီးတွင် သက်သေပေါင်း ၄၇ ယောက် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ဤသက်သေများမှာ အားလုံးလိုလို တောသူ တောင်သား လယ်သမားကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤသက်သေ လယ်သမားကြီးများက ၎င်းတို့ရွာသို့ ဗိုလ်မှူးဂျိုးဆပ်ခေါင်းဆောင်သော စစ်တပ် ရောက်ရှိလာပြီး ရွာလုံးကျွတ် မီးရှို့ကာ ရွာသူရွာသားများအား ရက်ရက်စက်စက် သေနတ်များဖြင့် ပစ်သတ်ခဲ့ကြပုံကို ထွက်ဆိုသွားကြသည်။

ဤအမှုတွင် တရားခံ ဂျိုးဆပ်မှာ ပြစ်မှု ထင်ရှားသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် သေဒဏ် အပြစ်ပေးခံခဲ့ရသည်။

အမှန်အတိုင်း ဆိုရပါမူ ဤနေ့ ဤရက်များအတွင်း ကျူးဘားပြည်၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော အထက်ပါ တော်လှန်ရေး ခုံရုံးများ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် အမေရိကန် သတင်းစာများတွင် ရေးသကဲ့သို့ 'သွေးချောင်းစီးသော ဖြစ်ရပ်များ' မဟုတ်သည့်ပြင် 'သွေးချောင်းစီးမှုကို ဟန့်တားခဲ့သော ဖြစ်ရပ်များ' သာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် လူထုကြီး၏ အုံကြွမှုမှာ ဒေါသကြီးမားလွန်းလှသဖြင့် ပေါက်ကွဲလှဆဲဆဲ ဖြစ်နေခဲ့ရာ ဤ ပြည်သူ့ခုံရုံးများသာ ဖွဲ့စည်းပေးခြင်း မရှိခဲ့ပါက ယင်းသို့ အပြစ်ရှိသူကို အပြစ်ရှိသလို စနစ်တကျ စစ်ဆေး၍ ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ပေးခြင်းများ မပြုလုပ်ခဲ့ပါက တစ်တိုင်းပြည်လုံး ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရဘဲ ရုန်းရှင်းဆန်ခတ် ဖြစ်ကုန်ကြမည်မှာ မုချသေချာသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ဆိုရလျှင် တစ်ခါက ပြည်သူ့ခုံရုံးတစ်ခုတွင် တရားခံ နှစ်ယောက်ကို ရုံးထုတ်လာခဲ့ပြီးမှ ထိုနေ့အဖို့ သက်ဆိုင်ရာ ရှေ့နေ ရှေ့ရပ်များ မကျန်းမာ၍ ရုံးသို့ မလာနိုင်သဖြင့် အဆိုပါ တရားခံနှစ်ယောက်အား ရုံးမှ ပြန်ခေါ်သွားခဲ့သည်။

ဤတွင် ခုံရုံးသို့ တရားစီရင်သည်ကို လာရောက် ကြည့်ရှုနေကြသော

လူအုပ်ကြီးသည် တရားခံ နှစ်ယောက်ကို ထိုနေ့အဖို့ စီရင်ချက် မချနိုင်ဘဲ ပြန်ခေါ်သွားရပါမည်လားဟု မကျေမနပ် ဖြစ်ကာ အစောင့်တာဝန်ခံများအကြားမှ တရားခံ နှစ်ယောက်ကို ဝိုင်း၍ ရိုက်နှက် ထိုးကြိတ်ကြရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ ထိုနေ့က အကယ်၍သာ အစောင့်တာဝန်ခံများက တရားရုံးများကို လုံလောက်စွာ အကာအကွယ် မပေးနိုင်ခဲ့ပါက ၎င်းတို့နှစ်ယောက်အဖို့ ဒေါသထွက်နေသော လူထုကြီးက ဝိုင်းအုပ်ကြသည်နှင့်ပင် မှုန်မှုန်ညက်ညက် ကြေသွားစရာ ရှိသည်။ သို့ရာတွင် အစောင့်တာဝန်ခံများသည် တော်လှန်ရေး အစိုးရက ထားရှိသော သဘောထားများကို ကောင်းစွာ နားလည်ထားကြသည့်ပြင် တာဝန် ဝတ္တရားကို တိတိကျကျ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသဖြင့် တရားလက်လွတ် ရုံးရင်းဆန်ခတ် မပြစ်ဘဲ ရှိခဲ့သည်။

အလားတူပင် အိုရီယန်တေပြည်နယ် မန်ဇာနီလိုမြို့တွင်လည်း ရာဇဝတ်ကောင် နှစ်ယောက်ကို ပြစ်မှု ထင်ရှားသဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၂၅ နှစ် ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ရာ လူအုပ်ကြီးက အဆိုပါ ရာဇဝတ်ကောင် နှစ်ယောက်ကို သေဒဏ် မပေးရကောင်းလားဟူ၍ အကြီးအကျယ် မကျေနပ် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ လူအုပ်ကြီးသည် အစောင့်အကြပ် ထူထပ်စွာ ကာကွယ်ထားသဖြင့် တရားခံများကို ရန်မမူနိုင်ဘဲ ရှိခဲ့ကြရာ မြို့တွင်းသို့ စီတန်းလှည့်လည်ကာ ဈေးဆိုင်နေအိမ်များကို ပုလင်းများ ခဲများဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် မြို့တော်ခန်းမရွေ့သို့ သွားရောက်ကာ ၎င်းတို့ဖာသာ လူထုစည်းဝေးကြီး ကျင်းပကာ ထောင်ဒဏ် ၂၅ နှစ် ပေးလိုက်သော တရားခံများကို သေဒဏ်သို့ ပြောင်းလဲ အပြစ်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချခဲ့သည်။

ကျူးဘားပြည်သူလူထုကြီးသည် ဘာတစ္ဆတာအစိုးရ လက်ထက်က ၎င်းတို့အပေါ် ထင်သလို နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းခဲ့ကြသော အရာရှိများ အပေါ်တွင် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း လက်စားချေလိုသော စိတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ်ကာ လက်ယားနေခဲ့ကြသည်။

၎င်းတို့၏ အငြိုးကြီးသည် စိတ်ဓာတ်မှာ မည်မျှ ပြင်းထန်ကြီးမားခဲ့သနည်း ဆိုလျှင် ဖမ်းဆီးရမိပြီး ပြည်သူ့ခုံရုံးတွင် တင်၍ စစ်ဆေးနေသော ရာဇဝတ်ကောင်များ၏ အမှုတွင် လူစုလူဝေးဖြင့် လာရောက် နားထောင်ကြရုံမျှမက မြို့ထဲ ခပ်ထဲတွင် မထင်မရှား ပုန်းအောင်းနေကြသော အရာရှိဟောင်းများကိုပင် အုပ်စုဖွဲ့ကာ တစ်အိမ်တက်ဆင်း လိုက်လံရှာဖွေ ဖမ်းဆီးပေးကြသည်အထိ တက်ကြွနေခဲ့ကြသည်။

ကပ်စထရီအနေနှင့်လည်း ပြည်သူ့ခုံရုံးများ၏ တရားစစ်ဆေးစီရင်စွမ်းရည်များတွင် အမေရိကန် အစိုးရက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ပြောဆိုလာသည်ကို သတိပြုရန် ခံနိုင်ဘဲ အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်ခဲ့သည်။ အမေရိကန်အစိုးရသည် ဘာတူးအစိုးရ လက်ထက်က မည်သို့မျှ မပြောဘဲ ရေငံနေခဲ့သလို ယခုလည်း ကျွန်ုပ်တော်လှန်ရေးအစိုးရ၏ ပြည်တွင်းရေးရာ ပြဿနာများတွင် မည်သို့မျှ ဝင်ရောက်စွက်ဖက် ပြောဆိုခွင့် မရှိဟု အတိအလင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

အထက်ပါ ပြောဆိုချက်မှာ ကပ်စထရီ တစ်ယောက်တည်းက ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သော်လည်း ကျူးဘားပြည်သူတစ်ရပ်လုံး၏ အသံဟူပင်၍ မှတ်ယူနိုင်ခဲ့သည်။ ပြည်သူ့ခုံရုံးများ ဖွဲ့စည်း၍ ရာဇဝတ်ကောင်များကို စစ်ဆေး အပြစ်နေခြင်းမှာလည်း ကပ်စထရီက အပြစ်ပေးခြင်း မဟုတ်။ ကျူးဘားပြည်သူတစ်ရပ်လုံးက အပြစ်ပေးနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် ကျူးဘားပြည်၌ ရာဇဝတ်ကောင်များကို စစ်ဆေး အပြစ်နေရခြင်းသည် ကပ်စထရီ တစ်ဦးတည်း၏ လုပ်ဆောင်ချက် မဟုတ်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး၏ လိုလား တောင်းဆိုချက်အရ ကပ်စထရီက စနစ်တကျ စီမံခန့်ခွဲလုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အမေရိကန် စာရေးဆရာ ဟောပြောခြင်းဖြစ်သူ ဂျူးလီးစ် ဂျူးဘောရစ် ဆိုသူက ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာကြီးတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

‘ကပ်စထရီသည် စင်တီယာဂိုမြို့မှ တော်လှန်ရေး အောင်မြင်ခဲ့ပြီးနောက်

အတွက် ဟာဗာနားမြို့သို့ ချီတက်သွားခဲ့ရာ လမ်းခုလတ်တွင် ဘာတူးအစိုးရလက်ထက်က အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသော မိမိတို့၏ သားသမီးများ မောင်ဘွားများအတွက် မိခင် ဖခင်များနှင့် ညီမငယ်များ၊ အစ်မငယ်များက ရာဇဝတ်ကောင် လူသတ်သမား ဖြစ်ကြသော အရာရှိအရာထမ်းများနှင့် အရပ်သား လူဆိုးလူမိုက်များကို ‘တော်လှန်သော တရားဥပဒေအရ အမြန်ဆုံး ဖမ်းဆီးစစ်ဆေး၍ အရေးယူ အပြစ်ပေးပါရန် တောင်းပန်ကြသည်များကို နေရာတကာတွင် ကြားခဲ့ကြရပါသည်။ သူတို့တတွေ၏ ပြောပြချက်များအရ သူတို့၏ သားများ၊ မောင်ဘွားများကို ဘာတူးအစိုးရတပ်မှ အရာရှိအရာခံများနှင့်နောက်လိုက် လူမိုက်များက သေနတ်တကာကားဖြင့် အိမ်ပေါ်မှ ဆွဲချခေါ်သွားခြင်းနှင့် နောက်တစ်နေ့ သို့မဟုတ် ရက်များကြာမှ မိမိတို့၏ မောင်ဘွားများ သားများ၏ အလောင်းများကို တောစပ်တွင် လည်းကောင်း၊ လမ်း

ထဲတွင် လည်းကောင်း တွေ့ခဲ့ကြရကြောင်း၊ ရင်နာဖွယ်ရာ ကြားခဲ့သိခဲ့ရပါသည်။ စာစခါတရံ အလောင်းများကို မြို့တွင်းရှိ လမ်းများပေါ်တွင်ပင် မမြင်ရက်စရာ ပစ်သတ်ထားခဲ့ကြသည်ကို တွေ့ရကြောင်း ကြေကွဲဖွယ်ရာ နားထောင်ခဲ့ရပါသည်။ သို့နှင့်ပင် သူသည် တရားဥပဒေအရ အပြစ်ရှိသူကို ရှိသလို အရေးယူသွားရန် အမြန်ဆုံး စီစဉ်ပေးပါမည်ဟူ၍ အခိုင်အမာ ကတိပေးခဲ့ရပါသည်။ ကာမာဠေးပြည်နယ်တွင်မူ ဤကိစ္စအတွက် လိုအပ်သော အမိန့်ညွှန်ကြားလွှာများကို တပ်မှူး အားလုံးသို့ ထုတ်ပြန်ခဲ့ရပါသည်။

(နယူးယောက်တိုင်းသတင်းစာမှ)

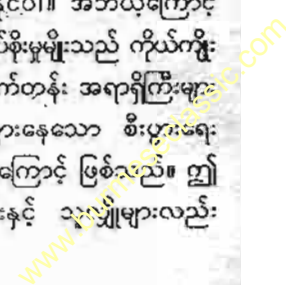
အမှန်စင်စစ် ဤရက်များအတွင်း ကျူးဘားပြည်၌ ဥပဒေမဲ့ တရားလက်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့သော အဖြစ်မျိုး လုံးဝမရှိဟူ၍ကား မဟုတ်။ မြို့တိုင်း၊ ရွာတိုင်း၌ အစိုးရစီတီလိုက်မာန်ပါ ဒေါသအလျောက် လက်စားချေသည့် အဖြစ်များ ရံဖန်ရံခါ တွေ့ရသည့်မှာ မှန်သည်။

သို့သော် ဤအဖြစ်မျိုးမှာ တော်လှန်ရေးအစိုးရ၏ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးအစဉ်များ မရောက်မီ တစ်ခုတလေ ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတရံ နေလည်း သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ခေါင်းဆောင်များအလစ်တွင် အသက်ပေးသလို ဖတ်နိုးနိုင်ကြဘဲ ခြေလှန်လက်လွန် ဖြစ်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး အစီအစဉ်များနှင့်တကွ ပြည်သူ့ခုံရုံးများ စနစ်တကျ ဖွဲ့ပြီး ပြည်သူ့လူထုအား နားလည်သဘောပေါက်အောင် ရှင်းလင်း ပညာပေးသည့်နောက် နောက်ပိုင်းတွင်မူ အဆိုပါ တရားလက်လွတ် ပြုကျင့်မှုများ၊ လက်စားချေမှုများမှာ မရှိတော့သလောက် လျော့နည်းသွားခဲ့သည်။

ဤ ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ ၃ ရက်နေ့ တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံပြီး ၂ ရက်အကြာတွင်) နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာကြီးက ခေါင်းကြီးပိုင်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သည်။

‘လက်စားချေမှုကိုကား ရှောင်လွှဲ၍ မရနိုင်ပါ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘာတူးအစိုးရတပ်မှ အရာရှိအရာခံများနှင့်နောက်လိုက် လူမိုက်များက သေနတ်တကာကားဖြင့် အိမ်ပေါ်မှ ဆွဲချခေါ်သွားခြင်းနှင့် နောက်တစ်နေ့ သို့မဟုတ် ရက်များကြာမှ မိမိတို့၏ မောင်ဘွားများ သားများ၏ အလောင်းများကို တောစပ်တွင် လည်းကောင်း၊ လမ်း

အထူးပင် လိုအပ်ခဲ့သည် ဖြစ်ရာ ကျူးဘားပြည်တွင် ယင်းသို့ သူများ မရေတွက်နိုင်အောင်ပင် ရှိနေခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တစ်လျှင် မျှော်လင့်စရာ ရှိသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ဤသို့ ယောက်ျား မိန်းမများသည် ဒေါသအမျက် ပြင်းစွာ ထွက်နေလှအုပ်ကြီး၏ တရားလက်လွတ် ပြုကျင့်ခြင်းကို မခံရဘဲ ပြောဆိုပတ်ကန်သော တရားဥပဒေအရ အရေးယူ စစ်ဆေးခြင်းကို ခံရလိမ့်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။

(နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာ)

ကပ်စထရီသည် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို လုံးဝ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ ပြုရန် ဆန္ဒရှိခဲ့သည် မဟုတ်။ ပြည်သူလူထု အပေါ် ၎င်းတို့ ကျူးလွန်ခဲ့ကြရာဇဝတ် ပြစ်မှုများအတွက် ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ပေးရန် မူလကပင် စီစဉ်ခဲ့သည်။

သို့သော် အဆိုပါ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို တရားဥပဒေမဲ့ ထင်ထင် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ကာ ကြိုက်သလို အပြစ်ပေးခြင်း၊ သို့မဟုတ် မည်သို့မှ စစ်ဆေးခြင်း မရှိဘဲ လက်စားချေသည့် သဘောမျိုးဖြင့် အဓမ္မ ပြုကျင့်ခြင်းများကိုလည်း ခွင့်မပြုနိုင်ဘဲ ရှိခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဒေါသထွက်၍ အံ့ကြွနေသော လူကြီး၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်း ပြည့်ဝစေရန်၊ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကိုလည်း ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ရရှိစေ ပြည်သူ့ခံရုံးများကို ဖော်ထုတ်ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရလျှင် ကပ်စထရီသည် တော်လှန်ရေးအောင်မြင်ခဲ့သည့်နောက် ပထမဆုံးနှင့် အခက်ခဲဆုံးဖြစ်သော ဤလုပ်ငန်းကြီးကို အခြေခံကျ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ ခေါင်းဆောင်မှုပုဂ္ဂိုလ်သိက္ခာကို မြင့်မားစေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့အားဖြင့် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို စနစ်တကျ စစ်ဆေး အပြစ်ခံရ ခဲ့ရာ စုစုပေါင်း စစ်ရာဇဝတ်ကောင် ၇၀၀ ကျော်ကို သေဒဏ်ပေးခဲ့ရ၍ လူထု ၂၅၀၀ ခန့်ကို ဖမ်းဆီးအရေးယူခဲ့ရသည်။

ရုတ်တရက်အားဖြင့်ဆိုသော် ကပ်စထရီအစိုးရ တက်လာစ ပြင်ပ ယခုလို အချိန်အခါမျိုးတွင် လူပေါင်း ၇၀၀ ခန့် သေဒဏ်အပေးခံကြရခြင်း ပေါင်း ၂၅၀၀ ခန့်ကို အဖမ်းအဆီးခံနေကြရသော အပြစ်အပျက်မှာ 'ထိတ်လန့်ချောက်ချားစရာ' ကောင်းသည်ဟု ထင်စရာရှိသည်။

သို့သော် ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ အစိုးရ လက်ထက်တွင် ကျူးဘား မျိုးချစ်လူငယ်များ၊ အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားများနှင့်တကွ အပြစ်ပေးခံခဲ့သော ကျူးဘား အမျိုးသား အမျိုးသမီးပေါင်း ၂၀,၀၀၀ ကျော် အသတ်ခံခဲ့ရ၍ အချုပ်ခန်းများတွင် အကျဉ်းထောင်များတွင် လူပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင်အောင် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်း ခံခဲ့ကြရသည့် အပြစ်ဆိုးကြီးနှင့် စာလိုက် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ပြောပလောက်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပါပေ။

ထို့ပြင် အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ လက်ထက်က အသတ်ခံခဲ့ကြရသူများ၊ အဖမ်းအဆီး ခံခဲ့ရသူများမှာ တရားဥပဒေအရ ခိုင်လုံစွာ စစ်ဆေး၍ အပြစ်ပေး ခြင်း မဟုတ်ဘဲ တရားလက်လွတ် ဥပဒေမဲ့ မြင်မြင်သမျှ ဒရုကြမ်း ချ၍ အစုလိုက် အပြုံလိုက် လူမဆန်သော နည်းများဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် ဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ်ခံခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခု ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေးအစိုးရလက်ထက်တွင် အဖမ်းအဆီး ခံကြရသူများနှင့် သေဒဏ်၊ ထောင်ဒဏ် စသည်ဖြင့် အပြစ်ပေးခံ ခဲ့သူများမှာ ဖက်ဆစ် အာဏာရှင် လက်ထက်က လက်နက်အားကိုးဖြင့် ထင်သလို ပြုကျင့်ခဲ့ကြသော လူထုရန်သူ၊ ပြည်သူ့ရန်သူများသာ ဖြစ်ကြ၍ တစ်ချိန်က ပြည်သူလူထုအပေါ်တွင် သူတို့ ကျူးလွန်ခဲ့ကြသော ပြစ်မှုများအတွက် တရားဥပဒေ ခိုင်လုံစွာ စစ်ဆေးပြီးမှ ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ပေးခဲ့သော ဖြစ်သည်။

ကျူးဘားပြည်သူများကလည်း အထက်တွင် ဘုန်းတော်ကြီး အိနာကီ သားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကပ်စထရီ အမှုပြုသော တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်များ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်များကို လိုက်နာ လက်ခံခဲ့ကြသည်။ မိမိတို့၏ သူငယ်အမျက်နှင့် လက်စားချေလိုစိတ်များကို မျိုသိပ်ကာ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး ခြိုးစားပေးခဲ့ကြသည်။ တစ်ချိန်က မိမိတို့သားသမီးများ၊ မိဘများ၊ ညီအစ်ကို များကို ရက်ရက်စက်စက် ဖမ်းဆီး နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသော ဖက်ဆစ် လူသတ် ကောင်များကို အခိုင်အမာ ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြသည်။ အတိအကျ စွပ်စွဲခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ လက်ထက်က အစုလိုက် အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်ခြင်း ခံခဲ့ကြရသော ကျူးဘားမျိုးချစ်များ၊ ကျောင်းသား များ၏ အလောင်းများကို နေရာ အတော်များများတွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိလာကြ သည်။ ယခင်က လက်နက် အားကိုးဖြင့် စိုးမိုးထားခဲ့သောကြောင့် မပြောရုံ၊ မပြောမတိုင်ရုံ၊ မတောရုံ နေထိုင်ခဲ့ကြသော အမှုများမှာလည်း ယခုမှ လွတ် လပ်လပ် ပြောရုံဆိုရုံ၊ တိုင်ရုံ တောရုံကြ၍ အမှုမှန် ပေါ်လာကြသည်။

(ဘာတစ္ဆတာ လက်ထက်က အစုလိုက်၊ အပြုလိုက် အသတ်ခံခဲ့ကြရသော အလောင်းများ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပုံကို စာမျက်နှာ ၁၈၄ တွင် ပြန်ကြည့်ပါ)

ဤသို့ဖြင့် ကပ်စထရီသည် ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဘာတစ္ဆတာ လက်ထက်က ပြည်သူ့လူထုအပေါ်တွင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ရက်စက် ယုတ်မာခဲ့ကြသည့် ရာဇဝတ်ကောင် လူသတ်သမားများကို စနစ်တကျ တံရားဥပဒေအရ ဖမ်းဆီးဆေး၍ ထိုက်သင့်သော အပြစ်များ ပေးခဲ့သည်။

ယင်းသို့ လူသတ်သမား ရာဇဝတ်ကောင်များကို တော်လှန်ရေးအစိုးရက တံရားဥပဒေအရ ခိုင်လုံစွာ စစ်ဆေး၍ အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်းကို အမေရိကန် အရင်သတင်းစာများက 'ကျူးဘားပြည်တွင် သွေးချောင်းစီးနေပြီ' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကပ်စထရီနှင့် သူ့နောက်လိုက် ဓားဒြိုလူဆိုးများက ကျူးဘား အမျိုးသားများ သတ်ကုန်ကြပြီ' ဟူ၍ အထိတ်တလန့် ဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်ရေးသားခဲ့ကြသည့် အချို့သော အရင်းရှင်ကြီးများနှင့် ကွန်ဂရက် လွှတ်တော် အမတ်များကမူ 'ထိုမနိုင် သိမ်းမရ' ဖြစ်နေသော ကျူးဘားပြည်ကလေးကို ကပ်စထရီလက်က တင်ကြလော့' ဟူ၍ အော်ဟစ် ကြွေးကြော်လာကြသည်။

ဤနေရာတွင် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ ပြုတ်ကျပြီး ကပ်စထရီခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေး အစိုးရ တက်လာခဲ့သည့် ပထမ ရက်ပိုင်းအတွင်း ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည့် အမေရိကန် သတင်းစာဆရာ၊ စာရေးဆရာ တစ်ဦး 'မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့' ရေးသားချက်ကို ထုတ်နုတ်ဖော်ပြလိုသည်။

အစိုပါ အမေရိကန် စာရေးဆရာမှာ ဂျိုးဇက်နော့သ် (JOSEPH NOBLE) ဆိုသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်က ၁၉၅၈ ခုနှစ်ဆန်းစက တစ်ကြိမ် ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး တစ်ဖန် တော်လှန်ရေးအစိုးရလက်ထက် ၁၉၅၉ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းစတွင် ဒုတိယအကြိမ် ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

သူက 'ကမ္ဘာ တစ်ခြမ်း၏ မျှော်လင့်ချက်ဖြစ်သော ကျူးဘား' (CLEAN HOPE OF A HEMI SPHERE) ဟူသော အမည်ဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသားခဲ့ရာ ယင်းစာအုပ်တွင် ဖက်ဆစ်လူသတ်သမား ရာဇဝတ်ကောင်များအပေါ် တော်လှန်ရေးအစိုးရ စစ်ဆေးအပြစ်ပေးပုံများကို အောက်ပါအတိုင်း စိတ်ဝင်စားဖော်ပြခဲ့သည်။

*
'လူသတ်သမားများအနက် အရက်စက်ဆုံးသော လူသတ်သမားကို အများ ပြည်သူ

သူ့မှာကံတွင် စစ်ဆေးရန် ဟာဗာနားမြို့၌ စီစဉ်ပြင်ဆင်နေပါသည်။ လူသတ်သမားမှာ ကပ္ပတိုန် 'ဂျိုးဆပ်ဆိုတို' ဆိုသူ ဖြစ်၍ သူ့ကို အိရိယန်တေ ပြည်နယ် နက္ခာ တစ်ရွာမှ တောသူတောင်သား လယ်သမားကြီးပေါင်း ၁၁၀ ကို အစုလိုက်၊ အပြုလိုက် သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် အမှုဖြင့် တံရားစွဲဆိုထားသည်ဟု သိရပါသည်။ လူသတ်ခံရသူများအနက် အချို့မှာ တဲထဲတွင် အရှင်လတ်လတ် မီးရှို့၍ အသတ်ခံခဲ့ကြရသည်ဟု ဆိုသည်။

အချိန်မှာ ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ လဆန်းရက်အတွင်း ဖြစ်ပါသည်။ တော်လှန်ရေးအစိုးရ အဆိုပါ တံရားစီရင်ရေး ဌာနသို့ သွားရောက် နားထောင်လေ့လာ ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။ တံရားစီရင်မည့် နေရာမှာ ဟာဗာနားမြို့ လဟာပြင် ကွန်ဂရက်လုပ်ကြီးတွင် ဖြစ်ပါသည်။ အမှုစစ်ဆေးမည့် နေ့မတိုင်မီ တစ်ရက်အလိုတွင် ဟာဗာနားမြို့၌ ကပ်စထရီအစိုးရ ဦးစီး၍ လူထုဆန္ဒပြပွဲကြီး တစ်ခု ကျင်းပခဲ့သည်။ အဆိုပါ ဆန္ဒပြပွဲမှာ သမ္မတနန်းတော်ရှေ့တွင် ကျင်းပခြင်းဖြစ်၍ ကျူးဘားအမျိုးသားများ၏ စိတ်ဓာတ်ကို ဖော်ထုတ်ပြသည့် ဆန္ဒပြပွဲဟု ဆိုသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုနေ့နံနက်က ခပ်စောစော အိပ်ရာမှထ၍ ထွက်လာခဲ့သည်။ ဆန္ဒပြပွဲ ကျင်းပသည့်နေရာသို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားသည့် အချိန်မှာ နန်းတော်ရှေ့ ကွက်လပ် မြက်ခင်းပြင်၌ လူများစုဝေး ရောက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ကွက်လပ် မြက်ခင်းပြင်မှာ နန်းတော်ရှေ့မှ ပင်လယ်ကမ်းစပ်အထိ နိုင်ခန့် ကျယ်ဝန်းပါသည်။

ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူကြီး၊ လူငယ်၊ လူရွယ်များနှင့်တကွ ကလေးသူငယ် အစုလိုက် အစုလိုက် ရောက်ရှိလာကြ၍ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ထန်းပင် တန်းစီ၍ ပေါက်နေသော ကွက်လပ်မြက်ခင်းပြင်တွင် နေရာယူနေကြပါသည်။ နန်းတော်၏ ဘေးဘက်တွင် မကြာမီကမှ အသစ် ပြုလုပ်ထားဟန် တူ 'အထူးတန်း' တစ်ခုကို ထိုင်ခုံများဖြင့် တွေ့ရပါသည်။ ဤ 'အထူးတန်း' မှာ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များအတွက် သီးသန့်နေရာ ဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။ အဆိုပါ 'အထူးတန်း'၏ ရှေ့တွင် စကားပြောရန် စင်မြင့်တစ်ခုကို တွေ့မြင်ရသည်။

လူအုပ်ကြီးများမှာ တစ်မိုင်ပတ်လည်အတွင်း ပြည့်ကျပ် ပြတ်သိပ်လျက် ကျွန်တော်သည် စင်မြင့်နှင့် အနီးဆုံး နေရာသို့ ရောက်အောင် လူအုပ်ကြားထဲမှ မိုနှစ် ၂၀ ခန့် တိုးဝှေ့၍ သွားရပါသည်။ နောက်ဆုံး ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ဝှေ့ကာဖြင့်ပင် စကားပြော အသံချဲ့စက်နှင့် ပေအနည်းငယ်ခန့် ကွာသော

နေရာသို့ ရောက်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်အနီးတွင် အမေရိကန်ပြည် ဗဟိုအသံဌာန (စီဘီအက်စ်) မှ ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ယောက်ကို တွေ့ရပါသည်။ ရုပ်မြင်ကြား ရိုက်ကူးထုတ်လွှင့်သော ဓာတ်ပုံဆရာများမှာလည်း ကင်မရာကို ရွေ့လျော်ချိန်လိုက်ဖြင့် အလုပ်များနေကြပါသည်။ သတင်းထောက်များ၊ သတင်းစာဆရာများမှာလည်း 'အထူးတန်း' တွင် ပြည့်ကျပ်နေပါသည်။ သတင်းစာဆရာ စုစုပေါင်း ၄၀၀ နီးပါးမျှ ရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ သူတို့သည် သူတို့တစ်သက်တစ်ကိုယ် တစ်ခါမှမျှ မကြုံစဘူး၊ မတွေ့စဘူး ထူးထူးခြားခြား တစ်တိုင်းပြည်၏ ခြောက်ပုံ တစ်ပုံခန့်ရှိသော ကြီးမားများပြားလှသည့် လူအုပ်ကြီးကို ကြည့်ကာ တအံ့တဩ ဖြစ်နေကြပါသည်။ (ကျူးဘားပြည်၏ လူဦးရေမှာ ခြောက်သန်းကျော် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ)

လယ်သမားများ၊ အလုပ်သမားများ၊ ပညာတတ်များနှင့် လူလတ်တန်းစားများ စသော အလွှာမျိုးစုံ လူထုကြီးမှာ တစ်စုပြီးတစ်စု တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ရောက်လာနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ လမ်းကြီး လမ်းငယ် အသွယ်သွယ်မှ မဆုံးနိုင်သော လူတန်းကြီးမှာ ကွက်လပ်ကြီးထဲသို့ အဆက်မပြတ် စီးဝင်နေပါသည်။

ကပ်စထရီ စကားပြောချိန်သို့ ရောက်သောအခါ ဤနေ့ ဤရက်အတွက် 'လူကြွမ္မာကို အဆုံးအဖြတ် ပေးသော နေ့ကြီး' ပမာ ဖြစ်နေပါသည်။ သူတည်တည်တွင် လူပေါင်း တစ်သန်းနီးပါးမျှ ရောက်ရှိနေကြပေပြီ။

လူအုပ်ကြီးမှာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် လူမျင်း ညပ်၍ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် ထပ်နေတော့မလောက် ပြည့်ကျပ် ပြတ်သိပ်နေသည်ကို ရာ ဩဘာလက်ခုပ်တီး၍ပင် မဖြစ်တော့လောက်အောင် ရှိနေပါသည်။ သို့ဖြစ်သော် သူတို့သည် ကပ်စထရီကို ဩဘာပေးကြရာ၌ လက်များကို အပေါ်သို့ မြှောက်ကာ မှ လက်ခုပ်တီးနိုင်ကြပါသည်။ ကပ်စထရီက တော်လှန်ရေးအစိုးရ၏ ဝါဒထောက်ခံသည်၊ မထောက်ခံသည်ကို လူထုကြီးအား မေးမြန်းလိုက်သည့်အထောက်ခံသည့် အနေဖြင့် လူပေါင်းတစ်သန်းတို့၏ လက်အုံပေါင်း တစ်သန်းအပေါ်သို့ မြှောက်ကာ ဩဘာလက်ခုပ်တီးကြသည်ကို မြင်ရသည်မှာ 'ထူးထူးလှသော မြင်ကွင်းကြီး ဖြစ်နေပါသည်။' ထောက်ခံတယ်' ဟူသော အသံကြီးလည်း ပါးစပ်ပေါင်း တစ်သန်းတို့မှ မြည်ဟည်းထွက်ပေါ်လာပါသည်။

မိုးသားတိမ်တိုက် ကင်းစင်သော ကောင်းငှက်တွင် နေသည် တဖြည်းဖြည်း မြင်လာသည်နှင့် အပူရှိန်မှာလည်း တစ်စတစ်စ ပြင်းထန်လာနေပါသည်။ လူထုကြီးထဲတွင် ဟိုနေရာ သည်နေရာတို့မှ အပူရှိန်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ လူအုပ်

၏ အပူရှိန်ကြောင့် လည်းကောင်း မူးမော်၍ သတိလစ်သွားသူများ၊ အသက်ရှူကျပ်၍ လူအုပ်ကြားထဲတွင် လဲကျသွားသူများ ရှိနေရာ ကြက်ခြေနီ သူနာပြုအဖွဲ့ဝင်များသည် အဆိုပါ သတိလစ်၍ မူးမော် မေမြော နေသူများကို ထမ်းစင်များဖြင့်တင်ကာ ထမ်းစင်များကို လူအုပ်ကြီး၏ ခေါင်းပေါ်မှ မြှောက်၍ သယ်ဆောင် သွားကြသည်ကို မြင်နေရပါသည်။

ကပ်စထရီက နေပူရှိန် ပြင်းလာသည်ကို ထည့်သွင်း ပြောဆိုကာ သူပြောလက်စ စကားကို အကျဉ်းချုံး၍ ပြောသွားပါမည် ဆိုလိုက်သောအခါ လူအုပ်ကြီးက ပြောစရာ ရှိသမျှ ဆုံးအောင်သာ ပြောပါဟူ၍ ပိုင်းအော်ကြပါသည်။ ဆက်သာပြောပါ။ နားထောင်ပါမယ်ဟူ၍ ဟစ်အော်ကြပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် လူထုကြီး၏ တောင်းဆိုချက်အရ ဆက်ပြောရပါသည်။

ကပ်စထရီ စကားကြားရှည်စွာ ပြောဆိုခဲ့ခြင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အမေရိကန် သတင်းစာများက ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် ဖြစ်အောင် မဟုတ်မတရား ပုတ်ခတ်ရေးသားခဲ့သည်များကို မကြာခဏ ဖတ်ခဲ့ရပါသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော် သူ့ရောက်ရှိနေသော ဤနေရာတွင်မူ ကပ်စထရီသည် လူထုကြီး၏ ဆန္ဒကို လိုက်လျောသည့် အနေဖြင့် ကြာရှည်စွာ စကားပြောနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကပ်စထရီသည် လူထုကြီးအား တော်လှန်ရေး၏ သမိုင်းဖြစ်စဉ်များကို ရှင်းလင်း ပြောပါသည်။ ကျူးဘားပြည်တွင် ယခင်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုများမှ သင်ခန်းစာများကို ထုတ်၍ ပြပါသည်။ ထို့နောက် သူ့ရ လက်ရှိ တော်လှန်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အပျက်သမားများ၏ အလားအလာများကို ညွှန်ပြ ပြောဆိုသွားပါသည်။ လူအုပ်ကြီး၏ ဩဘာသံများမှာ ဝက်ဝက်ကဲ့အောင် တစ်ခဲနက် ဆူညံနေပါသည်။

တစ်နေရာတွင်မူ သူသည် သတင်းထောက်များ ရှိရာဘက်သို့ လှည့်ကာ ရှင်းရှင်းနှင့် ဘွင်းဘွင်းကြီး တိုက်ရိုက် ပြောချလိုက်ပါသည်။ 'မှန်ပါတယ်။ လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ လူသတ်သမားတွေကို သုတ်သင်ပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်။ သူတို့ဟာ နောက်ထပ်လူတွေကို သတ်ဖို့ အခွင့်အရေး ရရှိတော့ပါဘူး။ ဒါထက် လူကြီးမင်းများကို ကျွန်တော် တစ်ခုမေ့ပါရစေ။ ဒီတိုင်းပြည်မှာ ဘာတစ္ဆေတာအစိုးရက ဟင်းမလားရဲ့ ဂက်စတာပို ပုလိပ်တွေလို ဆုပ်ချုပ်နေတဲ့ အချိန်တုန်းက ခင်ဗျားတို့ သတင်းစာတွေဟာ ဘယ်ရောက်နေကြပါသလဲ။ ဘာတွေ ရေးနေကြပါသလဲ။ ဘာတစ္ဆေတာ အစိုးရရဲ့ ဖက်ဆစ် လူသတ်သမားတွေက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အတော်ဆုံး၊ အထက်မြက်ဆုံးဖြစ်တဲ့ သားသမီး

လူငယ်လူရွယ်ပေါင်း နှစ်သောင်း ကို ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်နေတုန်းက ခင်ဗျားတို့ တတွေဆီက ဘာသံမှ မကြားရဘူး။ ခင်ဗျားတို့ဟာ အဲဒီတုန်းက ငြိမ်နေခဲ့ကြတယ်။ ကောင်ပါပြီ။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ကို တစ်ခုထပ်မေးပါအံ့ မယ်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးခါနီး မဟာမိတ်တွေ စစ်နိုင်ဖို့ သေချာနေတဲ့ အချိန်မှာ ဟိရိုရှီးမားနဲ့ နာဂါဆာကီမြို့ကြီးတွေကို အနုမြူနဲ့ ကြဲခဲ့တုန်းက ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သတင်းစာတွေ ဘယ်ရောက်နေကြသလဲ။ အဲဒီတုန်းကလဲ ခင်ဗျားတို့ဟာ ငြိမ်နေခဲ့ကြတယ်။ ကောင်ပြီ။ နောက်တစ်ခု ထပ်မေးပါဦးမယ်။ အပြစ်ကင်းမဲ့ အမေရိကန် အမျိုးသား ရိုစင်ဘတ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ အသတ်ခံကြရတုန်းက ခင်ဗျားတို့ သတင်းစာတွေ ဘယ်ရောက်နေကြသလဲ။ ခင်ဗျားတို့ တိုင်းပြည် နယ်နိမိတ်ရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ ရှိတဲ့ ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးက အဲဒီ ဇနီးမောင်နှံ အပြစ်ကင်းမဲ့ အသတ်ခံကြရတဲ့အတွက် အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီတုန်းက ခင်ဗျားတို့ သတင်းစာတွေ ဘယ်ရောက်နေကြသလဲ။ အခု ခင်ဗျားတို့ ဒီနေရာကို လာကြတာဟာ ဘယ်အမှုအတွက် စီရင်ချက် ချတာကို လာကြည့်တာလဲ။ ဒီအမှုဟာ လူသားတွေရဲ့ ရန်သူဖြစ်တဲ့ ပါးကွက် အာဇာနည်တွေ လူသတ်သမားတွေ၊ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်တွေကို စစ်ဆေးစီရင်ပြီး သုတ်သင်ပစ်ခတ် အမှုပဲ။ တစ်ချိန်က ခင်ဗျားတို့လဲ နရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံးမှာ ဒီလိုပဲ စစ်ဆေးခံခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ လူတွေကို အစုလိုက် အပြုံလိုက် သတ်ခံခဲ့ရတဲ့ လူသတ်သမားတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဖာသာ အခုလို စစ်ဆေးစီရင်နေတဲ့ ကိစ္စကို ခင်ဗျားတို့က ဘာဖြစ်လို့ ဝင်ပြီး စွက်ဖက်ချင်တာလဲ။

(အဆိုပါ လူထုဆန္ဒပြပွဲကြီးကို ရောက်ရှိနေကြသော သတင်းထောက်များမှာ များသောအားဖြင့် အမေရိကန် သတင်းစာတိုက်များမှ ဖြစ်ကြသည်။ စာရေးဆရာကပ်စထရိုက မေးခွန်းတစ်ခု မေးလိုက်သည့်အခါတိုင်း လူထုကြီးက ဩဘာသံသည် မိုးချန်းသကဲ့သို့ တုန်ဟည်းထွက်ပေါ်လာပါသည်။ သူတို့ဦးခေါင်းများပေါ်တွင် မြောက်၍ ဩဘာလက်ခုပ်တီးလိုက်ကြသော လက်ခုပ်နှစ်သန်းကို ကြည့်ရသည်မှာလည်း ငှက်များ ပျံဝဲနေကြသကဲ့သို့ ထင်ရပါသည်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် လဟာပြင် ဇာတ်ခုံ ကွက်လပ်ကြီး၌ အမှုကို စစ်ဆေးပါသည်။ ဟာဗားနား တစ်မြို့လုံးမှာ ဤနေရာတွင် စုရုံးရောက်ရှိနေသလောဟု ထင်ရပါသည်။ ယောက်ျားမိန်းမများနှင့် ကလေးများပါ မကျန်လပ် မရှိအောင် ပြည့်ကျပ်နေပါသည်။

တော်လှန်ရေး ခုံရုံးသဘာပတိ အဖွဲ့ဝင်လူကြီး ၁၂ ယောက်တို့

စင်မြင့်၏ တစ်ဖက်တွင် စိတန်း၍ ထိုင်နေကြပါသည်။ သူတို့တတွေမှာ များသောအားဖြင့် မုတ်ဆိတ်များဖြင့် ဖြစ်ကြပါသည်။ သက်သေများမှာလည်း အားလုံး လိုလိုပင် တောသူတောင်သား လယ်သမားကြီးများ ဖြစ်ကြ၍ သူတို့သည် စင်မြင့်၏ နောက်ဖက်တွင် ရှိနေကြပါသည်။

သတင်းထောက်များနှင့် ဓာတ်ပုံ သတင်းထောက်များကို မူလက စင်မြင့်၏ သို့ မတက်ရန် တားမြစ်ထားပါသည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် တားမရတော့ဘဲ ဓာတ်ပုံ သတင်းထောက် ၅၀ ခန့်တို့သည် စင်မြင့်ရှိရာသို့ ရောက်လာပြီး အလှအယက် သူ့ထက်ငါ တိုးပေ့၍ ဓာတ်ပုံများ တဖျတ်ဖျတ် ရိုက်ကြပါတော့သည်။

စင်မြင့်ပေါ်တွင်မူ တရားခံအဖြစ် တရားစွဲဆိုခြင်း ခံနေရသော ကပ္ပတိန် ဦးဆပ်စ်ဆိုတို့ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ သူ့အသက်မှာ ငါးဆယ်ခန့် ရှိပြီဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ သူ့ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်မှာ ခပ်ပြားပြား ဖြစ်၍ မျက်ခုံးမွှေးများမှာ မြီးမားနက်မှောင်ပြီး ထူထူထဲထဲ ရှိလှပါသည်။ မျက်နှာမှာ ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်လျှင် သဏ္ဍာန်ရှိသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း သေသေချာချာ ကြည့်ပါမှ ဘာကံကျစ်စဉ်းလဲသော အသွင်မျိုးကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

မုတ်စိတ်မွှေးဖားဖားဖြင့် အစိုးရရှေ့နေကြီးက စွဲချက်ကို ဖတ်ပြပါသည်။ စွဲချက်မှာ ထိုနေ့ ထိုရက်က ဤ တရားခံသည် လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့ တစ်ခုကို ခေါင်းဆောင်၍ ထိုလယ်သမား အမျိုးသား အမျိုးသမီးများကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။ ဦးဆပ်စ် သို့ အသတ်ခံခဲ့ကြရသူများမှာ စုစုပေါင်း လူ ၁၁၀ ရှိသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် တရားခံသည် အသံချဲ့စက် စကားပြောခွက် ရှေ့သို့ ထလာပါသည်။ 'ကျွန်တော်အပေါ်မှာ တလွဲအထင်ခံနေရတယ်လို့ ယူဆပါတယ်' ဟူ၍ ပြောကာ စတင် ပြောကြားလိုက်ရာ လူထုကြီးမှာ ဂျူးဂျူး ရှိရှိ ဖြစ်သွားကြပါသည်။ သူ ပြောပုံ ဆိုပုံကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် သူသည် 'ခေ' သူမဟုတ်ကြောင်း သိရပါသည်။ သူ့အပေါ် စွဲချက်တင်ထားသည်များကို ချေပ လျှောက်လဲရာ၌ အချက်အလက်များကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ဖြင့် ပိုကြီးချဲ့ကာ ပြောဆိုသွားပါသည်။ သူ့အထက်က အရာရှိ၏ အမိန့်ကို နာခံရခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ချေပ လျှောက်လဲ သွားပါသည်။

နရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံးတွင် နာစီစစ်တရားခံများ ဖြစ်ကြသော ဂိုးအားရင်း၊ ဆဲလ်၊ ဖရစ်သူတို့၏ ချေပလျှောက်လဲချက်မျိုးပင် ဖြစ်ကြောင်း ယင်ရှားလှပါသည်။ 'အထက် အမိန့်အရ' လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍ လျှောက်လဲချက်

ပေးနေပါသည်။

သို့သော် ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်မှုများ၊ သတ်ဖြတ်မှုများနှင့် မတရားပြုကျင့်မှုများကို မျက်မြင် တွေ့ကြုံခံစားလာခဲ့ကြရသော လူထုပရိသတ်ကြီးမှာ သူ၏ 'မိုးကြိုးပစ်ရာ ထန်းလက်ဖြင့် ကာ' သလို ကာကွယ်လျှောက်လဲနေသော ချေပချက်များကို လက်ခံယုံကြည်ကြပုံ မပေါ်ပါ။ သူလျှောက်လဲချက် ပေးနေစဉ် လူထုကြီး စိတ်ပျက်ညည်းညူသံများ မကြာခဏ ကြားနေကြရပါသည်။

ထို့နောက် သက်သေများကို ခေါ်ပါသည်။ သက်သေများသည် ထွက်ချက်များကို တစ်ယောက်ချင်း တင်ပြ ပြောဆိုသွားကြပါသည်။ သူတို့တတွေ ယောက်ျားကြီးများရော၊ မိန်းမကြီးများပါ သူတို့ အမူအရာနှင့် ပြောပုံဆိုပုံများ ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် တကယ့်တောသု တောင်သား လယ်သမားကြီးများ ဖြစ်နိုင်ထင်ရှားလှပါသည်။

ပထမသက်သေမှာ အသက် ၅၀ ခန့်ရှိ မိန်းမကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ သူမက ကပ္ပတိန် ဖြစ်သူသည် သူ၏ နောက်ပါ စစ်သားများနှင့် အတူ ရွာသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ရွာသားများကို အကြောင်းမဲ့ အိမ်များပေါ်မှ ဆွဲချ ဆောင်သွားပုံများကို ထွက်ဆိုသွားပါသည်။ ၎င်းတို့အနက်မှ ရွာသား ယောက်ျားမှာ သူတို့အိမ်များ ရှေ့တွင်ပင် ပစ်သတ်ခြင်း ခံကြရရှာသည်ဟု ပြောပါသည်။ မိန်းမကြီးသည် ဤ အဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြထွက်ဆိုသွားရာ စိကာပတ်ကုံး မရှိ။ စကားတန်ဆာ ဆင်မနေဘဲ ရိုးရိုးကြီး ပြောချသွားပါသည်။ ထိုသို့ ရိုးရိုးအကြီး ပြောဆိုသွားသဖြင့် သတင်းထောက်များပင်လျှင် စိတ်ထိခိုက်သွားကြသည်ကို ကျွန်တော် သတိထားလိုက်မိပါသည်။

သို့နှင့်ပင် သက်သေများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ထွက်ဆိုသွားရာ သက်သေများမှာ မိန်းမကြီးများချည်း ဖြစ်ကြပါသည်။ တစ်ယောက်သော မိန်းမကြီးကမူ တရားခံကို မြင်လျှင် မြင်ချင်း မှတ်မိသွားဟန်တူ၍ တရားခံကို နှိပ်စားမောင်း ပုတ်ကောင်းလုပ်ရန်ပင် ကြိုးစားပါသေးသည်။ သို့ရာတွင် အစောင့်စစ်အဖွဲ့များက အချိန်မီ တားဆီး ကာကွယ်လိုက်ကြသဖြင့် တရားခံသက်သာသွားပါသည်။

ထို့နောက် စင်မြင်ပေါ်သို့ ၁၂ နှစ်သားအရွယ်ခန့် လူငယ်ကလေးတစ်ယောက် သက်သေအဖြစ် ရောက်ရှိလာခဲ့ရာ သူ၏ ထွက်ချက်ကို ကြားလျှင် ကြားရခြင်း လူထုကြီးမှာ ဂဏှာမငြိမ်ဘဲ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားပါသည်။ ထိုသူငယ်ကလေးက အဖြစ်အပျက်ကို ဤသို့ ပြန်ပြောပြရှာပါသည်။ 'အဲဒီတုန်း ဗိုလ်ကြီး ဝင်လာတော့ ကျွန်တော့်အဖေဟာ အိမ်ထဲမှာ ရှိနေပါတယ်။ သူ

ကျွန်တော့်အဖေကို သူနဲ့ လိုက်ခဲ့ရမယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ အဖေက သူ့လက်ပတ်နာရီနဲ့ လက်စွပ်ကို ဖြုတ်ပြီး ကျွန်တော့်လက်ထဲကို ထည့်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ အဖေကို ဗိုလ်ကြီးနောက် မလိုက်ရအောင် လက်မောင်းကို အတင်း ဆွဲထားပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဗိုလ်ကြီးက 'ကိစ္စမရှိပါဘူး ငါ့တူရား စိတ်မပူပါနဲ့၊ မင့်အဖေ အခုပဲ ပြန်လာမှာပါ' လို့ ပြောပါတယ်။ နောက်တော့ ဗိုလ်ကြီးက ကျွန်တော်တို့ အားလုံးကို ကြမ်းပေါ်မှာ မှောက်နေခိုင်းပါတယ်။ စစ်သားတွေ ရွာထဲက ထွက်မသွားမချင်း မထရဘူးလို့ အမိန့်ပေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဖေကို သူတို့ ခေါ်သွားလို့ အိမ်အပြင်ဘက် ရောက်ရောက်ချင်း ကျွန်တော်ဟာ ကြမ်း ပေါ်က ထပြီး ပြတင်းပေါက်ကနေ ပြေးကြည့်လိုက်ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ စစ်သားတွေဟာ အဖေကို ဆွဲနတ်နဲ့ ချိန်ပြီး ပစ်ချလိုက်ကြတာ မြင်လိုက်ရပါတယ်။ အဖေဟာလဲ သေနတ်မှန်ပြီး တစ်ခါတည်း လမ်းပေါ် လဲကျ သွားပါတယ်'

လူထုပရိသတ်ကြီးမှာ သက်သေ ထွက်ချက်များကို ကြားနာကြရ၍ စိတ်ထိခိုက်လျက် ရှိနေခဲ့ရာ အဆိုပါ သူငယ်ကလေး၏ သနားစဖွယ် ပြောပြချက်မှာ စိတ်ထိခိုက်စရာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

တော်လှန်ရေး အဖွဲ့သည် အမူသွား အမူလာအတိုင်း စစ်ဆေးလာခဲ့ရာ အချိန်မှာ ည သန်းကောင်နီးပါးမျှ ရှိလာခဲ့ပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် တရားခံအပေါ် 'အပြစ်ရှိသည်' ဟု ယုံကြည်ယူဆကာ ဆေးကုသပေးရန် စီရင်ချက် ချလိုက်ပါသည်။ သို့သော် တရားခံ၏ လျှောက်ထားချက်အရ တော်လှန်ရေး ခုံရုံးအဖွဲ့က အယူခံနိုင်ခွင့် ပြုလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် တရားခံကို အချုပ်ထောင်သို့ ပြန်လည် ခေါ်ဆောင်သွားကြပါသည်။

အထက်တွင် အမေရိကန် စာရေးဆရာ ဂျီဆက်နော့သ်၏ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်ရေးသား ဖော်ပြချက်အရ ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အစိုးရသည် ဥပဒေမဲ့ တရားမဝန်လွတ် ပြုကျင့်နေခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ တရားဥပဒေအရ လူ့သတ်သမား ရာဇဝတ်ဇာတ်များကို စနစ်တကျ စစ်ဆေး၍ ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်မှန်သည်။ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေးအစိုးရသည် ဤနေ့ ဤရက်များအတွင်းက ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထဲက၍ မက်ဆစ် ဇာဇဝတ်ကောင်များအား လက်စားချေလို စိတ်ဖြင့် အံ့ကြွနေကြသော လူထုကြီးအား နည်းကမ်းအရ နည်းလမ်းတကျ ဖြစ်အောင် ပညာပေးခဲ့ရသည်။ စိတ်လိုက်မာန်

ပါ ဗရမ်းဗတာ မဖြစ်စေဘဲ အပြစ်ရှိသူကို အပြစ်ရှိသလောက် စနစ်တကျ စစ်ဆေး၍ ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ပေးနိုင်ရန် တရားဥပဒေ အုပ်စိုးရေးကို ဦးစားဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။

သို့သော် တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ တရားဥပဒေသည် ယခင်အစိုးရ အဆက်ဆက်မှ ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဘာတစ္ဆတာ လက်ထက်အထိ ကျင့်သုံးခဲ့ရင်ခဲ့သော တရားဥပဒေမျိုး မဟုတ်။ ယခင် ခေတ်အဆက်ဆက်က ကျင့်သုံးခဲ့ကြသော တရားဥပဒေမှာ မျက်နှာကြီးရာ ဟင်းဖတ်ပါသည် တရားဥပဒေမျိုး ဖြစ်သည်။ ငွေများလျှင် တရားနိုင်သည့် ဥပဒေမျိုး ဖြစ်သည်။ ငွေရှင်ကြေးရှင် အရင်းရှင်ကြီးများနှင့် အာဏာလက်ရှိ အစိုးရတို့ ပူးပေါင်း၍ ကျောမွှေဆင်းရဲသား မျက်နှာငယ် အလုပ်သမား လယ်သမား ပြည်သူများကို ထင်သလို ခြိမ်းခြောက် နှိပ်စက်ခဲ့သည့် တရားဥပဒေမျိုး ဖြစ်သည်။

ယခု ကပ်စထရို ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေးအစိုးရက ကျင့်သုံးသည့် တရားဥပဒေသည် အခြယ်လှယ်ခံ၊ အဖိနှိပ်ခံ၊ အညှဉ်းဆဲခံ ကျောမွှေလုပ်သားပြည်သူများဖက်မှ ရပ်တည်၍ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ဖြစ်လာအောင် ဖော်ထုတ်စီရင်သော တရားဥပဒေ ဖြစ်သည်။

တစ်ခွန်းတည်းသော စကားဖြင့် ဆိုရပါမူ ဤတရားဥပဒေသည် သမားတို့ ကျ အမည်ခံ ဖောက်ပြန်သော တရားဥပဒေ မဟုတ်။ ပြည်သူလူထု လူအများကြီးကို အခြေခံသည့် 'တော်လှန်သော တရားဥပဒေ' ပင် ဖြစ်သတည်း။

ရန်သူကို ရန်သူလို သဘောထားပါ

၁၉၅၉ ခုနှစ်။ ကျူးဘားပြည်သူများက 'လွတ်မြောက်ရေးနှစ်' ဟူ၍ ခေါ်ကြသည်။ သူတို့ ခေါ်ကြသည့်အတိုင်း ကပ်စထရိုသည် ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံပြီးနောက် ထိုနှစ်တစ်နှစ်လုံး ပြည်သူ့ လွတ်မြောက်ရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ဤနှစ်အတွင်းမှာပင် ပြည်သူများအား ဘာတစ္ဆတာ၏ ဖက်ဆစ်အစိုးရဟောင်း လက်ထက်က ပြုလုပ်ဖန်တီးထားခဲ့သော ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှု ဥပဒေဆိုးများအောက်မှ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ပေးခဲ့သည်။ ဤနှစ်အတွင်းမှာပင် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်က အဖတ်ဆယ်မရအောင် ဖြစ်နေခဲ့သော ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး စသည့် လူမှုရေးဒုက္ခများမှ ပြည်သူများကို လွတ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဤနှစ်အတွင်းမှာပင် တစ်တိုင်းပြည်လုံး ချွတ်ခြံကျနေသော စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းမှ လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။

ထိုသို့ 'လွတ်မြောက်ရေး လုပ်ငန်း' များကို ထိထိရောက်ရောက် လုပ်ဆောင်နိုင်ရန်အတွက် ရှေးဦးစွာ ပြည်သူလူထု၏ အကျိုးစီးပွားကို အခြေခံ၍ တော်လှန်ရေး အစိုးရ အဖွဲ့ကို ခိုင်မာအောင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

ကျူးဘားပြည်သည် သမ္မတ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော သမ္မတ နိုင်ငံဖြစ်ရာ ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံပြီး နောက်တစ်နေ့ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့မှာပင် ဒေါက်တာ အာရူးတီးယား ဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သမ္မတအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။

ထိုနောက် ဇန်နဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် သူကိုယ်တိုင် ဗင်နီဇွဲလာပြည်သို့

www.burmeseclassic.com

သွားရောက်ကာ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးကို ထောက်ခံအားပေးခဲ့ကြသော ဗင်နီဇွဲလား ပြည်သူများကိုအထူး ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း လူထုစည်းဝေးပွဲ တစ်ခုကို ကျင်းပကာ မိန့်ခွန်း ပြောကြားခဲ့သည်။ အဆိုပါ မိန့်ခွန်းတွင် နယ်ချဲ့စနစ်၏ လက်အောက်၌ နစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်းသားပေါက် အဖြစ် ကျရောက်နေခဲ့ကြသော လက်တင် အမေရိကန်တိုင်းပြည်များမှ ပြည်သူများအချင်းချင်း သွေးစည်းညီညွတ်ရေးကို လှုံ့ဆော်ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် မတ်လ ၈ ရက်နေ့တွင် ဟာဗာနားမြို့တော်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဟာဗာနား မြို့သူ မြို့သားများသည် တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ်တစ်ခါဖူးမျှ မခံစားရဘူးသော ဝမ်းသာခြင်းမျိုးဖြင့် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေးသမား 'ရဲဘော် မုတ်ဆိတ်' များကို တစ်ခဲနက် ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ကြသည်မှာ တစ်မြို့လုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဝက်ဝက်ကွဲမှု ရှိခဲ့သည်။

ထိုနေ့က ကိုလံဘီယာတပ်စခန်းတွင် ဟာဗာနားမြို့သူ မြို့သားများအား ကပ်စထရီက နှုတ်ခွန်းဆက်သည့် အနေဖြင့် မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့သည်။ သူ၏ မိန့်ခွန်းတွင် အဓိကအားဖြင့် ဖက်ဆစ် အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ လက်ထက် တိုင်းပြည်၏ ဘဏ္ဍာငွေများ အလွဲသုံးစား လုပ်ခဲ့ကြပုံနှင့် ကြီးလေးလှသော ကာကွယ်ရေး အသုံးစရိတ်များကြောင့် တိုင်းသူပြည်သားများ နုလဲမထူနိုင်တော့ဆင်းရဲမွဲတေကြရပုံများကို အလေးအနက် ထား၍ ပြောကြားခဲ့သည်။ တစ်ဆင့်တည်းမှာပင် ယခုတော်လှန်ရေး အစိုးရလက်ထက်၌ စစ်တပ်၊ ပုလိပ်တပ်များ အတွက် အသုံးစရိတ်များကို လျှော့ချ၍ စစ်တန်းလျားများကို စာသင်ကျောင်းများ ဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပစ်မည် စသည်ဖြင့် ပြောကြားသွားရာ ကျူးဘားပြည်သူများသည် ကပ်စထရီ၏ မိန့်ခွန်းကို ဝမ်းသာအားရ ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။

ကပ်စထရီသည် 'စစ်တန်းလျားများကို စာသင်ကျောင်းများအဖြစ် ပြောင်းလဲပစ်ရေး' စီမံကိန်းအရ ရှေးဦးစွာ ဇူလိုင် ၂၆ ရက်နေ့ အရေးတော်ပုံကြီး စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော မွန်ကားဒါး စစ်စခန်းကို စာသင်ကျောင်းအဖြစ် နေ့ချင်း ညချင်း ဆိုသလို ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားပြည် တော်လှန်ရေး အစိုးရအဖွဲ့၏ ဝန်ကြီးချုပ် ရာထူးကို တရားဝင် လက်ခံဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် မတ်လ ၆ ရက်နေ့တွင် တစ်တိုင်းပြည်လုံးရှိ အခွန်အခများကို ရာခိုင်နှုန်း ၅၀ (ထက်ဝက်) လျှော့ချပစ်ခဲ့ရာ အိမ်ထောင်ပေါင်း ၂၅၀,၀၀၀ ခန့် ရှိသော ကျူးဘား အမျိုးသားများမှာ အထူးပင် သက်သာချောင်ချိ၍ 'အသက်ချ'

ခက်' ချောင်သွားခဲ့ကြသည်။

ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားတစ်မျိုးသားလုံး၏ စားဝတ်နေရေးနှင့် လူမှုသက်သာ ချောင်ချိရေး စသော ပြည်တွင်းရေးရာများကို ဆောင်ရွက်လုံးပန်းခဲ့သလို ကျူးဘားပြည်အပေါ်တွင် လည်းကောင်း၊ ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အစိုးရအပေါ်တွင် လည်းကောင်း နားလည်မှု လွဲမှားနေကြသော နိုင်ငံခြား တိုင်ပြည်များကိုလည်း မိမိတို့၏ နိုင်ငံခြားရေး ပေါ်လစီကို ရှင်းပြခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် အမေရိကန်ပြည်တွင် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရအား လည်းကောင်း၊ မိမိအား လည်းကောင်း ရစရာ ရမရှိအောင် ပုလိပ်တပ်စွပ်စွဲရေး သား ပြောဆိုနေကြသည်ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် ၁၉၅၉ မုနစ် ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်ပြည်သို့ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်၍ မိမိတို့ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ နိုင်ငံခြားရေး ပေါ်လစီကို တိတိလင်းလင်း ဘွင်းဘွင်းကြီး ချင်းလင်း ပြောပြခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် နယူးယောက်မြို့ ဗဟိုပန်းခြံကြီးအတွင်း၌ လူထု တရားပွဲ တွင်းပခဲ့ရာ လူပေါင်း ၄ သောင်းခန့် တက်ရောက်နားထောင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုညက ကပ်စထရီ၏ တရားပွဲကျင်းပရာ ဗဟိုပန်းခြံကြီး တစ်ခုလုံးမှာ မီးများဖြင့် ထိန်ထိန် ခင်းနေခဲ့သည်။ တရားပွဲသို့ လာရောက်နားထောင်ကြသူများထဲတွင် အမေရိကန် အမျိုးသားများ အတော်များများ ပါဝင်သည်။ သို့သော် အများစုမှာ လက်တင် အမေရိကတိုက်မှ အမေရိကန်ပြည်သို့ လာရောက်၍ အခြေစိုက်နေထိုင်ကြသည့် လက်တင် အမေရိကန် အဆက်အနွယ်များ ဖြစ်ကြသည်။

အချို့ စိတ်အားထက်သန်ကြသူများကမူ ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အလံများကို ကိုင်ဆောင်ကာ ကြွေးကြော်သံများ ဟစ်အော် ကြွေးကြော်၍ပင် ချီတက်ခဲ့ကြသည်။

ကပ်စထရီသည် ထိုညက ဟောပြောရာ၌ 'ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရသည် အဖက်ဖက်က အောက်ကျနေကပ်ကျ ဖြစ်နေခဲ့သော ကျူးဘားပြည်သူများ၏ အသစ်ကို ထူထောင်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ ထူထောင်သွားရာ၌ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံများသည်တိုင်းပြည်နှင့်မဆို မိတ်ဆွေ ဖြစ်ရန် အသင့်ရှိနေကြောင်း၊ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရသည် မည်သည့် တိုင်ပြည်ကိုမှ ကျူးကျော်ရန်စလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ မိမိတို့အား ကျူးကျော် ရန်စလားခဲ့လျှင်လည်း တစ်သက်တည်း ကျန်သည်အထိ ခုခံတွန်းလှန်သွားရန် အမိဋ္ဌာန် ချမှတ်ထားကြောင်း' စသည်များကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် အမေရိကန်ပြည်တွင် ရှိနေစဉ်အတွင်း အမေရိကန် တက္ကသိုလ်ကျောင်းများသို့လည်း သွားရောက်ကာ ကျူးဘားပြည်၏ လက်နက် အခြေအနေ ဖြစ်ရပ်များကို ရှင်းလင်း ပြခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်ဖြင့်လည်း အမေရိကန် တစ်ပြည်လုံးကို အသံလွှင့်မိန့်ခွန်းများ ပြောကြားခဲ့ သေးသည်။

အမေရိကန် အစိုးရ အဖွဲ့အတွင်းမှ အချို့သော ခေါင်းဆောင်များသည် ကပ်စထရီ ယခုကဲ့သို့ အမေရိကန်ပြည်သို့ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ လာရောက်၍ အမေရိကန် ပြည်သူလူထုအား ရှင်းလင်းဟောပြောနေသည်များကို အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုးဖြင့် ကောက်ချက်ချနေကြသည်။ ကပ်စထရီသည် အမေရိကန် အစိုးရထံ အကူအညီများ အထောက်အပံ့များ ရယူလိုသဖြင့် တစ်ဖက်လှည့် လာရောက် ကြိုးစားနေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ၎င်းတို့က ယူဆနေကြသည်။

သို့သော် ၎င်းတို့၏ ယူဆချက်ကို ကပ်စထရီက ရှင်းရှင်းလင်းလင်းနှင့် ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြော၍ ချေပခဲ့သည်။ ဝါရှင်တန်မြို့ရှိ အမေရိကန် အမျိုးသား သတင်းစာ ကလပ်တွင် မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့ရာ ကပ်စထရီက

‘ကျုပ်တို့ ဒီလိုလာတ ငွေလိုချင်လို့ လာတာ မဟုတ်ဘူး။

အမေရိကန်ပြည်ကို လူတွေ တော်တော်များများဟာ သူတို့ရဲ့ ယုံကြည် ချက်ကို ရောင်းစားဖို့ လာခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ကတော့ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး နားလည်မှု၊ ကိုယ်ချင်းစာနာမှုကို လိုချင်တယ်။ ဒါပဲ’ ဟူ၍ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး နောက် ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် တစ်ဖန် အာဂျင်တီးနားပြည် ဗြူနိုအဲရစ်မြို့သို့ သွားရောက်၍ အမေရိကန် ၂၁ ပြည်ထောင်တို့၏ ကော်မိတီ အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ဘရာဇီးပြည် ဥရဂွေးနှင့် ရီအိုဒီဂျူနေရီမြို့များ သို့ လှည့်လည် သွားရောက်ကာ နိုင်ငံအချင်းချင်း ချစ်ကြည်ရေး နားလည် ရရှိရေးများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ် မေလ ၁၇ ရက်။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ကျူးဘား ပြည်သူများအဖို့ ဘဝသစ်သို့ စတင် ရောက်ရှိခဲ့သော နေ့ပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရသည် ကျူးဘားပြည်သူများအပေါ်တွင် အနှစ်နှစ် အလလက နှလံထုတ် အောင် ဖိနှိပ် သွေးစုတ်လာခဲ့သော မြေရှင်စနစ်ကို အပြီးအပိုင် ဖျက်သိမ်းကာ

‘လယ်ယာမြေ တော်လှန်ရေး ဥပဒေ’ ကို စတင် အတည်ပြု၍ လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ‘လယ်ယာမြေ တော်လှန်ရေး ဥပဒေ’ ကို ရှေးဦးစွာ အိုရီယန် ကေပြည်နယ် လာပလပ်တာ ဒေသတွင် စတင်၍ လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့ရာ ထိုဒေသရှိ လယ်မြေစကပေါင်း ၆ သန်းခွဲကျော်တို့ကို လယ်သမားပေါင်း ၂ သိန်းလက်သို့ စနစ်တကျ ခွဲဝေပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ကျူးဘားပြည်သူများအား အဖက်ဖက်က အောက်ကျနေကပ်ကျဖြစ်အောင် ပန်တီး၍ ‘ဆင်းရဲမွဲတေ ဖွတ်ဘိုးအေ’ များဖြစ်အောင် ခြယ်လှယ်သွေးစုတ်ခဲ့သော မြေရှင်စနစ်၏ ဆိုးဝါးလှပုံများကို ကပ်စထရီသည် ကျောင်းသားဘဝကပင် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ တွေ့မြင်သိရှိခဲ့သည်။ ကျူးဘားပြည်သူတို့၏ ဘဝ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အရေးအကြီးဆုံးနှင့် ပထမဆုံး စတင် လုပ်ဆောင်ရမည့် အလုပ်မှာ အဆိုပါ မြေရှင်စနစ်ဆိုးကြီးအား အပြီးအပိုင် ဖျက်သိမ်း၍ ‘လယ်လုပ်သူ လယ်ပိုင်ရေး’ ကို အခြေခံသည့် မြေယာ တော်လှန်ရေးကို လက်တွေ့ အကောင် အထည် ဖော်ရန် ဖြစ်ကြောင်း ထိုစဉ်ကတည်းက သူ နားလည် သဘောပေါက်ခဲ့ သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် တော်လှန်ရေးအစိုးရ တက်လာခဲ့၍ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို တည်ငြိမ်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီးနောက် ၅ လအကြာတွင် အထက် ဖော်ပြပါ ‘မြေယာ တော်လှန်ရေး ဥပဒေကြီး’ ကို ပြဋ္ဌာန်းအတည်ပြုခဲ့သည်။

မြေရှင်စနစ်သည် ကျူးဘားပြည်တွင် အနှစ်နှစ် အလလက ထုထည် ကြီးမားစွာ အမြစ်တွယ်နေခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် အဆိုပါ မြေရှင်စနစ် ကြီးအား အမြစ်မှနေ၍ တူးဖော်တွန်းလှန်ရာ၌ အခက်အခဲပေါင်း သောင်းခြောက် ထောင်ဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။

ဤနေရာတွင် ၎င်း၏ အကျိုးစီးပွားကို အကြီးအကျယ် ထိခိုက်ခြင်း ခံ ရသော လယ်ရှင် ယာရှင် မြေရှင်ကြီးများ၏ ပြင်းထန်သော တုံ့ပြန်ခုံခံမှုကို တိုက်ဖျက်ခဲ့ရသလို စနစ်ဟောင်းမှ အယူအဆ ဟောင်းများကို သားစဉ် မြေးဆက် လက်ခံလာခဲ့ကြသော တောသူတောင်သား လယ်သမားကြီးများ၏ ဖောက်ပြန် မှားယွင်းသော အတွေးအခေါ်များကိုလည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့် ပဉ္စာသေခဲ့ ရသည်။

ထို့ပြင် ကျူးဘားပြည်တွင် မြေရှင်များနှင့် ပူးပေါင်း၍ လက်ဝါးကြီးအုတ် ခြယ်လှယ်နေခဲ့ကြသော တိုင်းရင်းသား လက်ဝေခံ အရင်းရှင်များနှင့် နိုင်ငံခြား

အရင်းရှင်ကြီးများကလည်း ကပ်စထရီ၏ မြေယာ တော်လှန်ရေး ဥပဒေကြီးကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ကျူးဘားပြည်တွင် လယ်မြေကေ မြောက်မြားစွာ ပိုင်ဆိုင် ခဲ့ကြ၍ ကျူးဘားလယ်သမားများထံမှ နှစ်စဉ် ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း များစွာ အမြတ်ထုတ် ဂုတ်သွေးစုတ်လာခဲ့ကြသည် ဖြစ်ရာ ၎င်းတို့သည် ကျူးဘားတော်လှန် ရေး အစိုးရ၏ မြေယာတော်လှန်ရေး လမ်းစဉ်ကို အဖက်ဖက်မှ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ဖျက် ခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန်အစိုးရသည် စောစောပိုင်းက ကပ်စထရီ အစိုးရအား ဒေါ်လာ ဖြင့် ပေါက်၍ 'အထောက်အပံ့' များ ပေးကာ ဝယ်ယူရန် ကြိုးစားခဲ့သေးသည်။ သို့သော် ကပ်စထရီသည် နောင်ကြီးအထပ်ထပ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ထားသော နယ်ချဲ့ သမား၏ အကူအညီ အထောက်အပံ့ကို ပြတ်ပြတ်သားသား ဆန့်ကျင်ခဲ့ရုံမျှမက ယခုကဲ့သို့ မြေယာတော်လှန်ရေး လမ်းစဉ်ကို အတိအလင်း စတင် အကောင် အထည် ဖော်လိုက်သောအခါတွင်မူ အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများကို ကိုယ်စားပြုနေ သော အမေရိကန်အစိုးရသည် ကပ်စထရီ အစိုးရအား ယခင်ကထက် ပိုမို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်လာခဲ့သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု သတင်းစာများသည် ကပ်စထရီအစိုးရ တက်လာ ပြီး ဘာတစ္စတာ အစိုးရ လက်ထက်က ပြည်သူလူထုအား ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခဲ့ ကြသော ရာဇဝတ်ကောင် လူသတ်သမားများကို ပြည်သူ့ခုံရုံးတွင် စစ်ဆေးကာ သေဒဏ်အပြစ်ပေးခဲ့စဉ်က 'ကျူးဘားပြည်တွင် သွေးချောင်းစီးကုန်ပြီ' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ 'သွေးငတ်နေကြသော ကပ်စထရီနှင့် နောက်လိုက်များက ကျူး ဘား ပြည်သူများကို ထင်သလို သတ်ကုန်ကြပြီ' ဟူ၍ လည်းကောင်း အထိတ် တလန့် ဖြစ်အောင် ရေးသားခဲ့ကြသည်။

ယခုတစ်ဖန် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရက မြေယာတော်လှန်ရေး ဥပဒေကြီးကို အတည်ပြု၍ လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်လာသောအခါတွင် မူ ယခင်ကထက် ပို၍ မဟုတ်မတရား စွပ်စွဲရေးသားကြသည်။ တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ စပ်ကူးမပ်ကူး ကာလအတွင်း ကြုံတွေ့ရသော အခက်အခဲ အကျပ် အတည်းများကို ဖုံးကွယ်ခဲ့၍ ဖော်ပြကြသည်။ တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ အရင်းရှင် စီးပွားရေးနှစ် ဖျက်သိမ်းသည့် လုပ်ငန်းစဉ်များကြောင့် ငွေရှင်ကြေးရှင် အထက်တန်း လွှာ ကုန်သည်ကြီးများက အကြီးအကျယ် မကျေမနပ် ဖြစ်နေကြသည်ကို ကျူးဘား ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးက တော်လှန်ရေးအစိုးရအား မကျေမနပ် ဖြစ်ကြလေဟန်

ခံကြရသေးသော ခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မြေယာတော်လှန်ရေး ဥပဒေကြီးကို အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သောအခါတွင်မူ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန် ရေး အစိုးရသည် 'လက်ဝဲဘက်သို့ သိသိသာသာကြီး ရောက်သွားပြီး' 'ကွန်မြူ နစ်လမ်းစဉ်ကို ကျင့်သုံးနေပြီ' ဟူ၍ အတိအလင်း စွပ်စွဲကာ အတင်းအဓမ္မ ခံဆိပ် ကပ်လာကြသည်။

ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရအား မတော်မတရား ပုတ်ခတ် ရေးသား စာများသည် အမေရိကန် သတင်းစာ ကျားနယ်များတွင် တစ်နေ့တခြား စာလုံးများ ဖြစ်သည်ထက် ကြီးကာ မဲသည်ထက် မဲလာသည်။

ကပ်စထရီသည် မြေယာတော်လှန်ရေး ဥပဒေကြီး အပါအဝင် အရင်းရှင် မှန် ဖျက်သိမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ ပြည်တွင်းပြည်ပ မြေရှင် ခင်းရှင်ကြီးများ၏ တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးမှုကို အထက်ပါအတိုင်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရသလို တော်လှန်ရေး အစိုးရအဖွဲ့တွင်းမှ သမားရိုးကျ ရှေးဟောင်း အယူအဆရှိ များနှင့် စနစ်ဟောင်းမှ အတွေးအခေါ်ဟောင်းများကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုသူများ ဆန့်ကျင်ခံခဲ့ရသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ကျူးဘားပြည်တွင် ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဘာတစ္စတာ အစိုးရကို တော်လှန်ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသော အင်အားစုများအတွင်း၌ အခြေခံ အုတ်အဆ အမျိုးမျိုး ရှိခဲ့ကြသည်။ အချို့က အရင်းရှင် ဒီမိုကရေစီ ဝါဒကို ကြိုတင် ခံယူခဲ့ကြသည်။ အချို့က လစ်ဘယ်ရယ်ဝါဒကို နှစ်သက်ကြသည်။ အချို့ကမူ ရှေးဟောင်း သမားရိုးကျ အစဉ်အလာများကို ထိန်းသိမ်းထားလိုကြ သော ကွန်ဆာဗေးတစ် ဝါဒသမားများ ဖြစ်ကြသည်။

ယင်းသို့ ယုံကြည်ချက် အယူဝါဒချင်း မတူကွဲပြားနေကြသော်လည်း အစစ် အာဏာရှင်နှစ်ကို ဆန့်ကျင်၍ ဘာတစ္စတာ အစိုးရအား တော်လှန်ဖြုတ် ရန်အတွက် တူညီသော ရည်မှန်းချက်ဖြင့် တူညီသော လုပ်ငန်းစဉ်အရ တပ်ပေါင်းစုဖွဲ့ ခင်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဘာတစ္စတာအစိုးရ ပြုတ်ကျခဲ့ပြီးနောက် တော်လှန်ရေးအစိုးရ ဖြစ်လာသောအခါတွင်မူ မတူသော အယူအဆများနှင့် ကွဲပြားသော ယုံကြည် ရေးများသည် တစ်နေ့တခြား သိသာထင်ရှားလာခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် တော်လှန်ရေးအစိုးရ အဖွဲ့ဝင်များအတွင်း အရင်းရှင်မြေရှင် များကို အပြီးအပိုင် ဖျက်သိမ်းပစ်လိုကြသော အင်အားနှင့် အရင်းရှင်မြေရှင်စနစ် ဆုံးဝ မဖျက်သိမ်းဘဲ ကန့်သတ်ချက်ဖြင့် ခွင့်ပြုထားရှိလိုကြသော အင်အားစု

များသည် ပဋိပက္ခ ဖြစ်လာကြသည်။

ဤ အင်အားစု နှစ်ခုအနက် ပထမအင်အားစုမှာ ကပ်စထရီခေါင်း
သော တော်လှန်ရေး ရဲဘော်များဖြစ်ကြ၍ ဒုတိယ အင်အားစုမှာမူ
အာရုတီးယား ခေါင်းဆောင်သော ကွန်ဆာဗေးတစ်များ ဖြစ်ကြသည်။
ဒေါက်တာ အာရုတီးယားသည် အမေရိကန် အရင်းရှင်သတင်းစာများ၏ ပုဂံ
စွပ်စွဲရေးသားချက်များကို တဖြည်းဖြည်း နားယောင်ကာ တော်လှန်ရေး
အတွင်း ကပ်စထရီ အမှုပြုသော တိုးတက်သည့် အင်အားစုများကို တစ်
ဆန့်ကျင်လာခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် တော်လှန်ရေး အပိုင်းအတွင်းမှ အင်အားစုနှစ်ခု
မှာ ပြင်းထန်သည်ထက် ပြင်းထန်လာခဲ့ရာ ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၁ ရက်
ကပ်စထရီသည် သမ္မတဒေါက်တာ အာရုတီးယားနှင့် သဘောထား အယူအဆ
မတိုက်ဆိုင်သဖြင့် ဝန်ကြီးချုပ် ရာထူးမှ နှုတ်ထွက်စာ တင်လိုက်တော့သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားအသံလွှင့်ဌာနမှနေ၍
ဝန်ကြီးချုပ် ရာထူးမှ ထွက်စာ တင်လိုက်ခြင်းသည် ကျူးဘား တော်လှန်
အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း သဘောထားကွဲလွဲ၍ ဖြစ်ကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် ကျူး
ပြည်သူများအား မြေရှင် အရင်းရှင် စနစ်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက်
အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော 'မြေယာတော်လှန်ရေးဥပဒေ' အပါအဝင် ပြည်
အကျိုးပြု ဥပဒေများမှာ အထက်ပါသဘော ကွဲလွဲမှုများကြောင့် လက်တွေ့
ထိထိရောက်ရောက် အကောင်အထည် မဖော်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြောင်း၊
တိုင်းပြည်သို့ အတိအလင်း ထုတ်ဖော် ပြောကြား ရှင်းလင်းသွားခဲ့သည်။

ဤတွင် ဝန်ကြီးချုပ် ရာထူးမှ ကပ်စထရီ နှုတ်ထွက်စာတင်လိုက်ခြင်း
ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရအဖွဲ့အတွင်း အကြီးအကျယ် ဂယက်ရိုက်သွားခဲ့
ကျူးဘားပြည်သူများအတွင်း၌လည်း အပြင်းအထန် တုန်လှုပ်သွားခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် အစိုးရအဖွဲ့ဝင် တာဝန်ခံများသည် အရေးပေါ် အ
အဝေး ခေါ်ယူကာ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် အပြင်းအထန် အကျိတ်အနယ်
နွေးခဲ့ကြရာ သမ္မတ ဒေါက်တာ အာရုတီးယားမှာ သူ၏ ခေတ်နောက်ကျ
အတွေးအခေါ်များကို အကြောင်းပြု၍ သမ္မတ ရာထူးမှာ ထိုညတွင် နှုတ်
လိုက်ရတော့သည်။

သို့နှင့်ပင် ကပ်စထရီသည် ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်
ကျင်းပသော 'ဇူလိုင် ၂၆ ရက် အရေးတော်ပုံ နှစ်ပတ်လည် အထိမ်းအ

ခံ အနားကြီး' တွင် ကျူးဘား လူထု တစ်သန်း၏ ရှေ့မှောက်၌ သူ၏
ကြီးချုပ် ရာထူးမှ နှုတ်ထွက်စာကို ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းခဲ့သည်။

ကပ်စထရီသည် ဤ အတွေးအကြံကို သင်ခန်းစာ ယူ၍ တော်လှန်ရေး
အဖွဲ့အတွင်းမှ ဖောက်ပြန်သူများ၊ တွေဝေယိမ်းယိုင်သူများနှင့် အတွေး
ခေတ်နောက်ကျသူများကို ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့သည်။ ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့သည်။

၎င်းတို့အနက် သမ္မတအဖြစ်မှ နှုတ်ထွက်သွားသော ဒေါက်တာ အာရုတီး
နေရာတွင် ဒေါ်တီကီစံဆိုသူကို သမ္မတအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်တီကီစံ
ကျူးဘား တော်လှန်ရေးကို အစဉ်တစိုက် သစ္စာရှိစွာဖြင့် ထောက်ခံလာ
သော မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပင် ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် ဖိလစ်ပိုင်ဇောဆိုသူအား
ချီးမြှင့်သော ဘဏ်ကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဖယ်ရှား၍ ထိုနေရာတွင် ရဲဘော် ချေဂွေ
များကို ခန့်အပ်ထားခဲ့သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ကပ်စထရီသည် 'လွတ်မြောက်ရေး နှစ်ဖြစ်သော ဤ
ခုနှစ်အတွင်း ကျူးဘားပြည်သူများအား အရင်းရှင် မြေရှင်စနစ်ဆိုး၏
ဆင်းရိပ်အောက်မှ လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ ကျူးဘားပြည်သူတို့
ဟောင်းနွမ်းဖောက်ပြန်သော အယူအဆ အတွေးအခေါ်များ၏ အနှောင်အဖွဲ့
လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ရသည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရအား
ယိုင်တွေ့ဝေသော ခေါင်းဆောင်များ လက်တွင်းမှ လွတ်မြောက်အောင် ဖန်တီး
သည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရအား ပြည်တွင်းဖောက်ပြန်ရေးသမား
နှင့် ပြည်ပ နယ်ချဲ့သမားများ၏ တော်လှန်ရေး အဖျက်လုပ်ငန်းများ အကြားမှ
လွတ်မြောက်အောင် ရုန်းကန်ခဲ့ရသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် တော်လှန်ရေး၏ ရန်သူများအား ရန်သူလို
ဘာထား၍ ပြတ်ပြတ်သားသား ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ ရဲရဲဝဲဝဲ ဖယ်ရှားခဲ့သည်။
ပိုင်မြောက်မြောက် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း ကပ်စထရီသည် 'ဇူလိုင် ၂၆၊ နှစ်ပတ်လည် အထိမ်း
ခံ နေ့ကြီးတွင်' အောက်ပါအတိုင်း တိတိလင်းလင်း ဘွင်းဘွင်းကြီး မိန့်ကြား
ဖြစ်သည်။

'ကျုပ်တို့ သေနတ် မောင်းဖြုတ်တဲ့ လူမှန်သမျှ ကျုပ်တို့ကလေး
ပြန်ပြီး သေနတ်မောင်း ဖြုတ်ရမှာပဲ။ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေလို
လက်မကမ်းဘဲ ရန်သူလို နောက်ကျော ဓားနဲ့ ထိုးမယ် သူတွေကို
သိက္ခာ ရှိရှိနဲ့ ဘယ်လို ရင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ကောင်းကောင်းကြီး

နားလည်ထားပါတယ်'

(တော်လှန်ရေးမဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ ၉

စင်စစ် တော်လှန်ရေးဟူသည် ရန်သူကို ရန်သူလို သဘောထား၍ ပြတ်သ

မှု ရှိရန် အရေးကြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ကျူးဘား စီး- ယန်းကီးနီး

မြေပြင် ပြည့်နှစ် ဇန်နဝါရီလဆန်း စနေ တစ်နေ့ပင် ဖြစ်သည်။

မြင့်မားလှသော တောင်ကုန်းပေါ်မှ ကိုလံဘီယာ စစ်စခန်း အဆောက်အအုံကြီးသည် သာယာကြည်လင်သော နေရောင်အောက်တွင် ခန့်ညားထည်ဝါ ရပ်တည်လျက် ရှိသည်။

ဤ အဆောက်အအုံကြီး၏ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ဝိုက်တွင် အစိမ်းရင့်ရောင် ယုန်ဖောင်းများ ဝတ်ဆင်ထားသော ကျူးဘား တပ်မတော်သားများအား ဟိုမှ ထိုမှ သွားလာ လှုပ်ရှားနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့ အားလုံးလိုလိုပင် မုတ်ဆိတ်များဖြင့် ဖြစ်ကြသည်။ မုတ်ဆိတ်ဖားဖား ရှည်ရှည်နှင့် မုတ်ဆိတ်မတိုများ ရှိနေကြခြင်းသာ ကွာသည်။ အားလုံးလိုလို မုတ်ဆိတ်များ ရှိနေကြသည်။

တပ်မတော်သား ရဲဘော်များအပြင် အရပ်ဝတ် အရပ်စားနှင့် ကျူးဘား အချိုးသား၊ အမျိုးသမီးများကိုလည်း အဆောက်အအုံကြီးအတွင်း ဝင်ချည်ထွက် ခြင်းဖြင့် ဥဒဟို သွားလာနေကြသည်ကို မြင်ရသည်။ အချို့မှာ လှေငယ် လူရွယ်များ ဖြစ်ကြသည်။ အချို့မှာ အသက်အရွယ် အတော်အတန် ကြီးနေပြီဖြစ်သော သားကုန်း၊ မိန်းမ၊ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

ဤစစ်ဌာနချုပ် အဆောက်အအုံကြီး၏ တစ်ခုသော အခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင် ယုန်ဖောင်းဝတ်ဆင်ထားသော အသက် ၃၀ ခန့်ရှိ ခပ်ရွယ်ရွယ် လူတစ်ယောက်သည် စားပွဲတစ်လုံးဖြင့် အလုပ်များနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ သူ့အရပ်အဖောင်း မမြင့်လွန်း မနိမ့်လွန်းလှဘဲ အနေတော်ပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် စစ်ဗိုလ်များ အဖွဲ့ဝင်လေး ရှိသော 'ဘဲရက်' ဦးထုပ် အပြားကလေးကို ဖိတ်စောင်းစောင်း

ဆောင်ထားရာ နားထင်စဆီမှ နက်မှောင်၍ တွန့်လိပ်သော ဆံပင်များ ဦးထုပ်အောက်မှ တစ်စွန်းတစ်စ ထွက်ပြူးနေကြသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ ခပ်သွယ်သွယ် ဖြစ်ရာ ရှည်လျားသော မုတ်ဆိတ်ဖြင့် တစ်မျိုး ကြည့်ကောင်းသည်ဟု ထင်ရသည့် အထူးခြားဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးမှာ သူ၏ စူးရှနက်မှောင်သော မျက်လုံးအရောင် ဖြစ်သည်။

ဤ ရုပ်လက္ခဏာ အသွင်အပြင်တို့ဖြင့် ဤ စစ်ဌာနချုပ် ရုံးခန်းကြီး တွင် အလုပ်များနေသော ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား ကျူးဘားတော်လှန်ရေးတွင် ကပ်သော နာမည်နှင့်အတူ ယှဉ်တွဲ၍ မကွဲမကွာ ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့သော ချော့ဂွေဇာရားပင်တည်း။

ချော့ဂွေဇာရားသည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကာလအတွင်းက စတင်စတင် အယုံကြည်ရဆုံး၊ စိတ်အချရဆုံး ရဲဘော် တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံ၍ ကျူးဘားပြည်အား နယ်ချဲ့ ခြေစွန်း အရင်းရှင်တို့၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးပမ်းရာတွင်လည်း စတင်စတင် အထူးအထူး အားအကိုးရဆုံး၊ မျက်နှာအံ့လွှဲရဆုံး ညာလက်ရုံးတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးသမား တစ်ယောက် မဖြစ်မီ ဆရာဝန်အဖြစ် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ 'ဆရာဝန်အလုပ် တစ်ခါတည်း စွန့်လွှတ်၍ အဘယ့်ကြောင့် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးသမား တစ်ယောက် ဖြစ်လာပါသလဲ' ဟူ၍ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က သူ့ကို မေးခွန်းထုတ်ခဲ့ရာ သူက အဆိုပါ မေးခွန်းကို အောက်ပါအတိုင်း ချက်ကျကျ ဖြေဆိုခဲ့ဖူးသည်။

'လူတစ်ယောက်ချင်းရဲ့ ရောဂါဆိုးတွေကို ကုသပေးရတာထက် လူ့အလိုက် ခံစားနေကြရတဲ့ ရောဂါဆိုးတွေကို ပျောက်အောင် ကုသပေးရတာပိုပြီး အကျိုးရှိလို့ပါပဲ'

မှန်သည်။ ချော့ဂွေဇာရားသည် ယခင်က ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် တစ်ယောက်ချင်း ဖြစ်ပွားနေသော ရောဂါ ဝေဒနာများကို ကုသပေးခဲ့သော ဆရာဝန် ဖြစ်သည်။ ယခုသော်မူ သူသည် ကျူးဘား တစ်မျိုးသားလုံးတွင် ကျရောက်ခံစားနေကြသော နယ်ချဲ့ မြေရှင် အရင်းရှင်တို့၏ 'ရောဂါဝေဒနာဆိုး' များမှ လွတ်မြောက်ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးနေသည့် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ပေပြီ။

ချော့ဂွေဇာရားသည် ကပ်စထရီ၏ အားအကိုးရဆုံးနှင့် ယုံကြည်စိတ်ချရဆုံး ရဲဘော်တစ်ဦးဖြစ်ရာ သူသည် တော်လှန်ရေး အစိုးရအဖွဲ့တွင် စီးပွားရေး

ဇာရား တာဝန်ခံ (ဝန်ကြီး) အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ရသည်။

သူသည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲများတွင် 'တုံးဆိုတိုက်၊ တုံးဆိုတိုက်' ဟူသော စိတ်ထားမျိုးဖြင့် ရဲရဲရင့်ရင့် စွန့်စွန့်စားစား ပြတ်ပြတ် ဝေးသွား လုပ်ဆောင်တတ်သည်နှင့်အမျှ သာမန်အချိန်များ၊ အထူးသဖြင့် လူထု ဆက်ဆံရသည့် အချိန်များတွင် သိမ်မွေ့နူးညံ့၍ တည်ငြိမ်အေးဆေးလှသည်။

ထိုနေ့က ချော့ဂွေဇာရား၏ ရုံးခန်းမှာ ယောက်ျား၊ မိန်းမ ပရိသတ်များဖြင့် ညွှန်ကျပ်လျက် ရှိသည်။ အချို့က တော်လှန်ရေးအစိုးရက ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သော အချိန်ပေးများနှင့် ပတ်သက်၍ လာရောက် မေးမြန်းကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့က တော်လှန်ရေးအစိုးရ၏ ဌာနတစ်ခုခုတွင် အလုပ်အကိုင် တစ်ခုခု ရရှိရန် လာရောက် လျှောက်လွှာတင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့သော သက်ကြီး ရွယ်အို

အင်္ကျီကြီး၊ အဘွားကြီးများကမူ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကာလအတွင်းက ချော့ဂွေဇာရားဆုံးခဲ့သော သို့မဟုတ် ပျောက်ဆုံးနေသော သားများ၊ တူများ၊ မြေးများအတွက် လာရောက် စုံစမ်း မေးမြန်းကြခြင်း ဖြစ်သည်။

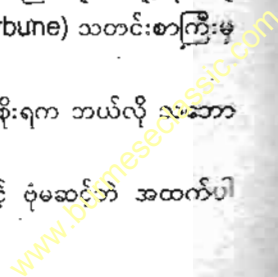
ချော့ဂွေဇာရားသည် သူ့ထံ လာသမျှ လူများကို တစ်ယောက်ချင်းခေါ်ယူ ဆွဲဆောင်ကာ သူတို့ မေးသမျှ မြန်းသမျှတို့ကို ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လည်တဆတ် နှင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားထောင်သည်။ ထိုနေ့က ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆောင်ရွက်စရာ ရှိသမျှကို အကြွေးမထားဘဲ ချက်ချင်းပင် အနားရှိ သူ့ လက်ထောက် အရာရှိ တစ်ဦးအား စီစဉ် ဆောင်ရွက်စေသည်။

ရုံးခန်းတွင် ကျူးဘား အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး လူထုပရိသတ်ကြီးအပြင် မိတ်ဆွေအရပ်ရပ်မှ သတင်းထောက်များ၊ အယ်ဒီတာများလည်း အတော်များများ လာရောက်နေကြသည်။ သူတို့ကလည်း ကျူးဘားပြည်တွင် ကပ်စထရီပြီးလျှင် ဒုတိယ အရေးအကြီးဆုံး၊ အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သူ ချော့ဂွေဇာရားကို ကိုယ်တိုင် တွေ့ဆုံ၍ သတင်းများမေးရန် ရောက်ရှိနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ခဏအကြာတွင် ပိနီပိနီပါးပါး၊ အသားနီစပ်စပ်၊ အရပ်ခပ်ရှည်ရှည် လူတစ်ယောက် ချော့ဂွေဇာရား၏ စားပွဲရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။ သူက သူ့ကိုယ်သူ အမေရိကန်ပြည် 'ချီကာဂိုသမာဓိ' (Chicago Tribune) သတင်းစာကြီးမှ သတင်းထောက် ဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆက်သည်။

'ကျူးဘား ကွန်မြူနစ်တွေကို တော်လှန်ရေးအစိုးရက ဘယ်လို သဘောထားပါသလဲ'

အမေရိကန် သတင်းထောက်သည် ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်ဘဲ အထက်ပါ

မေးခွန်းကို မေးလိုက်ရာ ချေငွေစားရားသည် အဆိုပါ သတင်းထောက်ကို မှောင်မှောင် တစ်ချက်ကုပ်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ 'ဒီနေ့မနက် ကျုပ်နဲ့ လာတွေ့တဲ့ အမေရိကန် သတင်းထောက်ထဲက ဒီမေးခွန်းမျိုး မေးတာ ခင်ဗျားပါနဲ့ ဆိုရင် ငါးယောက် ရှိသွားပြီ' ပြန်ပြောလိုက်သည်။ သို့ပြောရာတွင် သူ့အသံမှာ ခပ်စောစောကထက် အနည်းငယ် ပိုကျယ်လာသည်။

သူသည် သူ့စကားကို တခဏမျှ ဖြတ်လိုက်ပြီး ဆက်ပြောပြန်သည်။ 'နေပါအုံး၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ လွတ်လပ်ရေးအကြောင်းတွေ၊ လူတွေ ငတ်ခွေခွေ ခေါင်းပါးခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းတွေ၊ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းတွေကိုသာ ဘာလို့ မမေးကြတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားတို့တစ်တွေဟာ ကွန်မြူနစ်တွေ အကြောင်းချည်း တစ်ဖက်သတ် စိတ်ဝင်စားနေရတာလဲ။ ဒီမယ် ကျုပ်ပြောမယ် ကျုပ်ဟာ ကွန်မြူနစ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကွန်မြူနစ်တွေက ဆီးယားရားတောင်ပေါ်မှာ ကျုပ်တို့နဲ့အတူ ပန်းချင်း ယှဉ်ပြီး အသေခံ တိုက်နေတဲ့ အချိန်တုန်းက ခင်ဗျားကိုလဲ မမြင်ရဘူး။ ခင်ဗျား သတင်းစာကိုလဲ မတွေ့ခဲ့ရဘူး ကဲ။ ဒါ ထားပါတော့။ ခင်ဗျားမေးတဲ့ မေးခွန်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျုပ်ရဲ့ အကြောင်းကတော့ ကွန်မြူနစ်တွေကို တရားဝင် နိုင်ငံရေးပါတီ တစ်ရပ်အနေနဲ့ ရပ်တည်ခွင့် ပေးရမယ်။ ပေးလဲ ပေးထားတယ်။ ဒါပဲ'

ချေငွေစားရားနှင့် အမေရိကန် သတင်းထောက်တစ်ဦး တွေ့ဆုံခဲ့စဉ် အထက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့ဖူးသည်။ အထက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုခဲ့ကြဖူးသည်။

ဤ အဖြစ်အပျက် ဤပြောဆိုချက်အရပင် အမေရိကန်တို့သည် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရအပေါ်တွင် လည်းကောင်း၊ ကပ်စထီရီ အမှူးပြုသော ကျူးဘား ခေါင်းဆောင်များအပေါ်တွင် လည်းကောင်း 'ကွန်မြူနစ်' ဟူ၍ လွယ်လွယ်တတ်ဆိပ်တပ်ခဲ့ကြသည်။ 'မော်စကို၏ နောက်လိုက် ပီကင်း၏ သစ္စာတော်ခံမဟုတ်' ဟူ၍ စွပ်စွဲခဲ့ကြသည်။

ဤ စွပ်စွဲချက်များသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ၏ တော်လှန်ပြောင်းလဲသော လူမှုရေး လုပ်ငန်းများကြောင့် အထိတ်တလန့် ဖြစ်ကာ တကယ်ရိုးသားစွာ ယုံကြည်ယူဆ၍ စွပ်စွဲခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် ကပ်စထီရီ ခေါင်းဆောင်သော ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရကို ဖြုတ်ချလိုသဖြင့် နယ်ချဲ့သမားတို့၏ အစဉ်အလာအရ 'ကွန်မြူနစ်' ဆိုင်းဘုတ်ကို အဓမ္မ ချိတ်ပြောင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဤနှစ်ခု အနက် တစ်ခုခုသော်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ နှစ်ခု

သော်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အစိုးရသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ တက်လာခဲ့ပြီးနောက် ၂ နှစ်အတွင်း (၁၉၅၉-၁၉၆၀) နှစ်နိုင်ငံရေးပွဲကွဲ ပိုမိုကြီးမားလာခဲ့သည်။

ဤနေရာတွင် ကပ်စထီရီ အာဏာရလာခဲ့ပြီးနောက် ကျူးဘားနှင့် အမေရိကန်တို့၏ ဆက်ဆံမှုများကို ပြန်ပြောင်း လေ့လာလျှင် အောက်ပါထင်ရှားသော အချက်များကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် ကပ်စထီရီ ခေါင်းဆောင်သော အစိုးရ တက်လာခဲ့ရာ ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်အစိုးရက 'ကျူးဘားအစိုးရ၏ အနာဂတ်စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေး ဝါဒများကို အကဲခတ် စောင့်ကြည့်နေကြသည်' ဟူ၍ ကြေညာခဲ့သည်။

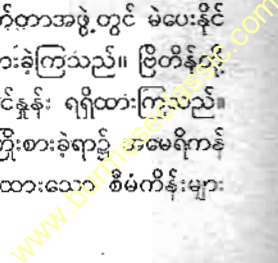
ဇန်နဝါရီလ ၇ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်အစိုးရက ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၁ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားပြည်ဆိုင်ရာ အမေရိကန် သံအမတ် မစ္စတာ စမစ်သည် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကျူးဘား ပြည်တွင် 'စစ်ရာဇဝတ်ကောင်' များအား ပြည်သူ့ခွဲအဖွဲ့တွင် တင်၍ စစ်ဆေး အပြစ်ပေးနေသည်ကို ကုလသမဂ္ဂက ဝင်ရောက်စုံစမ်းစစ်ဆေး အမေရိကန် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်တွင် ၁၆ ရက်နေ့က ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

ဇူလိုင်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင်မူ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်က ဖိုလ်ချပ်တစ်ဦးက သော ရီလန်နီ ဆိုသူအား ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရက 'စစ်ရာဇဝတ်ကောင်' အဖြစ် သတ်မှတ်ထားရာ အမေရိကန် အစိုးရက ထိုသူအား နိုင်ငံရေးအကျင့် ဖွင့် ပြုခဲ့သည်။

ကျူးဘားပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းစဉ်များအတွက် ကမ္ဘာ့ဘဏ်က ဆွေးချေရန် ကပ်စထီရီသည် ဧပြီလအတွင်း အမေရိကန်ပြည်တွင် ရှိနေစဉ်က ဖြစ်စားခဲ့သည်။

ဤ ကမ္ဘာ့ဘဏ်ကြီးတွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက မတည် ရန်းနှိုင်း ခေါင်း၏ သုံးပုံတစ်ပုံကို ထည့်ဝင်ထားရာ ဘဏ်ဒါရိုက်တာအဖွဲ့တွင် မဲပေးနိုင်ခဲ့ပြီးရ၏ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းကို အမေရိကန်တို့က ရရှိထားခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိန်တို့ ၁၆.၁၆ ရာခိုင်နှုန်း ရရှိ၍ ပြင်သစ်တို့က ၅.၉၅ ရာခိုင်နှုန်း ရရှိထားကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှ ငွေချေးရန် ကပ်စထီရီ ကြိုးစားခဲ့ရာ၌ အမေရိကန်အစိုးရ၏ ကြီးကြပ်မှုအရ 'ကမ္ဘာ့ဘဏ် အဖွဲ့က ချမှတ်ထားသော စီမံကိန်းများ

ကိုသာ လုပ်ဆောင်ရမည်' ဟူသော စည်းကမ်းချက် ပါရှိလာခဲ့ရာ ကပ်သေသည် ထိုစည်းကမ်းချက်ကို လက်မခံဘဲ ပယ်ချခဲ့သည်။

ထို့နောက် မေလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် 'မြေယာတော်လှန်ရေး ဥပဒေကြမ်းကို အတည်ပြုခဲ့ရာ အမေရိကန်အစိုးရသည် ဇွန်လ ၁၁ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ကျူးဘားအစိုးရထံ အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်သော စာတစ်စောင် ပေးပို့ခဲ့သည်။ ကန့်ကွက်စာကို ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကပ်စထရိုက ပယ်ချခဲ့သည်။

ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်ပြည် ဖလော်ရစ်ဒါ ကမ်းခြေလေယာဉ်တစ်စင်းနှင့် စန်တိုဒိုမင်ဂိုမှ လေယာဉ်နှစ်စင်းတို့ ကျူးဘားပြည်လာရောက် ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။

စက်တင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန် အစိုးရက 'မြေယာတော်လှန်ရေး ဥပဒေ' ကို ကန့်ကွက်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အမေရိကန် 'ကျူးဘား လျှပ်စစ်ကုမ္ပဏီ' မှ လျှပ်စစ်အခန်းထားများ လျှော့ချပစ်ခဲ့သည်။ မကျေနပ်သည့် အနေဖြင့် လည်းကောင်း ကျူးဘားပြည်ရှိ အမေရိကန် သံအဖွဲ့ဝန်ဆဲလ်ကို အမေရိကန်ပြည်သို့ ပြန်ခေါ်မည်ဟူ၍ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သည်။

တစ်ဖန် အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလန်ပြည်က ကျူးဘားပြည်သို့ ဂျက်လေယာဉ်များ ရောင်းချရန် စီစဉ်သည်ကို အမေရိကန် အစိုးရက ကန့်ကွက်ခဲ့ပြန်သည်။ ထို့နောက် ၂၁ ရက်နေ့တွင် ဘာတစ္စတာ အစိုးရထက်က လေတပ်ဗိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဒိုင်းယက်စ်သည် အမေရိကန်ပြည်မှ လေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် ကျူးဘားပြည်ပေါ်သို့ ပျံသန်းကာ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အဖွဲ့အား ဆန့်ကျင်သော စာရွက်စာတမ်းများ ကြံချခဲ့သည်။

နိုဝင်ဘာ ၂ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရသည် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများ ပိုင်သော လယ်ယာမြေနှင့် သတ္တုတွင်းမြေ ၈၈၀၀၀၀ ကို နိုင်ငံပိုင်အဖြစ် သိမ်းယူလိုက်သည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နှင့် ကျူးဘားတို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာ ထိုတစ်စတစ်စ ဆိုးရွားလာခဲ့ရာမှ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပိုမို ပြင်းထန်လာခဲ့သည်။ ကပ်စထရိုသည် မိမိ၏ တော်လှန်ရေး အစိုးရအား အနည်းငယ် အပြန်အလှန်ဖြင့် ပါ တိုက်ခိုက်လာသော အမေရိကန်အစိုးရနှင့် ဆက်ဆံရေး တင်းကြပ်မှုကို လာသည့်အမျှ ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် ဆက်ဆံရေး ပိုမိုကောင်းမွန်လာသည်။

၁၉၆၀ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက်တွင် အမေရိကန်အစိုးရက ကျူးဘား

ပြည်မှ နှစ်စဉ် ဝယ်ယူနေကျဖြစ်သော သကြားတန်ချိန် အရေအတွက် (ကိုတာ) ကို လျှော့ပစ်မည်ဟူ၍ ခြိမ်းခြောက်လာသည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် ဆိုဗီယက် ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ် မိကိုယန်သည် ကျူးဘားပြည် ဟာဗာနားမြို့သို့ ဆိုဗီယက် ပြပွဲဖွင့်လှစ်ရန် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

မိကိုယန်သည် ကျူးဘားပြည်တွင် ရှိနေစဉ်အတွင်း ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားအစိုးရနှင့် စီးပွားရေး သဘောတူ စာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။ ဝင်းစာချုပ်အရ ဆိုဗီယက်ယူနီယံက ကျူးဘားပြည်အား ဒေါ်လာသန်း ၁၀၀ ချားငှားမည်အပြင် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်မှ ၆၄ ခုနှစ်များအတွင်း ကျူးဘားပြည်မှ သကြား တန်ချိန် ၅ သန်းကို ကုန်ပစ္စည်း ဖလှယ်သည့်စနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူမည်ဟူ၍ ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။

ဤသို့ ဆိုဗီယက်နှင့် ကျူးဘားတို့ စီးပွားရေး စာချုပ် ချုပ်လိုက်ကြခြင်းသည် အမေရိကန်အစိုးရအား 'ငိုချင်ရက် လက်တို့' သလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ 'မီးလောင်ရာ လေပင်' သလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

များမကြာမီ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်ပြည် ဖလော်ရစ်ဒါ ကမ်းခြေမှ လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ တင်ဆောင်လာသော အမေရိကန် လေယာဉ်ပျံ တစ်စင်းသည် ဟာဗာနားမြို့မှ မိုင် ၈၀၀ ခန့်အကွာတွင် အလိုအလျောက် မီးလောင် ပေါက်ကွဲပျက်စီးသွားခဲ့သည်။

တစ်ဖန် ထိုလ ၂၆ ရက်နေ့မှာပင် အမေရိကန် အစိုးရက ကျူးဘားပြည်အား စစ်ရေး ထောက်ပံ့မှုများ ပေးနေခဲ့ခြင်းကို ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့မှ စ၍ ရပ်စဲသောမည်ဟု ကြေညာခဲ့သည်။

ထို့နောက် အမေရိကန် သမ္မတ အိုက်ဆင်ဟာဝါကိုယ်တိုင် မတ်လ ၁ ရက်နေ့က 'ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရအား သင့်တော်သော အချိန်တွင် တွေ့ဆုံရန်အတွက် ကျူးဘားပြည်မှ အမေရိကန်ပြည်သို့ ခိုလှုံ့ရောက်ရှိနေကြသော စစ်ပြေးအဖွဲ့များကို လက်နက်တပ်ဆင်ပေးရန်နှင့် သင်တန်းများ ပေးရန်' ဟူ၍ ဝန်ကြီးချုပ် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း ကျူးဘားပြည် အိုရီယန်တေ ပြည်နယ်တွင် တန်ချိန် ၁၀၀၀၀ တော်လှန်ရေးသမားများက တော်လှန်ရေးအဖျက်လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ကြရာ ကပ်စထရိုက ဤတန်ပြန်တော်လှန်ရေး သမားများအား ကျူးဘားပြည် အရှေ့ဘက် နယ်နိမိတ်ရှိ အမေရိကန်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော ဝှစ်တာနာမို ဒေသမှ အမေရိကန်

စစ်ပက်အရာရှိများက ကူညီထောက်ပံ့နေသည်ဟု ဧပြီလ ၁၉ ရက်နေ့က ဇွန်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ဤသည်ကို အမေရိကန် အစိုးရက ချက်ချင်း ငြင်းဆိုခဲ့သည်။

မတ်လ ၇ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားနှင့် ဆိုဗီယက် ယူနီယံတို့သည် တရားမဝင်သံတမန် အဆက်အသွယ်များ စတင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဆိုဗီယက် ယူနီယံသည် လက်တင် အမေရိကတိုက်တွင် ယခင်က အာဂျင်တီးနား၊ မက္ကဆီကိုနှင့် ဥရူဂွေး စသည်ဖြင့် နိုင်ငံ သုံးနိုင်ငံသာလျှင် သံတမန် အဆက်အသွယ် ရှိခဲ့ရာမှ ကျူးဘားနိုင်ငံနှင့်ပါဆိုလျှင် လေးနိုင်ငံ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထိုနေ့ မတိုင်မီ တစ်ရက်က မေလ ၆ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန် ရေသင်္ဘော တစ်စင်းကို ကျူးဘား ရေတပ်မှ ကင်းထောက် သင်္ဘောတစ်စင်း ပစ်ခတ်ခဲ့ရာ ဤ ကိစ္စအတွက် အမေရိကန်အစိုးရက မေလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘား အစိုးရအား အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။

အမေရိကန်နှင့် ကျူးဘားတို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာ ယင်းသို့ တစ်နေ့တခြား တင်းမာဆိုးရွားလာသည်။ 'သူဖြူလျှင် ငါမဲ၍၊ သူမဲလျှင် ငါဖြူ' ခဲ့ကြသည်။ 'တစောင်းစေးနှင့် မျက်ချေး' ပမာ အစေးမကပ်ဘဲ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။

ထို့ထက်ပို၍ 'အိုးရဲ့ စလောင်းရဲ့နှင့် ဖုံးသည့်အလား' ပါးကိုက်၍ နားကို သော အဖြစ်တစ်ခု ထပ်မံ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပြန်သည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ကျူးဘားအစိုးရသည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် စီးပွားရေးစာရင်း အရ ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ရေနံစိမ်းများ ဝယ်ယူခဲ့သည်။ အဆိုပါ ရေနံစိမ်းများ ကျူးဘားပြည်တွင်ရှိသော ရေနံချက်စက်ရုံများတွင် ချက်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

သို့သော် ကျူးဘားပြည်ရှိ ရေနံချက်စက်ရုံများမှာ အမေရိကန် အရင်းနှီးကြီးများပိုင် ဖြစ်နေခဲ့ရာ ၎င်းတို့က ဆိုဗီယက်ရေနံများကို ချက်မပေးဟု ငြင်းဆန်နေခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ၏ စီးပွားရေး စီမံကိန်းများကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်နေကြသော အမေရိကန် ရေနံချက်စက်ရုံကြီးများကို ဇွန်လ ၂၉ ရက်နေ့တွင် ပြည်သူပိုင်အဖြစ် သိမ်းယူခဲ့သည်။

ထိုနေ့ ထိုရက်မတိုင်မီ ဇွန်လ ၂၈ ရက်နေ့က အမေရိကန် ကွန်ဂရက် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး ကော်မတီက ကျူးဘားပြည်မှ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် သကြားများ လျှော့ဝယ်ရန်နှင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ်အတွင်း လုံးဝ ဝယ်ယူခြင်း မပြုဘဲ ရပ်ဆိုင်းပစ်လိုက်ရန် သမ္မတ အိုင်ဆင်ဟာဝါအား အာဏာကုန် လွှဲအပ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။

ယင်းသို့ အာဏာကုန် လွှဲအပ်ချက်အရ အမေရိကန် သမ္မတ အိုင်ဆင်ဟာဝါသည် ကျူးဘားပြည်မှ နှစ်စဉ်ဝယ်နေကျ သကြားတန်ချိန်ထက် တန်ချိန်ပေါင်း ၇ သိန်း လျှော့၍ ဝယ်ယူရန် ဇူလိုင်လ ၆ ရက်နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

အမေရိကန် အစိုးရသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရကို အထက်ပါ အတိုင်း သကြားတန်ချိန် ၇ သိန်း လျှော့ဝယ်ခြင်းဖြင့် 'အလဲထိုး' ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ကျူးဘားပြည်သည် နိုင်ငံခြား ထွက်ကုန်အနေ ဖြင့် သကြားတစ်ခုတည်းကိုသာ အားကိုးနေရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရလျှင် သကြားသည် ကျူးဘားပြည်အဖို့ 'ရွှေဖြူ' (WHITE GOLD) ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကပ်စထရီသည် နယ်ချဲ့သမားတို့၏ ယုတ်မာသော အစဉ်အလာကို စာတွေ့ရော ငါတွေ့ပါ သိရှိနားလည်ထားသူ ဖြစ်သည်။ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ အဖက်ဖက်မှ အကျဏ်ကိုင်မှု၊ ခြိမ်းခြောက်မှုများနှင့် ကျူးကျော်မှုများကို 'အကြွေး' မထားဘဲ ချက်ချင်း လက်ငင်း ရင်ဆိုင်တုံ့ပြန်တတ်သူ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားပြည်ရှိ အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများ ပိုင်ဆိုင်သော စက်မှုလုပ်ငန်းကြီးများ၊ ဘဏ်တိုက်ကြီးများနှင့် စီးပွားရေး သော့ချက်လုပ်ငန်း မှန်သမျှကို ပြည်သူပိုင်အဖြစ် ထိုနေ့မှာပင် သိမ်းယူလိုက်ပြန်သည်။ စင်စစ်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ကပ်စထရီသည် နယ်ချဲ့သမားထက် ပို၍ 'လျှင်' သည်ဟုပင် ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော အမေရိကန် အစိုးရက ကျူးဘားပြည်မှ သကြား ၇ သိန်း လျှော့ဝယ်ရန် ဆုံးဖြတ်တော့မည်ကို အချိန်မီ ကြိုတင်သိရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ သမ္မတ အိုင်ဆင်ဟာဝါက အဆိုပါ အမိန့်ကို မထုတ်ပြန်မီ ၁၄ နာရီ စော၍ အမေရိကန်ပိုင် လုပ်ငန်းကြီးများကို ပြည်သူပိုင် သိမ်းယူခဲ့သော ကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရက အမေရိကန်ပိုင် လုပ်ငန်းကြီးများကို ပြည်သူပိုင်အဖြစ် သိမ်းယူလိုက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အမေရိကန် အစိုးရသည် ဇူလိုင် ၁၆ ရက်နေ့တွင် တရားဝင် ကန့်ကွက်စာကို ပေးပို့ခဲ့သည်။ သို့သော် ယင်း ကန့်ကွက်စာသည် ယခုအခါတွင် အရာမထင် ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။

ကပ်စထရီသည် အမေရိကန် အစိုးရ၏ ကန့်ကွက်စာကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပယ်ချခဲ့ရုံမျှမက နောက်ထပ် အမေရိကန်ပိုင် သကြားစက်များ နှင့်တကွ နိုင်ငံယားစတုန်း (FIRESTONE) ဂွတ်ယီးယား (GOOD YEAR) စသော အင်္ဂလိပ်တော်ကား တာယာ စက်ရုံကြီးများကိုပါ ဆက်တိုက် သိမ်းယူလိုက်သည်။

အမေရိကန် အစိုးရအဖို့မူကား အပွဲပွဲ နွဲ့လာခဲ့သမျှ ဒီတစ်ပွဲကျမှ နှပ်ပစ် ခံရသလို ကပ်စထရီ၏ တုန့်ပြန် ထိုးနှက်ချက်တို့ကို လှလှကြီး ခံခဲ့ရသည်။ ကျူးဘားအစိုးရအား 'မှောက်ရက်လဲ' အောင် ထိုးနှက်လိုက်သော ၎င်းတို့၏ 'သကြားလျှော့ဝယ်ရေး' အစီအစဉ်မှာလည်း ထင်သလောက် ခရီးမရောက်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကျူးဘားပြည်မှ အမေရိကန်တို့က မဝယ်ဘဲ ထားသော သကြားတန်ချိန် ၇ သိန်းကို ဆိုဗီယက်ယူနီယံက အစားထိုးဝယ်ယူရန် ဇူလိုင် ၂၀ ရက်နေ့က စာချုပ်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံကလည်း ကျူးဘားပြည်မှ သကြားတန်ချိန် ၅ သိန်းကို ၅ နှစ်အတွင်း ဝယ်ယူ - နှိ ဇူလိုင် ၂၃ ရက်နေ့တွင် စာချုပ်လိုက်ပြန်ရာ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရမှာ အမေရိကန်တို့၏ စီးပွားရေး 'အလဲထိုးချက်' ကို မဖြိုရဲမျှမက 'ခိုင်ကော်၍ ခွံပေါ်ရောက်သလို' ပင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အမေရိကန် အစိုးရအနေဖြင့် ပို၍ 'အထိနာ' ခဲ့ရသည်မှာ ကမ္ဘာ့အလယ် တွင် အရှက်တကွ အကျိုးခံ ဖြစ်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် လူဦးရေသန်း ပေါင်း ၂၀၀ ကျော် ရှိ၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင် 'ငွေနှင့်လက်နက်' အင်အား အကြီးမားဆုံး ဖြစ်သော မိမိတို့ အမေရိကန်ပြည်ကြီး၏ ပြင်းထန်သော ထိုးနှက်ချက်များကို လူဦးရေ ခြောက်သန်းကျော်မျှသာ ရှိ၍ 'ဆင်နှင့်ဆိတ်ပမာ' မနှိုင်းသာ မယှဉ် သာလောက်အောင် အင်အားသေးငယ်လှသော နိုင်ငံကလေး တစ်နိုင်ငံက ဆတ် ဆတ်ထိမခံဘဲ ယခုကဲ့သို့ အန်တုဖက်ပြိုင်လာသည်ကို ခံနေရသည်မှာ အမေရိကန် အစိုးရ သမိုင်းအဆက်ဆက်တွင် ရှက်စရာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကျူးဘားပြည်ကလေးအား ယင်းသို့ အဖက်ဖက်မှ စီးပွားရေး ထိုးနှက်ချက် များဖြင့် ထိုးနှက်ခဲ့ရာ 'ချက်ကောင်း' ကို မမိ၍ ထိထိရောက်ရောက် မဖြစ်ရဲမျှ မက အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ကပါ ဝိုင်းဝန်း ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသဖြင့် အမေရိကန် အစိုးရမှာ ကမ္ဘာလူထုအလယ်တွင် အကြီးအကျယ် သိက္ခာကျခဲ့ရသည်။

အမေရိကန်အစိုးရအဖို့ သိက္ခာအကြီးအကျယ် ကျခဲ့ရသလောက် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရမှာ သိက္ခာပို၍ တက်လာခဲ့သည်။ ကမ္ဘာလူထု၏ ထောက်ခံမှုကို ပို၍ ရခဲ့သည်။ ကျူးဘားပြည်သူတို့၏ တစ်ခဲနက် အားပေးမှုကို ရှေးကထက်ပင် ရခဲ့သည်။

မှန်သည်။ အမေရိကန်အစိုးရက ကပ်စထရီကို အမျိုးမျိုး ပုတ်ခတ်စွပ်စွဲ၍ အကြည်ညို ပျက်အောင် လုပ်ဆောင်လေလေ ကျူးဘားပြည်သူများသည် ကပ်စထရီ ကို ပို၍ အားကိုးလေလေ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အမေရိကန်အစိုးရက ကျူးဘား

အစိုးရကို အဖက်ဖက်မှ ဝိုင်းဝန်းလှုပ်ကြဲလေလေ၊ ကျူးဘားပြည်သူများသည် ကျူးဘားအစိုးရကို ပို၍ ထောက်ခံလေလေ ဖြစ်လာသည်။ အမေရိကန် အစိုးရက ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကို ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးပမ်းလေလေ၊ ကျူးဘားပြည်သူများ သည် တော်လှန်ရေးကို ပို၍ ယုံကြည်လေလေ ဖြစ်လာကြသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ဇွန်အတွင်းက ကျူးဘားပြည်သူ 'ဘိုဟီးမီးယာ' အမည်ရှိ သတင်းစာတစ်စောင်သည် ကျူးဘားပြည်သူများက ကပ်စထရီအား မည်မျှ ထောက်ခံအားပေးကြသည်ကို သိလိုသဖြင့် ပြည်သူ့ဆန္ဒများ တောင်းခံခဲ့ရာ ငွေ ရှင်ကြေးရှင် အထက်တန်းလွှာများမှအပ လူ ၁၀၀ လျှင် ၈၀ ခန့်တို့သည် ကပ်စထရီကို ထောက်ခံကြောင်း ဆန္ဒပေးခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန်အစိုးရ လုပ်သမျှ ကပ်စထရီ နာမည်မပျက်ဘဲ အမေရိကန် တို့သာ အရှက်ရခဲ့သည်။ အမေရိကန်တို့သာ အမှန်းခံခဲ့ရသည်။

ကျူးဘားပြည်သူတို့သည် မိမိတို့တိုင်းပြည်ကလေးသို့ အနှစ်နှစ် အလလ လာရောက်၍ အမြတ်ထုတ် သွေးစုတ်နေကြသော 'ယန်းကီး' အမေရိကန်များကို ယခင်ကတည်းက မလိုလားဘဲ ရှိခဲ့ကြသည်။ ယခုတစ်ဖန် တော်လှန်ရေး အစိုးရ တက်လာခဲ့ပြီးနောက် တိုင်းပြည် အောက်ကျ နောက်ကျ ဖြစ်နေသော အခြေအနေ များကို ပြုပြင်ဖန်တီးရာ၌ အမေရိကန်တို့က ယခုကဲ့သို့ စီးပွားရေး ထိုးနှက်ချက်များ စီးပွားရေး ပိတ်ဆို့မှုများ ပြုလုပ်လာပြန်ရာ ကျူးဘားပြည်သူတို့၏ အမေရိကန် ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်များ ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရလောက်အောင် ကြီးမားပြင်းထန် လာခဲ့သည်။

ဤနေ့ ဤရက်များအတွင်း လူထု အစည်းအဝေးပွဲများ၊ ဆန္ဒပြပွဲများနှင့် အခမ်းအနားများ၌ 'ကျူးဘားစီး၊ ယန်းကီးနီး' ဟူသော ကြွေးကြော်သံများမှာ ကျူးဘားတစ်ပြည်လုံး ဖုံးလွှမ်းနေခဲ့သည်။

'ကျူးဘား စီး၊ ယန်းကီးနီး' ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မှာ 'ကျူးဘားပြည်ကြီး အခွန်ရှည်ပါစေ။ အမေရိကန်တွေ အလိုမရှိ' ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ကပ်စထရီ ဟောပြောသော လူထုစည်းဝေးပွဲကြီးများမှာ လူထု ပရိသတ် တစ်သန်းနီးပါးမျှ တက်ရောက်လေ့ရှိရာ ဤအခါမျိုးတွင် ဤ ကြွေးကြော်သံများမှာ မိုးထိအောင် လွင့်ပျံနေခဲ့သည်။

'ကျူးဘား စီး၊ ယန်းကီး နီး'
'ကျူးဘား စီး၊ ယန်းကီး နီး'

စီအိုင်အေ၏ မြင်ကွင်းကျယ် ဖတ်ကားကြီး

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အမှောင်ထု ဖုံးလွှမ်းနေသဖြင့် ရှေ့နောက် ဝဲယာ ဘာကိုမှ မမြင်ရဘဲ ရှိနေသည်။

တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် မှင်လယ်ပြင်မှ ညင်သာစွာ တိုက်ခတ်လာသော လေနှင့်အတူ တငြိမ်ငြိမ် လိမ်ပါလာသော လှိုင်းကြက်ခွပ်ကလေးများသည် ကမ်းစပ်သို့ လူးကာ လွန်ကာဖြင့် တဖျတ်ဖျတ် ရိုက်ခတ်လျက် ရှိသည်။

အချိန်ကလည်း ညဉ့်နက်သန်းကောင် အမှောင်ဆုံးအချိန် ဖြစ်သည့်ပြင် နေရာမှာလည်း ကျူးတားပြည်၏ တစ်နေရာ လူသူ ကင်းဝေးလှသော 'ပစ်ပင်လယ်ကွေ့' (BAY OF PISG) ကမ်းခြေတစ်ဝိုက်တွင် ဖြစ်ရာ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးမှာ မှောင်မိုက်ခြင်းနှင့် တိတ်ဆိတ်ခြင်းတို့၏ လွှမ်းမိုးမှုအောက်တွင် ဝပ်စင်းကျရောက်နေသကဲ့သို့ ရှိခဲ့သည်။

သို့သော် ခဏကြာတွင် ဤ တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို ဖောက်ထွင်း၍ တူရားကျွတ် မြည်သော စက်ခတ်သံနှင့်အတူ မဲနက်သော သင်္ဘောတစ်စင်း၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်သည် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း၏ အမှောင်ထုအတွင်း ဖောက်ထွင်း၍ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

စက်သံနှင့်အတူ ပေါ်ထွက်လာသော သင်္ဘောသည် ကမ်းခြေနှင့် တူမြည်းဖြည်း နီးလာသည်တွင် နောက်ထပ် သင်္ဘောတစ်စင်း၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို မှန်မှန် ဖွားဖွား ဝိုးတဝါး မြင်ရပြန်သည်။ ထိုသင်္ဘော၏ နောက်တွင် တပ်မဲရွှေ၊ ဇင်ဇင်၊ နောက်တစ်စင်း၊ နောက်တစ်စင်း။

စုစုပေါင်း သင်္ဘော ၅ စင်းသည် 'ပစ်ပင်လယ်ကွေ့' မှ ကမ်းခြေ

တစ်နေရာဆီသို့ ဦးတည်၍ ခပ်အုပ်အုပ် ခုတ်မောင်းလာခဲ့သည်။

မကြာမီ သင်္ဘောတစ်စင်းပြီးတစ်စင်း ကမ်းခြေသို့ အစဉ်လိုက် ဘေးချင်း ယှဉ်၍ ဆိုက်ကပ်မိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် စစ်သားများဟု ထင်ရသော မဲမဲသဏ္ဍာန် များသည် သင်္ဘောများပေါ်မှ ခပ်သွက်သွက်၊ ခပ်သုတ်သုတ် ဆင်းလာကြသည်။

သူတို့သည် ကမ်းခြေနှင့် မလှမ်းမကမ်း မှောင်နှင့်မဲမဲ ပြစ်နေသော တောစပ် ဆီသို့ သေနတ်သံများဖြင့် ချိန်ရွယ်ရင်း ကျောက်ဆောင်၊ ကျောက်ကမ်းပါးများ အကြားတွင် အကာအကွယ်ယူ၍ ဝပ်နေကြသည်။

တောစပ်ဆီမှ ဘာသံမှ မကြားရ။ ဘာကိုမှလည်း မမြင်ရ။ ဤနေ့ ဤရက် ဤအချိန် ဤအခါ ဤညကြီး သန်းကောင် မှောင်ကြီး မဲမဲတွင် ဤနေရာ ဤဒေသသို့ သင်္ဘော ၅ စင်းဖြင့် ရောက်ရှိလာကြသူများ ကား မည်သူများလေနည်း။ သူတို့တတွေသည် ကျူးဘား ကမ်းခြေသို့ မည်သို့သော အကြောင်းကိစ္စဖြင့် တိတ်တဆိတ် တက်ရောက်လာကြသနည်း။

သူတို့ကား အခြားသူများ မဟုတ်။ အမေရိကန် အစိုးရ၏ တိုက်ရိုက်တစ်စုံ သွယ်ဝိုက်၍ တစ်မျိုး လက်နက်အင်အား၊ ငွေအင်အားများဖြင့် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ကူညီထောက်ပံ့ထားခဲ့သော ကျူးဘားစစ်ပြေး တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများပင် ဖြစ်သတည်း။

သူတို့တတွေသည် အမေရိကန် အစိုးရက ထောက်ပံ့ခဲ့သော ငွေများဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ရှိ ကျူးဘား တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများကို စုစည်းခဲ့ကြ သည်။ အမေရိကန် အစိုးရက ပေးသော လက်နက်များကို ကိုင်စွဲ၍ အမေရိကန် စစ်တပ်မှ စစ်ဗိုလ်များ သင်ကြားပေးခဲ့သော စစ်သင်တန်းများကို တက်ရောက်ခဲ့ ကြသည်။ ထို့နောက် အမေရိကန်အစိုးရ၏ အစီအစဉ်အရ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရကို တန်ပြန်တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲ၍ ဖြုတ်ချကြရန် ယခုကဲ့သို့ ကျူးဘား ကမ်းခြေသို့ တိတ်တဆိတ် လျှို့ဝှက်စွာ တက်ရောက်လာကြခြင်းပင် ဖြစ်သတည်း။

သူတို့သည် ကမ်းခြေတွင် မှောင်ကြီးမဲမဲ၌ အကာအကွယ်ယူရင်း အချိန် ကို စောင့်နေကြသည်။ တဖြည်းဖြည်း အရုဏ်တက်၍ အရှေ့ဘက်မှ ရောင်နီ သန်းစ ပြုလာသည်။

ခဏအကြာတွင် ကောင်းကင်ယံမှ လေယာဉ်ပျံသံများ ကြားရပြီး ချက်ချင်း ဆိုလိုပင် ဖြူဖွေးသော လေထီးများ၊ ဖွားကနဲ ဖွားကနဲ ကျလာသည်ကို မြင်ရ သည်။ လေယာဉ်နှစ်စင်းဖြင့် လေထီးစစ်သားများ ချပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ကောင်းကင်ယံတွင် လေယာဉ်ပျံသံများ ပို၍ ကျယ်လောင်လာ

ပြီး 'ဘီ ၂၆' ဝုံးကြဲလေယာဉ် ၂ စင်းနှင့် 'ပီ ၅၁' တိုက်လေယာဉ် ၂ စင်းတို့ ထပ်မံ ရောက်ရှိလာကြပြန်သည်။

သို့နှင့်ပင် သင်္ဘော ၅ စင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ လေယာဉ်ပျံ ၂ စင်းဖြင့် လည်းကောင်း ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ ရောက်ရှိလာကြသော တန်ပြန်တော်လှန်ရေး သမား ၁၅၀၀ ခန့်သည် ကောင်းကင်မှ ဝုံးကြဲလေယာဉ်များနှင့် တိုက်လေယာဉ် များ၏ အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ဖြင့် နံနက် မလင်းတလင်းတွင် ပစ္စက် ဆိတ်များပမာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ချီတက်လာခဲ့ကြသည်။

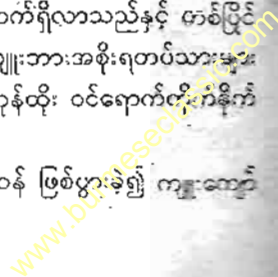
တန်ပြန် တော်လှန်ရေးကြီးကား စခဲ့ပေပြီ။ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြင့် ချီတက်သွားကြသော တန်ပြန်တော်လှန်ရေးတပ်ကြီး သည် ကမ်းခြေမှ အတွင်းဘက်မိုင် ၂၀ အထိ တစ်စုံတရာ ခုခံတိုက်ခိုက်မှုများ မတွေ့ရဘဲ ဘေးကင်းရန်ကင်း ချီတက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ယခုအတိုင်းသာဆိုလျှင် မိမိတို့တန်ပြန်တော်လှန်ရေး တပ်သားများ ကျူး ဘား ကမ်းခြေသို့ တက်ရောက်လာကြသည်ကို ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ အနေဖြင့် လုံးဝ သိဟန်မတူ။ ကပ်စထရီအနေဖြင့် လုံးဝ ကြိုတင်ရိပ်မိဟန် မတူ။

သို့သော် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးသည် လည်းကောင်း၊ ထိုအစိုးရကို ခေါင်းဆောင်နေသော ကပ်စထရီသည် လည်းကောင်း သာမန် အစိုးရမဟုတ်။ သာမန် ခေါင်းဆောင်မဟုတ်။ တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲအတွင်း တူသားပေးသား အဖုံဖုံ အတွေ့အကြုံအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် 'တော်လှန်ရေးသတိ' အမြဲရှိနေခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ရာ အမေရိကန်တို့ အကူအညီဖြင့် တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမား ကျူးဘား ကမ်းခြေသို့ ကျူးကျော် တက်ရောက်လာကြလိမ့်မည်ကို ကြိုတင် သိရှိခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုထက်ပို၍ ဆိုရလျှင် ဤကျူးကျော်ရေးသမားများ မည်သည့် နေ့ရက် တွင် မည်သည့် ကမ်းခြေသို့ တက်ရောက်၍ မည်သည့်လမ်းမှ ချီတက်လာကြမည် ကိုပါ သတင်းအတိအကျ ထောက်လှမ်းရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမား ကျူးကျော်ရေးတပ်သားများ ပင်လယ်ကမ်းခြေမှ အတွင်းဘက်သို့ မိုင် ၂၀ မျှ ရောက်ရှိလာသည်နှင့် တစ်ပြိုင် နက် အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြသော ကပ်စထရီ၏ ကျူးဘားအစိုးရတပ်သားများ သည် နေရာကောင်းမှ ချက်ကောင်းကို ရွေးကာ တဟုန်ထိုး ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် ကြသည်။

တိုက်ပွဲမှာ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြင်းအထန် ဖြစ်ပွားခဲ့၍ ကျူးဘား

ရေး သမားများမှာ အလုံးအလုံး ခံကြရသည်။ ထိုအခိုက် ကပ်စထရီ၏ တပ်သားများ နောက်ထပ် အလုံးအရင်းဖြင့် စစ်ကူရောက်လာခဲ့ပြန်ရာ ကျူးကျော်ရေး သမား၊ တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများမှာ မည်သို့မျှ ခုခံတိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိကြတော့ဘဲ အားလုံး တစ်ယောက်မကျန် လက်နက်ချ အဖမ်းခံကြရသည်။

ကျူးကျော်ရေး သမားများကို ခြိမ်းခြောက်စောင့်ရှောက်၍ လိုက်ပါလာသော ဘီ ၂၆ ဝုံးကြံလေယာဉ်ပျံကြီးများမှာလည်း ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အစိုးရ လေတပ်မှ ဂျက်လေယာဉ်များက ပစ်ချသဖြင့် မီးလောင်ပျက်ကျခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် တန်ပြန်တော်လှန်ရေး သမားများအတွက် အင်အား ဖြည့်တင်းရန် လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ တင်ဆောင်လာသော သင်္ဘောနှစ်စင်းမှာလည်း ထိုနေ့ (ဧပြီ ၁၇) ရက်နေ့လယ်ပိုင်းမှာပင် ကျူးဘားအစိုးရတပ်များက အမြောက်များဖြင့် ပစ်ခတ်ခြင်း ခံရ၍ ပေါက်ကွဲနှစ်မြုပ်သွားခဲ့သည်။

တန်ပြန် တော်လှန်ရေးကြီးကား မဂ္ဂမလှ ကျဆုံးခဲ့ရပေပြီ။ အမေရိကန်တို့က ငွေအား၊ လက်နက်အား၊ အကြံဉာဏ်အားဖြင့် စီစဉ် ဆင်နွှဲလာသော တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားတို့၏ ကျူးကျော်ရေး ထိုးစစ်ကြီးသည် ယခုကဲ့သို့ တရက်ပြည့်အောင်ပင် မခံဘဲ နာရီပိုင်းအတွင်း ပြိုကျ ပျက်စီးသွားခဲ့ရသော်လည်း ထိုးစစ်ကြီး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် လပေါင်းများစွာ အပြင်းအထန် ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းခဲ့ရသည်။

ဤ ကျူးကျော်ရေး ထိုးစစ်ကြီးကို လပေါင်းများစွာ သရုပ်ပြ အမွမ်းတင် စီစဉ်ညွှန်ကြားသူ 'ဒါရိုက်တာ အခါပေး ဦးပုည' ကား အခြားမဟုတ်။ အမေရိကန် အစိုးရ၏ လက်အောက်ခံ ဌာနတစ်ခု ဖြစ်သော 'စီအိုင်အေ ခေါ် ဗဟိုစုံစမ်းထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီး' (C. I. A. CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY) ပင် ဖြစ်သည်။

စီအိုင်အေ အဖွဲ့ကြီးသည် အမေရိကန်အစိုးရ၏ 'လက်အောက်ခံဌာန' တစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရသော်လည်း စင်စစ်တွင်မူ အမေရိကန် အစိုးရထက်ပင် ပို၍ တန်ခိုးကြီးသော အဖွဲ့ဟု ဆိုက မှားမည် မဟုတ်ပေ။

အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် တိုင်းပြည်အတော်များများ၌ ဤ စီအိုင်အေ လက်နက်ဖြင့် စစ်တပ်မှ အာဏာ သိမ်းပွဲများ၊ နိုင်ငံရေး အာဏာလုမှုများနှင့် လုပ်ကြံမှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့ရာ အချို့သော ကိစ္စများမှာ အမေရိကန် အစိုးရကိုယ်တိုင် လုံးဝ မသိလိုက်ရဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အချို့မှာမူ တစ်စွန်းတစ်စ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သိခဲ့ကြရသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရသော် စီအိုင်အေသည် ကမ္ဘာအနှံ့ ကွန်ယက်ဖြန့် သလို ပြန့်ထားသော ၎င်းတို့၏ ကြေးစား သူလျှို့များမှတစ်ဆင့် အခြား တိုင်းပြည် များ၏ ပြည်တွင်းရေးများတွင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း၊ ကြီးဆွဲခြင်း၊ စက်ပုန်းခုတ်ခြင်း စသော 'လက်သီးပုန်းလုပ်ငန်းများ' ကို အမေရိကန် အစိုးရထက်ပင် တန်ခိုးအာဏာ အသုံးပြုကာ လုပ်ကိုင်လာခဲ့သည်။ အမေရိကန် ပြည်သူလူထုနှင့် အချို့သော အမေရိကန် အစိုးရအရာရှိများ ကိုယ်နှိုက်က 'အမေရိကန် အစိုးရ၏ နိုင်ငံခြားရေးဝါဒကို စီအိုင်အေကသာ သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ စီအိုင်အေကသာ ရှေ့ဆောင်ခဲ့သည်' ဟူ၍ပင် ပြောစမှတ် ပြုလာကြသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ကမ္ဘာတိုင်းနိုင်ငံ အသီးသီးတို့တွင် အထူးသဖြင့် လွတ်လပ်ခါစ တိုင်းငယ် ပြည်ငယ်ကလေးများတွင် ပြည်တွင်းရေး ပဋိပက္ခများ၊ နိုင်ငံရေး လှုပ်ကြံမှုများ၊ စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းမှုများ စသည်တို့မှာ စီအိုင်အေ 'ငပုကြီး' ၏ လက်ချက်နှင့် မကင်းဘဲ ရှိခဲ့သည်။

ယခုလည်း ကျူးဘားပြည်မှ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေး အစိုးရအား တန်ပြန် တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲ၍ ဖြုတ်ချရန်အတွက် စီအိုင်အေသည် ကျူးဘား စစ်ပြေးများအား လပေါင်းများစွာကပင် စည်းရုံး ရှေ့ဆောင်လာခဲ့သည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း အမေရိကန် အစိုးရနှင့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရတို့ တစ်နေ့တခြား ပဋိပက္ခ ပိုမို ကြီးမားကာ ဆက်ဆံရေးများ တင်းမာလာရာ အမေရိကန်တို့က ကျူးဘားပြည်မှ သကြားတန်ချိန် ၇ သိန်း လျှော့၍ သယ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဤတွင် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရက ကျူးဘားပြည် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများ ပိုင်သော စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကြီးများကို ပြည်သူပိုင် သိမ်းပိုက်ခဲ့ရာ ပဋိပက္ခမှာ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

ဤတွင် အမေရိကန် အစိုးရ၏ 'လက်အောက်' ဌာနတစ်ခုဖြစ်သော စီအိုင်အေ 'ငပုကြီး' သည် ကျူးဘား ပြည်တွင်းရေးတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် ခြင်းဆင်စိုင်းပြင်းလာတော့သည်။

ထိုအချိန် ထိုအခါက အမေရိကန်ပြည်တစ်ဝန်းတွင် ကပ်စထရီ အစိုးရအား လိုလားသည့် ကျူးဘား အမျိုးသား ၅၀၀၀ ကျော်ခန့်ကို စနစ်တကျ စုစည်း၍ လက်နက်တပ်ဆင်ပေးနိုင်ပါက ၎င်းတို့သည် အင်အား ၄ သိန်းမျှရှိသော ကပ်စထရီ၏ ကျူးဘား တပ်မတော်ကြီးကို နိုင်အောင် တိုက်ခိုက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု စီအိုင်အေ တာဝန်ခံများက မိုက်မဲစွာ တွက်ချက်ယူဆခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် စီအိုင်အေသည် ကျူးဘားပြည်တွင်းသို့ စေလွှတ်ထားသော ၎င်း၏

ကြေးစား သူလျှို့များထံမှ ပေ ပိုချက်အရ ကျူးဘားပြည်တွင် ကပ်စထရီ-
မလိုလားသော အင်အားစုများ၊ တော်လှန်ရေး အစိုးရကို ဆန့်ကျင်သော အင်အား
စုများမှာ တစ်နေ့တခြား ကြီးထွားများပြားလာနေသည်ဟု လွဲမှားစွာ သတင်းရထား
ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ၏ အဖမ်းအဆီး မခံလိုသူ
အမေရိကန်ပြည်သို့ ထွက်ပြေးလာကြသော ဘာတစ္စတာအစိုးရ အရာရှိဟောင်း
များ၊ စစ်ဗိုလ်များဟောင်းများနှင့် ငွေရှင်ကြေးရှင် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ နောက်လိုက်
လူမိုက် လူဆိုးများကို လက်နက်တပ်ဆင်ကာ ကျူးဘား ကမ်းခြေသို့ တက်ရောက်
စေ၍ ကျူးဘားပြည်တွင်းမှ တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများနှင့် ပူးပေါင်း
တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါက ကပ်စထရီအစိုးရသည် မချ ပြုတ်ကျမည်ဟူသော စီအိုင်အေက
တစ်ဖက်သတ် တွက်ကိန်း ချထားခဲ့သည်။

ဤ အဝေ/အတွင်း ကပ်စထရီသည် ဆိုဗီယက် ယူနီယံနှင့် တရုတ်ပြည်
သူ့သမ္မတနိုင်ငံ အပါအဝင် ဆိုရှယ်လစ် တိုင်းပြည်များနှင့် ပိုမို ရင်းနှီး
ဆက်ဆံလာခဲ့၍ စီးပွားရေး စာချုပ်များ၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး သဘောတူညီချက်
များနှင့် အပြန်အလှန် အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး စီမံကိန်းများ ချမှတ်ထား
ခဲ့ရာ အမေရိကန် အစိုးရသည် ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အစိုးရကို ငယ်
ငယ်သော်လည်း အန္တရာယ် မသေးသည့် မြွေပွေ့ပမာ သဘောထားကာ ခြေထောက်
လက်မြန် သုတ်သင်ပစ်ရန် ကြံစည်လာတော့သည်။

နောက်ဆုံး ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ခေတ်မီ လက်နက်ဆန်းကြီးများ၊ တင့်
ကြီးများ ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ရှိလာပြီဟူသော သတင်းများနှင့်တကွ ကျူးဘား
လူငယ် လူရွယ် လေသူရဲ ၈၀ တို့ကို ကပ်စထရီက ရုရှ ဂျက်လေယာဉ်များ
အမောင်းသင်ရန် ချက်ကိုစလိုပေးကီးယားပြည်သို့ စေလွှတ်လိုက်ပြီဟူသော သတင်း
များအပြင် ရုရှားတို့က ကျူးဘားပြည် နေရာအနှံ့အပြား ခုံးပျံစခန်းများ ဆောက်
လုပ်ပေးနေပြီဟူသော သတင်းများကို ကြားသိလာရသည်တွင် အိုက်ဆင်ဟာ
အစိုးရသည် ကျူးဘားပြည်ကလေးကို တိုက်ခိုက်ရန် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်မတိုင်
မီကပင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့တော့သည်။

ဤ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ထုံးစံအတိုင်း 'သရုပ်ပြ အမွမ်းတင်' စီစဉ်ချွန်
ရန်အတွက် စီအိုင်အေက လုံးဝ တာဝန်ယူခဲ့ရသည်။

စီအိုင်အေသည် ကျူးဘားပြည် တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ရေး မြင်ကွင်းများ
ဇာတ်ကားကြီးကို ကျကျနန ရိုက်ကူးရန် ရှေးဦးစွာ ကာယကံမြောက် 'ဇာတ်

များ' အဖြစ် ပါဝင်ကြမည့် ကျူးဘားတိုင်းပြေ ပြည်ပြေများကို စတင် စည်းရုံး
သည်။

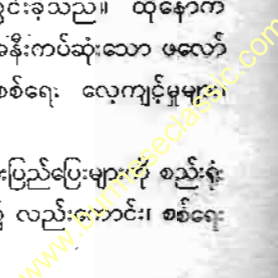
ထိုအချိန်က အမေရိကန်ပြည်သို့ ရောက်ရှိနေကြသော ကျူးဘားတိုင်းပြေ
ပြည်ပြေများမှာ အုပ်စု နှစ်စုကွဲလျက် ရှိနေကြသည်။ ပထမအုပ်စုမှာ ဘာတစ္စတာ
အစိုးရလက်ထက်က အရာရှိများ၊ စစ်ဗိုလ်များနှင့် အရင်းရှင်ကုန်သည်ကြီးများ၊
ခြွေရှင်ကြီးများ ပါဝင်သည်။ ၎င်းတို့သည် ကပ်စထရီအစိုးရကို တစ်နေ့နေ့တွင်
ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် ရည်ရွယ်၍ 'တော်လှန်ရေးအင်အားစု ပြန်လည်
လှုပ်ရှားရေးအဖွဲ့' (MRR) ဟူ၍ ဖွဲ့ကာ စည်းရုံးနေကြသည်။

အခြား အုပ်စုတစ်စုမှာ တစ်ချိန်က ကပ်စထရီကို ထောက်ခံခဲ့ကြသူများ၊
ကပ်စထရီနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၊ တော်လှန်ရေး အစိုးရအဖွဲ့တွင် တာဝန်
အမ်းဆောင်ခဲ့ကြသော အရာရှိဟောင်းများ ပါဝင်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် အရင်းရှင်
မိကရေစီကို ယုံကြည်၍ ပါလီမန်စနစ်ကို ပြန်လည်အသက်သွင်းလိုသူများ ဖြစ်ရာ
ကပ်စထရီက မြေယာတော်လှန်ရေး လုပ်ငန်းများကို လည်းကောင်း၊ စက်ရုံ
အလုပ်ရုံကြီးများကို ပြည်သူပိုင် သိမ်းသည့် လုပ်ငန်းများကို လည်းကောင်း စ
သည်ဖြင့် မြေရှင် အရင်းရှင်စနစ် ဖျက်သိမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို ပြတ်ပြတ်သားသား
လုပ်ကိုင်လာသည်တွင် ကပ်စထရီကို မထောက်ခံတော့ဘဲ ဆန့်ကျင်လာကြသူများ
ဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့ကလည်း 'ပြည်သူ့တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှု အင်အားစု
(MRR)' ဟူ၍ အဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့ကာ စည်းရုံးရေးများ လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ တိုင်းပြေပြည်ပြေများအတွင်း အုပ်စုကွဲပြားနေသော်လည်း ၎င်းတို့
ဖွဲ့စည်း၏ အဓိက ရည်မှန်းချက်မှာ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်
ရေး အစိုးရကို ဖြုတ်ချရေးတွင် တစ်ထပ်တည်း တစ်သားတည်း တူညီလျက်
ဖြစ်ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ စီအိုင်အေသည် ဤ တူညီသော လုပ်ငန်းစဉ်ကို အခြေခံ၍
အမေရိကန်ပြည်သို့ ရောက်ရှိနေကြသော ကပ်စထရီ ဆန့်ကျင်ရေးသမား မှန်သမျှ
အယူဝါဒမရွေး၊ အတန်းအစားမရွေး စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့သည်။ ထိုနောက်
အမေရိကန်ပြည် တောင်ဘက်စွန်းမှ ကျူးဘားကျွန်းနှင့် အနီးကပ်ဆုံးသော ဖလော်
ရီဒါပြည်နယ် အတွင်းရှိ ဥယျာဉ်ခြံကြီးများအတွင်း စစ်ရေး လေ့ကျင့်မှုများ၊
စီမံသင်တန်းများ ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ကပ်စထရီ ဆန့်ကျင်ရေးသမား ကျူးဘားပြည်ပြေများကို စည်းရုံး
သွင်းရာ၌ လည်းကောင်း၊ စစ်သင်တန်းများ ပေးရာ၌ လည်းကောင်း၊ စစ်ရေး

လေ့ကျင့်မှုများ ပြုရာ၌လည်းကောင်း ကုန်ကျသမျှ စရိတ်စကကို စီအိုင်အေ အကုန်အကျခံခဲ့သည်။ အမေရိကန်နှင့် ကျူးဘား အရင်းရှင်ကြီးများ၊ ဖက်တတည်ထောင် လုပ်ကိုင်သည့် ကုမ္ပဏီကြီးများကလည်း လိုအပ်သော ငွေများ ထောက်ပံ့ခဲ့ကြသည်။

စီအိုင်အေသည် ကျူးဘား တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများကို အမေရိက ဖလော်ရစ်ဒါ ပြည်နယ်အတွင်းမှာသာလျှင် မဟုတ်ဘဲ ဣတိမာလာပြည်တွင်လည်း စစ်သင်တန်းများ ပေးခဲ့သေးသည်။

ဣတိမာလာ ပြည်မှာ လက်တင်အမေရိကန်တိုင်းပြည် တစ်ပြည် ဖြစ်ခဲ့ အခြားသော လက်တင် အမေရိက တိုင်းပြည်များနည်းတူ အမေရိကန် အစိုးရ မှီခိုအားထားနေရသော တိုင်းပြည်ကလေးပင် ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်အစိုးရ အကျပ်ကိုင်မှုအရ ဣတိမာလာ အစိုးရသည် ကျူးဘားနှင့် သံတမန် အဆင် အသွယ် ဖြတ်ခဲ့ရုံမျှမက ကပ်စထရီအစိုးရကို ဖြုတ်ချရန် ကျူးဘားပြည်သို့ တရား ရောက် တိုက်ခိုက်ကြမည့် တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများအတွက် စစ်သင်တန်း စခန်းများ၊ လေယာဉ်ကွင်းများပင် ထောက်လှုပ်ပေးခဲ့ရသည်။

ယင်းသို့ ကျူးဘား တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများအား အမေရိက အစိုးရ၏ အစီအစဉ်အရ စီအိုင်အေက ငွေနှင့် လက်နက်များ ထောက်ပံ့နေခြင်း နှင့် စစ်သင်တန်းများ ပေးနေခြင်းတို့ကို လျှို့ဝှက်စွာ ပြုလုပ်နေကြသည်ဟု ဆိုသော်လည်း ဤကိစ္စမှာ လက်တင် အမေရိကန်တိုင်းပြည်များသာမက ကပ်စထရီ အစိုးရကပါ သိရှိနေခဲ့သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရလျှင် စီအိုင်အေ အဖွဲ့ ပိပိရီရီ ရှိလှပြီဟု ယူဆကာ ဆင်ကြံ ကြံနေသော အလုပ်မှာ ကပ်စထရီအစိုးရ ပါးစပ်ဟာရုံဖြင့် အူမပါမကျန် မြင်ပြီး သိပြီး ဖြစ်နေခဲ့သည်။

စီအိုင်အေက ကျူးဘားတိုင်းပြည်ပြေးများကို ယခုကဲ့သို့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်း ခဲ့ရာ၌ တပ်ပျက်ရာ၌ ဗိုလ်လုပ်သည်နှင့် မခြားဖြစ်ခဲ့သည်။ တပ်ပျက်ဆိုသည်မှာ တကယ့် တပ်ပျက် ဖြစ်သည်။ ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရစစ်တပ်မှ စစ်သားဟောင်းများ၊ စစ်ဗိုလ်ဟောင်းများ၊ တပ်မှူးဟောင်းများသာမက မြေရှင် အရင်းရှင်များ၏ နောက်လိုက်များ ဖြစ်ကြသော လူမှိုက်လူဆိုးများပါ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေသူမှန်အား ပါဝင်နေသော တပ်ပျက်ကြီး ဖြစ်သည်။ 'ဘယ်သူ့မှ ဗိုလ်မထား' သော လူနာ ကားကြီး ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ ဖောက်ပြန် ဆိုးသွမ်း၍ ရမ်းကား ပျက်စီးနေသော တပ်ပျက်ကြီး ကို ဗိုလ်လုပ်လာခဲ့သော စီအိုင်အေသည် မကြာမီ ကိုယ့်တပ်ကိုမနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့

ခဲ့သည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ကျူးဘားကို တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ရမည့်ရက် နီးလာသည်တွင် ဤတပ်ကို အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရန် ဦးစီးခေါင်းဆောင် တစ်ယောက် တင်မြှောက်ခဲ့ လိုလာသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဆိုလျှင် 'ပြည်သူ့တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုအင်အားစု' ၏ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သူ အန်တိုနီယိုရေးသည် တန်ပြန်တော်လှန်ရေး တပ်ကြီး၏ ဘာဝန်ခံ တပ်မှူးကြီး ဖြစ်ရမည် ဖြစ်သည်။ အန်တိုနီယိုသည် ယခင်က ကျူးဘား ဘော်လီဗားရှားတွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရုံမျှမက ကပ်စထရီ အစိုးရအဖွဲ့တွင် ပြည်သူ့လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးတစ်ဦးပင် ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။

သို့သော် စီအိုင်အေသည် အန်တိုနီယိုကို 'စိတ်မချရသူ၊ ဖောက်ပြန်သူ' အဖြစ် သတ်မှတ်ထားခဲ့ရာ တန်ပြန် တော်လှန်ရေးတပ်များအား အုပ်ချုပ် ကွပ် ကဲရန် တာဝန်ကို အန်တိုနီယိုအား မပေးအပ်ဘဲ အသက် ၂၉ နှစ်မျှသာ ရှိသေးသည့် စစ်သားဟောင်းကလေး အာတိုင်းဆိုသူအား ၁၉၆၃ ဇန်နဝါရီလတွင် ထိုရာထူး သုံးအပ်ခဲ့သည်။

ဤတွင် အာတိုင်းသည် ဝက်ဝန်ခံ တပ်မှူးကြီးရာထူး လက်ခံပြီးသည်နှင့် ဘစ်မြိုင်နက် တန်ပြန် တော်လှန်ရေး တပ်များ၏ ဌာနချုပ်မှ စစ်ဦးစီးအရာရှိများ ကို ရာထူးမှ ချက်ချင်း ဖြုတ်ပစ်၍ လူသစ်များကို အစားထိုး ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ လူသစ်များထဲတွင် ဗိုလ်ကြီးရီမန် ဆိုသူ ပါလာခဲ့ရာ အင်အား၁၅၀၀ခန့်ရှိသော တန်ပြန်တော်လှန်ရေး တပ်သားများအနက်မှ တပ်သား ၂၀၀ ခန့်က အကြီးအကူယံ မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ အာဏာဖိဆန် လာကြသည်။ အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်လာ ကြသည်။ ၎င်းတို့က ဗိုလ်ကြီးရီမန်သည် ယခင်က ဘာတစ္ဆတာကို ထောက်ခံခဲ့သည် ဟု ဆိုကာ ရီမန်၏ အုပ်ချုပ်မှုကို လက်မခံနိုင်ဟူ၍ အကြောင်းပြလာကြသည်။

ဤကိစ္စမှာ 'အမှိုက်ကစ ပြဿနာခိမ်းလောင်သလို' ဖြစ်လာရာ အာဏာ ဖိဆန်ကြသော တပ်သား ၂၀၀ ကို လက်နက်များ သိမ်းကာ ဖမ်းချုပ်ခဲ့ရတော့ သည်။ ၎င်းတို့အနက် အချို့က အဖမ်းမခံဘဲ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားကြသည်။ စီအိုင်အေသည် တပ်ပျက်တွင် ဗိုလ်လုပ်ရာ၌ အထက်ပါအတိုင်း ကိုယ့်တပ် ကိုယ် မနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤတပ်ပျက်တွင် အဓိကအားဖြင့် ဘာတစ္ဆတာ၏ လူဟောင်းများနှင့် ကပ်စထရီ၏ လူဟောင်းများသည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး 'ကဲကဲ သါ ထိပ်ကွက်' ရန် ကြံစည်ခဲ့ကြရာ စီအိုင်အေက ဘာတစ္ဆတာ၏ လူဟောင်းများ ကို မြှောက်စားခဲ့ကြသည်။ တာဝန်ကြီးကြီး၊ ရာထူးကြီးကြီးပေးခဲ့သည်။ ဤသည်

ကို အန်တိုနီယိုခေါင်းဆောင်သော ကပ်စထရို၏ လူဟောင်းများက မကျေနပ်ဘဲ အာဏာဖိဆန်မှုများ၊ သပိတ်မှောက်မှုများ ပြုလုပ်နေခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် စီအိုင်အေသည် ကပ်စထရို အစိုးရကို မတိုက်မီကပင် သူတစ်ပါး ငါတစ်ပါး၊ သူတစ်လူ ငါတစ်မင်း အချင်းချင်း ဗိုလ်လုနေကြသော တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများကို ဖြေရှင်းစေစပ်၍ 'ကော်ကပ်' ပေးနေရသည်နှင့် အချိန် ကုန်ခဲ့ရသည်။

စီအိုင်အေသည် တစ်ဖက်တွင် တပ်ပျက်ကို ဗိုလ်လုပ်၍ အရှုပ်တော်ပုံများ ကို ရှင်းနေရသလို အခြားတစ်ဖက်တွင် သမ္မတသစ်ကနေဒီအား 'ကျူးဘားပြည် တိုက်ခိုက်ရေး အစီအစဉ်များ အစစအရာရာ အဆင်ပြေ၍ အောင်မြင်စရာ အလား အလာ များစွာ ရှိနေပါသည်' ဟု အစီရင်ခံခဲ့သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ကျူးဘားပြည်ကို ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်ရန် အစီအစဉ်မှာ သမ္မတ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါ လက်ထက်ကတည်းက ချမှတ်ခဲ့သည့် အစီအစဉ် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အမေရိကန်တပ်များကိုယ်တိုင် ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ တက် ရောက် တိုက်ခိုက်ရန်မှာ ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် 'မတင်တယ်' လွန်းလှသဖြင့် ကျူး ဘား စစ်ပြေးများကို လက်နက် တပ်ဆင်ပေး၍ တိုက်ခိုက်ရန် စီမံခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့တိုင်အောင် ဤကိစ္စတွင် ခြွင်းချက်တစ်ခု ထားရှိခဲ့သည်။ ယင်းခြွင်းချက် မှာ တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများ ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ အောင်မြင်စွာ တက် ရောက်နိုင်ရေးအတွက် လည်းကောင်း၊ အကယ်၍ ကမ်းခြေသို့ တက်ပြီးကာမှ ကပ်စထရို၏ တပ်များက ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်သဖြင့် အရေးနိမ့်ခဲ့ပါက ကာကွယ်ရန် အတွက် လည်းကောင်း အမေရိကန် လေတပ်က တာဝန်ယူ စောင့်ရှောက်လိုက်ပါ ရမည် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ယခု သမ္မတ ကနေဒီ လက်ထက်တွင်မူ ကနေဒီသည် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါ ကဲ့သို့ပင် ကျူးဘား ကမ်းခြေသို့ ကျူးဘား တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများက တက်ရောက် တိုက်ခိုက်ရန် မူလ ချမှတ်ထားသော အစီအစဉ်ကို ထပ်မံ အတည်ပြု ခဲ့သည်။

သို့သော် ကနေဒီသည် အမေရိကန် ပြည်သူများနှင့် ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ၏ အလယ်တွင် ပူပူနွေးနွေး သမ္မတသစ်အဖြစ် နာမည်ကောင်းရရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားနေခိုက်ဖြစ်ရာ ကျူးဘား ပြဿနာတွင် အမေရိကန် အစိုးရအနေဖြင့် အတိအလင်း တိုက်ရိုက် ပါဝင်စွက်ဖက်မှုများကို သမ္မတဟောင်း အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါ ထက် ပို၍ သတိထားနေခဲ့သည်။ အချိန် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မရှောင်မလွှဲသာ

ပါဝင် စွက်ဖက်ရပါလျှင်လည်း 'သိသာသိစေ၊ မမြင်စေနှင့်' ဟူသော သဘောမျိုး ဖြင့် ပီပီရီရို လုပ်စေချင်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘား ကမ်းခြေသို့ တန်ပြန် တော်လှန်ရေး သမားများ တက်ရောက်ကြရာတွင် အမေရိကန်ပြည်မှ အမေရိကန် လေတပ်ကို မသုံးရ၊ တာဝန်မာလာပြည်ရှိ အမေရိကန်လေတပ်စခန်းမှ လေယာဉ်များကိုသာ သုံးရမည်။ သို့သို့ အသုံးပြုရာတွင်လည်း အဆိုပါ လေယာဉ်များကို ကျူးဘား လေသို့ရဲများ သာ မောင်းနှင်စေရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်ခဲ့သည်။

ဤ အတောအတွင်း စီအိုင်အေက ကနေဒီအား ကျူးဘားပြည် ကျူးကျော် ရေး အစီအစဉ်များကို အဖက်ဖက်က တိုးတက်ကောင်းမွန်လာနေကြောင်းများကို အစီရင်ခံလာသည်။

သမ္မတ ကနေဒီကလည်း စီအိုင်အေ အစီရင်ခံသမျှ တစ်လုံးတစ်ပါး ကျန် အမှန်ဟု ယူဆနေခဲ့သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သော အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဌာန အရာရှိဟောင်း တစ်ဦးက 'ကျူးဘားလူထုအတွင်း မကျေနပ်မှု၊ မချမ်းမြေ့မှုနှင့် မပျော်ရွှင်မှုများကို မြင်ခဲ့ရ၊ မတွေ့ခဲ့ရပါ' ဟူ၍ နှလုံးယောက် ဟာရဲလ်ထရီဗွန်း သတင်းစာတွင် ရေးသားခဲ့သည်။ သို့သော် စီအိုင်အေက သမ္မတ ကနေဒီထံ တင်သွင်းသည့် အစီရင်ခံစာတွင်မူ 'ကျူးဘားလူထုကြီးသည် ကပ်စထရိုကို အကြီးအကျယ် ကျွေးမနပ် ဖြစ်နေကြပါပြီ' ဟူ၍ ပါရှိခဲ့သည်။

တစ်ဖန် အမေရိကန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်းတစ်ဦးက 'ကျူးဘား လူထု ထံ လျှင် ၈၆ ယောက်တို့သည် ကပ်စထရိုကို ထောက်ခံနေကြသည်။ ရွေးကောက် ကျင်းပမည်ဆိုပါက ကပ်စထရိုသည် မဲအများဆုံးဖြင့် အရွေးခံမည်မှာ သေချာ သည်။ အမေရိကန်တို့က ကျူးဘားကို ဝင်တိုက်လျှင် ရုံးနိမ့်မည် စိုးရသည်' ဟု နှလုံးဝါးလ်ရီဗျူးတွင် ရေးသားခဲ့သည်။ သို့သော် စီအိုင်အေကမူ 'ကျူးဘားကို ဝင်တိုက်စစ်ဆင်ပါက မုချမလွဲ အောင်ပွဲရပါလိမ့်မည်' ဟူ၍ ကနေဒီထံ အစီရင်ခံခဲ့ သည်။

သို့သော် သမ္မတကနေဒီက ကျူးဘားပြည်ကို ကျူးကျော်ရေး ထိုးစစ်ကြီး ပြုလုပ်မီ ၅ ရက်ခန့်အလိုတွင် 'အမေရိကန်သည် ကျူးဘားပြည်ကိုကျူးကျော် တိုက်ခိုက်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ' ဟူ၍ သတင်းစာ ကွန်ဖရင့်တစ်ခု၌ ပြောကြားခဲ့ သည်။

ကနေဒီ၏ ပြောပြချက်သည် အမေရိကန် အစိုးရအပေါ် စွပ်စွဲနေသော

ကပ်စထရီ၏ စွပ်စွဲချက်များနှင့် ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ၏ သံသယကို လုံးဝ ကင်းရှင်းသွားအောင် 'ဝါဒဖြန့်' လိုက်သည် ကြေညာချက်ဖြစ်သော်လည်း ကျူးဘားတန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများအဖို့မူ စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြားစေသော စကားများ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် စီအိုင်အေသည် ကျူးဘားပြည်ကို တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရာ၌ ကိစ္စတွင် ဘာမှ အားငယ်စရာ မလိုကြောင်း၊ အကယ်၍ တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများအနေဖြင့် အရေးနိမ့်ခဲ့ပါလျှင် အမေရိကန်အစိုးရသည် လက်ပိုက်ကြည်းမည် မဟုတ်ဘဲ ပြတ်ပြတ်သားသား အတိအလင်း ဝင်ရောက်ကူညီရန် သန့်ရှင်းချမှတ်ထားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ စသည်ဖြင့် 'သွေးထိုး' ပေးထားခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခုသော်မူ သမ္မတ ကနေဒီကိုယ်တိုင်က သတင်းစာ ကွန်ဖရင့်တွင် 'ကျူးဘားပြည်ကို မိမိတို့ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ရန် လုံးဝ မကြံရွယ်ပါ' ဟု ကမ္ဘာက သိအောင် တရားဝင် ကြေညာလိုက်သည်ဖြစ်ရာ စောစောက 'အရင်းထက် ပထွေးကို အားကိုး' နေကြသော တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများ အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ပျက်သွားခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ စီအိုင်အေသည် ကျူးဘား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ရေး 'ဇာတ်ကြီး'ကို 'ရုံတင်ရက်' မိအောင် အရေးတကြီး ရိုက်ကူးရန် လိုနေသည်ဖြစ်ရာ ကနေဒီ၏ စကားကြောင့် စိတ်ပျက် အားငယ်နေကြသူများအား ချောတန်ပြန် ခြောက်တန်ခြောက်၍ ကမောက်ကမ မဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းခဲ့ရသည်။

သို့နှင့်ပင် 'ချိုကထဲက ယဉ်သကို' ဆိုသကဲ့သို့ မူလကတည်းက ကမောက်ကမများ၊ ခိုးလိုချင်သူများ၊ ကပျက် ယပျက်များဖြင့် စတင်ခဲ့ရသော ကျူးဘားပြည် ကျူးကျော်ရေး စီမံကိန်းကြီးမှာ နောက်ဆုံးအချိန်အထိ ကိုယ့်ကိုးယား ဖြစ်သေးသည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ကျူးကျော်မှု အစီအစဉ်ကြီး ပြုလုပ်မည့် ဧပြီလ ၁၇ ရက်နေ့ မတိုင်မီ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘား တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများ အမေရိကန် လေယာဉ်များကို ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အစိုးရ လေတပ်မှ ယာဉ်များအတိုင်း ဆေးခြယ်ရုပ်ဖျက်၍ မောင်းနှင်ကာ ကျူးဘားလေတပ်ကို ရောက် ငုံးကြဲ တိုက်ခိုက်ရန် ယုတ်မာစွာ ကြံစည်ထားခဲ့သည်။

သို့သော် ဤအကြံအစည်မှာလည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် ပျက်စီးသွားခဲ့ရာ စီအိုင်အေအတွက် အထူးပင် နစ်နာခဲ့ရသည်။ အကယ်၍ ဤအကြံအစည်

အတိုင်းသာ ပြုလုပ်ဖြစ်ပါက ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အစိုးရမှာ အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရှိသည်ဟု စီအိုင်အေက ယုံကြည်ယူဆထားခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ သခွပ်ပင်က မီးတကျိုကျို ဖြစ်ကာ ဗျာများနေသော စီအိုင်အေ အဖို့ နောက်ထပ် ခေါင်းခဲစရာ ပြဿနာတစ်ခု ပေါ်လာပြန်သည်။

ဤပြဿနာမှာ တခြားမဟုတ်။ တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများ၏ စစ်အကြံပေး အရာရှိ ဗိုလ်မှူးကြီး ဘားကွင်းက ကျူးဘားပြည် ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ရာတွင် တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများ တက်ရောက်ကြရန် ရွေးချယ်ထားသော ကမ်းခြေနှင့် ချီတက်ကြရန် ရွေးချယ်ထားသော လမ်းကြောင်းများမှာ စစ်ရေးအမြင်ဖြင့် ကြည့်လျှင် အန္တရာယ်များလှသည်ဟု ဆိုကာ ကန့်ကွက်နေပြန်သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ဘားကွင်းသည် ကျူးဘားပြည်တွင် ဘာတစုတာ အစိုးရလက်ထက်က နေထိုင်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ရာ ကျူးဘားပြည်၏ ပထဝီ အနေအထား၊ ခရီးလမ်းပန်းများကို ကောင်းစွာ ကျွမ်းကျင်သူ တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

သူက တန်ပြန် တော်လှန်ရေး သမားများ တက်ရောက်ကြမည့် ပင်လယ်ကွေ့မှာ လူသူကင်းစေးသော နေရာ ဖြစ်သည်မှန်သော်လည်း ထိုကမ်းခြေမှာ ရွံနွံများ ထူထပ်ပေါများလှသည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ပြင် ဤကမ်းခြေမှ တိုင်းပြည်တွင်းသို့ ဝင်သည့် လမ်းသုံးသွယ်မှာလည်း ကျဉ်းမြောင်းလှ၍ ကပ်စထရီ တပ်များက အနိုင်အမာ တပ်စွဲပြီး ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ပါက အကာအကွယ် နတ္ထိ ပြေးပေါက်မရှိဘဲ လိုမ့်ခံရဖွယ် ရှိသည်ဟု သူက ယူဆသည်။

သို့သော် စီအိုင်အေအဖို့ 'အရိုးများသော ချေးခါးသော' ဟူ၍ စဉ်းစားရွေးချယ်နေရန် အချိန်မရတော့။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုအချိန်တွင် တန်ပြန် တော်လှန်ရေး သမားများသည် ကျူးဘားပြည်သို့ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ကြရန် ပင်လယ်ပြင်သို့ပင် ရောက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဤသို့လျှင် စီအိုင်အေသည် နောက်ပိုင်းမှ အရှုပ်အထွေးများ၊ ရှေ့ပိုင်းမှ 'အလိမ်အညာများ' ဖြင့် 'ကျူးဘားပြည်တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ရေး' မြင်ကွင်းကျယ် ဇာတ်ကားကြီးကို ကမောက်ကမ 'ဇာတ်ကောင်များ' ဖြင့် ရိုက်ကူးစာင်ဆက် ပြုသခဲ့သည်။

အစ မကောင်းသလောက် အနှောင်း မသေချာခဲ့သော စီအိုင်အေ၏ ကျူးကျော်ရေး စီမံကိန်းကြီးမှာ လက်တွေ့ လုပ်ဆောင်ရာတွင် ပရိတ်ကျော်ဖြင့် အညံ့ခံအလံလှဲခဲ့ကြရသည်။ တန်ပြန်တော်လှန်ရေး၏ ဘက်တော်သားများသည် ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အင်အားများ၏ ချေမှုန်းခြင်းကို မရွံမလှ ခံကြရသည်။

ယခုသော်မူ 'ဇာတ်ဆောင်များ' ဖြစ်ကြသော တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများသည်က ကပ်စထရီ အစိုးရတပ်သားများ၏ သေနတ်ဖျားတွင် ကားကနဲ အတုံးအရုံး ကျဆုံးခဲ့ကြရပေပြီ။ ကပ်စထရီ အစိုးရတပ်များထံ တစ်ယောက်မကျန် လက်နက်ချ အညံ့ခံကြရပေပြီ။

ကျူးဘားတွင် တန်ပြန် တော်လှန်ရေး တပ်သားများ အကြီးအကျယ် ရုံးခန်းပြီးခဲ့သည့် နောက်တစ်နေ့ (ဧပြီလ ၁၈) ရက်နေ့) ညဖက်တွင် ကနေဒီသည် အမေရိကန် သမ္မတအဆက်ဆက်တို့ စံမြန်းခဲ့ကြသည့် 'အိမ်ဖြူတော်' တွင် ညစာ စားပွဲ တစ်ခု ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

သို့သော် ဤ ညစာစားပွဲမှာ အခမ်းအနား ကြီးကျယ်စွာ အောင်သေအောင် သား စားသည့် ပွဲကြီး မဟုတ်။ ယမန်နေ့က ကျူးဘားတွင် မရူမလှ အရှက်တကွ အကျိုးနည်း ဖြစ်ခဲ့ရသော စီအိုင်အေ ငပူကြီး၏ လက်ရာကို မည်သို့မည်ပုံ ဖာကြ ထေးကြမည်ကို လည်းကောင်း၊ အမေရိကန် အစိုးရ၏ ကုန်ကောက်၍ပင် မရတော့လောက်အောင် ကျဆင်းသွားခဲ့ရှာသော သိက္ခာကို ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ လှည့်ပတ်၍ အဖတ်ဆယ်ကြမည်ကို လည်းကောင်း တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြရန် တံခါးပိတ်၍ တိတ်တဆိတ် ပြုလုပ်သော 'ကျိတ်ဝိုင်း' ကလေးပင် ဖြစ်သည်။

ဤ ကျိတ်ဝိုင်းတွင် ပါဝင်သူများမှာ သမ္မတ ကနေဒီ၊ စီအိုင်အေ ဒါရိုက်တာကြီး ဒါးလက်စ်၊ အမျိုးသား လုံခြုံရေး အထူးလက်ထောက် တာဝန်ခံ ဘန်းဒီ၊ စီအိုင်အေ လက်ထောက် ဒါရိုက်တာ ဘန်ဆဲလ်နှင့် အိမ်ဖြူတော် အရာရှိ ရော့စ်ဆိုး အပါအဝင် စုစုပေါင်း ၅ ဦးမျှသာ ဖြစ်သည်။

တဖြည်းဖြည်း ညဉ့်နက်၍ ထမင်းများ ဟင်းများသာ အေးစက်ကုန်ကြသည်။ ဘာအကြံမှ ထွက်မလာ။ ဘာအချက်မှ စဉ်းစား၍ မရ။ 'ငါးဦးကော်မိတီ' ဝင်အားလုံး အကြံဉာဏ် တုံးနေကြသည်။

ထမင်းပွဲဟင်းပွဲများ သိမ်းသွားကြပြီး တစ်စ တစ်စ သန်းခေါင်ကျော်ကာ 'လင်းကြက်ဆော်' ၍သာ လာခဲ့သည်။ ပြဿနာ၏ အဖြေကို ရှာမရကြသေး။ ထိုညအဖို့ ထိုမျှနှင့်သာ မိုးစင်စင်လင်းခဲ့ရသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက် ဆက်လက်၍ စည်းဝေးကြရာတွင်လည်း တစ်ညလုံး အိပ်ရေးပျက်ထားသဖြင့် မျက်လုံးများဖန်၍ ဘာအကြံ၊ ဘာဉာဏ်မှ မထွက်လာဘဲ ခေါင်းထဲက မူးနောက်ကာ ဦးနှောက်များပင် ပျက်မတတ် ဖြစ်လာကြရာ နောက်ဆုံးတွင် 'ကျူးဘားအရေးနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ထပ် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်စရာ မလိုတော့' ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုသာလျှင် ကန့်ကွက်သူမရှိ ချမှတ် အတည်ပြု

ခဲ့ကြရသည်။

အမေရိကန် အစိုးရအနေနှင့် 'လူမိတာ နာသက္ခာ' ဟူသော သဘောမျိုးဖြင့် ကျူးဘား ပြဿနာကို အထက်ပါအတိုင်း မျက်နှာပြောင်တိုက်ကာ မသိလိုက် မသိဖာသာ အောင်နေလိုက်ရသော်လည်း စီအိုင်အေအဖို့မှ ထိုသို့နေ၍ မဖြစ်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် နိုင်ငံတကာ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ တိုင်းပြည် အသီးသီးတို့၏ ပြည်တွင်းရေးများတွင် အခါသင့်၍ အခွင့်သာသလို ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက်ရန် လုပ်ငန်းစဉ် ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ စီအိုင်အေသည် 'ဆင်သေကို ဆိတ်ရေဖြင့် ဖုံးသည့်ပမာ' ကျူးဘားကို သွားရောက် တိုက်ခိုက်ကြသူများမှာ လူသုံးရာစန့်သာ ပါဝင်သော သူပုန်များဖြစ်ကြ၍ ကျူးဘားပြည်တွင်းမှ သူပုန်များနှင့် အဆက်အသွယ် လုပ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ ကြေညာစေခဲ့သည်။

သို့သော် စီအိုင်အေအဖို့ ဤကြေညာချက်ကြောင့် တစ်ရှက်က နှစ်ရှက်ဖြစ်၍ တစ်ခါက နှစ်ခါ မျက်နှာပျက်ခဲ့ရသည်။

အကြောင်းသော်ကား ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ တက်လာကြသော တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမား ၁၅၀၀ ခန့်အနက်မှ အရှင်လက်ရ ဖမ်းမိထားသော ကျူးကျော်သူ ၁၂၀၀ ခန့်တို့ကို ရုပ်မြင်သံကြားဖြင့် ပြသပြီး ကျူးဘားပြည် တိုက်ခိုက်ရေးတွင် စီအိုင်အေက စီစဉ် ညွှန်ကြားခဲ့ခြင်းကို ငြင်းမဖြစ်၊ ကွယ်မရအောင် တိတိကျကျ ခိုင်ခိုင်လုံလုံကြီး တင်ပြခဲ့သောကြောင့်တည်း။

ကပ်စထရီ၏ တိကျခိုင်လုံသော တင်ပြချက်ကြောင့် ပါရီ၊ လန်ဒန်၊ ဇော်စကို၊ ပီကင်း၊ တိုကျို စသော ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ အသီးသီးရှိ မြို့ကြီး ပြကြီးများမှ ပြည်သူလူထုကြီးများသည် အမေရိကန် သံရုံးကို ဝိုင်းဝန်း ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသည်။ အုတ်ခဲကျိုး၊ မှင်အိုး စသည်တို့ဖြင့် ဝိုင်းပေါက်ခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ ဤသို့အားဖြင့် 'အမေရိကန်နယ်ချဲ့ ကုမ္ပဏီကြီးမှ' သမ္မတ ကနေဒီကိုယ်တိုင် 'ဇာတ်ညွှန်း' ရေးသား၍ တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမား 'ဇာတ်ဆောင်များ' ဖြင့် စီအိုင်အေ ဒါရိုက်တာကြီး ဒါးလက်စ် 'သရုပ်ပြ အမွမ်းတင်' စီစဉ် တိုက်ကူးခဲ့သော 'ကျူးဘားပြည် တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ရေး' မြင်ကွင်းကျယ် ဇာတ်ကြီးမှာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ရုပ်ရှင်ရုံကြီးတွင် လူကြိုက်နည်းလှသဖြင့် ခဲပေါက်ရပြီး ဇာတ်ကား ဆုံးအောင်ပင် မပြလိုက်ရဘဲ တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့်ပင် ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရသည်။

ဘာကိုမှ မကြောက်
ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်

အပိစထရီသည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ်များအတွင်း ပြည်တွင်း သစ္စာ
အာက်များနှင့် တော်လှန်ရေး အဖွဲ့ကပ်သမားများ၏ ရန်ကို လည်းကောင်း၊ နယ်ချဲ့
အစိုးရ၏ ကျူးကျော်စွက်ဖက်မှုများကို လည်းကောင်း ပြတ်ပြတ်သားသား ခုခံ
တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် တိုင်းပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေးနှင့် စီးပွားရေး
အညံ့ဆောက်မှု လုပ်ငန်းများကိုလည်း တစ်ဖက်မှ ဖောက်ချ၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် နိုင်ငံခြား တိုင်းတစ်ပါးကို နှစ်ပေါင်းများစွာ မှီခိုလာခဲ့သော
အဖွဲ့အစည်းများ၏ စီးပွားရေးကို အမှီခို ကင်းမဲ့စွာ ကိုယ်အားကိုယ်ကိုး၍ ကိုယ်
တိုင်ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ရန်အောင် ကြိုးစားရသည်မှာ အပြောလွယ်သလောက်
အလွယ်တကူတွင် အခက်အခဲပေါင်း မြောက်မြားစွာဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ် နယ်ချဲ့အရင်းရှင်ကြီးများ၏ အလိုကျ တိုင်းပြည်၏
အဓိက လုပ်ငန်းဖြစ်သော စိုက်ပျိုးရေးတွင် ကြံတစ်ခုတည်းကိုသာ စိုက်ပျိုးခဲ့
သဖြင့် တိုင်တစ်လုံးတည်းသာ ရှိသော အိမ်ကဲ့သို့ အခြေမခိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ သီးနှံ တစ်ခုတည်းသာ အဓိက ထားနေရသော စိုက်ပျိုးရေး
အဖွဲ့အစည်းကို ပထမဦးစွာ ဖျက်သိမ်းပစ်ရန် စီစဉ်ရသည်။ ပြီးမှ တိုင်းပြည်အတွက်
အခြေမဖြစ်သော အခြားသီးနှံများကို စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးစေခဲ့ရသည်။

ထိုမှတစ်ပါး တစ်ပြည်လုံး အနှံ့အပြား ကျေးလက် တောရွာများတွင်

နှစ်ပေါင်း များစွာ ကြုံတွေ့ ခံစားနေခဲ့ကြရသော ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း၊ ပညာ မတတ်ခြင်းနှင့် ရောဂါထူပြောခြင်းစသည့် အမွေဆိုးများကိုလည်း ဆက်ဆံခဲ့ရ သည် ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် ဤအနိဋ္ဌာနရုံများမှ ပပျောက် ကင်းစင်အောင် တစ်ဖက်မှ ကြံဆောင် ကြိုးစားခဲ့ရသည်။

သို့ ကြိုးစားရာတွင် ဤအခြေအနေဆိုးကြီးများမှာ တိုင်းပြည်တွင် နှစ် ပေါင်းများစွာ သားစဉ်မြေးဆက် ခေတ်အဆက်ဆက်က ကြုံတွေ့ခံစားလာခဲ့ကြရ သည် ဖြစ်ရာ နေ့ချင်း ညချင်း ကင်းရှင်း ပျောက်ကွယ်သွားအောင် လုပ်ဆောင် ရန် စိတ်ကူးယဉ်ခြင်း သို့မဟုတ် ရှေ့လောကြီး၍ ဆန္ဒ ပြင်းပြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကပ်စထရီသည် လတ်တလော၊ ချက်ချင်း၊ လက်ငင်း ဆောင် ရွက်ရန် ရေတို စိမ့်ကိန်းများနှင့် နှစ်ရှည်လများ စောက်ချ၍ ဆောင်ရွက်သွားရန် ရေရှည်စိမ့်ကိန်းများဟူ၍ စနစ်တကျ ခွဲခြားသတ်မှတ်ကာ လုပ်ဆောင်စေခဲ့သည်။

ဤနေရာတွင် ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ အဖွဲ့၏ အားနည်းချက် သို့မဟုတ် အားကောင်းချက် တစ်ရပ်ကို ဖော်ပြရန် လိုသည်။

ယင်းအချက်မှာ အခြားမဟုတ်၊ ကပ်စထရီ အပါအဝင် ယနေ့ ကျူးဘား အစိုးရ အဖွဲ့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြသော တာဝန်ခံများမှာ များသောအား ဖြင့် အသက် ၃၀ ကျော် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူရွယ် လူလတ်များသာလျှင် ဖြစ်နေကြ သော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဤအသက် ဤအရွယ်ဖြင့် တိုင်းပြည်၏ တာဝန်အကြီးဆုံး သော အစိုးရအဖွဲ့ တာဝန်ခံများ ဖြစ်နေကြရာ အတွေ့အကြုံအားဖြင့် နုနယ်လှသေး သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရအဖွဲ့၏ အားနည်းချက် ဖြစ် သည်။

သို့သော် ဤအားနည်းချက်သည်ပင်လျှင် တစ်ဖက်မှနေ၍ ကြည့်လျှင် အားကောင်းချက်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ကပ်စထရီ ခေါင်း ဆောင်သော အစိုးရအဖွဲ့ဝင် လူရွယ်လူလတ်များသည် တိုင်းပြည်အပေါ်တွင် လည်းကောင်း၊ ပြည်သူလူထု အပေါ်တွင် လည်းကောင်း အစွမ်းကုန် အနစ်ခံ မည်၊ အစွမ်းကုန် သစ္စာရှိမည်၊ အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်သွားမည်ဟူသော စိတ်ဓါတ် တက်ကြွမှု အပြည့်အဝ ရှိနေကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျူးဘားပြည်တွင် ရှေးယခင် အဆက်ဆက်က အစိုးရ အဖွဲ့များ တစ်ဖွဲ့ပြီး

တစ်ဖွဲ့တက်၍ ဤ အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာများကို ရယူခဲ့ကြဖူးသည်။ ထိုအစိုးရ အဖွဲ့ဝင် တာဝန်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမှာ များသောအားဖြင့် အသက် ငါးဆယ်ကျော် ခြောက်ဆယ် ပတ်ဝန်းကျင် လူကြီးပိုင်းမှ ဖြစ်ကြသည်။ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက် ကြွယ်ဝသူများ ဖြစ်ကြသည်။

သို့သော် ဤသက်ကြီးရွယ်ကြီးများ ပါဝင်ခေါင်းဆောင်ကြသော အစိုးရ အဖွဲ့ဟောင်းများသည် တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်ရေးတွင် အာဏာကို အလွဲသုံးစား ပြုလုပ်ခြင်း၊ ခေါင်းပုံဖြတ် အမြတ်ထုတ်ခြင်းနှင့် နောက်ဆုံး တိုင်းသူပြည်သားများ၏ ဘဏ္ဍာငွေကို သိန်းသန်းချီ၍ ခြစားပစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ပြည်သူလူထု၏ အကြည်ညိုပျက်မှုကို ခံခဲ့ကြရသည်။

ယခု ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော လူရွယ် လူလတ်များ ပါဝင်သည့် လက်ရှိ ကျူးဘား အစိုးရမှာမူ ယင်းသို့ အကြည်ညိုပျက်စေမည့် လုပ်ငန်းဟူ၍ လုံးဝ တစ်စိုးတစ်စိမ့် မရှိခဲ့။ ဤအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤလူရွယ် လူလတ်များ သည် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း ရှိခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ အဖွဲ့ဝင်များ၏ အသက်အရွယ် ငယ်နေသော အချက်သည် တစ်ဖက်တွင် အားနည်းသည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း အခြား တစ်ဖက်တွင် အားကောင်းနေသည်ကို တွေ့နေကြရသည်။

ကပ်စထရီနှင့်သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အစိုးရ အဖွဲ့ဝင်များသည် ယင်းသို့ အသက်အရွယ် နုနယ်၍ အတွေ့အကြုံ မရင့်ကျက်လှသေးသော်လည်း သူတို့သည် တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးရှိရာ ရှိကြောင်း လုပ်ငန်းများကို ရိုးရိုးကလေး ကြည့်၍ ရိုးရိုးကလေး တွေးကာ ရိုးရိုးကလေးပင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

အထူးသဖြင့် ကပ်စထရီသည် တိုင်းပြည်၏ အဓိက ပင်မဖြစ်သော သယ်ယာပို့ဆောင်ရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး လုပ်ငန်းများကို ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ခက်ခက်ခဲ ခဲ တွေးတောမနေဘဲ လွယ်လွယ်ကူကူ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း စဉ်းစားကာ ရိုးရိုး သားသားပင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဥပမာ တိုင်းပြည်တွင် ကြံတစ်ခုတည်းကို အားကိုးနေရသော ဘဝမှ လွတ်မြောက်ရန် အခြားသီးနှံပင်များကို အလွယ်ကူဆုံး သုံးဖြင့် စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးစေခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ကပ်စထရီ၏ တိုင်းပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေးနှင့် စီးပွားရေး အညံ့ဆောက်မှု လုပ်ငန်းများကို ဖော်ပြရမည် ဆိုပါက အမေရိကန် စာရေးဆရာ ခင်စီမောက်ဖြစ်သော ဂျိုးဆတ်နော့သ်၏ ကိုယ်တွေ့ ရေးသားချက်များကို တစ် ဆင့် ဖောက်သယ်ချရခြင်းက ပို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာ ဂျူးဆတ်နော့သ်သည် ကျူးဘားပြည်သို့ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် သွားရောက်၍ ကပ်စထရီ ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ လုပ်ငန်းများကို လေ့လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

သူသည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ် ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ရာ သူ၏ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်များကို အောက်ပါအတိုင်းရေးသားခဲ့သည်။

*

'ကျွန်တော် ကျူးဘားပြည်သို့ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ရောက်ခဲ့ရာတွင် မြေအောက်တော်လှန်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာသည်အနေဖြင့် တောင်ပိုင်းဒေသ အနံ့အပြား သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဤ မြေအောက်တော်လှန်ရေးသည် ကျူးဘားပြည် သစ် တစ်ခုလုံး၏ ဗဟို မဏ္ဍိုင်ကြီးဖြစ်၍ တော်လှန်ရေး တစ်ရပ်လုံး၏ ဝေအချက်အချာကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဤနှစ်အတွင်း လယ်သမားများသည် မည်သို့ ချောင်လည်လာကြသနည်း။ ဤ အချက်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ လေ့လာလိုပါသည်။ ကျူးဘားအမျိုးသားများကလည်း ဤအချက်ကို ကျွန်တော်အား လိုလိုလားလား ပြချင်နေပါသည်။

ကျူးဘားပြည်တွင် ယခုတစ်ခေါက် ကျွန်တော်နှင့် သိကျွမ်းခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေသစ်များက ကျွန်တော်ကို သမဝါယမ လယ်ယာ တစ်ခုသို့ လာကြို တင်၍ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ကြပါသည်။ ဤသမဝါယမမှာ ဟာဗာနားပြည်နယ် တောင်ပိုင်းဒေသတွင် ရှိ၍ ဟာဗာနားမြို့မှ မိုင် ၇၀ ခန့် ဝေးပါသည်။ လမ်းခရီး တစ်လျှောက်တွင် ကျွန်တော်တို့သည် သဘာဝအလှဖြင့် ကြည့်နူးဆွတ်ပျံ့ဖွယ် လယ်ယာမြေ ရှုခင်းများကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြပါသည်။ ကြည့်လင် ပြာလုံသော မိုးကောင်းကင်အောက်တွင် စိတန်း၍ ပေါက်နေသော ထန်းပင်များကို ကျွန်တော်တို့ ရှေ့တည့်တည့် လာလမ်းတစ်လျှောက်တွင် လှပစွာ မြင်နေရပါသည်။

ဟာဗာနားမြို့မှ မိုင် ၂၀ ခန့်အရောက်တွင် ရောင်စုံခြယ်ထားသည့် တံဆိပ်ကလေးများဖြင့် အသစ် တည်ဆောက်ထားသော ရွာကလေးများကို တွေ့ရပါသည်။ တံဆိပ်ကလေးများမှာ အချို့က အစိမ်းရောင်၊ အချို့က အပြာရောင်၊ အချို့က ချောကလက်ရောင် စသည်ဖြင့် အရောင်မျိုးစုံ ခြယ်ထားပါသည်။ ရံဖန်ရံခါ လမ်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်မှ လယ်ကွင်း ယာကွင်းထဲတွင် မြက်စားနေကြသည့် ကျူးဘား မြင်းပုကလေးများကိုလည်း မြင်ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ စီးလာသော လားသည် တောင်ပိုင်း ဒေသို့ ရောက်လာသော သမ်းဘေး ရွာကလေးများမှ တံဆိပ်များသည် ပို၍ ဟောင်းနွမ်းသည့် အသွင်မျိုး ဖြစ်လာလေလေ တွေ့မြင်ရပါသည်။ မကြာမီ ကျွန်တော်တို့သည် မဲညစ်သော သက်ကယ်များဖြင့် ရှေးဆန်ဆန် ဆောက်ထားကြသည့် 'ဘိုတီယို' တဲပုတ်ကလေး များဖြင့် ဖြစ်ကတတ်ဆန်း နေထိုင်ကြသော ဒေသသို့ ရောက်လာကြပါသည်။ ဤ တဲပုတ်ကလေးများမှာ အခန်းတစ်ခန်းတည်းသာ ရှိ၍ အောက်ခံ ကြမ်းခင်း ခေါ်ဘဲ မြေစိုက်တဲကလေးများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ လယ်သမားများသည် လယ်ထဲ သာထဲတွင် ခနော်ခန့်၊ ယိုင်တီးယိုင်တိုင် ဖြစ်နေသော ဤ တဲပုတ်ကလေးများထဲ တွင် မိသားစုအားလုံး စုပုံ၍ နေကြရရှာသည်ပြင် သူတို့ မွေးမြူထားသော ကြက်၊ ဝက်၊ ဘဲ စသော တိရစ္ဆာန်များကိုလည်း ဤ တဲကလေးထဲမှာပင် ထား ကြပါသည်။

မကြာမီ ကျွန်တော်တို့သည် ခြံစည်းရိုးသဖွယ် အနီရောင် တောက်ပြောင် သော ပန်းပွင့်များ အဆုပ်လိုက် အဆုပ်လိုက် ဖူးပွင့်နေကြသည့် လယ်ယာ သမဝါယမ အဆောက်အဦ အဝင်တွင် စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက် စောင့်ကြိုနေသည်ကို တွေ့ကြရပါသည်။

ဤစစ်ဗိုလ်မှာ သမဝါယမ အဖွဲ့၏ တာဝန်ခံ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့အရပ် အမောင်းမှာ အနေတော်ပင် ဖြစ်၍ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မှာ တောင့်တောင့်တင်း တင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ရေညှိစိမ်းရောင် စစ်ယူနီဖောင်းကို ဝတ်ဆင်ထား၍ ညိုမောင်းရှည်လျားနေသော သူ့ဆံပင်များသည် ပန်းပေါ်သို့ အလိပ်လိပ်ဖြင့် ပုံကျနေပါသည်။ မေးအောက်မှ နီကျင့်ကျင့် မုတ်ဆိတ်မွေးများမှာလည်း ရင်ဘတ်ကို ကျော်၍ ခါးစပ်အထိ ဖားရား ကျနေပါသည်။

'ကျွန်တော့်နာမည်က ဗိုလ်ကြီး ရောဘာတို ပါလီမာလို ခေါ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ လာမယ်ဆိုလို့ စောင့်နေတာပါပဲ'

စစ်ဗိုလ်က သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်၍ ကျွန်တော်တို့ကို ဆီးကြိုပါသည်။ သူသည် ဂျစ်ကားတစ်စီး၏ နံဘေးတွင် ရပ်၍ နေရာမှ ကားပေါ်တွင်မူ နိမ့်နိမ့်ပါးပါး နေလောင်ထားသည့် အသားအရေမျိုးဖြင့် အစောင့် စစ်သား တစ် ယောက်ကို တွေ့ရပါသည်။ အစောင့်စစ်သားသည် သူ၏ တိုက်ပွဲဝင် ကာဘိုင်း သေနတ်ကို ပုခုံးတွင် လွယ်ထားပါသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံမှာ စူးရှ ထက်မြက်လှ ပြသည်။ သူ့ကို ကြည့်ရှုသည်မှာ တော်လှန်ရေး သင်္ကေတ တစ်ခုလို ဖြစ်နေပါ သည်။ တာဝန်ကို လေးစားသည့် အသွင်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ အဖြစ်အပျက် အပြောင်

အလဲများ လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တောရပ်ဒေသတွင် မည်သည့် အရပ်မှ မည်သည့် အန္တရာယ်မျိုးပင် ပေါ်ပေါက်လာစေကာမူ သူ့အထက် အရာရှိ စစ်ဗိုလ်ကို အသက်ပေး၍ ကာကွယ်သွားမည် အမူအရာမျိုး ပေါ်ပေါက်နေပါသည်။

ကျွန်တော်အဖို့၌မူ အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်တို့သည် လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားပြီဟု ယူဆ၍ မဖြစ်သေးသော အကြောင်းအချက်များ အတော် များများ ရှိနေပါသေးသည်။ တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသို့ ပျံ့နှံ့အောင် တော်လှန်ရေး၏ ရုပ်ဖျက်ထားသော ရန်သူများက ကြိုးစားနေကြသည်များကို ကျွန်တော် ကြားသိနေပါသည်။ အမေရိကန် သတင်းစာများကလည်း တော်လှန်ရေး အဖျက်သမားများ၏ ကြိုးစားမှု ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်များကို ပုံကြီးချဲ့ခြင်း၊ အထိတ်တလန့် ဖြစ်အောင် လုပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် နေ့စဉ် ရက်ဆက် ဖန်တီးနေကြပါသည်။

သို့သော် ယခု ကျွန်တော်တို့ကို ခရီးဦးကြိုပြုနေသော စစ်ဗိုလ်၏ အမူအရာများမှာ ယနေ့ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်နေသော အဖြစ်အပျက်များကို ဘာတစ်ခုမှ ဂရုမထားသည့် အသွင်အပြင်မျိုး ပေါ်ပေါက်နေပါသည်။

မျက်လုံးခပ်ပြူးပြူးဖြင့် စစ်ဗိုလ်သည် ကျွန်တော်တို့ကို သူ၏ ရုံးခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။ သူ၏ ရုံးခန်းမှာ ရှေးခေတ် စပိန်လူမျိုးတို့ နေထိုင်ရာ ရှိသော ပုံစံမျိုး ဖြစ်၍ အလယ်ကောင်တွင် ကွက်လပ်ကြီးထားကာ ဘေးပတ်ပတ်လည်မှ တန်းလျား သဘောမျိုး လေးဘက် လေးတန် အခန်းများ ရှိနေပါသည်။

ရုံးခန်း အဆောက်အဦ၏ ဆင်ဝင်အောက်တွင်မူ ယောက်ျားကြီးများ မိန်းမကြီးများနှင့် ကလေးများပါ ပြည့်ကျပ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ လူအုပ်ကြားထဲတွင် ခွေးလေး ခွေးလွှင့်များကိုလည်း အမြီးတယမ်းယမ်းဖြင့် မြင်ရပါသည်။ ဤ လူထုကြီးမှာ သူတို့ ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့နေကြသော ပြဿနာ အရပ်ရပ်အတွက် ဤစစ်ဗိုလ်၏ ရုံးခန်းသို့ လာရောက် တင်ပြနေကြသည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။ စစ်ဗိုလ်က ဤ ဒေသအတွင်း သူ၏ ခေါင်းဆောင်မှု မည်ရွေ့ မည်မျှ ကျယ်ပြန့်နေသည်ကို ကျွန်တော်အား အကျဉ်းအားဖြင့် ပြောပြပါသည်။

‘ဒီနေ့ဆိုရင် ကျူးဘားပြည်မှာ မြေယာ တော်လှန်ရေး လုပ်ငန်းတွေ လုပ်နေကြတာ ခရိုင် ဒေသပေါင်း ၂၇ ခရိုင် ရှိနေပြီ’

စစ်ဗိုလ်သည် ကျွန်တော်အား ကော်ဖီဖြင့် ဧည့်ခံရင်း စကားပြောပါသည်။ ကော်ဖီနံ့များ အထူးပင် မွှေးကြိုင်ကာ ကျူးဘား သကြား၏ အရသာမှာလည်း ထူးခြားလှပါသည်။

သူ၏ ပြောပြချက်အရ ဤမြေယာ ပြုပြင်ရေး လုပ်ငန်းအဝဝတို့ကို ဗဟို

ဌာနချုပ်တစ်ခု ဖွင့်လှစ်၍ စီမံခန့်ခွဲလုပ်ကိုင်နေသည်ဟု သိရပါသည်။

အဆိုပါ ဗဟိုဌာနချုပ်၏ အမည်မှာ အတိုကောက်အားဖြင့် ‘အင်းရာ’ (အိုင် အင်န် အာ အေ) INRA ဟူ၍ စာလုံးလေးလုံးဖြင့် မှည့်ခေါ်ထားပါသည်။ အရှည်မှာ ‘အမျိုးသား လယ်ယာမြေ ပြုပြင်ရေး အဖွဲ့ချုပ် (NATIONAL INSTITUTE OF AGRARIAN REFORM) ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤ အဖွဲ့ချုပ်၏ ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရီပင် ဖြစ်၍ အတွင်းရေးမှူးချုပ် ဒေါက်တာ ဂွင်မိနက် ဆိုသူက လုပ်ငန်းအဝဝတို့ကို အစစအရာရာ အုပ်ချုပ် လုပ်ကိုင်နေသည် ဟု ဆိုပါသည်။

ဗိုလ်ကြီး ပါလ်မာက ဆက်လက်၍ အထက်ပါ ခရိုင်ဒေသ ၂၇ ခုတွင် ခရိုင်တစ်ခုလျှင် အကြီးအကဲအဖြစ် တာဝန်ခံ တစ်ယောက်စီ ခန့်ထားကြောင်း ပြောပြပါသည်။ သူက ဤသို့ ပြောလိုက်ခြင်းဖြင့် သူသည် ယခု ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိနေသော ခရိုင်ဒေသ၏ တာဝန်ခံ အကြီးအကဲ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သိနားလည်လိုက်ပါသည်။

သူသည် သူနှင့်အတူ တွဲဖက် လုပ်ကိုင်ရန် ကော်မီတီ တစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းရပါသည်။ ယင်းကော်မီတီတွင် စိုက်ပျိုးရေး ကျွမ်းကျင်သူ နှစ်ဦး ပါဝင်စေ၍ ၎င်းတို့ နှစ်ဦးသည် ကြံစိုက်ပျိုးရေးတွင် သာမက အခြားအဖိုးတန် ဟင်းသီးဟင်းရွက် စိုက်ပျိုးရေးတွင်လည်း အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝသူများ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ယင်းသို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက် စိုက်ပျိုးရေး တတ်ကျွမ်းနားလည်သည် သူများကို ရွေးချယ်ခြင်းမှာ ကျူးဘားပြည် တစ်ပြည်လုံးတွင် ယခင်က ကြံတစ်ခုတည်းကိုသာ အဓိက ထား၍ စိုက်ပျိုးခဲ့ကြရာမှ ယခုအခါ အခြား သီးနှံများကိုပါ ပြောင်းလဲစမ်းသပ် စိုက်ပျိုးကြရန် လက်တွေ့ ကြိုးစားနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤ စစ်ဗိုလ်၏ ဒေသမှာ ဇုံနယ် အမှတ် ၇ ဖြစ်၍ ဤ ဒေသတွင် သမပူမကြီး နှစ်ခုနှင့် ကျေးရွာလေးရွာတို့ ပါဝင်၍ ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ တစ်ဦးချင်း စိုက်ပျိုးကြသော ပုဂ္ဂလိက လယ်သမား ရာပေါင်းများစွာ ပါဝင်ကြသည် ဟု ဆိုပါသည်။ ယခု ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိနေကြသော ဒေသမှ လယ်ယာ မြေများမှာ ဧကပေါင်း ၄၀၀၀ ခန့် ရှိ၍ ဤ လယ်မြေများကို ယခင် ဘာတစ်ခုတည်း လက်ထက်က နာမည်အကြီးအကျယ် ပျက်ခဲ့သော ‘အမျိုးသား အောင်ဘာလေ သိန်းဆု’ ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ကြီး’ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည့် လယ်ယာမြေများ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် အဆိုပါ ‘ဝန်ကြီး’ သည်

တိုင်းပြည်မှ ထွက်ပြေးခဲ့ရာ တော်လှန်ရေးအစိုးရက ဤလယ်မြေများကို သိမ်းယူလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် တော်လှန်ရေး၏ ရန်သူများ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော အခြားလယ်ယာမြေများကိုသို့ပင် ဤလယ်ယာမြေများကိုလည်း သမဝါယမ လယ်ယာအဖြစ် လွှဲပြောင်း ပေးခဲ့ပါသည်။ ဤသည်မှာ တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ ပထမဆုံးချမှတ်လုပ်ဆောင်ခဲ့သော ပွဲဦးထွက် လုပ်ငန်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

စစ်ဗိုလ်က ဆက်လက် ပြောပြသွားရာ၌ ဤ လယ်ဧက ၄၀၀၀ အနက် ရှေးဦးစွာ လယ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကို ကြံစိုက်ပျိုးခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သူပြောနေရင်း ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကြမ်းကြီးကို ကြည့်လိုက်မိရာ ကြံပင်များမှာ ၁၂ ပေကျော်မျှ ရှည်လျား မြင့်မားနေသည်ကို တွေ့ရမိကြာမီ ရိတ်သိမ်းရန် အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြပါသည်။

ကျန်ရှိနေသေးသော ဧက ၁၀၀ မှာ ယခင်က စိုက်ပျိုးခြင်း မပြုဘဲ 'ကော' နေခဲ့ရာမှ ယခုအခါ အာလူး၊ ကြက်သွန်၊ ဖရဲသီးနှင့် အခြား အဖိုးတန်ပင်များ ဖြစ်လာပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့အထက်ကျော်ကာရိက လယ်သမားများမှာ ငွေဖြစ်လွယ်သော ကြံပင်မှတစ်ပါး အခြား ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် သီးနှံများကို လုံးဝ မစိုက်ပျိုးရဟု ကျေးလက် အာဏာပိုင်များက အမိန့်ထုတ်ဆင့်ခြင်း ခံခဲ့ကြရပါသည်။

ဗိုလ်ကြီး ပါလ်မာသည် ပြောလက်စ စကားကို ဖြတ်ကာ ကျွန်တော်အား အနားတွင် ရှိနေသော စိုက်ပျိုးရေး ပါရဂူ တစ်ယောက်ကို ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြပြောလိုက်ပါသည်။ ဤတွင် စိုက်ပျိုးရေး ပါရဂူက ဝင်၍ သူ့အတွေ့အကြုံများကို ပြောပါသည်။

သူ့ပြောပြချက်အရ ရှေးယခင်ကဆိုလျှင် လယ်သမားများသည် ဟင်းခူးရာတွင် မပါမဖြစ်သော၊ မရှိမဖြစ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ မှာယူတင်သွင်းရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

စိုက်ပျိုးရေး ပါရဂူမှာ အသက် ၃၀ ခန့် ရှိ၍ ပညာ အတော်အတန် ဆည်းပူးထားဟန် တူပါသည်။ သူ့ဦးခေါင်းတွင် ဆံပင်မရှိတဲ့ ခေါင်းတုံး အပြောက်သားနှင့် ဖြစ်၍ သားရေ အင်္ကျီပွကြီးကို ဝတ်ထားပါသည်။ သူ့ချိုင်းကြားလည်း စာအုပ်ထူကြီး တစ်အုပ် ညှပ်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သူ့စကားပြောရာတွင် စဉ်းစဉ်းစားစားဖြင့် လေးလေးနက်နက် ပြောဆိုပါသည်။ သူက ကျွန်တော် မေးသမျှ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြပါသည်။

'ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် အခုပြောနေတာထက် လယ်တောထဲရောက်

ပြီး သဘောပေါက်ပါလိမ့်မယ်' ဟု သူက ဆိုပါသည်။

ဆိုလိုသည်အဓိပ္ပာယ်ကို များမကြာမီ ကျွန်တော်တို့ နားလည်လာကြပါသည်။ သူပြောသည် လယ်ယာမြေသို့ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ဂျစ်ကားဖြင့် ယာခဲရာ ကားပေါ်တွင် စူးရှသော မျက်လုံးအစုံတို့ဖြင့် အမြဲတမ်း အသင့်ဖြစ်နေသော အစောင့်တပ်သား ရဲဘော်လည်း ပါလာပါသည်။ စစ်ဗိုလ်က ကားမောင်း၍ ဗိုလ်ပျိုးရေး ပါရဂူက စကားကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း ခပ်မှန်မှန် ပြော၍ လိုက်လာပါသည်။

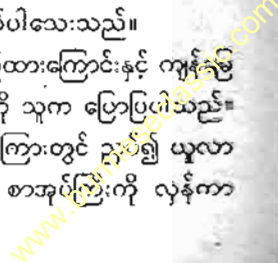
ကျွန်တော်တို့သည် ခြံဝင်းတွင် ပန်းပွင့်များ အစီအရီ ကာရံ၍ ပေါက်နေသော အဆိုပါ အဆောက်အဦဟောင်းကြီးမှ ထွက်ခွာလာခဲ့၍ ဂျစ်ကားကို အတော်ကြာ မောင်းလာသောအခါ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခါစဖြစ်သော သာမော့ဖွယ်ရာ ယာပြင်ကြီး တစ်ခုသို့ ရောက်သွားကြပါသည်။ ဤ ယာပြင်ကြီးထဲတွင် လူငယ်အရွယ် ၆၀ ခန့်တို့သည် ဦးထုပ် အပြာကြီးများကို ဆောင်းကာ အလုပ်လုပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

မြေပြင်တွင်မူ အပင်ပေါက် ကလေးများသည် အရွက်အညှောက်ကလေးများဖြင့် စိတန်းကာ ပေါက်နေကြပါသည်။ ညီညီညာညာ ပေါက်နေကြသော အပင်ပေါက်ကလေးများကို ရှည်လျားစွာ တစ်တန်းပြီး တစ်တန်း မျက်စိတဆုံး မြင်နေရပါသည်။

'အောင်မယ်၊ သူတို့ ခရမ်းချဉ်တွေတောင် စိုက်ပြီးနေကြပါပေါ့လား'

စိုက်ပျိုးရေးပါရဂူက အားရဝမ်းသာ ပြောလိုက်ပါသည်။ သူပြောပုံမှာ အသက်ပင် ဖြောင့်အောင်မရှုဘဲ ဝမ်းသာအယ်လဲ ရှိလှသည်ဖြစ်ရာ ရေဒီယမ်ဘတ်ကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိခဲ့စဉ်က မဒမ်ကျူရီ ပြောပုံမျိုးနှင့် တူဘဲ တူသေးတော့သည်။ မဒမ်ကျူရီသည် ပြင်သစ်ပြည်မှ လောကဓာတ် သိပ္ပံပညာရှင် အမျိုးသမီးဖြစ်၍ အစ္စတာကျော် သိပ္ပံပညာရှင်ကြီး ဂျူလီယက်ကျူရီ၏ ဇနီးဖြစ်သည်။ စာရေးသူက ကျွန်တော်တို့သည် ဂျစ်ကားပေါ်မှ ဆင်းကြပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေး ပါရဂူကြီးကမူ ပီတိတွေဖြာလျက် အားရဝမ်းသာ ရှိနေဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။ 'ခရမ်းချဉ်ခင်တွေ' ဟူ၍ သူ့ပါးစပ်က ထပ်ပြီး ရေရွတ်နေလိုက်ပါသေးသည်။

အားလူး ဧကပေါင်း မြောက်မြားစွာ စိုက်ရန် စီစဉ်ထားကြောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့များပေါ်တွင် သစ္စာစိုက်ရန် ကြံရွယ်ထားကြောင်းများကို သူက ပြောပြပါသည်။ ခရမ်းချဉ်အကြောင်းကိုပင် တစ်ခါထပ်ပြောရင်း သူ့ချိုင်းကြားတွင် ညှပ်၍ ယူလာသော စာအုပ်ထူကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ စာအုပ်ကြီးကို လှန်ကာ

ဤ ယာတောတွင် စိုက်ပျိုးရန် ရွေးချယ်ခဲ့၍ ယံဇလက်ရှိ စိုက်ပျိုးနေကြသော ခရမ်းမျိုးပင် နမူနာပုံ အတော်များများကို ကျွန်တော်အား ပြသပါသည်။

သူက စာရွက်ပေါ်တွင် ပါသော ခရမ်းချဉ်ပျိုးပင် နမူနာပုံများအနက် ပုံ တစ်ပုံကို ဖော်ပြကာ 'မာဂရဒါး ခရမ်းချဉ်သီးမျိုး' သည် မျိုးအကောင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆကြောင်းများကို ရှင်းပြပါသည်။

ကျွန်တော်လို လူပြိန်းတစ်ယောက်၏ မျက်စိထဲတွင်မူ စာရွက်ပေါ်တွင် ဘလောက်ဖြင့် ပုံနှိပ်၍ ပြထားသော ခရမ်းချဉ်ပင်များမှ အားလုံးအတူတူလိုချင် ဖြစ်နေကြပါသည်။ ကျွန်တော်အတွက်တော့ ခရမ်းချဉ်သည် ခရမ်းချဉ်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် ဘာမှ ကွဲပြား ခြားနားသည်ကို မတွေ့ရပါ။ သို့သော် စိုက်ပျိုးရေး ပါရဂူက 'မာဂရဒါး' အမျိုးအစား၏ ထူးခြား ကောင်းမွန် များကို အသေးစိတ် ရှင်းပြပါသည်။ အသားကျစ်ပုံ၊ အနစ်များပုံနှင့် အသီးပုံ ပုံ စသည်များကို ပြောပြပါသည်။ သူ့ပြောပြချက်အရ ကျွန်တော်နားလည်သည့် ဆိုလျှင် ဤ ခရမ်းချဉ်မျိုးမှာ အစားအသောက် အမျိုးမျိုး လုပ်၍ နေရာတိုင်း တွင် သုံးနိုင်သည် ဆိုရပါမည်။

ဤခရမ်းချဉ်များ၏ အများမှ ရွက်ညွန့်ကလေးများ၊ ရွက်နုလေးများ စား၍ ကောင်းလှသဖြင့် ဈေးတွင် ချ၍လည် ရောင်းနိုင်သည်။ စည်သူတို့က သွတ်၍လည်း ရသည်။ ဤ ခရမ်းချဉ်မျိုးမှာ အသီးမှည့်မြန်သည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် အသီးများသည် နေရှိဘက်တွင် သီးလေ့ သီးထ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အသီးသီးရာတွင် အောက်ဖက်တွင် ရောက်နေသော အသီးများမှာ အသီးပိုင်းက အသီးများလောက် အမှည့် မမြန်ဘဲ ရှိတတ်သည်။ ကိုအောက်ဖက် အသီးများကို နိုင်ငံခြားသို့ တင်ပို့ ရောင်းချနိုင်သည်။

အရေးအကြီးဆုံးမှာ အပေါ်ဆုံးမှ အသီးများသည် ခရမ်းချဉ်သီး ဖျော်ရည် နှင့် ခရမ်းချဉ်သီး အနစ်များ ထုတ်ယူရာတွင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

သူသည် ခရမ်းချဉ်သီး အသုံးဝင်ပုံများကို အားရပါးရ စိတ်ပါလက်ပါ ကျွန်တော်တို့အား ပြောကြားနေသည်ဖြစ်ရာ အနားတွင် ရပ်၍ အရောင် တလက် လက် ထွက်နေသော မျက်လုံးများဖြင့် ငြိမ်ငြိမ်း နားထောင်နေသော ဗိုလ်ကြီး ပါလ်မာသည် မနေသာတော့ဘဲ ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့် ဝင်၍ ပြောပါတော့သည်။

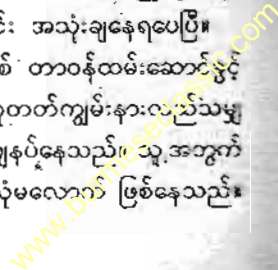
'ဘယ့်နှယ်လဲ တိုမာဆို။ ခင်ဗျားဟာက ခရမ်းချဉ်သီး အကြောင်း ခါလောက် အမွမ်းတင်ပြီ စိကာပတ်ကုံး ပြောနေတော့ ခင်ဗျား ပြောတာက

ဤအနေနဲ့ ခရမ်းချဉ်သီးကို မာရီလင်မွန်ရီးလို အင်မတန်လှတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်လို့ ထင်သွားပါအုံးမယ်'

စိုက်ပျိုးရေး ပါရဂူသည် စစ်ဗိုလ်ကို စိုက်၍ ကြည့်လိုက်ပါသည်။ သူသည် သူပြောနေသော အကြောင်းအရာတွင် အရှိန်မသေသေးဘဲ ဖြစ်နေရာ မရယ် ပြုံးနိုင်ဘဲ ခပ်တံညံတညံ ပြန်ပြောနေပါသည်။ 'မာရီလင်မွန်ရီး ဟုတ်လား။ သော်၊ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကို ပြောနေတာလား။ ဒါတော့ ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီ မင်းသမီးဟာ လှလဲ လှပါတယ်။ တကယ်လဲ ထူးချွန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မာ ရဒါး ခရမ်းချဉ်သီးမျိုးက နိုင်ငံခြားကိုလဲ တင်ပို့လို့ ရတယ်။ သူက ပိုပြီ အသုံးကျတာပေါ့' ဟူ၍ စိုက်ပျိုးရေး ပါရဂူက ဣန္ဒြေရကြီး ပြောနေပါသည်။ 'စစ်ဗိုလ်ကလည်း ရယ်ကာ မောကာဖြင့် ပါရဂူကြီး ပခုံးကို ဖက်လိုက်ပြီး ပြောနေသော ကတုံးကို လက်ဖြင့် ပွတ်ကာ 'အင်း၊ ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားရည်းစား မာဂရဒါး' ကတော့ လိုက်လံလိုက်တဲ့ စုံတွဲပါပဲဗျာ' ဟူ၍ နောက်လိုက်ပါ သည်။ သူတို့ကို ကြည့်ရသည်မှာ ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိလှပါသည်။ ထိုနောက် စစ်ဗိုလ် သည် ကျွန်တော်တို့ ရှိရာဘက်သို့ လှည့်ကာ သူက 'မာဂရဒါး' ကို သိပ်သဘော ကျနေတာဗျ။ သူ့မှာ စားလဲ ဒီစိတ်၊ အိပ်လဲ ဒီစိတ်ပဲ။ အိပ်မက်ထဲတောင် မာဂရဒါး' ကို ထည့်မက်လိုက်သေးတယ်။ အိပ်တယ်ဆိုလဲ ခဏတဖြုတ်ပါပဲ' ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

စိုက်ပျိုးရေး အရာရှိသည် ဟာဗာနားတက္ကသိုလ်မှ လွန်ခဲ့သော ၈ နှစ်ခန့် အထက် ဒီပလိုမာဘွဲ့ ရခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရ လက်ထက် တွင် သူ့လို လက်တွေ့ ကျွမ်းကျင်သော စိုက်ပျိုးရေး ပါရဂူများအတွက် များများ စားစား လုပ်စရာမရှိဘဲ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ တစ်ခါတရံ သူတို့ကိုယ်တိုင် အလုပ် လက်မဲ့ ပြဿနာဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရပါသည်။ ဤ စိုက်ပျိုးရေး ပါရဂူဆိုလျှင် တစ်ခါက ဟာဗာနားမြို့ ကုန်စုံဆိုင်ကြီးတွင် ဖိနပ်ရောင်းသမားအဖြစ် လခစား ခင်လုပ်ခဲ့ရသေးသည်။ ထိုစဉ်က သူ့စိတ်ထဲတွင် သူ့ပညာ အရည်အချင်းနှင့် သူ့အတွေ့အကြုံများကို တစ်နေ့နေ့ အသုံးချစရာ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော် မငင့်ခဲ့သည်။ ယခုဆိုလျှင် သူ မျှော်လင့်ခဲ့သည့်အတိုင်း အသုံးချနေရပေပြီ။

သူသည် စိုက်ပျိုးရေး ပါရဂူတစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခွင့် ရသည်ကို အကြီးအကျယ် ကျေးဇူးတင်နေမိသည်။ သူတတ်ကျွမ်းနားလည်သမျှ ညီညာလှထူအတွက် အသုံးချခွင့် ရသည်ကို အားရကျေနပ်နေသည်။ သူ့အတွက် တစ်နေ့တစ်နေ့ အလုပ်လုပ်ရသည်မှာ အချိန်နာရီ မလုပ်မလောက် ဖြစ်နေသည်။

သူနှင့်အတူ ဇန့်ယ်အမှတ် ၇ ကော်မီတီတွင် တာဝန်ယူနေကြသော ဇန့်ယ်
ဖောက်ကိုင်ဖက်များသည် နေ့ရောညပါ အားတက်သော အလုပ်လုပ်နေကြသည်။
ဤလို စိတ်ဓာတ်မျိုးမှာ ရဲဘော်များအတွင်း၌သာ တွေ့ရတတ်သည် စိတ်ဓာတ်
ဖြစ်သည်ဟု ဗိုလ်ကြီး ပါလ်မာက ပြောပြပါသည်။

သူတို့သည် ကျွန်တော့်ကို မကြာမီကမှ အသစ်ဆောက်လုပ်ထားဟန်
သည် ခပ်နိမ့်နိမ့်၊ ခပ်ရှည်ရှည် အဆောက်အဦ တစ်ခုသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ
သည်။

အဆောက်အဦ အတွင်းသို့ ဝင်သွားလျှင် သွားချင်း ယောက်ျား
၆၀ ခန့် အလုပ်လုပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သူတို့သည် ရေချိုးကန်
တစ်ခုနှင့် သဏ္ဍာန်တူသည့် ရှည်မျောမျော ကန်ကြီးတစ်ခုကို အင်တောတွေ ကိုင်
ကြပါသည်။ ဤကန်ကြီးမှာ ခရမ်းချဉ်သီးများကို ထည့်၍ အနစ်များ၊ အရည်
ညှစ်ထုတ်ယူရန် ပြုလုပ်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤ ခရမ်းချဉ်သီးများနှင့်
များကို ပြည်တွင်း ဈေးကွက်များတွင် လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံခြား ဈေးကွက်
တွင် လည်းကောင်း တင်ပို့ ရောင်းချသွားရန် ရည်ရွယ်ထားပါသည်ဟူ၍ ခို
ရေး ပါရဂူက ရှင်းပြပါသည်။ ကိုယ်လုံး ခပ်သွယ်သွယ်ဖြင့် သန်မာ ကျွမ်း
နေသော ယောက်ျားမိန်းမများသည် ကျွန်တော်တို့ လူသိုက် ဝင်လာသည်ကို
မသိမမြင်သလို အလုပ်ကို အာရုံစူးစိုက်၍ လုပ်ကိုင်နေကြပါသည်။

ဗိုလ်ကြီး ပါလ်မာက အလုပ် လုပ်နေကြသော လူသိုက်ထဲမှ ခပ်ပိ
ပါးပါး အိန္ဒိယအမျိုးသားနှင့် တူသော လူတစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပါသည်။
အခေါ်ခံရသော အလုပ်သမားသည် ကျွန်တော်ရှိရာသို့ လျှောက်လာပြီး ရှေ့
တည့်တွင် ရပ်ကာ ကျွန်တော်ကို အကဲခတ်သလို စိုက်ကြည့်ရင်း ကျွန်တော်
ဘာပြောမလဲ ဟူသော အနေမျိုးဖြင့် ရပ်နေပါသည်။ သူ့ကိုယ်တွင်လည်း အ
ရင့်ရောင် ယုန်မောင်ကို ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

'ကဲ၊ ရဲဘော်ကြီး၊ ဟောဒီက ကျွန်တော်တို့ မိတ်ဆွေကို ခင်ဗျားနဲ့
သက်ပြီး ခင်ဗျားဟာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်က လာခဲ့သလဲ၊ အခု ဘာတွေ
နေသလဲဆိုတာ သူ သိအောင် ဖြစ်နိုင်ရင် ပြောပြပေးပါလား' ဟု ဗိုလ်
ပါလ်မာက စကားစလိုက်ပါသည်။

ရဲဘော်က ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန့်လိုက်ရင်း 'ဘာဖြစ်နိုင်စရာ ရှိ
ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ပြောတာပေါ့' ဇန့်ယ်ဆိုကာ သူ့နာမည်နှင့် သူ ပါဝင်တိုက်
ခဲ့သော တပ်ရင်းအမှတ် နပါတ်ကိုပါ ပြောပြပါသည်။

သူသည် လယ်ယာလုပ်သားအဖြစ် နှစ်ပေါင်း ၃၆ နှစ်ခန့် လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူး
သည်။ တော်လှန်ရေးကြီး ဖြစ်ပွားလာသောအခါ သူသည် တော်လှန်ရေးထဲသို့
ပါဝင်လာခဲ့သည်။ ထိုစဉ်မတိုင်မီက သူသည် ယူနိုက်တက် ဗရိတိသျှကျွန်းကြီး၏
ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသော လယ်ယာမြေတွင် အလုပ် လုပ်ခဲ့ရသည်။ သူ့အဖေ
မသေမီကလည်း ဤကုမ္ပဏီမှာပင် အလုပ် လုပ်ခဲ့ရသည်။

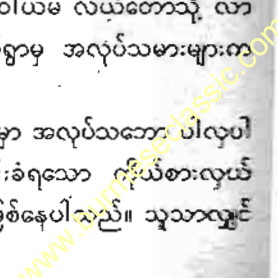
သူသည် ယခုအခါ လယ်ယာမြေ ၆၆ ဧက ပိုင်ဆိုင်နေပြီ ဖြစ်သည်။
သို့သော် သူသည် သမဝါယမ စနစ်ဖြင့် စိုက်ပျိုးသည်ကို ပို၍ သဘောကျလာခဲ့
ရာ သူ့မွေးဇာတိဖြစ်သော အိုရီယန်တော ပြည်နယ်မှနေ၍ သူ့မိန်းမနှင့် ကလေး
ခြောက်ယောက်ကိုပါ ခေါ်ကာ ဤသမဝါယမသို့ လာရောက် လုပ်ကိုင်နေခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

သူသည် တပ်မတော်မှ ထွက်ခွင့်ပြုရန် ဤသမဝါယမလယ်တောသို့ သွား
ရောက် လုပ်ကိုင်ခွင့် တောင်းခဲ့ရာ ဆိုင်ရာမှ ခွင့်ပြုချက် ရခဲ့သည်။ သူသည်
ချက်ချင်းပင် ဤဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ပြီး ငြိမ်းချမ်းသော ကာလတွင် တိုင်းပြည်
အကျိုးပြု လုပ်ငန်းများကို စိတ်အားထက်သန်စွာ လုပ်ကိုင်နေခဲ့သည်။ သူသည်
ယခင်က သုံးနှစ်လုံးလုံး ရိုင်ဖယ်နှင့် လက်ပစ်ဗုံးကို ကိုင်စွဲကာ တိုင်းပြည်
လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ အမျိုးမျိုးတွင် ဝင်ရောက် ဆင်နွှဲခဲ့သလို ယခုလည်း တိုင်းပြည်
အတွက် ဤသမဝါယမ လယ်တောတွင် အလုပ်နှင့် လက်နှင့် မပြတ်အောင်
လုပ် နေပြန်သည်။

သူ့ကို အစိုးရက ထောက်ပံ့ကြေးအဖြစ် နေ့စဉ် နှစ်ကျပ်ခွဲပေးထားသည်
ဟု သူက ပြောပါသည်။ ဤ ထောက်ပံ့ကြေးမှာ ဤသမဝါယမအနေနှင့် ကိုယ့်
ငွေနှင့်ကိုယ် လုပ်ကိုင်သွားနိုင်သည့် အချိန်အထိ ပေးသွားမည်ဟု သိရပါသည်။

သူသည် လယ်သမားမျိုးရိုးဖြစ်၍ အခန်းတစ်ခန်းတည်းသာ ရှိသော
ဘိုဟိယို တဲပုတ်ကလေးထဲတွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ ယခုဆိုလျှင်
သူ့အဖို့ အခန်း သုံးခန်းပါသော တိုက်ကလေးထဲတွင် နေနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
ဤတိုက်ကလေးကို စနေနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း သမဝါယမ လယ်တောသို့ လာ
ရောက် လုပ်အားပေးနေကြသော အနီးနား ရွာတစ်ရွာမှ အလုပ်သမားများက
ပိုင်း၍ ဆောက်ပေးသွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤ လယ်သမား စစ်သားကြီး၏ ပြောပုံ ဆိုပုံမှာ အလုပ်သဘော ပါလှပါ
သည်။ သူ့စကားများမှာ အာဏာကျန် လွှဲအပ်ခြင်းခံရသော ကိုယ်စားလှယ်
အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်၏ လေသံမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။ သူသာလျှင်

မဟုတ်။ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့၊ စကားပြောခဲ့ရသမျှ လူတိုင်းပင် ဤလေသံမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် တော်လှန်ရေး၏ နက်ရှိုင်းမှုသည် သူတို့အား မည်မျှ ဂယက်ရိုက်စေခဲ့သည်ကို အလွယ်တကူ သိသာနိုင်ပါသည်။ ဤ တော်လှန်ရေးသည် သူတို့၏ တော်လှန်ရေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ အလွဲသုံးစား လုပ်၍ မရပါ။ မဖြစ်ပါ။

ကျွန်တော်သည် လမ်းတစ်ခုကို ရောက်သွားခဲ့ရာ ထိုလမ်းပေါ်တွင် ကလန်ဖြတ်၍ စာလုံးနိကြီးများဖြင့် ချိတ်ဆွဲထားသော ကြွေးကြော်သံ တစ်ခုကို တွေ့မြင် ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။ အဆိုပါ ကြွေးကြော်သံကား 'ငါတို့သည် ဘာတို့မှ မကြောက်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်' ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်ကို ကျွန်တော် ယုံပါသည်။ ဤ လယ်သမားကြီးကို ကြည့်ရသည်မှာလည်း ဤသို့သော အစားနဲ့ ထဲက ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်၊ ကျစ်ကျစ်လစ်လစ်ဖြင့် အသားစပ်ညိုညို ဖြစ်နေသော ဤစစ်သားဟောင်း လယ်သမားသည် ဆီးယားရားတောင်ပေါ်ဒေသနှင့် ကျေးလက် တောရွာများတွင် အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားကာ အကြမ်းဖက်မှုများနှင့် လှည့်ပတ်မှုများ မပါဘဲ ကျူးဘာပြည်သစ်ကို တည်ဆောက်နေခြင်းအတွက် ဝမ်းပန်းတသား ရှိနေကြောင်းကို သူ့စကားလုံးများအရ သိသာနိုင်ပါသည်။

သူသည် ကျွန်တော်မေးသမျှ မေးခွန်းများကို ဖြေဆိုပြီးနောက် စစ်ဗိုလ်ကြီး သူ့ကို တစ်ချက် မသိမသာ လှမ်းကြည့်လိုက်ပါသည်။ အစိပွားယံမှာ သူ့အလုပ် ခွင်သို့ ပြန်ခွင့်ပြုသည့်အနေဖြင့် စစ်ဗိုလ်ထံမှ ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြသည်ကို လှမ်းကြည့်သည့် သဘောပင် ဖြစ်ပါသည်။

အလုပ်လုပ်နေကြသူများသည် ကျွန်တော်တို့ကို တစ်ချက် မော့ကြည့်လိုက် ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လူသိုက်ထဲတွင် မျက်နှာစိမ်း နိုင်ငံခြား ဧည့်သည်တစ် ယောက် ပါနေသည်ကို လည်းကောင်း၊ စစ်ဗိုလ်ပါနေသည်ကို လည်းကောင်း တွေ့မြင်သွားရာ ကိုယ့်အလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေကြပါသည်။

အမျိုးသမီး အလုပ်သမားများသည် ဘိလပ်မြေများကို သယ်ရာ၌ ယောက်ျားများနှင့် တန်းတူ အရွယ်တူသော ဒယ်အိုးများကို သယ်ပိုး၍ လုပ်နေကြ ပါသည်။ အင်တေဖြင့် မွှမ်းမနေသည့် ကြမ်းပြင်မှာ တက်တက်ကြွကြွ လုပ်ကိုင် နေကြသဖြင့် လုံးဝ ပြီးစီးတော့မလောက် ဖြစ်နေပါသည်။

စည်သွတ်ဗူး လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်မည့် အဆောက်အဦ ဆောက်လုပ်နေ သော ကွင်းကြီးထဲသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဝင်လာခဲ့ရာ ကွက်လပ်ကြီးထဲတွင် လယ်ထွန်စက်

အစီးပေါင်း သုံးဆယ်ခန့်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထွန်စက်များမှာ အသစ်စက်စက်များ ဖြစ်၍ အဝါနှင့် အနီရောင်များမှာ တောက်ပြောင်နေကြပါသည်။ 'အခုမှ ရောက်တဲ့ ဘာတွေပေါ့' ဟူ၍ ဗိုလ်ကြီးက အားရကျေနပ်သည့် အမူအရာမျိုးဖြင့် ပြောလိုက်ပါ သည်။

ဤ ထွန်စက်များမှာ ကမ္ဘာအရပ်ရပ် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်မှ ကျူး ဘားပြည်သို့ အကြွေးဖြင့် ရောင်းချခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့ထွန်စက်များမှာ ဒီယိုးရီးယား၊ အီလီပိုက်စီမြို့ကြီးများရှိ ကက်တာပစ်လာ ကုမ္ပဏီမှ ဖြစ်၍ များသော အားဖြင့်မူ ဗြိတိန်၊ အနောက်ဂျာမနီနှင့် ချက်ကိုစလိုဗက်ကီးယား စသော တိုင်းပြည် များမှ ဖြစ်ကြပါသည်။

စစ်ဗိုလ်၏ ရှင်းလင်း ပြောပြချက်အရ ဤထွန်စက်များကို ဤနေရာတွင် ဝဟိုဌာနချုပ် ပြုလုပ်၍ ထားရှိပြီး ဤရန်ကင်း အတွင်းရှိ လယ်သမားများနှင့် သမဝါယမ လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေးဌာနများက အလိုရှိ၍ မှာကြားသည့်အခါတွင်မှ သွားရောက် ထွန်ယက်ပေးသည်ဟု သိရပါသည်။ ထွန်စက်များ အသုံးပြုခြင်းကို သရက်သို့ တစ်နေရာထဲမှ ချုပ်ကိုင်ထားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကျွန်တော် ယခုကဲ့သို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်၏ စနစ်တကျ ပေါ်ထွက် လာနေသော 'အညွန့်အညောက်' ကလေးများကို မြင်တွေ့ရသဖြင့် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားမိပါသည်။ မှန်ပါသည်။ လယ်သမားတစ်ယောက်အဖို့ သူ၏ ပုဂ္ဂလိကခိုင် လယ်မြေများအတွက် မည်သို့လျှင် လယ်ထွန်စက်ကို ဝယ်ယူအသုံးပြုနိုင်ပါမည် ဟည်း။ ထိုထက်ပို၍ ဆိုရလျှင် သူ၏ 'သီးခြားလွတ်လပ်သော ပုဂ္ဂလိက လုပ်ငန်း' အတွက် လယ်ထွန်စက်ကို မည်သို့ ငှားရမ်း အသုံးပြုနိုင်ပါမည်နည်း။ ယခုသော်မှ တော်လှန်ရေး အစိုးရက အမျိုးသား မြေယာပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး အဖွဲ့ချုပ်မှ တစ်ဆင့် တီထွင်ဖန်တီးပေးချက်အရ မြေယာပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်း၏ တိုးတက် နှင့် စည်းရုံးမှုများကို အခြေခံကာ ဤလိုအပ်ချက်များကို အကောင်အထည် ဖော်ပေးခဲ့လေပြီ။

၂၀ ရာစုနှစ်အတွင်း တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ထူးခြားသော လူ့အဖွဲ့အစည်းသစ် တစ်ရပ် ပေါက်ဖွားလာနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်မှာ စိတ်အား တက်ကြွဖွယ် ခာ ကောင်းလှပါသည်။ ဤ လူ့အဖွဲ့အစည်းသစ်သည် စီးပွားရေး လွတ်လပ်ခွင့် ချို့ နောင်ကြိုတင်ထားသည့် အကြမ်းဖက် အုပ်စိုးမှုအား တော်လှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာမှ ခေါက်ဖွားလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လွတ်လပ်ရေး၊ မြေယာနှင့် အစားအစာတို့ကို တွေ့မြင်ကြရပေပြီ။ ၂၀

ရာစု၏ ဒုတိယနှစ်ဝက်များသည် ၁၉၁၀ ပြည့်နှစ်က မက္ကဆီကို တော်လှန်ရေး ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ပထမနှစ်ဝက်များနှင့် မတူကွဲပြား ခြားနားခဲ့လေပြီ။

ဤ ဒုတိယ နှစ်ဝက်များသည် ဆိုရှယ်လစ် လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက် ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးသည် ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေး မဟုတ် ပါ။ အရင်းရှင် အာဏာကို ရုန်းကန်၍ ခါချခဲ့သည့် တော်လှန်ရေး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဤတော်လှန်ရေးကြီး၏ ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲမှု အရှိန်ကြောင့် မြေယာ ပြုပြင်ရေး လုပ်ငန်းများသို့တိုင် ခရီးပေါက်ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘားပြည် စုံနယ်အမှတ် ၇ အတွင်း ဤသမဝါယမ စိုက်ပျိုးရေးဌာနတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာညောင်း ဟောင်းနွမ်းနေပြီဖြစ်သော လောဘကြီးလှသည့် ပုဂ္ဂလိက ပိုင်ဆိုင်မှုများသည် တစ်စတစ်စ ချုပ်ငြိမ်းပျောက် ကွယ်စ ပြုလာနေသည်ကို တွေ့မြင်နေရပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဤလယ်တောယာယာ တွင် ဤလယ်ယာမြေများကို တစ်စုတစ်စည်းတည်း ပိုင်ဆိုင်နေကြပြီ ဖြစ်သော လယ်သမားများအကြားတွင် 'စီမံကိန်း' တစ်ရပ်ကို တွေ့မြင်နေရပါသည်။ ဤ စီမံကိန်းသည် လူသားတို့၏ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် စိတ်အားတက်ကြွဖွယ်ရာ စနစ်ကျနစွာဖြင့် လက်တင် အမေရိကတိုက်တွင် ပေါက်ဖွားလာနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့သည် ကျွန်တော်အား မလှမ်းမကမ်းမှ အဆောက်အဦ တစ်ခုဆီ သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြန်သည်။ အဆောက်အဦမှာ အဝါနရောင် ဆေးများဖြင့် မွမ်းမံ ခြယ်လှယ်ထား၍ ခေါင်မိုးတွင် ခရီးဦးကြိုပြုသော အလံများ လွင့်တင်ထား သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အထဲတွင်မူ စည်သွတ်ဗူးများ တင်ထားသော တန်းတန်း ကို တွေ့ရ၍ ထိုတန်း၏ နောက်ဖက်တွင်လည်း အစားအသောက်ဗူး အမျိုးမျိုး တို့ကို မြင်ရပါသည်။ ဤ အစားအသောက် စည်သွတ်ဗူးများမှာ အားလုံး တောက်ပြောင် သစ်လွင်နေကြပါသည်။

ဤ အဆောက်အဦသည် ကုန်စုံဆိုင်ကလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ မှန်မီ သည်။ ကုန်စုံဆိုင် အသေးစားကလေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် စစ်ဗိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်တာနောက်တွင် ရပ်နေသောသူသည် လည်းကောင်း အဆောက်အဦအတွင်း ခင်းကျင်းပြသထားပုံများသည် လည်းကောင်း ထယ်ထယ် ခန့်ညားလှသည်ဟုပင် ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

စစ်ဗိုလ်က 'ဒါ သမဝါယမကုန်စုံဆိုင်ပါပဲ' ဟု ပြောပါသည်။

ဤ ကုန်စုံဆိုင်ကလေးမှာ 'အမျိုးသား မြေယာပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအဖွဲ့ ချုပ်' မှ စီစဉ်တည်ဆောက်ပေးခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။ ဤဒေသမှ လယ်ယာ

ပျိုးရေး သမဝါယမ အဖွဲ့ဝင် လယ်ယာလုပ်သားများသည် ၎င်းတို့အတွက် အခြေခံ စားကုန် သောက်ကုန်များကို ဤ သမဝါယမ ကုန်စုံဆိုင်ကလေးမှ အသက်သာ ဆုံး နှုန်းထားဖြင့် ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်ကြပါသည်။ ဤဆိုင်တွင် ရှိသော ကုန်ပစ္စည်း များကို မူလပင်ရင်းက ဝယ်ယူခဲ့သော ဈေးနှုန်းများအပေါ်တွင် ဤဆိုင်အတွက် တကယ် ကုန်ကျသော စရိတ်စကများကိုသာ တင်ကာ ဈေးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့် ပြန်လည် ရောင်းချနေသော ငါးခြောက်နှင့် ပဲများ၏ ဈေးနှုန်းကို မေးမြန်းကြည့် ရာ ဆယ်မိုင်ခန့် ဝေးသော ရွာတစ်ရွာရှိ ကုန်စုံဆိုင်မှ ဈေးနှုန်းထက် ငွေ တစ်ကျပ် လျှင် ၀၀ ပြားမှ ပြားနှစ်ဆယ်အထိ သက်သာနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

စစ်ဗိုလ်ကလေးက ဤသို့ ပြောပါသေးသည်။

'ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား တစ်ခု သိဖို့ကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဒီဆိုင်ဖွင့်တာဟာ ရွာထဲက ပုဂ္ဂလိက ဈေးဆိုင်ကလေးတွေနဲ့ အပြိုင် ရောင်းဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီ စိုက်ပျိုးရေး သမဝါယမမှာ လုပ်တဲ့ အိမ်ထောင်စုတွေသာ ဒီဆိုင်မှာ ဝယ်ခွင့်ရ ပါတယ်။ ရွာထဲက လူတွေအနေနဲ့ ဒီဆိုင်မှာ လာဝယ်လို့ မရပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ မြို့ပေါ်ရှိနေတဲ့ ပုဂ္ဂလိက ကုန်စုံဆိုင်ကြီးတွေကို စီးပွားရေးအရ အသေသတ်တဲ့ သဘောမျိုး မဖြစ်စေလို့ပါပဲ'

ယခု ဤအကြောင်းအရာများကို ပြန်လည်ရေးသား ဖော်ပြနေချိန်တွင် အစိုးရက ပြည်သူ့ကုန်စုံဆိုင်များ မည်ရွှေ့ မည်မျှ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီဖြစ်ကြိ စာရင်းများ ထုတ်ပြန်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဤ စာရင်းများအရ တော်လှန်ရေးအစိုးရ တက်လာခဲ့ ပြီး ၁၅ လမျှအကြာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် နွေရာသီအလယ်ပိုင်းလောက်တွင် ပြည်သူ့ ကုန်စုံဆိုင်ပေါင်း ၁၄၀၀ ခန့် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီဟု သိရပါသည်။ ဤဆိုင်များကို 'ဆိုင်အင်အန်အာအေ' (INRA) က စီမံခန့်ခွဲ၍ အုပ်ချုပ်လုပ်ကိုင်နေပါသည်။ 'ဆိုင် အင်အန် အာ အေ' သည် ယခုအခါ တစ်ပြည်လုံးတွင် လက်လီရောင်းချသည့် ဖုတ်ငန်းများတွင် အကြီးကျယ်ဆုံး ဌာနကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေပါသည်။

သူ့ပြောပြချက်အရ ဆိုင်အင်အန်အာအေသည် လယ်ယာမြေဝေခြမ်းရေးနှင့် နှစ်တကျ သိပ္ပံနည်းအရ စိုက်ပျိုးရေးများအတွက် သမဝါယမ ကုန်စုံဆိုင်များကို သုံး နှင့်လှစ်ပေးခဲ့သည် မဟုတ်။

'ဆိုင်အင်အန်အာအေဟာ လမ်းဖောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းတွေလဲ လုပ်ကိုင် မားခဲ့ပါတယ်။ ဒါထက် ပိုပြီး အရေးကြီးတဲ့ လုပ်ငန်း အရေးအကြီးဆုံးလို့ ဘာလဲ ဆိုနိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေကိုလဲ လုပ်ခဲ့ပါသေးတယ်။ အဲဒါ ဘာလဲဆိုတော့ ဝလေးတွေအတွက် စာသင်ကျောင်းတွေ ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့တဲ့ လုပ်ငန်းပါပဲ။

အခုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ရွာတွေမှာ ကလေးတွေအတွက်ရေး၊ မိဖတွေအတွက် ပါ စာကြည့်တိုက်တွေ ဖွင့်ပေးခဲ့ပါပြီ။ အရင် ခေတ်ဟောင်းက ကျွန်တော်တို့ အမွေဆိုးအဖြစ်နဲ့ ပေးထားခဲ့တဲ့ စာမတတ် ပေမတတ် ဖြစ်နေတာကို တစ်တိုက် ပြည်လုံးမှာ ပပျောက်သွားအောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားနေရပါတယ်။

မှန်ပါသည်။ ဤဒေသတစ်ခုလုံးတွင် စာသင်ကျောင်းများ အလျှို့အစုံ ပေါ်ပေါက် တည်ဆောက်နေကြသည်ကို ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ အိုင်အင်အင် အာအေ၏ ကြိုးပမ်းချက် သင်္ကေတများအဖြစ် ပြောင်လက် ချောမွေ့နေသော ကားလမ်းသစ်များကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

စိုက်ပျိုးရေးဌာနမှ မိုင်ဝက်ခန့် ဝေးသော နေရာတစ်နေရာတွင် ဆေးပေးရုံ တစ်ခုကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်းဖြင့် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ ဤ ဆေးပေးခန်းကလေး တွင် ဝတ်စုံအဖြူများ ဝတ်ဆင်ထားကြသော သူနာပြု ဆရာမနှစ်ယောက်နှင့် ဆရာဝန် တစ်ယောက်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း အိုင်အင်အင်အာအေ ၏ စွမ်းဆောင်မှု တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုဆေးပေးခန်းတွေ ကို တစ်ပြည်လုံး ဖွင့်ပေးဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်' ဟု စစ်ဗိုလ်က ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဟာဗာနားမြို့သို့ ပြန်ခါနီး ဆဲဆဲတွင် လယ်သမားများသည် လျှပ်စစ် ဝိုင်ယာကြိုးခွေကြိုးများကို သယ်ဆောင်လာကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်က သူတို့အား အကျိုးအကြောင်း မေးကြည့်ရာ 'ကျုပ်တို့ လယ်ထဲမှာ လျှပ်စစ်မီးသွယ်ဖို့ ယူလာတာဗျ။ ကျုပ်တို့မှာ လုပ်စရာတွေက တစ်ပုံကြီး ရှိသေးတယ်။ မလုပ်မဖြစ်တာတွေကလဲ အများကြီး ရှိနေတယ်။ ခက်တာက နောက်မှာ နေဝင်တာက မြန်လွန်းနေတော့ အချိန်က ကုန်သွားတယ်ဗျ။ အဲဒီတော့ ညဘက်မှာလဲ အလုပ် လုပ်လို့ရအောင် လျှပ်စစ်မီးသွယ်ဖို့ စီစဉ်တော့တာပေါ့ ဟူ၍ တစ်ယောက်က ပြောပါသည်။

ဤ ကျူးဘား အမျိုးသားများသည် ညကိုပင် နေ့ဖြစ်အောင် ကြိုးစား နေကြပါပြီကား။'

အထက်ပါတို့မှာ စာရေးဆရာ ဂျိုးဆတ်နော့၏ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ရေးသား ဖော်ပြချက်များ ဖြစ်သည်။

ဂျိုးဇော်နော့က အထက်ပါ သူ၏ ကိုယ်တွေ့ ဆောင်းပါးရှည်ကြီးကို

'အနာဂတ်သို့ ခရီးသွားခြင်း' 'ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘာကိုမှ မကြောက်ဘဲ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက် ဟူသော ခေါင်းစီးများဖြင့် ရေးသားခဲ့သည်။

မှန်သည်။ ယနေ့ ကျူးဘားပြည်သူများသည် ကပ်စထရို ခေါင်းဆောင် ဖြင့် 'အနာဂတ်' သို့ ချီတက်နေကြသည်။ ယင်းသို့ ချီတက်ရာ၌ သူတို့သည် ဘာကိုမှ မကြောက်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်။

ရှေးသွပ်မှုကို ရပ်တန့်ကာ ရပ်ပါ

၁၉၆၂ ခု အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်။

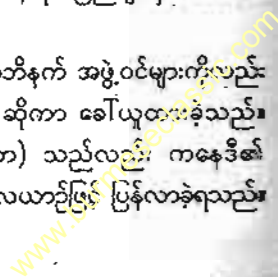
ဤနေ့ ဤရက်သည် ကမ္ဘာ့ပြည်သူများအတွက် မင်္ဂလာမရှိသောနေ့ (ငါ) အမင်္ဂလာနေ့ကြီးပင် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် မကြုံဘူး မကြားဘူးလောက်အောင် မီးကုန် ယမ်းကုန် အစွမ်းကုန် ရက်စက်ခဲ့ကြသော ပက်ဆစ် နာဇီများ၏ လူသတ်ဝါဒကြောင့် စစ်ဆိုလျှင် နားမှ သေလဲ မကြားချင်လောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြရသော ကမ္ဘာ့ပြည်သူများသည် စစ်ကြီး ပြီးဆုံး၍ ၁၇ နှစ်ခန့် အကြာ ၁၉၆၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ကမ္ဘာ့ကောင်းကင်ပြင်၌ မဲမှောင် ကြီးမားလှသော စစ်ရိပ်ငွေ့များကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဖြစ်ပုံကား ဤသို့တည်း။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ သမ္မတ ကနေဒီသည် နာတိုး (မြောက် အတ္တလန္တိတ် စစ်ဓာချုပ်) အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံများမှ အမေရိကန် သံအမတ်ကြီးများကို အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ဝါရှင်တန်သို့အရောက် ပြန်လာကြရမည်ဟု အရေးတကြီး ခေါ်ယူလိုက်သည်။ လက်တင် အမေရိကန်တိုင်းပြည်များမှ သံအမတ်များကိုလည်း အလားတူပင် ခေါ်ယူလိုက်သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် အမေရိကန် အစိုးရ ကက်ဘိနက် အဖွဲ့ဝင်များကိုလည်း ကက်ဘိနက် အစည်းအဝေး ကျင်းပရန် ရှိသည်ဟု ဆိုကာ ခေါ်ယူထားခဲ့သည်။ ဒုတိယသမ္မတဖြစ်သူ ဂျွန်ဆင် (ယခု လက်ရှိသမ္မတ) သည်လည်း ကနေဒီ၏ အမိန့်အရ ရောက်ရာ အရပ်မှ ဝါရှင်တန်သို့ အထူးလေယာဉ်ဖြင့် ပြန်လာခဲ့ရသည်။

သို့နှင့်ပင် ထိုနေ့ည သန်းခေါင်အချိန်တွင် အမေရိကန်သမ္မတ ကနေဒါသည် ကမ္ဘာ့အနှံ့အပြားမှ အမေရိကန် သံအမတ်ကြီးများနှင့် အမေရိကန် ထိပ်တန်း စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၏ မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးမှ နေ၍ ကမ္ဘာသို့ ကြေညာချက် တစ်စောင် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

ယင်း ကြေညာချက်၏ အဓိက ဆိုလိုချက်ကား 'ဤနေ့ ဤအချိန်မှစတင်၍ ကျူးဘားသို့ ဦးတည် ခုတ်မောင်းလာနေကြသော သင်္ဘောမှန်သမျှကို အမေရိကန် ရေတပ်က လမ်းခုလတ်တွင် ရပ်တန့် ရှာဖွေ စစ်ဆေးကြလိမ့်မည်။ ယင်းသို့ ရှာဖွေ စစ်ဆေးမှုများကို လက်မခံဘဲ ငြင်းဆန်နေမည်ဆိုပါက ထိုသို့ ငြင်းဆန်သော သင်္ဘောများကို အမေရိကန်ရေတပ်က ဖောက်ခွဲနှစ်ဖြုတ်ပစ်ရလိမ့်မည်။ အမေရိကန်အစိုးရသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုကြီးကို ကာကွယ်ရန်နှင့် အမေရိကန် ပြည်သူများ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းသောအားဖြင့် ဤ ရေတပ် ပိတ်ဆို့မှုကြီးကို အကြောင်းပြု၍ စစ်ပွဲသစ်တစ်ရပ် ဖြစ်ပွားလာခဲ့ပါလျှင်လည်း ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ရှိသည်' ဟူ၍ပင်တည်း။

သမ္မတ ကနေဒါ၏ အထက်ပါကြေညာချက်သည် ကမ္ဘာ့ပြည်သူများအတွက် 'ငှက်ဆိုးထိုးသံကြီး' ပမာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဤနေ့ ဤအချိန်တွင် ကမ္ဘာတိုင်းနိုင်ငံအချို့မှ ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောကြီးများသည် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာကြီးကို ဖြတ်ကျော်၍ ကျူးဘားပြည်ကလေးဆီသို့ ဦးတည် ခုတ်မောင်းနေကြသည်။ ဤ သင်္ဘောကြီးများမှာ အမေရိကန်အစိုးရ၏ စီးပွားရေး အကျပ်ကိုင်မှုကြောင့် ကြိုတွေ့ရင်ဆိုင်နေရသော ကျူးဘားပြည်ကလေး၏ အခက်အခဲများကို ဝိုင်းဝန်း ဖြေရှင်းရန် မိတ်ဆွေကောင်းပိသစ္စာ ကူညီထောက်ပံ့နေကြသည့် ဆိုရှယ်လစ်တိုင်းပြည်များမှ သင်္ဘောကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ အချို့ သင်္ဘောကြီးများမှာ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများမှ မဟုတ်ဘဲ တိုင်းပြည်အချင်းချင်း အပြန်အလှန် အကျိုးတူ ရောင်းဝယ်ရေး စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ကျူးဘားပြည်ကလေးအား ကုန်ပစ္စည်းများ တင်ပို့ရောင်းချနေကြသည့် အရင်းရှင် ကြားနေနိုင်ငံများမှ သင်္ဘောများ ဖြစ်ကြသည်။

ဤအချိန်တွင် နယ်ချဲ့သမားများ၏ ရန်စကျိုးကျော်မှု၊ လက်နက်အင်အားဖြင့် အနိုင်ကျင့်မှုများကို ခုခံတွန်းလှန်ရန်အတွက် ဆိုရှယ်လစ်တိုင်းပြည် အချင်းချင်း ဝိုင်းဝန်းကာကွယ် စောင့်ရှောက်မည်ဟူသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဆိုရှယ်လစ် စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ခုံးပျံ့လက်နက်များ၊ ခုံးပျံ့ထိပ်ပူးများ အပါအဝင် နောက်ဆုံးပေါ် ခေတ်မီလက်နက်ဆန်းကြီးများကို သယ်ဆောင်လာသည့် ဆိုဗီယက်

ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောကြီးများသည်လည်း ကျူးဘားကမ်းခြေဆီသို့ ဦးတည်သွားမောင်းနေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အထက်ပါ 'ငှက်ဆိုးထိုးသံ' နှင့် တူသော သမ္မတ ကနေဒါ၏ အမိန့်အရ သင်္ဘောများကို အမေရိကန်ရေတပ်ကြီးက လမ်းခုလတ်တွင် ရပ်တန့်၍ ရှာဖွေစစ်ဆေးရာ၌ အကယ်၍ ဆိုဗီယက်သင်္ဘောများက အရှာဖွေမခံ၊ စစ်ဆေးမခံဘဲ ငြင်းဆန်နေပါက ကနေဒါ၏ စစ်ကြေညာချက်အရ ဆိုပါလျှင် ဤနေရာတွင် ဗုရုမလွဲ 'စစ်' ဖြစ်ရလေတော့မည်။ 'စစ်' မှတစ်ပါး အခြား ရွေးစရာလမ်းမရှိတော့။

ကမ္ဘာ့ပြည်သူများအဖို့ကား ဤအမိန့်လာနေကြီးတွင် ကနေဒါ၏ စကားကြောင့် ဘုရား၊ တရားကိုသာ အာရုံပြုနေကြရပေပြီ။

အထူးသဖြင့် လူသားအချင်းချင်း ချစ်ခင် မြတ်နိုးသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် မိမိ ဉာဏ်ရှိသူမျှ အသိပညာ၊ မိမိကျွမ်းကျင်သူမျှ အတတ်ပညာတို့ဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး သိပ္ပံပညာ စသည်တို့ဘက်တွင် ကြီးပမ်းအားထုတ် အပတ်တကုတ် လုပ်ဆောင်နေကြသော ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ကမ္ဘာလူသားတို့၏ သေမင်းတမန်ဖြစ်သော ကမ္ဘာစစ်ပွဲသစ်ကြီးက မိမိတို့နေအိမ် တံခါးများကို လာခေါက်နေကြသဖြင့် လူသားအားလုံး၏ ကံကြမ္မာအတွက် တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ် မကြိုဘူးအောင် စိုးရိမ်သောက ရောက်လျက် ရှိကြသည်။

၎င်းတို့အနက် ဗြိတိန်ပြည်မှ အသက် ၉၄ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော ကမ္ဘာကျော် သဘာဝတ္ထ ဆရာကြီး ဘာထရန် ရုပ်ဆယ်လ်သည် ကျူးဘား အရေးတော်ပုံကြီး စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော ထိုရက် ထိုအချိန်က ကျူးဘားတို့၏ ကံကြမ္မာနှင့် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် သောကမအေးဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရုံများကို အောက်ပါအတိုင်း အလေးအနက် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

'ကျွန်ုပ်၏ ရှည်လျား ကြာညောင်းလှသော တစ်သက်တာကာလတွင် ဤအချိန်၊ ဤအခါလောက် သေရေးရှင်ရေး သောကမအေး ဖြစ်ခဲ့ရသော အချိန်အခါဟူ၍ မတွေ့ခဲ့၊ မကြုံခဲ့ဘူးသေးပါ။ ကျွန်ုပ် မျက်ထဲတွင် ကာရစ်ဘီယံပင်လယ်ထဲသို့ မောင်းနှင် ခုတ်ဝင်သွားကြသော ရုရှား သင်္ဘောများကို လည်းကောင်း၊ ထိုရုရှား သင်္ဘောများကို ဖမ်းဆီး စစ်ဆေးရန် အသင်စောင့်ဆိုင်နေကြသော အမေရိကန်သင်္ဘောများကို လည်းကောင်း မြင်ယောင်နေမိပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မျက်စိထဲတွင် နောက်

တစ်နေ့၌ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး မိဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်၍ လူသား မှန်သမျှ အားလုံးလိုလို အတုံးအရုံး သေဆုံးနေကြသည်ကို လည်းကောင်း မသေမပျောက် ကျန်ရစ်ခဲ့သူများမှာလည်း မကြည့်ရက်၊ မမြင်ရက်ဘဲ သနားဖွယ်ရာ အခြေအနေမျိုးသို့ ဆိုက်ရောက်နေကြသည်ကို လည်း ကောင်း မြင်ယောင်နေမိပါသည်။ နာရီနှင့်အမျှ အမင်္ဂလာ သတင်းများ စောင့်မျှော်နေရပါသည်။ အောက်တိုဘာလ ၂၅ ရက်နေ့ထုတ် 'ဒေးလီ ကက်' သတင်းစာတွင် 'ကရူးရက်က သင်္ဘောများကို ဆက်ပြီး နှစ် မောင်းရန် အမိန့်ပေးလိုက်ပြီ' ဟူ၍သော် လည်းကောင်း၊ သို့တည်း မဟုတ် 'စောင့်နေသော အမေရိကန် သင်္ဘောများကို ဖြိုပစ်ရန် အမိန့် ပေးလိုက်ပြီ' ဟူ၍သော် လည်းကောင်း၊ နာရီနှင့်အမျှ ရေးကြတော့ မည်ကို မြင်ယောင်လာမိပါသည်။ နာရီနှင့်အမျှ ရှားပြည်မှ စစ်ကြီး အတွက် ပြင်ဆင်သော သတင်းများနှင့် အမေရိကန်ပြည်မှ ပိုမို ကြီး မားသော စစ်ပြင်ဆင်မှု သတင်းများကို ရေဒီယို ကြိုးမဲ့ကြေးနန်းများ နှင့် ရုပ်မြင်သံကြားမှ တစ်ဆင့် တွေ့မြင်ကြားယောင်နေပါသည်။ နာရီနှင့် အမျှ အမေရိကန်သမ္မတနှင့် အခြား ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများ၏ စစ်လုံ လားသော မိန့်ခွန်းများ၊ ဖလော်ရစ်ဒါပြည်နယ်မှ စစ်အရာရှိများနှင့် စစ်သားများ၏ သားမယား အိမ်ထောင်စုများ၊ စစ်ဘေးမှ ဝေးရာ မြေး ကြသော သတင်းများကို ကြားနေမိပါသည်။ နာရီနှင့်အမျှ လူသား တစ်ရပ်လုံး ပျက်ဆီးချေမှုန်းခြင်း ခံရမည့် ဘေးမှ ပြေးမလွတ်အောင် ဖြစ်နေသည့်အရေးကို တွေးနေမိပါသည်။

('လက်နက်မဲ့ အောင်ပွဲ' စာမျက်နှာ ၂၈)

အင်္ဂလန်ပြည်မှ ငြိမ်းချမ်းရေး ဖခင်ကြီးဖြစ်သော ဆရာကြီး ဘာထရန်ရစ် ဆယ်လ် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း 'ကမ္ဘာကြီး ပျက်စီးမည့်' နေ့ရက်သည် နီးလာပြီ ဟူသော စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ကမ္ဘာ့ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး အထိတ်တလန့် ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

ယင်းသို့ အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေကြသော ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ၏ စိတ်ဓာတ် ကို ပို၍ ကယောင်ချောက်ချား ပြေးပေါက်မှားအောင် ဖန်တီးသည့် စစ်ပြင်ဆင်မှု အမင်္ဂလာ သတင်းများသည်လည်း အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက် နောက်ပိုင်းတွင် နေ့စဉ် ရက်ဆက် ကြားလာကြရပြန်သည်။

အမေရိကန် သမ္မတ ကနေဒီသည် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် 'အသုဘ

ကြည့်ချက်ကြီး' ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ပြီးနောက် ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်မှ အမေရိကန် ထိပ်တန်းစစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် စစ်ရေးပြင်ဆင်မှုများကို ဖုတ်ပုမီးတိုက် လှုပ် လာခဲ့သည်။

ဥရောပတိုက်တွင် ထားရှိသော အမေရိကန် စစ်တပ်များ၊ မြေထဲပင်လယ် အတွင်း စခန်းချနေသော အမှတ် ၆ သင်္ဘောတပ်စုနှင့် စစ်သင်္ဘောများ၊ တိုင်ဝမ် ကျွန်း တစ်ဝိုက်တွင် လှုပ်ရှားသွားလာနေသော အမှတ် ၇ ရေတပ်ကြီး အပါအဝင် အမေရိကန် ကုန်းတပ်၊ ရေတပ်နှင့် လေတပ်များကို 'လက်တစ်လုံးမျှသာ လိုတော့ သည်' စစ်ပွဲသစ်ကြီးအတွက် အစစအရာရာ အသင့်ပြင်ထားကြရန် ပင်တဂွန် ဌာနချုပ်မှ အမိန့်ပေးခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် အမေရိကန် တစ်ပြည်လုံးရှိ မြေလျင်တပ်များ၊ လေထီး တပ်များနှင့် သံချပ်ကာ ကားတပ်ကြီးများကိုလည်း ကျူးဘားပြည်ကလေးကို ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်ရန် စုရုံးပေါင်းစည်းလိုက်သည်။ ယင်းသို့ ကြံပြုနေသော စင်အင်အားများကို စုစည်းခဲ့ရာတွင် အမေရိကန် စစ်သား စုစုပေါင်း တစ်သိန်း (၁၀၀,၀၀၀) နီးပါးခန့် ရှိခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ရေတပ်သားပေါင်း ရှစ်သောင်း ငါး ထောင် (၈၅,၀၀၀) ပါဝင်သော စစ်သင်္ဘော ၁၈၃ စင်းတို့ကိုလည်း ကျူးဘား ပြည်ကလေးကို ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ရန် စေလွှတ်ခဲ့သည်။

ထောင်ပေါင်းများစွာသော လေယာဉ်ပျံများသည်လည်း အမေရိကန်တပ်များ ကျူးဘားကျွန်းသို့ တက်ရောက်ကြသည့် အခါတွင် ကောင်းကင်မှ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်လိုက်ပါကြရန် ပြင်ဆင်လေ့ကျင့်လျက် ရှိနေကြသည်။

အထူးသဖြင့်ကား အမေရိကန် လေကြောင်းတိုက်ခိုက်ရေး တပ်မကြီးမှ ရှိရှိသမျှ လေယာဉ်များ၏ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှသော လေယာဉ်ကြီးများသည် ကမ္ဘာ့ပျက် လက်နက်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော အနုမြူဗုံးများနှင့် ဟိုက်ဒြိုဂျင် ဗုံးကြီးများကို ဖန်ဆောင်ကာ ၂၄ နာရီလုံးလုံး နာရီမပြတ် ကောင်းကင်တွင် လှည့်ပတ်ဖွဲ့ဝဲ နေကြသည်။

အမေရိကန်အစိုးရ၏ ကုန်း၊ ရေ၊ လေတပ်ကြီးများသည် ကျူးဘားပြည်သူ့ဘာ ကို အကြောင်းပြု၍ ကမ္ဘာကြီးကို ပျက်ဆီးမီးရှို့ရန် ယင်းသို့ ပြင်ဆင် ခိုင်းပြင်း နေသလို ၎င်း၏ မဟာမိတ်များ ဖြစ်ကြသော ဥရောပတိုက်မှ နာတိုးစစ်အုပ်စုဝင် နိုင်ငံများသည်လည်း ကမ္ဘာ့ စစ်ပွဲသစ်ကြီးအတွက် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ကြိုးစားပြင် ဆင်ခဲ့ကြသည်။

ဤစစ်ပွဲသစ်ကြီး၏ ပထမဆုံး ပစ်မှတ်၊ ပထမဆုံး စစ်မြေပြင်သည်

ကျူးဘားတိုင်းပြည်ကလေးပင် ဖြစ်ရာ ဤတိုင်းပြည်ကလေး၏ အနီးအနား တစ်ဝိုက်မှ လက်တင် အမေရိကန် နိုင်ငံများနှင့် ပူးတွဲကာ အမေရိကန်အစိုးရသည် တွဲဘက် စစ်ဌာနချုပ်တစ်ခု ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ လက်တင် အမေရိကန် အားလုံးလိုလို မှာ အမေရိကန်အစိုးရ၏ 'ကျေးဇူးခံကျေးဇူးစား' များ ဖြစ်နေခဲ့ရာ ဤ တိုင်းပြည် များမှ အစိုးရများသည် ကျူးဘားပြည်ကလေးကို ကူညီပိုင်းဝန်း ပိတ်ဆို့ နေစေသော အချို့ကို စေလွှတ်ခဲ့ကြသေးသည်။

ဤသို့အားဖြင့် နယ်ချဲ့သမား၏ ကျူးကျော်ရေး အစီအစဉ်များကြောင့် နယ်လုံးလုံး စစ်ပြိုကြီး၏ အန္တရာယ်သည် လူသားတို့ နေထိုင်ရာ ဤကမ္ဘာကြီး ပေါ်သို့ ဝဲနေခဲ့ပေပြီ။

အမေရိကန်အစိုးရနှင့် သူ၏ နောက်လိုက် မဟာမိတ်များက အထက်ပါ အတိုင်း တတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွက် စိုင်းပြင်း ပြင်ဆင်ကြခဲ့ရာတွင် ဆိုဗီယက် ယူနီယံ အစိုးရမှာလည်း 'မားကို ဓားချင်း၊ လှံကိုလှံချင်း' ရင်ဆိုင် တုံ့ပြန်နေ အဖက်ဖက်က ပြင်ဆင်ရတော့သည်။

အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ထိုစဉ်က ဆိုဗီယက် ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်သူ ကရူးရှက်သည် ကြေညာချက် တစ်စောင် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ကြေညာ ချက်တွင် 'ကမ္ဘာ ကံကြမ္မာအတွက် အမေရိကန် အစိုးရတွင် ကြီးလေးစွာ တာဝန် ရှိသည်။ မိကို အရမ်းမဲ့ ကစားသည့်အတွက် အမေရိကန်အစိုးရတွင် တာဝန်ရှိသည် ဟူ၍ ဖော်ပြကာ နိုင်ငံတကာပိုင် ပင်လယ်ပြင်တွင် အမေရိကန် သင်္ဘောများ ပင်လယ်ဓားမြသဖွယ် ပြုကျင့်နေခြင်းကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သည်းခံလိမ့်မည် မဟုတ်။ ဤပြဿနာအတွက် သင့်တော်သလို အရေးယူရလိမ့်မည် ဟူ၍ အလင်း သတိပေးခဲ့သည်။

အဆိုပါ သတိပေးချက်နှင့် တစ်ဆက်တည်းပင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံသည် ကာကွယ်ရေး အစီအစဉ်များကို ချက်ချင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ လက်နက်ကိုင် တပ်များ အားလုံးကို ကျူးကျော်လာသော ရန်သူအား ခုခံရန် အမိန့်လှုတ်ပြန်ခဲ့ သည်။ တိုက်ချင်းပစ် ဒုံးပျံတပ်များ၊ ရေပေါ်မှ ကောင်းကင်ပစ် ဒုံးပျံတပ်များ ဆိုဗီယက်ယူနီယံ တစ်ဝန်းလုံးရှိ လေယာဉ်ပစ် အမြောက်တပ်များ၊ သေနက်ဗျူဟာ ရေကြောင်းတပ်မများနှင့် ရေတပ်စုကြီးများကိုလည်း စုစည်းခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် အနုမြူ ရေငုပ်သင်္ဘောများနှင့် တကွ အခြား ရေငုပ် သင်္ဘောများသည် ဆိုဗီယက် ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီး မာလင်နော့ဗက်၏ အမိန့်အတိုင်း သတ်မှတ်ထားသည့်တွင် နေရာယူခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက် လက်နက်ကိုင်

တပ်များဖြစ်ကြသော တိုက်ခိုက်ရေးတပ်များ၊ ဒုံးပျံတပ်များ၊ လေယာဉ်တပ် လေကြောင်း ကာကွယ်ရေးတပ်များမှ ခွင့်ယူခြင်း၊ အငြိမ်းစားယူခြင်း စသည်များ တို့လည်း ရက်အကန့်အသတ် မရှိ ရပ်ဆိုင်းထားလိုက်သည်။

ဥရောပတိုက်မှ ဆိုရှယ်လစ် နိုင်ငံအချင်းချင်း စစ်ရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက် မှုအရ ဖွဲ့စည်းထားသော ဝါဆော စာချုပ်ဝင် နိုင်ငံများသည်လည်း 'မိုးမပြိုဘူး ပြိုခဲ့သော်' အသစ်တစ်ဖန် ဖြစ်ပွားလာမည့် စစ်ပြိုကြီးအတွက် လိုအပ်သော ကာကွယ် ရေး အစီအစဉ်များကို အပူတပြင်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

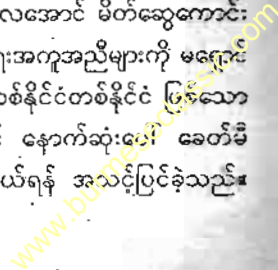
- ဤအချိန် ဤကာလတွင် အတက်ကြွဆုံးနှင့် အလှုပ်ရှားဆုံးသော သူများ မှာ ကပ်စထရီနှင့်တကွသော ကျူးဘားပြည်သူများပင်တည်း။

စင်စစ် ကပ်စထရီနှင့်တကွ ကျူးဘားပြည်သူအားလုံးတို့သည် အခြားသော ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားများကဲ့သို့ပင် ငြိမ်းချမ်းရေးကို မြတ်နိုးကြသည်။ အေးချမ်းမှုကို လိုလားကြသည်။

အထူးသဖြင့် နယ်ချဲ့မြေရှင်အရင်းရှင်စနစ် လက်အောက်မှ လွတ်မြောက် ခါစ တိုင်းငယ် ပြည်ငယ်ကလေးအဖို့ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး စသော ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းများကို အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းနေခိုက်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေး ကို အခြားသူများထက် ပို၍ လိုလိုချင်ချင် ခုံမင်နှစ်သက်သည်မှာ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် မိမိတို့ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရက အာဏာရလာသည့် အချိန်မှစ၍ အမေရိကန်အစိုးရသည် ၎င်း၏ လက်တစ်ဆုပ်စာမျှသာ ရှိသော ကျူးဘားပြည်ကလေးအား အမျိုးမျိုး နှောင့်ယှက်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးအရ စွက်ဖက် ခဲ့သည်။ စီးပွားရေးအရ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဧပြီလအတွင်း က စစ်ရေးအရ အတိအလင်း ကျူးကျော်လာခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ လွတ်လပ်ခါစ အင်အား သေးငယ်လှသော ကျူးဘားပြည်ငယ် ကလေး၏ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင်ဆိုင်မှုကို ထိန်းသိမ်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက် နေသော ကပ်စထရီသည် မိမိတိုင်းပြည်အား အစွယ်ငေါငေါဖြင့် ရန်လိုနေသော နယ်ချဲ့သမား၏ နောက်တဖန် ကျူးကျော်မှုကို မခံရလေအောင် မိတ်ဆွေကောင်း ပီသ၍ ကိုယ်ချင်းစာနာမှုရှိသော တိုင်းပြည်များမှ စစ်ရေးအကူအညီများကို မရှောင် မလွှဲသဘာ ယူခဲ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ကမ္ဘာ့ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သော ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ဒုံးပျံ လက်နက်များ အပါအဝင် နောက်ဆုံးပေါ် ခေတ်မီ လက်နက်ကြီးများကို မှာယူ၍ နယ်ချဲ့ရန်ကို ကာကွယ်ရန် အသင့်ပြင်ခဲ့သည်။

နယ်ချဲ့သမား၏ ကျူးကျော် စော်ကားမှုများကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဆိုဗီယက် ယူနီယံဟူ၍ မရှိဘဲ ဆိုရှယ်လစ်ဂိုဏ်းဟူ၍ မရှိဘဲ ၎င်းတို့ ပေးအပ်သည့် အကူအညီမပါဘဲ ကျူးဘားကဲ့သို့သော တိုင်းငယ် ပြည်ငယ်ကလေး တစ်ခုအဖို့ တော်လှန်ရေးသည် အောင်ပွဲခံနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟူသော အချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

(ယနေ့ကမ္ဘာ့အခြေအနေ စာမျက်နှာ ၁၈-၁၉)

ကပ်စထရီသည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ အကူအညီများ ရယူခဲ့စဉ်က အထက်ပါအတိုင်း အတိအလင်း ကြေညာခဲ့သည်။

အမေရိကန် အစိုးရသည် ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အစိုးရ အာဏာရခဲ့သည့် နေ့ရက်မှစ၍ အမျိုးမျိုး အပုံပုံ စွပ်စွဲပြောဆိုခဲ့သည်။ ရှေးဦးစွာ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရက စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို ပြုည့်သူ ခုံရုံးတွင် တင်၍ စစ်ဆေးအပြစ်ပေးခဲ့စဉ်က 'ကျူးဘားတွင် သွေးချောင်းစီးကုန်ပြီ' ဟု သံကုန်ဟစ်ခဲ့သည်။ တစ်ဖန် ကျူးဘားအစိုးရက အရင်းရှင် မြေရှင်စံနစ်ဖျက်သိမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို လုပ်ခဲ့စဉ်ကလည်း 'ကျူးဘားပြည် နီသွားပြီဟု' ဟု ကယောင်ကတမ်း အော်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကျူးဘားပြည်သို့ ဆိုဗီယက် ယူနီယံမှ ဒုံးပျံ လက်နက်များ ရောက်ရှိလာသောအခါတွင်မူ ကျူးဘားပြည်သည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုကို ကျူးကျော်ရန် ပြင်ဆင်နေပြီ' ဟု သူခိုးက လူလူဟစ်ခဲ့သည်။

လူအင်အား ၆ သန်းကျော်မျှနှင့် လက်နက်အင်အား မပြောပလောက်သည့် ကျူးဘားပြည်ကလေးက လူဦးရေ သန်းပေါင်း ၂၀၀ ကျော်ရှိ၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လက်နက်အင်အား အကြီးမားဆုံး နိုင်ငံကြီးတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည့် အမေရိကန်ပြည်ကြီးကို ကျူးကျော်ရန် ကြံစည်နေပါသည်ဟူသော စွပ်စွဲချက်မှာ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးလောကတွင် အဓိပ္ပာယ်အကင်းမဲ့ဆုံးသော စကားလုံး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ပြည်သူများအလယ်တွင် ရယ်စရာ အကောင်းဆုံးသော ပြက်လုံးဖြစ်ခဲ့သည်။

'နင် မဟုတ်ရင် နင့်အဖေပဲ' ဟူသော စကားဖြင့် အပြစ်ကင်းမဲ့သော သိုးငယ်ကလေး၏ အသားကို ဖားရန် ယုတ္တိမတန်သော စွပ်စွဲချက်များဖြင့် အမျိုးမျိုး စွပ်စွဲခဲ့သော အမေရိကန်အစိုးရသည် ယခုသော်မူ "ကျူးဘားပြည်ကလေးအား ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း အရှက်ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ချေမှုန်းပစ်ရန် လုပ်ကြံပိုင်းဝန်းလာနေပြီ။"

သို့ဖြစ်ရာ နယ်ချဲ့စနစ်၏ ခြိမ်းခြောက်မှု အန္တရာယ် အသွယ်သွယ် ရှိသော သမ္မု ထာဝစဉ် ငြိမ်းချမ်းရေးမရနိုင်ဟူသော အသိတရားဖြင့် ကျူးဘားပြည်

သည် အမေရိကန် အစိုးရ၏ ရန်စမှုများကို ရင်ဆိုင်တုံ့ပြန်ရန် ပြင်ဆင်ခြင်းနေကြရတော့သည်။

'ကျုပ်တို့ ကျူးဘားပြည်ကို လုံးဝ ပိတ်ဆို့ထားမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဟာ ဒါကို တွန်းလှန်ပစ်ရလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ တိုက်ရိုက် ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်လာမယ်ဆိုရင်လဲ လုံးဝ နလံမထူနိုင်အောင် ချေမှုန်းပစ်ရလိမ့်မယ်'

(တော်လှန်ရေးမဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ ၁၀၀)

ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားပြည်အား အမေရိကန်တို့က ပိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ထားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး နောက်တစ်နေ့ အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ပြင်ဆင်ကြားမှ နေ၍ ကမ္ဘာသို့ အထက်ပါအတိုင်း အတိအလင်း ကြေညာခဲ့သည်။

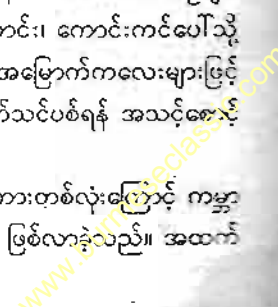
ယင်းသို့ ကြေညာခဲ့သည့်အတိုင်း ကပ်စထရီ၏ အမိန့်အရ ကျူးဘားတပ်မတော်သည် ရန်သူကို အချိန်မရွေး ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ပြင်ဆင်ထားကြသည်။

ကျူးဘားတပ်မတော်သာလျှင် မဟုတ်။ ကျူးဘားပြည်သူ တစ်ရပ်လုံး ဝမ်းလှုပ်လှုပ်လှုပ်လှုပ်နှင့် အမျိုးသမီးများပါ မကျန် လက်နက် ကိုယ်စီကိုင်စွဲကာ ကျူးကျော်လာမည့် ရန်သူကို အသက်နှင့်လဲ၍ တွန်းလှန် မောင်းထုတ်ပစ်ရန် တတ်ပြတ်သားသား သန္နိဋ္ဌာန်ချထားကြသည်။

အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်နေ့ တစ်နေ့လုံး ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ အဖွဲ့ဝင်များသည် ကာကွယ်ရေး အစီအစဉ်များကို ထိထိရောက်ရောက် ပြင်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ရိုသ်မျှ လက်နက်ကိုင် တပ်များကို အသင့်ပြင်ထားကြရန် ရှေးတကြီး အမိန့်များ ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းစောင့်တပ်များနှင့် လေယာဉ်ပစ် အမြောက်တပ်များအား ရန်သူကို မျက်ခြည်ပြတ်မခံဘဲ စောင့်ကြည့်၍ ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ရန် အမိန့်ပေးထားသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ကျူးဘားပြည်ရှိ မြို့ကြီးပြကြီးများတွင် လက်နက်ကိုင် တပ်သားများနှင့် ပြည်သူ့စစ်များသည် တိုက်တာနေအိမ် အဆောက်အအုံများ ပေါ်တွင် နေရာယူကာ ပင်လယ်ဘက်ဆီသို့ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ လည်းကောင်း သေနတ်များ စက်သေနတ်များ၊ စက်အမြောက်ကလေးများဖြင့် နှလုံးရွယ်ကာ ကျူးကျော်လာမည့် ရန်သူကို မျိုးမြှုတ်သုတ်သင်ပစ်ရန် အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

ဤသို့လျှင် အမေရိကန် သမ္မုတ ကီနေဒီ၏ စကားတစ်လုံးကြောင့် ကမ္ဘာ့တစ်ခုလုံး စစ်မီးဟုန်းဟုန်း ထ၍ တောက်လှဆဲဆဲ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အထက်

တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဆရာကြီး ဘာထရန်ဆယ်လ်ကမူ ထိုနေ့ (အောက်တိုဘာ ၂၃) ရက်နေ့က သတင်းစာတိုက်များသို့ ကျူးဘားအရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကြေညာချက်တစ်စောင် ထုတ်ပြန်ခဲ့ရာ 'ကနေဒါ၏ မိန့်ခွန်းသည် လူ့လောကကြီး တစ်ခုလုံးအား နျူးကလီးယား သေတွင်း၏ နှုတ်ခမ်းဝသို့ ပို့လိုက်သလို ဖြစ်ခဲ့သည်' ဟူ၍ပင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သည်။

လူ့လောကကြီး၏ ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်ရေးနှင့် ကမ္ဘာတာဝစဉ် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ကြိမ်ဖန်များစွာ ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက် ပြုလုပ်ခဲ့သော ဆရာကြီး ဘာထရန်ဆယ်လ်သည် ကျူးဘား အရေးတော်ပုံကို အကြောင်းပြု၍ နျူးကလီးယားစစ်ပွဲကြီး ပေါက်ကွဲ ဖြစ်ပွားလာမည်ကို အထူးပင် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမိသည်ဖြစ်စေ ထိုနေ့ (၂၃) ရက်မှာပင် အမေရိကန် သမ္မတ ကနေဒါထံ သံကြီးတစ်စောင် ပို့ခဲ့သည်။

'သင်၏ လုပ်ဆောင်ချက်မှာ 'ဂမူးရှူးထိုး' နိုင်လှပါသည်။ လူသားထု တစ်ရပ်လုံးကို ခြိမ်းခြောက်ရာ ကျပါသည်။ တရားမမှုသည်ဟူ၍ မည်သို့မျှ စဉ်းစားတွေးတော၍ မရပါ။ ယဉ်ကျေးသော လူသား မှန်သမျှ ရှုတ်ချပစ်တင် နေကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အစုလိုက် အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်မှုများကို မပြုလုပ်သင့်ပါ။ ရာဇဝေပေးခြင်းသည် စစ်ဖြစ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအတွက် ပြောဆိုနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ ယဉ်ကျေးသော လူသားများအတွက် မေတ္တာရပ်ခံနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤ ရူးသွပ်မှု ရပ်တန့်က ရပ်ပါ'

('လက်နက်မဲ့ အောင်ပွဲ' စာမျက်နှာ ၃၁)

ကရူးရှက်၊ ကပ်စထရို၊ ကနေဒါ ဦးသန့်နှင့် ဘာထရန်ဆယ်လ်

ဆရာကြီး ဘာထရန်ဆယ်လ်သည် အမေရိကန် သမ္မတ ကနေဒါထံ ကြေးနန်းစာပေးပို့ခဲ့ပြီးနောက် ထိုနေ့မှာပင် ဆိုဗီယက် ဝန်ကြီးချုပ် ကရူးရှက်ထံ အောက်ပါ အတိုင်း ကြေးနန်းရိုက်ခဲ့ပြန်သည်။

'ကျူးဘားပြည်အား တရားမျှတမှု ကင်းမဲ့သော အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ စော်ကား ရန်စမှုကို တုန့်ပြန်ခြင်း မပြုရန် သင့်အား ကျွန်ုပ် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ သတိတရား လက်ကိုင်ထားခြင်းကို ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးက ထောက်ခံကြပါလိမ့်မည်။ ကုလသမဂ္ဂမှ တစ်ဆင့် ကန့်ကွက် ရှုတ်ချခြင်းဖြင့် အဖြေရှာရန် တိုက်တွန်းပါသည်။ တင်းမာသော လုပ်ဆောင်ချက်များသည် လူ့လောကတစ်ရပ်လုံးကို ဆိတ်သုဉ်းပျောက်ကွယ်စေနိုင်ပါသည်'

(လက်နက်မဲ့ အောင်ပွဲ စာမျက်နှာ ၃၁- ၃၂)

ထို့ပြင် ဆရာကြီးသည် ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းဝန်ချုပ် ဦးသန့်ထံသို့လည်း 'အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ လုပ်ဆောင်ချက်ကို ကုလသမဂ္ဂမှ အမြန်ဆုံး ရှုတ်ချပစ်တင်ရန်' အကြောင်း ကြားလိုက်လေသည်။ အဆိုပါ အကြောင်းကြားစာထဲတွင် ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရန် လိုအပ်ပါက မည်သည့် ကိစ္စမျိုးကိုမဆို ကူညီပါမည်ဟူ၍ စကားကမ်းခဲ့သည်။

ကျူးဘား အရေးတော်ပုံကြောင့် လူသားထုတစ်ရပ်လုံး ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းတော့မည် ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးကြီးမှ ကင်းလွတ်ရာ ကင်းလွတ်ကြောင်းအတွက်

ဆရာကြီး ဘာထရန် ရပ်ဆဲလ်သည် ကမ္ဘာခေါင်းဆောင်ကြီးများထံ မေတ္တာရပ်ခံ စာများ ပေးပို့ခဲ့သည်။

ဆရာကြီး၏ ကြေးနန်းစာများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုဗီယက် ဝန်ကြီးချုပ် ကရူးရှက်က တပ်စစ် သတင်းဌာနမှနေ၍ အကျိုးအကြောင်း ရှည်လျားစွာ ပြန်ကြားခဲ့သည်။ ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းဝန်ချုပ် ဦးသန်းကလည်း ဆရာကြီးထံမှ ကြေးနန်းစာကို လက်ခံရရှိ၍ အလေးအနက် သဘောထားပါကြောင်း ပြန်ကြားခဲ့သည်။ အမေရိကန်သမ္မတ ကနေဒီကမူ မည်သို့မျှ အကြောင်း မပြန်ကြားခဲ့ပေ။

ဆရာကြီးနှင့် ဦးသန်းတို့သည် ထိုအချိန်မှစ၍ ကျူးဘားအရေးတော်ပုံကာလ အတွင်း အပြန်အလှန် ရင်းနှီးစွာ ဆက်သွယ်ခဲ့ကြသည်။

အောက်တိုဘာလ ၂၃-၂၄ ရက်နေ့များအတွင်း ဆရာကြီးထံမှ ကြေးနန်းစာများသည် လန်ဒန်မြို့မှနေ၍ မော်စကိုသို့ လည်းကောင်း၊ ဝါရှင်တန်သို့လည်းကောင်း၊ နယူးယောက်သို့ လည်းကောင်း လူးလာခေါက်တို့ အသွားအပြန် ရှိနေသလို တတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး နေလား ညလား ဖြစ်ပွားတော့မည့် အရေးကြောင့် လန်ဒန်၊ မော်စကို၊ နယူးယောက်၊ ပါရီ၊ ပီကင်း၊ ဟာဗာနားစသော မြို့ကြီးများမှ စကားပြော ကြေးနန်းဌာနများနှင့် ကြီးမဲ ကြေးနန်းဌာနများမှာ အထူးပင် အလုပ်များနေကြသည်။

ဤအတောအတွင်း အောက်တိုဘာလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားပြဿနာကို 'အေးချမ်းစွာ ဖြေရှင်းရန်' ဟူသော စကားလုံးကို သုံးကာ အဆိုပြုချက်တစ်ရပ် ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ယင်းအဆိုပြုချက်ကား အခြားမဟုတ်။ ကျူးဘားပြည်သို့ ခုံးပျံစခန်းများကို ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ စေလွှတ်ကာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုသင့်သည် ဟူသော အဆိုပင် ဖြစ်သည်။

စင်စစ် ဤအဆိုမှာ ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရှိ ဗြိတိန်အပါအဝင် အနောက်အုပ်စုက ကိုယ့်လူ သူ့ဘက်သား လုပ်ကံ အကြံပေးလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤ အကြံပေး အဆိုပြုချက်သည် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ကျူးဘားပြည်သို့ သတင်းရောက်ရှိသွားခဲ့ရာ ကပ်စတရိုသည် အကြီးအကျယ် ဒေါ်ပွသွားခဲ့သည်။

'ကျုပ်တို့ ကျူးဘားပြည်ကို စစ်ဆေးဖို့ လာမယ်ဆိုရင် အဲဒီလာမယ် သူက ကျုပ်တို့နဲ့ တိုက်ဖို့ အသင့်ပြင်ပြီ လာစေချင်တယ်။ ဒါဟာ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေမှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ နောက်ဆုံး အဖြေပဲ။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ကို လာပြီး စစ်ဆေးဖို့ အကြံပေးချက်တွေ အတွက် နောက်ဆုံး ပြန်ကြားချက်ပဲ။'

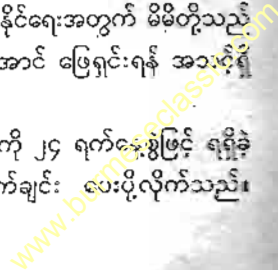
'ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ အပေါ်မှာ အကြောင်းမဲ့ အပြစ်တင်ဖို့ ကြိုးစားလာရင် ကျုပ်တို့ရဲ့ တိုင်းပြည်ထဲလာပြီး စစ်ဆေးဖို့ ကြိုးစားလာရင် ကျုပ်တို့ဟာ ဒါကို ပြတ်ပြတ်သားသားချေမှုန်းရလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ကို ဘယ်သူမှ လာပြီး စစ်နေဖို့ မလိုဘူး။ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်ကို ဘယ်သူမှ လာပြီး မစစ်ဆေးရဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ဟာ ဒီလို စစ်ဖို့အတွက် ဘယ်သူ့ကိုမှ အခွင့်အာဏာ မပေးနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ရဲ့ အချုပ်အချာ ပိုင်ဆိုင်မှုကို ဘယ်သူ့ဆီမှ အညံ့မခံနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည် နယ်နိမိတ် အတွင်းမှာ ကျုပ်တို့ဟာ ကျုပ်တို့ ဆုံးဖြတ်မယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ ကျုပ်တို့ စစ်ဆေးမယ်။ တခြားဘယ်သူလာစစ်တာကိုမှ မခံနိုင်ဘူး။'

(တော်လှန်ရေး မဂ္ဂဇင်း၊ စာမျက်နှာ ၁၀၀-၁၀၁)

ထိုအခိုက် ဆရာကြီး ဘာထရန်ရပ်ဆဲသည် ကရူးရှက်ထံမှ ရှည်လျားလှသော ပြန်စာကြီးကို လန်ဒန်မြို့ရှိ ဆိုဗီယက်သံရုံးမှ တစ်ဆင့် လက်ခံရရှိခဲ့သည်။

အဆိုပါစာတွင် ကရူးရှက်က 'မိမိတို့အနေဖြင့် စစ်တပ်များ ပြင်ဆင်စုရုံးကြသည်မှာ အမေရိကန်တို့၏ ပင်လယ်စားမြဆန်သော လုပ်ရပ်များကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့တွင် စစ်ပြင်ဆင်ရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်း ဟူ၍ မရှိတော့ကြောင်း၊ ယခု ဖြစ်ပုံမှာ လမ်းခရီးတစ်ခုတွင် လူဆိုးတစ်ယောက်က ခရီးသည်များကို ခြိမ်းခြောက်၍ လုယက်နေသည်နှင့် တူကြောင်း၊ ဤလူဆိုး တောင်းသမှုကို ပေးမည်ဆိုပါက 'ရလေ လိုလေ အိုတစ္ဆေ' ဆိုသကဲ့သို့ လောဘ အတောမသတ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ မိမိတို့သည် ဤလူဆိုးကို ဝိုင်းချကြရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့မှသာ ယဉ်ကျေးသော တိုင်းပြည်များနှင့် လူသားများအပေါ်တွင် 'နိုင်ရာစား' သည့် တရားဥပဒေမျိုးဖြင့် အုပ်ချုပ်ခံရခြင်းမှ ကာကွယ်ရာ ရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် မိမိတို့သည် လူသားထု တစ်ရပ်လုံး ကြေပြုန်းပျောက်ကွယ်စေမည့် စစ်ကြီးကို လုံးဝ မလိုလားကြောင်း၊ အကယ်၍သာ အမေရိကန်အစိုးရက ၎င်းတို့၏ ရန်စ ကျူးကျော်မှုများကို ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းသွားပါက စစ်ပွဲသစ် တစ်ရပ်၏ အန္တရာယ်မှ ရှောင်ရှားနိုင်ရေးအတွက် မိမိတို့သည် ပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို တွေ့ဆုံဆွေးနွေး၍ ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းရန် အသင့်ရှိပါကြောင်း စသည်ဖြင့် ရှည်လျားစွာ ပါရှိခဲ့သည်။

ဆရာကြီးသည် ကရူးရှက်ထံမှ အထက်ပါစာကို ၂၄ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ရရှိခဲ့သည့် ထိုနေ့ညနေမှာပင် ပြန်တစ်စောင် ရေး၍ ချက်ချင်း ပေးပို့လိုက်သည်။

အဆိုပါ ပြန်စာတွင် 'ကျူးဘားရေပြင်တွင် ရောက်ရှိနေကြသော ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများကို ပြန်ခေါ်ပြီးနောက် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အမေရိကန် အစိုးရနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြပါရန်' တိုက်တွန်းဖော်ပြခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ဆရာကြီးသည် ကနေဒီထံ ကြေးနန်းစာ တစ်စောင် ပေးပို့ခဲ့ပြန်သည်။ အဆိုပါ ကြေးနန်းစာတွင်လည်း 'ကရူးရှက်၏ အဆိုပြုချက်အရ ဤ ပြဿနာကို တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးကြရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်ပြီးကြမှဆိုလျှင် နောက်ကျသွားလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ကရူးရှက်နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးရန် သင့်အား မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ အကယ်၍ တစ်ဖက်တစ်ရာ ကူညီဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်ပါက ကျွန်ုပ်ထံ အကြောင်းကြားစေလိုပါသည်' ဟူ၍ ဆရာကြီးက ရေးသားခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် နျူးကလီးယားစစ်ကြီး၏ အန္တရာယ်သည် ကမ္ဘာကြီးပေါ်တွင် ဆက်လက်၍ ဝဲနေဆဲပင် ရှိခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး၌ ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများသည် အမေရိကန် သင်္ဘောများ ဝိုင်းဝန်း ပိတ်ဆို့ထားသော ပင်လယ်ရေပြင်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။

ကမ္ဘာ့ပြည်သူများသည် အသံတထိတ်ထိတ် ရင်တမမဖြင့် ကျူးဘားရေပြင်မှ နောက်ဆုံး သတင်းများကို နားစွင့်နေမိကြသည်။

သို့သော် အမေရိကန် အစိုးရအဖို့ အံ့ဩစရာ ဖြစ်ခဲ့၍ ကမ္ဘာ့ပြည်သူတို့အဖို့ စိတ်အေးပွယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများသည် လမ်းခုလတ်မှ အမေရိကန် စစ်သင်္ဘောများ၏ ရပ်တန့် ရှာဖွေစစ်ဆေးကြသည်ကို အသာတကြည်ဖြင့် ခွင့်ပြုလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

'အမေရိကန် စစ်သင်္ဘောများ၏ ရှာဖွေစစ်ဆေးခြင်းကို ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများက လက်ခံခွင့်ပြုကြခြင်း' အမေရိကန်ရေတပ် အရာရှိများ ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများပေါ်သို့ တက်၍ စစ်ဆေးကြပြီး ဟူသော ခေါင်းစဉ်များအောက်မှ သတင်းများကို ထိုနေ့ထိုရက်များက ကမ္ဘာ့ပြည်သူများသည် အသက်ကိုပင် ဖြောင့်အောင် မရှုနိုင်ဘဲ အသံတထိတ်ထိတ်ဖြင့် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ဖတ်ကြရသည်။ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး အသက်အောင်ထားရသော အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများပေါ်သို့ တက်ရောက်ရှာဖွေကြသော အမေရိကန် ရေတပ် အရာရှိများသည် ဘာလက်နက်မှ မတွေ့ဘဲ ရှိကြသည်။ သူတို့သည် သင်္ဘော တစ်စင်းပြီး တစ်စင်း နံ့နံ့စပ်စပ် ရှာဖွေ စစ်ဆေးကြပြီးနောက် မည်သည့် လက်နက်ကိုမျှ မတွေ့ရသဖြင့် ကျူးဘားပြည်သို့ ဆက်လက် မောင်းနှင်ခွင့်

ပြုလိုက်သည်။

ကမ္ဘာ့ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ဤတွင် သက်ပြင်းချ၍ စိတ်အေး လက်အေး သွားခဲ့ရသည်။ ယခုမှ အသက်ကို မှန်မှန်ရှုနိုင်တော့သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဤကမ္ဘာကြီးသည် နျူးကလီးယား စစ်ပွဲကြီးမှ သိသိကလေး လွှဲခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လက်နက်များ တင်ဆောင်လာသော ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများသည် အမေရိကန် ရေတပ်ကြီးက ဝိုင်း နန်းပိတ်ဆို့ထားသော ပင်လယ်ပြင်သို့ ရောက်လုဆဲဆဲ တစ်နာရီခန့်အလိုတွင်မှ စွန့်ကြီးချုပ် ကရူးရှက်၏ အမိန့်အရ ဂျာမန် ရေတပ်က ဒေသမှ ပြန်လှည့် ခုတ်မောင်း လာခဲ့သောကြောင့်ပင်တည်း။

ကရူးရှက်သည် နောက်ဆုံး 'တစ်နာရီခန့် အလို' တွင်မှ လက်နက် တင်ဆောင်သွားသော ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများကို လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လည် ခုတ်မောင်းခဲ့ကြရန်နှင့် လက်နက် လုံးဝ မပါသော သင်္ဘောများသာလျှင် ကျူးဘား ပြည်သို့ ဆက်လက် ခုတ်မောင်းကြရန် အမိန့်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ကမ္ဘာကြီးမှာ နျူးကလီးယားစစ်ပွဲကြီးနှင့် 'တစ်နာရီအလို' တွင် တေ့လွဲ လွဲခဲ့ ရခြင်း ဖြစ်သည်။

လူ့လောကကြီးပေါ်တွင် ခြိမ်းခြောက်ပျံ့ဝဲနေသော စစ်ကြီး၏ အန္တရာယ်မှ ရှောင်ဖယ်နိုင်ခဲ့ပေပြီ။ သို့သော် စစ်ငွေ စစ်ရိပ်များမှာ မိုးသား တိမ်လိပ်များမဟုတ်ဘဲ ကင်ပြင်တင် ရစ်ဝိုင်းသိုင်းခြုံလျက် ရှိနေကြသေးသည်။ အမေရိကန် ရေတပ်သည် ကျူးဘားပင်လယ်ပြင်တွင် 'ဗိုလ်ကျ' နေဆဲပင် ရှိသေးသည်။ ကမ္ဘာ့ အရပ်ရပ်မှ အရှေ့အင်အားစုနှင့် အနောက် အင်အားစုတို့၏ စစ်တပ်ကြီးများသည် တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် နောက်ဆုံးပေါ် လက်နက်ကြီးများကို ချိန်ရွယ် ကိုင်စွဲကာ ရန်စောင်နေကြဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ကရူးရှက်သည် ဤ ကျူးဘား အရေးတော်ပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆရာကြီး ဘာထရန်ရပ်ဆဲလ်ထံ အောက်တိုဘာလ ၂၄ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ရေးသားပေးပို့ခဲ့သော ဇာတ်၌ အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမားများ၏ ခြိမ်းခြောက် အကြပ်ကိုင်မှုကို လိုက်လျော ခဲ့ပါက လောဘမသတ်နိုင်ဘဲ 'ရလေလိုလေ အိုတံ့စွေ' ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဖော်ပြခဲ့ သည်။ ယခုတော့မှ သူဖော်ပြ သတိပေးခဲ့သည်အတိုင်း လက်ငင်း ချက်ချင်း ကြံတွေ့လာရပြီ ဖြစ်သည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ကရူးရှက်၏ အမိန့်အရ လက်နက်များ တင်ဆောင်လာသော ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများသည် ကျူးဘား ရေပြင်မှ 'နောက်ကြောင်းပြန်' ကာ ခုတ်မောင်းလာခဲ့ကြ၍ လက်နက်မပါသော သင်္ဘောများကိုလည်း အမေရိကန်

ရေတပ်အရာရှိများ၏ တက်ရောက် ရှာဖွေခြင်းကို ခွင့်ပြုစေခဲ့ပြီးနောက် ယခု တစ်ဖန် အမေရိကန် အစိုးရသည် နောက်ထပ် တောင်းဆိုချက် တစ်ခုကို တင်လာ ပြန်သည်။

ဤ တောင်းဆိုချက်ကား အခြားမဟုတ်။ ကျူးဘားပြည်တွင် ရှိနေသော ဆိုဗီယက်ဒုံးပျံ စခန်းများကို ဝင်ရောက် စစ်ဆေးခွင့် ပြုရန် ဟူသော တောင်းဆိုချက် ပင် ဖြစ်သည်။

အမေရိကန် အစိုးရသည် အထက်ပါ တောင်းဆိုချက်ကို ကြေညာရင်း အမေရိကန် သူလျှို့ လေယာဉ်များက တိတ်တဆိတ် ရိုက်ကူးခဲ့ကြသော ကျူးဘား ပြည်မှ ဆိုဗီယက် ဒုံးပျံစခန်းများကို ဓာတ်ပုံပေါင်း အမြောက်အမြားဖြင့် ကုလသမဂ္ဂ တွင် ဖော်ထုတ်ပြသခဲ့သည်။

အမေရိကန် သမ္မတ ကနေဒီသည် ကျူးဘား အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆရာကြီး ဘာထရန်ရပ်ဆဲလ်ထံမှ စာတစ်စောင် ရခဲ့သော်လည်း အကြောင်းမပြန်ဘဲ နေခဲ့သည်။ ယခု ကျူးဘားပြည်မှ ဆိုဗီယက် ဒုံးပျံစခန်းများအကြောင်းကို ဓာတ်ပုံများဖြင့် ဖော်ထုတ်ပြသခဲ့ပြီးမှ အောက်တိုဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ဆရာကြီးထံ အောက်ပါအတိုင်း အကြောင်းပြန်ကြားခဲ့သည်။

ဘာထရန်ဆဲလ်သို့

‘သင့်ထံမှ ကြေးနန်းစာကို လက်ခံရရှိပါသည်။ ဤ ပြဿနာကို ယခုလောလောဆယ် ကုလသမဂ္ဂတွင် ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးနေကြပါ သည်။ သင်၏ ကြေးနန်းစာမှာ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုကို ဝေဖန် ထားသော စာဖြစ်ရာ ထိုအထဲတွင် ကျူးဘားပြည်ရှိ လျှို့ဝှက်သော ဆိုဗီယက် ဒုံးပျံစခန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ သင်၏ သဘောထားများကို ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပါ။ သို့ဖြစ်ရာ သင်သည် သူခိုးများကို ဖမ်းမိထား သော အိမ်ရှင်အကြောင်း မကောင်းပြောနေသည်ထက် ထိုသူခိုးများကို အာရုံစိုက်သင့်သည်ဟု ယူဆပါသည်။’

ပျန် အက်ဖ် ကနေဒီ

ဆရာကြီး ဘာထရန် ရပ်ဆဲလ်သည် ကနေဒီထံမှ အထက်ပါစာကို ဖတ်ရ ပြီးနောက် ချက်ချင်းပင် အကြောင်းပြန်လိုက်သည်။ ယင်းပြန်ကြားစာမှာ

ချစ်လှစွာသော သမ္မတကြီး ကနေဒီ

ကျွန်ုပ်၏ ပေးစာကို အကြောင်း ပြန်ကြားသည့်အတွက် အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ နျူကလီးယား ဒုံးပျံများနှင့် ပတ်သက်၍ သင်၏

စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုကို ကျွန်ုပ်ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများကို ဖောက်ခွဲနှစ်မြုပ်ပစ်မည်ဟူ၍ ခြိမ်းခြောက်ကာ ရေတပ်ဖြင့် ပိတ်ဆို့ခဲ့ခြင်းသည် လူ့လောကကြီးအား လုံးဝ ပျက်စီးပျောက်ကွယ်စေမည့် နှုတ်ခမ်းဝက် ရောက်အောင် ပြုလုပ် လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျူးဘားပြည် အား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်မှုနှင့် နျူကလီးယား စစ်ဖြစ်ပွားစေမည့် အရမ်း ကာရော ပြုလုပ်ခြင်းများကို ရှောင်ရှားရန် သင့်အား ကျွန်ုပ် တောင်း ပန်လိုပါသည်။ အကယ်၍ အပြန်အလှန်အားဖြင့် တူရုတ်ပြည်တွင် ရှိ နေသော သင်တို့၏ ဒုံးပျံစခန်းများကို ကုလသမဂ္ဂ ဝင်ရောက် စစ်ဆေး လိုသည်ဆိုပါက သင်လက်ခံနိုင်မည်လော။

ရုရှားပြည် အဝန်းအဝိုင်း တစ်ဝိုက်မှ ဒုံးပျံစခန်းများကို ရွှေ့ပြောင်း ပစ်ခြင်းဖြင့် အမေရိကန်တို့အဖို့ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အင်အားကြီးမား လာဖွယ်ရာ ရှိသည်ဟု ယူဆပါက ဆိုဗီယက်တို့ဖက်ကလည်း အပြန် အလှန် အလားတူ ယူဆကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။

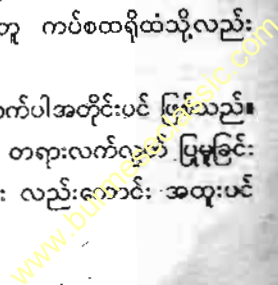
အကယ်၍ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ကျူးဘားပြည်ကလေးအား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုပါဟူ၍ သင့်ထံမှ အခိုင်အမာ ကတိရှိခဲ့ ပါက ကုလသမဂ္ဂ၏ ဝင်ရောက် စစ်ဆေးမှုကို လက်ခံပါရန် ဒေါက်တာ ကပ်စထရီထံ ကျွန်ုပ် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်ပါသည်။ ဆိုရွား ကျပ်တည်းလှ သော လက်ရှိ အခြေအနေကို ပြောင်းလဲ၍ မျှော်လင့်ခြင်းတရား ကြီး မားစွာ ပေါ်ပေါက်လာစေရန်မှာ သင့်လက်ထဲတွင် ရှိနေပါသည်။ ယခု အခါ သင်က ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရှေ့ရှုဆောင်ရွက်မှုများ ပြုလုပ်သွား မည်ဆိုပါက တစ်ကမ္ဘာလုံးက သင့်အား ကျေးဇူးတင်ရှိကြပါလိမ့်မည်။

လေးစားစွာဖြင့်
ဘာထရန်ရပ်ဆဲလ်

ဆရာကြီး ဘာထရန်ရပ်ဆဲလ်သည် ကနေဒီထံ အထက်ပါအတိုင်း အကြောင်း ပြန်ကြား၍ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည့် နည်းတူ ကပ်စထရီထံသို့လည်း အောက်ပါအတိုင်း အနူးအညွတ် ပြန်ကြားခဲ့သည်။

ဆရာကြီး၏ မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားစာမှာ အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် သင့်အား လည်းကောင်း၊ တရားလက်လှည့် ပြုမှုခြင်း ခံနေကြရသော ကျူးဘား ပြည်သူများအား လည်းကောင်း အထူးပင်

ကိုယ်ချင်းစာနာမိပါသည်။ ကျူးဘားပြည်အား ကုလသမဂ္ဂ ဝင်ရောက် စစ်ဆေးခြင်းများကို ခွင့်ပြုရန်နှင့် ကုလသမဂ္ဂ၏ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုကို ခံယူပါရန် သင့်အား ကျွန်ုပ် အနူးအညွတ် ပန်ကြားပါသည်။
ကျူးဘားပြည်အား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုပါဟူ၍ အနိုင်အမာ ကတိပေးချက် ရရှိခဲ့ပါက အပြန်အလှန်အားဖြင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပင် ထားရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မည်သည့် ခုံးပျံ့များကိုမဆို လူသားတစ်ရပ်လုံးအတွက် ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းခွင့် ပြုရန် သင့်အား ကျွန်ုပ် မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

စိုးရိမ်ကြောင်ကြွေးကြော်
လေးစားစွာဖြင့်
ဘာထရန်ရုပ်ဆဲလ်

လူ့လောကကြီးတစ်ခုလုံး မီးဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်မည့် ဘေးမှ ကင်းဝေးစေရန်နှင့် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ရိုးရိုးသားသား ရှုမြင် သုံးသပ်ရေးရှိသော ဆရာကြီး ဘာထရန် ရုပ်ဆဲလ်သည် ကျူးဘားအရေးတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးဖြေရှင်းကြရန် အထက်ပါအတိုင်း အစွမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့သည်။

ဆရာကြီးသည် ထိုနေ့ (၂၆) ရက်မှာပင် ကရူးရှက်ထံ စာတစ်စောင် ပေးပို့ခဲ့ရာ ထိုစာတွင်လည်း အလက်ဖော်ပြပါ ကနေဒီနှင့် ကပ်စထရီတို့က ပေးပို့ခဲ့သည့်စာပါ အချက်အလက်များအတိုင်း အမေရိကန်တို့က ကျူးဘားပြည်ကို မကျူးကျော် မတိုက်ခိုက်ပါဟူ၍ အခိုင်အမာ ကတိပေးလာပါက ကျူးဘားပြည် ခုံးပျံ့စခန်းများကို ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းပါရန် တောင်းပန်ခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဆိုဗီယက် ဝန်ကြီးချုပ် ကရူးရှက်သည် ဆရာကြီး မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည့်အတိုင်း လက်ခံ၍ ကျူးဘားပြည်မှ ခုံးပျံ့စခန်းများကို ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။

ဆရာကြီးသည် ကရူးရှက်ထံမှ အထက်ပါအတိုင်း ကတိစကားရခဲ့ပြီးနောက် အတော်အတန် စိတ်အေးသွားဟန် တူသည်။ သို့သော် ကျူးဘားပြည်တွင် သို့ ကုလသမဂ္ဂက ဝင်ရောက်၍ ဆိုဗီယက် ခုံးပျံ့စခန်းများကို စစ်ဆေးရေးစောင့်ဆိုင်းသည့် ပြဿနာတစ်ရပ် ကျန်ရှိနေသေးသည်။

သို့ဖြစ်ရာ နောက်တစ်နေ့ (အောက်တိုဘာလ ၂၇) ရက်တွင် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းဝန်ချုပ် ဦးသန့်ထံ အောက်ပါအတိုင်း ကြေးနန်းစာ တစ်စောင် ပို့လိုက်ပြန်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ချစ်စွာသော ဦးသန့်

အခြေအနေမှာ သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်နေပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ခုံးပျံ့စခန်းများကို စစ်ဆေးရန် တောင်းဆိုချက်များကို စိမ့်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ခုံလူကြီးအဖြစ် သင်ကိုယ်တိုင် ကျူးဘားပြည်သို့ သွားရောက်နိုင်ပါမည်လား။ ဤကိစ္စတွင် ယခုကဲ့သို့ ဝင်ရောက်ခွက်ဖက်ရန်မှာ သင်မှတစ်ပါး အခြား မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ စွမ်းဆောင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ယခုကဲ့သို့ သင်သွားရောက်ခြင်းဖြင့် နောက်ဆုံး မိုက်မဲမှုများကို လက်ဦးမှ ယူ၍ ဖြေရှင်းလိုက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ သင့်အား ရင်းနှီးလှစွာသော မိတ်ဆွေအဖြစ် ထာဝစဉ် လေးစားလျက် ရှိပါသည်။
ဘာထရန် ရုပ်ဆဲလ်

နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူ့အောင်ပွဲ

နေ့စွဲ ၁၉၆၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၃၀ ရက်။

အချိန်၊ ညနေ ၃ နာရီ ၁၀ မိနစ်။

နေရာ၊ ကျူးဘားပြည် ဟာဗားနားမြို့၊ သမ္မတ နန်းတော် အဆောက်အဦ။

အထက်ဖော်ပြပါ နေ့စွဲ အချိန်နှင့် နေရာတို့သည် ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံး ကြိမ်မီးအုံးသလို ဖြစ်ခဲ့ရသော 'ကျူးဘား အကျပ်အတည်း (CBUAN CRISIS) ကြီးကို' အကြောင်းပြု၍ ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းဝန်ချုပ် ဦးသန့်နှင့် ကျူးဘား ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရိုတို့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြသည့် နေ့စွဲ၊ အချိန်နှင့် နေရာတို့ပင် ဖြစ်သည်။

ဦးသန့်သည် အင်္ဂလန်ပြည်မှ သဘာဝတ္ထ ဆရာကြီး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးဖခင်ကြီး ဘာထရန်ရပ်ဆယ်လ်ထံမှ ကျူးဘားပြည်သို့ သွားရောက်၍ ကျူးဘားပြဿနာကို တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားစာကို လက်ခံရရှိခဲ့သလို ကျူးဘား ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရို ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဦးသန့်အား ကျူးဘားပြည်သို့ လာရောက်ပါရန် လှိုက်လှဲစွာ ဖိတ်ခေါ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

သို့နှင့်ပင် ဦးသန့်သည် ဟာဗားနားမြို့သို့ အထူးလေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် သွက်ခွာသွားသည်။

ယခုအခါ တိုင်းပြည် နိုင်ငံပေါင်း ၁၀၀ ကျော် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂကြီး၏ တာဝန်အရှိဆုံးသော အာရုံတိုက်သား မြန်မာပြည်ဘွား အတွင်းဝန်ချုပ် ဦးသန့်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အငယ်ဆုံး တိုင်းပြည်ကလေးပင် ဖြစ်သော်လည်း နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲကို အကြောင်းပြု၍ ယခုအခါ

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကျော်ကြားဆုံး အထင်ရှားဆုံး ဖြစ်လာခဲ့ရသော ကျူးဘားပြည် ကလေး၏ ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရီနှင့် 'လူသားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်' မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ကာ ဆွေးနွေးနေကြပေပြီ။

ဤနေရာတွင် ဦးသန့်နှင့် ကပ်စထရီတို့၏ ဆွေးနွေးပွဲသည် သမိုင်းဝင် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်သည့်ပြင် ဤ ဆွေးနွေးပွဲတွင် တင်ပြပြောဆိုကြသည့် အကြောင်း အရာ အချက်အလက်များမှာလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှသည်ဖြစ်ရာ နိုင်ငံလုံး တိကျသော အထောက်အထား အကိုးအကား တစ်ခုမှ မှ ထုတ်နုတ်၍ ဦးသန့်နှင့် ကပ်စထရီ ဆွေးနွေးကြပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ဆိုဖော်ပြပါသည်။

ဦးသန့်။ ။ ကျွန်တော် အခု တင်ပြလိုတဲ့ အချက် တစ်ချက် ရှိနေပါတယ်။ နယူးယောက်မှာ ဆိုဗီယက် ယူနီယံရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်များနဲ့ ကျွန်တော် ဆွေးနွေးခဲ့စဉ်ကရော၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်များနဲ့ ဆွေးနွေးခဲ့စဉ်ကပါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရစ်ကီ ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အခု ဝန်ကြီးချုပ်နဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးရာမှာလဲ သူပါ တက်ရောက်ခွင့် ရမယ်ဆိုရင် ပိုပြီး အကျိုးရှိ လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်။

ကပ်စထရီ။ ။ ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ ကန့်ကွက်စရာ မရှိပါဘူး။

(ဤနေရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရစ်ကီအား ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါဝင်တက်ရောက်ရန် ခေါ်လိုက်သည်။)

သန့်။ ။ ဝန်ကြီးချုပ် ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော့်ကို ကျူးဘားပြည်လာဖို့ ဖိတ်ကြားတဲ့အတွက် ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ အစိုးရအဖွဲ့ကို ကျေးဇူးတင်တဲ့အကြောင်း ပထမဆုံး ကျွန်တော် ပြောချင်ပါတယ်။ အခု ကိစ္စအတွက် ဖိတ်ကြားတာကိုသာ မဆိုလိုပါဘူး။ အရင်က ဖိတ်ကြားခဲ့တာကိုလဲ ကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။

ခင်ဗျားရဲ့ ဖိတ်ကြားချက်ကို လက်ခံခဲ့စဉ်က ကျွန်တော် ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်ဟာ အမြန်ဆုံး ရောက်အောင် လာခဲ့ပါတယ်။ ဒီနေ့နဲ့ နက်ဖြန်မှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကျူးဘားပြည်ရဲ့ အချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို လေးလေးစားစား ရှိပြီး အဆုံးသတ် သဘောတူ ပြေလည်မှု ရရှိဖို့အတွက် အကျိုး သက်ရောက်မယ့် ဆွေးနွေးချက်တွေ ပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မယ်။

ကပ်။ ။ ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့တော့ ဆွေးနွေးရာမှာ အချိန်ကြာချင်

သံလောက် ကြာပါစေ။ ခင်ဗျားရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း လိုအပ်သမျှကို ဆွေးနွေးဖို့ပါပဲ။ ခင်ဗျား ကြိုက်သလောက် အချိန်ယူ ဆွေးနွေးနိုင်ပါတယ်။

သန့်။ ။ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း ကျူးဘားပြဿနာဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ အပတ်ထဲက လုံခြုံရေး ကောင်စီကို ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ဘန်ဒေါင်းနဲ့ ဘဲလ်ဂရီတ် ညီလာခံတွေကို တက်ရောက်ခဲ့တဲ့ တိုင်းပြည်အများစု ပါဝင်တဲ့ ကြားနေ နိုင်ငံပေါင်းလေးဆယ် ငါးနိုင်ငံကလဲ ဒီပြဿနာကို ဆွေးနွေးကြပါတယ်။ အဲဒီတိုင်းပြည်တွေဟာ နှစ်ကြိမ် စည်းဝေးခဲ့ကြပြီးနောက် သူတို့က ကျွန်တော်နဲ့ ဆွေးနွေးဖို့ ကိုယ်စားလှယ် အချို့စေလွှတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ (ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကလဲ ကြားနေနိုင်ငံတစ်ခုက လာတဲ့ လူဖြစ်လို့ အဲဒီ အစည်းအဝေး နှစ်ခုစလုံးမှာ ကျွန်တော်လဲ တက်ခဲ့ပါတယ်။) အဲဒီကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့က ဒီ ပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငြိမ်းချမ်းစွာ ပြေလည်မှု ရအောင် ရှေ့ဆောင် ကူညီဖြေရှင်းပေးဖို့ ကျွန်တော်ကို မေတ္တာရပ်ခံကြပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ဒီလို ရှေ့ဆောင် ဖြေရှင်းပေးဖို့ အောက်တိုဘာလ ၂၄ ရက်နေ့က ဆုံးဖြတ်ချက် ချခဲ့ပါတယ်။

လုံခြုံရေးကောင်စီမှာ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ သုံးဖွဲ့က တင်ပြသွားကြတဲ့ အချက်တွေကို နားထောင်ရပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော်အနေနဲ့ နိုင်ငံကြီး သုံးနိုင်ငံကို မေတ္တာရပ်ခံဖို့ ကိစ္စဟာ အမြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်ရမယ့် ပြဿနာပဲလို့ သဘောပေါက်လာခဲ့ပါတယ်။ ကျူးဘားပြည်ကို နောက်ထပ် နှစ်ပတ် သုံးပတ်အထိ လက်နက်တွေ တင်မပို့ဘဲ အလိုအလျောက် ရပ်ဆိုင်းထားဖို့ ဝန်ကြီးချုပ် ကရူးဂျက်ဆီကို ကျွန်တော် မေတ္တာ ရပ်ခံခဲ့ပါတယ်။ အခု လူကြီးမင်းကိုလဲ ဒုံးပျံစခန်းတွေ တည်ဆောက်နေတာကို အလိုအလျောက် ရပ်ဆိုင်းထားဖို့ ကျွန်တော် တင်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို ရပ်ဆိုင်းစေချင်တဲ့ သဘောကတော့ ဒီပြဿနာကို ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းအေးအေးနဲ့ စဉ်းစားဆွေးနွေးရအောင်လို့ပါပဲ။

အဲဒီလို ပန်ကြားချက်တွေ ထုတ်ပြန်ပြီးပြီးချင်းပဲ ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို ဆက်ပြီး လုပ်နိုင်ခွင့် ရအောင် လုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးတွေကို ရပ်ဆိုင်းထားလိုက်ပါတယ်။

ဤနေရာတွင် ဦးသန့်က ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများနှင့် အမေရိကန် သင်္ဘောများ ပင်လယ်ပြင်တွင် ရင်ဆိုင်လှဆဲဆဲ ကရူးဂျက်နှင့် ကနေဒီတို့ထံ ဖန်ဖက်သလုံး ဤပြဿနာကို စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ကြဘဲ ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းခွင့်ရန် မိမိအား အချိန်ပေးကြဖို့ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ပုံများနှင့် အောက်တိုဘာ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅

* ဝီကင်းမြို့ နိုင်ငံခြားစာပေမှ ထုတ်ဝေရေး ဌာနမှ ၁၉၆၃ ခုနှစ်က ဖြန့်ချိခဲ့သော FIEDL CASTRO; TELEVISION SPEECH DELIVERED ON NOVEMBER 1, 1962 စာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ပြန်ဆိုသည်။

ရက်များအတွင်း ကျူးဘား ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၎င်း၏ ကြီးမားခဲ့ပုံများကို အသေးစိတ် တင်ပြသွားသည်။

ထိုနောက် ဆက်လက်၍ နောက်ဆုံး ဖြစ်ပေါ်နေသော အခြေအနေကို အောက်ပါအတိုင်း ဆက်လက် တင်ပြသည်။

သန့်။ ။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အနေနဲ့ကတော့ ဆိုဗီယက် သင်္ဘောတွေဟာ လက်နက်တွေ တင်မလာပါဘူး ဆိုတာ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ သိချင်နေကြပါတယ်။ ယခု နှစ်ပတ် သုံးပတ်အတွင်း ကျူးဘားပြည်ထဲကို လက်နက်တွေ ထပ် ရောက်မလာတော့ဘူးဆိုတာကို ကုလသမဂ္ဂက အခိုင်အမာ အာမခံချက် ပေးနိုင်ဖို့အတွက် ဆောင်ရွက်မယ့်အစီအစဉ်နဲ့ လုပ်ပုံလုပ်နည်းတွေကို သိချင်နေကြပါတယ်။

ဆိုဗီယက် ယူနီယံကတော့ ဒီအဆိုပြုချက်ကို သဘောမတူဘဲ ရှိနေပါတယ်။

ဤနေရာတွင် တဖန် ဦးသန့်သည် ယမန်နေ့က ဆိုဗီယက် အစိုးရ၏ နောက်ဆုံး တင်ပြချက်ကို ပြောပြသည်။ ဆိုဗီယက်၏ တင်ပြချက်မှာ ဆိုဗီယက် သင်္ဘောများကို 'ကမ္ဘာ့ကြက်ခြေနီ သူနာပြုအဖွဲ့ကြီး' က တာဝန်ယူ၍ ရှာဖွေစစ်ဆေးရန်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးသန့်သည် ဤနောက်ဆုံး ပေါ်ပေါက်နေသော အခြေအနေများ အပေါ်တွင် ကျူးဘားအစိုးရက မည်သို့ မည်ပုံ သဘောထားသည်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဆက်၍ မေးမြန်းခဲ့သည်။

သန့်။ ။ အဲဒီတော့ လူကြီးမင်းဆီက ပထမ အချက်အနေနဲ့ ကျွန်တော် သိလိုတာကတော့ အခု နှစ်ပတ် သုံးပတ်အတွင်း ဆိုဗီယက် သင်္ဘောတွေဟာ လက်နက်တွေ တင်လာတယ် မလာဘူးဆိုတာကို ကြက်ခြေနီအဖွဲ့ကြီးက စစ်ဆေးကြည့်ရှုဖို့ ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျူးဘားအစိုးရက ဘယ်လို သဘောထားနိုင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိလိုပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော် ထမ်းဆောင်နေရတဲ့ တာဝန်ကို အများကြီး အထောက်အကူ ပြုရာ ရောက်ပါလိမ့်မယ်။

မေးခွန်းကတော့ ဒီအချက်အပေါ်မှာ ကျူးဘားက ဘယ်လို သဘောထားသလဲ။

သမ္မတ ဒေါ်တီကို့စ်။ ။ ခင်ဗျားပြောသလို စစ်ဆေးကြည့်ရှုမယ်ဆိုတာက ပင်လယ်ပြင်မှာလား။ ဒါမှမဟုတ် ကျူးဘားပြည်ထဲမှာလား။

ကပ်စထရီ နဘေးတွင် ယှဉ်၍ ထိုင်နေသော ကျူးဘားသမ္မတကြီးအ

ဝင်၍ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

သန့်။ ။ အမှန်အားဖြင့် ဆိုရရင် ကြက်ခြေနီအဖွဲ့ကြီးက စစ်ဆေးကြည့်ရှုဖို့ဆိုတဲ့ ကိစ္စကို ဆိုဗီယက် ယူနီယံ အစိုးရနဲ့ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အစိုးရ နှစ်ဖက်စလုံးဆီ အကြောင်းကြားပြီးပါပြီ။ ဆိုဗီယက်အစိုးရက ဒီကိစ္စဟာ ကျူးဘားပြည်ရဲ့ အချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ သက်ဆိုင်နေတယ်လို့ အကြောင်းပြန်ကြားပါတယ်။ အမေရိကန် အစိုးရဆီကတော့ ဒီကိစ္စအတွက် ဘယ်လိုမှ အကြောင်းပြန်ကြားချက် မရသေးပါဘူး။ လူကြီးမင်းအနေနဲ့ ဒီအချက်တွေကို ထင်ချင်စရာ တစ်ခု ဆွေးနွေးလိုပါသလား။ ဒါမှ မဟုတ် တစ်ပါတည်း ပေါင်းပြီး ဆွေးနွေးလိုပါသလား။

ကပ်။ ။ ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျား ရှင်းစရာ ရှိတာကိုသာ ဆက်ပြီး ရှင်းစေချင်ပါတယ်။

သန့်။ ။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက ကျွန်တော့်ကို ပြောပြခဲ့တာကတော့ တခြား လက်နက်တွေထက် ခုံးပျံပစ်တဲ့ စင်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပိုပြီး အလေးအနက်ထားပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို စေ့စပ်ရေး လုပ်နေတုန်းကရော၊ လုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးတွေမှာရော ပြောခဲ့ပါတယ်။ အဓိက အရေးထားနေတာကတော့ ခုံးပျံပစ်တဲ့ စင်တွေပါပဲ။

အားလုံးသိကြတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ဝန်ကြီးချုပ် ကရူးရှက်ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေကပဲ ခုံးပျံပစ်တဲ့ စင်တွေကို ဖျက်သိမ်းပြီး ခုံးပျံတွေနဲ့အတူ ဆိုဗီယက် ယူနီယံကို ပြန်လာခဲ့ကြဖို့ ဆိုဗီယက် စက်မှုပညာရှင်တွေကို ညွှန်ကြားခဲ့ပြီးပါပြီ။ ပြီးတော့ ဒီကိစ္စအားလုံး ပြီးစီးတဲ့အခါကျရင် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးဖို့ ကုလသမဂ္ဂက အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကိုတောင် ဖိတ်ခေါ် ပြသပါမယ်လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ဆိုဗီယက်ကိုယ်စားလှယ်ကို ကျွန်တော် အဖြေပေးလိုက်တာကတော့ ဒီလို စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကို မလွတ်ခင် ကျူးဘား အစိုးရရဲ့ သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကို ရယူဖို့ဟာ အရေးအကြီးဆုံးပဲ ဆိုတာ ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဒီကိစ္စမှာ ကျူးဘား အစိုးရကို အသိမပေးဘဲနဲ့ သဘောတူညီမှု မရယူဘဲနဲ့ လုပ်လို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ ကျူးဘားပြည်ရဲ့ အချုပ်အချာ အာဏာ ပိုင်ဆိုင်မှုကို ထိပါးစေမယ့် ကိစ္စမှန်သမျှ ဘာတစ်ခုမှ ဆောင်ရွက်လို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဒီယူသချက်ကို ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရီနဲ့ သူ့ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေကို တင်ပြဖို့ ကျူးဘား ပြည်ကို ကျွန်တော် သွားမယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုလဲ ဆိုဗီယက်ကိုယ်စားလှယ်များနဲ့ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အစိုးရကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ အမှန်အားဖြင့် ခုံးပျံ

တင်တဲ့ စင်တွေကို ပြန်သယ်သွားမယ်ဆိုရင် ဆိုဗီယက်နဲ့ အမေရိကန်အစိုးရအဖွဲ့ နှစ်ဖွဲ့စလုံးက သဘောတူကြပါတယ်။

ကျွန်တော်က တစ်ဆင့် တင်ပြတဲ့ အမေရိကန်အစိုးရဲ့ လိုလားချက်ကတော့ ဒုံးပျံတင်တဲ့ စင်တွေကို အပြီးအစီး ဖျက်သိမ်း မပြီးသေးခင်မှာ ယာယီ သဘောတူညီမှု တစ်ခု ရချင်ပါတယ်။

ဒုံးပျံ စင်တွေကို ဖျက်သိမ်းရာမှာ အချိန် ဘယ်လောက် ကြာမယ်ဆိုတာ ဆိုဗီယက် ကိုယ်စားလှယ်တွေကို ကျွန်တော် မေးကြည့်ပါတယ်။ သူတို့ကလဲ ဖော်စကို လှမ်းမေးထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီနေ့မနက်အထိတော့ ဘယ်လိုမှ အကြောင်း ပြန်ကြားချက် မရသေးပါဘူး။

ထို့နောက် ဦးသန့်သည် ဒုံးပျံစခန်းများ ဖျက်သိမ်းပြီးနောက် ကျူးဘားပြည် သို့ လာရောက် စစ်ဆေးကြမည့် ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့တွင် မည်သည့် အမျိုးသားများ ပါဝင်ရန် ဟူသော ပြဿနာကို တင်ပြ ဆွေးနွေးသွားသည်။

ဦးသန့်က ဆက်လက်၍ ကျူးဘားပြည်အား အမေရိကန်တို့က ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုပါဟူသော အာမခံချက်ပေးရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အောက်ပါ အတိုင်း တင်ပြသွားပြန်သည်။

သန့်။ ။ ဒီလုပ်ငန်းစဉ်တွေ လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုဟာ အများပြည်သူတွေ ရှေ့မှောက်မှာ ဖြစ်စေ၊ အကယ်၍ လိုအပ်လာခဲ့ရင် လုံခြုံရေးကောင်စီမှာ ဖြစ်စေ၊ ကျူးဘားအစိုးရကို ကျူးကျော်လိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်ဆောင်မှုတွေကို မလုပ်တော့ပါဘူး။ ကျူးဘားပြည်ရဲ့ နယ်နိမိတ် ပိုင်ဆိုင်မှုအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးပါမယ်ဆိုတာကို အတိအလင်း ကြေညာပါမယ်လို့ ကျွန်တော့်ကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားတို့ကို ပြောပြဖို့လဲ ကျွန်တော့်ကို မှာလိုက်ပါတယ်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနဲ့ အခြား ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ကျွန်တော် ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ အရေးအကြီးဆုံးကတော့ ဒီ သဘောတူညီမှုတွေဟာ ကျူးဘားအစိုးရ ရဲ့ ခွင့်ပြုချက် မပါဘဲ ဘာတစ်ခုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ တကယ်လို့ ဒီ သဘောတူညီမှု ရယူကြရာမှာ ကျူးဘားအစိုးရနဲ့ ကုလသမဂ္ဂပါ ပါဝင် လုပ်ဆောင်ကြမယ် ဆိုရင် လုံခြုံရေးကောင်စီမှာ အခုပြောခဲ့တဲ့ ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်ရုံတင်မကဘဲ ရေတပ် ပိတ်ဆို့မှုကြီးကိုလဲ ဖွင့်ပေးပါမယ်လို့ အကြောင်းပြန်ကြားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရိုနဲ့ ကျူးဘားခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ဆွေး

နွေးဖို့ ကျူးဘားပြည် ရောက်နေတုန်းမှာ ရေတပ်ပိတ်ဆို့မှုကြီး နှိုင်းယှဉ်ချက် သို့မဟုတ် အရပ်ဆိုလိမ့်မယ်လို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို မနေ့က ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရေတပ်နဲ့ ပိတ်ဆို့ထားတာက ခဏ ပြန်ရုပ်သိမ်းသေးလို့ ကျွန်တော် တောင်းဆိုပါတယ်။ ဒီနေ့မနက်တော့ ကျွန်တော် ကျူးဘား သမ္မတနိုင်ငံမှာ ရှိနေတဲ့အခိုက် ပိတ်ဆို့မှုကြီးကို ၄၈ နာရီ ရုပ်သိမ်းထားမယ်လို့ ကြေညာတဲ့ အကြောင်း သိရပါတယ်။

လူကြီးမင်းတို့ သိပြီးဖြစ်ကြတဲ့အတိုင်း ဒီလို ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့မှုမျိုးဟာ အလွန်အလွန် တွေ့ကြုံရခဲ့တဲ့ ကိစ္စမျိုး ဖြစ်တယ်လို့ လုံခြုံရေးကောင်စီမှာ ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပါတယ်။ အလွန် ဖြစ်ခဲ့ပြီး စစ်အတွင်းမှာသာ ကြုံတတ်ကြရတဲ့ ကိစ္စမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ လုံခြုံရေးကောင်စီမှာ ကျွန်တော်ဟာ ဒီအတိုင်းပဲ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဒီလို ထင်မြင် ယူဆချက်ကို နိုင်ငံပေါင်း ၄၅ နိုင်ငံက လက်ခံ သဘောတူခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီနိုင်ငံတွေကပဲ ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ပြီး ဒီကိစ္စမှာ ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက် လုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီနိုင်ငံတွေက အခုလော လောဆယ် လုံခြုံရေးကောင်စီမှာ ပါဝင်နေကြတဲ့ အာရပ်ပြည်ထောင်စု သမ္မတနိုင်ငံနဲ့ ဂါနာနိုင်ငံ နှစ်နိုင်ငံက လုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးမှာ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကြေညာချက် ထုတ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်တို့ တခြား ကြားနေနိုင်ငံ ၄၅ နိုင်ငံက အထူးသဖြင့် ဘဲလ်ဂျီယံ၊ ကွန်ဖရင့်မှာ ပါဝင်ခဲ့ကြတဲ့ နိုင်ငံတွေကလဲ တကယ်လို့ အကြောင်းတစ်ခုတခု ပေါ်ပေါက်လာရင် အလားတူ ကြေညာချက်မျိုးတွေ ထုတ်ပြန်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါတွေဟာ လောလောဆယ် ပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အချက်အလက်တွေပါပဲ။

လူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ လုံခြုံရေးကောင်စီဟာ ရေညှည်ပြဿနာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ဖို့ ကျွန်တော့်ကို အာဏာမလွှဲလိုက်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီပြဿနာတွေကို လုံခြုံရေးကောင်စီကပဲ ဆောင်ရွက်သွားရဖို့ ရှိနေပါတယ်။

လူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ဒီ ပထမဆုံး တွေ့ဆုံကြတဲ့ ဆွေးနွေးပွဲမှာ ကျွန်တော် တင်ပြစရာတွေကတော့ ဒါတွေပါပဲ။

ကပ်။ ။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မရှင်းမလင်း ဖြစ်နေတာ လာစရာ ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ဆီကို လာရောက်စစ်ဆေးဖို့ တင်ပြတဲ့ အချက်ပါပဲ။ ဒီနေရာမှာ အချက်နှစ်ချက် တင်ပြသွားခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ လွှတ်မယ် ဆိုတာနဲ့ လေယာဉ်ပျံတစ်စင်း လွှတ်မယ်ဆိုတာပါပဲ။

ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထပ်ရှင်းပြစေချင်ပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ဒီစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ လွှတ်ဖို့ အဆိုပြုချက်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့ကို တစ်ခါထပ်ပြီး ရှင်းပြ ပါလား။

သန့်။ ။ အဆိုပြုချက် နှစ်ခုစလုံးဟာ ကုလသမဂ္ဂရဲ့ အဆိုပြုချက်တွေ ပါပဲ။ အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ကလဲ ကုလသမဂ္ဂက စေလွှတ်တဲ့ အဖွဲ့များ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ခုံးပျံ့စင်တွေ ပျက်သိမ်းနေဆဲ ကာလမှာ တစ်ဖွဲ့က ကုန်းကြောင်းက စစ်ဆေးဖို့ နဲ့ တစ်ဖွဲ့က လေကြောင်းကနေပြီး စစ်ဆေးဖို့ပါပဲ။ အဲဒီအချိန်ကာလဟာ နှစ်ပတ် လောက် ကြာပါလိမ့်မယ်။

ကပ်။ ။ သူတို့တတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ဘာကြောင့် ဒီလို တောင်းဆို ချက်မျိုးတွေ တောင်းလာကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ဖြင့် နားကို မလည်ဘူး။ ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ နည်းနည်းပါးပါး ရှင်းမပြနိုင်ဘူးလား။

သန့်။ ။ ဒီတောင်းဆိုချက်မျိုးကို တောင်းဆိုလာတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရဲ့ အကြောင်းပြချက်ကတော့ ခုံးပျံ့စင်တွေ တကယ်ပျက် သိမ်းနေတယ်၊ မပျက်သိမ်းဘူးဆိုတာနဲ့ ခုံးပျံ့တွေ ဆိုဗီယက်ယူနီယံကို တကယ် ပြန်ပို့တယ်၊ မပို့ဘူးဆိုတာ သေသေချာချာ သိရအောင်လို့ ဆိုပြီး အကြောင်းပြပါ တယ်။

ကပ်။ ။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုအနေနဲ့ ဒီ တောင်းဆိုချက်မျိုး တောင်းရအောင် ဘာ အခွင့်အရေး ရှိလို့လဲ။ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက သူတို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ဟာ တကယ် အခွင့်အရေးတစ်ရပ်လို့ရှိ တောင်းတာလား။ အင် အားကို အခြေခံပြီး တောင်းဆိုတာလား။ ဒါမှမဟုတ် အင်အားကြီးမားတဲ့ လူက အနိုင်ယူစတမ်းဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ တောင်းတာလား။

သန့်။ ။ ကျွန်တော် ထင်မြင်ယူဆချက်အရ ဆိုရင် ဒါဟာ အခွင့်အရေး တစ်ရပ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလို လုပ်ဆောင်ချက်မျိုးဟာ ကျူးဘားအစိုးရရဲ့ သဘောတူ ညီချက်နဲ့ အတည်ပြုချက်အရသာ လုပ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ကပ်။ ။ ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ ဘယ်သူ့ အခွင့်အရေးကိုမှ မချိုးဖောက်ရ ဘဲနဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျူးကျော်စော်ကားမှု မလုပ်ရဘဲနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို ဒီလို တောင်းဆိုချက်မျိုးတွေ ဘာကြောင့် တောင်းတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ဖြင့် လုံးဝ နားမလည်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေ မှန်သမျှ နိုင်ငံတကာ တရား ဥပဒေကို အခြေခံပြီး လုပ်ခဲ့တာချည်းပါပဲ။ နိုင်ငံတကာ တရားဥပဒေကြီးရဲ့

ဘောင်က ကျော်လွန်ပြီး ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ခဲ့ဘူးပါဘူး။ ဒီလို မလုပ်ခဲ့ဘဲနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပထမ အချက်အနေနဲ့ တရားမဝင်တဲ့ လုပ်ဆောင်ချက် ဖြစ်တဲ့ ပိုင်းဝန်း ပိတ်ဆို့မှုဒဏ်ကို ခံလိုက်ရတယ်။ ဒုတိယ အချက်အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ရဲ့ ပိုင်နက်အတွင်းမှာ လုပ်နိုင်ခွင့် ရှိတယ် မရှိဘူး ဆိုတာကို တခြား တိုင်းပြည်တစ်ပြည်က လာပြီး အဆုံးအဖြတ် ပေးတာ နာခံရမလို့ အဖြစ်မျိုး ရောက်နေရတယ်။

ကျွန်တော်တို့ နားလည်တာကတော့ ကျူးဘားပြည်ဟာ ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ဝင် တခြားနိုင်ငံတွေထက် အချုပ်အချာ အာဏာလျော့လဲ မလျော့ဘူး။ ပိုလဲ မပိုဘူး။ တခြားနိုင်ငံတွေနဲ့ အလားတူ တန်းတူ ရည်တူ ရှိနေခဲ့တာပဲ။

နောက်ပြီးတော့ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုဟာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ရဲ့ လေကြောင်းပိုင်နက်ထဲကို အကြိမ်ကြိမ် ကျူးကျော်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်အပေါ်မှာ သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် စော်ကားရန်စခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို ကျူးကျော်စော်ကားခဲ့တာတွေကို တရားတယ်ဆိုပြီး အမေရိကန်ပြည်များဆိုင်ရာ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ဆုံးဖြတ်ချက်ချအောင် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်အနေ နဲ့ကတော့ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ တရားမဝင်ပါဘူး။ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ဟာ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ထုတ်ပယ်ထားတာကိုလဲ ခံခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ တရားဥပဒေနဲ့ ကိုက်ညီတာဆိုရင် ဘာမဆိုလက်ခံနိုင် ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်ရဲ့အချုပ်အချာ အာဏာကို ထိပါးခြင်း မရှိတဲ့ ဟာဆိုရင် ဘာမဆို လက်ခံနိုင်ပါတယ်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက ချိုးဖောက် ပျက်ဆီးခံရတဲ့ ရပိုင်ခွင့်များ ရင်းစားပြန်ပြီး မရသေးပါဘူး။ အဲဒီတော့ အင်အား ကို အသုံးပြုပြီး အနိုင်ကျင့်တာ မှန်သမျှ ဘာကိုမှ လက်မခံနိုင်ပါဘူး။

စစ်ဆေးရေးဆိုတဲ့ ပြဿနာဟာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို နောက်ထပ် သိက္ခာကျအောင် လုပ်လာတဲ့ ကြိုးပမ်းမှု တစ်ခုပဲလို့ ကျွန်တော် နားလည်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ဒါကို ကျွန်တော်တို့ လက်မခံနိုင်ပါဘူး။

ကပ်စထရီက ဆက်လက်၍ အမေရိကန်အစိုးရ၏ ရန်စ ကျူးကျော်သော သဘောထားများနှင့် လုပ်ဆောင်ချက်များကို တင်ပြကာ ယင်းလုပ်ဆောင်ချက်များ တို့ ကျူးဘားအစိုးရက အတိအလင်း ကန့်ကွက်ခဲ့ပုံများကို ပြောပြသွားသည်။ ထို့နောက် ကပ်စထရီက ကျူးဘားအစိုးရ၏ သဘောထားကို အောက်ပါ အတိုင်း ဆက်လက် ပြောဆိုခဲ့သည်။

ကပ်။ ။ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ သဘောထား မှန်မှန်ကန်ကန် ဆိုရင် ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

တို့ အနေနဲ့ စေ့စပ် ဆွေးနွေးနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ရဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် အခွင့်အရေးကို စေ့စပ်ဆွေးနွေးဖို့ သဘောတူမယ် ဆိုရင်တော့ ရိုးရိုး သားသား ရှိဖို့ လိုပါတယ်။ ဒီအခွင့်အရေးတွေနဲ့ ပတ်တသက်လာရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘာကိုပဲ လုပ်ရ လုပ်ရ လိုအပ်သမျှ လုပ်ဖို့ အဆင်သင့်ပါ။ ဒါဟာ စကားအဖြစ်နဲ့ ပြောရိုးပြောစဉ် ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူများရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဒီအတိုင်း အလေးအနက် ရှိနေကြပါတယ်။

သန့်။ ။ လူကြီးမင်းရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရတာတွေ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း နားလည် သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လဲ ကျွန်တော်ဟာ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနဲ့ အခြား တိုင်းပြည်တွေကို 'ကျူးဘား'ရဲ့ ပိုင်နက်အတွင်း မှာ ကုလသမဂ္ဂရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်မှန်သမျှ ကျူးဘားပြည်သူများနဲ့ ကျူးဘားအစိုးရရဲ့ သဘောတူညီချက် အရသာ ဖြစ်ရမယ်' လို့ ကျွန်တော် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောခဲ့ပါတယ်။ 'ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးနဲ့ ကမ္ဘာပြည်သူတစ်ရပ်လုံးက အပူတပြိုင် လိုလားနေကြတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရှေ့ရှုပြီး ကျွန်တော်ဟာ ဟိုဘက်ရော သည်ဘက် ရော နှစ်ဖက်စလုံးကို ဘာတစ်ခုမှ စကားလွန်အောင် မပြောသေးဘဲနဲ့ ကျူးဘား ပြည်ကို အီရင်သွားဖို့ ဆန္ဒရှိတဲ့အကြောင်း ၄၅ နိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ်တွေ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ဤနေရာတွင် ဦးသန့်က မိမိသည် ကျူးဘားပြဿနာတွင် ဘက်မလိုက် ဆောင်ရွက်လာခဲ့ကြောင်း၊ အလားတူပင် နိုင်ငံတကာ ပြဿနာများကို ကိုင်တွယ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ၌ ကုလသမဂ္ဂ အနေဖြင့် သမာသမတ် လုပ်ဆောင်ခဲ့ရုံမျှမဟုတ် ရှင်းပြသွားသည်။

ကပ်စထရိုကလည်း နိုင်ငံဝါက ပြဿနာများမှာ နယ်ချဲ့သမား၏ ကျော် စွက်ဖက်မှုများသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ လာအို၊ အီဂျစ်၊ လီဘနွန်၊ ကွန်ဂို သော နိုင်ငံများမှ ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်လည် တင်ပြခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဦးသန့်နှင့် ကပ်စထရိုတို့ အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေခိုက် ကျူးဘား သမ္မတကြီးသည် ၎င်း၏ သဘောထားများကို အောက်ပါအတိုင်း ဝင်ရောက် ရှင်းလင်းပြပြန်သည်။

သမ္မတကြီး ဒေါ်တီကို့စ်။ ။ ကျွန်တော်လဲ တစ်ခုပြောချင်ပါသေးတာ။ အတွင်းဝန်ချုပ်ရဲ့ အဖွဲ့က အခုကိစ္စမှာ မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ထားနဲ့ လုပ်တိုင်း ဆွက်နေကြတာကို လေးလေးစားစားနဲ့ နားလည် သဘောပေါက်တဲ့ အကြောင်း ဝန်ကြီးချုပ် ပြောသွားတဲ့ စကားကို ကျွန်တော် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ထောက်ခံ

တယ်။ ဒီအဖွဲ့ဟာ လက်ရှိ ဆိုးဝါးနေတဲ့ အခြေအနေအထားအတွင်းမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အာမခံချက် ပေးနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေခဲ့ပါ။

ကျွန်တော်အဖို့ ဒီနေရာမှာ မေးစရာ မေးခွန်းတစ်ခု ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီမေးခွန်းကတော့ စစ်ကြီးရဲ့ အန္တရာယ်ဟာ ဘယ်မှာ ရှိနေပါသလဲ။ ကျွန်တော် ပြည်မှာ ရှိနေတဲ့ ဟိုလက်နက် ဒီလက်နက်တွေကြောင့်လား။ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော် ပြည်ကို ကျူးကျော်နေတဲ့ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကြောင့်လား။

ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်တာကတော့ စစ်ဖြစ်မယ့် အန္တရာယ်တွေ ဆီဆီထီထီ နေတာဟာ ကျူးကျော် စော်ကားမှုတွေကြောင့်ပါပဲ။ ကျူးဘားပြည်မှာ ရှိနေတဲ့ လက်နက်တွေဟာ ဘယ်တော့မှ စတင်ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အံ့ဩလို့ မဆုံးတာကတော့ ဒီလက်နက်တွေကို စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ လွှတ်ပြီး စစ်ဆေးဖို့နဲ့ ဒီလို စစ်ဆေးတာကို လက်ခံဖို့ကိစ္စဟာ ဘာကြောင့် ငြိမ်းချမ်းရေး အတွက် အာမခံချက်ရယ်လို့ ဖြစ်နေတာလဲ။ တကယ် ကတော့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ကျူးဘားပြည်ကို မတိုက်ခိုက်ပါဘူးဆိုတာကို ကုလသမဂ္ဂက တစ်ဆင့် လိုအပ်တဲ့ အာမခံချက် ကတိပေးလိုက်ရုံနဲ့ ဒီကိစ္စဟာ လုံလောက်ပြီလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ကျူးဘားသမ္မတကြီး ဒေါ်တီကို့စ်သည် ကျူးဘားပြဿနာကြောင့် ကမ္ဘာ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ထိခိုက်၍ စစ်ကြီး၏ အန္တရာယ် ပေါ်ပေါက်လာသည် ဆိုရာ၌ ယင်းသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ ကျူးဘားအစိုးရကြောင့် မဟုတ်ဘဲ အမေရိကန် ပြည် ထောင်စုအစိုးရ၏ ကျူးကျော်ရေး အစီအစဉ်များကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း ဤ နေရာတွင် အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြသွားသည်။

သူက ဆက်လက်၍ ဤသို့ ပြောပြန်သည်။

ဒေါ်။ ။ 'ကျွန်တော်ထပ်ပြီး ပြောပါအုံးမယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ထိခိုက် လာစေတဲ့ အန္တရာယ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လက်နက်တွေကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုရဲ့ ကျူးကျော်တဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကြောင့် ငြိမ်းချမ်း ရေး ထိခိုက်တဲ့ အန္တရာယ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာရတာပါ။ ဒီအချက် ငါးချက်အပေါ်မှာ အခြေခံပြီး စေ့စပ်ဆွေးနွေးကြမယ်ဆိုရင် စစ်ရဲ့ အန္တရာယ်ဟာ ချက်ချင်းလက်ငင်း ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ပါတယ်။

'ဒီပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ နားလည်သဘောပေါက်တာက ဘာ ဒီအတိုင်းပါပဲ'

သန့်။ ။ ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ပုဂ္ဂိုလ်အရရော ကျွန်တော် ထမ်း

ဆောင်နေတဲ့ တာဝန်အရပါ ထည့်သွင်းပြောသွားကြတဲ့ စကားတွေအတွက် သမ္မတကြီးနဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်တို့ လူကြီးမင်းနှစ်ယောက်စလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ လူကြီးမင်းတို့ အမိန့်ရှိသွားကြတဲ့ အတိုင်း လတ်တလော သဘောတူညီမှုတွေအတွက် ပြေလည်အောင် အဖြေရှာကြရာမှာ ရေရှည်သဘောတူညီမှုအတွက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးသွားကြရမယ့် ကိစ္စတွေပါ အကြီးဝင်နေတယ် ဆိုတဲ့ အချက်ကို ကျွန်တော် လုံးဝ သဘောတူညီပါတယ်။

ဤနေရာတွင် ဦးသန်းက လောလောဆယ်အားဖြင့် ကုလသမဂ္ဂနှင့် လုံခြုံရေးကောင်စီတွင် ရေရှည် သဘောတူညီမှု ရရှိရေးအတွက် မည်သို့မည်ပုံ နည်းလမ်းရှာကြမည်ကို စဉ်းစားဆွေးနွေးခြင်း မပြုရသေးကြောင်းများကို ပြောပြသွားသည်။

ဦးသန်းက ဆက်၍ ပြောပြန်သည်။
 သန့်။ ။ တကယ်လို့ ရေရှည်ဖြေရှင်းသွားဖို့ နည်းလမ်းတွေကိုသာ ရှာတွေ့မယ်ဆိုရင်တော့ လူတိုင်းအတွက်ရော၊ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်ပါ အကောင်းဆုံး အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေ ရပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ လတ်တလော ချက်ချင်း အနေနဲ့ကတော့ ကုလသမဂ္ဂမှာ ဒီနည်းလမ်းတွေ ရှာဖွေဖို့ မလွယ်လှသေးဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။

ကပ်။ ။ ကျွန်တော် ယုံကြည်တာကတော့ တကယ်လို့ အတွင်းဝန်ချုပ်မိန့်ကြားသွားတဲ့ လောလောဆယ် ပြေလည်မှုကို မရခဲ့ဘူးဆိုရင်တော့ ဒါဟာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကိုယ်နိုင်က ဒါကို မလိုလားလို့ ဖြစ်မှာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ အမေရိကန်အစိုးရဟာ ကျူးဘားပြည်ကို သိက္ခာချဖို့ ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ စစ်ဆေးရေးဆိုတာကို လုပ်လာလို့ပါပဲ။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက တောင်းဆိုတဲ့ သူတို့ရဲ့ တစ်ဖက်သတ် လုံခြုံရေး ရဖို့ဆိုတာလဲ ကျူးဘားသမ္မတနိုင်ငံမဲ့ကာကွယ်ရေးအတွက် ထားခဲ့ရတဲ့ သေနင်္ဂဗျူဟာ လက်နက်ကြီးတွေကို ပြန်ပြုလုပ်သိမ်းပေးပါမယ်ဆိုတဲ့ ဆိုဗီယက်အစိုးရရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ပဲ လုံလောက်နေပါပြီ။

ကပ်စထရီက ဆက်လက်၍ ထိုလက်နက်ကြီးများကို ဖျက်သိမ်း၍ ပြန်ပြုလုပ်သွားရာတွင် ကျူးဘားအစိုးရအနေဖြင့် မည်သို့မျှ နှောင့်ယှက် တားဆီးရန် မကြံရွယ်ကြောင်းနှင့် မိမိတို့အဖို့ ကျူးဘားပြည်၏ အချုပ်အခြာ အာဏာကို ထိပါလာပါက အစွမ်းကုန် ကာကွယ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်းများကို အောက်ပါ အတိုင်း ပြောပြသွားသည်။

ကပ်။ ။ ကျွန်တော်တို့ကတော့ ကျွန်တော်တို့ကိုယ် ကျွန်တော်တို့ ကာကွယ်ဖို့ ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်ထားမှာပဲ။ ကျွန်တော်တို့

ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ ဘယ်လောက်ခိုင်မာသလဲဆိုရင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုဟာ ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ အနိုင်ကျင့်လို့ မရဘူးဆိုတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပထမဆုံး ကျွန်တော်တို့ အားလုံးကို ချေမှုန်းသုတ်သင်ပစ်မှ ဖြစ်မှာမို့ပဲ။ ဒီတိုင်းပြည်မှာ သူတို့ အနိုင်ကျင့်စရာ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရတဲ့ အခြေအနေမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပါလိမ့်မယ်။

ဤနေရာတွင် ဦးသန်းက ခုံးပျံ့စခန်းများ ရုပ်သိမ်းပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အမေရိကန် အစိုးရသည် ကျူးဘားပြည်အား ဆက်လက်ကျူးကျော် ရန်စမူများ လုပ်တော့ဘဲ ကျူးဘားပြည်၏ အချုပ်အခြာ အာဏာကို လေးစားပါမည် ဟု၍ ကြေညာထားကြောင်းကို ထပ်မံပြောပြသည်။

ထို့နောက် ထိုနေ့အဖို့ တခြား ထပ်မံ တင်ပြစရာများ မရှိတော့သဖြင့် ဆွေးနွေးပွဲကို ရုပ်သိမ်းရန် စကားဖြတ်လိုက်သည်။

သန့်။ ။ ဒီနေ့ဆွေးနွေးရတာ တော်တော်ပဲ အကျိုးရှိတယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်။ တကယ်လို့ ဝန်ကြီးချုပ်က သဘောတူရင် နက်ဖြန် ကျွန်တော် ပြန်မီ နောက်တကြိမ် ထပ်တွေ့ကြသေးတာပေါ့။ ဒီအတောအတွင်း ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ သမ္မတကြီးနဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်တို့ ပြောသွားတဲ့ အချက်တွေကို ကျွန်တော် အလေးအနက် ပြန်ပြီး စဉ်းစားပါဦးမယ်။

ကပ်။ ။ နိဂုံးချုပ် အနေနဲ့ ကြက်ခြေနီ အဖွဲ့က စစ်ဆေးဖို့ဆိုတဲ့ ပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဖြေကို ပြောပြပါဦးမယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အခုလို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမှာ စစ်ဆေးဖို့ဆိုတာကို ကန့်ကွက် တယ်။ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော် အံ့ဩတာက ဆိုဗီယက် ယူနိုက်တက် သူတို့ သဘောတွေကို ပင်လယ်ပြင်မှာ စစ်ဆေးဖို့ သဘောတူခွင့်ပြုပြီးကာမှ ဘာကြောင့် ကျူးဘားဆိပ်ကမ်းမှာ တစ်ခါထပ်ပြီး စစ်ဆေးဖို့ လိုအပ်နေတာလဲ။

ဒုတိယအချက်အနေနဲ့ အတွင်းဝန်ချုပ်ဟာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ကျူးဘားပြည်ကို မကျူးကျော်ပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိကို ကုလသမဂ္ဂမှာ လူသိနတ်ကြား ကြေညာမယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း မဏ္ဍိုင်ထားပြီး ပြောသွားတာ တွေ့ရပါတယ်။

ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ပထမဆုံး ကျွန်တော်ပြောလိုတာက အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုဟာ ကျူးဘားပြည်ကို ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ဖို့ အခွင့်အရေး မရှိပါဘူး။ ဒုတိယအချက် မကျူးလွန်ပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိလောက်နဲ့တော့ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးကို လုပ်နိုင်ပါဘူး။ အခုလို ခြိမ်းခြောက်တဲ့ အန္တရာယ် မပေါ်ပေါက်ခင်ကတည်းက ကျွန်တော်တို့ဟာ အမေရိကန်အစိုးရရဲ့ စကားထက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်ဖို့

ဆိုတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပိုပြီး ယုံကြည်အားကိုးခဲ့ပါတယ်။

နောက်ထပ်ပြီး ပြောချင်ပါသေးတယ်။ တကယ်လို့ ကုလသမဂ္ဂဟာ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက ကျူးဘားပြည်ကို မတိုက်တော့ပါဘူး။ ကုလသမဂ္ဂဟာ လူသိနတ်ကြား စနစ်ကတိစကား ပြောကြားပါမယ်ဆိုတာကို အကျယ် တန်ဖိုးထားနိုင်မယ်ဆိုရင် ကျူးဘားသမ္မတနိုင်ငံရဲ့ ကာကွယ်ရေးအတွက် ပိုထားခဲ့တဲ့ သေနင်္ဂဗျူဟာ လက်နက်ကြီးတွေကို ပြန်ပြီး ရုပ်သိမ်းပေးပါဆိုပြီး ကုလသမဂ္ဂရှေ့မှာပဲ အတိအလင်း ကြေညာသွားတဲ့ ဆိုဗီယက် ယူနီယံကတိစကားကို ဘာကြောင့် တန်းတူ တန်ဖိုးမထားနိုင်တာလဲ။ ဒီ ကြေညာချက်နစ်နာလုံးဟာ အများပြည်သူတွေရဲ့ ရှေ့မှာ တရားဝင် ကြေညာချက်တွေ ရမှာပါပဲ။ အဲဒီတော့ တကယ်လို့ ဒီကြေညာချက် နှစ်ခုထဲက ကျူးဘားပြည် မကျူးကျော်ပါဘူးဆိုတဲ့ အမေရိကန်ပြည်ရဲ့ ကြေညာချက်အတွက် နောက် မခံချက်မှ မလိုတော့ဘူး ဆိုရင် လက်နက်ကြီးတွေ ရုပ်သိမ်းပေးပါမယ်ဆို ဆိုဗီယက်ယူနီယံရဲ့ ကြေညာချက်ကို နောက်ထပ် အာမခံချက်အနေနဲ့ ဘာကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကို စစ်ဆေးချင်တာလဲ။

ကဲ နောက်တစ်ခါမှ ထပ်တွေ့ကြသေးတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျား ကြိုက်သလောက် ဘယ်နှစ်ကြိမ်ပဲ တွေ့တွေ့ ဘယ်မှာပဲ တွေ့တွေ့ ဝမ်းအားရ တွေ့ချင်ပါတယ်။

သန့်။ ။လူကြီးမင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ဦးသန့်နှင့် ကပ်စထရီတို့သည် အောက်တိုဘာလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် အတူပါအတိုင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် တဖန် ထပ်မံ တွေ့ကြသေးသည်။

သို့သော် ဒုတိယနေ့ တွေ့ဆုံကြရာတွင် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသော အလက်များကို ထုတ်ပြန် ကြေညာခြင်း မပြုရန် ဦးသန့်၏ မေတ္တာရပ်ခံအရ 'ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်' အဖြစ် ထားရှိခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ ဒုတိယနေ့ ဆွေးနွေးခဲ့သည့် ဦးသန့်နှင့် ကပ်စထရီတို့ ပြောကြားခဲ့သော စကားရပ်များကို ကမ္ဘာက မသိခဲ့ရဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေခဲ့သော 'အရေးတော်ပုံကြီး' သည် အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး တစ်လနီးပါးမျှအကြာ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် နိဂုံးချုပ်၍ အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျူးဘားပြည်ကလေးအား 'ခရု ခါးတောင်းကျီ

ရန် ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ထားခဲ့သော အမေရိကန် စစ်သင်္ဘောများသည် အဆိုပါ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားပြည် တစ်ဝိုက်မှ ရုပ်သိမ်းသွားခဲ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ ကျူးဘားပြည်သို့ကမ္ဘာသည် ကမ္ဘာနိုင်ငံရေး ဇာတ်ခုံတွင် 'ပြည်နယ်တစ်ခု' ချခဲ့ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ဤပြည်သို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်များမှာ လပေါင်း အတော်ကြာအောင် ဂယက်ရိုက်နေခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ဤအရေးတော်ပုံကြီးတွင် အဓိက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော ကပ်စထရီ၊ ကရူးရှက်နှင့် ကနေဒီတို့အပေါ် ရှုပ်ချပြစ်တင်မှုများနှင့် စွပ်စွဲ ပုတ်ခတ်သူများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သလို အားရကျေနပ်မှုများနှင့် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုသူများလည်း ရှိခဲ့ကြသည်။

ကျူးဘားပြည်သို့ကမ္ဘာတွင် အထူးသဖြင့် ရုတ်ချပြစ်တင်ခြင်းနှင့် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခြင်းကို အများဆုံး ခံခဲ့ရသူမှာ ဆိုဗီယက်ဝန်ကြီးချုပ် ကရူးရှက်ပင် ဖြစ်သည်။ ကျူးဘားပြည်သို့ကမ္ဘာတွင် ကရူးရှက်အား ကျူးဘားမှ ခုံးပျံများ ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းခဲ့ခြင်းနှင့် ဆိုဗီယက်သင်္ဘောများပေါ်သို့ အမေရိကန် ရေတပ်အရာရှိများ တက်ရောက် ရှာဖွေခွင့် ပြုခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် 'နယ်ချဲ့သမားထံ ဒူးထောက် အညံ့ခံသူ' 'အလျှော့ပေးစေစပ်သူ' အဖြစ် တစ်ဖက်မှ စွပ်စွဲခဲ့ကြသလို အခြားတစ်ဖက်မှလည်း 'ကျူးကလီးယား စစ်မီးတောက်ကြီးကို အချိန်မီ တားဆီးခဲ့သူ' 'လူသားအားလုံး ချက်ပြန်မည် အန္တရာယ်ကြီးကို ကာကွယ်လိုက်သူ' အဖြစ် ချီးကျူးခဲ့ကြသည်။

သို့သော် မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ကျူးဘားသမ္မတနိုင်ငံကလေးအား လည်းကောင်း၊ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရအား လည်းကောင်း၊ ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရီအား လည်းကောင်း၊ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းဖြင့် အမြဲတစေ ပျက်ဆီးချေမှုန်းရန် ကြံစည်ခဲ့သော အမေရိကန်အစိုးရ၏ ခြေလှမ်းမှာ တန့်သွားခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် 'အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသည် ကျူးဘားကို ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်မှုများ မပြုလုပ်ပါ' ဟူ၍ ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ ရှေ့မှောက်တွင် အမေရိကန် သမ္မတ ကနေဒီ ကိုယ်တိုင် လူသိနတ်ကြား အထင်အရှား ကြေညာခဲ့ခြင်းဖြင့် ကျူးဘားပြည်သူတို့ အောင်ပွဲခံလိုက်သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်အစိုးရသည် ကျူးဘား သမ္မတနိုင်ငံ အပေါ်တွင် ရန်လိုခဲ့သည်။ ကျူးဘားပြည်သူများကို ကျူးကျော်ခဲ့သည်။ ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ်ကို ဖြုတ်ချခဲ့သည်။

ဤသို့သော မလိုတမာ စိတ်ထားဖြင့် ကျူးဘားအရေးတော်ပုံကြီးကို ဖြေတော်

ခဲ့သည်။ ကျူးဘားအကျပ်အတည်းကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ဤအရေးတော်ပုံကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည်နောက် အမေရိကန်အစိုးရက မလိုလားသော ကျူးဘားသမ္မတနိုင်ငံသည် ယနေ့ထက်တိုင် တည်ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

အမေရိကန်အစိုးရက မနှစ်သက်သော ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရသည် ယခုအထိ တည်မြဲနေသေးသည်။

အမေရိကန်အစိုးရက မကြည်ဖြူသော ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားပြည်သူများနှင့်အတူ လက်တွဲ၍ ချီတက်နေဆဲဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ ကျူးဘားပြည်သူတို့၏ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး အောင်ပွဲတစ်ပင် မဟုတ်ပါလော။

နိဂုံးအချုပ်

ကပ်စထရီ မနေက၊ ယနေ့နှင့် နက်ဖြန်

ကမ္ဘာကျော် ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ခေါင်းဆောင်များသည် မွေးဖွားလာသည့် အချိန်မှစ၍ သေဆုံးသည့် အချိန်အထိ နေ့စဉ် လစဉ် နှစ်စဉ် ဆိုသလို အကျပ်အတည်းများ၊ အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်း ကျော်လွှားနေကြရသည် မဟုတ်။ သူ့နေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော သူ့မြို့ သူ့ရွာ၌သော် လည်းကောင်း၊ သူ့တိုင်းပြည်၌သော် လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာကြီးတွင်သော်လည်းကောင်း တစ်ခုတရာ ထူးထူးခြားခြား၊ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာသည့် ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်း၊ နှစ်ပိုင်းအတွင်း ထိုပုဂ္ဂိုလ် ထိုခေါင်းဆောင်၏ သူမတူသော ကြီးမားလှုပ်ဆောင်ချက်များက သူ့အား ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကမ္ဘာကျော် ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်အဖြစ် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သာမန်ဖြစ်ရိုး ဖြစ်စဉ်ဖြစ်သော အချိန်ကာလများတွင်မူ ထိုခေါင်းဆောင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အမည်နာမသည် အတော်အတန် ကြာအောင်ပင် တိမ်မြုပ်နေတတ်သည်မှာ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်သည်။

အထက်အခန်းများတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကပ်စထရီသည် ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် လူ ၁၂ ယောက်၊ သေနတ် ၁၂ လက်ဖြင့် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့ရာမှ တစ်စတစ်စ ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့ရာ ၁၉၅၉ ခုနှစ် တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံသည့်အချိန်တွင် သူသည် ထင်ရှားသော ကမ္ဘာတော်လှန်

ရေး ခေါင်းဆောင်များ စာရင်းတွင် အပါအဝင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ၁၉၆၁ ခုနှစ် အမေရိကန် အစိုးရ အကူအညီဖြင့် ကျူးဘား ကမ်းခြေသို့ ကျူးကျော်တက်ရောက်လာကြသော တန်ပြန် တော်လှန်ရေး သမား များကို ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းအောင် ချေမှုန်းပစ်ခဲ့ရာတွင် ကပ်စထရို၏ အမည်သည် ကမ္ဘာနှင့် အငန်း လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၆၂ ခုနှစ်အတွင်းက ကျူးဘား ကမ်းခြေသို့ အမေရိကန် ရေတပ်ကြီးဖြင့် ဝိုင်းဝန်း ပိတ်ဆို့ထားရာမှ ဖြစ်ပွားလာခဲ့သော ကျူးဘား အရေးတော်ပုံတွင်မူ ကပ်စထရို သည် လူသားတို့၏ ကံကြမ္မာကို အဆုံးအဖြတ် ပေးမည့် ထိပ်တန်း ခေါင်းဆောင် များအနက် တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ပြန်သည်။

သို့သော် ကျူးဘားအကျပ်အတည်းကြီး ပြေလည်ပြီးပြတ်သွားသည့် နောက် ဝိုင်းတွင် ကပ်စထရို၏ အမည်သည် ကမ္ဘာ့ပြည်သူများအကြားတွင် ရံဖန်ရံခါ မျှသာ ကြားရတော့သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရလျှင် ၁၉၆၂ ခုနှစ် ကျူးဘားအကျပ်အတည်းကို ကျော်လွှားခဲ့ပြီးသည့်အချိန်မှစ၍ ၁၉၆၆ ခုနှစ်အထိ ၄ နှစ်တာ ကာလအတွင်း ကပ်စထရို၏ ဘဝသည် ထူးတူးခြားခြား ပြောင်းလဲဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းများ မရှိဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

ဟန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားနှင့် ပြည်တွင်း သစ္စာဖောက်များ၏ အဖျက် လုပ်ငန်းများသည် လည်းကောင်း၊ အမေရိကန်အစိုးရ၏ စွပ်စွဲပုတ်ခတ်မှုများသည် လည်းကောင်း၊ ယခုအထိ ရှိနေသေးသော်လည်း ယခင်နှစ်များအတွင်းနှင့် စာလျှင် မပြောပလောက်သဖြင့် ဤဖြစ်ရပ်များသည် ကပ်စထရို၏ ဘဝ အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြလောက်အောင် မရှိဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

သို့သော် ယခုနောက်ဆုံး ၁၉၆၆ ခုနှစ်အတွင်းတွင်မူ ကပ်စထရို၏ အမည် သည် ကျူးဘားပြည်ကို ကျော်၍ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။

ယင်းသို့ ရောက်ရှိလာသော ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုသည် ပထမဖြစ်ရပ်မှာ ၁၉၆၆ ခုနှစ် မတ်လ ဒုတိယပတ်အတွင်းက ကျူးဘားပြည် ဟာဗားနားမြို့ တရားရုံးတွင် ရိုလန်ဒို ကျူဘီယာ ဆိုသူအား ကပ်စထရိုကို လုပ်ကြံရန် ကြိုးပမ်းမှုဖြင့် ဆေးဒဏ် အပြစ်ပေးခဲ့ရာမှ ကပ်စထရိုအမည်သည် ကမ္ဘာသို့ တစ်ဖန် လွင့်လာပြန်သည်။

သို့သော် ဤဖြစ်ရပ်မှာ ယနေ့ ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း မကြာခဏ ကြားနေ သော သတင်းမျိုးပင် ဖြစ်ရာ ကပ်စထရို၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ဖာဖွဲ့ လောက်သည်။

မဆိုနိုင်ပေ။

စင်စစ် ကပ်စထရိုအား လုပ်ကြံရန် ကြိုးစားခဲ့သည်များမှာ ဤ တစ်ကြိမ် တည်းသာ မဟုတ်၊ ယခင်ကလည်း နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ထက်မနည်း ကြိုးစားခဲ့ကြ သည်။ ဤ အဖြစ်မျိုးဖြင့် ပတ်သက်၍ ကပ်စထရိုသည် ယင်းသို့သော လုပ်ကြံ များကို ကာကွယ်ရန်အတွက် သူနှင့် ရွေးမရအောင် တူသော လူ ၁၀ ယောက်ကို သူ့ကိုယ်စား လုပ်ကြံသူများကို လှည့်စားရန် အချို့စိတ်မချရသော နေရာများတွင် ရုပ်ပြစေလွှတ်လေ့ ရှိသည်ဟူ၍ပင် ကမ္ဘာ့မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်က ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။

သို့သော် ထိုမဂ္ဂဇင်းမှာ အမေရိကန်ပြည်မှ ထုတ်ဝေသော မဂ္ဂဇင်းဖြစ်ရာ 'ကပ်စထရိုကို လုပ်ကြံမည်သူတွေ များလာပြီ' ဟုလော အတွေ့များ ပေါ်ပေါက် လာစေရန် ကမ္ဘာနှင့် ချီ၍ ဝါဒဖြန့်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ကပ်စထရိုကို 'သိက္ခာချ' ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

အခြား ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ ကမ္ဘာ့ ဆိုရှယ်လစ် ဂိုဏ်းကြီး အတွင်းသို့ ဆိုဗီယက်အုပ်စု၊ တရုတ်နီ အုပ်စုဟူ၍ သဘောတရားရေး ကွဲပြားမှုကြီးကို အကြောင်းပြု ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ်ဆန်း ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့မှ ၁၅ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပခဲ့ သော အာရှ အာဖရိကနှင့် လက်တင် အမေရိက တိုက်ကြီး သုံးတိုက် ညီလာခံ ကြီး အပြီးတွင် ကပ်စထရိုက ဆန်အရောင်းအဝယ် ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ တရုတ် ပြည်သူ့ လမ္မာတိုင်ငံအား စွပ်စွဲပြောဆိုခဲ့ရာမှ တရုတ်ပြည် ခေါင်းဆောင်များက လည်း ကပ်စထရိုအား ပြန်လည် ချေပပုတ်ခတ်ခဲ့သည်။

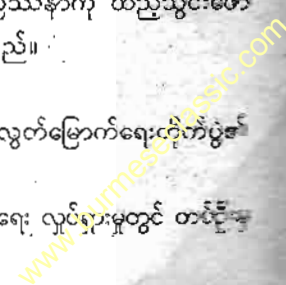
ဤသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ကပ်စထရိုသည် ဆိုရှယ်လစ် ဂိုဏ်းကြီးအတွင်း တွင် ဆိုဗီယက် ဘက်တော်သားဟူ၍ ကမ္ဘာက အသိအမှတ် ပြုလာခဲ့ကြသည်။ အချို့က ကပ်စထရိုအား 'ပြန်လည် ပြင်ဆင်ရေး သမား' ဟူ၍ စွပ်စွဲပြောဆိုလာ ကြသည်။

သို့သော် ကပ်စထရို၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ဤပြဿနာကို ထည့်သွင်းဖော် ပြရန်မှာ စောလွန်းလှသေးသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ.....

မနေ့က ကပ်စထရိုသည် ကမ္ဘာ့အချိုးသား လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲ၏ ခေါင်းဆောင် တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယနေ့ ကပ်စထရိုသည် ကမ္ဘာ့နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုတွင် တစ်ဦး

၃၆၂

လင်းယုန်မောင်မောင်

ရှိနေသည်။

နက်ဖြန် ကပ်စထရီသည်

ဤနေရာတွင် တစ်ခါက ကပ်စထရီ ကိုယ်တိုင် ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း-

‘သမိုင်းက အဆုံးအဖြတ် ပေးလိမ့်မည်’ ဟူ၍ပင် နိဂုံးချုပ်အပ်ပါသည်။

လင်းယုန်မောင်မောင်

၂၅၊ ၃၊ ၆၆။

